Stanislav Brzobohaty

SMÍCH ZA ŽELEZNOU OPONOU

Edice Satiry

Londýn 1952

SMÍCH

ZA ŽELEZNOU OPONOU

II. rozšířené vydání

Sesbíral a vytiskl:

Stanislav Berton

Unit 48, 21-37 Birtwill Street
Pacific on Coolum
Coolum Beach, Qld. 4573
Australia

LAUGHTER

BEHIND THE IRON CURTAIN

3,800 anti-communist jokes, in the Czech, Slovak and English languages, collected since 1948 and published in 1952 in London (85 jokes) and in 2006 in Australia, by:

Stanislav Berton

48, 21- 37 Birtwill Street
Pacific on Coolum
Coolum Beach, QLD 4573
Australia

Vážení čtenáři,

předkládám sbírku vtipů, které jsem začal shromažďovat od r. 1948 v Londýně, a od r. 1964 v Austrálii. První sbírka vyšla jako první svazek Edice satiry, kterou jsem vydával ve spolupráci s dr. Robertem Vlachem.

Vtipy atd. jsem nacházel v různých exilových, i domácích časopisech, a také dostával od přátel, kteří si nepřejí býti jmenováni.

Rozšířené vydání z r. 2006 zahajuje kopie brožurky Smích za železnou oponou, vydanou v r. 1952 v Londýně.

Do sbírky jsem zahrnul také několik básní, citátů, fotografií a zpráv, které svých obsahem zapadají do anonymní lidové veselé tvorby, která napomohla k přežití smutných let komunistické krutovlády, v letech 1948 - 1989.

Doufám, že se při čtení - i s časovým odstupem - zasmějete znovu zplna hrdla.

Stanislav Berton, původně Brzobohatý

Národy za Železnou oponou se podobají ředkvičce: jsou rudé jen na povrchu. Sborník anekdot z domova i jiných zemí pod dočasnou kremelskou nadvládou je výrazem vnitřní náplně porobených národů. Je to potvrzení výroku, že smích je zbraň, zvláště smích, který dovede šlehnout i pranýřovat nešvar nového řádu.

Víte, jaký je rozdíl mezi demokracií a lidovou demokracií?, ptají se lidé doma šeptem.

???

V demokracii sbírá vládce anekdoty, které o něm kolují od ucha k uchu, a v lidové demokracii sbírá vládce lidi, kteří si o něm povídají anekdoty.

Tento vtip je bohužel pravdivý. V roce 1948 byl v Brně odsouzen na několik let do žaláře student Z. Veselý, protože prý složil báseň Žádost sv. Václava a poslal ji do ciziny. Je možné, že Z. Veselý se pokusil poslat tuto satiru do ciziny, rozhodně však není jejím autorem. Tato báseň byla napsána během druhé světové války a je otištěna ve sborníku anekdot z doby Protektorátu HLAS LIDU, který uspořádal Jaroslav Vojtěch a vydalo nakladatelství Práce v Praze r. 1946. Protinacistická tendence těchto versů byla změněna v tendenci protikomunistickou a v této podobě jsem ji dostal do Londýna na vánoce 1947.

Bylo řečeno, že za posledních 300 let nebyl vlastně vymyšlen ani jeden nový žert. Něco na tom je. Tak na př. skoro všechny

vtipy o Hitlerovi byly uveřejněny v anglických novinách před rokem 1812, jenomže tehdy se vztahovaly na Napoleona. Nyní jsou protinapoleonovské vtipy přešívány na Stalina a jeho loutky. Tvář diktátora je stejná, jen maska se mění. Také do tohoto sborníku jsou zařazeny některé anekdoty, které kolovaly ve vlasti za časů nacistické okupace. Většina z nich však jsou zrcadlem nových poměrů, které jsou terčem obecného posměchu a sarkasmu.

Uložil jsem si ve výběru jistou zdrženlivost a zařadil jsem jen takové anekdoty, které se mohou vypravet ve společnosti bez zardívání. Ve sběru mi mi bylo nápomocno několik přátel, jimž všem vyslovuji srdečný dík, zejména však kolegovi L.N., t.č. v Tasmánii.

Hodlám v zapisování anekdot pokračovat, a jakmile jich bude dost, vydat nový sborník. Znáš-li, milý čtenáři, nějakou anekdotu, která není v této knížce, nebo jinou variaci, budu Ti vděčen, zašleš-li mi ji.

S.B.

Londýn, srpen, 1952.

Poznámka z prosince 2005:
Autorem původní žádosti sv. Václava byl Karel HAŠLER. Napsal verši před počátkem I. světové války.

S. Brzobohatý – Berton

Přišel pacient do lékárny s receptem.Lekárník čte,čte,ale nějaký smysl mu to nedává.Na receptu je napsáno:m.n.ḅ.d.m.n.t.n.m.č.p!Dlouho si s tím lékárník nevěděl rady,ale pak ho napadlo, že to jistě bude od nějakého novodobého tříměsíčního doktora,a tak zavolal jednoho z těch také nově vyškolených prodavaců.Přeškolenec jen mrkl na recept a povídá:To je jednoduché.To znamená:Má nějakou boulí.Dej mu na to nějakou mast. Čest práci!
Nato šel,vytáhl nějakou mast a dal ji pacientovi.

Zápotocký napsal knihu"Po staru se nedá žít". Proslýchá se,že jeden nemenší potentát připravuje knihu s podobným názvem,a sice:"Se starou se nedá žít".

Venkovan přijede po mnoha letech do Prahy podívat se ke známým. Popletl si cestu a místo na Vinohrady došel k Národnímu divadlu.
Vidí, že zbloudil, tak jde k esenbákovi a ptá se,kudy má jít, aby přišel na Fochovu třídu.
- Ta se teď jmenuje Stalinova,a ne Fochova, poučuje ho strážník.
- A jak se dostanu na Italskou třídu?,vyptává se venkovan dál.
- Italská třída se teď jmenuje Vyšinského, opravuje ho strážník.
Konečně chce venkovan vědět,jak se dostane co nejrychleji na Mírové náměstí.
- To už není Mírové,to je teď Molotovovo,vykládá strážník a podává potřebné informace.
Venkovan poděkuje,ale místo,aby šel,jak mu strážník ukázal,jde na opačnou stranu k nábřeží,opře se o zábradlí a upřeně hledí na Vltavu.
- Poslyšte,copak vám moje vysvětlení nebylo jasný?,ptá se ho strážník.
- Ale jo,jasný,to bylo.Ale já se chtěl jenom podívat,jak je v Praze široká Volha.

Tuhle se u Gottwaldových chlubila jedna dáma:Tak jsme včera byli na Figarově svatbě.Opravdu,moc hezký to bylo.Myslelí jsme,že přijdete taky.
- My jsme chtěli,povídá paní Marta,aby se neřeklo, ale nakonec nám do toho něco vlezlo a tak jsme jim poslali jen blahopřejný telegram!

Ptal se na jednom kongresu americký spisovatel svého ruského kolegy:A můžete v Rusku jako spisovatel skutečne napsat to,co si myslíte?
- Jakpak by ne!?,povídá Rus povýšeně nahlas.A tiše dodal:Ale jen jednou!

Sejdou se dva kandidáti členství ve straně a vyprávějí si o tom, jak dopadli u zkoušky.
- Ptali se mne, jaký je rozdíl mezi komunismem a socialismem, povídá jeden. No a já to nevěděl. Tak jsem dostal rok odklad. A co ty?
- Já měl zrovna takové štěstí, povídá ten druhý. Se mnou to bylo přesně totéž. A co Karel, jak to šlo jemu?
- Ty nevíš? Ten je přece v koncentráku!
- Jak to? A za co?
- No, jeho se na to ptali taky, a on to věděl!

Ukrajinský kandidát na emigraci do USA je v Německu předvolán k americkému konsulovi.
- Mluvíte anglicky?, ptá se konsul.
- Ne.
- Jak dlouho jste tady v D.P.kampu?
- Pět let.
- Cože?!, diví se konsul, a za tak dlouhou dobu jste se nemohl naučit anglicky?
- Já myslil, že bude válka, a pak bych angličtinu nepotřeboval.
- Well, a co když válka nebude?
- Jo, povídá D.P., v tom případě nebudu angličtinu potřebovat stejně, ale vy budete potřebovat ruštinu, kterou já už znám.

Umřel Zápotocký. Jde do nebe, buší na bránu a čeká, až mu někdo přijde otevřít. A jak tak čeká a rozhlíží se, pluje kolem oblak, a na tom oblaku sedí Beneš.
- Nazdar, Edo!, zdraví Zápotocký. Tak ty jsi tady! A jak ses sem vlastně dostal?
- Po injekcích, zněla lakonická odpověď, a oblak pluł svou cestou.
Za chvíli pluje tudy jiný oblak, a na něm Jan Masaryk.
- No ne! Co ty tu děláš?, diví se Zápotocký. Jak ses sem dostal ty?
- Jednoduše, povídá Jan Masaryk. Přece oknem!
- Ty, Honzo, nevíš náhodou, jak se sem dostanu já?, vyptává se Tonda dál.
- Jak pak ne! To ti řekne každé malé dítě!
- ???
- No, jak jinak, než po provaze!?

Sedí pejsek v závodní kuchyni a smutně se dívá na hrnec, na kuchaře, a zase zpátky na hrnec, ve kterém se vaří jakási strava. Kuchař pochopí tu psí bídu a vyloví kost. Hodí ji a pes ji popadne a běží, div se nepřerazí. Kuchař ze zvědavosti se jde podívat za ním, kam běží, a jaká byla jeho radost, když zjistil, že pes zamířil - do sběrny kostí!

Reptali dělníci Škodovýchzávodů v Plzni už příliš nahlas na nedostatečné příděly, a protože na produkci Škodovky moc a moc Rusku záleží, jel je uklidnit sám Zápotocký.
- Tak hezky pracujte, končil tříhodinovou řeč, a já vám, soudruzi, slibuji, že když splníte plán, budete na konci pětiletky si moci každý koupit automobil!
- K čemu mi ten automobil bude dobrý?, ozval se hlas jednoho pochybovače.
- K čemu?, zamyslil se Tonda. To je, soudruhu, jednoduchý! Představ si: půjdeš z práce a doslechneš se, že je v Bratislavě k dostání margarin na lístky. Tak šlápneš na plyn a budeš první ve frontě!

Povídá jeden pesimista: To je ale život! Hnedle budeme všichni nuceni žebrat.
Namítl na to ještě větší pesimista: Nojo, ale kde?

Sedí Tito incognito v biografu a dívá se na žurnál. Na plátně se objeví - maršál Tito. Celý biograf tleská a bouří nadšením, jen Tito se ani nehne. Tu se k němu nakloní soused, štouchne ho a šeptá: Tleskej, ty troubo, nevíš, že se tu fízly jen hemží a jsi v koncentráku dřív, než se nadeješ!

Povídá jeden esenbák druhému: No, co soudíš o situaci?
- Totéž, co ty, povídá ten druhý.
- To je mi moc líto, konstatuje ten první, ale v tom případě tě musím, soudruhu, zatknout.

Návštěvník u Bieruta se rozhlíží po jeho přepychové úřadovně a tu si všimne něčeho podivuhodného na jednom telefonu: sluchátko u aparátu je, ale nic, do čeho se mluví. Diví se tomu, ale Bierut jen mávne rukou: To je naše privátní linka s Kremlem.

Hovořili spolu Stalin a Roosevelt, a mezi řečí se Stalin ptá: Kolik vydělá průměrný dělník v Americe měsíčně?
- Asi 400 dolarů.
- A kolik z toho potřebuje k živobytí?
- Asi 300.
A co dělá se zbytkem?
- To není moje věc, pokrčil rameny Roosevelt.
No, a aby řeč nestála, tak se pro změnu ptá americký president: Kolik vydělá průměrný ruský dělník?
- Asi 800 rublů.
- A kolik potřebuje k živobytí?
- Asi tisíc.
- A kde vezme těch potřebných 200?
Teď zase pokrčil rameny Stalin: To není moje věc.

Přišel Zápotocký k chirurgovi na operaci. Prý má kýlu. Asi se strhl, když se snažil pozvednout životní úroveň. Chirurg ho prohlédne a povídá: Ještě to neuzrálo. Musíte počkat, až to za čas praskne. Pak Vás teprve budeme řezat!

Jaký je rozdíl mezi rokem 1938 a 1952?
- ???
V r. 1938 byly výklady plné jídla a president byl na Hradě. A teď je jídlo na Hradě a výklady jsou plné presidenta.

Po Novém roce se potkali v Praze dva známí a potřásli si rukama.
- Nepřál bych si nic, povídá jeden, než aby ten letošní rok byl aspoň takový jako 1948.
Podíval se ten druhý na něho vyčítavě: Tak ty už taky?
- No, a copak bys chtěl lepšího? Lid by se znovu pozvedl, ministr zahraničí by skočil z okna, ministra spravedlnosti bychom měli na Pankráci a náš milovaný pan president by měl pohřeb.

Navštívil Tito jeden kolchoz v Bosně a vidí, jak kolchozníci do jednoho chodí otrhaní, záplata na záplatě, díra na díře. Ptá se tedy jednoho z nich: Nemůžete se pořádně obléci, když víte, že přijedu na návštěvu?
- My bychom, soudruhu, moc rádi, povídá jeden z kolchozníků, ale když my nic jiného na sebe nemáme!
To Tita usmířilo a povídá shovívavě: Z toho si nic nedělejte! To jsou na světě země, kde lidé mají na sebe jen fíkové listy.
To bylo kolchozníkovi trochu divné, přemýšlí, přemýšlí, a pak povídá: A jak dlouho už tam mají komunismus?

Baťovy závody ve Zlíně - pardon, "Obuv, kůže, guma" v Gottwaldově mají zkratku O.K.G. Lidový výklad zní: Otroci Klementa Gottwalda nebo Obraťte Kolečka, Gauneři!

Zkouší učitel ve škole, co vědí žáci o Angličanech a Rusech.
- Angličani jsou plutokrati a kapitalisti a chtěli nás oloupit a zotročit, sype ze sebe žáček.
- Výborně, povídá soudruh učitel. A co Rusové?
- Prosím, Rusové jsou ve všem první na světě. V tomhle taky Angličany předstihli.

Hasové hnutí je, když se Harta obrátí v posteli.

Přišel v Albánii občan k volební urně a v ruce drží lístek s vládní kandidátkou a druhý bílý. Nějak si nemohl honem vybrat, který vhodit do urny a který do koše, když tu k němu přistoupil jeden z volebních komisařů, vytáhne mu lístky z ruky a hodí po jednom do urny a do koše sám. Pak se opět posadí k ostatním za úřední stůl.
- Co tu ještě okounís?, povídá za chvilku stroze, když vidí, že občan pořád ještě přešlapuje ve volební místnosti.
- Ja bych, prosím, rád věděl, jak jsem vlastně volil, povídá ten občan.
To už bylo na komisaře trochu moc a rozlobil se: Ven, chlape drzá! Jako bys nikdy neslyšel, že podle zákona jsou volby tajné!

Napsala Marta Gottwaldová báseň. Moc s ní byla spokojena a chtěla se jí pochlubit známým. Ale zrovna, když ji potřebuje, ne a ne ji najít. Ptá se proto rozezlene své dcery: Heleď, holka, nehodil to tvůj synátor do pece?
Dcera rozlobeně: Nein, Mutti, er kann doch nicht tschechisch lesen!

Která je největší země na světě?
- ???
Polsko. Na západě jde až k Odře a Nise, hlavní město je Moskva a obyvatelstvo žije hlavně na Sibiři.

Na břehu Dunaje stanul muž, svlékl kabát a chystá se skončit život skokem do vln. V tom se objeví strážník a domlouvá mu dobromyslně: Nespěchejte, příteli, a nezoufejte! Vždyť snad na tom ještě tak zle nejsme. Pojďte, projdeme se a popovídáme si o tom všem!
Téhož dne vylovili mrtvoly obou několik kilometrů níže po proudu.

Stojí Enver Hodža samolibě před svým obrazem, ale má tak trochu melancholické myšlenky a povídá si: Jo, jo, jak ono to s námi asi nakonec dopadne?
- To je jednoduché, povídá obraz. Mě sundají a tebe pověsí!

Modistka se snaží přesvědčit soudružku presidentovou: Ale to snad ne! Růže na klobouku a ještě vpředu? To zrovna není v módě!
- Móda nemóda, já musím!, vysvětluje Marta. To je tak: onehdy jsme dávali večeři a já měla růže na výstřihu. A Klém se na ně podívá a povídá: No, tady toho máš dost, jen co je pravda, a poklepal si na čelo, - ale tady ti to holt schází...

Přinesl Bierut látku ke krejčímu, aby mu ušil šaty. Krejčí přeměřil látku, přeměřil Bieruta a povídá: Lituji, ale to nepůjde. Ta látka nestačí na celý oblek!

Při příští cestě do Moskvy vzal Bierut látku s sebou a jde s ní k ruskému krejčímu.
- No da, to budou troje šaty, povídá krejčí, a ještě nám zbyde na jedny kalhoty.
- Jak je to možné?, zasne Bierut. Ve Varšavě to nestačilo ani na jedny šaty!

Dumá chvilku Rus a povídá: Víš, soudruhu, ve Varšavě jsi možná veliký, ale tady, hm, tady jsi docela maličký!

Střetli se dva známí na Václavském náměstí.
- Co jsi tak smutný, Honzo?
- Ale, odpovídá Honza znechuceně, zmeškal jsem ten zvláštní "vlak svobody"!

Agent tajné policie oslovil občana, s nímž vedl nevinnou debatu nad pivem: Tak co soudíte o dnešní situaci u nás?

Občan hned zvětřil nebezpečí a odpověděl opatrně: Já? Nic! Já se řídím rčením: Nesuďte a nebudete souzeni!

Sešli se náhodou tři vojáci: Američan, Rus a Čech, a dostali se do debaty o tom, kdo z nich je lépe vybaven na zimu.
- Nejlepší to máme jistě my, povídá Američan. Na vycházku nosíme brigadýrku a když jsme ve službě, tak máme uvnitř helmy kožešinku.
- Eto ničevo, povídá Rus. To my bereme na vycházku lodičku a brigadýrku a když jsme na stráži, tak máme beranice, a ty nám zapadnou až po uši.
- To všecko nic není, máchnul Čech pohrdlivě rukou, kam se s tím hrabete na nás! My máme všichni čepičky až po krk!

JZD ve volném výkladu: jeden zemák denně,
jeden zežral druhého,
jede zloděj dědinou.

V jedné továrně měli revisi. Když skončila, obrátil se mračně člen komise na vedoucího závodu a povídá: Poslechni, soudruhu, ty tu máš ale pěkný pořádek! Bránil se vedoucí: Však jsem to taky již před půl rokem sebekriticky přiznal!

Zlobila se Marta Gottwaldová: Po všech velkých soudruzích pojmenovali už kdejakou ulici, důl nebo závod, jenom po mně se pořád ještě nic nejmenuje!

Těšili ji, jak mohli, a nakonec povídají: Víš co, soudružko? My po tobě pojmenujeme pětiletku!

To se Martě líbilo.
- Jak ji budete říkat?, ptá se.
- Martyrium!

Francouzský novinář se vyptává náhodného chodce na Václavském náměstí, jak se mu žije v komunistickém ráji.
- Znamenitě, odpovídá tázaný. Já jsem nejšťastnější člověk pod sluncem. Mám krásný velký byt, vlastní koupelnu, vlastní ledničku, uhlí, elektriku, plyn, jídla, šatů kolik chci, rádio...
- Skutečně máte i rádio?, diví se Francouz.
- Přirozeně, vysvětluje Pražák. Odkud jinud bych věděl, jak jsem šťastný a co všechno mám?!

Do cely vězení v Budapešti strčili nového vězně. Rozhlíží se, objeví dva kolegy, dá se s nimi do řeči a ptá se, proč oni sedí.
- Já, povídá ten jeden, dostal pět let, protože jsem řekl, že Laszlo Rajk je zrádce.
- Já, povídá ten druhý, já dostal deset za to, že jsem řekl, že Laszlo Rajk není zrádce. No a co ty?, ptá se třetího.
- Já, povídá smutně ten nový, já jsem Laszlo Rajk.

Ve všech zemích za Železnou oponou byla zastavena výroba postelí a otomanů, neboť jich není potřebí, protože: 1. reakce nikdy nespí, 2. komunisté musí být neustále bdělí a 3. zbytek obyvatelstva sedí.

Chodí turista po Moskvě, prohlíží si různé památky, a tak se zastaví před obrovským sousoším, představujícím dva muže.
- Kdo je to?, ptá se průvodce.
- Ten jeden, to je Gorochov, vysvětluje mu.
- Gorochov?
- Neznáte? To je přece ten slavný vynálezce, co objevil knihtisk, ponorku, rádio, film, atomovou pumu....
- Aha, kývá turista hlavou, a kdo je ten druhý?
- To je Bulgarin, vysvětluje průvodce, taky vynálezce.
- A co ten vynalezl?
- Ten?, povídá průvodce. Ten vynalezl Gorochova.

Přesvědčovali se jeden ruský a jeden americký novinář navzájem, v čí vlasti vládne větší svoboda.
- Já, povídá Američan, se seberu, půjdu do Bílého domu, počkám si na Trumana, a až vyjde, začnu křičet: Pryč s Trumanem! A nic se mi nestane.
Ale na Rusa tohle moc nepůsobilo.
- To je toho, povídá opovržlivě. A myslíte snad, že se mně něco stane, když půjdu do Kremlu, počkám na Stalina, a až vyjde, začnu křičet: Pryč s Trumanem!?

Co znamená ČSSS/=Československý státní statek./?
- ???
- No, jeden čeledín a tři správci.

Navštívil Herr Ulbrich jednu zbrojovku ve východním Německu a jak už to bývá, dal se do přátelského rozhovoru s nejlepšími dělníky, kteří mu byli představeni. Zejména velmi dlouho hovořil s jedním úderníkem, který plnil plán na 200 %. Ulbrich se zajímal i o jeho rodinné poměry a otázal se, zda má nějaké sourozence.
- Mám dva bratry a sestru, odpověděl úderník.
- A co dělají?
- Jeden bratr je u lidové policie a sestra je toho času na brigádě.
- A co dělá tvůj druhý bratr?, vyptával se soudruh Ulbrich dále.
- Ten je v západním Německu.
- Hm, a copak tam dělá?
- Je nezaměstnaný.
- Nezaměstnaný! Přirozeně! Ale proč pak se nevrátí? V našem lidově demokratickém Německu je, díky našemu spojenci SSSR, práce pro každého!
- No jo, pravil úderník, ale kdo nám bude posílat balíčky!?

Nápis na zdi Pankráce: LIDÉ EDĚTE,
NEBLBNĚTE,
VŠICHNI SE SEM
NEVEJDETE !

Ve východním sektoru Berlína ukradl sovětský voják budík. Zašel k německému hodináři a řekl: Z těchto hodin udělej hodinky na ruku, jedny do kapsy a zbytek materiálu si nechej od práce!

Ve výkladě volného prodeje 'MASNY" se objevil v sobotu nápis: Maso není. Do rána tam bylo připsáno: Další rána válečným štváčům!

Co znamená zkratka SSSR?
- ???
Tři spekulanti a jeden rabóčij..

Povídají si dva Poláci: Proč byl tvůj bratr vyvezen do Ruska?, ptá se jeden.
- Protože šířil pomluvy o Rusku.
- Jaké pomluvy?
- No, že z Polska jsou lidé vyváženi do Ruska.

Jaký je rozdíl mezi KSČ a hřbitovem?
- ???
- Žádný: nikdo tam nechce a každý tam musí.

Dva soudruzi vykonávali stejnou práci, stejně se snažili a měli stejný plat. A přece jeden z nich chodil nádherně oblečený, jedl v restauracích bez lístků, kouřil americké cigarety, zatím co ten druhý si přivazoval podrážku provázkem, stravoval se v závodní kuchyni a sem tam nenápadně sbíral špačky. Nedalo mu to, dodal si odvahy a povídá jednou tomu šťastnějšímu soudruhovi: Prosím tě, jak to děláš, že si tak dobře žiješ? Kde vlastně na ten všechen přepych bereš? Nejseš agentem CIC?
- To ti můžu prozradit, povídá ten druhý. To se mně tak vyplatí jeden dobrý skutek. To bylo tak: o vánocích v roce 1944 přiběhl ke mně jeden nearijec a prosil mě, abych ho schoval, že ho hledá Gestapo, že mi za každý den zaplatí pět dolarů. No, co jsem měl dělat? Schoval jsem ho do sklepa, a z těch peněz si teďko přilepšuju.
- No dobře, počítá ten první, ale přece jsi nemohl od vánoc 44 do května 45 ušetřit tolik!
- Kdo ti říká do května 45? Přece mu nebudu říkat, že už je s Hitlerem konec!..

Sešli se jazykoví znalci a v duchu geniálního jazykozpytce Stalina zabývali se různými místními problémy. Hlavním z nich bylo, jak nejvhodněji zčeštit Gottwaldovo jméno. Probíral se Božíles, Božíbor, Božíháj, atd., ale neusnesli se definitivně na ničem, protože po tom Božím-lesu či boru stejně nakonec zbude jen paseka.

S E D M E R O P Ř I K Á Z Á N Í

pro intelektuály, umělce a vědecké pracovníky v lidově demokratickém režimu:

1. Nemysli samostatně!

2. Myslíš-li, nemluv!

3. Mluvíš-li, nepiš!

4. Píšeš-li, neuveřejňuj to!

5. Uveřejníš-li to, nepodpisuj to!

6. Podepíšeš-li to, připrav se včas, abys to mohl kdykoliv a okamžitě odvolat!

7. Měj stále při ruce kufřík s věcmi, které můžeš potřebovat v koncentračním táboře!

Všichni oční odborníci byli narychlo pozváni do Prahy, kde z nich byla vytvořena brigáda, která má za úkol vyšetřit zrak všech členů ÚV KSČ. Mnozí z nich v poslední době šilhají. Za hranice.

Jan Masaryk byl pozván ke Gottwaldovům na čaj. Popili, pohovořili, sedí v pohodlných klubovkách, pokuřují, a tu se Gottwaldovi zdá, že by k povznesení nálady nemohlo škodit trochu hudby. Jde k přepychovému přijímači, otočí knoflíkem a melodická hudba line do salonu. Hudbymilovný Masaryk pozorně naslouchá, a po chvíli se obrátí k hostiteli se zdvořilou otázkou: Sextetto?
- Ale kdepak, co Vás napadá!, povídá dotčeně Gottwald to jsem dostal z Fondu národní obnovy!

V bukurešťském biografu Stalingrad byl hrán ruský film "Tajné poslání". Ve chvíli, kdy hrdinka filmu řekla svému milenci: Vrať mi můj prsten!, ozval se hlas z publika: A mně taky!

Z řad proletářských intelektuálů mají dnes u nás největší váhu Nezval a Drda. Po stodvaceti kilech.

Přinese Rus hodináři hodinky a chce, aby mu je spravil. Hned! Co dělat; hodinář je otvírá, prohlíží je, prohlíží, a pak z nich vytáhne - chcíplou štěnici Rus ji prohlíží, kroutí hlavou, a pak se obrátí a jde pryč.
- Kam jdeš?, povídá hodinář. Nepočkáš tu?
- Ničevó, povídá Rus. Co bych tu čekal? Přece vidím že mašinista umřel!

Sešel se Slovák se svým přítelem z Prahy, povídají přátelsky o všem možném, ale někde uvnitř přece jen ve Slováku něco dřímá, nedá mu to a povídá: Vy ste predsa len zlí ludia. Obesili ste nám nášho pana presidenta Tisu.
Povídá Čech bez rozmýšlení: Tak proč nám to nyní neoplatíte?

Bylo krásné slunné odpoledne, nebe bez mráčků - a po Gottwaldově nábřeží se procházel ministr Nejedlý pod rozevřeným deštníkem. Potkal ho jeden známý a udiveně ho zastavil: Soudruhu ministře, co s tím deštníkem? Vždyť není po dešti ani potuchy?
Soudruh Nejedlý se shovívavě pousmál: Na tom přece nezáleží, že tady neprší - ale v Moskvě prší!

Jeden moskevský časopis vypsal soutěž na nejlepší článek o tom, proč je tak krásné žít v Sovětském svazu. Vítězná práce tak nadchla porotu, že rozhodla povolit vítězi, aby si odměnu určil sám. Napsali mu to tedy a odpověď přišla telegraficky. Znela: VÝJEZDNÍ VISUM.

KSČ se čte: konec samostatnosti české.

Na rohu Václavského náměstí a Vodičkovy ulice se potkali dva známí.
- Nazdárek, pane kolego, jak se daří? Co dělá zdravíčko?
- Promiňte, já hrozně spěchám. Jedu na Vinohrady.
První se k němu nakloní a tajuplně se ptá šeptem: A hodláte se ještě vrátit?

Maďarský premiér Rákoši je na návštěvě maďarsko-československého pohraničí. To už patří k věci, že se dá shovívavě do řeči s obyvatelstvem.
- No, jak se ti líbí náš nový pořádek?, ptá se jednoho sedláka.
- Líbí, jak pak ne!, zní odpověď.
- No, a co se ti líbí nejvíce?, vyzvídá Rákoši dále.
- To, povídá sedlák, že tam ti zatracení Slováci mají ten nový pořádek taky!

Přišel v Praze na příslušný úřad jeden soudruh. A že by si prý rád změnil jméno.
- Jak se jmenuješ?, ptá se úředník.
- Klement Prdelka.
- To je jasný, samozřejmě, takovýhle jméno, to je přítěž. A jak se chceš jmenovat?
- Petr Prdelka!

Vrátil se z koncentráku jeden reakcionář a vychloubá se mezi známými: Pánové, to vám řeknu, to byl ode mne pěkný kousek. Jen si představte: kolem je ostnatý drát, pak je hlubokánský příkop s vodou, pak dráty, nabité vysokým proudem, v každém rohu světlomet, esenbák s kulometem, psi, hotové bestie, jen jim pěna od tlamy kape - no, a vidíte, já se tam přece dostal!

Jaké národnosti byli Adam a Eva?
- ???
Sovětské: neměli ani prádlo, ani šaty, ani boty a taky žili v ráji.

Jsou odvody do lidové armády. Lékař je kovaný soudruh a schopen je prostě každý.
- Já se obávám, že jsem příliš tlustý, povídá jeden rekrut.
- Soudruh Gottwald je taky tlustý, a při tom je největší vychovatel národa. Schopen. Další!
- Já, prosím, mám platfus...
- Soudruh Široký ho má taky a přece je velký diplomat. Schopen. Další!
- Já jsem krátkozraký...
- Nevadí. Soudruh Gottwald si také nasazuje brýle, když je třeba. Schopen. Další!
Další strčí hlavu do dveří, podivně se usmívá a povídá: A teď, soudruhu doktore, pozor: já jsem idiot!

Český hrnčíř se setkal na hranicích s Rakušanem, kterému vyprávěl, jak se mu vede: Dělám hrnce z hlíny a posílám je do Dánska, odkud nám posílají na výměnu máslo.
- To je dobré. Tak to máš hodně másla!?
- Ne, říká český hrnčíř, máslo musíme zase posílat do Sovětského svazu.
- A co za to dostanete?
- No, víc hlíny, abychom mohli dělat víc hrnců!

Vyprávěl Jára Kohout v pařížské exulantské "Maryši", jak šel přes hranice. Velmi prý mu prospělo, že býval skautem.
- Víte, to máte jednoduché. Když v lese zabloudíte, vytáhnete hodinky, položíte si je na ruku, malou ručičku natočíte směrem k slunci a čekáte. Když na vás odněkud křikne "Davaj časy!", tak to je východ. No, a pak utíkáte honem na západ.

Jaký je rozdíl mezi americkým broukem a sovětským broukem?
- ???
Americký brouk žere jen brambory, sovětský brouk však sežere všecko.

Kapitalismus je špatně organisovaný blahobyt,
komunismus je dobře organisovaná bída.

Jde po Václavském náměstí pozdní chodec a volá: Já sem Mičurinec, já sem Mičurinec! Křížil jsem koňak se slivovicí a vyšla z toho opice!

Paní Martě se má vystavět pomník. Aby se ušetřil materiál, rozhodl pražský magistrát, aby se udělal z libeňského plynojemu, k němuž se prostě přidají dvě stříbrné lišky.

Přišla textilní údernice "svobodné" university k profesorovi, a ptá se, kdy může přijít ke kolokviu.
- No, přijďte kdykoli, až to budete umět, soudružko, povídá profesor.
Na to soudružka: Ale tak dlouho já přece nemůžu čekat!

Povzdechl si jeden propagandista: Dřív jsme mohli balamutit, jak jsme chtěli, dnes to musíme dělat tak, jak nám Moskva rozkáže.

Vypukl vážný spor v jedné komunistické organisaci, kdo byl prvním komunistou. Prý Adam, protože v ráji vyvlastnil jablko, ačkoliv pro jablka byl vydán zákon o soukromém vlastnictví. Prý Mojžíš, protože sliboval svému národu zemi zaslíbenou, ale zatáhl ho do pouště. Ale nakonec se ukázalo, že to byli asi Kašpar, Melichar a Baltazar, svatí tři králové. Jakmile spatřili hvězdu, zanechali práce, uspořádali manifestační průvod za hvězdou - a také u žlabu byli první.

Jeden Bible znalý komunista nesměle namítl: No snad, ale vždyť oni nesli dary.

Bodejď by ne, poučil ho zkušený květnový příslušník, který v roce 1945 prodělal známou zlatokopeckou horečku, vždyť přece taky táhli přes kolikeré pohraničí!

- Co považuješ za nejmohutnější, soudruhu?, ptá se vedoucí kursu stranického školení jednoho účastníka.
- SSSR, se soudruhem generalissimem Josefem Visarionovičem Stalinem v čele!
- Velmi dobře. A co máš za nejodpornější?
- Bídné západnické zaprodance angloamerických podněcovatelů imperialistické války!
- Výborně, soudruhu! Řekni mi, co je pro nás komunisty nejkrásnější?
- To, že smíme zvyšováním norem a účastí na brigádách pomáhat soudruhovi Gottwaldovi ve výstavbě socialismu.
- Charašó, da, da, ano. Jsi hlava bystrá, soudruhu, navrhnu tě za desítkáře! A co je pro nás nejdražší?
- Naše přátelství se Sovětským svazem.

A nadějný soudruh šel do koncentráku.

Dva cikáni byli u prověrky. Když bylo po ní, ptá se jeden druhého, jak dopadl.
- Špatně, povídá ten první. Musel jsem se přiznat, že jsem byl muzikant a hrávával gardistické písničky.
- No dovol!, povídá ten druhý. Tak proč jsi to přiznával?
- Copak jsem to mohl zapřít, povídá trpce ten první, když jsem je hrával zrovna tomu, co mne prověřoval?!

Měl Zápotocký velký projev o tom, že je povinností každého pracujícího vrátit se k původnímu řemeslu. Druhý den večer přijde ke Gottwaldovi a vidí: Klement se veselě ohání okolo ponku!
- Ale, pro živý svět, to přece se nevztahovalo na tebe, co jsem říkal!, vysvětluje Zápotocký rozpačitě. To je samosebou, že tebe se to netýká!
- Ne?, povídá Gottwald udiveně, a tos to, člověče, nemoh říc dřív!? Já teď musím honem běžet pro Martu k Prašné bráně!

Vesnický boháč měl psa, krocana a vola. Jednoho dne však k němu přišel pes a řekl, že musí jíti s duchem doby a proto že odchází dobrovolně do JZD. Za pár dní se s ním rozloučil krocan a konečně odešel i vůl. Asi za měsíc se však pes vrátil. Diví se sedlák a ptáse, proč v JZD nezůstal. A pes povídá, že to tam déle nemohl vydržet, poněvadž je tam tolik zlodějů, že by se ustěkal. Brzy nato se vrátil i krocan. V JZD nemohl vydržet proto, že je tam všecko ruáé a on by se uhudroval. Potěšil se sedlák a čeká jest: na vola, ale vůl nejde. Nedalo to sedlákovi, a tak se jednoho dne vypravil za volem do JZD sám. Vejde do kanceláře a vidí: vůl sedí za stolem, pero za uchem, a že prý zpátky nepůjde.
- Já jsem se, milý pane hospodáři, dostal konečně mezi sobě rovné. Absolvoval jsem přeškolovací kurs a teď si jako tajemník JZD hezky sedím u koryta!

U příležitosti výstavy československo-sovětského přátelství vylepovali všude komunisté plakáty s heslem: SE SOVĚTSKÝM SVAZEM NA VĚČNÉ ČASY ! Lidem se moc líbily, zvláště ten, na který kdosi připsal: Už abyste tam byli!

Sešli se na jedné konferenci Truman, Stalin a Gottwald. Za rozhovoru si Truman zapálil cigaretu, kterou vyňal ze stříbrného pouzdra, na němž bylo vyryto věnování: Velkému presidentovi vděčný národ. Stalin se nedal přivést do rozpaků, vytáhl velkou zlatou tabatěrku a na ní bylo číst rubínový nápis: Otci všech národů vděčný lid. Gottwaldovi to nedalo. Chvilku se vrtěl v křesle, ale pak se přece odhodlal, sáhl do kapsy a vytáhl ohromnou etui, posázenou brilianty, na jejíž vnitřní straně bylo vyryto věnování: Knížeti Schwarzenberkovi vděčné služebnictvo.

Bierut, Cyrankiewicz a Rokossowski se vracejí z návštěvy Moskvy, a jak doletují nad Varšavu, povídá Rokossowski: Podívejte se, jak se to pod námi černá lidmi! Jakou by asi měli radost, kdyby tak z našeho letadla vypadlo, řekněme, sto tisíc párů nylonek!
Cyrankiwicz zdvořile přitakává a pak dodává: Anebo sto tisíc balíčků amerických cigaret, co?
Jo, povídá chmurně Bierut, to je všecko pravda. Ale představte si tu radost, kdybychom z toho letadla vypadli my!

Po rozorání mezí v kterési vesnici se potkali dva zajíci. A jeden z nich si moc stěžoval na režim, že když mu rozoral meze, nemá se teď v zimě pod co schovat. Ale ten druhý povídá kárave: Ty jsi ale pěkný nevděčník! Že se nestydíš si stěžovat! Měl jsi někdy ještě v únoru na poli řepu, jako ji máš teď, co jsou JZD!?

Paní Marta se rozhodla jít ke zpovědi. I zpovídá se:Dopustila jsem se hříchu.Pořád se dívám do zrcadla a říkám si,že jsem krásná.
- Nermuť se,ovečko,povídá zpovědník,to není hřích,ale jen omyl.

Johny navštívil lidové demokracie a řekl svým kolegům,že jim bude psát.Za měsíc dostali zprávu z Bulharska:Pozdrav ze svobodné Sofie,váš Johny.
Za týden přišel další pozdrav:Ze svobodné Budapešti zdraví Johny.
A pak:Mnoho pozdravů ze svobodné Prahy,váš Johny.
A posléze:Pozdrav z Frankfurtu zasílá váš svobodný Johny.

Která armáda je nejmenší na světě?
- ???
Československá,protože je celá pod Čepičkou!

Sovětští mičurinovci zaznamenali další úspěch.Podařilo se jim zkřížit meloun s blechou. Jakmile meloun rozkrojíte,tak pecky hned vyskákají.

U hranic ČSR a SSSR stojí člověk a čeká. Čeká tam už několik dní,takže se jeho chováním stalo členu pohraniční stráže podezřelé a proto se ho zeptal,na co tu čeká?
- Čekám tu na zásilky ze Sovětského svazu!
- Ale prosím Vás,povídá na to pohraničník, copak nevíte,že sovětské zásilky k nám chodí jen po vlnách?!

Dva Češi byli pro šeptanou propagandu odsouzeni k smrti zastřelením.V poslední chvíli jim byl trest smrti zastřelením změněn v trest smrti oběšením.Oba už stojí pod šibenicí,už jen vteřinka a tu - provaz se přetrhne.
Jeden z nich se nakloní k tomu druhému,oči mu jen svítí a šuškámu:No?Neříkal jsem to?Ty výrobky znárodněného průmyslu nestojí opravdu za nic!

Stalinovi nesmírně záleželo na tom,aby se na vlastní oči a uši přesvědčil,co o něm poddaní smýšlí.V pečlivém přestrojení zašel proto do jedné hospody v Moskvě,kde si poručil sklenku vodky a dal se do rozhovoru s ruským mužíkem.Po několika sklenkách si řekl,že je dobrá příležitost se mužíka zeptat,jak smýšlí o generalissimu Stalinovi.
Muzik se opatrně rozhlédl na všechny strany a kývl na nového přítele,aby jej následoval do ulice. Tam se znovu rozhlédl všemi směry,tak aby jej nikdo neslyšel a přikloniv se k uchu Stalina,zašeptal: Je to mizera první třídy,ale jsem pro něj.

Jeden Pražák odepřel se připojiti k rozhořčenému zástupu, odsuzujícímu obrovskou sochu Stalina.
- A proč bych měl nadávat?, diví se Pražan. Heleďte, v létě nám dá socha příjemný chládek, v zimě se budeme moci pod ni schovávat před sněhem a ptáci dostanou příležitost, aby za nás za všechny promluvili.

Topil se Čepička. Tři mladí pionýři ho zachránili. Tak si prý mohou určit odměnu. Ptá se Čepička toho prvního, čím chce být.
- Letcem!
Dobrá, půjdeš na státní útraty do letecké školy! Ptá se Čepička druhého, čím chce být.
- Inženýrem! - Dobrá, dostaneš státní stipendium na techniku. A co ty bys byl nejraději? obrací se Čepička na třetího. - Sirotkem! - Jak to, proč?? - Protože až se táta doví, koho jsem zachránil, tak mě přerazí na tři kusy.

Na Pankráci sedí dva vězni.
- Proč tě zavřeli?, ptá se jeden toho druhého.
- Byl jsem inženýr a obvinili mne ze sabotáže.
A co ty?
- Já jsem byl moc líný.
- Jak tomu mám rozumět?
- No, to bylo tak, povídá vězeň, debatoval jsem často s jedním přítelem, tak jak je to mezi přáteli zvykem a on po jedné debatě hned zašel na SNB. Já jsem byl lenošný a chtěl jsem tam jít až druhý den.

Roosevelt, Churchil a Stalin byli na automobilové vyjížďce nedaleko Yalty. Najednou jim vstoupila do cesty kráva a ne a ne si dát říct, že se nesluší zastavovat dopravu.
Roosevelt si vzpomněl, že při jednáních s americkými farmáři získal jakési zkušenosti, které by mu mohly nyní pomoci z trapné situace. Kráva se však nedala přesvědčit, že by měla s cesty ustoupit.
Druhý v řadě byl Churchil, který se pokusil využít svých velitelských schopností. Ale kráva se nedala pohnout ani ostrými rozkazy.
Konečně situaci zachránil Stalin. Pošeptal něco krávě do ucha a ta se rychle otočila a pelášila pryč.
- Wonderful!, zvolal Roosevelt. Povězte mi, generalissime, jakých zázračných slov jste použil?
- To je jednoduché, odpověděl dobromyslně Stalin, řekl jsem jen, že ji pošlu na kolchoz, jestli hned neustoupí s cesty.

Americký president poslal svého času presidentu Rakouska telelegram tohoto znění: KDYBYCHOM ŠLI DO VALKY - STOP - PRIDAL BYSTE SE NA NASI STRANU - STOP - TRUMAN.
Dostal obratem odpověď tohoto znění: DO VALKY BYCHOM SLI - STOP - ALE JESTE JEDNO OSVOBOZENI BYCHOM UZ NESNESLI - STOP - RENNER.

Sedí v kavárně buržoa. Přisedne si k němu pán. chvíli sedí tiše a pak nenápadně začne: To je teď prašivá doba, co? To to jde od deseti k pěti!

Buržoa nic.

- Ještě že máme ten cizí rozhlas, co nás informuje, pravda?

Buržoa nic.

- A ty poměry! Čím dál tím horší. Bída, jíst nebude pomalu už co, jak dlouho to může takhle vydržet, že jo?

Buržoa nic.

- A ten lump Gottwald! Co nám toho naslíboval a nic nesplnil! No nemám pravdu?

Buržoa zvedne oči a povídá: Heleďte, pane, my měšťáci si na něj nemůžem naříkat. Co nám slíbil, to dodržel všechno!

Ptá se předseda prověřovací komise cikána:
Soudruhu, co jsi byl za první ČSR?
- Proším, republikán.
- Dokdy?
- Proším, do rozpadnutia.
- Co jsi byl za Slovenské republiky?
- Prosím, republikán.
- A kde jsi byl organisovaný?
- Proším, bou som organizuvaný v Hlinkovej slovenskej ludovej straně.
- Dokdy?
- Až do rozpadnutia.
- A co jsi vlastně nyní?
- Proším, republikán a som organizuvaný v Komunističkej straně a zostanem až do rozpadnutia.
- A jaké rozhlasové stanice posloucháš?
- Proším, Bratislavu, Prahu, Košice a Moskvu.
- A jak poznáš, že je to Moskva?
- Keď, proším, počujem bumbumbumbum, viem, že je to Moškva.
- No, a řekni mi, jsou všichni cikáni komunisty?
- Áno, proším, všetci komunisti sú čigáni.

Rozpesla se po Praze zpráva, že jsou v jednom obchodě na Václavském náměstí volně tepláky. Hurvínek přišel domů až pozdě večer a hlásí: Tati, žádné tepláky jsem nesehnal. Byla tam dlouhatánská fronta, a než jsem se dostal do obchodu, byly vyprodány.
- No dobře, povídá Špejbl, to nevadí. Peníze si zatím ulož do zálozny. Za pár let máme po pětiletce a všeho bude dost.
- Tati, a co když se ta záložna položí?
- Tak to převezme banka.
- A co když taky ta banka?!
- Tak to převezme vláda!
- Vláda? Ale tati, vláda není přeci taky věčně!

Teď už se Špejbl rozhněval doopravdy: A to ti, kluku hloupá, za těch pár stovek nebude stát?!

Na Staroměstské radnici vládne dávná tradice, že všichni pražští primátoři se dávají portrétovat a jejich podobizny visí pěkně v řadě v jedné starodávné radniční síni. Pozvali tam nyní jednoho malíře, aby vyportrétoval také soudruha primátora Vacka. Ale soudruh primátor se rozhodně vzepřel: Snad si nemyslíte, soudruzi, že na to pospíchám?! Abych tady na radnici jenom visel, na to mám času dost!

Na břehu Ženevského jezera se sešli tři psi, uprchlíci bez domova. Jeden byl z Anglie, druhý z Francie a třetí z Československa.

Rozhovořili se o poměrech a ten první povídá: Anglie, přátelé, je přísná země. Nedá se tam žít.

Zasmušil se ten druhý a zahořekoval: U nás ve Francii, povídá, je radost ze života jen pro bohaté. Pro chudáky je tam život k nesnesení.

Teď se ale zahonosil ten třetí z Československa a povídá: To zas u nás, přátelé, je všeho nadbytek. Jídla a pití habaděj!

- No dobře, zanevrazili na něho oba západní kolegové, tak proč jsi vlastně utíkal? Co tu teda hledáš?

Napadený uprchlík náhle zatesknil: Ja vám to řeknu, kamarádi. Ono to někdy na mě tak přišlo a chtělo se mně trochu zaštěkat.

Nedávno zavítala na Slovensko delegace českých spisovatelů. Po několika dnech obdivování krás slovenské krajiny, šeptá redaktor Drda kolegovi Nezvalovi: Nemohu si pomoct, soudruhu kolego, ale nemohu se ubránit dojmu, že zdejší lid hladoví.

Slovenský průvodce se podíval na oba vypasené soudruhy a řekl si pro sebe: Když se na vás člověk podívá, hned je mu jasné, co je toho příčinou!

Soudruh Nejedlý prý vystoupil ze Sokola. Ve cvičební hodině cvičil v družstvu. Náčelník mu proháněl: Předpažit, upažit, dřep, vztyk, roznožku, skrčku...

Jak mu řekl skrčku, sundal si Nejedlý šponovky a uražen odešel z tělocvičny.

Šla babička po Gottwaldově nábřeží. Šla, vzlykala a najednou se usedavě rozplakala.

Přistoupil k ní SNB a ptá se s účastí, proč tak pláče.

- Chudáček, štká babička, je mně líto toho Gottwalda.

SNB tuší skrytou reakci a důmyslně vyzvídá dál.

- Inu, zajíká se babička v slzách, nejdříve to bylo Rašínovo nábřeží, toho, co zastřelili; potom Ladžnovského, toho co otrávili; potom Heydrichovo, na toho udělali atentát. Jakpak asi, chudáček, skončí tenhleten pán??

Přišli tuhle na Hrad soudruzi z Přibyslavi a přinesli Gottwaldovi čestný dar města, husitský palcát, samozřejmě prý Žižkův. Gottwald měl z palcátu radost, ale jistota je jistota, a tak si zavolal policii a nařídil, aby zjistili, zda-li ten palcát opravdu patřil Žižkovi. Ještě týž večer hlásil sám Nosek: Ten palcát je pravý, soudruhu presidente!
- Jak si můžeš být tak jistý?, divil se Gottwald.
- No, povídá Nosek, to bylo docela jednoduchý: my toho Žižku zjistili, vyslechli a on se ke všemu přiznal.

Při maturitní zkoušce dělnických úderníků se ptá profesor chemie zkoušeného soudruha: Z čeho se skládá uhlí?
Soudruh pohotově: Prosím, s vagonu!

Víte, proč je ve všech lidových demokraciích zásobování na lístky?
- ???
Aby lidé nezemřeli hlady, kdyby selhalo zásobování na černo.

Navštíví Bierut jeden velký železářský podnik ve Slezsku, žoviálně rozmlouvá s dělníky, a tak povídá jednomu z nich mezi jiným: Ty, soudruhu, jen tak mezi námi, hezky podle pravdy: kolik je tu ještě mezi dělníky přesvědčených sociálních demokratů
- No, asi tak padesát procent, znělo odpověď.
- A kolik jich sympatisuje s Fikolajczykem?
- Dobrých třicet procent, povídá dělník.
- A kolik jich tu je indiferentních?
- Dvacet procent.
To už bylo na Bieruta trochu moc, rozčílí se a křičí: Copak tu nejsou žádní dělníci, kteří myslí revolučně?!
- Jakpak ne!, utěšuje ho dělník. Revolučně přece smýšlíme všichni!

IgMY.

Socialismus: Když máte dvě krávy, jednu z nich dáte svému sousedovi.

Komunismus: Když máte dvě krávy, dáte je vládě, vláda vám nic nedá, prohlásí vás za vesnického boháče a pošle na Bory.

Fašismus: Když máte dvě krávy, mléko dáte vládě, která vám z toho mléka něco prodá.

Nacismus: Když máte dvě krávy, vláda vás dá zastřelit a krávy zabaví.

Kapitalismus: Když máte dvě krávy, jednu z nich prodáte, koupíte si nejmodernějšího forda a zbytek peněz dáte do banky.

Chybí stránka č. 20

Matěj Piskač byl ve vsi jediný známý komunista. Byl to starý známý pytlák, zloděj a pašerák. Stalo se, že Národní výbor dostal výzvu, aby poslal jedno svého člena do kursu marxismu. Volba padla samozře na Matěje.

Soudruh Matěj odjel a po celé tři měsíce se neztratila ani jedna slepice. Sotva se však vrátil, už zase nedal slepicím pokoje. Přišla však nová výzva. Tentokráte potřebovali někoho do kursu Jednotného zemědělského družstva. Výbor zase poslal Matěje a slepice měly opět na pár měsíců pokoj.

Sotva se Matěj vrátil, už tu byla nová výzva: pošlete někoho na kurs znárodňování živností. Výbor zase poslal Matěje, neboť byl rád, že Matěj nebyl ve vsi. A když se vrátil, byla tu další výzva: Pošlete někoho na kurs profesorů z lidu!

Výbor opět navrhl Matěje, ale ten se tentokráte vzepřel:

- Šel jsem na kurs marxismu, povídal, šel jsem na kurs JZD, šel jsem na znárodňovací kurs, ale na to, abych se šel učit číst a psát, na to mne nedostanete!

Jednou v noci byl Gottwald probuzen výkřiky paní Marty. Rozsvítil, probudil ji a ptá, zda má nějaký zlý sen.

- Ach, kdepak, měla jsem krásný sen! Zdálo se mi, že přišla revoluce. Lid vnikl do paláce a koho zde přistihl, svrhl z oken. A já, povaz, já jediná byla zachránena. Nebylo okna, kterým bych prošla!

Nepřítel lidu byl předveden na strážnici SNB. Důvod: Zneuctil Gottwaldův obraz.

- Nejlepší by bylo, zahřmel komunistický strážce pořádku a lidu, poslat vás na Sibiř!!

- Nemohli byste mne poslat, prosím, do Ameriky? To je větší trest. V novinách se píše, že je tam desetkrát hůře než v Rusku, vyhrkl obzalovaný.

Sovětský agronom vysvětluje zázraky sovětské vědy, při čemž předvádí nové druhy křížení zvířat podle mičurinské teorie. A zde je, vysvětluje nadsene, poslední triumf mičurinské biologie. Náš agroředitel Lysenko učinil pokus s křížením krávy a žirafy. Zde je výsledek jeho pokusu: nové zvíře, které jsme nazvali krávožirafa.

Zvědavý host zamyšleně pozoruje zvláštní zvíře, které má tělo jako kráva i když zbarvené jako žirafa a na jehož dlouhém žirafím krku sedí hlava obyčejné krávy. A k čemu může být dobrá taková krávožirafa?, ptá se se zájmem.

To je zajímavý přežvykavec, který má tělo zařízeno tak, že dík dlouhému krku může žrát v Bulharsku, zatím co my jej dojíme v Moskvě.

Celý výkonný výbor Kominformy se účastnil vítězného vtažení vítězného Mao Ce Tunga do Šanghaje po porážce Čankajškových oddílů. Zasedalo se ještě v pachu střelného prachu a krve a Mao promluvil vítěznou tirádu. Hovořil ve své mateřštině, zvolna a zdlouha, celé půl hodiny. Když skončil, zavládlo rozpačité ticho. Ukázalo se, že zapomenuto tlumočníka. Situaci zachránil Molotov, který povstal a povídá: To nic, soudruzi, já vám to přeložím sám. Když skončil, všichni mu gratulovali, a jeden z přítomných povídá: No ne, soudruhu, to jsme ani netušili, že umíš čínsky!
- Já? Čínsky?, smál se Molotov. Co vás napadá! Ale myslíte, že soudruh Mao si mohl dovolit říci něco jiného, než říkám já?!

Podle nařízení ministerstva školství musí v každé třídě viset obraz Stalina a Gottwalda. To ovšem stát neplatí, od toho jsou rodiče žáků, a tak všem žákům přikázáno přinést po pětikoruně na každý obraz. Druhého dne všichni přišli s deseti korunami, jenom Pepík Vomáčka přinesl patnáct.
- Patnáct? Proč patnáct?, diví se soudruh učitel.
- 'Sím, tatínek povídal, že bude dobře, když bude viset taky Zápotocký.

Jaký je rozdíl mezi tramvají a lidovou demokracií?
- ???
Žádný. V obou polovina lidí sedí a polovina se třese.

Přispěchala Marta k pokladně Obecního domu s objemnou bandaskou: Prý dnes dáváte smetanu?
- Kdepak, dámo, povídají jí; dnes dáváme Bacha.
- Aha, zamrkala dáma s porozuměním, to já znám. Tak já přijdu, až bude po šťáře!

Přišel Gottwald k nebeské bráně, ale sv. Petr chtěl kromě národní spolehlivosti ještě nějaké doporučení.
- To je přece snadné, pravil Gottwald, Jan Masaryk mě dobře zná.
I poslal sv. Petr andílka, aby se dotázal, zda Jan Masaryk Gottwalda doporučí. Andílek se po chvilce vrátil a vece: Pane statní presidente, pan Masaryk nechce o Vás ani slyšet.
- Ten reakcionář nevděčný!, rozhněval se Gottwald, já jsem mu sem pomoh a on takhle!

Obyvatelstvo zemí za Železnou oponou se dělí na tři druhy: ti, kteří byli zavřeni, kteří jsou zavřeni a kteří budou zavřeni.

Na Letné se utábořil cirkus Kludský, národní podnik, a lidé se tam tentokráte jen hrnuli. Program byl opravdu sensační: Měli tam jednoho indického slona a ten slon dělal divy. Když mu cvičitel pošeptal něco do ucha, slon klesl na kolena; když mu pošeptal něco podruhé, slon se převalil na záda; a když mu cvičitel pošeptal něco potřetí, slon začal štkát, plakal a plakal a nebyl k utišení. Po Praze se nemluvilo o ničem jiném než o tom slonovi a kdekdo hádal, co mu ten cvičitel asi šeptá.

Donesło se to taky na Hrad. Hluvil o tom Gottwald se Zápotockým a kroutil nad tím hlavou. Povídá: To já vím, Antoníne, že ty jsi mazaný chlap. Rozdrtil jsi reakci, zkrotil dělníky, ale se slonem bys tohle nedokázal.

Zápotocký se zatvářil uraženě. Co bych to nedokázal, povídá, sedněme si do auta a já ti to ukážu hned na místě.

Když jim přivedli do manéže slona, Zápotocký k němu přistoupil a něco mu pošeptal. Slon okamžitě padl na kolena. Přistoupil k němu Zápotocký nanovo a pošeptal něco podruhé. Slon se ihned převalil na zadek. A když k němu Zápotocký přistoupil potřetí a zase mu něco pošeptal, slon se rozeštkal, plakal a plakal, nebyl k utišení.

Gottwald byl nucen uznat, že se to povedlo. No jo, povídá, slona jsi dodělal pořádně. Ale teď mi řekni, prosím tě, co jsi mu to vlastně šeptal!
- Co bych mu šeptal, odpovídá Zápotocký. Poprvé jsem mu pošeptal, jaké mám příjmy, jako předseda dělnických odborů. No a slon padl samozřejmě na kolena. Pak jsem mu pošeptal, jaké máš příjmy ty, jako dělnický president. To se slon převalil na záda. No a nakonec jsem mu jenom pošeptal, jakou mzdu mají naši dělníci!

Jak se oznamuje z Prahy, byl utvořen nový AV KSČ. Jde o Agenty Vyloučené z KSČ.

Kdo byli první komunisté?
- ???
Svatí tři králové: také šli za hvězdou a došli ke korytu.

Jeden nadšený soudruh potkal tuhle jiného soudruha a hned si začal všecko moc pochvalovat: Tak vidíš, konečně jsme se dočkali blahobytu. Už je tady!
- Zbláznil ses?, žasne ten druhý. Kde jaký blahobyt vidíš? Vždyť si člověk nemůže koupit nic ani na sebe, natož do sebe!
- No jo, povídá uraženě ten nadšenec, když ty se díváš na výklady místo do novin!

Vyšel Lenin z moskevského mausolea, kde odpočívá nabalsamovaný, a jde na návštěvu k Stalinovi. Hovoří tak spolu o situaci, a Lenin povídá: No, a jak je to uvnitř? Jdou lidi za tebou?
- Jakpak by ne, povídá Stalin, vždyť taky pro ně něco dělám! Jen se podívej na ty cifry! Tolik se vyrobí ocelí, tolik uhlí vydobudeme, tolik nafty...
- Dobře, přeruší ho Lenin, ale jak je to na příklad s požívatinami?

Nezbylo Stalinovi, než vytáhnout čísla o požívatinách. Lenin čte, kývá hlavou, a nakonec povídá: Tak se mi zdá, že když to takhle půjde dál, půjde lid spíš za mnou než za tebou!

Jede si po Praze tramvaj a průvodčí plní poctivě povinnost a vyvolává jména stanic: Stalinova třída, dříve Fochova!...Kus dál znova: Dimitrovova třída, dříve Palackého!...Jede se dál a zase průvodčí dá se slyšet: Jugoslávská kolej, dříve Titova, předtím krále Alexandra!

Namíchlo to jednoho pasažéra, a když vystupoval, tak se už na stupátku otočí a povídá: Čest práci, soudruhu! Dříve Heil Hitler!

Prorokovala cikánka Pieckovi, že umře na veliký svátek.
- Na jaký?, ptal se Pieck.
- To nevím, odpověděla věštkyně, ale rozhodně to to bude veliký svátek, až umrete.

Ruský voják vidí českého sedláka, jak právě hnojí pole, jde k němu a ptá se ho, kolik je hodin. Sedlák zapíchl vidle do země, podívá se na slunce a na stín vidlí, a povídá: Hnedle bude dvanáct.

Rus vytáhl rukáv, podíval se na osmery náramkové hodinky, pak vyhrnul druhý a prozkoumal hodinky, co jich měl na ruce, a souhlasně přitakal: Da, charašo, hnedle bude dvanáct.

A vzal vidle a šel.

Chirurg, architekt a profesionální komunista se dostali do sporu, čí povolání je nejstarší.
- Samozřejmě, že moje, povídá chirurg. Víte, že Pánbůh udělal Evu z Adamova žebra, a k tomu, vzít někomu žebro, je třeba operace, ne?!
- Ale kdepak!, odporoval architekt. Dávno před tím, než Bůh stvořil lidi, tak musil vystavět svět, protože do té doby byl jenom chaos. Jak vidíte, pánové, nejstarší povolání je moje!

Komunista se jen usmíval a povídá: Hm, pane kolego, a kdo myslíte, když už jste se o tom zmínil, že vytvořil ten chaos???

V budapeštské restauraci jí zákazník guláš. Mezi kousky masa najde kus pneumatiky, a trpce si stěžuje číšníkovi. Ale číšník jen pokrčí rameny: To je, soudruhu, docela podle plánu, povídá. Nevíš, že během pětiletky má všude automobil nahradit koně?!

Smířil se Slánský s tím, že ho zavřeli, ale to, že ho také ostříhali do hola, byla pro něj příliš velká potupa. Vyžádal si papír a pero a napsal o tom dlouhou stížnost Stalinovi. Stalin čte, a jak má od přírody měkké srdce, zželelo se mu starého soudruha, sednul si a po chvilce přemýšlení napsal vlastoruční odpověď: Milý Slánský, vžívám se do Tvé situace a chápu, jak by asi mně bylo na Tvém místě. Z toho, že Tě ostříhali, si moc nedělej. Já Ti tam co nejdřív pošlu Čepičku!

Dostala se jedna stará dáma v tlačenici šťastně do moskevské podzemní dráhy a vzdychla s úlevou: Zaplať Pánbůh!
-To se už neříká, pokáral ji voják Rudé armády, který to slyšel. My dnes říkáme: díky Stalinovi!
Stařenka pokyvuje hlavou, přemýšlí a pak povídá: No da, tomu rozumím, ale co budete říkat, až Stalin umře ?
-Co?, zamyslil se voják. Samozřejmě: Zaplať Pánbůh!

Dělníci v Československu prý budou fasovat zvláštní příděl šňůry a kolíků.
- K čemu?
- No, aby si měli na čem sušit hubu.

Jde v Budapešti po Margittině mostě rybář, docela s prázdnou. Potká ho přítel a ptá se účastně: Copak? Nebraly?
- Ale jo, ryb tam bylo habaděj, odpovídá s povzdechem rybář, ale za mnou stál celý čas nějaký čumil s hvězdou na kabátě a ryby se neodvážily otevřít hubu.

Jaký je rozdíl mezi biografem a lidovou demokracií?
- V bigrafu je východ z nouze a v lidové demokracii je nouze z východu.

Přišel Zápotocký s chotí na návštěvu do Českomoravské Kolben-Daněk/dříve Maršála Tita/. Ale stalo se, že zapomněli vypnout magnet ve vrátnici, který přitáhl k sobě každého, kdo měl něco železného u sebe a chtěl to z fabriky; a už byl Tonda u magnetu! Moc se dívá, prohlíží kapsy, ale nemá u sebe nic ze železa, ani klíč ne. Chce to přejít vtipem a tak povídá: To budou asi mé železné nervy nebo ocelová vůle.
Povídá paní Zápotocká skepticky: Bane, Toníku, to bude asi ta tvá plechová huba!

HÁDANKA: Gottwald, Zápotocký a Fierlinger se projíždějí na lodce po Vltavě. Z ničeho nic se lodička převrhne. Ani jeden soudruh neumí plavat. Kdo bude zachránen?
- ???

ČESKOSLOVENSKO.

Umřel Rus, spakoval si kufřík a jde do nebe. Sv. Petr otvírá bránu, a když vidí Rusa, myslí si, že dole zkusil dost; chce ho pustit, ale nejdříve se zajímá o to, co si nese v tom kufříku. Tak mu jej bere z ruky, otvírá a vytahuje nejdříve jakousi flašičku.
- Co je tohle?, ptá se.
- To, prosím, povídá Rus, je pro případ, že by mne bolela hlava.
Sv. Petr znovu sahá do kufříku a vytahuje krabici s prášky.
- A tohle?
- To je pro případ, že bych měl žaludeční potíže, vysvětluje Rus.
Znovu sv. Petr hrábne do kufříku a vyndává - fotografii Stalina.
- Ahá!, povídá. A tohle je co??
- To, povídá ten Rus, je pro případ, že by se mi stýskalo po domově.

Dali v Karlíně hlavy dohromady a dumali, jak nejúčinněji získat nové členy do strany. Nakonec jako nejnadějnější uznali tuhle methodu:
1. Kdo získá alespoň dva nové členy, bude vyloučen ze strany.
2. Kdo získá alespoň pět členů, dostane potvrzení, že v ní nikdy nebyl.

Měl Pražan něco k vyřízení na ministerstvu, moc důležitá věc, nějaké informace, bez nichž se nemohl obejít. Podařilo se mu šťastně po mnoha obtížích se dostat až k přednostovi oddělení. Bohužel, přednosta mu nemohl informace poskytnout, ale prohlížel si se zájmem jeho šaty a ptal se ho, u koho si dává šít. Přednostův zástupce také informace neposkytl, ale velmi jej zajímaly návštěvníkovy boty, a vyžádal si adresu jeho ševce. Udiven a znechucen, občan se zastavil u vrátného a vyprávěl mu o těch podivných rozhovorech.
Portýr se smál, dal občanu potřebné informace a vysvětluje: To je docela jednoduché. Přednosta byl dřív, před pučem, krejčí a jeho zástupce švec.
- A jak to, že Vy víte všechno, co jsem potřeboval vědět?, diví se Pražan.
- To je také jednoduché, povídá vrátný. Já tu byl před pučem přednostou.

Zlepšovací návrh: Aby bylo sníženo procento nemocných, budou v závodních ošetřovnách nasazeni místo lékařů členové závodní milice.

Nápis na vykradeném konsumu: SNB jde s lidem,
my krademe s klidem.

Soudruh inspektor přehlíží nastoupenou dělnickou milici a klade otázky, aby zjistil přípravu v politickém školení: Co byste, soudruzi, dělali, kdyby teď najednou se k nám přiblížili Američani?

Nic. Ticho. Ztratil soudruh inspektor trpělivost, ukáže prstem na jednoho v řadě a křičí: No, ty tady, co bys ty dělal?!

- Já?, vyhrkne obět. Já... no já se nemusím starat, mně by se toho moc nestalo, ale jen si představ, soudruhu inspektore, co bys asi dělal ty?

Prochází se Gottwald v zadumání hradčanskou zahradou, když tu k němu přiběhne jeho vnučka. V ruce drží pampelišku s chmýřím, podává mu ji a povídá: Foukni, dědo! Foukni!

- Jo, to se ti řekne!, povzdechne Gottwald. Já bych třeba fouknul, ale kde mi dají asyl?

Jelo onehdy vlakem na výlet pár mládenců. Jeden z nich, zřejmě tiché a mírné povahy, vytáhl z tašky asi půlkilový kus salámu, koukal se po krajině a spokojeně ukusoval. Procházel tím vagonem jeden milicionář, otevře zeširoka oči na ten salám a hned se k mládenci žene: Co? Takovýhle kus salámu, když je na lístky? Hned s ním sem!

Milicionář zabavil salám, pokračuje v pochůzce a když se znovu vrátí do téhož vagonu, vidí: mládenec ukusuje z nového kusu, při nejmenším stejně velikého. Samozřejmě salám zabavil.

Když se vrací po třetí a vidí, že mládenec znovu ukusuje z ohromného salámu, začalo mu to být divné a udeřil na chlapce zhurta: Kde to bereš, darebo? Čímpak je tvůj otec?

Chlapec se na něho měkce podíval a povídá skromně: Taky milicionářem.

Jeden sovětský občan oběhal celé město, ale nebyl s to sehnat ani kousek chleba. Před všemi pekařstvími stály dlouhé fronty, že nezbyla ani nejmenší naděje. Unaven se vrátil domů a povídá ženě: Takhle se nedá žít. Jdu a zabiju Stalina.

Odešel. Za nějaký čas se vrací.

- No co, zabil?, ptá se manželka.

- Ne, povídá občan otrávene, tam taky stojí obrovská fronta!

Učitel začal výklad o císaři Neronovi: Byl kdysi velmi krutý muž, který vládl národu, jejž uvrhl do neštěstí. Jeho krutost neznala mezí. Pronásledoval své odpůrce, nešetřil nikoho, ani své přátele a sluhy.

Tu ho přerušil mladý pionýr: Soudruhu učiteli, jestli teď řeknete ještě jeho jméno, tak půjdete do koncentráku!

Jel Zápotocký se informovat na vlastní oči o spokojenosti dělníků v jednom průmyslovém městě, a jako obvykle musil vyslechnout hodně repotu a štiplavých poznámek. Proto ani nemohl uším, když mu jeden starší dělník na jeho dotazy odpověděl: Já, soudruhu, si na režim stěžovat nemůžu. Já jsem docela spokojený a mám o moc míň práce, než dřív.
- Cože? Míň práce, než dřív?, žasnul Zápotocký. Jak je tohle možné?
- To je tak, povídá ze široka ten dělník. Dřív, když moje žena prala, tak jsem musel snést s půdy necky, nanosit vodu, přinést ze sklepa uhlí, vyměnit vodu, táhat se s košíky prádla na půdu a zpátky, když bylo suché, no, říkám, člověk byl zapřažen jako kůň.
- No, a co děláš teď, když žena pere?, ptal se Zápotocký.
- Teď?, povídá dělník. Teď vlezu nahý do postele a čekám, až moje jediné spodky jsou čisté a vyžehlené.

Končí politruk svou přednášku slovy: Naše hlavní heslo: dohonit a předhonit kapitalistické země! Má někdo nějakou otázku?
Přihlásil se jeden rudoarmějec: A až je, soudruhu, doženeme, budeme tam smět zůstat?

Bierut se kdysi ucházel o místo obecního písaře. Musil udělat zkoušku zběžné inteligence. Ptají se ho jedno, druhé, páté, ale Bierut nic. Zželelo se ho jednomu zkoušejícímu a aby mu pomohl, ptá se: Kdo objevil Ameriku?
Bierut nic. To už bylo na zkoušejícího moc a zašeptal: Kryštof Kolumbus!
Bierut se beze slova zvedl a odcházel.
- Kam jdete?
- No přece, povídá Bierut, už voláte dalšího kandidáta?!

Potkají se v Bukurešti dva známí, povídají si o poměrech a ten jeden si je strašně chválí.
- To je úžasná věc, tenhle socialismus. Jen si představ: je večer, zima, prší, ne a ne se dočkat tramvaje. A jak tak čekáš, křehneš a proklínáš, jede kolem přepychová limusina. Zastaví, koukáš, kdo v ní - a to je ředitel fabriky, kde děláš. A hned tě nutí nasednout. Kam chceš jet? Domů? Samozřejmě! Ale nejdřív jedeme ke mně, vypít si horký grog, jinak je tu rýma jako hrom. Žádné výmluvy, už se jede. Nejdřív vypijeme horký grog, vlastně ne jeden, tři. Pak koktejl. Pak sekt. K tomu jazz z radia, turecká káva. Ráno pěkně teplá koupel. A pak teprv domů!
- A to jsi všechno opravdu sám zažil?, diví se ten druhý.
- Já ne, ale má sestra!

Slavnostní představení v Národním divadle. Manželé Gottwaldovi sedí v presidentské lóži, a paní Marta si zvědavě prohlíží publikum. Najednou zatáhá svého choté za rukáv a šeptá: Ty, podívej se, támhle ten člověk s dlouhými vousy, ve třetí řadě, to je Vrchlický!
- Co tě nevede., povídá Gottwald, Vrchlický je už dávno a dávno mrtvý!
Marta tím není moc přesvědčena, dívá se napjatě dolů, a za chvilku štouchne choté loktem do žeber a povídá vítězoslavně: Koukni se, rychle, vždyt von se pohnul!

V jedné bulharské továrně se dostali sovětský a bulharský technik do hluboké diskuse nad dvěma stroji.
- Smatrij, taváryšč, povídá Bulhar, vot tenhle německý stroj: za 25 minut ho uvedeš do chodu a pak běží 25 dní bez přestávky. A vot sovětský stroj: taky se dá uvést do chodu za 25 minut, ale za dalších 25 minut chcípne a musíš ho opravovat. Ten německý stroj, charóšij stroj. Ten sovětský stroj, spatný stroj.
Sovětský technik pozorně naslouchá a pak povídá s povýšeným úsměvem: Eto ně pravda, taváryšč, ty ošibáješ sa. Vot německý stroj: 25 minut na něm pracuješ a pak běží sám. To špatný stroj. Sovětskij stroj, eto charóšij stroj: běží jen 25 minut a pak na něm musíš pracovat. Díky tomu má každý práci a není tu nezaměstnaných!

Navštívil Gottwald blázinec, tam mu předvedli všechny pacienty, a aby jim něco řekl, tak se Gottwald ptá, jestli umějí soudruzsky zdravit. Hned všichni začali pěst a křičí: Práci čest!
Všichni, jenom jeden stojí a ani se nehne.
- Copak ty, ptá se Gottwald, ty nezdravíš?
- Já, prosim, nejsem blázen, já jsem dozorce!

Shluk lidí na východoberlínské ulici. Uprostřed jakýsi muž běduje, že mu nejaký cizinec ukradl hodinky. Přijde strážník a vyšetřuje případ.
- Cizinec?, povídá. To byl jistě Američan!
- Ne, Američan to nebyl, tvrdí okradený.
- Tak tedy Angličan?
- Ne, Angličan taky ne.
- Tak co to bylo zač?
- To byl asi Fin, povídá okradený rozpačitě.
- Fin?, mračí se strážník. Tady žádní Finové nejsou! To snad byl Rus?
- Nojo, Rus to byl!, potěšil se postižený. Ale pamatujte si, že jsem to nerekl první!

Jak se řekne čínsky Československo?
- Jen ven!

Umřel komunista, a jakkoli nepravděpodobně to zní, přišel do nebe. Prohlíží si všechno, prohlíží, ale nějak se tu ne a ne cítit jako doma. Konečně je mu tak dlouhá chvíle, že to už nemůže vydržet, jde k sv. Petrovi a povídá: Poslyš, soudruhu, nedalo by se to nějak zařídit, abych se z téhle otravy dostal někam jinam?
- Ale jó, snad by to šlo, přemýšlí sv. Petr. Kdybys takhle chtěl do pekla, to by se snad zařídit dalo.
- Do pekla, říkáš?, dumá komunista. Proč ne, ale abych do něčeho hloupě nevlít! Nemohl bych nejdřív vidět, jak to tam vypadá?
- Ale jó, povídá sv. Petr. Otevřel okno a ukazuje dolů.
Soudruh se dívá a dívá, a co nevidí? Intimně zařízený pokojíček, měkkoučký divan, na něm sedí Kopecký, na Kopeckého kolenou křehoučká krasotinka, napravo stolek s flaškami šampaňského, nalevo krabice s kubánskými doutníky...
Soudruh už ani dál nekouká a jen prosí sv. Petra, aby směl do pekla jak nejrychleji. A už sjíždí do pekla, raz, dva, tri - a už je v kotli, a čerti do něho vidlemi.
- Co? Tohle ne! To jsem nechtěl!, křičí soudruh zoufale. Já to chci mít jako Kopecký a ne jinak!
Čerti se na něho dívají plni překvapení a soucitu, a ten jeden povídá: A to jsi, soudruhu, zapomněl, že Kopecký byl ministr propagandy?!

Ústřední sekretariát Všesvazové komunistické strany/bolševiků/ vypsal soutěž na nejlepší sochu slavného hudebního skladatele Čajkovského. První cenu vyhrál návrh, představující Stalina, jak sedí v křesle a poslouchá jednu z Čajkovského skladeb.

Utíká český zajíc přes hranice do Německa. Zastaví ho německý zajíc a ptá se, kam tak běží.
- Nevíš?, povídá český zajíc. U nás teď zabavuje stát všechna prasata!
- To se tě přece netýká! Ty jsi zajíc a ne prase!, diví se německý kolega.
- Nojo, vzdychne zajíček, ale vykládej to SNB!

Továrna na kočárky pracuje na 100 %. Stachanovec Nováček na 160 %. Mimo to čeká rodinu. Tak se tedy závodní rada usnesla darovat mu jeden kočárek, že on už si jej složí doh...romady sám.
Za šest neděl je vidět soudruha Nováčka s děckem v náručí.
- Kdepak máš kočárek, soudruhu?, ptají se ho.
- Ale, povídá znechuceně soudruh Nováček, to je tak: ať to skládám dohromady, jak chci, vždycky mi z něj vychází kulomet!

Vstoupit do partaje - nevstoupit do partaje? Doba je těžká, leccos se může stát, člověk musí mít přehled o situaci, než se nějak rozhodne. A tak se pan Blumenthal rozhodl, že se podívá do Moskvy. Sešla se celá míšpoche, rozmlouvají mu to, ale pan Blumenthal nic. Podívá se tam, rozhlédne se a bude je informovat. A aby nebyly potíže s censurou, domluvili se: když bude psát pravdu, tak použije obyčejný inkoust. Ale bude-li psát červeným inkoustem, je pravdou pravý opak. No, a pan Blumenthal jel.

Za pár dní od něho došel dopis. A psaný obyčejným inkoustem! V dopise pak stojí: Moji nejmilejší! Je zde úplný ráj na zemi. Jídla, pití, kouření, všeho nadbytek, za směsně levné ceny. Lidé výborně oblečení, kulturní bydlení, všude vidět jen blahobyt. Lidi jsou šťastni a za Stalina by skočili do ohně...

Všichni kroutí hlavami, nemohou věřit svým očím. Copak se najednou zbláznil? A dopis pokračuje:... Všechny řeči o nesvobodě jsou čirým nepřátelským výmyslem. Každý si tu dělá podle svého, vydělá si, že neví, co s penězi, a ke koupi je všechno na světě! Jenom červený inkoust jsem nikde nemohl sehnat. Zdraví: Blumenthal.

Před Černínským palácem zastaví krásný americký automobil. Dva občané se na něj zpovzdálí dívají. Jednoho svrbí jazyk a prohodí: Pěkný sovětský vůz, co?
- Pěkný, jen co je pravda, přikyvuje ten druhý. Ale nevíte, že tohle je americká značka a ne sovětská?!
- Vím, vím, povídá ten první. Ale mohu já vědět, co Vy jste zač?!

Přijde občan k lékaři a žádá, aby mu prohlédl uši. Lékař zjistí, že má uši v nejlepším pořádku. Občan se tomu moc diví a dává si prohlédnout oči. Ani na těch však není nejmenší vada.

Vzdychne si ten občan nedůvěřivě: Tohle nechápu. Co slyším, to nevidím, a co vidím, to neslyším!

Maďarský komisař se vyptává sedláka, jaká bude letos sklizeň brambor.
- Brambor bude letos tolik, že kdyby se složily na jednu hromadu, dosáhnou až k nohám Pánaboha.
- V Maďarsku už není Boha!, povídá komisař zamračeně.
- Brambory letos taky nebudou, konstatuje sedlák.

Zoufal si jeden Čech a rozhodl se spáchat sebevraždu. Sebral se tedy, jde na májový průvod na Václavské náměstí, počká si na defiládu, a když jde kolem nejhustší dav, začne křičet na celé kolo: Gottwald bude viset! S Gottwaldem na lucernu!

Vystoupí z defiládv jeden dobrosrdečný muž, poklepe mu na rameno a povídá: Člověče, nervi tak nahlas! Ještě tě uslyší nějaký komunista a půjde tě udat!

Přiběhla do rozhlasu v Brně selka. A že se jí, chuděrce, stal hrozný malér.
- No, copak se Vám přihodilo?
- Prosímvás, pane grádista, zaběhla se mi koza, a to vijó, jako škodu z toho mám.
- No, a co my s tím máme, soudružko, co dělat? Máme Vám snad škodu nahradit? Snad abyste zašla na SNB.
- To prosím teda ne. Ale prosímvás, kdyby byli tak moc hodní a řekli to tím grádiem. Ta koza má černý flek na hřbetě, každý ji hned pozná. Jmenuje se Líza.
- A v jakém rozhlase bychom to měli vysílat? V oddělení ztrát a nálezů, v pátrací službě, v zemědělském nebo v jakém? Co by se Vám, soudružko, nejlíp zamlouvalo?
- Vijó, kdybych mohla prosit, tož v tom, jak tam večír říkajó "Volá Londýn", V tu chvíli sedí u grádia celá dědina.

Dva delegáti na berlínském Festivalu mládeže se sešli na krátký rozhovor. Jeden byl z Itálie, druhý ze Sovětského svazu.
- Řekni mně, povídá sovětský delegát, řekni mně, proč vy Italové pořád mluvíte tady v Berlíně, na tak mohutném festivalu, jenom o jídle?
Italský mladík se nato otázal Rusa: A o čem mluvíte vy, ze Sovětského svazu?
- My mluvíme o pravdě, o cti a o míru, odpověděl sovětský delegát.
Ital pokýval hlavou a řekl: Tak tedy oba mluvíme o tom, co nejvíc potřebujeme.

Přišli ruští vojáci do slovenské dědiny, jdou k předsedovi Národního výboru a ptají se ho, kde je zde odvšivovací stanice.
- My zde žádnou odvšivovací stanici nemáme, praví předseda.
- Jste vy ale nekulturní! U nás je v každé vesnici!

MĚSÍC PŘÁTELSTVÍ SE SOVĚTSKÝM SVAZEM !, hlásaly plakáty ve všech lidových demokraciích. A lidé k tomu s gustem připisovali: DOBRÁ - ALE ANI O DEN DÉLE !

Potkají se dva Češi v pralese v rovníkové Africe, padnou si do náruči, a vyprávějí si o všem možném. Přijde řeč na jednoho společného známého.
- Co se s ním stalo, nevíš?, povídá ten jeden.
- Co? Zůstal doma!, povídá ten druhý. To víš, on byl vždycky dobrodruh!

Potkají se dva sedláci, a jeden se ptá: Jak se ti vede?
- Jako mandelince bramborové, povídá druhý.
- ???
- No, taky žiju jen z brambor, a pořád čekám, kdy mě seberou.

Po slavnostním ukončení dvouletky odjíždí Gottwald do Lán. Je v spokojené náladě, a jak jede, najednou vidí u cesty člověka, který vytahuje z kapsy hrst sena a hladově z ní ukusuje. Gottwald dá zastavit a povídá rozlobeně: Co to děláš, soudruhu! Takovýmhle jednáním budíš veřejné pohoršení!
- Co mám dělat?, ohrazuje se soudruh. Já mám hlad!
- Sedni si ke mně do vozu!, vybídl ho Gottwald, soudruh nasedl a jeli. V Lánech dal Gottwald pro něho prostřít a soudruh pojedl, kolik hrdlo ráčilo. Při loučení mu Gottwald poklepal přátelsky na rameno a povídá: Víš, soudruhu, až splníme pětiletku, tak budeš moci takhle jíst každý den!

Soudruh jde plný naděje domů, ale pak ho napadne, že pět let o hladu čekat nevydrží, a že by to také nemělo smyslu, když přece v Rusku splnili již pětiletek několik a tak tam musí být učiněný ráj. Sebral se tedy a jede do Ruska. Ale v Rusku to nebylo o nic lepší než doma, a tak si soudruh sedl před Kreml a čekal. A když šel Stalin kolem, vytáhl z kapsy hrst sena a hladově ukusuje.

Stalin se zastaví, zamračí se, přistoupí k němu a povídá: Co to děláš, soudruhu? Tohle je přece sabotáž!
- Co mám dělat?, ohrazuje se soudruh. Já mám hlad!
- No dobře, máš hlad!, povídá Stalin, ale seno si máš nechat na zimu. Teď kousej zelené!

Jako všude za Železnou oponou, sbírají komunisté oděvní součástky pro Korejce i v Budapešti. I vysocí funkcionáři strany dávají příklad a chodí po domech sbírat. Takového návštěvníka nelze odmítnout, co má Laszlo Kiraly dělat? Jde a dá svůj jediný převlečník. Druhý den se malý Laszlo přiřítí domů celý nadšený: Tati, já viděl Korejce!
- Co? Korejce?, diví se otec. Jak jsi ho poznal? Podle šikmých očí?
- Ne, povídá syn, podle tvého kabátu!

Ministerstvo zahraničí v Praze přijímá do svých služeb s okamžitou platností pouze komuníky.
- Proč?
Protože se pohybují ve vyšších sférách a mají široký rozhled.

Plánují v Kremlu invasi Evropy a nejvíc starostí jim dělá, jak se dostat do Anglie. Konečně přišli na nápad, že by jim moskevský velerabín mohl povědět, jak to kdysi udělali Židi, že přešli Rudé moře suchou nohou.
- To je jednoduché, povídá rabín. Mojžíš jen kývl holí a voda se rozdělila, a Židi šli jako na spacír.
- To je ohromné!, radují se všichni. A kde je ta hůl?
- Ta?, povídá rabín. V Britském muzeu v Londýně.

Potkají se dva známí a jeden zdraví druhého: Ať žije Stalin!

Podívá se přítel na něho smutně a povídá: Před pár lety jsi zdravil Ať žije Hitler!

Usmál se ten první a povídá: No - a žije?

Jozéfek měl pracovat se stréčkem na JZD.Ráno přišli na pole,měli orat s jedním párem koní a jedním párem volů.Jozéfek dostal voly a měl zorat tři míry.Plivl do dlaní a povídá volům:Tak,soudruzi,do toho!Orání mu šlo dobře,do večera zoral nejenom přepsané tři míry,ale ještě deset měr navíc!

Stréček Křópal se tomu velice podivil a ptal se,jak to mohl udělat?Jozéfek mu všecko povědel a tak na druhý den to stréček zkusil taky tak. Večer přisel domů celý zbitý a vypravuje,že když koně pobídl podle Jozéfkova receptu,tak ho prostě zkopali.Jozéfek se chytí za hlavu a povídá:Jo, stréčko,to můžete říct jenom volům,ale ne koňům!

Severní Korea má novou zbraň,kterou právě zasadila do boje proti nepříteli.
- Jakou?
Sítky na blechy!

Ruský a anglický voják se spřátelili na hranici svých zón v Německu.Jednoho dne odjel Angličan na dovolenou a když se po několika týdnech vrátil,vyptával se ho Rus,kde byl.
- No,nejdřív v Londýně,a pak jsem si zajel do Skotska na pstruhy.
- A to ti dal londýnský sovět povolení?,divil se Rus.
- Já žádné nepotřebuji,povídá Angličan.
- A kdo ti schválil cestu vlakem?
- Jaké schválení?Ostatně,já jel autem.
- A kde jsi vzal auto?
- Mám svoje.
- A to ti komisariát přidělil benzin?
- Ne,ten jsem si koupil.
- A co jídlo?A co bydlení?To ti místní a domovní sovety daly bumážku?
- Kdepak!Já se stravoval a bydlel tam,kam jsem dojel a odkud jsem měl nejblíž k potoku.

To už bylo na Ivana moc a jen si povzdechl: Kakaja anarchija!

Jednoho lednového rána se ozvalo volání o pomoc. Někdo spadl do Vltavy a tonul.SNB se dívá s mostu, dívá se,ale do vody se mu nechce.Pochopil tonoucí jasnozřivě,jak je na tom bledě a začal křičet:Prezident je vůl!Jo,na tohle je zákon na ochranu republiky.SNB bez dalšího váhání se vrhl do vln a topícího se vytáhl.A hned na policii,a výslech.
- Já jsem myslel na amerického presidenta,hájil se obžalovaný.

Ale tohle mu na policii rychle zatrhli:Jen žádné vytáčky!,povídají,to na nás neplatí!My víme moc dobře,kterej president je vůl!

Ptá se učitelka ve škole:Čtyřčlenná rodina,každý člen dostane lístky na 750 gramů masa měsíčne.Kolik dostane rodina přiděleno dohromady?
- 200 gramů sýra.

Jde babička z Václavského náměstí na Vinohrady. Zastaví strážníka a ptá se, kde je Fochova třída.
- To je zrovna tahle, co po ní jdete, vysvětluje strážník.
- Jak to?, diví se babička. Vždyť tu stojí napsáno Stalinova třída!
Vzdychne ten strážník a povídá: Jo, to je pravda, ale vy jste se, babičko, taky jmenovala za svobodna jinak!

Dozvěděl se maršálek Rokossowski, že autorem většiny vtipů, které o něm v Polsku kolují, je jeden komik. Dal si ho předvolat, povídá mu jeden z těch vtipů a ptá se: Je to tvůj vtip?
- Je, přiznal se komik.
- A co tenhle? A Rokossowski vypráví další. I k tomu se komik přiznal. I ke třetímu, čtvrtému, desátému. Nakonec se Rokossowski dopálil a křičí: Jak si to můžeš dovolit!? Nevíš, že já jsem osvoboditel a spása Polska?
- Prosím za prominutí, povídá komik, ale tohle můj vtip není!

Noční tramvaj byla poloprázdná. Na oknech nálepky, velebící výrobky státních podniků, oznámení příštích manifestací, pozvánky k budovatelskému úsilí. Na tvářích lidí vrásky starostí, co s tím přibývajícím blahobytem, co s dalším zvýšením životní úrovně. Nálada tedy ponurá. Ticho přerušil jeden pán, který seděl v rohu: Ach jo, ...jo jo, ach, povídá.
Přidal se druhý s protější lavice: Ba ba, ... tak tak, ...ach jo.
Řekl průvodčí otráveně: Pánové, nechte té politiky. Mám jí přes den dost!

Ruský voják si vyjel na propustku do Berlína. Bylo to po prvé, co viděl tak veliké město. Chtěl si vyfotografovat trosky reichstágu, když zjistil, že mu někdo šikovně uřízl aparát, takže to ani nezpozoroval a na ramenou mu zůstal jen řemínek. Zahromoval Ivan a povídá: Kultura net, ale technika bolšája!

Ptá se jeden z agitační dvojice, která sbírala podpisy na resoluci obránců míru, ptá se cikána, pro co je: pro válku anebo pro mír? Povídá cikán: Já som, prosím, za cichy prevrat!

Zda-li pak víte, kdo je největší oráč v českých dějinách?
- Přemysl Oráč.
- Ne!
- Jak to? Vždyť Přemysl Oráč jedním párem volů zoral celý lán!
- To nic není. Klement Gottwald zvoral jedním Kotátkem celou republiku!

Vyptával se jeden cizinec v Praze obyvatel,co to znamená prakticky:"Žijeme radostněji".Dlouho se toho nemohl dopídit,až konečně mu to vysvětlil jeden občan.
- To máte tak,povídá.Já i žena pracujeme v továrně. Ráno vstávám už ve čtyři a stojím ve frontě,abych dostal osminku mléka.Přinesu ji občas šťastně domů a tak máme radost,že zas jednou máme snídani.tím spíš,jestli náhodou se zatím ženě podaří sehnat dva rohlíky.Před šestou jedeme elektrikou do práce, a někdy se stane,že jsou dvě místa volná.Tak tedy máme radost,že můžeme chvilku sedět.Večer se občas ženě podaří dostat u uzenáře poslední čtyři vuřty, a tak máme radost,že je co k večeři.Jdeme spát, zvoní zvonek,jdu otevřít,a tam policie.Bydlí tu Josef Novák?,ptají se.Ne prosím,ten bydlí naproti! A tak máme radost,že ještě nepřišli pro nás...

Co znamená SSSR ?
- ???
Tři správci a jeden robotník!

Jede Gottwald s Kopeckým po nábřeží a tu vidí mladého statného muže,jak chytá ryby.Byl pracovní den a tak se Gottwald pozastavil nad tím,že zde zahálí jedna pracovní síla.Poslal proto Kopeckého, aby zjistil,jak to přijde,že zatím co národ pilně pracuje,zde se někdo věnuje tak neproduktivní zálibě!Sejde Kopecký k rybáři,vyptává se ho a pak hlásí Gottwaldovi:Je to básník.Ze prý se při lovu nejlépe soustřeďuje!
- Básník!?,podivil se Gottwald,hm.,to by mohl říci každý!Jdi tam dolů a požádej ho,ať ti podá důkaz!
Sejde Kopecký dolů k řece a žádá o důkaz.
- To je snadné,odpovídá poeta,zamýšlí se na okamžik a recituje:Pod námi je voda,
nad námi jsou mraky,
ty jsi velký vůl
a ten v autu taky!

Brnká Marta jedním prstem na piano,až z toho Klement ztratí trpělivost a povídá:Poslyš,co to děláš?
- Ale chci najít velké Gé.
- A proč?
- No víš,já bych chtěla zahrát Gde domov můj.

Sešel se hlouček kluků v parku a radí se, na co si budou hrát.Hrejme si na republiku, navrhl jeden,já budu presidentem. - A my ostatní ?- Vás dám zavřít!

Co je to?Váží to 25 kg i s rakví?
- - - - - - - - - - - - - - - - - - - -
Úderník po pětiletce!

Nápis na chodbě pražského hradu:.
Marto, zabal ranec.
Brzy zacne tanec!

P.Michel Riquet, proslulý kazatel od Matky Boží v Paříži, navštívil po únorovém puči ČSR a sešel se tam s přáteli, s nimiž byl za války internován v Mauthausenu. Zajímalo ho především postavení církve a věřícího člověka v komunistickém státě. Viděl i slyšel. O některých postřezích hovořil v cyklu postních kázání, v nichž se zabýval poměrem křesťana k státní moci. Kázání byla velkou událostí a P.Riquet musel v soukromém hovoru odpovídat na mnoho dotazů. Byla posléze položena otázka, jak to tam lidé snášejí.
- Jako všude, kde je zle, odpověděl P.Riquet. Jedni jsou optimisté, druzí pesimisté.
- Pozná se to lehce?
- Docela jednoduše: pesimisté se učí rusky, optimisté anglicky.

- V Jugoslávii se volilo pomocí kuliček.
- To v Maďarsku taky! Jenže ty kuličky nabíjeli do pušek a kdo nevolil s vládou, dostal je do břicha.

Po několik dní byl Zápotocký nezvěstný. Šuškanda si myslila, že už je taky v troubě. Ale byl to, bohužel, omyl. Vrchní nepřítel dělnictva byl v nemocnici. Řezali mu uši, aby se vešel na známky.

ÚSMĚVY TRESTANĚ

Z letáku od Jaroslava Hrubého - Holého - Zalozpěv svatého Václava:

Na tom Pražském magistráte
velké bylo zděšení,
od koho tam přišla žádost
to nemáte tušení.

Slavný pražský magistráte
sděluji Ti s bolestí,
že to dále nevydržím
na Václavském náměstí.

Službu mít na Václaváku
to je práce nemilá,
už mi z toh zpitoměla
i ta moje kobyla.

Slyšel jsem tu dříve řečnit
Kramáře i Klofáče,
teď když spustí Klement Gottwald
hned bych se dal do pláče.

A když Tonda z ÚRA pustí
svoji hubu z řetězu,
je mi, slavný magistráte,
že div s koně neslezu.

Když tak půldne musím čumět
na ty rudé průvody,
kobyla mne vyhazuje
div mne dolů neshodí.

Tak to tedy na náměstí
chodí nyní ze zvyku,
z toho slavný magistráte
div, že nemám koliku.

Postavte sem SNBáka
s hodně dlouhým pendrekem,
já tu hodnost, magistráte,
zatím skládám s povděkem.

Bude jistě pro mne lépe
když půjdu i s kobylou,
protože bych - jak jsem svatej
proved Vám věc nemilou.

Svatý Václav, v. r.

Jednoho dne měl Pražský rozhlas na pořadu přímou reportáž z jedné továrny. Reportér zval různé dělníky k mikrofonu, dal jim připravený text, z něhož četli chvalozpěvy na ředitele, vládu, komunistickou stranu a díky za šťastný nový život.

Vše šlo jako na drátku, až přišel na řadu soustružník Kudrna. Bylo na něm znát ostýchavost a odmítl přečíst list, který mu reportér nutil do rukou.

- Tak pojď, pojď, soudruhu, nestyď se, celé město uslyší tvůj hlas!, pobízel reporter.
- Ne, děkuji, odpověděl soustružník Kudrna.
- Ale sou druhu, pobízel důrazněji a poněkud s obavami reportér soustružníka, soudruhu představ si, že tě bude slyšet celé Československo! Tak pojď!...

Ale Kudrna nešel.

- Ale soudruhu, pokračoval reportér zvýšeným hlasem, když řekneš pravdu o nádherném životě u nás, dekadentní demokracie uslyší tvůj hlas, vlastně celý svět tě bude slyšet!
- Celý svět?, Kudrna náhle projevil zájem, celý svět? I Amerika??
- Ano, soudruhu, i Amerika!

Kudrna přistoupil k mikrofonu, ohlédl se a zvolal: Ameriko, zde je Československo. POMÓÓÓZ!

Stanislav Brzobohatý
SMÍCH ZA ŽELEZNOU OPONOU
Vyšlo v srpnu 1952, jako 1. svazek Edice satiry, kterou vydává Kruh přátel satiry, c/o Marie Zárubová, ~~180 Westbourne Grove, LONDON W.11., England.~~
Vydáno 500 výtisků.
Cena 5 šilinků.

SMÍCH

ZA ŽELEZNOU OPONOU

II. rozšířené vydání

Sesbíral a vytiskl:

Stanislav Berton

Unit 48, 21-37 Birtwill Street
Pacific on Coolum
Coolum Beach, Qld. 4573
Australia

NĚKOLIK DOTAZŮ NA RADIO JEREVAN

Všude ted slyšíme slova perestrojka a glasnost. Znamená to snad, že tím chce soudruh Gorbačov Západ předběhnout?

Vyloučeno, pouze doběhnout.

*

Jaký je rozdíl mezi rumunským soudruhem Ceaucescu a hrabětem Drakulou?

V podstatě žádný. Oba jsou z Rumunska, oba se pokládají za šlechtice a oba pijí lidem krev. Jenže Ceaucescu víc.

*

Komunistů je hodně. Ale poraďte mi, jak poznám toho správného?

Snadno. Správný komunista je takový soudruh, který vás dokáže přesvědčit, že východoněmecký Trabant je lepší auto než západoněmecký Mercedes.

*

Proč stavíme vesmírná plavidla a mezikontinentální rakety, když nemohu nikde sehnat zvonek na jízdní kolo?

Kde jste sehnal jízdní kolo?

*

Je to pravda, že ve všech moskevských obchodních domech jsou poslední dámské modely vyprodány?

V zásadě ano. Všechny koupily sovětské filmové ateliéry pro natáčení historických filmů.

*

Je to pravda, že každý Švéd má automobil?

Ano, je to pravda. Ale, prosím vás, kolik už je na světě Švédů?

*

U nás na Ukrajině se neustále zpožďují vlaky. Lidé, kteří se tlačí na nádražních perónech, stále víc a víc na to nadávají. Dá se s tím něco dělat?

Zásadně ano. Bylo by zapotřebí postavit víc čekáren.

*

Jeden soudruh tvrdí, že když Stalin zemřel, tak byl v ten den velký svátek. Můžete mi říci, který to byl svátek?

To je přeci samozřejmé, Stalinův úmrtní den.

*

Také velký Lenin byl prý chvílemi zoufalý. Jednou přiznal, že by byl udělal lépe, kdyby byl zůstal ve Švýcarsku. Je to pravda?

Zásadně ano. Soudruh Lenin měl vždycky pravdu.

*

Co soudíte o válce, kterou vede Sovětský svaz v Afghanistánu?

Máme o tom tentýž názor jako vy.

*

V Československu se nyní nebudou stavět ani dálnice, ani silnice. Už nejsou potřeba, protože Slováci jdou partyzánskou stezkou, Češi leninskou cestou a cikánům stačí co je.

---

*

Zkratky KSČ, ROH a BSP nyní znamenají něco jiného než původně. KSČ je Konec sladkých časů, ROH je Rychle opusťte hospodu a BSP je Bude se pracovat.

Udeřila desátá a příslušníci Veřejné bezpečnosti se pustili do svačin. Taky Jirka vyndal svou přesnídávku, rozbalil ji a se slovy „zase chleba se sádlem, to já nerad," hodil to do koše. Totéž se opakovalo i druhý den. Třetí den Jirka vytáhl z aktovky svačinu, ani ji nerozbalil a rovnou hodil do koše.

„Co blázníš," říká mu soused-příslušník. „Ani ses nepodíval, co v papíře bylo. Třeba to nebyl chleba se sádlem..."

„Ale byl," mávl rukou Jirka. „Já to musím vědět, vždyť si to večer mažu sám."

*

Z veletrhu v Lipsku přinesli čs. návštěvníci tento vtip: „Víte, jaký je rozdíl mezi Gorbačovem a Sacharovem?" Odpověď: Žádný, oba jsou kritiky režimu. Ale jeden za to ještě nebyl v base."

*

Zpráva z Afganistanu: Na bojišti zůstaly dva tanky. Jeden je pokažený a ten druhý je taky ruský.

*

Kde bude Vasil Bilak až přijede Gorbačov do Prahy? V Prčicích.

*

Na matějské pouti se prochází venkovan s pražským přítelem a stěžuje si: „Každý rok je tu těch atrakcí méně. Kde jsou ti komedianti?" Pražan mu odpovídá: „Komedianti? Ti jsou ve vládě."

*

Manželé Dvořáčkovi z Českého Brodu dostali lístky na Othela a jedou na představení. Před Prahou je zastavuje hlídka Veřejné bezpečnosti: „Osobní průkazy, řidičák..." A kam vůbec jedete?"

„Do Prahy na Shakespeara."

„Šejk, šejk," povídá orgán, „není ten váš šejk nějakej arabskej terorista?"

„Ale kdepak," brání se Dvořáček. „To je Angličan."

„Ahá, Angličan, teda devizový cizinec," konstatuje orgán. „To teda musíme sepsat protokol, odkud se s ním znáte, jak to, že za ním jedete."

*

Setkají se v nebi Američan, Angličan a Rus. Vyprávějí si, jak se do nebe dostali. „Vystudoval jsem v Austinu univerzitu," říká Američan, „a rodiče mi za odměnu koupili automobil. Jel jsem neopatrně, sletěl se skály a jsem tu." Angličan vysvětluje, že jeho případ je podobný. Vystudoval Oxford, dostal od rodičů jachtu, najel na skálu a utonul. Rus povídá: „Já nevystudoval nic, ale můj bratr vystudoval v Moskvě. Rodiče mu z radosti koupili kolo. A já umřel hlady."

*

Propouštěli cikána z kriminálu a velitel věznice mu oznamuje: „Máš sice šedesát roků, ale do důchodu nemůžeš, musíš napracovat čtyři roky, které jsi u nás strávil. Na to je zákon."

„Já vím, pane veliteli," souhlasí cikán, „já vím, vždyť i pan prezident Husák musí ten svůj kriminál napracovávat."

Proslýchá se, že bude opět obnoveno Rakousko-Uhersko. Ekonomické zajištění státu bude provedeno následovně: Rakousko zajistí průmyslovou výrobu - Maďarsko se postará o zemědělství - Československo dodá potřebné funkcionáře.

*

Nastávající otec volá do porodnice, volá v poledne, volá odpoledne, volá večer - stále nic. Až po půlnoci mu sestra blahopřeje ke šťastnému otcovství.

„A co manželka? Je v pořádku?" A děťátko, je zdravo?"

„Manželka je v pořádku," odpovídá sestra, „i dítě je zdravé, ale věc má jeden háček. Váš syn je černoušek."

„To nevadí," zajásá novopečený tatík, „alespoň mám jistotu, že to není Rus!"

*

Ptají se Gorbačova po návratu z Washingtonu, jak to v té Americe vypadá a jak tam lidé žijí. Gorbačov se zamyslí a po chvíli odpoví: „Vlastně je to tam úplně stejné jako tady u nás. I tam se dostane všechno - za dolary."

*

Není pravdou, že nová škodovka Favorit bude stát 100 tisíc korun. Verze T [tuzemsko] bude k dostání za 20 tisíc - ovšem bez volantu, brzd a motoru. Protože volant není potřeba - všechno řídí Sovětský svaz, namísto brzd funguje účinně KSČ a bez motoru se nový vůz rovněž obejde, neboť v Československu jde všechno z kopce.

*

Byli tři. První byl darmožrout, druhý darmošlap a ten třetí byl taky komunista.

*

V jednom městě před výlohou obchodu s akvaristickými potřebami postává muž a beze slova křižuje prstem po skle výlohu nahoru a dolů před velkým akváriem. A rybky plavou nahoru a dolů, doleva a doprava, přesně tak, jak jeho prst určuje. Kde se vzal, tu se vzal příslušník Veřejné bezpečnosti v uniformě.

„Co to tu provádíte, občane?"

„To je jednoduché, soudruhu, pokus. Sám vidíte, jak tvor vyšší inteligence může ovládat jednání tvora inteligence nižší. Jen se podívejte, jak mě ty rybky poslouchají."

Načež se raději s příslušníkem VB rozloučil a šel pryč. Když se za několik hodin vracel stejnou cestou domů, příslušník ještě pořád stál před výlohou, koukal do akvária a bezhlesně otvíral a zavíral ústa - stejně jako ty ryby.

*

V Praze byl zatčen sovětský občan pro krádež auta. Soudce: „Co můžete uvést na svou omluvu?"

„Soudruhu soudče, byl jsem tolik opilý, že jsem považoval za nebezpečné jeti naším autem."

*

Na zasedání mezinárodního sdružení dělníků se sešli americký, západoněmecký a ruský dělník. Chlubil se Američan: „Vydělám týdně 250 dolarů, za které si koupím ojeté auto."

Němec: „Já si vydělám týdně 250 marek a koupím si za to půlku prasete a dvacet kuřat."

Rus: „Já mám týdně 250 rublů, Za ně si koupím jedny trenýrky a dva kapesníky."

Potkají se dva kamarádi a jeden povídá: „Víš, že se budeme muset v novém roce fotit znova na občanky? Prý se každýmu po nové úpravě cen protáhne obličej a bude k nepoznání!"

*

Soudružka učitelka se ptá ve škole dětí, jak se dá šetřit energií. Anička se přihlásí: „My se koukneme jen na televizní noviny a pak jdeme spát." Pepíček řekne: „To my se jen podíváme na počasí a pak všecko vypneme a zhasnem." Přihlásí se taky Honza: „To my doma šetříme nejvíc, my se koukněm na správný čas a televizi přepneme na rakouský vysílání. Tam mají energie dost."

*

Sedí Husák se Štrougalem na Hradě a mají před sebou list s 99 vtipy právě o nich. Husák k tomu: „Tak se jim divím, že si toho tolik o nás nevážného povídají, když jim přeci říkáme jen pravdu!?" Štrougal opáčí: „Tak tady máš ten stý fór."

*

Potkají se dva prodavači z prodejny knih ve vězení a svěřují si, proč je zavřeli. Ten první: „Člověče, já tomu nerozumím. Přišel se nás zeptat jeden zákazník, jestli je Husák ve vazbě. Já mu povídám, že byl, teď není, ale brzy asi zase bude." Ten druhý: „Já měl jen ve výloze knihy od Marxe, Engelse a Lenina a pod tím stáli Bídníci."

*

Potkají se dva občani a první druhého informuje: „Představ si, že budou všichni muset na snímkování od pasu dolů!" ??? „No, ekonomika je v řiti a nevědí prý, v které".

*

Jeden cyklista si opřel jízdní kolo o pomník sovětského osvoboditele. Příběhne příslušník VB a zahaleká „Dejte to kolo ale rychle pryč!" V té chvíli se blíží pochodující jednotka sovětských vojáků a cyklista odpoví: „To nevadí, já ho mám zamčený."

*

Ptají se občana, proč nebyl na poslední schůzi KSČ. „Kdybyste mi dali vědět, že je poslední, tak jsem přišel s celou rodinou," odpoví Novák.

*

Přijel Husák na inspekci ostravských uhelných dolů. Sjáral do jednoho a našel tam spícího havíře. Začal do něj štouchat a povídá „Co spíše a nepracuješ? Takhle nám rudá hvězda nad Ostravskem dlouho zářit nebude!" Rozespalý havíř na to vece: „Co mě budíš, synku, vždyť elektrikář spí nalevo, tři kroky ode mne!"

*

Proč komunisté tolik nadávají na první republiku? Protože jim nechala zásoby jenom na třicet let.

Známý, ale opět aktuální:

Jaký je rozdíl ve volbách v Americe a v Československu? Nevelký. Ve Spojených státech se volič rozhoduje, zda chce volit demokraty či republikány. V Československu se rozhoduje, zda chce volit v pátek nebo v sobotu.

*

Proč v Československu přicházejí novorozeňata na svět vráskčitá a nervózní? Protože mají za sebou devět měsíců těžkých starostí. První tři měsíce mají vážné obavy, zda se jich maminky nezbaví. Další tři měsíce se strachují, zda si tatínek maminku vezme. Poslední tři měsíce mají hrůzu z toho, zda je dědečkové s babičkami uživí.

*

Československo si činí nárok, aby bylo zaneseno do Guinessovy knihy světových rekordů. Zjistilo se totiž, že v Československu připadá z celého světa největší podíl dětí na jeden banán.

*

Dotaz na radio Jerevan

Otázka: Dá se v lidově socialistickém zřízení dlouhodobě plánovat porodnost?

Odpověď: V zásadě ano. V praxi se však naráží na obtíže, protože všechny výrobní prostředky zůstávají v soukromém vlastnictví.

*

Husák se chtěl přesvědčit, jak je populární a vyrazil mezi lid. Zašel do biografu, posadil se a na plátně se objevil žurnál - přirozeně s Husákem. Lidé začali tleskat, jen Husák seděl nečinně s rukama v klíně. Za pár vteřin ho kdosi zezadu šťouchl do zad a polohlasitě upozornil: „Tleskej, ty vole, nebo tě zavřou."

*

Chodil cikán po Žilině a kam se podíval, tam byl nápis MUDr, JUDr, PHDr, což ho zlobilo. Všude samý doktor, jen on nic, a proč ne taky ont Přemýšlel, zajásal a začal se podpisovat PUDr. Udivení kamarádi se vyptávali, co že si to dal za titul, co je PUDr?

— Posunovač u dráhy, vysvětlil.

*

Anička porodila v roce 1966 nemanželského chlapce a o pár let později napsala prezidentu Husákovi, aby zakročil, že jí nechtějí vzít chlapce do mateřské školky. „Chlapec se narodil po té, co jsme spolu v roce 1966 spali", psala v dopise. Husák zakročil, zakročil i když měl jít hoch do obecné a později na gymnázium. Když Anička zádala o intervenci, aby mohl syn na vysokou školu, Husák odpověděl: Vysoká škola, to už je vážná záležitost. Nevzpomínám, že jsme spolu v roce 1966 spali. Zatelefonujte mi bližší okolnosti.

Anička zatelefonovala a řekla: „Vím, že je to těžké, ale musíte si vzpomenout. Bylo to na sjezdu delegátů Slovenské komunistické strany v Bratislavě. Vy jste tehdy spal za předsednickým stolem a já v první řadě delegátů."

*

V místní organizaci komunistické strany v Moskvě po přednášce o atomové válce a jejích následcích se přitočí posluchač k tajemníkovi organizace s dotazem:

— Soudruhu, co bych měl dělat, kdyby Američané napadli Moskvu atomovým útokem?

„To je přece samozřejmé, odpovídá tajemník. Zabalíš se do prostěradla a půjdeš zvolna na hřbitov."

— Na hřbitov?, diví se posluchač. A proč zvolna?

„To je přece ještě samozřejmější, odpovídá rozdurděně tajemník. Abys nevzbudil paniku!"

*

Sešla se strana a vláda a radila o tom, že v poslední době za projevů nejvyšších představitelů začíná víc a víc docházet k výrazům nespokojenosti. Narazil na to Strougal v Ostravě loni, nedávno Husák v Moskvě. S tím se musí něco udělat a vůbec, ani ty prvomájové průvody už nejsou, čím bývaly, chybí jim jarost, nečiší z nich výsledky vykonané práce. Ale protože se strana a vláda nedovedly na ničem dohodnout, přikázaly, aby se problémem zabýval příslušný úřad ústředního sekretariátu strany.

Sešli se tedy soudruzi z příslušného úřadu sekretariátu, seděli hodiny, debatovali, dumali, na nic nemohli přijít a když už vykouřili všechny cigarety a okousali si všechny nehty, chtěli zasedání odročit. V tom se jeden z nich přihlásil, že už to má, že na to přišel.

— Příštího prvního máje to uděláme tak, že přijdeme všichni nazí a v dřevácích. Ukážeme světu, že máme masa dost a že nám to klape.

*

Členové závodní organizace komunistické strany ve vysočanské fabrice se sešli, aby pojednali o tom, že by se měli nějak zjevně odlišit od komunistů nahoře u koryta, s nimiž nechtějí nic mít. Ale jak to udělat, aby to bylo jasné obyčejným lidem, aniž by při tom vyvolali hněv těch nahoře. Padl návrh, že by nejlépe potřebám vyhověl nenápadný odznak. Po dlouhé debatě, jak by měl odznak vypadat, přednesl jeden řadový člen strany návrh, aby to bylo jablko. Na dotazy, proč jablko, vysvětlil:

No přece, musí to být zkratka, jablko je zkratka JÁ BLbý KOmunista.

*

Setkají se Brežněv s Nixonem a Brežněv se dá slyšet: „Představte si, pane presidente, jaký jsem měl nedávno sen. Stál jsem ve Washingtonu před Kapitolem, na špici vlála veliká rudá vlajka, a na vlajce byl nápis: Ať žije Svaz sovětských socialistických republik!"

Povídá na to Nixon: „To je náhoda, já jsem měl zase včera v noci sen, že jsem stál v Moskvě na Rudém náměstí a na špici Kremlu vlála také veliká rudá vlajka."

„No to je přece samozřejmé, na Kremlu vždycky vlaje rudá vlajka, a jaký byl na ní nápis?" ptá se Brežněv.

„V tom je právě ta potíž, že nevím. Bylo to totiž psáno v čínštině," odpovídá Nixon.

*

Víte jaký je rozdíl mezi kapitalistou a komunistou?

No přece: Kapitalista nemá benzín a komunista nemá auto.

Přišel k náčelníkovi místního sovětu Samuel Abrahamovič a povídá: „Ivane Ivanoviči, soudruhu náčelníku, chtěl bych podat žádost o vystěhování do Ameriky."

Ivan Ivánovič se udiveně zatvářil: „Samueli, slyším dobře, že bys chtěl emigrovat do Ameriky?"

„Da, soudruhu náčelníku, to bych chtěl."

„Ale Samueli," křičel rozzlobený náčelník, „vždyť to není ani půl roku, co ses z Ameriky vrátil. Nelíbilo se ti tam. A teď tam chceš znovu. Já ti nerozumím. Tady u nás se ti nelíbí, ani v Americe se ti nelíbilo. Kde se ti vlastně líbí?"

Samuel s klidnou tváří začal vysvětlovat, že se mu v Rusku opravdu nelíbí a upřímně řečeno, ani v té Americe se mu nelíbí.

„No jo," křičel náčelník, „tohle se ti nelíbí, tamto se ti nelíbí, ale co se ti vlastně líbí?"

„Ta cesta, soudruhu náčelníku, ach, ta cesta..."

*

A když jsme u těch cest, všechny cesty prý vedou do Říma. Jenže v Československu se lidé domnívají, že o československých cestách to neplatí. Tam mnohé nevedou do Říma, ale do hrobu.

*

Co je srdce komunistů? Obušek. Komunisté budou žít tak dlouho, dokud bude obušek tlouci.

*

„Představte si, paní Kohrnová, jakou strašnou věc jsem dnes zažila. Viděla jsem, jak auto přejelo kominíka."

„To je hrozné. U nás už jsou takové poměry, že si člověk není jistej ani na střeše."

*

Nynější přestavba v Československu je asi totéž, jako když dřív otec propil majetek a pak jej odkázal synovi.

*

Reportér bratislavského rozhlasu přišel na poloniny za bačou, aby s ním zaznamenal rozhovor. „Pán Korduliak, viete niečo o slovenskom národnom povstaniu?"

„Inu, počul som, že sa niečo pripravuje."

*

Má to čtyři nohy, které chodí, dvě, které visí a dvě hlavy, které stejně myslí. Co je to? Miloš Jakeš na oslu.

*

Václavské náměstí v Praze se stalo rehabilitačním střediskem Okresního ústavu národního zdraví. Poskytují se tam švédské stříky a masáže zad.

*

Zjistilo se, že AIDS je v Československu rozšířeno už od roku 1948. Je to zkratka, která znamená: Absolutní Idioti Dosazení Stranou.

*

Na nové škodovce bude senzační lak. Něco tak úžasného tu ještě nikdy nebylo. Lak se bude jmenovat Bilak. Jeho předností je, že odprejskne až po padesáti letech.

*

Když bude na návsi pobíhat pes bez náhubku, bude zastřelen předseda MNV.

Po upozornění, že by mohl být podle vyhlášky zastřelen předseda, bylo znění doplněno takto:

Když bude po návsi pobíhat pes bez náhubku, bude zastřelen předseda MNV, ten pes.

Sedí v letadle Američan, Francouz, Rus, Angličan a Čech. Kapitán hlásí, že letadlo bude co nevidět havarovat, aby se cestující zachránili skokem s padákem. Jenže na pět cestujících jsou pouze čtyři padáky.

— Francouzská kultura, nejvyspělejší na světě, uvědomte si, co znamenala v historii. Beze mne by byla ohrožena, omlouvá se Francouz, zatím co si navléká nabízený první padák.

„Francouzská kultura, to je minulost, musíme myslet na budoucnost. Spásou lidstva je americká technologie, proto na mém životě záleží", vysvětluje Američan a přijímá podávaný druhý padák.

— Hluboká ruská moudrost, matematická bystrost, nejlepší šachisté světa, širokája rúskaja duša — uznejte, že taky já jsem důležitý, hlásí se o třetí padák Rus.

„Anglický gentleman je gentleman za všech okolností. I když jde o život. Jsem gentleman každým coulem. Pane, račte si navléci padák", uklání se Angličan českému cestujícímu.

— Stará bela, Angličane, odmítá Čech s úsměvem nabízený padák. My se zachráníme oba, tuhle je padák pro tebe, já si vezmu tenhle. Přece nejsem dnešní! Dal jsem tomu moudrému, bystrému ruskému troubovi spací pytel.

*

Slušovické družstvo postavilo nový typ letadla. Vzhledem bylo velmi hezké, ale při zalétávacích zkouškách se vždy jedno křídlo utrhlo. Po marných pokusech závadu odstranit, vypsalo družstvo soutěž, aby jim poradil někdo z veřejnosti. Odpovědělo několik odborníků a taky jeden dělník. Zkouškami se prokázalo, že odborníci jsou vedle, závada nebyla odstranitelná. Slušovičtí vzali nedůvěřivě do ruky dělnický návrh, aby kolem křídla udělali drobné dírky, jednu vedle druhé, že křídlo bude držet. Nevěřili tomu, ale zkusili to a — křídlo skutečně neodletělo. Dělník byl hned pozván, aby vysvětlil, jak na ten nápad přišel.

„Inu, víme, ze zkušenosti. Pracuji celý život v továrně na toaletní papír a ještě se nestalo, že by se papír utrhl na tom místě, kde je perforace."

*

Na Slovensku po válce povolali před komisi primáše cimbálové bandy. Byl obviněn, že hrál za války fašistům a že tedy teď půjde za trest k lopatě. Primáš vyjde smuten na ulici a jde až potká přítele, který se ho hned ptá, proč je tak smutný. „Ále, byl jsem před komisí a povídali mi, že jsem hrál fašistům a teď už vůbec nesmím hrát nikomu." „A proč jsi jim to nezapřel?" ptá se kamarád. Primáš litostivě odpoví: „No, v tej kmisi byli ti, co jsem jim za války hrál."

*

Rozdíl mezi americkým, francouzským a českým dělníkem? Americký ráno vstane, hodí na pánev šest vajec, sní je, sedne do Cadillacu, odjede do práce a tam se nechá vykořisťovat. Francouzský dělník vstane, hodí na pánev čtyři vejce, nasnídá se, odjede Citroenem do práce a tam se nechá vykořisťovat. Český dělník ráno vstane, hodí si do kapsy dvě vejce, sedne na kolo a jede do práce vládnout.

„Kdo napsal Komunistický manifest?", ptá se inspektor ve škole. Ticho. Inspektor ustrne. „No, Pepíčku?", osloví žáka. „Prosím, já ne!", brání se Pepíček. Učitelka si předvolá otce a vyprávi mu o skandálu s jeho synkem. „Pani učitelko", odpoví otec, „kdybyste si stěžovala, že kluk odmlouvá nebo zlobí, neřeknu slovo. Ale lhát... to on nelže. Když říká, že to nenapsal, tak to nenapsal." Zamyslí se a dodá: „A i kdyby něco takového napsal... Vždyť je to ještě dítě, prosím vás..!"

*

Esenbák skládá maturitu z češtiny. „Jmenuj nám nějaké české spisovatele, soudruhu", řekne vlídně předseda komise. „Havel, Kohout, Vaculík", vychrlí zkoušený orgán. „Ale soudruhu, ty nechceme... Jiné neznáš?" Ticho, trapné ticho. „Co třeba", napovídá předseda, „takhle Mácha, Neruda, Jirásek, ty neznáš?" Esenbák si otře pot s čela. „Mácha, Neruda, Jirásek...", opakuje. „Dám si na ně pozor, ale v našem obvodu určitě nebydlí!"

*

„Co je to vnitrostranická demokracie?"
„???"
„Taková demokracie, kde vládne vnitro a strana".

*

„Esenbáci dostanou kromě černého ještě bílý pendrek".
„Na co?"
„Na slepce".

*

Jede Husák se Štrougalem na inspekční cestu a zastaví v Kartouzích. Diva se na bledé, vyhublé vězně a zeptá se náčelníka věznice: „Soudruhu, kolik máte na stravu pro vězně na den?"
„Dvacet korun na hlavu, za to nejdou dělat zázraky", odpoví náčelník.
„Ode dneška to bude třicet", rozhodne generální president. „Jsou to přece také lidé".
Potom zajdou navštívit jesle. Ani děti nevypadají zrovna slavně.
„Soudružko ředitelko", zajímá se Husák, „kolik máte korun na stravu na dítě a den?"
„Dvacet korun na dětoden", posteskne si ředitelka. „Není to moc..."
„Bohužel, stát má potíže, musíte vystačit s deseti", nařizuje Husák.
„Gustáve, ty ses zbláznil", vydechne hned za dveřmi Štrougal. „Na ty lumpy dáš třicet korun a dětem ubereš deset, naši budoucnosti..?!"
„No právě", řekne státník s převahou. „Nebo myslíš, že skončíme v jeslích?"

*

„Proč se esenbáci usmívají, když se blýská?"
„???"
„Myslí si, že je někdo fotografuje".

*

Nový britský velvyslanec v Moskvě si cestou do Kremlu ověřuje svoji znalost ruštiny a osloví proto prvního chodce:
„Jdu tady správně do Kremlu?"
„Ugu."
Za chvíli pokus zopakuje a další Moskvan odpoví:
„Da."
Zkusí to potřetí, tentokrát s milicionérem, a uslyší:
„Točno."
Řekne pak diplomat Brežněvovi při audienci:
„Ruština je tak bohatý jazyk! Jaký je vlastně rozdíl mezi ugu, da a točno?"
„Ugu uslyšíte od hulváta, nevzdělance", vysvětluje maršál Brežněv, „da je správně a podle točno poznáte kultivovaného člověka".
„Mám si tedy myslet, že nejvzdělanější lidi slouží u vás u policie, Mr. Brežněv?"
„Ugu".

*

Na chodbě krajského soudu potká předseda senátu kolegu, který se na celé kolo směje.
— Co se tak řehtáš?, ptá se.
Právě jsem slyšel vyborný politický vtip.
— Tak mi ho řekni, žadoní soudce.
„To nemohu, zvovna jsem za něj dal tři roky!"

*

Co znamenají na čs. vlajce barvy bílá, červená a modrá?
Bílí dřou na červené až jsou z toho modří.

*

Jdou dva esenbáci podle obchodu, jeden se zastaví a uporoňuje kolegu na krásnou tahací harmoniku ve výkladu. „Kdyby ses na ní naučil, mohli bychom hrát v sobotu po hospodách a vydělat velké peníze. Já umím na housle," říká kolega.
— Hned se jdu zeptat, co stojí.
„Ne, v uniformě ne. Dojdi tam v civilu".
Druhý den se tedy jde zeptat zájemce o umění do krámu v civilu a chce vědět, zač je harmonika.
„Vy jste esenbák, že?" táže se ho prodavačka.
— Ano, to jsem, ale jak jste to poznala?, diví se orgán bezpečnosti.
„My tady totiž prodáváme ústřední topení."

*

Studenti na univerzitě v Bukurešti naříkají na mizérii v Rumunsku a radí se, jak se dostat do lepších poměrů.
— Nejlepší by bylo, kdyby nás obsadili Rusáci, míní jeden.
— Zbláznil ses? Co by nám to pomohlo?
— No, bužírovali bysme si jako lidi v Československu a jezdili na Západ jako Maďaři!

CO JE REÁLNÝ SOCIALISMUS?

Nejnovější definice z Prahy zní: „Reálný socialimus je naprosté a přesvědčivé vítězství ideologie nad zdravým rozumem.

*

Víte, jaký je rozdíl mezi Vasilem Bilakem, kalkulačkou a rychlíkem? Bilak má víc funkcí než kalkulačka a méně tříd než rychlík.

*

Soudružka učitelka žádá děti, aby přinesly pět korun na podporu bangladéšského lidu, který byl postižen katastrofálními povodněmi. Děti přinesly, jen Pepíček ne. „Tatínek říkal, že povodně přejdou, bude zase sucho a podpory není zapotřebí." Za půl roku soudružka učitelka prosila děti, aby přinesly pět korun na podporu bangladéšskéjo lidu, postiženého ukrutným suchem. Zse děti přinesly a Pepíček zase nic. „Tatínek říkal, že tam bude jistě brzy pršet, podpory není zapotřebí. A za dalšího půl roku soudružka učitelka slavnostně oznámila, že v Bangla Deši byla založena komunistická strana, aby děti přinesly po pětikoruně na podporu rozvoje činnosti strany. Děti přinesly po pěti korunách, jenom Pepíček přišel se stokorunou. Když se učitelka divila, Pepíček to vysvětlil: „Soudružko učitelko, tatínek říkal, že je to pro bangladéšský lid taková katastrofa, že ho musíme ze všech sil podpořit."

*

Šerif v městě Twin Falls v americkém státě Idaho viděl spadnout na zem „létající talíř". Ihned zburcoval místní posádku, posádka odborníky z úřadu pro výzkum vesmíru a ti zanedlouho přiletěli, oblékli se do bílých skafandrů a opatrně se blížili k zářícímu létajícímu talíři. Ani ne v půlhodině byli zpátky a zklamaně hlásili: „To není žádný tajemný předmět z vesmíru. Podle nápisu jsou to jen vrata z atomové elektrárny v Černobylu.

*

V padesátých letech burcovali komunističtí agitátoři dělníky na podnikových schůzích k vyšším pracovním výkonům heslem: Ameriku dohnat a předehnat.

O patnáct let později slevili a přikazovali: Neztrácet Ameriku z dohledu.

Teď jsou ještě skromnější. Říkají: Neztratit stopu!

*

K řediteli socialistického podniku přichází dělník a melduje: „Soudruhu řediteli, měl jscm přijít. Prý mi něco chcete."

Ředitel: „...sem přijít? A proč... Á, už si vzpomínám, samozřejmě. Soudruhu, buď vítán... Kladu si za čest ti oznámit, že za tvé věrné služby podniku, ale to bych předbíhal... Pracuješ u nás pětadvacet let, každý tě zná, patříš tedy málem k inventáři, jsi nám všem známá postava... Chceme ti uspořádat oslavu toho pětadvaciteletého jubilea u nás, věnujeme ti hodinky... rádi bychom víc, ale víš, jaká je situace, ale hodinky dostaneš... to je to nejmenší, co můžeme pro tak věrného a známého spolupracovníka udělat... do hodinek dáme vyrýt tvé jméno... radi to uděláme, soudruhu. Ale prosím tě, jak se vlastně jmenuješ?

*

Jaký je rozdíl mezi reálným socialismem a komunismem? Skoro žádný. Pouze v reálném socialismu je špatně organizován blahobyt, zatímco v komunismu je dobře organizovaná bída.

Jde babička po Václavském náměstí v hustém dešti a není divu, že upadla. Hbitě přiskočil rudoarmějec, pomohl jí na nohy a zeptal se, zda se jí nic nestalo.

— Děkuju vám, vojáčku, nic mi není, mockrát vám děkuju, že jste mi pomohl na nohy.

„Mně neděkujte, babičko, poděkujte Sovětskému svazu!"

— Vojáčku, to nemohu. Já upadla na zadek a ne na hlavu!

*

Provádějí Brežněva síní loveckých trofejí v zámku na Konopišti a před nimi vycpaný lev. Brežněv: „Lev, sibiřský lev!"

— Ne, soudruhu Brežněve, toho lva zastřelil kníže Schwarzenberg v Africe.

„Ale tady tygr, kazachstanský tygr," jásá Brežněv.

— Ne, soudruhu Brežněve, toho tygra zastřelil hrabě Belcredi v Indii ...

O kus dál Brežněv zase křičí: „Ale tady ta gorila, nic mi neříkejte, ta je z našeho Mongolska!"

— Ne, soudruhu Brežněve, to není gorila, to je benátské zrcadlo ....

*

K celosvětové soutěži ve sváření traverz nastoupil jako první Američan v neposkvrněném bílém overalu s přílbou na hlavě a s dokonalou svářecí soupravou v ruce. Udělal šmik-šmik a traverza byla svařena. Všeobecný údiv, kontrola zjistila dvě nepatrné direčky. Přišel Rus, přirozeně v rudém, v ruce japonskou soupravu, udělal šmik-šmik a bylo hotovo. Potlesk, gratulace — kontrola zjistila jednu direčku. Pak nastoupil rozedraný, neoholený Čech s baretem na hlavě a se zastaralou soupravou v ruce. Udělal šmik-šmik, prohlásil „Tady to máte, šéfové" a sedl si. Kontrola zjistila, že traverza byla svařena bez jediného jediného kazu. Zázrak. Potlesk, jásot a spousta otázek: „Kde jste se tomu tak dokonale naučil?"

— V kriminále!

„To není možné — v žaláři se naučit tak dokonale, až zázračně svařovat, opravdu, to je s podivem ...

— Jak to, že to není možné? U nás se dějí jiné věci. Jeden Slovák se u nás v kriminále naučil česky a teď je prezidentem!

*

Esenbáci zastavují auta a provádějí kontrolu dokumentů. Z jedněch papírů zjišťují, že řidičem auta je farář. „Co vezete?" chtějí esenbáci vědět.

„Bojler," odpovídá farář. Esenbáci mávnou rukou, aby jel dál a když je z doslechu, ptá se esenbák kolegy: „Co je to bojler?"

„Jak to mám vědět? Ty's byl ministrantem, ty to musíš vědět."

VÝJIMEČNĚ JEDEN Z DIKOBRAZU, PRAHA

„Kolik chybí do skončení práce?"
— Tři rumy.

*

Do Varšavy přijela delegace západního státu, jejíž člen šel v neděli do kostela na mši. Udivil se, když spatřil v lavici vedle sebe polského politika, s nímž den před tím vyjednával.

„Vy jste katolík?", zeptal se překvapeně.

„Věřící", vysvětlil mu Polák, „ale nikoli praktikující."

„No to je samozřejmé", řekl uznale západní host. „Jste přece komunista."

Praktikující", spěšně dodal polský činovník, „ale ne věřící."

*

Mezi staroexulanty v New Yorku přišel z Československa nový muž. Představil se jako lékař a významně dodal, že jim „tam" bude chybět. Když to za rozhovoru několikrát opakoval, dodal si jeden ze starousedlíků odvahu:

„Příteli, dám vám radu. neříkejte, že jim budete chybět. To jsme se domnívali i my, jenže nějak se bez nás obešli. Obejdou se i bez vás. Nelžete si do kapsy."

„Nesouhlasím," vysvětloval nováček. „Doktoři doma, a to platí i o studentech, jdou za penězi. Specializují se podle toho, kolik to bude vynášet. Na chirurgii, uši, srdce, plíce, nervy, plastickou chirurgii. Ale v mém oboru se nepodplácí, nikdo jej nechce studovat a proto budu chybět."

„A co jste to, prosím vás, za doktora?"

„Já jsem patholog."

*

Co se stane s komunistou, když na něho spadne atomová bomba? Nic moc. Promění se v radioaktivní záření a škodí dál.

*

„Víte, jak můžete pomoci tonoucímu komunistovi?"

— Ne, to nevím.

„To je dobře."

*

NEJNOVĚJŠÍ PŘÍSLOVÍ ČESKÉ

Lepší Pershing na zahradě než Rusák v kuchyni.

*

Učitelka oznamuje třídě, že Urundi bylo postiženo obrovskými záplavami, strašným neštěstím, a že děti mají přinést peníze pro oběti katastrofy. Děti přinášejí po deseti korunách, jen Pepíček nic. Tatínek mu nic nedal, protože když byly záplavy v Československu, taky nikdo nic neposlal. Za dva měsíce přichází učitelka zase s prosbou, aby děti provedly sbírku, protože Urundi postihlo ničivé sucho. Znovu děti dávají po desetikorunách, jen Pepíček nic. Tatínek povídal, že když bylo sucho v Československu, nikdo nic nedal.

Za půl roku učitelka radostně oznamuje, že v Urundi založili komunistickou stranu, která potřebuje finanční pomoc. Opět přinášejí děti po desetikoruně, jenom Pepíček odevzdává 50 Kčs. Učitelka se raduje a diví se, proč náhle tolik.

„Tatínek povídal," říká Pepíček, „že větší neštěstí už je postihnout nemohlo."

*

ČEMU SE DOMA (A JINDE) SMĚJÍ

Vznikl spor, jaké národnosti je Amor, bůžek lásky. Po zevrubné analýze jeho vzhledu, činnosti a úmyslů bylo jednomyslně uznáno, že je Rus. Proč? Ačkoli na to nemá, vždyť má nahou zadničku, létá. Střílí po lidech, jak se mu zlíbí, a omlouvá to tím, že to dělá z lásky.

*

Husák se Štrougalem na pohřbu Brežněva v Moskvě. „Proč ho vezou na dělové lafetě?", ptá se Štrougal.

„Protože byl kdysi voják."

Strougal se dlouze zamyslí.

„Co je?", ptá se Husák.

„Ale představuju si, jak povezeme Bilaka na šicím stroji."

*

Strougal sedí u holiče, dává si zkrátit ježka. Holič pracuje a Strougal náhle slyší tichý hlas:

„Polsko, Solidarnosc, Walesa!"

Myslí si, že se mu to zdá, ale za chvíli znovu: „Polsko, Solidarnosc, Walesa!"

A v zápětí potřetí, naléhavě: „Polsko, Solidarnosc, Walesa!"

Nevydrží to a ptá se holiče: „Slyšíte to taky? Jako by tu někdo šeptal?"

—To jsem já, holič na to, ono se mi hned líp stříhá, když se ty vlasy trochu zježí.

*

Na naléhání prezidenta Husáka bylo rozhodnuto, že výroba aut Škoda bude částečně přenesena i na Slovensko. Vozy tamnější výroby ponesou označení „Skoda — Slov".

Kdo je komunista?

Člověk, který ztratil naději, že se stane kapitalistou.

*

Kdo je komunista? Ten, kdo četl knihy Marxe a Lenina.

Kdo je antikomunista? Ten, kdo těm knihám porozuměl.

*

Policajtovi ve službě vypíchli oko a jako náhradu mu hned na místě vyplatili sedm tisíc Kčs. Rozradostněný policajt běží domů a hlásí manželce:

— Představ si, ve službě mně vyrazili oko a hned mi dali sedm tisíc!

„A to se nám zrovna hodí, odpovídá mu manželka. Já ti vypíchnu to druhé a budeme mít na barevnou televizi!"

*

Byl den výplaty. Strougal přijde večer domů a spolu s manželkou hledají, kam by ty peníze dali. Skoro všechny skříně jsou již plné, až se posléze rozhodnou, že je nacpou do gauče. Unaveni hledáním si sednou na gauč, odpočívají a po chvilce mlčení Strougal prohodí: „A teď si představ, maminko, že jsou rodiny, kde vydělávají dva!"

Jakeš s Adamcem stáli na vysokém mostě a rozhodli se skočit dolů do řeky.

Kdo dopadl první?

Na tom vůbec nezáleží, to není důležité. Hlavní je, že skočili.

*

Jaký je rozdíl mezi Jakešem a Švejkem?

Švejk byl chytrý, ale dělal hloupého.

*

Jakeš přiletěl z Moskvy do Prahy a hned z letiště v Ruzyni se dal dopravit do sanatoria pro papaláše.

„Soudruhu profesore," oslovil lékaře, „naléhavě potřebuji tvou pomoc. Dnes ráno jsem v Kremlu mluvil s Gorbačovem a ten zřejmě chce, abych měl na hlavě taky takovou skvrnu jako má on. Soudruhu profesore, můžeš to zařídit?"

Profesor si rozpačitě prohrábl rukou vlasy, nechápavě kroutil hlavou a posléze si dodal odvahy a zeptal se: „Soudruhu generální tajemníku, můžeš mi říci, co vlastně Gorbačov povídal? Opakovat, co ti přesně řekl?"

Jakeš pohotově odpověděl: „A to beze všeho mohu. Když na mne mluvil, klepal si prstem na lebku, víš, na to místo, co tam má tu skvrnu, a říkal: „Jakeši, Jakeši, to musíš mít tadydle. Jakeši, tady to musíš mít."

*

MÁJOVÁ Z PRAHY

Brežněv kdyby žil, tohle by byl nepřežil,
jak si teďka nový sovět v Moskvě zařádil.
I ten zrádce Medvěděv slova se tam uchopil
a o pravdu a lidská práva velmi žadonil.
V Praze všichni soudruzi, i Jakeš se zhrozil,
co mu Gorbačov tím sovětem zase natropil.
Jak to, že drzé svobodné projevy dovolil,
naříkal Jakeš a ronil slzy jako krokodýl.
Copak neví, jak by mi to tu Havel zasolil,
kdybych mu jen o kapku víc uzdu povolil?
Jestli tohle náš vzor, to bych si vyprosil,
neb v tu ránu zapomenu, kdo nás osvobodil,
zlostně rozlícený Jakeš Moskvě pohrozil.
Jakeš a druzí jeho soudruzi nepochopil,
že čas všech jich se už vrchovatě naplnil,
že to u lidí od Aše až po Košice prohloupil,
že zkrátka už nic nezbývá, než aby odstoupil
a nové, nebrežněvovské garnituře místo učinil.

*

Václavské náměstí v Praze, v lidové mluvě odjakživa Václavák, dostává teď občas název Náměstí vodního dělostřelectva. Jsou také návrhy, aby se pojmenovalo Náměstím Jakešových lázní, protože se tam nahoře občas dávají sprchy, uprostřed podniká kondiční běh a dole poskytují masáže.

*

V otevřeném letadle sedí Husák s Jakešem. Pilot je dopravil nízko nad vesnici. Husák sáhl do kapsy, vytáhl tisícovku a hodil ji dolů se slovy: „Teď jsem někoho obšťastnil." Jakeš se nechce dát zahanbit, vytáhne z kapsy dvě tisícovky, hodí je dolů a říká: „Teď jsem obšťastnil dva lidi." Pilot se k nim otočí a křikne: „Jestli se nepřestanete vytahovat, obrátím letadlo a obšťastním celý národ!"

*

Jaký je rozdíl mezi Jakešem a Castrem? Fidel Castro je špička na Kubě, Jakeš je Kuba na špičce.

*

Návštěvníci afgánského uprchlického tábora mají spoustu otázek. Vybrali si jednoho stařík a ptají se: „Víme, odkud sem přichází jídlo a peníze, většinou ze západních a islámských zemí, ale povězte nám — odkud dostáváte ty zbraně?" Onen dobrý stařeček bez zaváhání odpověděl: „Budiž Alláhem za tuto pomoc pochválena Rusové."

*

Čs. akademie věd v Praze se na návrh astronauta Remka rozhodla vyslat do vesmíru výzkumnou raketu. Za posádku byli určeni esembák a prase. Každý dostal obálku s příkazem otevřít ji v čas, udaný na obálce. Po čtyřech hodinách letu prase obálku otevřelo a provedlo, co mu bylo nařízeno. Zkontrolovalo všechna zařízení rakety a šlo spát.

Policajta vyburcoval budík za osm hodin letu. Také on otevřel obálku a četl příkaz. Vzbud prase, dej mu nažrat a v raketě na nic nesahej!

*

ANEKDOTA STARÁ, TROCHU POOPRAVENÁ

V letadle sedí Američan, Rus, Angličan a Čech. Vběhne mezi ně pilot a hlásí: „Katastrofa. Letadlo se za chvíli zřítí. Jsou tady čtyři padáky, jeden si beru já a vy se podělte o ostatní."

Američan se chápe druhého padáku a říká: „My jsme národ businessmenů a já jsem v obchodním světě důležitá osobnost. Kdybych se nezachránil, byla by z toho obrovská krize. Chápejte mě." A už je z letadla venku.

Pak se hlásí Rus: „Nemějte mi to za zlé, ale my jsme národ inteligentů. Byla by věčná škoda pro lidstvo, kdybych zahynul." Vyskakuje s padákem.

Angličan se obrátí k Čechovi, ukazuje rukou na padák a povídá: „My jsme gentlemani, vždycky dáváme druhému přednost. Račte si vzít padák a zachraňte se."

„Vy jste opravdu gentleman", uznává Čech „ale Vaše oběť je zhola zbytečná. Jsou tu totiž dva padáky, jeden pro každého z nás. Vy jste si v tom rozruchu nevšiml, že ten inteligent nevyskočil s padákem, ale s mým ruksakem."

---

*

Hurvínek je ve vazbě. Špejbl se jde zeptat na Veřejnou bezpečnost, proč ho zavřeli. Policajt mu vysvětluje: „Protože křičel, že až je všechny vykopem', dáme na jejich místa komunisty."

—Ale to je přece správně, říká Špejbl.

„Nojo, jenže on to vykřikoval na hřbitově!"

*

Hříšník se začíná zpovídat knězi: „Kajícně doznávám, že jsem zabil komunistu."

—Moment, zaráží ho zpovědník, nejdřív musíš vyjmenovat hříchy a dobré skutky až pak.

---

*

Nejsvobodnější lidé v Československu jsou důchodci. Nemají, oč přijít.

*

Jaký je rozdíl mezi Allendem a Dubčekem? Allende zapomněl, že je tak daleko od Moskvy. Dubček zapomněl, že je tak blízko od Moskvy.

Když bylo v Československu zdraženo pivo, nějací mladí kumpáni z mokré čtvrti se rozhodli protestovat. Pověsili prý před Pražským hradem vlajku, vyzdobenou namalovaným půllitrem piva a pod to napsali: Gusto, zkus to!

*

Proč kope příslušník SNB za garáží jámu? - Chcípl mu motor.

*

Proč mají policajti placatou čepici? - Každý hajzl musí mít poklop.

*

Ruský dřevorubec si v Kanadě koupil pilu, když ho ujistili, že s ní první den porazí tři stromy, druhý den pět a za deset dní, až nabude cvik, deset stromů. Dřevorubec po návratu porazil první den dva stromy, druhý den jeden, třetí den to už vůbec nešlo.

Přijel mechanik z Kanady, pilu rozebral, zase složil dohromady a nastartoval.

Ruský dřevorubec zděšeně vyskočil a křičel: „K času, co to tady vrtí?"

*

Arménský překupník letěl do Moskvy prodat tam na trhu dvě bedny pomerančů. Teroristé unesli letadlo do Paříže, kde všichni cestující požádali o azyl, jen Armén ne. Když přiletěl z Paříže do Moskvy, byl uvítán jako hrdina. Později mu kamarád vyčítal, proč taky nezůstal v Paříži. „Troubo," křičel arménský překupník, „ty myslíš, že bych ty dvě bedny pomerančů v Paříži prodal?"

*

Američan přiletěl na návštěvu do Prahy. Při procházce ulicemi se udivil dlouhé frontě před obchodem. Vyptával se, proč tam stojí tolik lidí.

„Dávají pomeranče," vysvětlil mu někdo ze zástupu.

„A na to tady takhle čučíte?" divil se Američan. „Proč si je raději nekoupíte?"

*

Co Čech - to muzikant. Syn prezidenta Masaryka, Jan, byl výborný klavírista. Prezident Gottwald byl ladič pian, ani ne tak ladič, jako pijan. Prezident Zápotocký byl harmonikář. Prezident Novotný byl známý trouba. Prezident Svoboda hrál vždycky jenom druhé housle. Prezident Husák je vyhlášený basista. O jeho nástupci se podle hospodářské situace soudí, že bude nucen pískat kudlu.

---

*

Chodil Husák v parku a sbíral do igelitového pytlíku kaménky. Když to dělal už měsíc, hlásili jeho divné počínání do Moskvy. Přišlo to až k Černěnkovi. Ten se zamyslil, vzal do ruky pětiletý plán, listoval stránku za stránkou, až se posléze zarazil a prohodil pro sebe:

„Tak tohle jsem popletl. Kamínky měl sbírat na měsíci Lunochod."

*

Před obchodem s hodinami stojí velká fronta. Mimojdoucí děda se ptá, co se bude prodávat.

—Hodinky ze Sovětského svazu, zní odpověď.

„Což to si stoupnu taky, rozhoduje se děda. Já ty svoje dobře poznám."

*

Člen ústředního výboru jedné komunistické strany za železnou oponou — nezáleží na tom, které — jel opilý autem a přejel dva lidi. V obavách se šel poradit k soudu, jaké budou následky.

— Nedělej si nejmenší starosti, soudruhu, utěšuje ho soudce. Vždyť za nic nemůžeš. Ten člověk, který po nárazu vletěl do předního skla auta, bude souzen za vloupání. A ten druhý, který po srážce odletěl dvacet metrů, musí trpět za to, že svévolně opustil místo nehody.

*

Belgického architekta navštívil kolega z Ruska a hned si dal ukázat byt. Belgičan ho provádí: „Tady mám pracovnu, tohle je obytný pokoj, děti mají tenhle pokoj, vedle jsou ložnice, naproti je kuchyně, v koutě je koupelna a toaleta. Řekněte mi, jaké máte byty vy v Rusku?"

— V principu vlastně zrovna takové jako vy tady. Jen ty příčky chybějí.

*

V transportu na Sibiř se sejdou tři odsouzenci. Co provedli?

—„Dostal jsem sedm let koncentráku za to, že jsem třikrát přišel do práce o pět minut později", lamentuje první.

— Já mám taky sedm let, jenže za to, že jsem třikrát přišel do práce o pět minut dřív, hlásí druhý.

Třetí povídá:„Taky jsem odsouzen na sedm let, poněvadž jsem chodil do práce na puntík přesně. Přišli na to, že mám hodinky ze Západu."

*

Hluk z ulice probouzí v sedm ráno v moskevském hotelu zahraničního hosta. Jde na balkon podívat se, co se děje. Dole v ulici se hemží spěchající chodci, chvátající cyklisté, hlučí přeplněné autobusy.

— Co je to za lidi?, ptá se host sovětského průvodce.

— „To je náš pracující lid, vládce Sovětského svazu, poučuje průvodce.

V jedenáct dopoledne zase hluk v ulici, ale jiného druhu. Zahraniční host se jde znovu podívat a s balkonu vidí proudy černých limusin, jak se řítí ulicí.

— Kdo je tohle?, ptá se

—„To jsme my, odpovídá hrdě průvodce, my, služebníci lidu."

*

Na fakultu marx-leninismu v Praze se ráno připotácel ve vzrušeném stavu mladý lektor. Kolegové — pardon — soudruzi se marně vyptávali, aby pověděl, co se mu přihodilo. Posléze se do věci vložil děkan a přísně zakřičel: Bud se přiznáš nebo uvidíš!

Lektor si začal utírat s čela pot a kajícně doznával: Měl jsem sen, strašný sen. Zdálo se mi, že jsem nechal propadnout z marx-leninismu Andropova!

*

Víte, co znamená VB?
bud a) vchod bokem nebo b) hoši v páté B.

*

Paní učitelka v hodině občanské výchovy zpovídá děti: „Zdalipak víte, děti, co je na světě nejlepší a nejkrásnější?"

„Prosím paní učitelko", hlásí se Pepíček, socialismus!

„A zdalipak víte, co je na světě nejhroznější a nejstrašnější?" vyzvídá učitelka dále.

Zase se hlásí Pepíček: „Prosím, že je u nás!"

Dva náhodní cestující se dají ve vlaku do řeči. Když si po hodině pověděli všechno o dětech, o obtížích se shánění potravin a věcí pro domácnost, otázal se jeden znenadání druhého.

— Kdybyste si mohl svobodně vybrat, kam byste jel na dovolenou?

„Do Sovětského svazu."

— Já myslím opravdu svobodě vybrat a kdybyste mohl odjet s celou rodinou?

„Do Sovětského svazu."

— Ale no přece je tolik jiných zemí, taky krásných jako je Sovětský svaz. Nejel byste jinam. Ostatně mám dojem, že Sovětský svaz už znáte.

„Ano, Sovětský svaz znám. Ale vás neznám."

*

Víte, jak říkají přednostovi jednoho chirurgického oddělení?

???

Bonaparte. On totiž bere bony a rozdává parte.

*

Na stanici VB byl doručen nový psací stroj. Služba si s ním neví rady, nemá ani zdání, jak se stroj používá. Po delším váhání se tudíž rozhodne donést nový stroj náčelníkovi.

Náčelník psací stroj zkoumavě prohlíží, ani on neví, co dál, až se mu náhle rozjasní. Pošeptá cosi sekretářce a ve chvilce nastupuje osazenstvo stanice. Když jsou v pozoru, náčelník spustí: „Soudruzi, zahajuji používání nového psacího stroje, který jsme právě dostali", a pak slavnostním gestem popadá nůžky a přestřihuje ve stroji zasazenou pásku.

*

Učitelka se táže Mařenky: „Můžeš mi vysvětlit, proč se naše doba nazývá elektrickou?"

—„Prosím, soudružko učitelko, povídá Mařenka, protože tatínek s maminkou chodí do práce s odporem, pro výplatu s napětím a když se dotknou vedení, dostanou ránu.

*

K prasknutí nabitý rychlík jede pustou ruskou stepí a najednou prásk! a vlak vyletí do povětří. Jediný muž, který se zachránil, vydá se po trati směrem k Moskvě. Po dlouhém pochodu dorazí k domečku, před nímž stojí stařeček a zapřádá hovor:

—Kam jdeš, panáčku?

„Do Moskvy, dědo, do Moskvy."

—Tak ode mne pozdravuj Lenina!

„Ale, dědo, ten je přeci už dávno mrtev!"

—Tak aspoň Stalina!

„Ale ten je už taky dlouho po smrti!"

—To je divné... A co dělá naše revoluce?

"Dědo, vždyť máme rok 1983! Revoluce, to bylo v roce 1917!"

— No a proč mi teda někdo něco neřekne? Já tady pořád vyhazuju ty vlaky...

*

Víte, proč v Československu nebude policie potřebovat auta? Protože mají tolik pomocníků PSVB, že se mohou dát nosit na rukou.

*

Proč nemusí děti policajtů chodit do školy? Protože z nich budou taky policajti.

*

Znáš tu pohádku, jak jde Jakeš s provazem do lesa? Neznám, ale hezky se to poslouchá.

Na velkém banketu v Kremlu si Andropov všiml, že čestný host Kadar snědl za celý večer pouze jediný krajíček chleba. Andropov se tomu diví a ptá se souseda na vysvětlení.

—Ale znáte Kadara, ten vždycky předstihuje svou dobu aspoň o tři roky!

*

Rumunského Ceausescu netřeba představovat, je však třeba říci, že jeho manželka Elena se ráda vydává za vědeckou pracovnici, která mu ve vědeckých problémech slouží za rádce. I stalo se, že potkal Ceausescu rumunského astronauta a tázal se ho, proč se v kabině vznášel mezi podlahou a stropem.

„To je tím," odpověděl astronaut,„že ve vesmíru neplatí zákon o gravitaci."

Večer se Ceausescu ptá doma ženy: „Kdy jsem, prosím tě, podepsal nějaký zákon o gravitaci?"

—Mne se neptej, odsekává Elena, já jsem vědec a ne právník!

*

Starý vtip v novém provedení

Afghánský student opouští ČSSR. Na letišti ho zastaví novinář a ptá se ho, jak se mu líbilo: Student odpovídá špatnou češtinou:

Fášený reproduktor. Těškoslovensko je lihově demokratický štáb se šokyalistickým šízením, vedený výstředním výborem, šízený komunistickou stranou a polibdírou, svedený v čele generálním nájemníkem Mustafem Rusákem. Nevíc se mi líbilo to faše 5—lete hospodářské flámování.

*

Strejda z vesnice přijede do Olomouce. Koukne do výkladu v Tuzexu a rozčílí se: „Co mě stará hrdlořezo o drahým pití. Však to tu vidím na vlastní oči: koňak 21 korun, rum 13, borovička 15 korun!" Rázně vejde do prodejny a naporoučí si hned ode všeho po dvou lahvích. U pokladny na něm chtějí koruny, ovšem tuzexové. Strýc na to: „Takové nemám." „Nevadí, můžete platit americkými dolary," navrhne pokladní. To už strýce dohřeje: „Tož se teda podívéte. Holomóc plné Rusů a Američani si tu otevřó kantýnu!"

*

Proč nejsou v Sovětském svazu k dostání banány? Protože nerostou v Československu.

*

Dva cestující klábosí ve vlaku a jeden nabídne, že by pověděl nějaké vtipy o policajtech.

—A nevadí vám, že jsem policajt, ptá se dotázaný.

„Ale vůbec ne, já vám klidně ty vtipy řeknu třeba třikrát."

*

Jaký je rozdíl mezi penzisty za Železnou oponou a koňmi?

Koně žerou obrok, penzisté obden.

*

V Československu už několik měsíců pořádně nepršelo. Na příkaz státních úřadů chodí Jano za Košicemi v horách a měří pukliny v zemi. Když se ho nedávno ptali na výsledek měření, oznámil:

—Ještě týden či dva sucha a odtrhneme se od Ruska.

Jaký je rozdíl mezi důchodcem ve Spojených státech, v Anglii, ve Francii a ve Východním Německu? Americký důchodce popije whisky se sodou, vsedne do svého bouráku a řítí se na svůj ranč v Arizoně. Anglický důchodce rozváží, zda do silného čaje naleje jamajský rum nebo irský gin, popije, zavolá taxi a odjede do svého klubu. Francouzský důchodce usrkuje koňáček, sedne na kolo a jede k moři nebo k řece na ryby. Východoněmecký důchodce si do kalíšku odměří srdeční kapky, vypije se zavřenýma očima, pak spěchá ulicemi, vecpe se do přeplněné tramvaje a ujíždí — na ranní směnu.

*

Jiná verze toho vtipu se vypravuje o dělnících. Jaký je tedy rozdíl mezi americkým, anglickým francouzským a českým dělníkem? Inu tento: Americký dělník vstatne v osm, udělá si vejce se šunkou, přikusuje topinku, zapije pomerančovou šťávou, vsedne do fordky a jede do továrny dát se vykořisťovat. Anglický dělník vstane v sedm, k čaji s mlékem přikusuje topinku s marmeládou, dá si doušek ginu, vsedne do auta Austin a jede do továrny dát se vyssávat. Francouzský dělník vstane v šest, k bílé kávě přikusuje tři máslové rohlíky, zakončí šálkem černé kávy s kapkou koňaku, vsedne do renaultky a jede do továrny dát se využívat. Český dělník vstane v pět, vypije žitnou kávu s cikorkou, přikusuje krajíc včerejšího, okoralého chleba, vsedne na kolo a jede do továrny — vládnout.

*

Jak spravuje příslušník SNB hodinky? Dá je na stůl, mlátí je pendrekem a poroučí:
Rozejděte se!

*

Velkostav, národní podnik pro velké stavby, čekal několik let marně na rozhodnutí, zda mu přátelská Habeš zadá stavbu čtyřposchoďových kasáren v Addis Abbebě. Posléze byl vyslán náměstek ředitele, aby si v Habeši rozhodnutí vynutil, „ale řekni jim, že už ani haléř, že jsme dali šmíz dost a už bychom prodělali." Náměstek ředitele se konečně dostal ke generálovi, který měl říci rozhodné slovo, jenže s rozhodným slovem nepospíchal, nýbrž měl říci o tom, že „dostáváme nízké platy, inflace vzrůstá a kasárna jsou velký objekt..."
—Už jsem řekl, ani haléř víc, to bychom prodělali!, obrážoval se náměstek ředitele.
—Soudruhu, proč prodělali? Kde je dobrá vůle, tam je i cesta, můžeme se dohodnout. Podívejte se, říkal generál, vzal plán kasáren a škrtl na nich čtvrté patro.

*

Pražskou ulicí jde policajt, zastaví se u každého pátého kanálu a křičí: Huhů, huhuů, huhuhů. Lidé se diví a ptají se, co to vyvádí:
—Ale řekli nám, že na každém pátém kanálu vysílá Svobodná Evropa. Tak ji pomáhám rušit.

*

Předseda krajského národního výboru — nezáleží na tom kde — uložil všem podřízeným místním národním výborům, aby mu daly zprávu o stavu prostituce v obcích. Ze Zachleňovic přišla obratem odpověď, že s prostitucí je všechno v pořádku, provádí ji sám předseda národního výboru s pomocí několika místních poslanců.

Na Václaváku je za výlohou fotografie Husáka. Spatří ji tam Američan, přistoupí k výkladu, řekne fujtajfl a plivne na sklo výlohy. Vidí to Čecháček a spěchá, aby slinu rukávem setřel.
Proč to, člověče děláte, ptá se Američan.
Místo odpovědi dostává otázku: Musíte být u vás v Americe v práci zavčas? Američan připouští, že musí. A celou pracovní dobu musíte pracovat, ptá se dál Čech. Zas Američan doznává, že musí. A můžete si v pracovní době odskočit na nákup, na pivo nebo jít dřív domů? Američan připouští, to že není dovoleno, to že nesmí.
— Tak nám na něj neplivejte!, křikne Čecháček a pucuje sklo dál.

*

Prosím vás, jak se dává první pomoc komunistům?
— Komunistům?, to já nevím.
„To je dobře."

*

Polák se vrátil z Moskvy do Varšavy s obyzdným šrámem v obličeji. Přítel se ho vyptává, jak k tomu přišel.
—Dal jsem si v Moskvě vytrhnout zub, vysvětluje zohyzděný.
„Nu, ale proč ten šrám?"
— Přece si nemyslíš, že já, Polák, bych v Moskvě otevřel hubu!

*

Proč českoslovenští fotbalisté na mistrovství světa v Španělsku na hřišti vůbec neběhali? Protože si je před odjezdem zavolal Husák na Hrad a nařídil jim: „Soudruzi, ne abyste nám utíkali!"

*

Ivan přiletěl s manželkou z Moskvy do New Yorku. Ženu nechal v hotelu a vydal se na obchůzku velkoměstem. Po návratu na manželčin dotaz, jaké je to v Americe, odpovídá: „Úplně stejné jako v Rusku. Za dolary všechno, za rubly nic."

*

SOUDOBÉ POŘEKADLO

Husáku, Husáku, co to neseš v zobáku?
Nesu husu mraženou, o sto procent zdraženou.

*

Dva pěší turisté se plazí žíznivě po české krajině. Najednou zvolá Franta radostí bez sebe: „Hele, Pepíku, hospoda!"
— Jaks to čoveče poznal, dyk na tom baráku nic není napsáno?
„Volevole, cák nevidíš těch šest lopat vopřenejch vo zeď?

*

Stará babička klečí u sochy sv. Václava ve čtyři ráno a modlí se. „Prosím tě, svatý Václave, smiluj se. Děda je tak nemocen, že ani nemůže vstát z postele, já už taky nemohu pracovat a teď nám přišel účet na tisíc korun za uhlí. Prosímě tě, smiluj se." Babičku zaslechla stranická delegace, která se vracela z noční vinárny. Štrougal dal popud, vybrali na babičku pět stovek. Babička poděkovala a dívala se, až zajdou za roh. Pak znovu klekla k soše a povídala: „Svatý Václave, za tu pomoc moc děkuju. Ale příště mi ji po těch komunistech neposílej. Okradli mě o pět set korun."

V komunistických zemích se už neříká jako za stara „kdo krade, do pekla se hrabe", nýbrž „kdo nekrade denně aspoň hodinu, okrádá vlastní rodinu."

*

Jel Američan v Cadillacu silnicí u Benešova, nevšiml si olejové skvrny a bác - Cadillac roztříštil o strom. „Mám půl roku nač vydělávat", povzdechl si. Zanedlouho se totéž přihodilo Němci s Porschem. „Rok šetření a teď je vůz v tahu", stěžoval si. Pak stihl týž osud Čecha s Trabantem. Stál nad troskami jako zkoprnělý, tuze naříkal a plakal: „Patnáct let odříkání, patnáct let práce a teď tohle", volal zoufale. Američan s Němcem se na Čecha podívali a účastně se ptali: „Ale proč si kupujete tak drahé auto?"

*

V Československu se vyskytla nová zkratka: VŘSR. Co je to? Všechnu řepu sebereme ručně.

*

Plul policajt v motorovém člunu po jezeře, člun se zastavil a policajt se utopil. Proč? Vyskočil a chtěl člun roztlačit.

*

Jiný policajt utonul u Štvanice v Praze. Měl tam na vodě houseboat a chtěl si vykopat sklep.

*

Chlubil se Rus Texasanovi, že mají v Sovětech tolik zlata, že by mohli kolem Texasu postavit plot ze zlatých tyček, tak jsou bohatí. „Ten plot postavte", vybízel Texasan, „bude-li se mi líbit, koupím jej."

*

Jaký je rozdíl mezi horami a KSČ? Obojí je samý sjezd a samá bouda.

*

Štrougal jel z Prahy do Brna na schůzi, měl zpoždění a neustále pobízel šoféra, aby jel rychleji. Ten se vzpouzel, že by to bylo proti předpisům, že se nedá zavřít. Štrougal měl odmlouvání dost a poručil: „Sedni si dozadu, já vezmu volant a jedeme." A jeli - stopadesát, málem dvě stě i přes vesnici. Zastavil je orgán, nejprve chtěl papíry, ale uvědomil si, že je to Štrougal, řekl „Promiňte, račte pokračovat..." Nadřízený orgána se rozzlobil: „Jak můžeš nechat jet dál někoho, kdo jezdí vesnicí dvě stě...?" Nižší orgán ho utišil: „To musel být někdo velice významný. Seděl vzadu, pokuřoval a šoféra mu dělal Štrougal..."

*

Kádrovák vyšetřuje cikána a táže se ho, co by dělal, kdyby se otevřely hranice na Západ.

„Vylezl bych na strom, aby mě davy neušlapaly," odpovídá cikán.

„A kdyby se otevřely na Východ?"

„Taky bych vylezl na strom," říká cikán.

„Ale proč?," diví se kádrovák.

„Abych pořádně viděl na toho troubu, který by tam šel."

*

Potkali se tři krokodýli. Byli smutní. První naříkal, že spolkl Američana, který měl v sobě tolik chutí, že ho trávil týden. Druhý si stěžoval, že sežral Rusa, měl v sobě tolik kostí, že krokodýl se nemohl čtrnáct dní vynořit na hladinu. Třetí hořekoval: „To nic není. Já sněd českého policajta. Měl tak dutou hlavu, že se už měsíc nemohu potopit."

Soudruh učitel se dopálil, když už v páté domácí úloze žák Jabůrek místo úkolu napsal: „Kašlu na domácí úkoly, hlavní je zdravíčko." Popadl Jabůrka a šel s ním k ředitelovi. Jabůrek musel říct tatínkovo telefonní číslo, ředitel je zavolal a když se ozvalo „tady Jabůrek, sekretariát ÚV KSČ", praštil ředitel sluchátkem, ostrým pokynem vykázal učitele i s Jabůrkem z ředitelny a pro sebe zabroukal: „Kašlu na domácí úlohy, hlavní je zdravíčko."

*

Soudruh učitel se dopálil, když už v páté domácí úloze žák Jabůrek místo úkolu napsal: „Kašlu na domácí úkoly, hlavní je zdravíčko." Popadl Jabůrka a šel s ním k ředitelovi. Jabůrek musel říct tatínkovo telefonní číslo, ředitel je zavolal a když se ozvalo „tady Jabůrek, sekretariát ÚV KSČ", praštil ředitel sluchátkem, ostrým pokynem vykázal učitele i s Jabůrkem z ředitelny a pro sebe zabroukal: „Kašlu na domácí úlohy, hlavní je zdravíčko."

*

O *ANDROPOVOVI*

Andropov vděčí za svou kariéru znalosti a věrnosti Leninovu učení. Na sjezdu sovětské komunistické strany v roce 1966, zatím co dvě stě delegátů za přednesu zprávy o hospodářském pokroku dřímalo, Andropov byl upozorněn, že je v sále agent CIA. Vyskočil, vběhl do sálu a za deset minut agenta měl. Politbyro bylo udiveno jeho hbitostí a žádalo vysvětlení.

— Bylo to zcela jednoduché, soudruzi, referoval Andropov. Řídil jsem se Leninovou poučkou, že nepřítel nikdy nespí. Tenhle nespal.

*

Americký turista měnil na Rudém náměstí dolary za ruble u šmelináře, který mu dával výhodný kurs. „Sašo, povídá Američan šmelináři, vypadáš jako šikovný člověk. Nechtěl bys do Ameriky?"

— Ani mě ve snu nenapadá, odpovídá Saša. Mám v Americe bratrance. Je tam už deset let. Nedávno jsem mu psal, zda už je pořádně usazen. Odpověděl, že není usazen. Ještě pořád musí pracovat.

*

Byli odsouzeni k smrti Čech, Polák a Rus. Kat jako prvního povolá na popraviště Čecha.

— Máš na vybranou: elektrické křeslo, provaz nebo kulku.

Čech po krátkém zamyšlení se rozhoduje pro elektrické křeslo, je to přece jen modernější a rychlejší než provaz nebo kulka. Usedá na křeslo, kat zapne vypínač, ale — nic.

— Nejde proud, dostáváš milost, říká kat.

Cestou z popraviště našeptává Čech Polákovi, který je druhý na řadě: Nejde proud.

Taky Polák volí elektrické křeslo, zas nejde proud, i on je omilostněn a také on našeptává Rusovi, který jde na popraviště: Nejde proud.

Rus, sotva stane před katem povídá: „A což když nejde proud, tak mě oběsíš!"

Příslušníka SNB mají povyšovat z praporčíckе do důstojnické hodnosti. Musí tedy složit zkoušku . . .

— Podívej se, soudruhu, povídá mu předseda zkušební komise předem, protože jsi dobrý komunista, přimhouříme obě oči a dáme ti jen jednu otázku, a to jaké je hlavní město Sovětského svazu. A ty odpovíš: Moskva. A pak odejdeš jako podporučík.

„Ale já si to nebudu pamatovat", zaštká ambiciózní příslušník.

— To nic, uklidňuje ho předseda komise. Na levou podrážku si napíš Moskva a když si nebudeš moci vzpomenout, přehodíš jako by nic nohu přes nohu a přečteš to.

Stalo se. „Jaké je hlavní město Sovětského svazu?", táže se předseda komise mladíka v uniformě SNB. Ale ten mlčí. „Máš to na botě!", zasyčí předseda.

„Aha, zajásá kandidát důstojnické hodnosti. Přehodí nohu přes nohu, jenže opačně, pravou přes levou. Vítězoslavně z podrážky slabikuje: „Národní podnik Svit. Partyzánské!"

*

Do Československa byl vyslán Agent CIA Ken Smith, aby tam zavedl korupci. Rok žádná zpráva, druhý rok žádná zpráva, jako by se nad ním zavřela voda. Znervóznělí nadřízení se rozhodují vyslat do Československa dalšího agenta, aby zjistil, co a jak je. Záhy přijde do centrály CIA telegram, odeslaný z hlavní pošty v Jindřišské ulici v Praze:

Agent číslo dvě hlásí — stop — agent číslo jedna Ken Smith nezvěstný — stop — ale zjistil jsem že plní svůj úkol výborně — stop — korupci v Československu intenzivně zavádí jakási KSČ — stop — soudím že jde o zkratku Ken Smith Corporation — stop.

*

Carter, Brežněv a Husák letí do nebe, ale pronásleduje je čert. Carter se nerozpakuje, otevře kufr plný dolarů. Ty se rozletí, ale čert je má v minutě sebrané a pronásleduje trojici dál. Brežněv za sebe hodí spousty rublů. Zase je čert v mžiku sebere a trojici pronásleduje. Je řada na Husákovi. Ten bez rozpaků sáhne do kapsy, vytáhne formulář a hodí za sebe. Čert sotva papír sebral, otočí se a velkou rychlostí se žene do pekla.

Carter s Brežněvem se diví: „Co's mu to dal?"

Husák: „Ale přihlášku do KSČ."

*

Vývěsky na čs. autoservisech:

U NÁS SI MŮŽETE NA OPRAVU POČKAT

bylo nutno změnit na:

U NÁS SI NA OPRAVU POČKÁTE!

Na světové prodejní výstavě mozků byl Einsteinův mozek oceněn na tři sta dolarů. Mozek policajta z Prahy se nabízel za tři tisíce dolarů. Návštěvníci se té nerovnosti v hodnocení tuze divili a protestovali. Ale hlavní pořadatel výstavy je uklidňoval:

— Nechápete, oč jde. Neuvědomujete si, že mozek policajta z Prahy je světový unikát. Nebyl ani jednou ani na vteřinu použit!

*

V Československu se připravuje nové vydání papírových peněz. Protože letošek je rokem divadla, přišli na nápad vyzdobit nové bankovky portréty herců. Na pětistovky chtějí dát Boháče, na stokoruny Brzobohatého, na padesátkách bude Chudík a na desetikorunách Švorcová.

*

TŘI MINIPOHÁDKY Z VEČERNÍ PRAHY

Vešel hloupý Honza do hotelu Jalta a pravil: „Sudkulatý rystupije tujekára tenturyje." V momentě ho obstoupilo deset tuzexových slečen.

*

Povídá Popelka otci: „Když jedeš do té Prahy, tak mi přivez to, co tě praští do hlavy." Milující otec přivezl trubku od lešení.

*

Dlouho, moc dlouho čekala Šípková Růženka na tramvaj. Až najednou vyskočil řidič, probudil ji polibkem, přehodil výhybku a řekl: „Slečno, zahýbáme jako dvanáctka, pak doleva jako pětka a potom rovně jako devítka." Šípková Růženka povzdechla a mávla na taxíka.

*

TŘI STUPNĚ KVALITY

Dobrý — lepší — sovětský.

*

ČTYŘI PARADOXY REÁLNÉHO SOCIALISMU

1) Všichni pracují a nikdo nic nevyrobí
2) Nikdo nic nevyrobí, ale plán se plní
3) Plán se plní, ale v krámech nic nedostaneš
4) V krámech nic nedostaneš, ale životní úroveň stoupá.

*

HISTORIE ŘEZNICKÝCH KRÁMŮ

V roce 1920: ve výlohách řeznických krámů nalevo plno masa, napravo plno masa, uprostřed nápis: „Na úvěr neprodáváme".

Rok 1950: Ve výlohách řeznických krámů nalevo plno masa, napravo plno masa, uprostřed nápis „Prodáváme jenom na lístky".

Rok 1980: Ve výlohách řeznických krámů nalevo žádné maso, napravo žádné maso, uprostřed nápis: „Obsluhuje vás brigáda socialistické práce".

*

Zasedala prosetínská organisace KSČ. V koutě u kamen se hřeje i ponocný.

„Ty jdi ven," povídá mu předseda, „a dávej pozor, ať v obci nikdo nekrade!"

„A kdo by kradl," diví se ponocný, „všicki 'ste přece tady!"

Maminka přistihla Lidušku, jak kleči u postele a modlí se.

„Táto", volala zoufale, „pojď honem, Liduška se modlí."

Táta zsinalý v obličeji přispěchal a na dceru udeřil: „Jak nám tohle můžeš dělat, my, komunistická rodina, já funkcionář strany a ty se tady modlíš."

Liduška začala tátu chlácholit: „Neboj se, já to pořád nedělám, to jen dneska vyjímečně. Mám totiž před sebou krušný den a sháním každou pomoc, která se dá. Zítra dělám zkoušku z vědeckého ateismu."

*

Časy se mění. Před třiceti lety byl Husák v cele, teď je v čele.

*

V jednom křídle pražského Hradu jsou v přízemí kanceláře, v prvním poschodí prezidentův byt a kancelář. Posluhovačka pro přízemí má staré, špinavé koště, prezidentská posluhovačka fasuje denně nové koště. Přízemní posluhovačka tak dlouho žadonila u soudružky z prvního poschodí, že by taky jednou chtěla vidět prezidenta zblízka a zametat novým koštětem, až ta se nad ní ustrnula a poslala jednou s novým koštětem o poschodí výš. Byla v nejlepším zametání, když se objevil Husák. Posluhovačka se opřela o koště a pozdravila: „Dobrý den, pane prezidente." Husák si jí ani nevšiml a mlčky rychle prošel. Posluhovačka si stěžovala, že setkání nedopadlo, jak očekávala. „Protože ses špatně chovala," poučila ji soudružka. „Zkus to ještě jednou a až bude Husák přicházet, postav se s koštětem do pozoru, řekni ‚Práci čest, soudruhu prezidente' a uvidíš." Stalo se. Druhý den postupovala posluhovačka přesně podle návodu. Když přicházel Husák, postavila se ke zdi do pozoru, koště přitisknuté k tělu jako pušku a zaburácela: „Práci čest, soudruhu prezidente." Měla úspěch. Husák se zastavil, poklepal jí na rameno a řekl: „Ano, takhle je to správné. Pamatujte si, soudružko, dokud jsem tady já, žádný dobrý den nebude."

*

Hurvínek si vynutil na Špejblovi, aby směl navštívit Moskvu. Spejbl nechtěl, ale Hurvínek si nedal říci a do Moskvy odjel. Hned poslal pohled, na němž stálo: „Mám se dobře. Dobře mi tak."

*

„Co se dá dělat, kamaráde. Tak jsem zas vstoupil do Svazu československo-sovětského přátelství."

„No jo, ty jsi byl vždycky samotář!"

*

Rozhovor Vasila Biľaka se členem ÚV a předsedou rady ministrů Alexejem Kosyginem, trval nezvykle dlouho. Za těžkými dveřmi kremelského sálu panovalo znepokojující ticho. Minuty odtékaly, pak hodiny. Nikdo nevycházel. Až pozdě odpoledne se jeden ze strážců osmělil. Stiskl lehce kliku a nakoukl dovnitř. A ztuhl... Kosygin klečel na bucharském koberci, vzpínal ruce k Biľakovi, měl slzy v očích a úpěnlivě sténal: „Věř mi ‚drahý soudruhu Vasile — prosím, prosím — i já jsem komunista..!"

*

STARÉ, ALE ZASE AKTUÁLNÍ:

Potkají se na hranicích mezi Polskem a Československem dva psi. Český pes se zastaví a s údivem táže polského: „Prosím tě, proč utíkáš do Československa?"

Polský hafan odpovídá: „Chci se u vás trochu nažrat. Ale co tebe táhne do Polska?"

— Chci si trochu svobodně štěknout!

*

Utíká český pes a na téže hranici potká polského, který se diví: „Nač ten spěch? Proč k nám utíkáš?"

— V Československu kastrují prasata, to je proč utíkám!

„Ale ty přeci nejsi prase?"

— Jdi to vykládat STB, ta má na svědomí už horší omyly!

*

Je možné v nějaké zemi vybudovat komunismus?

Ano, je. Ale žít se tam nedá.

*

U stolu sedí tři inženýři-tuneláři, Francouz, Američan a Rus. „Když jsme vrtali poslední tunel v Alpách", vypravuje Francouz, „setkali se raziči z obou stran uprostřed s přesností deseti milimetrů."

— To je slušné, uznale kývne hlavou Američan, ale u nás ve Skalistých horách se však setkali s přesností pěti milimetrů.

„No co, krčí Rus rameny," co na tom, to my na Urale místo jednoho tunelu budeme mít dva..."

*

Ví se už, jaké vlastnosti bude mít komunistický člověk? Samozřejmě, že se to ví. Odevšud získá to nejlepší: Bude mít příslovečnou sovětskou úctu k pravdě, příslovečnou maďarskou nezištnost, příslovečný bulharský cit pro preciznost, příslovečné rumunské nadšení pro internacionalismus, příslovečný polský odpor k alkoholu, příslovečnou československou neúplatnost a příslovečný východoněmecký smysl pro humor.

*

V nově otevřené základní devítiletce ve Velké Lhotě na Jindřichohradecku rozvířil soudruh učitel debatu na téma: co je to katastrofa.

„Katastrofa je," hlásí se Jůzlovic Emilek, „když nám vychcípají králíci!"

„Ale vůbec ne," poučuje ho učitel, „to je pouze velká škoda. Katastrofa například je, zřítí-li se letadlo se sovětskou vládní delegací!"

Za pár dní navštívil velkolhotskou devítiletku školní inspektor. Ptá se, náhodou zrovna žáka Jůzia, co je to katastrofa.

„Prosím, pan učitel vykládal, že katastrofa je, když se zřítí letadlo se sovětskou vládní delegací, ale velká škoda to není, protože velká škoda je, když nám uhynou králíci!"

Tři z Polska

Sovětský svaz a Čína se dohodly, že odstraní mezi sebou spory. Čína však kladla tři podmínky. „Musíme dostat sto miliónů tun uhlí", říká Deng Xiaoping. „Platí", odpovídá Brežněv. Číňan pokračuje: „Musíme dostat dvacet nových nákladních lodí." Brežněv: „Souhlasím." Číňan klade třetí podmínku: „Chceme milión jízdních kol." Brežněv prudce reaguje: „To není možné!" Udivený Deng Xiaoping se táže, jak je možné, že Sovětský svaz nemá námitek proti dodávkám drahého uhlí a nákladních lodí, ale zdráhá se dodat laciná jízdní kola. Brežněv vysvětluje: „Poláci jízdní kola nevyrábějí!"

*

Sovětští vědci vypěstovali křížením krávy se žirafou nové zvíře. Pase se v Polsku a dojí v Sovětském svazu.

*

Prezident Reagan se vydal do nebe k Bohu s otázkou: „Vševědoucí Otče, jak dlouho bude trvat, než bude můj národ spokojen?"

— Sto let, odpověděl Bůh a Reagan v slzách odešel.

Také kancléř Schmidt se vydal do nebe k Bohu s otázkou, jak dlouho bude trvat, než bude jeho národ spokojen.

— Dvě stě let, odpověděl Bůh a Schmidt odešel v slzách.

Do třetice přišel do nebe Jaruzelski s otázkou, jak dlouho bude trvat, než bude polský národ spokojen.

Místo odpovědi odešel Bůh v slzách.

*

— Pán majster, mňa už na tomto pracovisku vonkoncom nič nebaví, — sťažuje sa jeden z robotníkov.

— Prečo? — pýta sa majster.

— Zrušili pridruženú výrobu, vedúcich pozatvárali a nám neostáva nič iné ako poctivo pracovať.

*

K naší metě — totiž k dosažení komunismu je prý trojí cesta:

1. Leninská — podobná cestě temným tunelem — vpředu září rudá hvězda a kolem je tma,

2. Stalinská — jako jízda tramvají, někdo sedí, někdo visí a všichni se třesou,

3. naše nynější — podobá se cestě letadlem — 1 řídí a všem ostatním je na vrhnutí!

*

Václavské náměstí bude přejmenováno na Jakešovy lázně. V hořejší části bude vodoléčba, v dolejší masáže.

*

Nejkratší československá anekdota:
Potkali se dva ministři čs. vlády - v tramvaji.

*

Který je nejkrásnější ostrov v Rudém moři?
No přece západní Berlín.

Přijde Pepíček ze školky domů a povídá: „Teda, maminko, zítra už tam nejdu."

„Proč, Pepíčku?", ptá se maminka.

„No protože už toho mám dost. To je pořád, Pepíčku nebij Mařenku, Lenin, když byl malý, tak holčičky nebil. Pepíčku, jez polívčičku, Lenin taky jedl polívčičku. Pepíčku, bumbej mlíčko, Lenin taky bumbal mlíčko. Pepíčku, po obědě se musí spinkat, Lenin taky po obědě spinkal... A tak ti, maminko, povím, že už mi ten Lenin jde pěkně na nervy."

*

Vstoupí pán do řeznictví, svleče převlečník a pověsí jej na jeden z prázdných háků.

„Nejste náhodou trochu potrhlej?", ptá se řezník.

„Jé, promiňte, já se spletl. Já myslel, že jsem v čekárně na nádraží."

*

Senilní je v Československu ten starý člověk, který stojí před obchodem s prázdnou taškou v ruce a zadumaně přemýšlí, zda už nakoupil anebo teprve má nakupovat.

*

Jaký je rozdíl mezi Angličanem, Francouzem a Čechem, když marodí? Angličan vezme láhev whisky, jde do klubu a stráví tam celý den. Francouz vezme láhev vína, jde k milence a stráví tam celý den. Čech vezme láhev se svou močí, jde do zdravotního střediska a taky tam stráví celý den.

*

Štrougal přišel pozdě na mezinárodní konferenci. Spatřila ho Thacherová a povídá: „I am sorry." Reagan se k ní připojil a omluvně řekl: „I am sorry too." Štrougal mávl rukou a odpověděl: I am sorry three."

*

ROZDÍL MEZI MNICHOVEM A PRAHOU

Přijde-li Bavorák do hostince v Mnichově, ještě ani nesedí a už vypravuje vtipy. V Praze, přijde-li Čech do hostince, ještě ani nedořekl vtip a už sedí.

*

NEJNOVĚJŠÍ ŘÍKANKA

Maminko a tatínku, já se bojím Pershingů.
Nic se neboj, milé dítě, SS-20 ochrání tě.

*

JEDNA Z RUMUNSKA

Proč v Bukurešti vstávají všichni lidé, když je zmíněno jméno prezidenta Ceaucescu?
Protože nechtějí sedět.

*

Andropov v té době, jak byl nemocen, napsal poslední vůli: po mé smrti chci být zmražen na 50 let! A opravdu se tak stalo.

Po padesáti letech to v mašině zarachotilo a Andropov vylezl z rakve, poopravil si šlajfku a jde po Rudém náměstí. Strašně se zhrozil když Leninova pyramida tam nebyla a na Kremlu hvězda pryč. Po chvíli se ptá kolemjdoucího občana: „Prosím Vás, kde tady najdu komunisty?" Ten se podivil, a po chvíli praví: „Máte na mysli členy partaje? Podle posledních zpráv, které jsou staré několik let, bylo zaregistrováno několik kusů na Ukrajině a menší stádo na Čukotce, ale nevěřím tomu, že si moc zastřílíte, jsou opravdu velmi plaší.

Husák jde procházkou po Václavském náměstí v Praze. Než přijde k muzeu, slyší, že ho někdo volá. Je to svatý Václav. „Husáku, říká, potřebuji nového koně. Ten můj je už za ta desetiletí zchromlý."

— Uvidím, co se dá dělat, slibuje Husák, spěchá na Hrad a vypráví Bilakovi, co zažil. Ten mu nevěří. Rozhodují se, že zajdou k soše oba.

„Husáku, křičí na ně zdaleka svatý Václav. Já ti říkal, že chci koně a ne vola!"

*

Zvyšování platů se má v Československu v blízké budoucnosti provádět podle abecedy. A = armáda, B = bezpečnost, C = cikáni, D = dost.

*

Potkají se dva bacily. Povídá ten první: Vypadáš nějak rozveseleně. Co se ti přihodilo? Odpovídá druhý: Ale jsem jako znovunarozený. Ušel jsem jim. Neměli zase jednou penicilín.

*

Japonsko zadalo Československu větší objednávku škodovek, ale není jisto, zda bude obchod uzavřen. Čechoslovákům se nelíbí označení, pod nímž chtějí Japonci škodovky prodávat. Mají totiž pro škodovky název Harašito.

*

DESATERO UVĚDOMĚLÉHO PRACUJÍCÍHO

1. Lenost je půl zdraví.
2. Co neuděláš dnes, můžeš udělat i zítra.
3. To, že ostatní pracují, není důvod k tomu, abys pracoval i ty.
4. Spis, který se do třiceti dnů nevyřídí sám, nezasluhuje tvou pozornost.
5. Ztracenou chuť do práce nehledej.
6. Kdo nic nedělá, nic nezkazí, a proto zasluhuje prémie.
7. Stav se k práci tak, aby se měli kam postavit i jiní.
8. Pracoviště není hospoda, proto se tam nezdržuj celý den.
9. Pokud ti málo platí, nemůžeš hodně pracovat.
10. Práce šlechtí člověka, ale socialismus šlechtice nepotřebuje.

*

Brežněv s Husákem si naplánovali cestu do Francie. Když to slyšel Bilak, chtěl se přidat. Brežněv rozhodl, že pojedou incognito, aby nevzbudili velkou pozornost. „Pojedu tam jako Debre", pověděl Brežněv. „Já jako Debus", dodal Husák. „Než bych tam jel jako Debil", rozzlobil e Bilak, „to raději nepojedu."

*

Vláda žádala ministra zdravotnictví, aby vysvětlil, proč v celém světě stoupá spotřeba prostředků proti početí, ale nikoli v Českoslov „To je jednoduché, poučil soudruhy ministr zdravotnictví. U nás stačí, aby se lidé podívali na cenovky ve výkladech obchodů s dětskými oděvy."

*

Hádají se Američan a Čech, jak získat co nejvíce tanků. Povídá Američan: „Hodím do stroje sto tun železa a vyjede deset tanků."

—To nic není, odpovídá Čech. U nás vykácíme sto stromů a devadesát devět pošleme do Ruska. Ze zbývajícího stromu uděláme sto tužek a devadesát devět pošleme do Ruska. Tou jednou tužkou napíšeme 2000 slov a máme tanků plnou republiku.

*

Sovětský voják vejde do obchodu dát si spravit hodinky. Hodinář otevře plášť, z hodinek vyskočí blecha, hodinář ji zabije, ale voják rozzlobeně sahá po kulometu: „Ty vrahu, zabil' si mašinistu!"

*

Pražské Metro - 5 hodin ráno. Stará babička zametá nástupiště. Přistoupí k ní reportér čs. rozhlasu, strčí jí pod nos mikrofon a praví:

„To jste hodná, babičko, že tu takhle pomáháte, můžete našim posluchačům říct, proč to děláte?"

„Ale to víte," povídá babička, „potřebuju si trochu k tý penzi přivydělat, protože mám 700 korun na měsíc."

„A víte, proč máte tak málo", vysvětluje reportér, „protože Reagan tak zbrojí a my se musíme bránit, proto tu musíte pracovat."

„A to není všechno", pokračuje babička, „dopoledne uklízím ještě v jedný škole, odpoledne chodím mýt nádobí do hospody a večer hlídám děti naší sousedce, to víte, to taky nějakou korunu dá."

„No vidíte, babičko, to všechno je kvůli tomu Reaganovi. Řekněte nám, co byste dělala, kdyby tu teď stál a vy jste mu mohla říci, co si o něm myslíte?"

„Teda, to vám řeknu, vzala bych ten mokrej hadr a plácla bych ho, soudruha jednoho, přes tu jeho brejlatou hubu."

---

*

„Tak jsem deset let živ ze Sportky!"

„Prosím tě, kolik jsi vyhrál?"

„Nic. Jsem deset let tajemníkem Národní fronty."

(Část příjmů ze Sportky je urcena na financování NF.)

*

„Jsou sovětští vojáci naši přátelé anebo bratři?" táže se učitelka dětí.

„Prosím bratři," odpovídá dvanáctiletý žák. „Bratři k nám přijdou nepozvaní, musíme je vzít na vědomí, kdežto přátele si můžeme vybrat."

*

Přijde v Praze k doktorovi pacient, ukáže dlaně, na jedné velká černá pětka, na druhé velká rudá devítka. Lékař nic nezkoumá, na nic se neptá, popadne vatu, namočí v nějakém roztoku a cifry smaže. Pacient ještě není ze dveří a už je v ordinaci druhý, taky napřahuje dlaně. Operace se opakuje i s dalším novým příchozím. Když už je lékař u dvacátého pacienta s ciframi na dlaních, rozčílí se a křičí:

„Kde se tu s těma špinavejma prackama berete? Jak jste k těm cifrám přišli?"

—To máte tak, soudruhu doktore. Jsme tady na krajském sjezdu KSČ, pronášíme projevy a ty cifry jsou od toho, že plácáme páté přes deváté.

Letadlo, v něm Reagan, Černěnko, Husák, kněz a jeden tramp. Vstoupí pilot a oznámí: „Pánové, je mi líto, ale letadlo má poruchu. Vezměte si každý padák a zachraňte holé životy. Ovšem, je tu o jeden padák méně a tak se mezi sebou musíte dohodnout."

Černěnko pronese: „Nedá se nic dělat, jsem nejdůležitější muž východu, musím žít." Vezme padák a vyskočí.

Reagan prohlásí: „Pánové, jsem nejdůležitější muž světa." Vezme padák a vyskočí.

Je řada na Husákovi: „Jsem nejinteligentnější muž Československa, já musím žít."

I praví kněz k trampovi: „Mladý muži, jsem již stár a věřím, že Bůh se o mne postará. Vezmi si padák, já zůstanu."

„Jen klid, důstojný pane," povídá tramp, „zachráníme se oba dva. Nejinteligentnější muž Československa si totiž vzal můj batoh."

*

Víte proč musí v Praze patrolovat hned čtyři policisté najednou? No, jeden umí psát, jeden číst, jeden počítat a ten čtvrtý musí ty intelektuály hlídat.

*

„Soudružko Nováková, na tom Brežněvovu pohřbu, to vám byla skutečně samá krása. Taková nádherná, tklivá hudba, potom ty květiny, něco báječného. Rány z děla, disciplína vojenských útvarů, inu jako v pohádce."

„Ale vy jste tam byla ještě jednou, soudružko Novotná."

„Jo, o rok později. Ale to už zdaleka nebylo ono. Méně květin, hudba nějaká odfláknutá, ani ti vojáci se zvlášť nevyznamenali. Dělalo to na mne dojem, jako by se toho Andropova chtěli co nejdřív zbavit. Byla jsem z toho tak otrávená, že tam letos na ten pohřeb už ani nepojedu."

*

OBLOŽENÝ CHLÉB PO POLSKU 1984

Mezi dva přídělové lístky na chleba se vloží přídělový lístek na salám.

*

Cizinec jde noční Prahou, potká ho slečna a bezostyšně osloví!

„Vy jste ze Západu, že jo?" Cizinec přisvědčí slovo dá slovo a za chvíli jsou spolu v hotelovém pokoji.

„Jak se vám mám odměnit?", táže se cizinec. „Chcete dolary nebo marky?"

Slečna kroutí hlavou.

„Mám ještě švýcarské franky nebo vaše koruny, co tedy?"

Slečna zase kroutí hlavou a cizinec, bezradný, se táže! „Co tedy chcete?"

Slečna odpoví! „Abyste nezbrojili."

*

Proslýchá se, že Brežněv čtrnáct dní před smrtí vystoupil z komunistické strany. Velice se rozzlobil, když zjistil, že mu nechtěli vzít vnuka do domova důchodců.

*

Dva řidiči nákladních aut TIR se potkají a jeden se vyptává druhého, kam to vlastně jezdí do ciziny, že má pořád nové auto.

—Vozím zboží do Ruska, ale zpátky musím vždycky vlakem.

Sešli se na rybách dva policajti. Jeden měl žížaly, druhý ne. „Kde bereš ty žížaly?", vzvídal jeden.

„Jednoduchá věc. Vytáhnu z auta baterii, položím na trávník, zasunu póly do země a za chvíli žížal plno, jen je sesbírám."

Za týden se sešli zas. Ten bez žížal byl oteklý v obličeji, sem tam i flastr.

„Co se ti stalo?"

„To mám kvůli žížalám. Chtěl jsem velké, místo baterie z auta jsem si půjčil agregát, položil na louku, póly zastrčil hluboko do země... Po chvilce vyběhli horníci a zfackovali mě."

*

Dědeček s babičkou sedí v Zadní Třebáni u svého domku na zahrádce. Dědeček čte noviny, babička dumá. Po chvilce říká: „Dědečku, ty rakety Pershing, to je drahá, krásná věc. Každá stojí moc miliónů. Myslím, že by to bylo nádherné, kdyby nám jedna spadla sem na zahradu."

*

Přišel reportér do továrny s otázkou „Jak strávíte celozávodní dovolenou?" Ředitel odpověděl, že se pojede léčit do Jugoslávie. Předseda místní organizace KSČ: „Strana mě vyslala k moři do SSSR." Předseda ROH: „Rekreační komise mi vyjednala výměnný pobyt ve Francii." Ekonom závodu: „Konečně mi letos udělali u chaty bazén, budu tam." Dělník od soustruhu: „Syn chce nové texasky, sjednal jsem si melouch, abych mu na ně vydělal."

*

Občan z Československa měl štěstí, dostal vízum do Švýcarska. Pozdě večer dojel k Ženevskému jezeru, utábořil se a spal. Ráno ho probudil hluk. Kolem jeho Trabanta shluk lidí. Jeden obzvlášť vášnivý motofanda k čs. turistovi přistoupil a uznale se otázal: „To je moc dobrý, to jste si udělal sám, že?"

*

Jelo auto, jelo, až se náhle u vysoké zdi nějaké budovy zastavilo a nejelo. Motorista začal auto spravovat, vrtal se v něm tři hodiny, auto pořád nejelo. Se zdí zavolal člověk: „Já vám to spravím, chcete?" Zoufalý motorista přisvědčil. Neznámý zvedl kapotu, sáhl sem, sáhl tam - a auto naskočilo. „Člověče, vy jste odborník. Kde se tu berete?"

„Já jsem vyučený automechanik," odpovídá odborník, „ale jsem tady v blázinci. Chtěl jsem přejít načerno hranice."

„Ale to byste měl být ve vězení a ne v blázinci," diví se motorista.

„No jo," prohodil blázen-automechanik mezi zuby. „Jenže já utíkal do Sovětského svazu."

*

SNB přijímal do sboru nové členy. Podmínkou bylo, že musí být na prsou zarostlí. Náborové komisi se však představil i mládeneček zcela holý. Když mu vynadali, proč zdržuje, vykřikoval: „Soudruzi, já chtěl k tajnejm."

*

Policajt přinesl do prodejny nový televizor. Včera jej koupil, ale nejde zvuk. Prodavačka televizor zapne a zvuk jde. „Ale nejde," křičí policajt. „Včera jsem ji přinesl domů, zvuk šel, ale když jsem se hřebíkem poškrabal v uchu, najednou nic - a zvuk nikde."

*

V nebi bylo nedávno rušno u vstupní brány. Po pronikavém zvonění otvírá svatý Petr bránu a za ní tři čerti.

— Kam se sem hrnete, vždyť víte, kam patříte!

„Svatý Petře, stala se hrozná věc. Do pekla přišel Brežněv. Žádáme o asyl v nebi!"

*

Zahraniční turista se vyptává na Rudém náměstí v Moskvě náhodného chodce na poměry v Rusku. Dostává pořád tutéž odpověď: O tom se dočtete v našich novinách.

— Což nemáte svůj vlastní názor?, táže se zoufale zvědavý cizinec.

„Mám, ale bojím se v něj věřit", odpovídá Rus.

*

Dva úředníci Andropovovy bezpečnostní služby pijí na zdraví svého šéfa. Po desáté vodce se jeden svěřuje: „Ani bys nevěřil, co se mi včera stalo. Když jsem přišel večer domů, našel jsem ženu v posteli s nějakým generálem."

— A co's dělal?, ptá se kamarád.

„Nic. Měl jsem štěstí, neviděl mě."

*

Čs. výtvarníci navrhli nový znak Rady vzájemné hospodářské pomoci: V rudém poli dojí šest hubených krav jedna druhou.

*

Brežněv přišel do pekla a hned za čerstva běžel za Stalinem. Zastihl ho, jak zametá chodbu. Ale se Stalinem nebyla řeč, pořád jen pracoval, koště lítalo sem tam.

No přece můžeš na chvilku přestat a promluvit se mnou, žadoní Brežněv.

— Co tě nemá, odpovídá Stalin. Dneska ne, dnes má dozorčí službu Hitler.

*

Při školení v čs. armádě dostane vojín dotaz, co ví o západních imperialistech.

— Západní imperialisté chtěli zotročit a vykořisťovat naši vlast!

„Správně — a co dál?"

— Jenže na štěstí je bdělý Sovětský svaz předešel.

*

Mezi návrhy na nový čs. znak je také židle a kuře. Výklad: Kdo pípne, bude sedět.

*

Na Václavském náměstí zastaví cizí auto a zahraniční turista se táže dvou mimojdoucích příslušníků VB: „Sprechen sie deutsch?" Příslušníci kouknou jeden na druhého a kroutí hlavou. „Do you speak English?", pokouší se cizinec. Zase: záporné zakroucení hlavou: „Parlez vous francais?" Táž němá odpověď. „Ponimajetě po ruski?" Zase nic. Zklamaný turista šlápne na plyn a odjíždí.

— Hele Franto, neměli bychom se učit nějakou řeč?", navrhuje jeden příslušník druhému.

„Nač, prosím tě, odpovídá druhý. Vždyť jsi to viděl. Ten uměl čtyři řeči a přece se nedomluví."

*

Je schůze a referent oznamuje: Mám pro vás, soudruzi, radostnou zprávu. Podle usnesení Ústředního výboru se u nás v květnu zvýší životní úroveň o padesát procent. Až do té doby budeme mrznout a budou zásobovací obtíže. Ale od května budou už jen zásobovací obtíže.

*

Co je třídní boj? Když ti, kteří mají méně tříd, bojují proti těm, kteří jich mají víc.

*

Na Pankrác přichází nový vězeň. „Jméno?," křičí dozorce.

„Profesor Horák."

„Jak?"

„Profesor Horák."

„To máte smůlu. Balíček přišel pro Fučíka."

*

Sága o tom, jak Sověti založili Radu vzájemné hospodářské pomoci. Před lety vyslali do Egypta vědeckou expedici na prozkoumání pyramidy. Objevili neznámou chodbu a v ní komnatu, kde ode zdi ke zdi chodil faraon. Přivolali tlumočníka a dověděli se, že tam faraon chodí ode zdi ke zdi už pár desítek tisíc let.

„A čím se po celou tu dobu živíte?," chtěli vědět Rusové.

„Trusem ptáka Noha," odpověděl faraon.

„A čím se živí pták Noh?"

„Mým trusem," vysvětlil faraon.

Po tomto objasnění založili Sověti Radu vzájemné hospodářské pomoci.

*

Co se stane s komunistou, když se dostane do epicentra jaderného výbuchu? Nic moc. Promění se v gamma záření a škodí dál.

*

Babička jde po nábřeží pod Vyšehradem, rozhlíží se, spatří příslušníka SNB a jde k němu s otázkou: „Mladý pane, je tohle ta skála, co zní skočil Horymír?"

— O tom nic nevím, brání se esenbák. Já jsem tu nový. Až do včerejška jsem sloužil v Malešicích.

*

Reportér radia Jerevan přijde na zapadlou vesnici na Kavkaze a dovídá se, že tam žije dědeček, který se prý znal s Vladimírem Iljičem Leninem. Hned za dědečkem utíká dělat rozhovor.

— Dědečku, vy prý jste se znal s Vladimírem Iljičem Leninem?

„No pravda, že jsem se znal s Vladimírem Iljičem Leninem, to tady přec každý ví."

— A jak se to stalo, že jste se poznali?

„Inu, rejpal jsem se ráno na zahrádce, v dálce jsem zahlédl někoho s čepicí na hlavě a řekl jsem si, že by to mohl být Vladimír Iljič Lenin."

— Nu, a co bylo dál, dědečku?

„On šel pomalu směrem k nám do vsi a to už jsem si řekl, že to asi opravdu bude Vladimír Iljič Lenin."

— A co jste dělal?

„Nic, čekal a když přišel ještě blíž, už jsem věděl skoro určitě, že je to Vladimír Iljič Lenin."

— Co se stalo pak?

„Pak přišel až k tadyhle k plotu zahrádky, podíval jsem se mu do obličeje a hele, mýlka vyloučena, byl to opavdu Vladimír Iljič Lenin."

— Dědečku, co jste potom udělal?

„No když už jsem si byl stoprocentně jist, že to je Vladimír Iljič Lenin, že se nemýlím, popadl jsem lopatu a hnal se po něm. Jenže on utekl."

*

Komise prověřovala cikána před vstupem do strany. Začali historií. Kdo byl Lenin?

—Prosím to byl B.T. Na dotaz, kdo byl Stalin, táž odpověď: B.T. Rovněž Chruščov a Husák byl B.T. Členové komise nevěděli, co to je B.T., ale nechtěli se k tomu přiznat a pro jistotu cikána přijali. Když se konala oslava na počest přijetí a už bylo hodně vypito, osmělil se jeden člen komise a zeptal se cikána, co to vlastně to B.T. je.

—Prosím, to je různé, odpověděl cikán. Lenin B.T. je Bolševický teoretik. Stalin je Bolševický terorista. Chruščov byl Bolševický turista.

„No a co Husák?", chtěl vědět člen komise.

—No to je Brežněvův tajtrlík.

Do kabiny letadla na cestě z Brna do Prahy vtrhne terorista s punčochou přes obličej, namíří na pilota revolver a rozkazuje:

—Do Prahy!

„Ale vždyť letíme do Prahy", odpovídá mu vyděšený pilot.

—Nelžete! Tohle já znám! Už po páté s vámi letím do Prahy a vždycky přistanete v Mnichově!

Vedoucí restaurace vidí vrchního číšníka, jak odnáší od hosta knihu stížností.

„Co nám tam ten mamlas napsal?", dotazuje se vrchního.

—Vůbec nic, ani slovíčko, soudruhu vedoucí, vysvětluje vrchní. „Jenom do knihy vlepil ten nás řízek."

*

Delegace závodního výboru továrny na šicí stroje v Leningradu přišla k soudružce Anně Ivánovně s dotazem, co by si při nadcházejícím odchodu na odpočinek přála za dar.

—Šicí stroj, odpověděla Anna Ivánovna okamžitě.

„Soudružko Anno Ivánovno, my víme, že jste v továrně obětavě pracovala, dřela se, bez reptání robila večerní a noční směny, ale byla jste vzorná pracovnice, ale přes to nám nepovídejte, že jste si za třicet let práce nenakradla dost součástek na šicí stroj. Proč tedy chcete šicí stroj?"

—Soudruzi, máte pravdu, dřela jsem, noční směny dělala, co kdo žádal robila, pravda, i součástky kradla — doznala se Anna Ivánovna, ale vysvětlovala: „Jenže když jsem přišla domů a součástky skládala, ať jsem to dělala jak dělala, nikdy z toho nebyl šicí stroj, ale vždycky lehký kulomet."

*

Co je štěstí? Žít v Československé socialistické republice pod Gustávem Husákem. A co je smůla? No, že máme zrovna tohle štěstí.

*

Jaký je rozdíl mezi němým filmem a reálným socialismem? V němém filmu všechno vidíš a nic neslyšíš. V reálném socialismu je to obráceně.

*

V bratislavském rozhlase dostali se shora příkaz, aby k výročí Slovenského povstání připravili živý, pestrý pořad. Pracovníci rozhlasu si dali záležet, vyslali do kraje reportéry, kteří v Zakopaniciach objevili babičku, prý jednu z mála přímých účastníků povstání.

—Nosila jsem partyzánům jídlo, chleba, brambory, občas kus salámu nebo klobásy.

„A jak přijímali vaši pomoc? Byli rádi?"

—No moc. Pořád děkovali a říkali „danke schön".

„Danke schön? To tedy přece byli Němci! Jací partyzáni?", divili se reportéři.

—No byli, pravda, že to byli Němci. Ale ti hodní, ti z Východního Německa!

*

Jaký je podle dialektiky vyšší stupeň reálného socialismu?

..... komunismus?, odpovídá zdráhavě tázaný.

„Výjimečný stav, hlupáku!"

*

Přijde dělník ke zvěrolékaři a tuze naříká, kde ho všude bolí.

—To jste na špatné adrese, soudruhu, vysvětluje zvěrolékař. Já neléčím lidi, kurýruji jenom zvířata. Musíte k doktorovi pro lidi.

„Pane doktore, dejte si říci, že se nemýlím. Jenom vy mě můžete pomoci. Podívejte se: dřu jako kůň, hlad mám jako pes a dávají mi jíst jako vrabci. Jaký tedy omyl?"

*

V Sovětském svazu prý začíná vlna pornografie. Vydali už dva filmy, v nichž se objevil Lenin bez čepice.

*

Jaký je rozdíl mezi demokracií a lidovou demokracií?

Jako mezi kazajkou a svěrací kazajkou.

*

TŘI NOVOROČNÍ PŘEDSEVZETÍ LEONIDA BREŽNĚVA:
že udrží 1] světový mír, 2] moc a 3] stolice.

*

Přednosta stanice v Ratajích nad Sázavou před nádražní budovou čeká na přijíždějící vlak. Náhle strne: lokomotiva sjela s kolejí a křižuje v bramboříšti, načež zase se vrátí na koleje a vjíždí do stanice.

„Člověče, soudruhu, tohle musím udat! Jak vás může napadnout prohánět se s lokomotivou po polích!"

— Soudruhu přednosto, co jsem měl dělat: Jedu, jedu a náhle na kolejích sovětský důstojník...

„Měl jste ho přejet."

—No právě, ale ten rošťák mi utekl do toho bramboříště.

*

Jak bude vypadat nový čs. státní znak? Židle a na ní kuře. Výklad k tomu zní: jen pípneš a budeš sedět.

NOVOROČNÍ 1989

O vánocích kdysi nic, letos jen kapka víc,
ale kapka víc není přec ještě pořád dost.
To je důvod, proč my máme právem zlost
na vaši nedbalost, strašnou neschopnost.
Už čtyřicet let stavíte hubou nový svět,
neschopni obstarat jen papír na kloset.
Nejraději bychom vám všem dali na díru
řiznou, pádnou nakládačku. Ne kus papíru,
toho papíru, co nevíte nám opatřit na díru.
Odšoural se Štrougal, přišel zaří Adamec,
ale pro myslící má nadál zas jen kopanec.
Druzí myslí jen na svůj semenec, na žvanec.
Vaše sliby a plány jsou stále tentýž kec,
Už jen to slyšet je pro nás hrozná věc.
Koleda, koleda, Štěpáne, co je ve džbáně
až vystřídáš — zanedlouho — Miloše Jakeše?
Ale nechcem s tebou se klouzat na ledě,
vidět, jak to jde s kopce vůčihledě.
Naše novoroční přání zní: chcem náhradu
za vás všechny, jak jste tam na Hradu.
Abyste, soudruzi, táhli už konečně od válu.

*

Bobkový list — přípravek k vaření
běžné koření, u nás ne k dostání.

*

Do chalupy ve vesnici u Přerova přišel sovětský voják. Překvapené babičce vysvětloval, že ho posílá tatínek, který v osmašedesátém potlačoval na Moravě kontrarevoluci, mladý voják se prý má podívat na zlatý záchod v chalupě.

Babičce chvíli trvalo, než se jí v hlavě rozsvítilo. Potom zavolala: „Dědku, pocem, je tady syn toho ruského vojáka, co se nám v osmašedesátém vykadil do trombónu."

*

Po čtyřicetiletém úsilí se československým vědcům podařilo zkřížit komára s mouchou. Nový hmyz byl pojmenován — komouš. Na co si sedne — to po...!

*

Víte, proč Jakeš nemůže dostat AIDS?
I virus má svou hrdost.

*

„Děti," ptá se učitelka při hodině dějepisu, „jestlipak mi můžete vyjmenovat nějaké záporné postavy minulosti?"

Přihlásí se Pepíček a vyhrkne: „Hitler!"

„Správně, Pepíčku, máš jedničku!"

Jako další se přihlásí Evička: „Džinghischán."

„Výborně, Evičko, máš také jedničku!"

Vstane Mařenka a vykřikne: „Jakeš, prosím!"

„No, Mařenko, jak ty, nejlepší žačka třídy, můžeš označit soudruha generálního tajemníka za zápornou postavu minulosti? Sedni si, máš pětku!"

Zahanbená Mařenka se posadí a Pepíček jí strouhá mrkvičku: „Vidíš, ty šprtoune, to máš z toho, že se učíš dopředu!"

*

Může Pán Bůh vstoupit do komunistické strany? Inu, v zásadě by mohl, ale musel by nejdřív vystoupit z církve.

Když pan Kohn zažádá o vystěhování do Izraele, ptá se ho úředník ministerstva vnitra: „Proč zrovna vy? Copak jste nebyl nedávno zvolen stranickým tajemníkem ve vašem úřadě?" Kohn praví: „Nemohu si stěžovat." - „Copak nemáte všechno, co chcete?" - „Nemohu si stěžovat." - „Nezachází se tady s vámi dobře?" - „Nemohu si stěžovat." „Tak proč tedy chcete vycestovat do Izraele?" - „To je právě ono, abych si mohl stěžovat."

*

Potkají se dva kostlivci. „Umřel jsi před posledním zdražením, nebo po něm?" - „Co blbneš? Já ještě žiju."

*

Husák jede s Gorbačovem na kole. Kdo šlape? Husák. Kdo řídí? Gorbačov. Na křižovatce se vybourali. Kdo za to může? Reagan!

*

Pršelo, pršelo a pršelo, jeden liják za druhým, Husák už z toho byl celý nervózní. Zavolal Štrougala a nařídil mu, aby s počasím něco udělal. Štrougal se vydal k nebi. Zabouchal na bránu a když přišel sv. Petr, začal si mu stěžovat a chtěl vědět, proč u nás pořád jen prší.

„Odkud jsi?" ptal se svatý Petr. Když se dověděl, že z Československa, pokýval hlavou, sáhl do vrátnice, vytáhl tlustou knihu a začal listovat. „Československo, Československo," broukal si pro sebe a pak to Štrougalovi vysvětlil: „Tak tady to je. Československo, zasviněné hospodářství, pětkrát denně splachovat."

*

Letěl Husák s Reaganem a s Gorbačovem letadlem a náhle za nimi hejno čertů. „Já je rozprášim," oznámil Husák. Vytáhl balík stokorun, vyhodil je oknem a čerti rázem zmizeli. Ale jen na chvíli. Zanedlouho byli za letadlem zase. „Ted to zkusím já," řekl Reagan. Vyhodil oknem balík dolarů, čerti zase zmizeli, ale opět jen na chvíli. Přišla řada na Gorbačova. Ten taky sáhl do kufru, vytáhl balík a vyhodil oknem. Čerti zmizeli a už se neobjevili. „Co's jim to dal?" chtěli vědět Husák s Reaganem.

„Přihlášky do Komunistické strany Sovětského svazu," vysvětlil Gorbačov.

*

Poprask v Kremlu. Kasaři se vloupali do trezoru ústředního sekretariátu strany. „Kolik peněz vzali?" chtěl někdo vědět. „Kdyby vzali peníze, bylo by hej. Oni ukradli výsledky příštích voleb."

*

— Tati, řekni mi, co je vlastně ten reálný socialismus?

Otec, vyveden z míry, váhavě vysvětluje: „To máš tak. Vezmi si třeba Leningrad. On to vlastně není Leningrad, nýbrž Petrohrad. Nebo Stalin. On se nejmenoval Stalin, nýbrž Džugašvili. Ani Lenin se nejmenoval Lenin, nýbrž Uljanov. Ba i říjnová revoluce nebyla v říjnu, nýbrž v listopadu. A tak to máš se vším... to je ten reálný socialismu".

Přestavbová

(Říkánka z domova)

Já mám z Polska džíny
spodky, botky z Číny
a z Hong-Kongu digi
Tranzistorák z Rigy
americké desky
jinak žiju česky

Já jsem divák televizní
a otázka v uších mi zní.
Kdo byl asi poslán k času
za ty první Sondy z Ždasu
jak tam jeden od lopaty
zapojil se do debaty.
Řekl to vše jednou větou
že se schody nezametou
byť by byly z mramoru
nikdy zdola nahoru.

Sledoval jsem v každé chvilce
Rodáky a Odrodilce,
politika, boj i láska
těšil jsem se na Vitáska.
Kterak nabyl opět sílu
viděl jsem všech stopět dílů.
Měl jsem dojem převeliký
z hrdinovy symboliky
kdy ve stylu zajetém
též kulháme za světem.

Nepřislíben devizově,
zato ale myslím nově.
Když jdu kolem Živnobanky
kde sehnat na konto franky?
Dovnitř vidím chodit tamty,
co maj' v přízni emigranty.
A mně zase straší v hlavě
dovolená na Šíravě.
Snad jen v této cizině
není Čech na mizině.

Už vězňové v Boleslavi
na škodovku brousí hlavy.
A já toužím v duši skrytu
taky po tom Favoritu.
Chce to žít jen trochu skromně
za devět let je taky pro mne.
Našetřím pro Mototechnu
Ať si třeba hlady zdechnu.
Vždyť v životní úrovni
všichni jsme si proj rovni.

K čemu jsou nám hmotné statky,
když není čím utřít zadky.
Jsi-li každý správným Čechem,
ne papírem, ale mechem.
V kapse patku, v ruce klejku
měl by si z nás radost, Švejku.

Dyť z lidových půpovídek
říká se teď — hlavně klídek.
Práce ta nás neláká,
máme za vzor veksláka.

Česká hrdost, kde?
Kam to s námi spěje?
Z vesela do smutna
snad nám to není putna!
Tak se alespoň smějme
dobrou vůli spolu mějme.

vysvětlivky některých názvů:

digi: digitální hodinky;
Sondy: pořad „Sondy" ukazuje v čs. televizi různé nešvary v národních podnicích;
Rodáci a Odrodilci: seriál čs. televize o 24 dílech, hlavním hrdinou je:
Vitásek: byl ve válce zraněn a kulhal;
Klejky-Clay: naše cigarety;
Klídek: narážka na Švejkovo heslo „To chce klid!"
Šírava: přehradní zdrž u Košic s velkou rekreační oblastí.

*

Těsně před koncem rozhovoru, který mu poskytl Gorbačov, Jakeš se osmělil a otázal se ho: „Mohl bych se zeptat, soudruhu, na kolik odhaduješ počet svých nepřátel v Sovětském svazu? Myslím těch urputných, nesmiřitelných."

Po chvilce rozmyšlení Gorbačov řekl: „Myslím, že jich bude asi patnáct miliónů."

„To je úžasná shoda," divil se Jakeš. „U nás je jich proti mně taky přesně tolik."

*

Státní nakladatelství v Praze chystá novinku. Knihu, kterou napsal prezident. Bude mít název Husák Sutra a podtitul: 40 způsobů umění milovat... Sovětský svaz.

*

Na mezinárodní soutěži ve svařování kovů v Ženevě se dostali do finále Ital, Američan a Čech. Když po dvou hodinách dokončili stanovený úkol, porota oceňovala výsledky. Práce Itala byla bez chyby, Američanova ještě lepší, ale nad výkonem Čecha porotci užasli. Svár byl dokonalý technicky, elegantně proveden — kde jste se tomu naučil, chtěli vědět porotci.

„Ve vězení," odpověděl vítěz soutěže. Porotci kroutili hlavami.

„No nedivte se," dodával svářeč. „Se mnou byl ve vězení jeden, který to tam vyštudoval až na prezidenta."

*

Abyste se dověděli, co je perestrojka, potřebujete několik slovníků. V rusko-českém zjistíte, že perestrojka je přestavba. V Ottově slovníku naučném zjistíte, že přestavba je rekonstrukce. V Technickém slovníku je vysvětlení, že rekonstrukce znamná návrat k původnímu stavu.

*

Husák umřel a šel do pekla. Za rok při revizi nebeské kádrovací listiny shledal sv. Petr, že se musí zeptat na Husákovo chování. Zvedl telefon, zmáčkl červený knoflík a když se ozval Lucifer, tázal se na Husáka.

„Celkem si počíná dobře, uklízí chodby, natírá kotle na červeno, nemohu si stěžovat. Ovšem na přesun do nebe to ještě není. Snad za rok," hlásil Lucifer.

Když zavolal sv. Petr za rok, byl u telefonu satanáš a vyřizoval, že Lucifer k aparátu nemůže, nemá čas. Husák mu nařídil, že se musí zúčastnit schůze místní komunistické organizace v pekle."

„Tak tuhle čtu v novinách," povídá starý důchodce v Malešicích manželce, „že i taková malá atomová bomba stojí na dvacet miliónů."

„Takový peníze?" diví se babička. „Kéž by nám ta bomba spadla na zahrádku."

Vyděšen převratnými událostmi v Sovětském svazu, Polsku, v Maďarsku a v Číně, rozrušen vznikem nových a nových iniciativ doma a zmaten bezradností svých nejbližších spolupracovníků, vydal se Miloš Jakeš na poradu k věštkyni.

Čarodějka po chvíli zadumání nad křišťálovou koulí promluvila: „Tady vidím,, že jste hlavou tří tisíc nadšených a věrných komunistů."

„To říkáte vy," odporoval Jakeš. „Já jsem hlavou tří miliónů nadšených a věrných komunistů."

„To říkáte vy," odpověděla mu vědma.

*

Krmí jezeďák vepříka a nabádá ho: „Važ si toho — sehnat koryto bude čím dál tím těžší."

*

Esenbák se vrací ze školení a referuje náčelníkovi: „To se dějí na světě věci. Tak prý je slunce od nás vzdáleno 15 miliónů kilometrů, ale jeho paprsky dopadnou na naši Zemi za osm minut. Není to zázrak?"

„Jakýpak zázrak," odporuje náčelník. „Vždyť celou tu dobu padají se shora dolů."

*

V rámci velké školské reformy, o níž se teď v Československu tolik mluví, se má rozhodnout i o tom, zda by děti neměly dělat přijímací zkoušky i do mateřských škol. Jsou totiž velké obtíže s dětmi, které šišlají. Když si něco vyčítají, pokřikují jakši blbý.

*

Československo zavede novou měnu. Místo koruny bude krachna. Jedna krachna bude mít sto jakešek.

*

Co se stane, až odstoupí ministr vnitra generál Kincl? Příslušníci SNB budou zase nejblbější.

*

Víte, proč žáci v první třídě nedostávají známky? Protože začali chodit do první třídy Jakešovi vnuci.

*

Kde jsou v socialismu nejdále? V Polsku. Tam už jsou až na samém konci.

*

Víte, jak se poskytuje první pomoc komunistům?

Ne, to nevím.

Tak to je dobře.

*

Píše se rok 2000. V celém světě, i ve východní a západní Evropě, všude kapitalismus. Výjimkou je pouze Československo. Tam je rezervace socialismu.

Do JZD v Řepkovicích přijel kontrolor. Než začal revidovat, položil mu předseda družstva otázku: „Soudruhu kontrolore, můžeš mi říci, co vlastně je to aids? Letadlo nebo velký autobus?"

Kontrolor vytřeští oči: „Letadlo? Autobus? Jak's , prosím tě, na to vůbec přišel?"

„Ale v neděli tady byl Franta z Prahy a povídal, že kdyby to dostala naše Anka, poveze se v tom celá vesnice."

*

Přijde dědeček do prodejny zeleniny a ptá se: „Máte pomeranče?" Prodavačka přitaká, že mají. „Tak dobře," říká dědeček, „tuhle máte dva tisíce korun a kdo přijde pro pomeranče, dejte mu je zadarmo." Přichází paní, chce kilo pomerančů a když se dovídá, že dneska jsou zadarmo, chce ještě kilo. Před krámem informuje sousedku, že jsou zadarmo pomeranče. Sousedka už vyžaduje pět kilo pomerančů. O tom, že jsou zadarmo už ví celá ulice, před krámem fronta, lidé vzadu křičí na ty vpředu, aby si tolik nebrali, aby se dostalo i na ně. Slovo dává slovo, strhne se rvačka, někteří berou pomeranče, druzí už všechno, obchod je nadranc rozbit a musí zakročit Veřejná bezpečnost. Když policie odvedla poslední zatčené, odvažuje se prodavačka - otrhaná, poškrabaná - vyjít z úkrytu pod pultem. Vidí, jak jde mimo dědeček. „Co jste mi to udělal? Proč jste to udělal?" vyčítá mu.

„Víš, děvenko," vysvětluje dědeček, „jsem už starej, toho komunismu se asi nedožiju, ale chtěl jsem aspoň vidět, jak bude vypadat."

*

*

„Vždycky, když potkám na ulici nějakého věřícího, vyhnu se mu na druhou stranu," prohlásil doma rektor Vysoké školy politické, soudruh Kveš.

„A neunavujte tě, tati," ptá se ho dcera, „to neustálé přebíhání?"

*

Federální ministr vnitra, soudruh Jaromír Obzina, prý miluje děti. Nadevše. Redaktorka Sulková-Zítková se na tu krásnou lidskou vlastnost doptávala nedávno jeho ženy.

„Ale jo, štimuje," rozzářila se choť soudruha ministra. „Zrovna minulej týden jich potkal celou bandu v Letenských sadech. A víte, že ani jedno to děcko nezastřelil?!"

*

Víte,
že největší hyenu na světě máme u nás, v Československu? Je jí Gusta Fučíková. Už přes třicet let žije z jedné mrtvoly.

. . .

Jaký je rozdíl mezi demokracií a lidovou demokracií? Jako mezi křeslem a elektrickým křeslem.

*

Husák se po vzoru Zápotockého rozhodl k vlastní literární tvorbě. Píše trilogii. První díl má titul Z basy do čela, druhý [sportovně zaměřený] Jak jsem doběhl dělnickou třídu a třetí, hemingwayovský, Stařec a moře naštvaných lidí.

*

Co je socialistická skleróza? Když žena stojí před obchodem prázdnou taškou v každé ruce a nemůže se rozpomenout, zda už nakoupila nebo teprve půjde nakoupit.

*

Jaký je rozdíl mezi chytrým a hloupým? Hloupý telefonuje z budky, chytrý z Montreálu.

JEDNA POLSKÁ:

Zvířátka měla schůzi. V diskuzi přišla řeč na komunismus.

Jelikož nikdo pořádně nevěděl, co to je, navrhla liška bystrouška, aby se zvolila tříčlenná delegace, která by v Sovětském svazu zjistila na místě dle skutečnosti, co to je komunismus. Jednoho krásného dne vydala se tříčlenná delegace, vedená kohoutem, na cestu. Kohouta doprovázela ještě svině a pes.

Kohout byl do týdne zpět celý pomačkaný a uondaný a hlásil: *„Přátelé, tam je to hrozný, pořád práce a práce. Zda jsem mohl nebo nemohl, nikdo se neptal, ale pořád jen „Davaj jajka"*.

Svině se připloužila za měsíc, pobledlá a pohublá. *„Přátelé, to není nic pro nás, tam mají tak vysoká koryta, že se tam ke „korytu" dostanou jen ty největší svině."*

Pes se nevracel. Zvířátka si říkala, tak přece se tam někomu daří dobře. Uplynuly tři roky a najednou se pes vrátil, kost a kůže a pajdal na všechny čtyři. *„Přátelé, představte si, jen jednou jsem štěknul a hned mě na tři roky zabásli!"*

*

Čech, Američan a Rus si povídají, jak kdo bydlí. „Já mám dva plus jedna," říká Čech a vysvětluje, že to jsou dva pokoje a kuchyň.

„Já mám dva plus dva," chlubí se Američan a dodává, že to jsou dvě vily a dvě garáže.

„Já mám tři plus osm," oznamuje Rus a informuje, že to je tři metry hluboká zemljanka osm metrů od silnice.

*

Do Zvláštní školy (pomocné) přijde poradce pro volbu povolání.

Děti, je čas, abyste se rozhodly, čím chcete být. Tak třeba ty. Jak se jmenuješ?

- Honza Mrkvička, prosím.

- A čím chceš být?

- Nevím.

- No to nic. A co ty, holčičko. Jak se jmenuješ?

- Já jsem Mařenka Nováková.

- A čím chceš být, Mařenko?

- Nevím.

Vzadu se zvedne ruka a ozve se: Prosím, já chci být policajtem.

- No, to ses dobře rozhodl, to je krásné povolání. A jak se jmenuješ?

- Nevím.

*

Co se stane, až komunisté ovládnou Saharu? První dva roky nic, potom se začne dovážet písek.

*

Říkalo se kdysi po celé východní Evropě, že socialismus je samozřejmě něco překrásného, jen kdyby ta cesta k němu nebyla tak hrozná. Dnes se praví v Maďarsku, že socialismus je tou nejtěžší a nejbolestnější cestou ke kapitalismu.

Přeli se Rus, Američan a Čech, která z jejich zemí má nejhustší lesy. Rus tvrdil, že když se někdo ztratí v tajze, marně ho hledají i čtrnáct dní vrtulníkem. Američan se chlubil, že ačkoliv je americká elektronika dokonalá - z družice ve vesmíru se dá přečíst na Zemi nápis na krabičce zápalek - přece jenom, když někdo zabloudí ve vermontských lesích, někdy ho vůbec nenajdou. Čech se jen usmíval a konstatoval, že v Československu musí být lesy přece jen nejhlubší a nejhustší. „Představte si - řekl - ještě dnes, čtyřicet let po válce pořád z nich lezou partyzáni a chodí si pro medajle."

*

Vřítí se do lékařské ordinace muž a křičí: „Pane doktore, hned mě operujte. Mám něco na hlavě mezi ušima a očima. Je to naléhavé." Doktor se brání, tak rychle že to nejde, že se každý pacient musí nejprve vyšetřit, ale muž se nedá odbýt: „Ničím se nezdržujte, hned operujte."

„A proč vás mám operovat, co se vám děje, jak se to projevuje?" ptá se doktor.

„Pane doktore, je to děsné. Pořád něco jiného slyším a při tom pořád něco jiného vidím."

*

Jaký je rozdíl mezi Castrem a Bilakem? Castro je politik z Kuby a Bilak kuba z politiky.

*

Ranní rozkaz na sovětské posádce: Prověrky u našeho praporu prokázaly, že je všechno celkem v pořádku. Jenom soudruh zdravotnický inspektor vyčítá, že si málo měníme prádlo. Proto nařizuji: v 21 hodin nástup po jednotlivých rotách do klubovny a tam vám soudruzi staršinové přečtou, kdo s kým bude prádlo měnit.

*

Napoleon Bonaparte je pojem, který se v čs. zdravotnictví vykládá takto: Napoleon (koňak) doktorovi, bon (tuzexový) sestře a parte pozůstalým.

*

Učitelka je se třídou na vycházce v lese. U jednoho stromu leží a dokonává veverka. „Podívejte se, děti - vybízí učitelka - co to tu je?" Děti se na veverku dívají, ale nedovedou uhodnout, co to tam je.

„Ale, děti - zlobí se učitelka - vždyť se o tom učíme každý den!"

Pepíček si sedne na bobek, prohlíží veverku zblízka a pak vyhrkne: „Krucinál, to bych neřek', že takhle vypadal Lenin."

*

Do porodnice přijdou manželé, oznamují, že jsou bezdětní, a že by rádi adoptovali děcko. Do kanceláře jim přinesou několik chlapečků, ale manželé kroutí hlavou, že ne. Když se nemohou rozhodnout ani pro některou z přinesených holčiček, zoufalá sestra se ptá: „Co byste vlastně chtěli? Chlapečka ne, holčičku ne, co tedy?"

„Nemáte tu nějakého černouška?" táží se manželé.

„Černouška, tady v Praze? A proč černouška?" vyzvídá užaslá sestra.

„My chceme mít jistotu, že to není Rus."

*

— Víte, kdy se v Československu bude říkat zlatý socialismus? „Až tam zavládne komunismus".

*

Gustav Husák a Lubomír Štrougal byli v Moskvě a prosili Brežněva o dodávky uhlí ropy, plynu.

— Nic vám nedám. Problémy máme i my, nemůžeme. Musíte to doma nějak vysvětlit. A abyste mi tam vy dva nemrzli, dostanete oba kožichy až po zem".

Tak se stalo.

Na ruzynském letišti se Husák zadívá na Štrougala ptá se: „Jak to, Luďku, že ty más kožich až po zem a já jenom pod kolena?"

— Když jsi prosil, neměl's klečet!"

*

Bylo zasedání ÚV KSČ a na pořadu tři důležité body: 1. Není maso, 2. nejsou byty, 3. lidé chodí do kostela. Jak hroznou situaci řešit?

Přihlásil se jeden a že když mu prý dají volnou ruku, bude všechno po prázdninách v pořádku.

A opravdu. Husák se vrátil z dovolené na Krymu a vidí obchody plné masa a zboží, vidí domy, které vypadají neobydleně a kostely, zející prázdnotou.

„Jak jsi to dokázal, soudruhu?"

— No, soudruhu prezidente, uzavřel jsem hranice na východ a jak vidíte, masa je spousta. Otevřel jsem hranice na západ a volných bytů je dost. No a v kostelech visí vaše portréty . . ."

*

Co teď dělá soudruh Leonid Iljič Brežněv?

Chodí po hranicích a s rukou za uchem naslouchá, zda někdo nevolá o pomoc.

*

„Víte jaké je pořadí živočichů co do inteligence?

— Na prvním místě jsou ženy, na druhém delfíni a až na třetím místě muži. Těm pořadí strašně kazí příslušníci SNB. Ti jsou totiž jinak v pořadí inteligence až na dvacátém místě, po automatické pračce.

*

Jaký je rozdíl mezi demokracií a lidovou demokracií?

Jako mezi drátem a ostnatým drátem.

*

Pan farář při kázání prohlašuje: „Drazí věřící, jsou mezi námi lidé, kteří říkají, že Bůh neexistuje. Ale prosím vás, všimněte si jednoho: jsou to titíž lidé, kteří říkají, že je dost masa".

*

Jedou dva cestující v pražském metru. Jeden čte noviny a cituje z nich sousedovi: „Vidíš, tady čtu, že pořád prohlubujeme přátelství se SSSR".

Druhý odpovídá: „Čím víc budeme prohlubovat, tím dříve budeme na dně".

Policajt se na obchůzce courá kolem Muzea a náhle zahlédne, že na soše sv. Václava stojí nějaký muž. Spěchá k němu a poroučí: „Dolů, okamžitě dolů!"

„Proč? Já jsem svobodný občan svobodné země."

„Pardon," omlouvá se policajt, „já nevěděl, že jste cizinec."

*

V Praze před hotelem Alcron zastaví nádherné auto a než z něho stačí vystoupit pěkná slečna, už tam je policajt. „Odkud je to auto, slečno?"

„To mi papi koupil v New Yorku."

„A ten diplomatický prstýnek?"

„To mi dal papi v Amsterdamu."

„A co ten kožíšek?"

„To je dárek od papiho z Helsink."

„Aha, z Helsink," povídá pojicajt. „Auto z New Yorku, prstýnek z Amsterdamu, kožíšek z Helsink. Ted už mi jen, slečno, řekněte, kde máte toho vašeho papiho, abychom si na něj mohli posvítit."

„Co si to dovolujete," ohrazuje se slečna ostře. „Pro vás to není žádný náš papi. Pro vás je to vždycky a jen ministerský předseda dr. Lubomír Štrougal."

*

Dva esenbáci se na obchůzce dali po kolejích. Potká je železničář, zastaví a vytýká jim: „Tady se přece nesmí chodit, po trati."

„Okamžitě půjdete s námi," řvou esenbáci. „Nám nikdo nebude nadávat, že jsme potrati."

*

Východní Němec naslouchá, jak si Američan s Rusem vyprávějí o lesích. „U nás jsou lesní oblasti," říká Američan, „ že se v nich dá jet autem čtyřicet hodin a pořád nikde lesa není konec."

„Na některých místech u nás," povídá Rus, „můžeš chodit lesem čtyřicet dní a ještě nenaraziš na východ."

Východní Němec mávně rukou, že tohle všechno nic není. „U nás jsou takové lesy, že se v nich Rusové zastavili před čtyřiceti lety a dodnes nemohou najít cestu ven."

*

Důchodce vejde do Zeleniny a rozjásá se mu zrak. Na jedné hromadě krásná červená rajská jablka, na druhé nádherné papriky. Ovšem zesmutní, když spatří ceny: papriky 35 Kčs za kilo, rajčata 25 Kčs.

„Vy jste opravdu gentleman," uznává Čech, „ale vaše oběť je zbola zbytečná. Jsou tu totiž dva padáky, jeden pro každého z nás. Vy jste si v tom rozruchu nevšiml, že ten inteligent nevyskočil s padákem, ale s mým ruksakem.

*

Co znamená Gorbačov? Je to zkratka pro Generální Oprava Rozhodnutí Brežněva, Andropova, Černěnka, Ostatních Veličin.

*

Dříve se lumpům uřezávaly ruce. Třeba za krádež, a tak. V našem socialistickém státě se to nemůže přihodit. Kdo by pak hlasoval na partajním kongresu „pro"?

Do Technického muzea v Moskvě přišel zahraniční návštěvník a takřka hned u vchodu narazil na sochu vousatého, obrýleného muže. Táže se průvodce, kdo to je.

„To je soudruh Smirnov, vynálezce a velký vědec. Vynalezl tryskové letadlo, lodní šroub, automatický počítač, zip, televizi a ještě mnoho jiných věcí."

O kousek dál spatřil turista jinou sochu vousatého muže, tentokrát se skřipcem. Opět se ptá průvodce, kdo to je. „To je soudruh Surkov, taky vynálezce."

„A co ten vynalezl?"

„Soudruha Smirnova."

*

V českých lesích jsou nové, čerstvé nápisy s tímto upozorněním: Všechny houby v tomto lese jsou pro důchodce jedlé.

*

Radio Jerevan dostalo dotaz, zda je pravda, že jsou v Moskvě banány. Odpovědělo: „Ano, v Moskvě jsou banány, ale nemějte obavy, banány budou i u vás. Výstavka je putovní."

*

Jde dědeček s vnučkou v Petržalce podél hranice, vyznačené a neproniknutelně chráněné plotem z ostnatého drátu. „Dědečku, co je to za lidi tam za plotem?" ptá se vnučka.

Po chvilce úvahy dědeček vysvětluje: „Tam jsou Rakušani, svobodní lidé, kteří, mají-li na to, mohou cestovat do Jugoslávie, do Německa, do Itálie, ba i do Ameriky. Víš, oni nejsou za plotem. Za tím plotem jsme my."

*

Co je komunismus? Trest za dědičný hřích.

*

Proč má Husák dvě funkce? Aby měl dva platy, protože v ČSSR nikdo z jednoho platu nemůže být živ.

*

Odborníci říkají, že třetí světová válka bude trvat šest hodin. V Československu se těch šest hodin bude nadělávat.

*

Energetická kalamita v ČSSR má tři stupně: při prvním se vypíná elektřina na dvě hodiny, při druhém na tři hodiny denně, při třetím nepartajní odevzdávají peřiny partajníkům.

*

Co je víc než honba za dolarem? Honba za korunou.

*

Lékař oznamuje pacientovi smutný ortel: „Vaše rakovina pokročila tak, že už máte jen pár dní života. Jaké máte poslední přání?"

„Chci přihlášku do KSČ."

Za dva dny se lékař ptá pacienta, proč měl právě tohle podivné přání.

Pacient: „Když už má někdo zaklepat bačkorama, ať je to, pane doktore, komunista."

Komunismus stojí pevně na čtyřech sloupech. Jimi jsou polská pracovitost, rumunská čistota, česká poctivost a ruská pravdomluvnost.

*

Připravuje se setkání na nejvyšší úrovni. Sejde se Andropov s Černěnkem.

*

Do prodejny Tuzexu v Praze se vřítil esenbák, propletl se mezi zákazníky, přeskočil pult a vyděšeným prodavačkám hlomozně ohlásil: „Žádám o politický azyl."

*

Na gynekologickou kliniku přišla žena. Primář natáhl na zem koberec, lehl si na záda a poručil pacientce, aby nad ním několikrát přešla sem a tam. Potom něco nadiktoval sestře, vstal a odešel.

„Prosím vás, co tohle znamená?", ptala se vyjevená pacientka ošetřovatelky. „To je teď nový druh prohlídek?"

„Ale ne", odpověděla kysele sestra. „On je vyučený automechanik, prodělal tři roky Večerní učení marx-leninismu a za to ho teď udělali primářem na gynekologii."

*

Na světový kongres o úspoře pohonných hmot ve švýcarské Ženevě přijel prezident Reagan ve Volkswagnu. Sotva z vozu vystoupil, viděl Černěnka, jak se prodírá z deset metrů dlouhé Čajky.

„Nezdá se vám to hloupé, přijet na kongres o úspoře pohonných hmot v takovémhle bouráku?", ptá se Reagan zaraženě.

„A proč by?", odpovídá Černěnko, „vždyť to auto jezdí na vodu."

Dal otevřít kapotu, pod kterou se hrbilo deset Afghánců a chroptělo „vodu, vodu".

*

Se zájezdem JZD přijel do Prahy vesničan, bloudí ulicemi, prohlíží plán města a posléze v zoufalství oslovuje příslušníka SNB: „Prosím vás, kde tady najdu ten obchodní dům Globál?"

„Globál?", diví se orgán, „takový přece v Praze není."

Ale musí tu někde být", brání se zoufalý vesničan. „Vždyť soudruh Husák v televizním projevu říkal, že v Globále je všechno."

*

Novomanželům v Československu se nyní nabízejí velmi výhodné bezúročné půjčky na dům ve výši 300 000 Kčs. Podmínka je pouze jedna: do komína se musí vejít raketa SS-20.

*

Černěnko se stal nejvyšším představitelem SSSR po vítězství v soutěži na Rudém náměstí v Moskvě. Úkolem bylo přejít náměstí bez berlí. Černěnko sice došel jenom do poloviny, protože dál už nemohl, ale ostatní soutěžící závod vzdali mnohem dřív.

*

Učitelka třetí třídy základní školy v Praze učí děti slovenskou hymnu. Diktuje:

„Nad Tatrú sa blyská, hromy divo bijú, zastavme sa, bratia..."

V tu chvíli diktát přerušuje otázkou: „Děti, kdo jsou naši bratia?"

Třída hlomozně odpovídá: „Sovětský svaz".

„Tak pište dál, děti", pokračuje učitelka a říká: „veď sa oni ztratia, Slováci ožijú."

Jerry Rybíz z Texasu zavítal po šedesáti letech opět do vlasti. A hned u prvního stánku se podivuje, že „Rudé právo" je tu v Praze dražší než moskevská „Pravda".

„Jo, milej drahej", vysvětluje prodavačka, „ten rozdíl 'sou poplatky za překlad z ruštiny!"

*

Strana a vláda se radily, jak zajistit splnění příštích žňových prací. Nakonec došlo k vážné rozepři, zda se — jako za stara — mají k povozům zapřahat voli. Jedni byli pro jejich rehabilitaci, jiní proti. Až zasáhl šéf partaje a vlády Husák. Povídá: „Soudruzi, dokud žiju já, volové u nás budou — a basta!"

*

Když byl prezident Ford naposled v Moskvě, chtěl se mu Brežněv pochlubit poslední sovětskou vymožeností: „Zmáčkněte tady ten knoflík!" navádí Forda. Ten zmáčkl levý knoflík — a dostal políček z levé strany. „Zmáčkněte ten vpravo!" Ford ho zmáčkl — a dostal políček zprava. Leonid se moc smál.

Nedlouho na to pozval americký prezident do Washingtonu Brežněva, a také mu ukazoval poslední vymoženost — jeden jediný knoflík. Požádal Brežněva, aby ho zmáčkl. Brežněv mačka, ale nic se neděje. Radostně hlásí: „Nějak vám to tady v té Americe nefunguje, to se raději vrátím k nám do Sovětského svazu!"

„Nemůžete", usmál se Ford, „tím zmáčknutím knoflíku jste právě vyhodil do povětří celý Sovětský svaz!"

*

Československý občan byl souzen za to, že používal zápalek, které si obstaral na černém trhu. Vymlouval se, že to bylo v dobrém úmyslu — chtěl s nimi zapálit ty sovětské zápalky ...

*

Ici Lederbuch, profesor společenských věd, se dožaduje povolení k cestě na Západ. „Nemožné, jste nositelem státního tajemství", odpovídá úřad.

„Já? Státní tajemství? Opravdu nechápu, soudruzi..."

„No, no, no — a co Vaše vědomosti o mírumilovné politice našeho státu?!"

„Můj Bože, vždyť my žádnou mírumilovnou politiku přece neprovádíme!"

„Souhlasí — a to je právě státní tajemství!"

*

A víte, proč příslušníci Veřejné bezpečnosti chodí se psy? Prý — více hlav, více rozumu.

*

Družstevník Vrňa jel z Lutína do Olomouce. Aby ulevil svým nohám, sundal si v kupé bagančata. Spolucestující soudruh párkrát zavětřil, a vybuchl: „Himlfagot, to nikdy nevyměňujete ponožky!"

„A to zas ja," usmál se lísácky Vrňa, „ale jenom za cukr!"

Co dělá mráz, když nemrazí? Běhá komunistům po zádech.

*

Vypravuje Rus Američanovi o velikosti sovětské říše a aby ho obromil, dává mu příklad:

— V Kazachstanu máme tak obrovské lány pšenice, že když u jednoho konce startuješ autem ráno v osm hodin, trvá to až do šesti večer, než dojedeš na druhý konec.

Američan pokyvuje uznale hlavou: „Já vím, my jsme taky kdysi mívali taková auta."

*

Sedí v sovětském vlaku stařeček a chlapec. Po dlouhé době se stařeček rozkývá k hovoru. „Kam jedeš, chlapče?"

—Jedu z Moskvy do Leningradu, odpovídá hoch.

„Já zase z Leningradu do Moskvy", vysvětluje děda.

Dlouho je ticho, až se chlapec osmělí a ptá:

—Jak je to možné, dědo? Já z Moskvy do Leningradu, vy z Leningradu do Moskvy v jednom a témže vlaku?

„Stařeček mu to vysvětluje: „Vot takája těchnika!"

*

Andropov chová na klíně svého čtyřletého vnuka, baví se s ním a táže se ho: „Čím chceš být, až budeš velký?"

—Prvním tajemníkem strany, dědečku.

„A podívejme se na kluka — čím bych, prosím tě, byl pak já?"

*

Vrátil se krajan z návštěvy Československa do Chicaga a už na letišti se ho soused zvědavě vyptával: „Pepíku, po tolika letech v Americe, co ti v Praze nejvíc padlo do oka?"

—Omítka ze starých baráků.

*

Místní organizace KSČ ve Velkých Popovicích se rozhodla jít s duchem doby, zmodernizovat obec a požádala občany o zlepšovací návrhy. Ovšem takové, aby moc nestály, peníze nejsou.

Ze nejlepší a nejlevnější byl uznán podnět, aby se velkopopovický pivovar přejmenoval na andropovovický.

*

DOPLNĚK ČESKÉ MLUVNICE:

První až sedmý pád všichni známe. Tu jsou další:

8. pád: Kdo z koho — Korikativ
9. pád: Koho kam? — Deliminativ
10. pád: Koho — jak? — Operativ
11. pád: Kdo na koho? — Likvidativ
12. pád: Komu kolik? — Podmazativ nebo korupcionál
13. pád: Kdo s kým? — Kombinativ či sexuál.

*

Víte, proč je naše doba elektrická? Protože chodíme s odporem do práce, s napětím pro peníze a je zákaz dotýkat se vedení.

*

Pět hlavních etap plánovaného řízení:
1) Předprojektové nadšení
2) Realizační vystřízlivění
3) Hledání viníků
4) Potrestání nevinných
5) Vybodnocení a odměna nezúčastněným.

*

Domlouval soudruh Kapek dceři: „Že toho svýho frajera bereš každý večer k sobě, dobrá. Že kouří moje vlastní cigarety, taky dobře. A že mi pokaždé vychlastá jednu flašku francouzskýho vína, no, budiž. Že mi ale každé ráno při odchodu, odnese taky Rudé právo, to, himllaudon, to bych — na mou duši — trpět nemohl!"

*

VÍTE,

že v Praze byl vydán zákaz prodeje fantastických románů a utopistické literatury? Konkuruje to partajnímu tisku.

jaký je rozdíl mezi blázincem a rodnou stranou? Žádný — do obou vstupují lidé, kteří ztratili rozum.

že i ojeté pneumatiky mají často lepší profil než komunističtí politici?

že ČSSR dávno předčila USA? V počtu občanů na jednu porci masa.

že už od nás Rudá armáda odtáhla? Všechno, co se dalo.

že u pražských mrazíren na Žižkově je už půl roku vyvěšena presidentská vlajka?

*

Jeden Američan se chlubil v pražské společnosti: „My jsme země naprosto demokratická. U nás, například, sedí v kavárně prostý vojín s kapitánem, třeba hodinu i dvě."

„To nic není," povídá na to jeden z přítomných, „to u nás je taková demokracie, že sedí třeba dělník s ministrem — i několik let!"

*

V Československu neexistují žádné rasové předsudky. Rodné straně je jedno, je-li někdo černý, bílý nebo žlutý — hlavně když je r u d ý . . .

*

Po prověrkách nezůstal ve vedení zemědělského družstva ani jeden z jeho bývalých členů. A tak volba nového předsedy padla na cikána, který jediný prošel. Aby funkci mohl zastávat, poslali ho na týdenní školení. Tam mu vysvětlili:

„Vidíš tamhleto auto, ze kterého vystupuje zahraniční turista?"

„Vidím," odpověděl cikán.

„Tak to je kapitalista, protože má auto jen pro sebe. Kdyby však všichni členové našeho družstva měli auto, byl by to už socialismus. A kdyby úplně všichni lidé u nás měli auto, byl by to komunismus."

Cikán se pak vrátil na dědinu a ujal se funkce předsedy. Při první plenární schůzi družstevníků ukázal z okna hospody na náves, kudy šel žebrák, a řekl:

„Vidíte? To je kapitalista, lebo žobre len pre seba. Keby žobralo celé naše družstvo, to by bol socializmus. Keď budú žobrať všetci ľudia, to bude komunizmus!"

*

Agitátor z okresního výboru neuspěl. Lidé, nahnaní do agitačního střediska, při předvolebním projevu hlučeli, uchichtávali se, měli jízlivé poznámky a na závěr kdosi dokonce vykřikl:

„Kecáš, vole!"

„Z toho si nic nedělej, soudruhu," uklidňoval agitátora místní funkcionář. „To byla stejně jen zdejší spodina, slušní lidi vůbec nepřišli!"

V Československu koluje v poslední době spousta vtipů na „ochránce bezpečnosti" občanů — policisty. Jejich „úroveň" je prý stále vyšší a náš čtenář z Prahy, který nás nedávno navštívil v mnichovské redakci, vyprávěl:

Jdou dva uniformovaní příslušníci Veřejné Bezpečnosti po Národní třídě. Mezi sebou si vedou tučňáka.

Potká je náčelník: Co to znamená, hned ho odveďte do zoologické zahrady!

Druhý den potká náčelník opět na obchůzce ony dva příslušníky s tučňákem.

„Včera jsem Vám nařídil, abyste ho odvedli do zoologické zahrady, proč jste neuposlechli rozkazu?"

— „Soudruhu náčelníku, včera jsme s ním byli v zoologické zahradě, dnes ho vezmeme do kina!"

*

Jak si vysvětlíte, když dva policisté vedou jednoho psa?

Dělnická třída má převahu nad intelektuály!

A co když jde jeden policista s jedním psem?

Víc hlav — víc rozumu!

*

Na pohřeb příslušníka Veřejné Bezpečnosti se dostaví jeho nejlepší přítel — také policista — s velkým zpožděním. Náčelník mu to vytýká a ptá se, proč se zpozdil.

„Soudruhu náčelníku, shánět jsem květiny, žádné jsem nesehnal, tak jsem mu koupil bonboniéru!"

*

V roce 1985 přiletí na pražské letiště v Ruzyni Šejna. Vystoupí z letadla a na letištní ploše ho vítá Indra s Bilákem. Šejna se usmívá a volá: Helou boys!

Indra povídá smutně: Smotri moloděc, kak eto sobaka pojebali náš jazyk!

*

Radostná zpráva z Prahy: došlo tam k podstatnému uvolnění, spisovatelé už smějí psát, co chtějí. Jenom číst to nesmí nikdo.

*

Kluci se chlubili jeden druhému: „Můj strejda je v New Yorku — akcionář!"... „To je toho, můj táta je na Pankráci — reakcionář!"

*

Na břehu řeky Usuri se už zase strhla potyčka mezi sovětskou a čínskou hlídkou. Sovětský lajtěnant vyskočí z krytu a řve: „Vperjód, sovětskyje orli, vperjód!" a rozběhne se první. Když se pak ohlédne, vidí oba přidělené krasnoarmějce klidně sedět v příkopu. Oboří se na ně: „Što, vy nět sovětskyje orli?" A ten jeden povídá: „Nět, my sovětskyje lvi, továryšč lajtěnant — já Lev Izraelovič, on Lev Mordechajevič!"

Dva orgáni najdou v noci na ulici mrtvolu. Jeden z nich okamžitě sepisuje protokol: Ve 24,00 nalezena mrtvola muže ležící před...

— Ty, poslyš, jaký „i" se píše ve slově kino?

— Člověče, to teda nevím...

— Tak víš co, odtáhneme tu mrtvolu támhle k cukrárně.

*

Cizinec se na Václavském náměstí ptá dvou příslušníků na cestu k Hlavnímu nádraží. Ptá se německy, anglicky, potom francouzsky, italsky a nakonec lámanou ruštinou, ale příslušníci pořád nic. Když cizinec znechuceně odejde, starší z příslušníků si posune brigadýrku do čela a povídá: Franto, tak se mi zdá, že bychom se nějakej ten cizí jazyk měli přece jenom naučit!

— A k čemu by ti to bylo? Slyšels, kolik jazyků ten cizinec uměl a přece se s náma nedomluvil!

*

Vede esenbák vězeňským dvorem odsouzence na popravu. Prší jako z konve.

Tak nám to nějak špatně začíná, řekne šibeničník.

— Copak vy to máte dobrý, povzdechne esenbák, ale já v tom počasí musím zase zpátky!

*

Na vltavském nábřeží přešlapuje muž v holínkách. Příslušník jej chvíli pozoruje a pak se přísně ptá: Copak tu, občane, pořád hledáte?

Ale slyšel jsem, že je tu někde brod, kde se dá přejít na druhou stranu řeky.

To je tady, občane všude, všude!

Muž v holínkách esenbáka uposlechne, vkročí do vody a zmizí pod hladinou.

Esenbák kroutí hlavou: To jsem z toho jelen, kam ten chlap zmizel! Před chvílí tudy šla husa a voda jí sahala sotva pod břicho!

*

Jak se jmenuje největší slovenský závod?

SLOVNAFT!

A největší továrna na výrobu léčiv?

SLOVAKOFARMA!

A jak se bude jmenovat nová automobilka na Slovensku?

ŠKODA SLOV!

*

Roubíček si získal důvěru úřadů a odjel do zahraničí ujednat obchodní smlouvy. Zanedlouho telegrafuje z Budapešti: Obchod úspěšně uzavřen. Ať žije svobodné Maďarsko! Zanedlouho telegrafuje Roubíček z Varšavy: Obchod úspěšně uzavřen. Ať žije svobodné Polsko! Po delší odmlce přijde třetí telegram z Paříže: Jsem v Paříži. Ať žije svobodný Roubíček!

*

Telefonuje ředitel uhelného dolu na okresní sekretariát: „Musíte se na to koukat soudruzi také z druhé strany. Když nesvítí nad věží hvězda, tak se zase ušetří energii."

Na 1. máje se ptala holčička tatínka:

„Tatínku, co jsou to všude za prapory a co to na nich je?"

Otec: „To je srp — aby se vědělo, že tu v r. 1968 SSSR tal do kontrarevoluce! Prapor je červený — aby se vědělo, že přitom tekla krev!"

„A co to kladivo?" ptá se holčička.

„To je tam proto, aby se všem vtlouklo do hlavy, že nás taky osvobodili!"

*

V Praze probíhaly v těchto dnech zkoušky průvodců cizinců. Nakonec byli ke konečné, t. j. jazykové zkoušce připuštěni tři kandidáti, kteří úspěšně prošli všemi prověrkami a jinými nástrahami.

Předseda zkušební komise jim povídá:

„Soudruzi, budete nyní konat zkoušku z angličtiny, stačí mně, když každý z vás bude ovládat alespoň 4 anglická slova!"

Předstoupí první kandidát: „Good morning, ladies and gentlemen!"

„Výborně!" jásá předseda komise.

Druhý kandidát: „Good evening, ladies and gentlemen!"

I tento kandidát splnil předpoklady.

Přijde třetí kandidát, přemýšlí a nakonec mu přijde na mysl film, který včera viděl a spásně říká: „Metro — Goldwyn — Mayer".

No dobře, povídá předseda komise, ale to máte soudruhu kandidáte jen 3 slova.

Kandidát se potí a vtom si vzpomene na vrčícího lva v titulku oné filmové společnosti.

Spásně spustí: „Vrrrrrrrrrrrrr....."

„Výtečně!" raduje se předseda „při zkoušce jste obstál!"

*

Esenbácké auto dohoní a zastaví po delší honičce starší auto, které jelo vysokou rychlostí. „Prosím vás, jak je to možné, takové staré auto, že jede tak rychle?" vyzvídá esenbák.

„To máte tak," odpovídá řidič, „já mám na předních kolech pneumatiky z Egypta a na zadních kolech pneumatiky z Izraele. Ty přední utíkají a ty zadní je nemohou dohonit!"

*

Na stanovišti taxíků v Moskvě povídá jeden rozradostnělý občan k řidičům:

„To je dobře, že nám konečně zlevnila Strana ten benzín!"

Řidiči se diví: „Copak vy máte soukromé auto, občane?"

„To ne, ale mám zapalovač."

*

Ptá se na SNB vyděšený občan, zda nenašli jeho ztraceného papouška.

„Prosím Vás, snad nechcete, abychom Vám ho hledali?" ptá se esenbák.

„To ne, já jen, kdybyste ho náhodou našli, tak abyste věděli, že nesouhlasím s jeho politickými názory!"

*

Súdružky a súdruhovia, keď sa pozeráme nazpäť na rok 1972, môžeme s hrdosťou prehlásiť, že ja ako Prvý tajomník som činil nadľudské. Aj Ústredný výbor sa zhostil svojich nikterak snadných úkolov na výbornou. A predsedníctvo, veľkolepým spôsobom! A kádr tajomníkov, od okresných, krajských, po miestné, máme taký, že nám ho závidzí hociktorá komunistická strana!

Len ten ľud, súdružky a súdruhovia, ten ľud, ten treba vymeniť!!!

(Z pripravovaného prejavu dr. Gustáva Husáka : jednotke dôstojníka Mráza.)

Stěžuje si Kapek na sekretariátě: „Asi mi poklesne soudruzi inteligence".

„A jak pak Tobě může ještě klesnout inteligence?" ptá se posluchač.

„No oni mi vytrhli dneska zub moudrosti".

*

Vyčítá Indra sekretářce: „Už jste soudružko zase zaspala. Měla jste tu být v sedm hodin!"

„Proč? Stalo se něco soudruhu?" odpovídá tázaná.

*

Kolik vážíte, pane Pudlák?
Dvaadevadesát, pane doktore.
A kde pracujete?
Jako rozvážeč uhlí.
Tak to já si Vás raději převážím.

*

Svěřuje se soudruh Strougal soudruhu Kapkovi: „Ten Husák ze mne udělá nakonec zbožného muže. Vždycky když řeční tak se modlím, aby už byl konec".

*

„Máte mouku?"
„Díky Bohu — máme!"
„A ztužený pokrmový tuk?"
„Díky Bohu — zrovna je."
„A kyselé zelí by bylo taky?"
„Jo — díky Bohu!"

Když ve frontě přišla řada na okresního funkcionáře, naklonil se přes pult a domlouval prodavačce:

„Co pořád máte s tím — DÍKY BOHU? To nemůžete říct třeba — DÍKY OBROZENÉ STRANĚ?"

„No jo, to bych mohla říct."
Tak vidíte.. Máte turistický salám?"
„Nemáme. Díky obrozené straně!"

*

Přijel Laco Koštial z Humenného do Prahy. Kudy chodil, tam jen vzdychal:

„Tu je ale svoboda!"

Za tři dny se ho ptali, co na té svobodě pořád má. Odpověděl: „Však sa len pozrite, kolko je tu ešte komunistov. To už u nás v Humennom nie je možné!"

*

Brežněv se probudil, zmáčený potem. Před chvilkou se mu zdálo, že Kreml je plný československých vojáků v amerických uniformách; všichni měli židovské pejzy a jedli macesy čínskými hůlčičkami.

*

V Mladé Boleslavi, kde je také jedna z četných bratrských okupačních jednotek, objevili tuhle mrtvého Rudoarmějce. Měl v sobě pětačtyřicet nábojů. Ze samopalu. Jeden český lékař byl povolán k ohledání. Prohlásil udiveně:

„Tak strašnou sebevraždu jsem ještě neviděl!"

Po předání nové budovy Národního shromáždění do provozu, která byla postavena mezi Smetanovým divadlem a Národním museem, zkonstatoval lid:

„Co je to vlastně parlament?"
„Něco mezi divadlem a museem!"

*

Telefonuje Sadat Brežněvovi:

„Ty, Brežňo, potřeboval bych ňáký rakety..."

„Jak to? Vždyť jsem ti nedávno poslal ty nejmodernější: ‚Země—vzduch'!"

„Nojo, já bych potřeboval raději: ‚Země—letadlo'!"

*

Na Slovensku, při hodině dějepisu: „Co vieš, Laco, o slovenskom národnom povstaniu?"

„Neviem mnoho, ale viem, že sa volačo chystá!"

*

Vláda prosadila dodatek k československé ústavě:

§ 1. Při jednání s ČSSR má SSSR vždycky pravdu.

§ 2. Jestliže SSSR nemá pravdu, vstupuje v platnost § 1.

*

Stěžovala si soudružka Zupková v soukromém rozhovoru Husákovi:

„Ten můj Franta se snad zbláznil; na stará kolena mi běhá za holkama! Nemůže mu to uškodit ve funkci? Co když se do něčeho zaplete?"

„Ale," mávl rukou Husák, „toho si nevšímej, soudružko, hlavně, že nám pracuje... Já mám zas psa, kterej lítá za auťákama. A když nějaký to auto náhodou dožene, taky neví, co s ním..."

*

Rozmlouvala soudružka Štrougalová se soudružkou Kapkovou po návštěvě Národního divadla: „Ale akustiku tam teda moc dobrou neměli."

„Že jo? Nám tam taky nechutnalo!"

*

Vy máte sedavé zaměstnání, že ano?
Ano, pane doktore,
A co děláte?
Seděl jsem dva roky za rozšiřování protikomunistických letáků.

*

Bavil se s. Indra se s. Kapkem: Nechápu, proč jsou v televizi honoráře vyšší než v rozhlase.

Protože v televizi je to nebezpečnější.
Jak to nebezpečnější?
Pochopitelně. Protože neseš riziko, že Tě na ulici někdo pozná a nabije Ti.

*

Když Vám z domova napíší, že v biografu nepáchla ani noha, nevíte, zda tam měli všichni umyté nohy nebo zda tam promítali sovětský film.

*

Telefonuje s. Štrougal řediteli čs. rozhlasu: A zahráli byste našemu soudruhu presidentovi příští sobotu něco k narozeninám?

Ale samozřejmě, soudruhu, a co by to mělo být?

To je fuk, soudruhu, on tomu stejně nerozumí.

Karel Hofman, člen ÚV KSČ a vedoucí t. zv. odborů, odletěl na pozvání Labour Party do Anglie. Jelikož se, pro neznalost řeči, na svoje anglické protějšky stále jenom uculoval, nazvali ho tam „Mister Smile". Soudruh Hofman té úloze přivykl tak, že se stále ještě usmíval, i když přistál zase na Ruzyňském letišti. Až soudruh Kapek, který ho přišel vítat, upřesnil: „Proč se, vole vole, 'ještě směješ? Dyť už 'si doma!"

*

Paříž. Na výstavišti Porte de Versailles vypukl oheň. Mnoho pavilonů jim bylo zničeno, pouze československý ušel zkáze — vystavovali tam domácí zápalky „Solo".

*

Nenapravitelný antisocialistický živel, zloděj Chromeček, raboval právě historické sbírky v podkroví státního zámku v Průhonicích u Prahy.

Když ho odváděli, pronesl udiveně: „Ale, soudruzi — vždyť přece, podle vás, půda patří těm, kdo na ní pracují!"

*

Průvodce cizinců na Hradčanech vysvětluje skupině zahraničních turistů: „Pražský Hrad byl kdysi sídlem českých KRÁLŮ. Pak z něho udělali SVOBODÁRNU. A teď je to jenom DRŮBEŽÁRNA".

*

VÍTE,

že zabalit slona do Rudého práva většinou možné není? Ale do toho s proslovem Husáka tam zabalíte určitě aspoň dva.

že na celém území Československa zvýšil komunistický režim penze? V hotelích.

VÍTE,

jaký je nový styl v dnešní čs. literatuře? REPRESIONISMUS. že — ač jako první tam byli Američani — dělají si Rusové nárok na Měsíc? Logicky. Taky tam nejsou žádné životní podmínky.

*

*

Znatelné umírnění v komunistickém programu; Chruščov nechal v Maďarsku do dělníků střílet. Husák si už z nich jenom střílí.

*

„Tak, jaképak byly u vás vánoce?" ptala se soudružka učitelka Pepíka Vrňů.

„Ale, ani se neptejte, — smutný!"

„Copak se stalo?"

„No tak, já dostal knihu soudruha Zápotockyno: „Vstanou noví bojovníci". Ségra dostala pionýrskej šátek. A maminka, jako vzorná krmička vepřů v našem JZD dostala Marxův obraz. Nás táta na to reagoval tak, že dostal tři měsíce pro urážku rodné strany a vlády."

Aby se odpomohlo chronickému nedostatku jižních plodů, byly ve větších městech instalovány nové automaty. Vhodí-li se do nich jeden kokosový ořech, vypadne jedna koruna.

*

„Já mám dítě", chlubí se v parku jedna matka, „kterému jsou teprve tři roky a hraje už na piano jako Firkušný!"

„To moje," říká druhá, „má teprve pět měsíců a už chápe dopad řízeného hospodářství na naši životní úroveň!"

„No dovolte," pochybuje ta první, „jak to může vědět?"

„Protože brečí od rána do večera!"

*

JSME STRANOU SOCIÁLNÍHO POKROKU! zněl předvolební plakát.

TO JO, zas někdo připsal, A HODNĚ STRANOU!

*

Bavil se Leonid Brežněv s delegací severoamerických zemědělců o pronikavých úspěších v agrárním sektoru.

„Na naší výzkumné farmě", povídal jeden delegát, „jsme vypěstovali nový druh slepic. Každá z nich snáší čtyřicet vajec denně, což je obživa takové pětičlenné rodiny".

„Nám se zase", říká druhý, „povedlo vykřížit králičí samici, která vrhne najednou padesát mláďat. Čili obživa pro půl vesnice!"

„Všechno prkotinky", směje se Brežněv. „To mně se podařilo vypěstovat Husáka, který užívá půl Sovětského svazu!"

*

Do JZD v Kotěhůlkách zavítala hospodářská komise. Na inspekci. A hned se začali shánět po předsedovi. „Právě si odskočil do prasečince", povídá vzorná krmička Bramborníková. „Ale", dodává, „poznáte ho snadno... má na hlavě čepici".

*

Soudružka Hanzalová, tajemnice ÚRO, byla delegována na trasu mládeže do Postoloprt. Měla uklidnit horké svazácké hlavy, dožadující se nezvyklých privilegií, jako pitné vody, teplého jídla atp. Dodnes se přesně neví, jak k úrazu došlo — snad uvolněná brzda — prostě, z ničeho nic přejel funkcionářku parní válec. Za čtrnáct dní. Nemocnice. Příbuzní, v čele s manželem, se dožadují vstupu. „Který pokoj?" táží se.

„Jak to, který pokoj", utrousí sestra, „snad které pokoje, ne? Jsou to světnice číslo 20, 21, 22, 23, 24..."

*

Bábinka Svarovská, partajní aktivistka, přijela tuhle načerpat nových dojmů do hanáckých Hlučic. „A co vepříci?" prohodila rádoby protepleně skrzeva umělý chrup k soudruhu Domkáři z místní šlechtitelské stanice, „jakpak žerou, a jeké máte úspěchy?"

„No, odebírá nám je Anglie, každý měsíc tisíc..."

„Ne! Opravdu?"

„Fakt — jako chrty. Pro psí závody".

Dopisovatel pražských zamlčovacích prostředků v Paříži, Pepa Hotmar, se ve svém působišti docela pěkně zabydlil. Když si tuhle u lékaře stěžoval, že nemůže mít děti, doktor lakonicky prohlásil: „No, na to se tedy podíváme — ukažte!" a soudruh Hotmar na něho vyplázl jazyk.

*

Povídají si dvě občanky ve frontě na mléko: „Víte paní, to byl opravdu dobrý nápad postavit obchodní dům blízko Tadeáška. Lidi se tam chodí před nákupem modlit, aby to zboží sehnali".

*

Přijde Kohn na pasový úřad a žádá o povolení k vystěhování do Izraele. Překvapený referent mu říká: „Takový loajální člen strany jako Vy, soudruhu Kohne, musí mít jistě závažné důvody k tomu chtít opustit naši kvetoucí socialistickou vlast".

„Já mám k tomu dva závažné důvody, soudruhu referente", povídá Kohn. „Předně ke mně přišel včera večer soudruh Roubíček a povídá mi, že až to tady praskne, všichni komunisti budou viset, i já a on, kteří jsme v partaji jen z donucení. Tak já nechci na to čekat a chci ven!"

„Ale soudruhu Kohne", odporuje referent s úsměvem, „toho se přece nemusíš bát, náš režim se přece nikdy nezhroutí!"»

„To je právě ten druhý důvod, proč chci ven", na to Kohn.

*

Víte, který politik má největší automobil na světě? Určitě dr. Gustáv Husák: Sedadlo má v Praze a řízení v Moskvě.

*

V bohnickém internátu pro duševně vyšinuté soudruhy zazvonil telefon. „Haló, haló", ptá se internista. „Jo, haló", hlásí se Klusák, „to sem já, ministr kultury. Poslechněte, neutek vám dnes z Bohnic nějakej blbec?"

„Nééé — haló, haló, a proč?"

„Kdosi právě unesl pana prezidenta Husáka!"

Č. slovo 8/1975

Záznam z jednoho vysílání československé televize

Pracovníci čs. televize vyšly do ulic, aby položili nahodilým chodcům otázky:

Jste spokojená v životě?

„No, ano. Myslím, že celkem ano."

A proč?

„Tak podívejte se; já se do ničeho nemíchám. No, oddělám si svých osm hodin a pak taky chci mít trochu času pro sebe."

Jaký máte smysl života?

„Klid a mít ode všeho pokoj! Taky si odpočinout!"

Jak to myslíte?

„Dneska lidi, no, stále jenom se honějí, chodějí po schůzích, schůzujou, dělají brigády. Nakonec mají z tohó pryč nervy".

No, ale nějaký smysl života přece jenom musíte mít?

„No, to mám. Teďka právě lítám po soudech. Chtějí mně vzít byt, že prej je nadměrnej. A kdybyste viděl ty funkcionáře! To jsou nervy, no!"

Z vysílání Čs. televize z 8. 3. 1975

Stalo se to tuhle v Ostravě: do Mototechny přišel muž a řekl: „Chci Tatru 613". — „Vyloučeno, tyhle vozy máme je pro socialistický sektor!" — „Mohu", ptá se žadatel, „zavolat MAMULU?" Když odešel do sousední místnosti k telefonu, hlásí prodavač případ vedoucímu — a že když byl ten zákazník odmítnut, šel volat soudruha Mamulu... Podrbal se vedoucí za uchem a radí: „Tak mu tu Tatru prodejte, ať nemáme nepříjemnosti shora!" — „Já, tož teda", hlásí prodavač zákazníkovi, „tu Tatru můžete mít". — „Výborně, a dejte mi tu bílou!" — „To nejde, tahle je už zadaná, na export". — „Mohu si zavolat MAMULU?" — Po poradě se soudruhem vedoucím se prodavač opet uvolil mu prodat tu bílou. — „A zaplatím", hlásí zákazník, „na dvakrát!" — A po odmítnutí šel opět volat MAMULU, a zas to pak najednou šlo. „Jsem rád", oznamuje, „že jste mi ve všem vyhověli. Jdu si ještě jednou zavolat MAMULU..." — Tentokrát šel prodavač s ním. A slyší, kterak zákazník hovoří: „Haló, MAMULA? To jsem zase já, TAŤULA. Tak už ji mám, tu Tatru 613. Je bílá, a na dvě splátky, jak jsme chtěli..."

*

Američané přistáli na Marsu. Sotva se po planetě rozhlédli, už plánovali: „Tuhle bude výzkumný ústav, tamhle nemocnice a tady kulturní středisko..."

Přeruší je přihlížející Marťanek: „To tu nedávno byli takoví malí, tlustí, a říkali: Tuhle bude kukuřice, tamhle kukuřice a tady koncentrák!"

*

„Tak co bylo ve škole?" vyzvídá otec Spejbl na Hurvínkovi. „Dneska nám soudruh učitel vyprávěl, že vždycky, když jde na Malou stranu musí myslet na Neruďu".

„Vidíš, to je možný. Já zas, když jdu na velkou stranu, musím myslet na Husáka!"

*

Gorbačov přiletěl do Paříže na návštěvu. Sotva sestoupil z letadla a podal si ruku s Mitterandem, hned se vyptával: „Kolik to zaměstnáváte lidí? Jakou mají pracovní dobu?" Mitterand odpověděl: „Na letišti je šest tisíc zaměstnanců, pracují 48 hodin týdně." Gorbačov přikývl: „U nás v Moskvě taky pracuje na letišti šest tisíc lidí, ale musí pracovat 58 hodin týdně." Mitterand jen potřásl hlavou: „To by u nás nešlo, aby pracovali 58 hodin týdně. Na to máme mezi zaměstnanci letiště příliš mnoho komunistů, ti by to nedovolili.

*

Potká Ivan na Rudém náměstí v Moskvě Voloďu a vyptává se: „Nu tak, jak se ti daří v té perestrojce?"

Voloďa s nechutí odpovídá: „Inu, jako všem. Hůř a líp."

„Hůř a líp, co to meleš za nesmysl," diví se Ivan.

„No přece letos se mi daří hůř než loni," vysvětluje Voloďa, „ale daří se mi líp, než se mi povede příští rok."

„Jako vedoucí výprav do neznámých zemí, musím řešit mnoho obtížných a důležitých úkolů", vychloubal se zaměstnanec Čedoku své vyvolené.

„Ó, to chápu! A který z nich je ten nejdůležitější?"

„Jak lidi odtamtud zase dostat zpátky!"

*

„Představ si", povídá národní umělkyně Řezáčová národnímu umělci Werichovi, „že ten Karel Gott už zase v Západním Německu zpívá!"

„Jo, holka, ten je za peníze TAKY schopen všeho!"

*

Pražské metro je přecpáno k prasknutí. Vedle sedícího afrického studenta-černouška, stojí tajemnice Čs. svazu žen, soudružka Cacková. Chvíli se kouše do rtů, pak jí vytečou nervy: „U nás, v socialistickém Československu", vykřikuje, „lidi jako vy, nechají místo dámám, jako já".

„Vážně?" diví se negr, „to u nás v Africe, dámy jako vy, už nejsou. Všechny jsme je sežrali".

*

Generální tajemník KS Kanady, soudruh W. Kashtan, navštívil Prahu. A už druhý den se divil, co českých disidentů všude potkává: na ulici, v kavárně, v hotelu...

„Jo, jo", přitakal místopředseda federální vlády Rohlíček, „ty máme dneska všude. Zrovna tuhle jsem jednoho našel doma pod postelí!"

*

V Československu se nosí nový účes: v předu Kohout vzadu Havel.

*

*

VÍTE,

že Husák — jak lidsky, tak politicky — ztratil už všechno? — Jenom ne ten ruský akcent.

že chrabří českoslovenští poslanci už zase protestovali? Proti vměšování se presidenta Giscarda d'Estainga do francouzských záležitostí.

proč v pražském hotelu Intercontinental je v každém pokoji vyhláška: Nelejte vodu do květináčů? — Zrezivěly by tam zamontované mikrofony.

ve které pražské čtvrti mají Husáka nejméně rádi? Na Kačerově.

Ministři zahraničních věcí, sovětský Ševardnadze a americký Baker, si nedávno při setkání v Moskvě povídali o svých spoluobčanech. „Všechno by celkem šlo," říkal Baker, „ale mám dojem, že naši lidé denně utrácejí spoustu peněz za zbytečnosti, za věci, které vůbec nepotřebují."

Ševardnadze s pochopením přikyvoval a potom řekl: „U nás zase všichni lidé za jeden jediný den ukradnou mnohem víc, než vaši lidé promarní za celý rok."

Potkali se na hranici tři psi. Západoněmecký si stěžoval, že to v jeho zemi jde z kopce. Včera v poledne musel půl hodiny štěkat, než mu hodili k žrádlu kus masa. „Masa? Co to je maso?" ptal se polský pes. „Štěkat? Co to je štěkat?" ptal se český pes.

Třikrát po sobě zamítlo ministerstvo školství žádost učitele z Loun, aby ho přeložili na devítiletku do Brna, kde učí jeho manželka, pak mu třikrát odmítli zvýšit plat, i když vysvětloval, že jízdné na železnici zdražilo a on si ze své gáže nemůže dovolit navštěvovat manželku častěji než jednou za čtvrt roku. Načež učitel řekl:

„Když to nejde, tak to nejde, budiž. Za málo peněz, málo muziky... Od zítřka budu žákům zatajovat hlodavce!"

*

„Tak co", ptá se primář nedávného absolventa dělnické přípravky a nyní svého sekundáře, „jak vám včera dopadla ta první samostatná operace?"

„Operace?" diví se doktor. „Tak ona to nebyla pitva?"

*

Svěřuje se důvěrné soudruh soudruhovi: „Veselohry v biografech jsou čím dále tím horší a vstupné vyšší. Nejlevnější legrace je dneska když mluví v televizi soudruh Husák".

*

Rozmlouvají dvě sekretářky na ÚV KSČ: „Proč dneska soudruh Husák tak zuří?"

„Ale dostal od čínského velvyslance k narozeninám darem pozlacené Konfuciovo přísloví a nechal si to přeložit".

„A co tam stálo?"

„Věc která se nejčastěji otvírá omylem — jsou ústa".

„A proč tak nadává na Číňany soudruh Bilák?"

„Tomu zase nedávno věnoval čínský velvyslanec Konfuciovo přísloví Největším uměním v životě člověka je — umět včas odejít".

Nový obchodní dům „Kotva" v Praze je úplně racionalisován; vystačí se dvěma prodavačkami. První stojí u vchodu a tísnícím se zákazníkům hlásí: „Dnes nic není..." Druhá, stojící u východu, dodává: „...a v dohledné době ani nebude!"

*

Dopisovatel pražských zamlčovacích prostředků v Paříži, Pepa Hotmar, se ve svém působišti docela pěkně zabydlil. Když si tuhle u lékaře stěžoval, že nemůže mít děti, doktor lakonicky prohlásil: „No, na to se tedy podíváme — ukažte!" a soudruh Hotmar na něho vyplázl jazyk.

*

Družstevník Vrňa jel z Lutína do Olomouce. Aby ulevil svým nohám, sundal si v kupé bagančata. Spolucestující soudruh párkrát zavětřil, a vybuchl: „Himlfagot, to nikdy nevyměňujete ponožky?"

„A to zas jo", usmál se lišácky Vrňa, „ale jenom za cukr!"

*

Podle úřední statistiky připadá na sto Američanů jeden zločinec. V ČSSR na dva občany připadá jeden komunistický funkcionář, a to není rozhodně o nic lepší.

Vrátila se delegace ROH z okružní cesty po Sovětském svazu. Jeden její účastník, dotazovaný na zážitky z cesty, se otřásl, jako když ho polije sprškou studené vody: „Bylo to všechno moc hezký, jenom s ruskými soudruhy jsme měli potíže. U nich totiž nikdy nevíte, na čem jste. Ukazují vám třeba nějakou továrnu, nebo nějaký stroj. Jestliže se o ně dost nezajímáte, nemají vás za přítele Sovětského svazu, a jestliže se o ně zajímáte, mají vás za západního špiona".

— — —

Prodavač čs. zestátněného obchodu si musí umět pomoci i v nouzi nejvyšší. O tom následující: Prodavač v Bílé Labuti nabízí hlasitě nejnovější výrobek čs. kosmetického průmyslu: „Zde jest hřeben Ia jakosti! Není hřeben jako hřeben, ale tohle je křeben, jaký nemá mezi hřebeny konkurenci! Ať ho ohnete na kteroukoliv stranu, nikdy se vám nezlomí!" A aby demonstroval pravdivost svého tvrzení, ohýbá hřeben na všechny strany: po třetím ohnutí však hřeben praskne. To však prodavače, zvyklého již na jiné nehody, nevyvede z míry. Praví: „A takhle vypadá náš hřeben z vnitřku!"

— — —

V moskevském státním cirkusu vystupoval clown, který při každém večerním představení vyvolával do publika: „Vypisujeme soutěž o nejlepší politický vtip dne! Kdo se přihlásí? První cena: 20 let těžkého žaláře!" Clown vystupoval tak dlouho, až začal jít sovětským bezpečnostním orgánům na nervy. Pak zčista jasna zmizel. Dostal se před soud a byl odsouzen pro znevažování sovětského zřízení na 20 let do žaláře!

*

„Představte si," vypráví celá bez sebe soudružka Hamouzová, manželka místopředsedy vlády. „Včera jsme měli na recepci u nás indického fakíra. A ten jedl — meče!"

„No, a co má být?" na to Strougalová, manželka předsedy vlády. „To u nás byl včera na večeři sovětský velvysanec Červoněnko. A ten jedl — mlaskaje!"

*

Hradní banket. Užšímu kroužku v Praze akreditovaných diplomatů dominuje, se sklenkou drinku v ruce, soudruh president, Ludvík Svoboda.

„Pánové," volá rozjařeně po x-tém přípitku, „já vám teď prozradím hluboké tajemství! — Spím zásadně v rukavicích. Proto mám, heledte, ruce tak měkké!"

Obdivné výkřiky, dlouhotrvající potlesk. Jenom anglický velvysanec mlčí. Teprve do nastalého ticha pronáší suše:

„Well, dedukuji správně. Vaše Excelence, domnívám-li se, že spíte také s kloboukem na hlavě?"

Hřímá na závodní schůzi politický instruktor: „Největší chybou je soudruzi, že sedíte doma u piva, a nenavštěvujete politické školení. Víš soudruhu Kubíku, kdo je Leonid Brežněv?"

„To nevím", přiznává tázaný.

„A víš soudruhu Záděro, kdo je dr. Gustáv Husák?', dotírá dále politický instruktor.

„To tedy nevím", odpovídá Záděra.

„Tady vidíte, kam to spěje, když sedíte doma místo abyste navštěvovali schůze", hřímá instruktor, „on nezná ani našeho milovaného prvního tajemníka strany!"

Vtom přijde z pozadí sálu dotaz: „Víš soudruhu instruktore, kdo je soudruh Urban?"

„To tedy nevím", odpovídá zaraženě instruktor, „kdo je to?"

„To je ten co chodí k Tvojí paní do bytu, zatímco Ty přednášíš na schůzích", vysvětluje hlas v pozadí sálu.

*

Sovětský kosmonaut hlásí rádiem z vesmíru: „Soudruhu Leonide, hlásím zvláštní úkaz nad Československem: V červenci tam poletuje sníh".

„Toho si nevšímej, soudruhu", uklidňuje ho Brežněv, „to tam jen bílakovci škubají Husáka!"

*

Dědeček dostal konečně výjezdní povolení do Ameriky, ke své dceři, která před léty utekla z Československa a dnes žije v New Yorku. Po jednoměsíčním pobytu v USA se děda vrátil do své rodné obce. Jeho příbuzní a známí byli samozřejmě zvědavi na jeho zážitky za mořem. Dědeček byl celkem stručný a prohlásil:

„Ono to vlastně není velký rozdíl".

„Jak to?", ptají se sousedé.

„V Americe je to zrovna tak jako u nás. Za korunu nedostaneš nic, za dolary všechno".

V moskevském hotelu předvádí své umění kouzelník západním návštěvníkům. Podloží ležící partnerku třemi podstavci, pak jí něco pošeptá do ucha, odstraní dva podstavce, a partnerka leží ve vzduchu podepřena jen pod hlavou. Obrovský úspěch, potlesk. „Prosím vás, co jí to šeptal ten kouzelník do ucha?" ptá se zvědavý host ze Západu číšníka.

„On jí slíbil, že když to dokáže, tak že dostane výjezdní povolení ze SSSR na Západ".

*

Nový obchodní dům „Kotva" v Praze je úplně racionalisován; vystačí se dvěma prodavačkami. První stojí u vchodu a tísnícím se zákazníkům hlásí: „Dnes nic není..." Druhá, stojící u východu, dodává: „...a v dohledné době ani nebude!"

*

Přednosta železniční stanice v Přerově obdržel z Prahy telegram:

„Okamžitě zařídit vše potřebné! Odpoledne projede nádražím president!"

„Hrome, takový nesmysly instrukce," láteří přednosta. „Teď nevím, jestli mám podminovat koleje nebo vyvěsit fángle..."

*

Honza se chystá do světa. Máma mu napekla buchty a povídá: „Musíš trochu mezi lidi, Honzíku. Abys poznal svět a něco se naučil. A taky ty tvoje nohy, však víš, jak ti pořád, ehm, jaksi zapáchají. Dokud s tím něco neuděláš, domů se nevracej."
Honza tedy jde. U prvního lesa dostane hlad, rozbalí uzlík a s chutí se zakousne do buchty. Kde se vzal, tu se vzal - dědeček. Stojí před Honzou a naříká, že má hlad. Dobrosrdečný Honza mu dá všechny své buchty a jak už to v pohádkách bývá, z dědečka žebráka se vyklube dědeček kouzelný a že prý splní Honzovi jakékoli přání. „Jedno bych opravdu měl," povídá Honza. „Máma mě stejně vyhnala do světa kvůli mým nohám. Víte, dědečku, ať dělám co dělám, pořád mi zapáchají."
„Lehká pomoc, milý Honzíku," povídá kouzelný dědeček. „Jdi do Prahy, tam vyhledej muzeum Vladimíra Iljiče Lenina. - tam nepáchne ani noha."

*

Jaký je rozdíl mezi vlakem a Bilakem?
Vlak má dvě třídy, Bilak tři.

*

Brnem letí zpráva, že se ztrácejí esenbáci. Když se jich už z pochůzek nevrátila řada, vytvořil velitel zvláštní sledovací skupinu. A tak jdou o půlnoci dva pochůzkáři a za nimi se plíží další dva stíny. V tom se přiřítí nákladní auto, zastaví, vyskočí několik mužů, pochůzkáře hodí na korbu a vůz zmizí. Poplach, stíhačka, sirény. Nákladák doženou v polích a pustí na něj světlomet. Na plachtě čtou nápis - JZD Slušovice sbírá prázdné makovice.

*

Přijde k doktorovi občan a stěžuje si, že jeho pes, který rád sleduje televizi, se rozvrčí a rozštěká, když se na obrazovce objeví Gorbačov.
„To jste si ho tak jistě vycvičil?" povídá doktor.
„Právě že ne, to je na tom nejdivnější," odpoví občan.
„Tak to mi musíte toho psa přivést." Protože pes sedí v čekárně, stačí otevřít dveře do ordinace. Doktor se otočí a hned chápavě povídá: „No proč jste neřekl hned, že máte afghánského chrta?"

*

Vchází pán do řeznictví a říká: „Pozdrav Pán Bůh, chtěl bych kilo hovězího."
„Tak tady máme kilo hovězího", hlásí řezník a pokračuje: „a dostanu dvacet sedm korun."
Mezitím vstoupil do řeznictví jiný zákazník, zdraví „Čest práci a chtěl bych taky kilo hovězího."
„Kilo hovězího", povídá řezník, „to je šedesát korun."
„Jak to," udivuje se zákazník. „Tomu přede mnou jste počítal jen sedmadvacet korun."
„Inu, to víte," hájí se řezník. „Nový pozdrav, nová cena."

*

Instrukce ředitele náměstkovi:

Zítra v 9.00 hodin bude zatmění slunce, tedy věc, která se nevidí každý den. Všichni pracovníci nastoupí v pracovním oděvu na nádvoří. Při pozorování tohoto řídkého zjevu podám sám příslušný výklad. Bude-li pršet, nebude samozřejmě nic vidět a v tom případě půjdeme do jídelny.

Instrukce náměstka vedoucímu úseku:

Na pokyn ředitele bude zítra v 9.00 hodin zatmění slunce. Bude-li pršet, nebude to možná na nádvoří vidět. V tom případě se provede zatmění v jídelně. Tedy něco, co není vidět každý den.

Instrukce vedoucího úseku vedoucímu provozu:

Na pokyn ředitele dojde zítra v 9.00 hodin v pracovním oděvu ke zmizení slunce. Ředitel dá pokyn k tomu, má-li pršet, což není vidět každý den.

Instrukce vedoucího provozu mistrům:

Bude-li zítra v jídelně pršet, tedy něco, co se nevidí každý den, zmizí v 9.00 hodin ředitel v pracovním oděvu.

Instrukce mistra zaměstnancům:

Zítra v 9.00 hodin zmizí náš ředitel. Škoda, že se to nedá vidět každý den.

*

Vzhledem k trvalé potřebě je zapotřebí neustále zdůvodňovat „vstup vojsk Varšavské smlouvy na naše území. Konají se aktivy a přednášky. Po jedné takové přednášce nemá nikdo žádný dotaz, až na jednu výjimku. Hlásí se:
„Jmenuji se Kotas — a mám dotaz: „Mě to furt není jasný!"
Druhá přednáška proběhla rovněž zdařile, až na diskusi, kdy se přihlásil jistý účastník slovy:
„Jmenuji se Kotas a mám dotaz: Mě to furt není jasný!"
Třetí přednáška proběhla opět zdařile v přátelském porozumění, až na diskusi. Přihlásil se jistý účastník otázkou:
„Měl bych dotaz: „Kde je Kotas?"

„Soudruzi", psal Pepa Vrkoč na ÚV KSČ, „jsem zemědělec a veškeré úspěchy na tomto socialistickém sektoru mě živě zajímají. Umožnili byste mi shlédnout proslulou sovětskou obilní komoru?"
„My bysme rádi, soudruhu", odvětil ÚV KSČ písemně, „ale jak sám víš, je cesta do USA strašně drahá!"

*

Už zase oba leží „U srdíčka". Pod stolem. „Já ti, kamaráde", štká soudruh Kapek, „nemám v životě vůbec žádný štěstí..."
„Vidíš, a to je mi na tom právě zvláštní", diví se Indra, „neb štěstí, když je unavený, sedne prý i na vola!"

Bůh se chtěl přesvědčit, jak se ve světě mnoho lže. Pozval si k audienci prezidenty Reagana, Mitteranda a Husáka. První přišel na řadu Reagan. Nad otázkou, jak mnoho lže, se poněkud zarazil, ale přiznal, že asi na 25 procent. Bůh mu domluvil, udělil důtku, ale za upřímnost daroval Cadillaca. Mitterand se trochu vymlouval, ale posléze se přiznal ke 30 procentům. Bůh se rozčílil, vyhrožoval tresty, ale také Mitterandovi daroval auto - renaultku. Husák před božím trůnem dělal hloupého, že otázce nerozumí, a když mu byla důkladně vyložena, viděl, že musí s pravdou ven a vyhrkl, že lže na 98.8 procenta. Nad tou mírou lží se Bůh rozzlobil, Husákovi přísně domlouval a odmítl dát auto, že prý musí stačit moped.

Když Husák přijížděl na mopedu na Hrad, lidé se mu posmívali. „Co vy víte," bránil se Husák, „Lenin musel jezdit na koloběžce."

*

Sešli se Američan, Francouz a Rumun a rozpovídali se o letech do vesmíru. „Po naší cestě na Měsíc už vlastně ani nemá smysl o tom víc hovořit," usoudil Američan. „Ale kde," namítal Francouz. „Pokrok je ještě možný. My se chystáme příští týden na Venuši." Rumun se nechtěl dát zahanbit a oznamoval, že Rumuni poletí za půl roku na slunce.

„To přeci není možné," namítali Američan i Francouz najednou. „Tam byste v tom žáru shořeli."

„Myslíte, že jsme troubové?," durdil se Rumun. „My tam poletíme v noci."

*

Delegace ze SSSR prochází Prahou. Průvodce jim ukazuje Leninovo muzeum, Leninovy sady, třídu V. I. Lenina, pomník V. I. Lenina v nadživotní velikosti, dům, kde Lenin bydlel při své tajné návštěvě Prahy, Leninovu nemocnici, školu V. I. Lenina...Hosté z východu projevují nadšení: „To je ale krásné, kam se podíváme, samý Lenin. Vy musíte mít Lenina rádi..." Průvodce suše pronese: „Jo, to musíme!"

*

V jisté zemi jsou tři zločinci, Američan, Čech a Rus, odsouzeni k trestu smrti - stětím guillotinou. První má být popraven Američan. Kat stiskne páku, smrtící nůž se řítí dolů - a těsně u krku oběti se vzpříčí. Protože jde o zásah „vyšší moci", je poprava uznána za vykonanou, odsouzenec propuštěn a dokonce je mu nabídnuto za prožitý otřes odškodnění podle vlastního výběru. Američan zvolí týdenní pobyt u moře.

Jako druhý jde na popravu Čech. A stejně jako předtím se nůž zastaví těsně u jeho krku. I v tomto případě je pro zásah „vyšší moci" odsouzenec propuštěn a dotazován, jaké přání by mu mohlo být splněno. Čech pohlédne na Rusa a s kamennou tváří požádá popravčí komisi: „Půjčte mi, prosím vás, šroubovák. Já vám tu mašinu spravím."

*

Víte, že Sovětský svaz má novou hymnu? Slova a nápěv na známou notu: Pec nám spadla...

*

Sovětský svaz se na mezinárodní konferenci zavázal, že nepoužije výbuch jaderné elektrárny jako první.

KRAHUJEC VERSUS HOLUBI NA SLÁVII

Členové S.K. Slávia, Praha, se zastyděli nad ubohým stavem trávníku okolo hřiště. Objednali za drahé valuty ze zahraniční trávní semeno, plochu oseli a aby klíčící semeno nevyzobali holubi, zarazili doprostřed hřiště kolík a přivázali k němu na dlouhý provaz krahujce. Dravec měl holuby zastrašit. Ale pražští holubi nejsou žádní tupci, jako jejich soukmenovci odněkud ze Staré Vsi pod Skalou, jsou to nástrahami velkoměsta protřelí, všemi mastmi mazaní chytráci. Brzy zjistili, že krahujcovu dravost omezuje provaz a podle toho zařídili svou hru. Taktický se stáhli ze středu hřiště do obrany v rozích, kam na ně krahujec nemohl a nerušeně zobali. „Hoblinka pápá," žvatlalo robátko, které se s babičkou přišlo podívat na hřiště. „Ano, Marunko," souhlasila babička, „holubinka papá." Babiček s vnoučaty přicházely spousty a protože byly na sportovním hřišti, sledovaly krahujcovy útoky i holubí úniky a fandily chvílemi té straně, chvílemi oné. Až jednou přišly a shledaly, že pole zcela ovládli holubi, kteří z defenzívy přešli do ofenzívy ve středu hřiště a krmili se tam. Zasáhl totiž neznámý Někdo. Asi se nezjistí, zda to byl milovník krahujců nebo přítel holubů, nedá se ani vyloučit, že to byl zarytý fanda Sparty, který slávistům ten trávník nepřál, ale jednou za bílého dne přišel a krahujce ukradl. Děti zesmutněly, babičky ještě víc, ale nejsmutnější byla Slávie, protože devizy za semeno jsou pryč a taky trávník je pryč. A ovšem fuč je i ten krahujec.

*

Příslušník SNB žádá prodavačku v obchodě, aby mu dala tužku pro třetí třídu. Než mu stačí říci, že taková tužka neexistuje, další příslušník chce kulatý sešit. Ani jemu pochopitelně nevyhověla a veliteli, který přišel o chvilku později, si stěžuje, s jakými nesmysly přicházejí jeho podřízení do obchodu.

„Já jim domluvím," slibuje velitel, „a teď mi prosím vás dejte globus jižních Čech."

*

Od 1. ledna 1986 budou členové KSČ povinni nosit v kapse cihlu. Aby je to víc táhlo ke straně.

*

Američan, Francouz a Rus se hádají, kdo z nich má nejhezčí hymnu. Američan zazpívá svou, druzí dva mu tleskají a hymnu pochválí. Vstane Francouz a s vervou zanotuje Marseillesu. Taky on sklidí obdiv. Vyskočí Rus a zpěvná plic spustí Kde domov můj. „Hymna je to pěkná," říkají Američan a Francouz, „ale to není ta tvoje."

„Jak to," brání se Rus, „čí chleba jíš, toho píseň zpívej."

*

Co ukradneš ve fabrice, to zůstane v republice.

*

Opravené heslo: Se Sovětským spadem na věčné časy.

*

Soudruh poslanec řeční. Na mítinku. Už dlouho. A mluví a mluví. Když skončí, omlouvá se: „Promiňte, soužky a souzi, že jsem tak dlouho přednášel, leč nemám hodinky".

Dole se ozvalo otráveně: „Ale kalendář snad máš?!"

*

Z novoročního proroctví Slepého mládence: po dobytí Měsíce přijde na řadu Venuše, po dosažení Venuše bude následovat Mars. Potom už bude socialistická technika tak pokročilá, že v podchodu na Václavském náměstí budou možná fungovat i pohyblivé schody.

*

Člen Veřejné bezpečnosti jde po břehu řeky a vidí muže. Sedí, jednu ruku ponořenou ve vodě a pravou si drží čelo. „Není vám nevolno?" ptá se orgán. „Snad srdíčko, že se chladíte vodou?"

„Ale kdepak; víte, já přenáším myšlenky: z vyššího tvora na nižšího. Tedy: ze mne na ryby. Prostě — ovládám ryby myšlenkou. Chci-li, aby plavaly dokola — vidíte?.... plavou".

„To je snad náhoda", pochybuje uniformovaný. „Schválně, ať plavou ve dvojstupu!" A už vidí ryby plavat ve dvojstupu. „A to dokáže každý?"

„No, když má silnější vůli, tak ano".

„Já to teda taky zkusím", praví orgán V. B., sedne si na břeh, jednu ruku si dá na čelo, druhou strčí do vody a usilovně přemýšlí... A hle! Po chvilce soudruh V. B. rytmicky otvírá hubu — jako kapr.

*

Když vláda ČSSR oficiálně navštíví Slovensko, do hotelu jde jenom Štrougal. Ostatní spí doma.

*

A víte, proč telefonem se do Československa nedovoláte?

Protože je stále OBSAZENO.

*

Rakouský turista přijel do SSSR. Vejde do obchodu se suvenýry a tam samé busty Lenina. Ptá se po cenách.

Ty velké jsou za 20 rublů, menší po 5 a ještě menší po 2 rublech. Rakušan povídá: Tak mně zabalte těch velkých 20 kusů, prostředních 50 a těch malých taky 50 kusů.

Diví se tovaryši v obchodě, že Lenin se i v Rakousku těší takové úctě a popularitě?!

Rakouský turista: Ale to zas ne — ale já jsem majitel střelnice!

*

„Víte, kdo by mohl být presidentem po Svobodovi?"

„No, přece ten spisovatel Karl May!"

„??? A proč, prosím vás, zrovna on?"

„Ten jediný by byl schopen nás naučit milovat naše rudé bratry!"

ÚV KSČ si zorganizoval vlastní sylvestrovskou estrádu. Vystupoval tam i bezruký umělec. Dokázal nohama jíst, psát, malovat — zkrátka všechno, co dokáže normální člověk rukama. Do ticha sálu prohodila soudružka Indrová: „Toho znám, to je Petr Bezruč!"

*

U příležitosti oslav Velké říjnové revoluce zavřeli v Praze cikána. Za uměleckou tvořivost. Nesl transparent, kde stálo: „Co cikán — to komunista!" Když přešel kolem slavnostní tribuny, soudruzi na zadní straně četli pokračování: „A co komunista — to cikán!"

*

Učitelka oznámila žáčkům, že přijde soudruh inspektor, aby si každý připravil nějakou básničku. Přednese ji ten, který si vymyslí tu nejlepší. Vyhrál Pepíček Vrňů, složil:

Máme doma samičku,
ta má deset králíčků.
Dneska už je zcela jisté,
všichni budou komunisté!

Nastal slavný den, přijel inspektor, a Pepík zarecitoval:

Máme doma samičku,
ta má deset králíčků.
Dneska už je zcela jisté,
že tři budou komunisté!

Soudružku oblil pot: „Ale, Pepíčku, poprve jsi přece recitoval, že všichni budou komunisté..." — „No jo, poprvé, jenže od té doby už sedm králíčků prokouklo!"

*

VÍTE,

- *že PIONÝŘI byli přejmenováni? Na HOUSATA,*
- *proč je dobré, že blechy nemohou světélkovat? Protože v tu ránu by to na ÚV KSČ vypadalo jako v Las Vegas,*
- *že kdysi se u nás věšeli jen velcí zločinci? A že dnes tam věší jen velcí zločinci?*
- *že když údajní blázni se v Československu posílají do blázinců — kam se uleji ti opravdoví? Přece do „strany a vlády"!*

*

Ptá se soudružka učitelka dětí ve 4. třídě: Kdo to byl, děti, pan Dubček?

Nikdo neví, nebo nechce vědět — jen Pepíček se hlásí a po chvilce přemýšlení povídá: Nepřítel lidu a zrádce národa!

Výborně, Pepíčku, dobře tě doma vychovávají! Máš jedničku! No, děti, a kdo to je pan Smrkovský?

Děti zase zaraženě mlčí, jen Pepíček se zase hlásí a říká, že „nepřítel lidu a zrádce národa". A zase dostává jedničku. Když se soudružka učitelka po chvíli ptá: Kdo je to, děti, soudruh Štrougal? — probudí se v Mařence ctižádostivost dostat taky jedničku, zvedne ruku a říká to, co před chvílí Pepíček.

Dostává ovšem 5 a vynadáno.

Ze zadní lavice jí šeptá Pepíček: Hele, nemáš se učit dopředu a předbíhat událostem!

Na Šumavě se zřítil autobus ze silnice po strmé stráni do údolí. Byl to zájezdový autobus, který vezl zasloužilé dělníky na výlet do Západního Německa. Když na místo neštěstí přijely záchranné čety, našly tam muže, který usedavě plakal. Přistoupil k němu jeden zachránce a ptal se: „Pane, vy jste v tom autobusu někokoho měl?" Muž neodpověděl, lomil rukama a plakal ještě víc. „Poslyšte, pane," naléhal zachránce, „to byl zájezdový autobus se zasloužilými dělníky, řekněte mi, měl jste tam někoho?" Muž se trochu uklidnil a štkavě ze sebe vysoukal: „Ne, neměl, ale když to jelo mimo, tak jsem si všiml, že tam byla ještě dvě místa volná."

*

Perestrojka je... podle některých... starý cirkus s novými opicemi, podle jiných široce založená stavební činnost, na kterou chybí 1] prováděcí projekt, 2] dobrý stavbyvedoucí. Maďarsky se přestavba řekne papaláščardáš, milicionář je maďarsky februárkašpár.

*

Sázely se manželky esenbáků, která má hloupějšího manžela. „Ten můj," vyprávěla první, „šel nedávno přes Vinohradskou ulici, když byla červená. V polovině ulice se zarazil, vrátil na chodník, sám sobě se legitimoval a dal si pokutu 30 Kčs." Druhá mávla rukou, že to nic není. „Můj je větší trouba. Představte si, v neděli jsme se vraceli autem z Krkonoš do Prahy. Můj starej v Mladé Boleslavi předjížděl plnou parou ruskou kolonu a když v Brandejsi projel stovkou dvě červené, najednou se zastavil, dal si 500 Kčs pokuty, dvě díry do kupónu, zadržel si řidičák a my jsme se museli vrátit domů vlakem." Slovo si vzala třetí manželka: „Nedávno jsem šla nakupovat do Tuzexu a protože měl po službě, vzala jsem toho svého mamlase s sebou. To jsem udělala velkou chybu. Když jsme se konečně dostali k pultu a on uviděl tolik západního zboží, užasl a zapomněl, kde je. Najednou přeskočil pult v domnění, že je v Západním Německu, padl před prodavačkou na kolena, sepjal ruce a křičel: chci azyl, dejte mi politický azyl!"

*

V Moskvě uvažují o změně zkratky SSSR. Vhodnější by bylo SSRR - Svaz sovětských radiačních republik.

*

Proslýchá se, že bude v Praze zřízen nový, specializovaný obchodní dům. Bude pro sklerotiky, kteří tam dostanou všechno, nač si vzpomenou.

*

Prodám vilu v Černobylu, nemám peněz na mohylu.

*

Víte, jaký je rozdíl mezi Buffalo Billem a Černobylem? Buffalo Bill byl postrachem Západu - Černobyl je postrachem Východu.

*

Víte, že Černobyl dostal nové jméno? ...Byl.

*

Až dosud jsme měli vlak Družby. Teď máme už i mrak Družby.

NĚKOLIK Z DOVOZU Z SSSR

Některé vtipy, jimž se smějí v Sovětském svazu, jsou přiváženy do Československa. Je to jeden z mála dovozů, na který se v Československu nenadává. V době prázdnin a cest do ciziny se i u nás ujal sovětský vtip, že „kuře není pták a Bulharsko není zahraničí."

*

Prováděli v Moskvě průzkum mládeže a zeptali se šestiletého kluka na Rudém náměstí v Moskvě: „Čím chceš být, až budeš velký?"

„Cizincem," odpověděl kluk.

*

K obvodnímu lékaři v Moskvě přišel pacient. „Můj případ je velice vážný, soudruhu doktore. Na ten nestačíte. Musíte přivolat očního lékaře a specialistu na uši. Je to opravdu moc vážné."

Přišel tedy oční lékař a ušní specialista, posadili se před nemocného a chtěli vědět, jaké má příznaky choroby.

„Soudruzi, je to vskutku moc vážné. Ať dělám co dělám, pořád nevidím, co stále slyším."

*

Nejnovější vlna vtipů v Československu je zaměřena na AIDS. „Lidé si dělají legraci z toho, čeho se nejvíc bojí," píše se z domova.

Kde AIDS není? V Rusku a v Japonsku. Proč ne? Protože v Rusku jsou teprve v 19. století, kdežto Japonci už v 21. století. AIDS je choroba 20. století.

*

Nejnovější model mladoboleslavské Škodovky se bude jmenovat AIDS. Bude se vyznačovat tím, že hned po koupi se s ním bude muset do servisu.

*

Jediní lidé, kteří v Československu nemohou chytit AIDS, jsou esenbáci.
Nikdo je nemá rád a nechce je milovat.

*

Byla nařízena prověrka policajtů a náčelník rozkazuje: „Ti se základním vzděláním se postaví nalevo, ti se středoškolským napravo." Před náčelníkem se motá cikán a neví, kam se postavit. „Tak co ty, cikáne?" ptá se ho náčelník „Jaké máš vzdělání?"

„Vyšel jsem v první třídě," odpovídá cikán.

„Tak se postav za mne," nařizuje náčelník.

*

Proč má Večejná bezpečnost na autech bílý pás dokola. Aby hoši našli kliku.

*

Prezident Husák na cestě Slovenskem zavítal i k Vasilu Bilakovi. Na domě ho upoutal velký nápis: Vasil Bilak, ING.

„Kdes k tomu titulu přišel?" ptal se Bilaka.

„To není titul, to je jen zkratka," vysvětluje mu Bilak.

„Jaká zkratka?" chce vědět Husák.

„No přece ihle, nožnice, gombíky."

---

*

Na obloze se objevil nový létající neznámý předmět. Vědci na něj naměřili dalekohledy a zjistili, že je to vrátnice z Černobylu.

Ohnut přes kamenné zábradlí, jakýsi muž dávivě zvrací z Karlova mostu do Vltavy. Neznámý člověk k němu přistoupí, opatrně se rozhlédne a polohlasně soucitně řekně: „Plně s vámi souhlasím!"

*

Je nějaký rozdíl mezi Spojenými státy a Československem? Samozřejmě není vůbec žádný. Na příklad: Může v USA kdokoli a kdekoli vykřikovat, že americký prezident nemá pravdu? Může. A může v Československu kdokoli a kdekoli vykřikovat, že americký prezident nemá pravdu? Přece taky! Je pravda, že se v USA za dolary dostane všechno? Ano, je. A dostane se za dolary všechno i v Československu? Přece taky! Za koruny se v USA nedostane vůbec nic? Nedostane. A v Československu? No přece taky! V čem tedy jsou ty rozdíly?

*

Víte, proč se ten kuželník s koulí na řetízku nazývá ruský kuželník?

Jednak aby tu kouli neukradli, a zadruhé že hodně občanů v SSSR dnes žije s koulí u nohy.

*

Vyptává se novinář člena čs. delegace po návratu z USA:
„Prosím Vás, proč ten Šalgovič vždycky salutoval, když uviděl ledničku?"
„No víte, ono na nich bylo napsáno General Electric".

*

V kanceláři ředitele národního podniku Tesla řinčí telefon: „Je to pravda soudruhu řediteli, že jste u Vás v továrně vyrobili jeden televizor za deset minut?"

„Jistěže soudruhu, vyrobil ho náš údernik Jarda Kopyto v rámci závazku k výročí Vítězného února".

„Čert Vás vem, ten televizor jsem koupil zrovna já a von vůbec nefunguje!"

*

Ptá se učitelka malé Biľakové: „A máte doma také zvukový projektor filmu?"
To nemáme, soudružko učitelko. Ale když si pustíme film o Americe, tak tatínek vždycky vrčí!"

*

Přemýšlí nahlas Šalgovič: „To se divím, proč si velikáni naší rodné strany nechají psát své autobiografie svými spolupracovníky?"

Vysvětluje mu Lenárt: „To bude asi proto soudruhu, že se pro samou politiku nenaučili pořádně psát a někteří — jako Rudla — umřeli dřív než k tomu měli příležitost!"

Jaký je rozdíl mezi volbami ve Spojených státech, Německé spolkové republice a v Československu?

— V Americe lidé rozhodnou, zda se stane presidentem Carter nebo Reagan.

— V Německu voliči rozhodují, zda bude kancléřem Schmidt nebo Strauss.

— V Československu lidé rozhodují, zda chtějí volit v sobotu nebo v neděli.

*

Brežněv zemřel a hnal si to rovnýma nohama do nebe. „Počkat, počkat", zarazil ho svatý Petr u nebeské brány. Ne tak zhurta. Nejdřív se musím podívat do knihy, jaké máme o tobě záznamy".

— Jsem Leonid Brežněv, uraženě se ohražoval nově příchozí, za života jsem byl předsedou praesidia nejvyššího sovětu, řídil jsem politiku téměř poloviny světa a pokračoval jsem v budování nejdokonalejšího společenského řádu lidstva, komunismu..."

„Ale tady stojí psáno, uváděl svatý Petr, že jsi znásilnil jednu malou zemi ve střední Evropě".

— Inu, to sice znásilnil, přiznával Brežněv, ale omluvně dodal: Já jsem si ji potom, svatý Petře, na mou duši vzal!"

*

Soudružka učitelka se ptá ve škole: „Povězte, děti, do které země přichází jaro nejdříve?"

Hlásí se Honzík: „Prosím, do Holandska. Tam kvetou tulipány když ještě..."

„To je sice pravda, ale do jedné země přichází jaro ještě dřív!"

Hlásí se Pepík: „Prosím, do USA. Na Floridě jsou už zralé pomeranče, když..."

„I to je sice pravda, připouští učitelka bez nadšení, ale do jedné země... do jedné velké země..."

Konečně se ozve malý Sergej: „Prosím, soudružko učitelko, vůbec nejdřív přichází jaro do Světského svazu!"

„To je správné, jásá učitelka. A Serjožko, můžeš nám říci proč?", ptá se ještě naději.

„No protože k nám každý rok jezdí teta z Moskvy, odpovídá chlapec. Přichází už v prosinci a je vždycky jen v keckách a na boso".

*

Heslo v příručním naučném slovníku, vydání rok 2000: HUSÁK Gustav, dr. Nevýznamný politik v éře Karla Gotta.

*

Potká Vašek na Václavském náměstí znenadání kamaráda, údivem spráskne ruce:

— Karle, jsi to ty? Kde's byl? Aspoň pět let jsem tě neviděl!

...Pět let a tři měsíce...

— No vidíš — a kde's byl tak dlouho?

...Zašitej v lapáku.

— Ty, Karle, v kriminále? Zač, prosím tě.

...Díval jsem se na Husáka dalekohledem.

— No dovol, za to přec není kriminál!

...Inu, on byl ten dalekohled namontován na hlavní pušky.

V Sovětském svazu vynalezli nový lék. Jmenuje se Andropolin. Podává se v krátkých dávkách u zdi.

*

Co Čech — to muzikant už neplatí. Situace se změnila. Nyní co Čech - to tenista. Proč? Protože skoro každý už má na zahradě raketu.

*

Má to 36 zubů a jednu hlavu. Co to je? Nu přeci žralok. Ale jestlipak víte, co je tohle: Má to šest zubů a patnáct hlav.
Politické byro Ústředního výboru KSS.

*

Družstvo Slušovice je ono proslulé družstvo, které má všechno. I rycí vidle, které nejsou na trhu k mání, i letadla, kterých je na trhu k mání dost. Družstvo projednávalo umístění sovětských nukleárních zbraní na svém území. Na otázku, proč sovětské rakety v Slušovicích, odpověděl referent vylíčením, jak hrůzně dokonalé a nebezpečné jsou americké rakety Pershing hned za českými hranicemi. Proti těm se musí Sovětský svaz bránit, ač nerad, a musí žádat spojence, aby umístily jeho rakety. Taky v Slušovicích.
Předseda družstva vysvětlení vyslechl, zakroutil hlavou, bouchl pěstí do stolu a prohlásil: „Dobrá, když rakety, tak rakety. Ale my nejsme žádní chudáci. My jsme družstvo Slušovice. My si můžeme dovolit to nejlepší. Dávám návrh, aby se ty sovětské rakety nebraly. Máme na to, abychom si koupili americké Pershingy."

*

Perličky z hlášení MNV

Dne 13. t.m. bude proveden soupis prasat, nechť se všichni dostaví na MNV.

*

V kulturním domě se budou stavět kamna. Žádáme občany, aby přišli pomoci, trouby jsou na MNV.

*

Upozorňujeme družstevníky, že již třetí den je na návsi fůra hnoje. Žádá se okamžité odklizení, jinak se do toho vloží MNV.

*

Kresba Jan Tomaschoff, Düsseldorf

Jaký je rozdíl mezi Švejkem a Novotným? — ?!? — Švejk byl chytrý, ale dělal blbýho!

*

Už je to prý hotovka. Po Novotným se stane presidentem Jan Werich. Všechno zůstane při starém — ale bude větší legrace.

*

Vstoupí zákazník do obchodu a žádá: »Prosím vás, mohl bych dostat tu hyacintu, co je ve výkladě?«
Prodavač: »Jo, bohužel, tu nemůžeme prodat . . .«
»Tak ty tři karafiáty!«
»Ty taky nemůžeme prodat!«
»Tak prosím vás . . . aspoň ty tulipány!«
»Je nám opravdu líto, ale ani ty nemůžeme prodat . . .«
»Tak co jste to teda za květinářství, když nic neprodáváte!«
»Pane, vy jste se zmýlil! My nejsme květinářství, my jsme řeznictví!«

*

Může mít Československo válečné námořnictvo — i když nemá moře? — ?!? — Může. Sovětský svaz má také ministerstvo kultury . . . bez kultury.

*

Nedostatek masa odnesli i lvi v trojském zoo. Jen jeden lev, co vždycky přes den z klece zmizel, byl vypasený a spokojený. Přišli k němu ti ostatní a ptali se ho, jak to dělá, že je pořád nasycený, když oni přece mají hlad. Odpověděl nasycený lev: »Ale chodím na URO na Perštýn a žeru tam tajemníky. Jen se však o tom moc nerozšiřujte. Nikdo na to ještě nepřišel.« Příští den se tenhle lev vrátil předčasně do klece, zalezl do rohu a smutní. Ti ostatní se ho ptají, co se mu stalo, že má tak špatnou náladu. »Ale — jen si to představte —« sděluje lev plačtivým hlasem. »Dneska jsem přišel už po deváté a dostal jsem hlad. A protože tajemníci choděj až v deset, tak jsem sežral jednu posluhovačku. A na to přišli!«

*

Čte esenbák v novinách inzerát na motorovou pilu, která za den pořeže 35 stromů. Koupí si ji, začne na zahradě porážet stromy, ale ať se tuží jak chce, porazí první den jen sedm stromů, druhý den šest a ruce má plné mozolů. Rozzloben jde do obchodu, kde pilu koupil a stěžuje si na špatnou kvalitu.
— Dovolte, abych pilu přezkoušel, říká prodavač, bere pilu do ruky, zatáhne za provázek, motor se rozezvučí . . .
„Jo ták, křičí překvapeně esenbák, vono se to dělá takhle!"

*

Američané mají hodně zlata a proto spějí na penězích, Rusové mají hodně území a proto spějí na zemi, Češi a Slováci mají hodně schůzí a proto spějí na schůzích.

*

Obyvatelé Československa si víc a víc uvědomují, že žijí v období elektronizace. Ráno vstávají a chodí do práce s odporem, na výplatní obálky se mzdou čekají s napětím a vědí, že na vedení si nesmějí ani sáhnout.

Socialismus převzal z každého předcházejícího společenského zřízení to nejlepší. Z kapitalismu - vykořisťování člověka člověkem. Z feudalismu - rozdělení na pány a poddané. Z otrokářství - zacházení s pracujícími. Z prvobytně pospolné společnosti - rozvoj vědy a techniky.

*

Jak zvýšit hodnotu československé koruny? Vyvrtat dvě dírky a prodávat jako knoflík za tvrdé valuty.

*

Na zemi leží stokoruna. Jdou okolo Sněhurka, hloupý Honza, Zlatovláska, chytrý příslušník VB a hloupý příslušník VB. Kdo tu stovku zvedne? Pochopitelně hloupý příslušník VB - všichni ostatní jsou pohádkovými bytostmi.

*

Televizní soutěž. První cena - obraz Husáka malovaný olejem. Druhá cena - Škodovka. Vítěz soutěže se tváří kysele, že mu druhý v pořadí nabídne výměnu. „Vy byste si to se mnou opravdu vyměnil?" táže se nevěřícně vítěz.

„Ale milerád, jinak bych vám to nenabízel," zní odpověď.

Potkají se po roce. Ten první přijede ve své Škodovce, ten druhý v novém Mercedesu.

„Za to všechno vděčím vám, drahý příteli!" volá ten s Mercedesem. „Víte, já ten obraz vystavil na Václavském náměstí a vybíral jsem - za jedno plivnutí 10 korun - představte si, že kdyby se ten obraz nerozpadl, tak jsem byl milionář!"

*

Gorbačov se šel přesvědčit, jak se v Moskvě dodržuje zákaz prodeje vodky. Před potravinářským obchodem uviděl stařík, jak odpočítává drobné. „Co chceš koupit?" ptal se ho.

„Vodku, vodku bych chtěl, ale chybí mi rubl."

„Rubl ti dám, ale myslíš, že ti vodku prodají?" ptal se Gorbačov.

„Prodají, co by neprodali, když mi dáš ten rubl." Rubl dostal a Gorbačov se v duchu těšil, jak se dědeček vrátí z krámu s nepořízenou. Jenže stařec byl v mžiku zpátky i s lahví vodky. Gorbačov, dopálen, spěchal do Kremlu a dal vyhodit vedoucího i ředitele obchodu. A druhý den šel ke krámu znovu. Stařeček tam opět odpočítával drobné, zase mu chyběl rubl, zase Gorbačova ujistil, že mu vodku prodají, ovšem bude-li mít ten rubl. Rubl dostal a Gorbačov napjatě očekával, co se bude dít tentokrát. Stařeček opět byl hned zpátky s vodkou. Už na nejvyšší míru rozzloben, šel Gorbačov do Kremlu a sesadil ministra vnitřního obchodu i se třemi náměstky. Třetího dne, jist, že už prodej vodky zastavil, přišel Gorbačov před obchod znovu. A zase zastihl staříka, jak počítá drobné, zase dostal ujištění, že mu vodku prodají, jen když bude mít ten rubl. A skutečně, stařec se rozjásaně vrátil s lahví vodky.

„Jak je to možné," divil se Gorbačov. „Vždyť jsem to zakázal, vedoucího a ředitele obchodu vyhodil, ministra se třemi náměstky sesadil a tobě pořád prodávají. Čím to přijde?"

„A co mají dělat, když vidí, kdo se se mnou bude o tu vodku dělit?" vysvětlil stařeček.

*

Přišel ministerský předseda Štrougal 1. října večer domů a dal manželce sáček s výplatou. Manželka jako obvykle šla ke skříni peníze uložit, ale nový sáček se do napěchované skříně nevešel. Otevřela druhou, ale ani tam nebylo místo. Když se marně pokoušela vecpat sáček do nočního stolku, naplněného pětistovkami, povzdechla a zeptala se manžela: „Řekni mi, Lubomíre, co s těmi penězi dělají v rodinách, kde pracují oba?"

*

Federální cenový úřad marně řešil problém, zač se bude prodávat nová Škodovka. Poslali záležitost do vlády. Ministři se nemohli dohodnout a svěřili věc Strougalovi a Bilakovi. První měl dbát o vládní linii problému, druhý o ideologickou. Ale když se ani ti dva nedohodli, byl povolán nestranný rozhodčí až z Japonska, aby nebyl předpojatý. Japonec Škodovku obešel, prohlédl, ohmatal, důkladně prokukal a vynesl rozhodnutí: „Ten vůz má cenu nejvýš dvou měsíčních platů."

„No tak vidíš, Bilaku," řekl Štrougal vyčítavě, „neříkal jsem ti hned z kraje, že je to vůz za takových devadesát tisíc?"

*

Sotva nová Škodovka Favorit vyšla, uvažovalo se o tom, jak pojmenovat sérii, vyrobenou na Slovensku. Měla se názvem lišit od vozů z českých dílen. Vítězný návrh zní: ŠKODA SLOV.

*

Jdou dva špendlíci po Václavském náměstí a vypravují si politické vtipy. Jeden se náhle otočí a zděšeně vyjekne: „Pozor, bacha! Jde za námi zavírací špendlík".

*

Kdy bude v Československu komunismus? Až všichni budou mít všude známé.

*

Co se v Československu považuje za vrchol snobismu? Když si někdo v Tuzexu předplatí i Rudé právo.

*

V Československu se uvažuje o zavedení přídělového systému v hospodaření s benzínem. Podle návrhu, který projednává předsednictvo ústředního výboru KSČ, budou členové komunistické strany dostávat dvojnásobek toho, co ostatní občané. Na bohoslužby musí přeci jezdit do kostelů ve vedlejších městech, kde je nikdo nezná.

*

Příští válka bude trvat jenom dva dny. To tedy nebude tak hrozné. Lidi víc naštve, že to budou muset další dvě soboty v měsíci nadělávat.

*

Otvírá sekretářka dopis na ÚV KSČ a povídá Dr. Husákovi: Soudruhu prezidente, tady píšou nějací chlapi, že unesli Vasila Bilaka, a že ho vrátí jen za výkupné 50 Kčs. Je to možné?"

Odpovídá Dr. Husák: „Jestli za něj chtějí jen 50 Kčs, tak to musí být opravdu on!"

JEŽEK

To stálo za to! Den na dovolené — a šest měsíců v posteli...

*

V Praze má Chruščov nové jméno: Sputník III!

*

Soutěžil Ford a Moskvič (sovětský vůz). Vyhrál Ford! Soudruh z Rudého Práva musel referovat. Napsal: „Automobilová soutěž dopadla takto: Sovětský Moskvič se umístil jako druhý, zatím co americký Ford byl předposlední!"

*

Křičí opilec na Příkopech: Dejte mi Sovětský svaz, abych se mel o co opřít!

*

Proč ma kůň svatého Václava uzel na ocase? — Aby měl také nějaký závazek!

*

Návrh na úpravu pražského stalinského pomníku: Odpálí se druhá postava- což bude symbolisovat odtržení Stalina od mas.

*

Nejlepší čs. atletka je Novotná! Skočila z Karlína až na Hradčany.

*

Umíte stupňovat podle nových pravidel jazyka českého? — Ne! — Tedy poslyšte! Je to jednoduché: První stupeň — dobrý, druhý — lepší, třetí — nejlepší, čtvrtý — sovětský!

*

Víte, co je to ČSD? (člověče seď doma); SNB? (sem na brigádě); JZD? (jedu zpátky domů).

*

Utíkal chuďák přes hranice a byl chycen čs. pohraniční stráží. Vymlouval se, že byl na velké potřebě. Stráž káže, aby ukázal, kde potřebu vykonal. Kandidát úprku ukázal pohotově na hromádku zaječích bobků. Stráž: Snad nám nechceš namluvit, že to je z tebe? Tázaný děl: „No jo — nedivte se soudruzi! Jaká strava, takové bobky..." —

*

Sešly se Kanaďanka, Fínka a Češka a vyprávěly si, jak je manželé po dovolené překvapili.

Kanaďanka: „Představte si, přijdu domů, otevřu dvéře do ložnice a tam najdu nábytek z kanadského javoru".

Fínka: „Mně se stalo něco podobného. Přijedu z dovolené, otevřu ložnici a najdu tam nábytek z finské břízy".

Češka mávne rukou: „To já byla prekvapena daleko víc. Přijedu z rekreace, otevřu dvéře ložnice a tam najdu manžela v posteli s holkou z České Lípy".

*

V Sovětském Svazu léčili půl roku jednoho pacienta na žloutenku a pak přišli na to, že je to Číňan.

Smích domova

„Jaký je rozdíl mezi socialistickým a komunistickým peklem?"

???

„Socialistické peklo je když leží hříšník na prkeném můstku a přejede ho traktor. Kapitalistické peklo je když leží hříšník na prkeném můstku a přejede ho traktor! Které peklo je horší?"

„Žádné, vždyť je vše stejné!"

„Chyba ty nádivo! Horším peklem je kapitalistické, poněvadž u socialistického nejsou buďto hřebíky na můstek, není nafta do traktoru, nebo schází traktorové součástky — což v kapitalistickém případě neexistuje!"

■

„Fridolýne Béjčku povstaňte a řekněte co je to socialistický horizont?"

„'sím soudruhu učiteli, to je pomyslná čára na obzoru ke které se blížíme, ale která se čím dál tím více vzdaluje".

„Jaký je rozdíl mezi kapitalismem a socialismem?"

„??? Nechám se podat!"

„No u kapitalismu je to Monte Carlo, lehké ženy a těžké víno! U socialismů přehrada, malé pivo a tvoje stará!"

■

„Jaký je rozdíl mezi nevěstincem a bordelem?"

???

„No nevěstinec je živnost a bordel je systém!"

●

Lékař v Praze k pacientovi: „Chcete se dožít 100 let?"

Pacient: „Prosím teďkom ani ne, ale později!"

■

„Ježíš, Maria . . . "

„A kde zůstal ten Josef?"

„Ten musel na pracovní brigádu!"

●

„Za co tě vlastně zavřeli?" — „Ale, zpíval jsem si písničku „Škoda lásky..." / „To ti nevěřím. Za to se ještě nezavírá." — „No jó, jenže ostatní zpívali Internacionálu."

Na Slovensku se vypráví, jak Červoněnko běhá po sovětsko-čínské hranici, mává rudým praporem a vojednoznačně pejorativním významu. lá: „Mier, mier!" — Z čínské strany se ozve: „Veď mierim, len trafit ťa nemôžem!"

Reagan volá na horké lince Gorbačova a stěžuje si: "Míšo, co to má znamenat, ty vaše ponorky v Mexickém zálivu? Proč to děláte?"

Gorbačov se dušuje, že žádné sovětské ponorky nikam do Mexického zálivu neposlal, ale že zjistí, oč by mohlo jít. Zavolal do Prahy Husákovi. Ten se brání, že nic o nějakých československých ponorkách neví, vždyt "my přece nemáme moře, soudruhu Gorbačove, jak bychom mohli mít někde ponorky, to musí být omyl, ale... šmarjá, to bude ono Zatracený Slušovice."

STARÉ - ALE DOBRÉ

AŤ ŽIJE prezident Novotný!" zdraví na ulici Blumental. "Že oni sou mešuge, to vím odjakživa," poznamená Mimosenduft. Ale že navíc nemaj ani páteř, to je pro mě novinka. Ještě nedávno zdravili "Ať žije prezident Novotný!"
"No a?" brání se Blumental, "žije snad?"

xxx

"ČO VIEŠ, Laco, o Slovenskom národnom povstaniu?"
"Neviem mnoho, len to, že sa volačo chystá."

xxx

KDO SE SMĚJE NAPOSLED

Sídliště Jižní město. Novomanželé si prohlížejí přidělený družstevní byt. "Podívej se, drahoušku," září žínka, "i vestavěné skříňky ve zdi." Usmál se kysele domovník-desitkář: "Žádný vestavěný skříňky - to sou dětský pokojičky."

+++++

Muž, který byl právě po operaci, se ptá lékaře: "Pane doktore, budu moct ještě někdy milovat?"
"Jistě, ale už jen eseseser."

+++++

Proč jezdí příslušníci VB rychle? Aby nezapomněli kam jedou.

+++++

Čím hrozí Gorbačov československému vedení? Stažením sovětských vojsk z Československa.

+++++

Holič stříhá Husáka a ptá se, kdy že přijede Gorbačov. "V pondělí". Holič chvilku stříhá a zase se ptá: "Kdy že to má Gorbačov přijet?" "V pondělí naozaj!" Holič zase chvilinku stříhá a zase se zeptá: "Gorbačov přijede fakt toto pondělí?" "Krucipísek, toto pondělí. Proč se furt, soudruhu holiči, pýtáte?" "Víte, s.Husáku, při vyslovení jeho jména vám tak krásně vstávají vlasy a mne se to prima stříhá!"

+++++

Dělník v ČKD se ptá mistra: "Mistře, co je to vlastně za přestavba?" "Ale to maš tak. Tamhle jsou dva kbelíky, jeden plný JDE JEPTIŠKA po ulici, ruku v sádře. Potkají ji dva členové SSM a jeden se ptá, co že se jí přihodilo. "Ale," zašeptala řádová sestra, "upadla jsem ve vaně." Soudruzi vyměňní nechápavé pohledy: "Ty, co je to vana?" "Co se ptáš mě, vole, vole, copak sem katolík?"

xxx

ROZČULOVAL SA jeden predvojnový komunista: "My sme za prvej republiky voľakedy aj v zime museli chodiť bez kabáta a bez šálu! A čo vy dnes? Vy už ste okabátení aj ošálení!"

xxx

"ABYCH PRAVDU řek, mně se to moc nezdá, že ten Marx byl opravdu doktor."
"Ale jděte, to je přece prokázané."
"Prokázané, prokázané? Když byl skutečně doktor, proč teda ty své teorie nevyzkoušel na myších?"

/Vybráno z knížky Čížka a Morrise "Hu-mor na ně!"/

JAKÝ JE rozdíl mezi stranickým funkcionářem a dřevem? Dřevo sice pomalu, ale přece jen pracuje.

xxx

šroubů a druhý prázdný. Přesyp šrouby do toho prázdného kbelíku a uvidíš." Dělník tak učinil a nechápavě se ptá: "No a co? "Neslyšel jsi ten rámus?"

+++++

V Československu vanou nové větry. Ale ze starých zadků.

+++++

"Je pravda, soudruhu, že v Americe má každý auto?" ptá se na schůzi člen strany. "Tato otázka je nesprávně položená. Mají sice auta, ale nemají parkoviště. Ale my máme k dispozici v každém městě a dědině pěkné, velké parkoviště pro auta."

+++++

"Proč je u nás tak málo hovězího masa, soudruhu sekretáři?" "Protože rozvoj socialismu je u nás tak rychlý, že nám prostě hovězí dobytek nemůže v rychlém růstu stačit."

+++++

Maďarský tisk už nesmí užívat slov fronta na potraviny. Místo toho se zavádí výraz: čekací družstva.

+++++

V pražském obchodě s potravinami žádá jedna paní čaj. "Chcete ruský nebo čínský? Paní se chvíli rozmýšlí a pak řekne: "Raději mi dejte deset deka kávy."

+++++

Proč byl Gorbačov nedávno v Ankaře? Chtěl se od Turků dovědět, jak to dokázali, že zůstali v Maďarsku 150 let.

HUMOR

Jdou dva esenbáci po kolejích — když v tom přijede vlak a jednoho z nich přejede.

Při výslechu toho druhého — jak se to mohlo stát — povídá: „...já mu furt říkal, že to bude vlak, že sova přece takhle nehouká...“

●

„Vstanu, umyji se, vyčistím si zuby, zacvičím si, nasnídám se, utřu prase a jdu do školy. Tak to dělám každý den.“

„Dobře, Mařenko, všechno děláš správně, ale nerozumím, co to je s tím prasetem?“ diví se soudružka učitelka.

„...sím, když náš tatínek je předsedou Národního výboru a někdo nám to prase maluje každý den na vrata.“

●

Přijel Ivan z USA domů. „Tak, jaké to tam je?“ ptá se ho Nataša. „Ale, nic zvláštního. Jako u nás doma. Za dolar všechno — za rubl nic!“

Osopil se Bilák na svého sekretáře: „Tak jsem slyšel, soudruhu, že jsi o mně prohlašoval, že jsem blbec!“ — „Co tě to, soudruhu, mohlo jen napadnout?“ brání se tajemník, „Naopak jsem jediný, kdo to o tobě neříkal!“

●

Soudruh Kapek si stěžoval lékaři: „Se mnou určitě není něco v pořádku. Vždycky, když se miluji s manželkou, je mi buď velká zima, nebo hrozné vedro“. — „A jak často se s milostpaní soudružkou milujete?“ vyzvídá lékař. „Celkem pravidelně. Tak jednou v zimě a jednou v létě“.

●

Není pravda, jak jsme referovali v jednom z posledních čísel „Biče“, že si Slováci přejí hloubit Čechy a Moravu za účelem získání moře. Ale je pravdou, že se bude hloubit pouze Morava, čímž se z Čech stanou zámořské kolonie.

Vrátil se kanibal po studiích v Praze do své rodné Africky. Vyptávali se ho, jak se mu tam dařilo. „Ale byl jsem tam jako doma. Tam požírá jeden druhého!“

Při sjezdu ÚVKSSSSR v Kremlu se je slyšet povel: „Povstaňte — přináší vládu...“

●

Otázka: Kde je ubytována čs. vláda když přijede na Slovensko?

Odpověď: Štrougal jde s Vondráčkovou spát do hotelu; ostatní jdou domů.

●

V čase procesu proti leningradským židovským lekárom, v 50. rokoch obvineným z protištátnej činnosti, bol v Moskve šéf londýnskej filharmónie. Pýtal sa svojho moskovského kolegu, Kondrašina:

— Je to pravda, že u vás je antisemitizmus?

— U nás? Prosím vás! V samotnej moskovskej filharmónii máme tridsaťdva a pol percenta Židov...

Londýnsky hosť na chvíľu zamyslel.

— Viete, aj u nás sú vo filharmónii Židia, ale koľko percent, to nevieme...

—■—

Aj v československej ľudovej armáde mali školenie.

— Vojak Furták, čo viete o západných imperialistoch?

— Že západní imperialisti chceli zotročiť a vykorisťovať našu vlasť!

— Správne. Ďalej?

— Lenže na šťastie ich Sovietsky zväz predbehol.

●

Dvaja psi sa náruživo milujú pred pražským kinom. Päťročný chlapec so záujmom prizerá, potom sa spýta otca, čo to vlastne robia?

— Ten jeden posiela toho druhého, vysvetľuje otec, do kina na sovietsky film a on nechce ísť.

—■—

V sovietskej škole učí učiteľka deti malú násobilku. Ale deti sú tvrdé, nedokážu v poradí vymenovať čísla od jedna po päť. Konečne sa hlási o slovo malý Voloďa. Začne počítať:

— Päť, štyri, tri, dva, jedna, nula, hovno!

Učiteľka zamdlieva od prekvapenia.

— Voloďa, ako môžeš takto rozprávať? Kto ťa to učí?

Prosím, oteckol Pracuje na odpaľovacej rampe v Baikonure!

●

Polská vojenská vláda hodlá vydat nařízení, že s příchodem jara všichni Poláci musí chodit nazí a v dřevácích, aby před světem dokumentovala, že v Polsku je dostatek masa, mléka a vajec, a že vše bezvadně klape.

xxx

V HANÁCKÉ obci se 450 zapsanými voliči se jich pro navrženou jednu kandidátku vyslovilo 730. Telefonuje okresní tajemník z Holomúca: "Což tentokrát to ešče de, súdruhu, ale příště tu agilnosť nesmíte kor tak moc přehánět. Dyť stačilo aji takovéch 720..."

"JE TO PEKLO, pane Pichlštajn, co teď řeknu, to sedí. Jen abych za to neseděl... Teda: syna mi zatkli estébáci, manželka nedostala maso a já sháním už měsíc pneumatiku k autu."

"A proč to vykládáj zrovna mně, pane Hirsch? Byl jsem to snad já, kdo vystřelil z Aurory?"

"Jo, můj soudruhu" povídá ve zdravotnickém středisku v ČSSR lékař pacientovi. "Tobě je opravdu těžko pomoci. Když ti předepíši lék z východu, jsi zničenej ty. A když ti předepíši lék ze západu, jsem zničenej zase já."

HUMOR

— Počuli ste? Od mája sa v Československu zvýši životná úroveň o 50 percent!

— Naozaj?

— Doteraz sme mrzli o mali zásobovacie ťažkosti. Od mája budeme mať len zásobovacie ťažkosti.

—●—

Predsedu vlády Strougala operovali na prostatu. Po operácii sa pacient ustarostene spýta lekára:

— Pán doktor, budem ešte vedieť milovať?

— Helenku Vondráčkovú asi nie, ale Sovietsky zväz áno.

—●—

Boli Marx a Engels doktori?

— Boli.

— Prečo to potom nevyskúšali najprv na zvieratách?

—●—

Do kolchozu prišla besedovať o Leninovi jeho žena, Nadežda Krupská.

— Ktorú jeho ctnosť by si kládla najvyššie, súdružka? — spýtal sa zvedavý postarší kolchoznik.

Nadežda Konstantinovna sa zamyslela a riekla:

— Jeho hlboký humanizmus.

Ale starému kolchozníkovi sa to zdálo málilo.

— Mohla by si mi to doložiť nejazdálo málo.

Leninova družka sa opäť zadumala.

— Raz, ešte v ilegalite sa to stalo, Vladimír Iljič sa ukrýval v dači vo Finsku. Keď ráno vstal, vyšiel na priedomie a začal sa holiť. Prišiel k nemu chlapček a zvedavo sa ho spytoval:

— Čo robíš, ujko?

— Holím sa, — vysvetľoval mu Lenin. — A mohol ho aj podrezať...

—●—

V moskovských hoteloch rozmiestnili nápisy:

— Žiadame hostí, aby nepolievali kvetiny. Zhrdzavejú nám mikrofóny!

Vtípky zpoza opony

INZERÁT V PRAVDĚ: Zahraniční soudruzi, kteří potřebují bratrskou pomoc sovětských vojsk, nechť zavolají číslo telefonu 53-56-68.

CO JE TO KVARTETO? - Sovětský symfonický orchestr po návratu ze zájezdu do Spojených států.

OTÁZKA RÁDIU JEREVAN: "Je maso, které je vystaveno ve výkladní skříni státního maloobchodu, také skutečně ke koupi?" - Odpověď: "V zásadě ano. Pokud se ovšem nejedná o putovní výstavu."

DALŠÍ OTÁZKA RÁDIU: "Je to pravda, že se blížíme ke komunismu plnou parou?" - Odpověď: "V podstatě ano. Jenže asi 90 procent páry spotřebujeme na troubení."

BLACK HUMOUR FROM THE SOVIET UNION

The management of the Grand International Hotel in Moscow has placed notices in all rooms:

"Foreign guests are requested not to pour water into the flower vases as the flowers are artifical and need no water. Also, the microphones will get rusty."

FCI

BLACK HUMOUR FROM CZECHOSLOVAKIA

During the search of a rectory, the secret police find four pictures of President Husak, Stalin, Queen Elizabeth and President Reagan. "What is the meaning of this?", asks the policeman. "They are spiritual aids", says the priest. He points to Husak and says:"Our Father...", then, turning to Stalin, "Who art in heaven", he then turns to the Queen: "Thy Kingdom come..." and to Reagan: "Thy will be done on earth...."

FCI

Američan, Japonec a Rus vychvalují přednosti žen svých zemí: "Když naše ženy jedou na koni prérií," začal Američan, "jejich nohy se dotýkají trávy. Ne snad, že tráva je tak vysoká, ale proto, že jejich nohy jsou tak dlouhé."

"Do dvou dlaní se vejde pas našich žen," tvrdí Japonec,"ne proto, že máme tak velké ruce, ale ony jsou v pase tak stíhle."

Rus připustil, že každé ráno při loučení popláčá Tatánu po zadečku. A když se vrátí z práce, ještě jí to tam vzadu vibruje. A dodává: "Ale není to proto, že by Taťánka měla ten svůj zadeček tak objemný - to né! Jenom naše pracovní doba u nás v SSSR je tak krátká!"

Stěžuje si důchodce v Československu : "Tak jsem dostal k narozeninám spoustu blahopřání. Každý mi píše: Žij blaze! Ale nikdo nepřipsal z čeho!"

Vysvětluje jeden zaměstnanec kamarádovi: "Divíš se, že Josef v zaměstnání nepostupuje? Má něco s páteří. Nemůže se ohýbat."

Sborník Bohemia
č. 6.

VTIP v ČSSR

LEGÁLNÍ A ILEGÁLNÍ

Každému je jasné, že vtip sleduje většinou ještě něco jiného, než bezprostřední obveselení. Oficiální vtipy v ČSSR, které přináší tamější tisk obyčejně s karikaturou, zesměšňují nebo pranýřují hlavně hospodářské nešvary. Legální politický vtip a karikatura, které jsou hrubé a demagogické, jsou zaměřeny pouze proti 'kapitalistickému Západu'. Malé výjimky vidíme u karikatury domovnice – informátorky policie – s klíčovou dírkou místo oka, nebo v jednohlasném odkývání všech návrhů na schůzi. Jako v každém totalitním režimu, jsou i v ČSSR rozšířeny vtipy ilegální, ve kterých se odráží opravdové smýšlení obyvatelstva. Často je to humor šibeniční anebo 'švejkovina', kterou vidíme i v tvorbě komunistických autorů. – Uvádíme několik ukázek vtipů legálních i ilegálních.

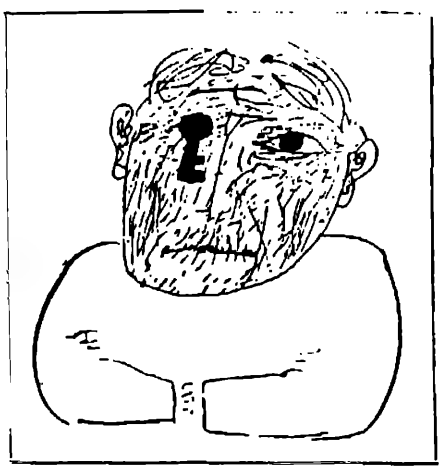

Sousedka

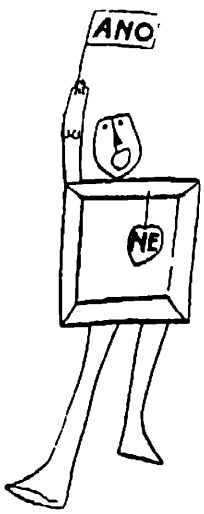

Nápis CSD*) znamená: „Člověče seď doma." – KSČ znamená: „Konec české samostatnosti."

Jeden knihkupec v Praze dal do výkladu knihy těchto autorů: Karel Nový, Albert Malz a A. Ažajev. A zavřeli ho. Ty knihy se totiž jmenovaly: Chceme žít, Ve stínu mrakodrapů, Daleko od Moskvy.

Několik rad intelektuálům: – Nemysli samostatně. Myslíš-li, nemluv! Mluvíš-li, nepiš! Píšeš-li, neuveřejňuj! Uveřejňuješ-li, nepodepisuj! Podepíšeš-li, měj vždy připraven kufřík s nejnutnějšími věcmi, které můžeš potřebovat v koncentráku! –

„Cikán, jak dlouho jsi ve straně?" – „Padesát roků." – „Neblbni, vždyť před padesáti rokama ještě strana nebyla." – „Nuž, ale už sa kradlo."

„Pane vrchní, v guláši jsou kousky gumy." – „No, vy nevíte, že do konce pětiletky má traktor nahradit koně?"

„Celej den ste byl na rybách a teď vidím, že jdete s prázdnou." – „Ale, stál za mnou nějakej s hvězdou a ryby se bály votevřít hubu."

Dělníci budou prostřednictvím závodních rad přednostně lasovat kolíky a šňůru na prádlo. Aby měli na na čem šušit hubu.

Čs. tabákový monopol vypsal cenu: 1000 Kčs tomu, kdo v čs. cigaretách najde tahák.

ZNÁTE nové české pády?

8. **KORYTATIV** (kam ted?)
9. **KONJUKTURAKTIV** (kdo z koho?)
10. **LIKVIDATUV** (kam s kým?)

Děda z venkova je v Praze. Ptá se, jak má chodit přes křižovatky: „No, povídá Pražák-ferina, na zelenou choděj agrárníci a jiný reoušové, na žlutou indiferenti a na červenou komunisti a pokrokový elementy." Děda poděkuje a vyšlápne na červenou. Zastaví ho Esenbák: „Co blbnete?" – „Ale vědí, mám kluka na studiích. Až bude hotovej, tak se na to taky vykašlu."

„Hele, co je to socialistickej realismus?" – „To je umělecký směr. Jako byl dřív impresionismus, pak přišel expresionismus, tak teďko máme socialistickej realismus." – „Fajn. Jakej je mezi tím rozdíl?„ – „No, impresionista maluje jak to vidí. Expresionista jak to cítí." – „A socialistickej realista?" – „Ten maluje jak to slyší." – „Jo? Ale já znám jednoho hluchýho..." – „Tak ten maluje jak to čte."

Bytová nouze v CSSR. Kohn bydlí v podnájmu v Praze, žena na chatě. Přišlo jaro. Z venkova přišel telegram do Prahy: „Chci sázet jahody. Mám zrejt zahradu?" Kohn odpověděl: „Proboha ne, sou tam zakopány zbraně." Další telegram z venkova: „SNB nenašlo žádný zbraně, přestože zrylo celou zahradu." Kohn: „To jsem chtěl, můžeš sázet jahody."

Sedí dva chlapi v hospodě a jeden povídá: „Víte, jakej je rozdíl mezi slaneckem a vládou?" – „To bych teda nevěděl." – „Jednoduchý: žádnej. Vobojí smrdí vod hlavy." – „To je teda dobrý. Jestlipak ale víte, jakej je rozdíl mezi tímdle pivem a váma?" – „To bych nevěděl," – „Jednoduchý: to pivo tady zůstane. A vy půjdete se mnou."

V kriminálu se ptají nové příchozího: „Koliks dostal?" – „Deset let." – „Za co?" – „Já byl líněj." – „Jak to?" – Ale... bavili jsme se včera večer se sousedem vo politickej situaci, a já chtěl jít na STB až dnes.

Do západního Německa utekl zajíc. Jeho bavorský kolega se ho ptá na důvod: – „Protože u nás teď budou rekvírovat všechny prasata." – „Ale dyť ty seš zajíc, ne?" – „No jo, jdi a vykládej to Esenhákům!"

Sejdou se dva staří známí. – „Kéž by se opakoval vosumadtyřicátej rok!" – „Tak vy už jste taky komouš?" – „Počkejte, lid by se pozvedl, ministr zahraničí by vyskočil z vokna, a náš milovanej president by měl pohřeb."

Sedí pán v hospodě. Napije se piva a řekne: „Pivo výborný, vláda stojí za h....." A zase. Pak ho sebere tajný. U výslechu se muž hájí: „Ale soudruzi, já přece myslel západoněmeckou vládu!" – „Nekecejte! My sami víme dobře, která vláda stojí za h....."

V politickém školení: – „Který je hlavní ekonomický zákon kapitalismu, soudruhu?" – „Maximální vykořisťování člověka při zachování maximálního zisku." – „Výborně. A hlavní ekonomický zákon socialismu?" – „Dohnat a předehnat kapitalismus."

Ve škole: „Milé děti! Sovětský svaz je už dnes tak daleko, že příští rok poletí člověk na měsíc. Za pět let na Mars. Za deset let na Venuši." – Icík se hlásí: „Sím, kdy již se bude jezdit do Vídně?"

Byla diskuze o tom, čí povolání je nejstarší. Chirurg: „Moje. Bůh stvořil Evu z Adamova žebra." – Architekt: „Moje. Na začátku byl chaos a z něho Bůh stvořil svět." – Komunista: „No, a kdo myslíte, že udělal ten chaos?"

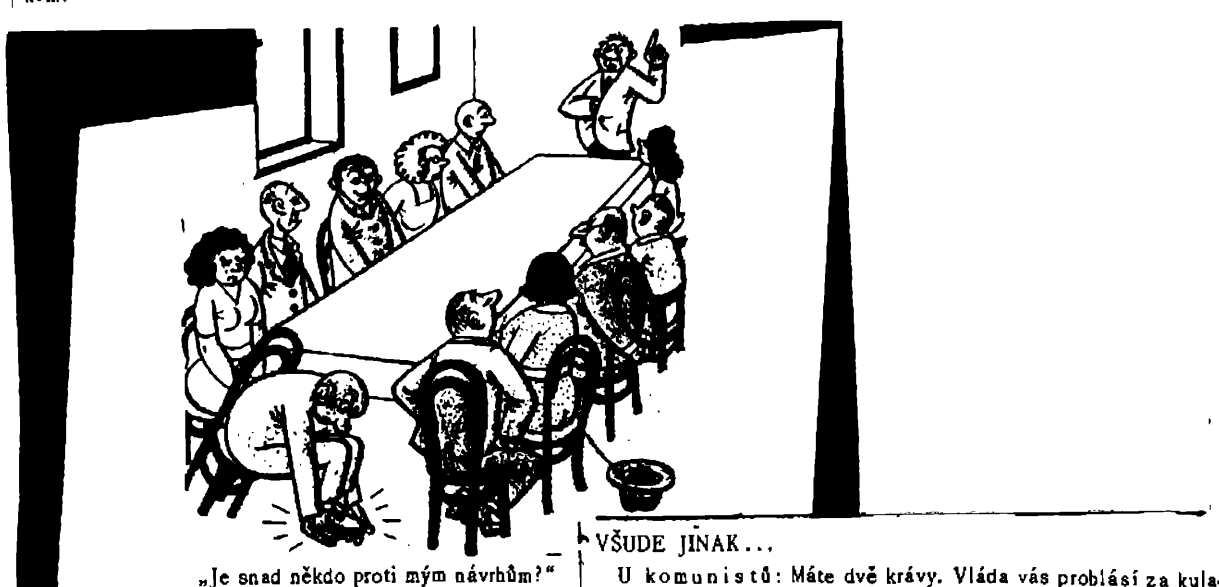

„Je snad někdo proti mým návrhům?"

Africký cestovatel Pařízek zodpovídal po přednášce v jednom závodním klubu dotazy. – „Soudruhu cestovateli, maj ty černoši plánování?" – „Ne, pochopitelně." – „A maj kádrováky?" – „Ne." – „A maj plánovače?" – „Ne." – „A musej chodit na desetiminutovky?" – „Ne." – „A soudruhu, z čeho teda zdivočeli?"

VŠUDE JINAK...

U komunistů: Máte dvě krávy. Vláda vás prohlásí za kulaka, zavře a ty krávy zabaví.

U nacistů: Máte dvě krávy. Vláda vás prohlásí za žida, zastřelí a ty krávy zabaví.

U fašistů: Máte dvě krávy. Vláda vám jednu zabaví a prodá vám trošku mléka.

U kapitalistů: Máte dvě krávy. Jednu prodáte, koupíte si Forda a zbytek uložíte do banky.

Husák jel do Kremlu, aby se zeptal, jak zajistit úspěch perestrojky. Přijal ho sám Gorbačov a radil: „Je zapotřebí umět vybrat na vedoucí místa správné lidi. Víš, soudruhu prezidente, dělám takové zkoušky. Vyptávám se soudruhů na rozmanité věci a posuzuji je podle odpovědí. Tak třeba Ševardnadzeho jsem se zeptal: „Je to syn tvého otce, ale není to tvůj bratr. Kdo je to?" Ševardnadze mi bez váhání odpověděl: „No to jsem přece já" a za tu ostrovtipnou odpověď je z něj ministr."

Sotva se Husák vrátil do Prahy, už na něj v kanceláři na Hradě čekal Vasil Biľak. „Co ti poradil, Gusto?" Husák odpověděl: „Říkal, že perestrojka potřebuje správné lidi na vedoucích místech. Gorbačov je vybírá takovou zvláštní zkouškou. Ptá se jich: Je to syn tvého otce, ale není to tvůj bratr. Kdo je to? Co bys na to řekl, Vasile?"

Biľak po delším váhání odpovídá: „No, to opravdu nevím."

„Ale Ševardnadze přece, Vasile. Gorbačov říká, že Ševardnadze."

*

Všichni českoslovenští prezidenti jeli autobusem z Bratislavy do Prahy. Na Českomoravské vysočině autobus náhle vypověděl službu. Masaryk zvedl hlavu od knihy a poznamenal: „No jo, nejede to. Co můžeme chtít od komunistů" a četl dál. Beneš vyběhl z autobusu, chytil se za hlavu a hořekoval: „Že já si s těmi komunisty sedal do společného autobusu, že já si s nimi vůbec něco začal..." Gottwald prohlásil: „Soudruzi, věřte Sovětskému svazu. Sovětský svaz nám dodá druhý autobus, dodá traktor, tím odtáhneme tento autobus, budeme mít dva autobusy a traktor." Zápotocký: „Sakra, chlapi, jsme všichni od řemesla. Lehneme si pod to, opravíme nebo to odtlačíme." Novotný běhal kolem autobusu a ječel: „To je šlendrián, to je sabotáž, to si někdo odskáče." Svoboda: „Klid, soudruzi, z Buzuluku jsme došli až do Prahy pěšky, dojdeme tam i odsud." Husák: „Soudruzi, rozum a klid. Jen žádné rozčilování. Posaďte se na svá místa, žádnou paniku, klidně si sedněme a tvařme se, jako že jedeme."

*

NA BRIGÁDĚ v JZD přebíral brigádník z města ve sklepě brambory. Jézéďák ho poučuje: »Je to strašně snadé, dobré brambory budete dávat nalevo a nahnilé napravo.« Za dvě hodiny se přišel podívat a překvapeně zvolal: »Vždyť jste téměř nic neudělal? Copak tohle není lehká práce?« »Lehká je,« přisvědčil brigádník, »ale to rozhodování je těžké!«

Sotva vešla učitelka do třídy, hlásil se o slovo Pepíček. „Paní učitelko, paní učitelko," říkal nedočkavě, „já bych vás chtěl vidět nahou."

„Ale Pepíčku," zarazila ho učitelka, „ty, chlapec z takové dobré rodiny, maminka je krajskou důvěrnicí strany, tatínek komunistický poslanec, a ty, Pepíčku, ty mi říkáš paní učitelko?"

*

Ve Varšavě v diskusi o tom, jak vyvést Polsko z hospodářské krize, navrhoval profesor Jan Szczepanski dvě cesty: jednu přitozenou a druhou zázračnou. Přirozená spočívala v tom, že by z nebe přiletěla skupina andělů a dva roky pracovala v polských továrnách dvacet čtyři hodiny denně. Zázračná cesta by spočívala v tom, že by to udělali sami Poláci bez pomoci andělů.

Dzeržinskij pozval Lenina na vodku.

— Dobre, ale len za dva ruble, Felix Davidovič.

— Prečo nie za viac?

— Minule som si dal vodku za tri ruble a potom som vyliezol na nejaké pancierové vozidlo a tam som kecal a kecal...

— ■ —

V Moskve bola veľká výtvarná výstava. Stredom pozornosti bol obraz celtového stanu pri lese, spod ktorého trčali dva páry nôh: ces pootvorenú škáru bolo vidno, že patria Dzeržinskému a Nadežde Krupskej. Pod obrazom stál text: Lenin v Poľsku. Pýtali sa zvedaví návštevníci:

— A kde je Lenin?

— Predsa v Poľsku — znela odpoveď.

— ■ —

V pražskom pivovare „U Fleků" rozjímajú dvaja ľudoví ekonómi:

— Som ukrutne zvedavý, čo by sme tu mali, keby neexistovala Rada vzájomnej hospodárskej pomoci?

— Všetko.

Bol veľký pohreb, štátny pohreb. Tragicky zomrelo 10 generálov. Boli tam zo spriatelených štátov rôzne delegácie kondolovať. Ktosi sa pýtal ako došlo k tomu nešťastiu.

„Nuž bola veľká recepcia, na ktorej sa podávala aj hubová polievka" – vysvetľoval úradný činiteľ.

„No a akousi náhodou huby boli jedovaté, a tak sa všetci otrávili." Jeden z delegácie ale povedal, že sa bol pozrieť na katafalky a napodiv, na spánku jedného generála videl dieru po strelnej rane...

„Ako je to možné? " – pýtal sa tento.

A odpoveď úradného činiteľa znela: „No viete, ten generál nechcel jesť tú polievku."

*

Potkali se dva psi a přišla řeč na perestrojku. „Ani my o tom nemluv," stýskal si jeden. „Boudu mám rozbitou, prší do ní, chodili kolem ní, mluvili o přestavbě. Ale co udělali? Zkrátili mi řetěz z devíti metrů na šest, mám mnohem menší výběh."

„To na tom nejsi ještě nejhůř," zabafal druhý pes. „Mně taky zkrátili řetěz z devíti na šest, ale misku na žrádlo mi nechali na starém místě, na těch devíti metrech."

smějeme se

mezi Silvestrem a karnevalem
naposledy s Hlasem BOHEMIE
a s OKNEM

OKNO

• Vevrávoral do obchodu a blábolivě poručil: „Velkýho ruma !"

„Promiňte, to je omyl," upozorňuje vedoucí, „tady je starožitnictví !"

„To je fuk, tak mi dejte starožitnou !"

●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●

„No to je něco úžasného, jedinečného, zázračného, tahle stavba," rozplývá se stavbyvedoucí před panelákem.

„No, uznejte sami. Nejsou lidi, není materiál, zpožďují se subdodávky, doprava nefunguje, mechanismy jsou poruchové, nejsou náhradní díly, vedení je neschopné, administrativa přebujelá, jedna směrnice odporuje druhé .... a nakonec přece stojí - mizerný a dlouho po termínu - ale lidé se do neho rádi stěhují."

a pak že se za socialismu zázraky nedějí !

OOO●●●OOO●●●OOO●●●OOO●●●OOO●●●OOO●

• Nová rumunská specialita: socialismus v rejži !

●●●●●●●●●●●●●●●●

• Celopodniková schůze měla na programu tři body:

První bod - kritika soudruha Košťálka soudruha ředitele.

Druhý bod - odpověď soudruha ředitele na kritiku soudruha Košťálka.

Třetí bod - rozloučení se soudruhem Košťálkem.

●●●●●●●●●●●●●●●

• Tak se konečně zjistilo, kdo zastřelil švédského socialistu Olafa Palmeho - dva čs. vnitráci.

Byli tenkrát na studijní cestě ve Stockholmu a špacírovali večer ulicemi, když ten jeden najednou povídá:

„Hele, soudruhu, Olaf Palme !"

A bylo to.

Ze zápisů v knize služeb VB:

- Příslušník Pučmišle je tak nemuzikální, že státní hymnu pozná teprve, když lidé vstávají. Píseň Práce a Internacionálu nepozná vůbec. Na manifestace nepřidělovat.

- Strážmistr Kocourek byl přistižen jak hází do Vltavy cihly, nedostatkový to stavební materiál. Při výslechu se hájil tím, že si z něho příroda dělala legraci. Ačkoli hodil do Vltavy tisíc hranatých cihel, dělaly se pořád jen kulatý kola.

- Příslušník Ťoupalík musel být odvolán ze služby na Václavském náměstí. Nosil na hlavě obrácenou čepici a byl kapitalistickým cizincům pro smích. Když se ho soudruh náčelník ptal proč tak činil, odpověděl, že pojde za chvíli stejně zpátky. Navrhuje se posílat soudruha Ťoupalíka do služby bez čepice.

●●●●●●●●●●●●●●●●

●●●●●●●●●●●●●●●●

• V Sovětském svazu musí pochopitelně každý muž na vojnu. Jen Serjóža ještě nebyl.

„Jak to," ptá se ho kamarád, „že jsi ještě nebyl na vojně ? Nemocný nejsi, sportuješ... "

„Vlastně ti ani nevím," povídá Serjóža. „Pokaždé, když jdu k odvodu, vsadím se s doktorem o 500 rublů, že tentokrát už budu konečně uznán schopným - a pokaždé prohraju !"

●●●●●●●●●●●●●●●●

• Jediní lidé, kteří se v Československu nemusí obávat, že chytí AIDS jsou esenbáci. Nikdo je totiž nemiluje.

●●●●●●●●●●●●●●●●

• Už jste slyšeli, že všichni esenbáci musí povinně ráno na lačný žaludek vypít alespoň jednoho frťana ? To aby měli něco v hlavě !

Kdysi bývaly v českých městech na domech firemní tabule s nápisem Řezník a uvnitř v krámě byla spousta masa. Dnes jsou na domech firmy s nápisem Maso a uvnitř v krámě je plno řezníků.

*

Čtyři etapy perestrojky jsou: 1] úspěch, 2] spěch, 3] pech, 4] ech.

*

Na Moravě se šuškā, že vedení JZD Slušovice je v maléru. Někdo možná půjde do kriminálu. Pěstitelé družstva totiž zaslechtili jeden druh špenátu do té míry, že obsahuje víc železa, než rudy, dovážené čs. hutním závodům z Ruska.

*

V rámci přestavby dostal architekt za úkol rekonstruovat vepřínský chlívek v pěkný pokoj. Do práce se mu nechtělo, remcal. „Nehubuj a začni," říkali mu kolegové. „Dali ti peníze i materiál, nemáš proč otálet."

„Přesto se mi do toho nechce, nemám na to ani trochu náladu," bránil se architekt. „Úkol se mi protiví."

„Nejvděčnější práce to není," uznávali druzí architekti, „ale proč by se ti to mělo protivit?"

„Protože až to dodělám, ta vepře tam má zůstat."

*

Jak se řekne perestrojka rumunsky? Drimesku. Holandsky: Zhouven do Houven. Čínsky: pch. Jak vyjádříš perestrojku hluchoněmým? Mávne rukou.

*

Proč se perestrojka koná? Aby se děti našich představitelů stali představiteli našich dětí.

A proč se to koná s urychlenou strategií? Aby se to stalo ještě za jejich života.

Když konference na nejvyšší úrovni ve Washingtonu skončila nezdarem, rozzlobil se Všemohoucí Bůh a poslal archanděla Gabriela na Zem. Archanděl Gabriel se státníkům zjevil ve snu a oznámil: „Protože jste se na ničem nedohodli, pohněvali jste Pána. Běžte domů a vězte, že za týden bude konec světa." Reagan ihned svolal obě komory kongresu, zmobilizoval televizní stanice a oznámil národu: „Mám převelice smutnou zprávu. Za týden bude konec světa. Schvalte zákon, že se smí rozdělit zlatý poklad Spojených států mezi chudé Američany, aby si mohli něco užít." Gorbačov už za letu do Kremlu nařídil, aby se ihned vyvalily na ulici sudy zabavené vodky a jiného alkoholu a v televizi oznámil tragickou zprávu o konci světa a dal si Nejvyšším sovětem schválit rozdělování pití. Když přiletěl Husák do Prahy, taky dal svolat zákonodárné sbory a i on promluvil k národu televizí. Prohlásil: „Mám pro vás všechny, soudruzi a soudružky, drazí spoluobčané, velmi, velmi radostnou zprávu. Perestrojka nebude, perestrojka se konat nebude..."

*

Nastávající otec volá do porodnice, volá v poledne, volá odpoledne, volá večer - stale nic. Až po půlnoci mu sestra blahopřeje ke šťastnému otcovství.

„A co manželka? Je v pořádku?" A děťátko, je zdrávo?"

„Manželka je v pořádku," odpovídá sestra, „i dítě je zdravé, ale věc má jeden háček. Váš syn je černoušek."

„To nevadí," zajásá novopečený tatík, „alespoň mám jistotu, že to není Rus!"

*

Ptají se Gorbačova po návratu z Washingtonu, jak to v té Americe vypadá a jak tam lidé žijí. Gorbačov se zamyslí a po chvíli odpoví: „Vlastně je to tam úplně stejné jako tady u nás. I tam se dostane všechno - za dolary."

*

Není pravdou, že nová škodovka Favorit bude stát 100 tisíc korun. Verze T. [tuzemsko] bude k dostání za 20 tisíc - ovšem bez volantu, brzd a motoru. Protože volant není potřeba - všechno řídí Sovětský svaz, namísto brzd funguje účinně KSČ a bez motoru se nový vůz rovněž obejde, neboť v Československu jde všechno z kopce.

*

V jednom městě před výlohou obchodu s akvaristickými potřebami postává muž a beze slova křižuje prstem po skle výlohu nahoru a dolů před velkým akváriem. A rybky plavou nahoru a dolů, doleva a doprava, přesně tak, jak jeho prst určuje. Kde se vzal, tu se vzal příslušník Veřejné bezpečnosti v uniformě.

„Co to tu provádíte, občane?"

„To je jednoduché, soudruhu, pokus. Sám vidíte, jak tvor vyšší inteligence může ovládat jednání tvora inteligence nižší. Jen se podívejte, jak mě ty rybky poslouchají."

Načež se raději s příslušníkem VB rozloučil a šel pryč. Když se za několik hodin vracel stejnou cestou domů, příslušník ještě pořad stál před výlohou, koukal do akvária a bezhlesně otvíral a zavíral ústa - stejně jako ty ryby.

Televizní soutěž. První cena - obraz Husaka malovaný olejem. Druhá cena - Škodovka. Vítěz soutěže se tváří kysele, že mu druhý v pořadí nabídne výměnu. „Vy byste si to se mnou opravdu vyměnil?" táže se nevěřícně vítěz.

„Ale milerád, jinak bych vám to nenabízel," zní odpověď.

Potkají se po roce. Ten první přijede ve své Škodovce, ten druhý v novém Mercedesu.

„Za to všechno vděčím vám, drahý příteli!" volá ten s Mercedesem. „Víte, já ten obraz vystavil na Václavském náměstí a vybíral jsem - za jedno plivnutí 10 korun - představte si, že kdyby se ten obraz nerozpadl, tak jsem byl milionář!"

*

*

Tonik s Honzou si usmyslili utéci do Rakouska v přestrojení za krávu. Opatřili si kravskou kůži, nedaleko hranic se do ní převlékli a pomalým, houpavým krokem krávy šli k hranici. Náhle se vzadu Tonik zděsil: „Honzo, přidej do kroku. Za námi utíká býk."

Honza přidal, ale býk je dohonil. Když utíkal podle nich, zeptal se: „Taky za hranice? Taky za hranice?"

*

Babička přijela z venkova, nastoupila v Praze do tramvaje a ptá se průvodčího: „Jedu s vámi dobře k obchodnímu domu Princip?" Průvodčí: „Babičko, v Praze žádný obchodní dům princip neexistuje. Vy se musíte mýlit ve jméně." Babička: „Nic se nemýlím. Tuhle jsem poslouchala rozhlas a pan Miloš Jakeš tam s důrazem říkal, že se v principu ceny nemění.

Důkazem toho, že Ronald Reagan má velký smysl pro humor je, že vyprávěl tuto anekdotu: U FBI našli perfektního špiona: Mladého, hbitého, silného, odvážného, ale opatrného, neobyčejně inteligentního s velkým jazykovým nadáním. Za tři roky z něj byl Rus: Mluvil rusky, myslel v ruštině a snil v ruštině. Potom, co se celý týden nemyl, dokonce rusky páchnul. Oblékli jej do ruských šatů a tajně vysadili nad Sverdlovskem. Okamžitě šel do nejbližší hospody, objednal si láhev vodky a vypil ji jedním douškem. »Odkud přicházíš, bratříčku?«, ptal se hopodezíravě hostinský. »Z Tomska«, odpověděl náš špion. »A jak jsi se dostal sem?«, pokračuje hostinský ve výslechu. »Jsem členem strany a proto mohu cestovat volně po celé zemi, »odpovídá Američan pohotově. Ale hostinský je stále nedůvěřivý. Špion mu ještě předvede, jak umí tančit kozáčka a zpívat ruské písně, ale hostinský stále není přesvědčen: »Mluvíš jako Rus, piješ jako Rus, tančíš jako Rus, zpíváš jako Rus a přece je jedno na tobě divné.« »Co je to, řekni, člověče«, zvolá Američn netrpělivě. »Jsi černoch – a já neznám žádné černé Rusy«, zní odpověd hostinského.

A Reagan dodává se smíchem: FBI se přece nemůže zabývat všemi detaily ...

Jeden z nejnovějších vtipů, které se vyprávějí v Bonnu: Po všech špionážních aférách a skandálech s přeběhlíky není divu, že také kancléř Helmut Kohl přeběhl do NDR. Za dva dny byl zase zpátky ... NDR jej poslala zpět – protože nic nevěděl.

*

Jaký je rozdíl mezi kapitalismem a komunismem? Kapitalismus nabízí víc sýra, komunismus víc děr.

Sovětsky Svaz měl tři vyjimečné bolševické vůdce (veličiny): Lenin byl vyjimečný, protože nikdy nelhal, Stalin proto, že nikdy nemluvil pravdu a Brežněv proto, že neznal rozdíl mezi pravdou a lží ...

*

SSSR je země Třetího světa s prvotřídními raketami pod správou režimu, jehož rozum se nezmůže ani na druhotřídnost.

*

Pořadatelé Závodu míru změnili původní ceny. Vítěz obdrží kostní dřeň a v pořadí druhý dostane olověné tričko.

*

Předvolební hesla:
Se Sovětským spádem na věčné časy!
Sovětský svaz, náš zářivý vzor!

*

Bude změněna sovětská hymna a to na Pec nám spadla, pec nám spadla ...

*

Další ročník Závodu míru se pojede na trase: Černobyl–Hirošima–Nagasaki.

*

V PRAVDĚ se objevil inzerát: Prodám vilu v Černobylu, zn. »září« do atl.

*

Starší manželé vycházejí z kina, kde promítali sov. film
Skoda, že mi není čtrnáct,« říka on.
»Proč?«
»Nebyli by mě na ten film pustili.«

*

Povídá kontrolor vedoucímu v samoobsluze: »Tahle inventura je vaše Waterloo. A ten Napoleon, kterého mi tu nabízíte, vám už taky nepomůže.«

Humor v Československu

kvete přes všechny svízele, které přináší vláda jedné strany a spojenectví s SSSR. Vybrali jsme malou ukázku z podzemního "oběžníku", který koluje po Praze.

Co je socialismus?

* Socialismus je cesta od nesmělých úspěchů k smělým neúspěchům.
* Socialismus je společenský řád, který se dovede vypořádat s omyly, které by v jiném společenském řádu vůbec nevznikly.
* Socialismus je naprosté a přesvědčivé vítězství ideologie nad rozumem.

Jaké jsou zásadní principy socialismu?

* Za kapitalismu je člověk vykořisťován člověkem, kdežto za socialismu je tomu naopak.

Jaký je vztah mezi mzdou a prací za socialismu?

* Prostřednictvím mzdy jsou pracující trestáni za vykonanou práci. Pracující předstírají, že pracují, režim předstírá, že je za to platí.

Existují země, kde nelze vybudovat socialismus?

* Ano, například Lucembursko. Vědecky je potvrzeno, že do tak malé země by se takový bordel nevešel.

Místo závěru:

Ze bude cesta k socialismu radostná, to předpokládali už klasikové. Ale že to bude taková sranda, to nikdo nečekal!

Nedostižné sovětské technice se podařilo přivést exhumovaného Karla Marxe opět k životu. Ihned ho táhli do rozhlasu, aby prý něco řekl pracujicim. Sotva Marx vstoupil do studia, vrhl se k mikrofonu a omluvným tónem prohlásil: "Proletáři celého světa promiňte mi!"

Socialistická výstavba je u nás opožděna. Co dělat? Socialismus mohl být již dávno dobudován, kdyby ho pracujíci dostali jako melouch.

Setkají se delegáti Velké Británie, Francie, SSSR a ČSSR. V přestávce mezi jednáním piknikují. Brit si rozloží před sebe vyšívaný ubrousek, pojídá šunku, zapíjí skotskou. Francouz vybalí paštiku s husími játry, popíjí koňak. Sovět vysype z papírového kornoutu posolený krajíc chleba, na piti prý zapoměl. Čechoslovák vytáhne z kapsy suchý chléb bez soli a posteskne si: "Achjo, zase už nás Sovětský svaz v něčem předstihl..."

Stanislav Kříž

Otázka rádia Jerevan: Může být v Sovětském svazu i opoziční strana? - Odpověď: Zásadně ne, protože kdyby byla povolena, chtěli by se všichni lidé stát jejími členy a tak by nakonec opět vládla jen jedna jediná strana...

Je možné vybudovať komunizmus v jednej krajine, ale nie je možné v takej krajine bývať.

CIELE

Staršej žene rozprával okresný tajomník o tom, ako raz bude v Sovietskom zväze: Množstvo potravín a ostatného tovaru a ľudia budú môcť cestovať do celého sveta".

— To myslíte — povedala žena — že to bude ako za cárskeho Ruska?

NEDOSTATKY

Na školení novinárov pýtal sa prednášateľ, ako by v novinách oznámili napr., že v Leningrade v obchodoch nedostať maslo.

Reportér Jefrimovič odpovedal: Napísal by som, že vyspelí občania Leningradu neprejavujú potrebu masla.

STARŠÍ, ALE DOBRÝ

Debatovali Američan a Rus o slobode prejavu.

Američan: My máme úplnú slobodu prejavu. Ja sa môžem prechádzať pred Bielym domom a zakričať: Dolu s Reaganom.

Rus: Aký tam rozdiel. Aj ja sa môžem prechádzať po Červenom námestí v Moskve a zakričať: Dolu s Reaganom!

Komunizmus je v každom ohľade vedecký systém. Dokonca aj v plánovanom riadení, ktoré má päť hlavných etáp: 1)Predprojektové konanie; 2) Realizačné vytriezvenie; 3) Hľadanie vinníka; 4) Potrestanie nevinných; a 5) Vyhodnotenie a odmeny nezúčastnených.

Príde komunistický funkcionár z Bratislavy na kontrolu JRD do Vlgašu. S výsledkami nemohol byť spokojný, lebo všade našiel manká. Tak sa rozhodol odist na salaš. Príde tam a pýta sa baču, koľko má oviec.

Bača zmeravel, lebo mu nevedel dať presnú odpoveď. To kontrolóra dohnalo, že ho dá zavrieť, ak nedostane od neho odpoveď. A bača bojazlivo hovorí:

„Ani neviem, či mám 40, 50 alebo viac oviec. Lebo keď ich začnem čítať, v polovici vždy zaspím...

SRPNOVÁ BALADA

Je měsíc srpen, sklizně čas,
tu v noci slyšet tanků hlas,
ten zvuk se blíží z východu
a budí celou přírodu.
Je doba duchů, tichá noc,
zla a zrady číhá moc.
Dobří lidé klidně spí,
jen naši zrádci všichni bdí.
Tu na bránu buch, buch, buch -
klepe velký ruský duch.
"Otvírej Koldře závoru,
ať můžem k Tobě nahoru!"
A hrnou se a hrnou velice
k nám do Čech ruské štěnice.
Však hrůza! Nejsou jenom sami.

Co se to hemží mezi námi?
Tam Polák, Maďar, Němec, Bulhar, Rus,
budou mít lidé práce kus,
než vyženou zas všechny ven
a svobodná bude zas naše zem!
Zatím se ptáme: "Proč ten spěch?"
"Abych chránil váš klidný dech."
"Co to máš Ivane za pasem?"
"Toť samopal LM sebral jsem."
"Proč míříš Ivane na dítě?"
"Neb vypadá tak zarytě!"
"Nač Ivane, ty tanky máš?"
"Abych zkrypřil asfalt váš!"
"Podívej Ivane, toť náš lid,

což nevidíš, že chce mít klid?"
"Já nesmím vidět vůbec nic,
ale mně je už z toho hic."
"Vždyť hrůza, nikdo neříká,
že potřebuje mužíka."
Tak vidíš Ivane, utíkej
a na nic dobrého nečekej!
Nezapomeň tu svoje husary,
Němce, Maďary a Bulhary!
I Poláci půjdou za vámi,
se smutnými hlavami!
Cau Ivane, fajn se měj,
na bývalé bratry vzpomínej!
Že místo velkých ovací,

máte pár špinavých onucí.
A doma řekni, máš-li vůbec dech,
že svobodný a hrdý je vždy Čech!
Tvoje usmolená zbraň
nezapůsobí nikdy naň!
Vždyť ty sám dobře víš,
Československo, že nikdy nezlomíš!

Autor ze zdravotních říká důvodů,
hlásit se k tomu nebudu!

Nedělní hlasatel 13.10.91
Zasíala paní E. JAROŠOVÁ

Bouračka ... J. Kohout

Lidé z domova nám na západ posílali anekdoty a vtipy. Mám radost, že se bouračka povedla.

Mám nyní vroucí přání abych následující vypravovánky už nikcy v životě nemusel říkat. Odříkával jsem je 40 roků po celém svobodném světě. Jsou to staré dobroty, které nám připomenou z čeho jsme se dostali. Jsou to frky:

Dotaz u lékaře: 'Měl jsem operaci slepého střeva. Budu moci ještě milovat'? 'Ano, ale jen Sovětský svaz!'

'Jaký byl rozdíl mezi botou a Jakešovou vládou? Bota měla cvoky dole, Jakešova vláda je měla nahoře.'

Našli oběšenou slepici a pod ní bylo napsáno: 'Než bych Husákovi vejce dala, raděj jsem si život vzala!'

A tak se bouralo, až se to zbouralo. A na konec. Bouračka není žádná maličkost. Potrvá to delší dobu, než se všechno opraví, nebo popřípadě znovu vystaví. Tož tedy se prosí o trpělivost.

Koutek černého humoru z let totality

V kanceláři na Hradě jsou Husák a Bilak. Volá Moskva. Husák bere telefon. "Ano, soudruhu Brežněve...ano...ano...ano... to ne... ano...." Rozhovor je u konce. "Gustave! Jak ses, prosím tě, opovážil říci mu jednou ne?" - "On totiž říkal, že v Moskvě prší a optal se, jestli v Praze taky."

Orgán SNB při pochůzce spatří kamaráda, který se pokouší vylézt na telegrafní sloup, ale nedaří se mu to, stále padá. "Prosím tě, co to tu vyvádíš?" - "Můj nadřízený mi nařídil, abych zjistil jak je vysoký." - "To máš snadné. Sloup porazíš a klidně ho změříš po délce."

Nový riaditeľ (taktiež aj zbohatlík) *v novej fabrike vyzval zamestnancov, aby neodhadzovali všetko z minulosti, lebo aj v socializme sa nájde čo-to dobrého.*

Prihlásil sa Laco Obrátený: Ja prosím mám čo-to z minulosti.

Čujme! Čujme!

Desatoro novej sústavy riadenia.

1. Šetri si zdravie!

2. Čo môžeš urobiť dnes, môžeš aj zajtra.

3. To, že iní pracujú, ešte nie je dôvod, aby si pracoval aj ty.

4. Spis, ktorý sa ti za 30 dní nevybaví sám, nezasluhuje si tvoju pozornosť.

5. Stratenú chuť do práce nehľadaj.

6. Kto nič nerobí, nič nepokazí, a preto si zasluhuje odmenu.

7. K práci sa postav tak, aby sa mali aj iní kde postaviť.

8. Robota nie je krčma, preto v nej celý deň nevysedávaj.

9. Práca šľachtí človeka, ale kto dnes potrebuje šľachticov?

10. Pokiaľ nás slabo platia, nemôžeme silno pracovať.

NIČ ZVLÁŠTNEHO

Kdesi na kolchoze umrela mužíkovi Andrejevičovi žena a zanechala mu osem detí. Ťažký to bude život — hovorí si vdovec — idem sa obhliadnuť po nejakej žene. A hašiel. Oľgu Petrovnu Katerinskaju. Tiež vdovu a tiež s ôsmimi deťmi. Po desiatich rokoch pribudli k nim ešte ďalších osem detí.

Sedia obaja v zemľanke a rozmýšľajú o živote. Odrazu sa za zemľankou strhne veľká bitka.

— Nože sa choď pozrieť čo sa tam robí.

Vráti sa muž: — Nič takého. To len tvoje deti a moje deti bijú naše deti.

Na Brežnevovom pohrebe šli ďalej v pozadí Husák s Biľakom vedľa seba.

— Mohol by si mi povedať — pýta sa Biľak — prečo vezú truhlu na vojenskej lafete?

Husák: — To je podľa toho, čím človek v živote vynikal.

Po chvíli sa pustí Husák do duseného smiechu.

Biľak: Čo sa rehoceš, keď sme na pohrebe?

Husák: Len som si predstavil, ako raz teba povezú na šijacej mašine.

VÝMENA GENERÁLOV

Na americko-sovietskych poradách v Ženeve navrhol ruský delegát, že ako prejav dobrej vôle mohli by si Sovietsky zväz a USA vymeniť troch generálov.

— Nie zlá myšlienka — hovorí americký delegát — koho by ste navrhovali?

— My by sme vám poslali generála Jefrimoviča Ostipova, generála Alexandreviča Okupovačnoja a generála Michaila Myškyna.

— Ktorých generálov by ste chceli od nás?

— General Food, General Electric a General Motors.

KROK VPRED

Na družstve vysvetľuje nový kultúrny referent posluchačom, aký pokrok urobila strana v poslednom čase a hovorí: Ešte pred rokom sme boli s našou ekonómiou na pokraji priepasti a odvtedy sme urobili krok vpred.

UŽ VTEDY BOLI...?

V škole vysvetľuje učiteľ žiakom príčiny pádu Rímskej ríše a hovorí im: Patricioviа a rímski senátori sa vrhli na jedenie, luxusný život a zvrhlé hry...

— Pán učiteľ — pýta sa žiačik — to už vtedy boli pri moci komunisti?

ZE SOVĚTSKÉHO HUMORU

Časopis Ogoňok uveřejnil nedávno výběr hesel, která je možno použít jako tradiční výrazy k 1. máji, k výročí revoluce nebo k volbám, zkrátka při každé vhodné příležitosti. Tou je i jejich aktuálnost. A k tomuto účelu je zveřejňujeme i my.

- ***Stavbaři a montéři!** Urychleme výstavbu nových obytných domů. Jinak do roku 2000 nebude mít svůj vlastní byt každá rodina, ale jenom ti, co to slibovali!*
- ***Pracovníci Státní banky a ministerstva financí!** Přestaňte tisknout nové bankovky! Peněz je mezi lidmi dost, ale papíru je málo!*
- ***Zdravotníci!** Zařiďte výrobu jednorázových injekčních jehel! Vezměte si příklad z těžkého průmyslu, který již dávno vyrábí traktory a kombajny k jednorázovému použití!*
- ***Novináři!** Neskrývejte nic před čtenáři! Glasnost dala lidu pravdu, jenom pravdu a nic než pravdu!*
- ***Učitelé a pedagogové!** Přesvědčivě vpravujte vědomosti do hlav svých žáků! Výzva „učit se, učit se, učit se" je zvlášť aktuální dnes, kdy nikdo nechce „pracovat, pracovat, pracovat"!*
- ***Silničáři!** Uveďte rychle do pořádku povrchové kryty silnic. Všechny cesty přece vedou ke komunismu, kromě našich!*
- ***Občané a soudruzi!***
  Bojujte směle za odstranění všech privilegií! Ať žije socialisticky nejen náš lid, ale i strana a vláda! *red.*

ETAPY VÍTĚZNÉ POUTI

1903 – Komunista? Ne, sociální demokrat. To je fuk. Do vězení!
1917 – Jsou tu komunisti? Vstaňte, revoluce!
1937 – Komunista? Jste zatčen.
1941 – Komunisti, vpřed!
1956 – Otevřete, jste rehabilitován!
1977 – Chceš udělat kariéru? Vstup do strany!
1990 – Chceš udělat kariéru? Vystup ze strany!
Kam kráčíme, soudruzi?

Leták, rozšiřovaný městským výborem KSSS v Moskvě 15. července 1990

Socializmus je vraj najtŕnistejšia cesta od kapitalizmu ku kapitalizmu

Prišla americká delegácia do Sovietskeho zväzu. Všade sa robí poriadok. No pred jedným domom vidia, ako Ivan Ivanovič surovo bije svoju ženu. Pýtajú sa ho na príčinu a on im vysvetľuje:
— Čo s takou ženou robiť? Ukradla mi helikoptéru, že ide kúpiť mäso, a ona, hlupaňa, pristane na golfovom ihrisku.
— Máte pravdu — uznávajú členovia delegácie.

Na druhý deň sa pýta mužíka predseda sovietu, čo to včera tým Američanom tarai?
— A čo? Mal som im povedať pravdu, že som po troch rokoch dostal preukaz na galoše a ona, blázon, mi ho spálila?

— — —

Pýta sa žiačka učiteľky v škole na Slovensku, keď sa už všeličo zmenilo:
— Teraz sa už budete, pani učiteľka, lepšie a krajšie oblievať, keď už nie ste viac súdružka?

— — —

Vzdychol si v Košiciach komunista:
— Nuž nedbám, keď ma už posielate hnoj kydať, ale by ste mi mohli ešte povedať, kde dostanem vidly.

— — —

7 zázraků socialismu:

1. Všichni mají práci, není nezaměstnanost.
2. I když všichni mají práci, nikdo nic nedělá.
3. Přestože nikdo nic nedělá, plán se plní.
4. I když se plán plní, nikde nic není.
5. I když nikde nic není, všechno se dá sehnat.
6. Přestože se dá všechno sehnat, všude se krade.
7. I když se všude krade, nikde nic nechybí.

— — —

Príslušník Štb [tajnej polície], ktorý mal v Kanade známych, honosil sa svojimi digitálnymi hodinkami. Raz sa ho ktosi opýtal:
— Koľko je hodín, súdruh?

Ešteták sa pozrel na hodinky a odpovedal: desať deleno osemnástimi (10:18).

TRI ŽELANIA

Gorbačov navštívil Husáka, že sa s nim porozpráva o možnosti odísť na penziu.
— Napracoval si sa dosť — hovorí Gorbačov - mladším treba prepustiť miesto. Ale pred odchodom na penziu ti splníme tri želania.
Husák: Prvé želanie by som mal, aby nás obsadili Číňania a hneď aj odišli.
Gorbačov: Môže sa stať. A druhé želanie?
Husák: — Aby ešte raz prišli Číňania a hneď odišli. A to je aj moje tretie želanie.
Gorbačov krúti hlavou:
— Vedel som, že si starý, ale že si aj blázon, to som nevedel. Čo sú to za bláznivé želania?
Husák: — Nie celkom. Ti Číňania by totiž každý raz museli prejsť cez celé Rusko.

— — —

Sovětský svaz se odhodlal řešit krizi v Polsku evolučně:

???

Napřed tam pošlou Indiru Ghandiovou, a ta odnaučí Poláky jíst hovězí. Pak tam pošlou Khomeinho, a ten je odnaučí jíst vepřové.

A nakonec tam pošlou Castra, a ten je odnaučí jíst vůbec. Pro ty, kteří se nebudou chtít učit pak zbyde vždycky místo v Angole. A tím se vyřeší i zásobovací potíže angolského lidu který také vykročil na cestu vědecky řízené společnosti.

Plakala chodením po obchodoch utrmácaná ruská ženička v chudobnej komôrke. Zrazu sa objavilo tajomné svetlo a počula hlas:
— Chcem, aby si bola šťastlivá. Keď sa ťa dotknem touto paličkou, všetci budú po tebe túžiť. Ženy ťa budú vynášať do neba a budeš snom všetkých.
— Už viem — hovorí ženička — premeníš ma na princeznú.
— Nie! Na peceň chleba.

BIĽAK A PERESTROJKA

Nakoniec sa aj súdruh Biľak rozhodol postaviť sa na stranu "perestrojky" a dal sa do dedín zaprednášať si o tom. Hovorí do duše posluchačom, aby sa usilovali dosiahnuť plný socializmus"
— Keď budeme mať ten "plný socializmus" — ozve sa jeden z poslucháčov, bude už ten pravý komunizmus, alebo môže byť ešte horšie?

POCHYBUJE

Na porade vojenských expertov Varšavského paktu chváli sa ruský generál: My nepotrebujeme ani lietadlá, aby bombardovali Ameriku. My môžeme bomby zabaliť do kožených kufrov, odviezť ich do Ameriky a nechať ich tam vybuchnúť.

Smeje sa bulharský delegát vzadu.
— Čože, súdruh Smejkov, vari tomu neveríš?
— Aj by som veril, ale odkiaľ vezmete kožené kufry?

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Sedí babička se svou vnučkou v Praze v kině, kde se hraje film "Sněhurka a sedm trpaslíků". Běží týdeník, čsl. straničtí a vládní činitelé vítají svým charakteristickým způsobem delegaci z Kremlu. Vnučka se ptá babičky: "Babi, to už jsou ti trpaslíci?" Vedle sedící pán se ujímá odpovědi: "Ne, holčičko. To nejsou ještě trpaslíci. A až budeš větší, rozpoznáš sama trpaslíky od tajtrlíků."

-l-

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

ČESKÝ HUMOR PROTI NACISMU

Český humor byl velkou protinacistickou zbraní již od prvopočátku od uchopení moci nacisty v Německu. Varoval před německou rozpínavostí a možno říci, že předvídal, kam směřuje tento vývoj.

Na rozdíl od mnichovanských politiků, kteří ještě v roce 1938 slepě věřili v mírumilovnost Adolfa Hitlera, již v humoristickém časopise Kopřivy kreslený humor v roce 1934 předpovídal světovou expanzi Německa (obr. 1). Je jistě též zajímavé, že stejný humoristický časopis v téže době již viděl i neslavný konec nacistického Německa reprezentovaný Adolfem Hitlerem (obr. 2). I když samotný „vůdce" ušel šibenici jak mu to předpovídala karikatura, jeho některým spolupracovníkům se to nepodařilo. Je obdivuhodné, jak český humor předvídal to, o čem se zaslepeným politikům ani nezdálo.

Nepopiratelnou kapitolu tvoří protiválečná tvorba Josefa Čapka, nevyjímaje jeho černý humor. To, co Karel Čapek vyjádřil ve svých divadelních hrách, především Bílé nemoci a Matce, to jeho bratr ztvárnil jako malíř. Byly to především kresby Základy hitlerovské výchovy z roku 1933 představující bombu na Židy školní mládeži a z cyklu Diktátorské boty, vydaném v roce 1937, Krok dějin..., Defilírka a další, pošlapávající lidskou důstojnost. Však také na varovná slova Josefa Čapka, aby jeho bratr odešel do ciziny, mu tento odpověděl, že mu jeho kresby Němci nezapomenou. Josef Čapek ukončil svůj život na úsvitu svobody v koncentračním táboře.

Byla to právě Praha, kde ranné vzepětí nejen české karikatury proti válce a nacistickému násilí se prezentovalo na Mezinárodní výstavě karikatury, uspořádané spolkem Mánes v roce 1934. Řada umělců z nichž je nutné obzvlášť vyzvednout osobité karikatury Františka Bidla, zde jasně vyslovila svůj protiválečný postoj. Proti jejímu uspořádání protestovalo pražské německé vyslanectví a německá znacizovaná mládež uspořádala v Praze bouřlivou demonstraci. Jak je vidět, čeští umělci bojovali proti narůstajícímu nebezpečí, i když si byli vědomi co je v budoucnu může čekat.

Za války v letech 1939–1945 se stal humor neoficiální součástí českého života v protektorátu. Byl obrovským prostředkem protiněmecké rezistence. Téměř denně se čeští lidé setkávali s novými anekdotami a vtipy, zaměřenými na politické dění v říši. Jejím bohatým zdrojem se stali též protektorátní kolaboranti. Ani v době úspěchů německé armády jak na západní, tak i na východní frontě tvorba vtipů neochabla. Ústupové zkracování německé fronty a již jasně blížící se porážka nacistického Německa byly jejich nevyčerpatelným zdrojem. Stejně jako zkreslující a lživé zprávy z hroutící se fronty.

Válečná anekdota v protektorátu reprezentuje české myšlení a odráží nezlolnou víru ve vítězství pravdy a demokracie a potrestání válečných zločinců. Šířila se jako lavina od úst k ústům, samozřejmě s nezbytnou opatrností před kolaboranty a zrádci. Prakticky v té době však z pochopitelných důvodů vymizel protiněmecký kreslený humor.

Válečná anekdota pomáhala překonat nejen dny obav a strachu, ale byla stále nadějí, až se jedna z nich vyplnila

„Víš, jak bude znít poslední zpráva vrchního velitelství německé branné moci?"

„???"

„Prohráli jsme válku, aniž nám v tom mohl nepřítel zabránit."

LIBOR NOVÁČEK
(Honorář na Fond NO)

Říšskoněmecká hymna.

Jeden, dva tři,
my jsme bratři.
Kuráže nám nechybí,
na oheň je alibi.
A tož jaké strachy,
jen když máme prachy.
Pustíme se v let
na celičký svět

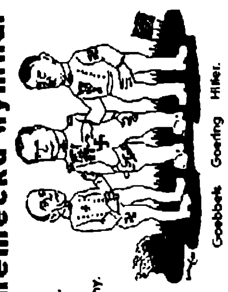

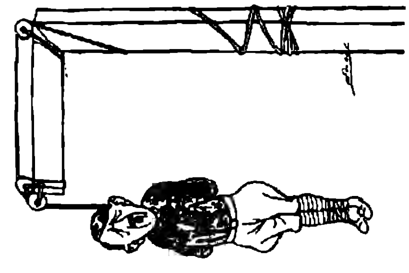

Hitler ve své slepé ctižádosti to dotáhne tak daleko, že bude jednou zaujímat daleko „vyšší postavení než sám Hindenburg."

N/O 2/12/04

VTIPY Z ČESKOSLOVENSKA

Rýmovaný návod jak zvýšit turistický ruch přetiskly Literární noviny: "Nebývalo dříve kladem (poklonkovat před Západem.) Dnes zůstane profil čistý (při poklonkách před turisty.) Ba, může se přímo směle — lézti jim až do portmonky!" — FEC

Přišel kostelník k panu farářovi a řekl mu: " Nezlobte se, pane faráři, ale ode dneška už nevěřím v Pána Boha." "Tomu nerozumím", řekl farář, "ty, který jsi celý život tak poctivě sloužil Pánu Bohu, a nyní se od Něj odvracíš?" — Druhý den přišel kostelník opět k panu faráři a řekl: "Nezlobte se na mě, pane faráři, ale já jsem musel vstoupit do KSČ." "Prosím tě, ketelníku, řekni pravdu, proč jsi to všechna udělal?", zeptal se nešťastný pan farář. "Já jsem musel. Kdybych to byl neudělal, tak mně nevzali syna na bohosloveckou fakultu!" — FEC

Na hranici mezi Kubou a americkou základnou Guantanamo stáli blízko sebe dva vojáci na stráži, kubánský a americký. Američan si nedůvěřivě prohlížel světlovlasého Kubánce. Toho to rozzlobilo a nakonec se dopáleně zeptal Američana: "Što smotriš? Ty nikogda neviděl kubanskovo soldata?" — FEC

Caeterum autem censeo...

Ministr zahraničí Chňoupek lhal ve Francii novinářům, že „v Československu je vše v naprotém pořádku, nikde ani stín diskriminace, neřku-li pronásledování." Z této lži ho usvědčuje i jednoroční podmínečný trest 80-letému (!) knězi Ladislavu Hanušovi, jenž v Ružomberoku vypomáhal v duchovní správě zpovídáním věřících.

„Caeterum autem censeo... Ostatně soudím, že KOMUNISMUS MUSÍ BÝT ZNIČEN!"

Dvt VII/87

Policajt vyzve mladou slečnu k tanci a ptá se jí: "Slečno, Vy si taky myslíte, že jsou policajti blbí?" "Ne, ale na hymnu jsem ještě netancovala."

BRATSKÁ POMOC

V ktoromsi veľkom západoeurópskom meste dali sa do seba dve teroristické skupiny. Streľba krížom-krážom cez ulicu a odrazu ticho, lebo im vyšli náboje. Vtedy sa odrazu z bočnej ulice objaví ruský tank. Vyjde z neho člen KGB a pýta sa: Telefonovali ste o bratskú pomoc?

NEUVERITEĽNÁ OCHOTA

Keď bolo s Jaruzelským už veľmi zle, odhodlal sa ísť k Brežnevovi a hovorí mu: Naša krajina je na dne. Jedine Sovietsky zväz nás môže zachrániť. Podal Brežnevovi zoznam tovarov, ktoré by potreboval. Brežnev si založil okuliare a číta dlhý zoznam: Milión ton pšenice. Brežnev hovorí: Dáme. Päťdesiat tisíc ton mäsa. Brežnev: Da, dodáme. 5000 traktorov, atď. atď. a Brežnev so všetkým súhlasí. Potom zdvihne oči a pýta sa Jaruzelského: Čo pozeráš tak pochybovačne? Azda mi nedôveruješ?

Jaruzelsky: Dôverujem, len neviem, či nám to všetko Maďarsko a Česko-Slovensko dodá.

VYRIEŠENÝ PROBLÉM

Prišiel k Husákovi minister bytovej výstavby a hovorí mu, že by sa malo zo zahraničia objednať stotisíc postelí, keďže domáca výroba nestačí.

Načo objednávať — odpovedá mu Husák — mŕtvi ležia na cintorínoch, sedliaci na slame, robotníci na mítingoch, študenti v škôlkach, umelci na vavrínoch, strana je stále na stráži a nepriateľ nikdy nespí.

VYSVETLENIE

Komunistický ideológ sa pýta katolíckeho teológa:

— Vysvetlite mi to, ako je to možné, aj my sľubujeme ľuďom raj, aj vy im sľubujete. Vám veria a nám neveria.

Teológ: My sme našim veriacim raj ešte neukázali...

MIEROVÉ FABRIKY

Dozvedal sa Jožo od kamaráta, ktorý pracuje v automobilke v Česku, či by sa nedali „potiahnuť" nejaké súčiastky.

— Dali by sa. A aké by si chcel?

— No tak, aby sa dalo z nich zmontovať auto.

Po mesiaci-dvoch hovorí robotník automobilky kamarátovi: Už dva mesiace ti nosím súčiastky; podarilo sa ti to auto zložiť?

— Podarilo i nepodarilo. Nech to skladám, ako viem, vždy mi z toho vychádza guľomet.

Učiteľ: Čo je komunista?

Žiak: Človek, ktorý študuje Marxa a Lenina.

Učiteľ: A kto je antikomunista?

Študent: To je človek, ktorý oboch číta a rozumie ich.

NOČNÝ SPÁNOK

Na bráne istého talianskeho hotela mali nápis:

— Prosíme vás, aby ste v noci nevyrušovali zo spánku našich hostí.

Na druhý deň ktosi pripísal:

— Naučte ploštice čítať!

VYLIEČENÝ PAPAGÁJ

V rodine mali syna Jožka a papagája. Syna chceli dostať na univerzitu a práve čakali na profesora Pučistu, ktorého bolo treba nejak slušne podplatiť. Chyba bola, že papagáj hovoril a že sa naučil pozdraviť: Pochválen. Učia ho celý deň zdraviť: Česť práci, ale papagáj sa tvrdohlavo drží svojho: Pochválen.

Z okna vidia prichádzať profesora Pučistu. Čo s papagájom? Mohol by celú vec pobabrať. Šikovne ho hodia do chladničky. Vec sa vydarila, syn bude prijatý a na papagája zabudli. Až večer si ktosi naňho spomenul a beží otvoriť chladničku. Papagáj, trochu otĺapený, vylezie von a pozdraví:

— Česť práci. Sibir.

ZA HRSŤ SMIECHU

GORBAČOV A KÁDÁR

Gorbačov rozoslal svojich špiónov po satelitných krajinách, aby sa od nich dačo poučil, ak už nevyhnutne nejaké reformy musí začať. Vrátil sa prvý špión z Prahy.

— Ako to tam robia? — pýta sa Gorbačov.

— Veľmi jednoducho. Všetky vládne autá majú smerovky doľava a tak aj idú.

— Konzekventní — hovorí Gorbačov — ale duráci. Nikde sa nedostanú.

Prišiel druhý špión z Budapešti a hovorí: — Viezol som sa s Kádárom v aute a videl som tajomstvo jeho úspechu. Na každej križovatke povedal šoférovi: Vyhoď smerovku doľava a zatoč doprava.

— Lišiacke — povedal Gorbačov — ale poučné. Tak budem postupovať i ja pri rokovaniach so západom.

— Ako, Michail — pýta sa špión.

— Presne tak ako Kádár. Na križovatke dám signál doprava a zatočím vždy doľava.

EŠTE JEDEN „REFORMOVANÝ"

Na politickom školení v Moskve vysvetľuje prednášateľ poslucháčom, že sovietska spoločnosť je už taká vyspelá, že si môže dovoliť slobodu prejavu.

— Dobre, dobre — ohlási sa poslucháč vzadu — ale čo bude potom s tými, ktorí použijú slobodu prejavu?

— Nuž a čo? Čo aj predtým. Na Sibír...

Keď bol Husák ešte pri moci, poslal svojho tajomníka do skladov pozrieť, aké majú zásoby. Tajomník sa vráti a hlási:

— Je tam zásob na dvadsať rokov.

— To je veľmi dobre. A pre všetkých?

— Čo vás nemá, len pre nás dvoch.

anekdoTÁrium

ANEKDOTÁŘ
DNES RESTAURAČNÍ

Není-li dostatek požíratin na trhu, uchylujeme svou pozornost k restauracím, nikoliv tedy restauracím fasád a hladomoren, ale spíše k institucím obžerstvovacím. I tam nás ovšem doprovází všudypřítomno tvrdých ekonomických zákonů socialistického realismu:

"Pane vrchní, nemohlo by mít to pivo správnou míru?" "No, to by mohlo, ale abych vám pravdu rek, výčepní to vidí nerad."

"Myslíte, pane vrchní, že by se do toho pulitru dal zazdít ještě jeden prcek?"
"Jakpak by ne, třeba dva!"
"Jo, tak to sem rád. V tom případě mi tam ještě dolejte pivo."

Česká kuchyně se nikdy nedala zahanbit západním kulinářstvím. Netrvalo dlouho a na stolech našich strávníků se objevil hamburgr. Přes celý talíř a kolem ještě vokurčička, pláteček červené řepy, cibulinka, kvítek karfiólu a podobné okolnosti.
"Prosím vás, pane vrchní, co ste to přines? Tohle má bejt hamburgr alá sovětský sputník?"
"Ano prosím, jak vidíte, je obklopen velkou oblohou."
"No a co je to vprostřed?"
"Přesně jako sovětský sputník. Uprostřed je pes."

"Pane vrchní, tyhle dvě žebra jsou půl kuřete?"
"Ano, vašnosto."
"No, to je výborný, tak mi přineste tu druhou půlku."

Pro zahraniční klientelu postavili hotel Internacional, smutně proslulý svou stalinskou architekturou. Chvástá se číšník zámořskému hostu:
"To, že tady nemáme jídelníčky, to vás nesmí překvapit. Objednejte si, co chcete, a já se s vámi vsadím, že do dvaceti minut to máte na stole."
"No to je dobrý, tak mi přineste chlebíčky obložené velbloudí paštikou."
"Jak si vašnosta přeje, a má to být velbloud jednohrbý nebo dvojhrbý," dodává číšník jízlivě.
"Radši dvojhrbý, doktor mi říká, že mi dromedáří paštika nesvědčí na slezinu."
Číšník odcválá, host čeká 20, 40, 60 minut. Po dvou hodinách se číšník přišoural s prázdnou.
"Á, došla vám velbloudí paštika, dyť sem to říkal."

"Pendrek, velbloudí paštika, tý tu máme ještě dva metráky od poslední návštěvy Hajlé Sulázijé. Paštika byla v pořádku, ale po celý Praze sme nemohli splašit pořádnej kus chleba!"

JABLEČNÝ ZÁVIN PO SOCIALISTICKU

Spolu s vámi se diví Jarda Malý

Socialistické hospodaření dosahuje netušených proporcí. Československo již nejen předčilo všechny kapotalistické státy v počtu zelezo-kilogramů na jednu osobu, ale zároveň v počtu osob na jedno jablko!

Povídá pan doktor pacientovi: "Takové pivní břicho jsem ještě nevidel. Kdybyste si místo každého piva dal jedno jablko."
Praví pacient: "Zbláznil jste se, pane doktore! Kde bych po Praze sehnal denně třicet jablek?"

Hned za Národním divadlem, na rohu Ostrovní, přijde zákazník do Zeleniny a ovoce, n.p. a ptá se: "Pane vedoucí, máte jabka?"
– "Jo, máme, ale jen v divadelním provedení."
"Opravdu", zajásá zákazník, 'tak mi jich navažte pet kilo. A mimochodem, jak vypadaj takový jabka v divadelním provedení?"
"No, to máte jednoduchý," pan vedoucí na to, když už zákazník zaplatil a převzal zboží, "kde jinde byste potřeboval shnilý ovoce."

"Ty kluku neřádská," zlobí se předseda JZD, "ta paní ti dala jabko z našeho družstevního sadu a tys ji rozplác kravinec na kabát."
"Omyl, soudruhu předsedo, to nebyl zádnej kravinec, to bylo to družstevní jabko."

Jaký je rozdíl mezi kapitalismem a socialismem?
V kapitalismu zahnívá celý společenský řád, v socialismu halt jen ty jabka.

A ještě jedna rusko-židovská :
Sovětský státní úředník zahlédne v Moskvě na lavičce v parku Žida, jak se učí hebrejsky.
"Nemrhejte časem, stejně vás tam nepustíme."
"Já vím, to já jen až přijdu do nebe, abych se tam domluvil."
"A co, když přijdete do pekla ?"
"To nebude problém, Rusky umím."

NA SKÚŠKE Z MARXIZMU
— Prečo kupujeme pšenicu z Ameriky?
— Aby sme pomohli odstrániť nedostatok kapitalizmu, ktorý sa nazýva nadprodukcia.

A nyní jedna anekdota opravdu mistrovsky odpozorovaná a přímo ze života — takže skoro ani ne anekdota. Pět etap plánování:

1. předprojektové nadšení
2. realizační vystřízlivění
3. Hledání viníků
4. Potrestání nevinných
5. Odměňování nezúčastněných.

21. února 1991 Denní Hlasatel 9

Jak psali, jak básnili, jak podlézali

Karel B. Horký, Praha

(Malá dokumentace o české publicistice za komunismu)

Tohle není žaloba! To je jen rekapitulace něčeho, na co bychom neměli zapomenout. Dnes po tom všeobecném krachu světového komunismu se teprve jeví ve správném světle. Jak mnozí čeští duchové psali a lízali paty komunismu. Je to však především žertovné, zábavné čtení. Dal by se mu dát také titul: Jak slova létala...

Vždyť vysoko nad tím po celé zemi naší
raší růžové socialistické předjaří.
A tohle rašení nezkrotí, nezastraší
žádní uličníci, žádní zbrojnoši.
Žádné Trumanovy fondy, žádný dolar
žádné typy, milující stále stín,
žádná zkyslá politická coca-cola
z Ameriky, z Bělehradu, z Palestin!
Jde o to vzít bandu za límec...
Donutit je, aby sami vyskákali do vesmíru
jako krysy bezhlavě po hlavě.

(1952. Autor: básník a kritik Jiří Taufer)

Dělají dolary, dolary ke své chvále.
Však svět se nemíní rozsypat jaksi stále.
Dělají dolary i z krvavého těsta,
však v Polsku dnes navzdory rostou nová města,
dělají dolary a šíří svoje klipky,
však v novém Maďarsku se naplňují sýpky,
dělají dolary a pumou při tom chrastí,
však mocně dýmají dnes závody v mé vlasti.
Nu, onen nový svět, jak by to bylo v plánu,
nerozsype se přece před hrozbou Vatikánu.

(František Nechvátal, básník, 1952)

STALINŮV ÚSMĚV...
To je on
Celý
vyzařuje
v úsměvu svém
stalinském
A jak by mu nezářil
na tváři
ten úsměv vítězný,
když jako slunce vychází
na nebi mladých tříd

(Vilém Závada, básník, 1950)

Ať žije generalissimus Mír!
Chráníme si tě jako oko v hlave
Marx místo bible dal ti klid
jasně svět vidět i ve vší vřavě
lid, to je Stalin, Stalin je lid.
Ať žije generalissimus Mír!

(Marie Pujmanová, spisovatelka, 1950)

K NAROZENINÁM KLEMENTA GOTTWALDA
Proti vůli mocných světa zrozen
z Jitřenčina čela
bez darů a bez Tří králů, bez povijanu
přišel na svět, jak se vchází do uraganu.

(Vítězslav Nezval, básník, 1951)

v [illegible]. —Básník V. Rohan zveřejnil odpověď prof. V. Černého, když ho přátelé v r. 69 vybízeli k odchodu do zahraničí: "Proč já bych měl odcházet, já jsem tu doma, ať táhnou ti, co sem nepatří!"

Slunce se zatmělo.... A strašný úder z dáli
planetou otřás v samých základech
Dnes umřel Josef Visarionovič Stalin!
Náš rodný otec, vůdce, záchrance všech!
(Ilja Bart, básník, 1953)

Je to dojemná i bohatýrská píseň
jako by ji pěvci z lidu zpívali.
Na začátku týdne loučili se,
koncem týdne znovu setkali.
Sešli se - jak scházejí se bratři
nebo jako otec se synem,
kteří k sobě nerozlučně patří -
soudruh Gottwald se soudruhem Stalinem!
Kdyby naše slzy spatřili,
jsem si jist, vrtěli by hlavou:
Kdypak jsme vás tohle učili?
Našli jste si ale chvíli pravou!
Nejste, dávno nejste malinci,
nechodíte sami černou nocí.
Není s vámi Stalin - buďte stalinci!
Není s vámi Gottwald - buďte gottwaldovci!
Lide sovětsky, jsme spolu v hoři svém,
lásku o to větší nikdo nerozdrtí.
Sblížili nás na věky svým životem,
spojili nás na věky i smrtí!
(Pavel Kohout, básník, dramatik, romanopisc, 1954)

"Do bitev půjde před řadami, do bitev půjde Gottwald s námi, do bitev půjde před řadami... (Jest iže tyto verše neznáte: Milan Uhde, 14. března 1953). N. Hlasatel. 13.12.97

ODPOSLOUCHANO V PRAZE

Doneslo se orgánům lidové kontroly, že známky s Gustávem Husákem mizerně lepí. I vydali se orgáni do nejbližší trafiky, nakoupili něco známek a podivili se: všechny přilehly a držely bezvadně na papíře. Žádali od trafikanta vysvětlení pověstí, utrhajících na cti čs. známkovnictví. Dí trafikant: «No-jo, ale dyž vy ste první, kerý plivaj na rub.»

Potkají se dva. «Povím vám nový vtip,» praví pan Novák. «Jde Gustav Husák po ulici. Za ním jakési individuum, zvedá nůž a užuž ho chce bodnout do zad . . . Znáte to?» «Ne.» «Já taky ne, ale začátek je dobrý, ne?»

Co to jsou telegrafní sloupy? Cenzurovaný strom.

Nový pozdrav v ČSSR: «Čest nebo práci!»

Nový přípitek tamže: «Na hovno!» (Na hromadný odchod vojsk našich osvoboditelů!)

Stalo se roku 2000 ve Švýcarsku. Ptá se syn otce: «Tati, kdo to byl ten Brežněv?» «Moment — Brežněv . . . Brežněv . . . , no, určitě to nevím, ale mohl by to být ten politik, co žil v době Alexandra Solženicyna.»

"Milada Horáková si svou smrt zasloužila. To nebyla žena, to nebyl člověk. Byla to jen zavilá a podlá nepřítelkyně. Zradila to nejvyšší: vlastní zemi, vlastní lid.
(Jarmila Glazarová, spisovatelka, 1950)

"Psům psí smrt!"
(Ivan Skála, básník o procesu proti R.Slánskému a spol.1952)

"Zločince Slánského chtěl pomáhat zachránit před spravedlivým trestem mnichovský vysílač Svobodná Evropa. Kdo by neznal tuto smutnou instituci, která se zrodila z dolarů a ze lži, z dolarů a ze lži živoří..."
(A.J.Liehm, novinář, 1952)

– Kde je najvyšší vrch na svete?
– Samozrejme že na Slovensku, lebo už vyše 40 rokov ideme dolu kopcom...

– Kde je najhustejší les na svete?
– No predsa na Slovensku. Máme tu len tri duby a Rusi odtiaľ už vyše 20 rokov nemôžu výjsť.

– Co robí mráz keď vonku nič nerobí?
– Behá komunistom po chrbále!
Ladislav Danek, Slovensko

DOPIS STRANĚ...

Má rodná,
jež jsi ve mně dlouho zrála,
tak jako v tisících jsi rostla již,
jak růže v srdci, jak magistrála,
jež dálky spojuje, zemi a hvězdnou výš!
A proto útok náš už nikdo nezastaví
-lak jako nezastavili nás v únoru.
Dělník je na hradě. A celý národ staví.
Já, voják řadový, čest vzdávám praporu.
(Jan Sterk, básník, 1949)

Z československého humoru . . .

Jožo s Dežou pasou u silnice ovce. Jede kolem nákladní auto se značkou TIR. Jožo se ptá: "Čo je to také TIR!" Dežo: "Veď vidíš, auto ide na východ — tak sa to čítá Tovar Ide do Ruska".

Za několik dní zase pásou ovce, auto jede nazpátek.

Jožo: Ako že má napísané TIR i keď ide nazad?"

Dežo: "Keď ide nazad, aj nazad sa čítá. Rusi Idú pre Tovar".

BONMOTÁKY Z PRAHY

Metoda kino-pravda byla u nás nahrazena metodou potěm-kino

Říkali o něm, že politicky vyzrál. Tak se ptám: na koho?

Dříve na spisovatele čekal lektor. Dnes na ně čeká liktor

Vládnoucí (j)elita

Jsme malý národ. Nemáme ani velké státníky, ani velká auta. Musíme se spokojit s minicary

U nás každý vyšetřovatel vyšetřuje na vlastní pěst

Maminko, tady v Rudém právu je napsáno! Tak do toho nešlápni, dítě!

Na Západě superman.
U nás supermanka

Proč je Praha špatně zametená? Není dost profesorů filozofie!

U nás jsou umělci buď vyřezaní nebo vyřazení

K socialismu nevedou dálnice. Spíš steSky

Hic sunt ChameLeones!

CH/0077

Co znamená výrobná značka „Favorit", S. 136? **Ze šetrič na jedno auto musia traja ľudia šesť rokov!**

Ako sa budú deliť v budúcnosti komunisti?
Rôzne. Na Slovensku valaškami a na Kube mačetami!

Kedy bude na Slovensku dobre?
Keď budú existovať u nás dve veľmi dôležité vrstvy, vrstva komunistov a nad nimi vrstva betónu.

Napriek celosvetovej snahy o odzbrojenie v „CSSR" idú vyrábať najnovší typ vojenského lietadla **Jak–eš.**

Poľnohospodári vyšlachtili nový druh sliepky jakešky, ktoré vedia iba kotkodákať, ale nie sú schopné znášať vajíčka.

- Víš, co je na světě nejkrásnější?
- Socialismus.
- A nejstrašnější?
- Že jsme ho měli my!

(J.Štětina, Brno)

NA CESTE DO MOSKVY

Letuška hovorí cestujúcim: Dofajčte, pripútajte sa, prosím, pristávame v Moskve na letisku Seremetovo, dve... Posuňte si prosím hodinky o tridsať rokov dozadu.

Možná při výslechu někdo dostal po hubě, ale jinak já facky nedával, jenom jsem některým klepal na čelíčko, aby se probrali a začali mluvit, *prohlásil před soudem v Brně bývalý příslušník StB Jaroslav Daniel zvaný Prase, obžalovaný z toho, že v letech 1948–1950 bil a mučil vyslýchané vězně.*

— Je pravda, že poľskí vlastenci požiadali Sovietsky zväz o pomoc?
— Áno. Požiadali v r. 1939 a Rusi prišli až r. 1981.

• Rumunský rolník Calin Florea nedávno „exhumoval" svůj traktor, který před 36 lety tajně „pohřbil" na svém pozemku, aby mu nebyl při kolektivizaci zkonfiskován. „Motor stále běží a traktor v perfektním provozním stavu vyjede do dvou týdnů opět do polí," prohlásil hrdě Florea v rozhovoru pro list Cuvintul Natsional. Aby zabránil návratu „komunistického peklа", zasadil Calin Florea na místo, kde jeho traktor 36 let trpělivě vyčkával lepších časů, červenek.

Niekoľko rokov po vojne stretli sa Mišo s Vojtom a rozprávajú sa o Martinovi, ktorého už dávno nevideli.
— Ty nevieš o tom?
— Nie a čo sa stalo
— Odviezli ho na Sibír.
— Prečo?
— Lebo rozširoval falošné správy, že Rusi odvážajú Slovákov na Sibír.

* * *

Proč nosí příslušníci Sboru národní bezpečnosti pistoli?

? ? ?

Aby se ubránili, když je něco napadne.

* * *

Mladý esenbák se připravuje na zkoušky a zaboha si nemůže pamatovat, které je hlavní město SSSR. Soudruh mu poradí, aby si to napsal do boty, botu si pak pod stolem zul a četl odpověď z boty.

Mladý esenbák se dostaví ke zkoušce, posadí se za stůl, zuje si botu a když dostane otázku, které je hlavní město SSSR, zadívá se upřeně do boty a vítězoslavně vyhrkne:

"Svit Gottvaldov!"

* * *

Jde po pražské ulici esenbák a nese pod každou paží velikananánský meloun. Zastaví ho babička a ptá se:

"Prosimich, pane esenbé, kudy se dostanu k Národnímu divadlu?"

"K Národnímu divadlu?" zamyslí se příslušník SNB s dvěma melouny pod paží.

"K Národnímu divadlu říkáte... tak to byste mi musela podržet ty dva melouny".

Babička ochotně vezme do rukou oba přetěžké melouny a přímo se pod jejich tíhou prohýbá.

"K Národnímu divadlu?", opakuje si příslušník SNB. A pak rozhodí bezmocně oběma volnýma rukama: "Tak to nevím!"

* * *

Ve středu bylo možno potkat na Národní třídě a na nábřeží spoustu příslušníků Sboru národní bezpečnosti s bandaskami, džbánky a lahvemi. Chvátali směrem ke Zlaté kapličce, protože se mezi nimi rozkřiklo, že na Národním dávají SMETANU...

* * *

Příslušníci Sboru národní bezpečnosti dělají zkoušky, aby mohli být povýšeni. Esenbák dostane rafinovanou otázku, kterýžto král byl nazýván Otcem vlasti, založil Karlovu univerzitu, jíž esenbáci právě absolvují.

"Prosím, to vím, soudruhu náčelníku. Karel I vé".

Náčelník frekventanta taktně usměrňuje.

"Otázka byla v zásadě zodpovězena správně. Ale naučte se, soudruhu, římské číslice. I vé v římských číslicích znamená čtyřku. Tedy ne Karel I vé, ale Karel Čtvrtý".

Jako další dostane frekventant těžkou otázku, kdože založil Svaz sovětských socialistických republik.

"Prosím, to vím naprosto bez chyby, soudruhu náčelníku. Lenin Šestý".

* * *

Hlídka VB staví na silnici auta a žádá průkazy. Řidič bez odmluvy podá občanský průkaz a esenbák slabikuje nápis na obalu: "Ob – čan – ský – prů – kaz". Podá průkaz zpět řidiči a vyzve spolujezdkyni, aby předložila svůj průkaz. Spolujezdkyně podá rovněž občanský průkaz a esenbák znovu slabikuje nápis na obalu" "Ob – čan – ský – prů – kaz". Vrací průkaz spolejezdkyni a udiveně se ptá "Vy jste bratři?".

* * *

Pozdě večer přijde náčelník Okresního oddělení SNB na stanici a najde tam za stolem jednoho staršího strážmistra, jak vyřizuje agendu úplně nahý.

"Co tady vyvádíte, chlape?" — spustí na něho zhurta.

"Plním rozkaz, soudruhu náčelníku. Účastnil jsem se večírku u soudruha kapitána. Hrálo se tam na fanty a když jsme už byli všichni bez šatů, tak soudruh kapitán zhasnul světlo a řekl: "A teď do práce, soudružky a soudružky!" — Tak jsem se sebral a šel jsem do kanceláře".

* * *

Okrskář SNB jde na pochůzku Stromovkou. V jednom místě si všimne, že ze křoví koukají mužské nohy. Zatahá za jednu nohu a ptá se: "Co tam děláte, občane?"

"Co bych dělal", odpoví muž. "Souložím!"

Okrskář vytáhne pokutový blok a řekne: "Tak to bude padesát korun, občane!"

Ze křoví se vynoří ruka s padesátikorunou, převezme pokutový lístek a zase zmizí.

Za půl hodiny jde okrskář stejnou cestou a zase vidí stejné nohy koukat ze křoví.

"Co tam děláte, občane?"

"Už jsem vám přece říkal".

"Tak to bude nová pokuta", řekne esenbák. "Zase padesát korun"!

Z křoví se ozve hlas:

"Nemáš drobnejch padesát korun, Máňo?"

Nato praví esenbák: "Tak vy jste tam dva? Tak to bude 100 korun!"

Gorbacov prosil Pána Boha o audienciu a dostal ju. A prosil Pána Boha, aby mu pomohol primäť Poliakov k rozumu, lebo mu veľmi šarapatia.

– Neboj sa, syn môj, – hovorí Pán Boh – urobíme čo sa dá. V Poľsku bude bum, bum...

O týždeň explodovala atómka v Černobyle!

Zúfalý Gorbačov prosí ďalšiu audienciu v nebi a ju dostane. A bolestne vzdychá, že to bum, bum... nebolo v Poľsku, ale v Sovietskom zväze. Pán neba a zeme ho nato chlácholí:

– Máš pravdu, syn môj, ale na vine nie som ja, lebo Popieluszko mi dal do rúk starú mapu Poľska!...

– Ktorá krajina je najďalej vo vývoji socializmu?

– Poľsko! Už došlo na samý koniec tohto vývoja!

Není dobře si jenom vybírat . . .

U řezníka. Zákazník vyzvídá: "Máte hovězí?" — "Ne" — "Telecí?" — "Vepřové?" — "Játra?" — "Jehněčí?" — "Ne." Vzadu fronty se ozve rozzlobený hlas: "Ať si jen nevybírá. Dejte mu jednu přes hubu!"

Domovní prohlídka u českého faráře

Příslušníci žasnou: nad oltáříkem fotografie Husáka, Stalina, královny Alžběty a prezidenta Reagana. Na dotaz farář vysvětluje: "Ale to je jen taková pomůcka k modlitbě." Ukáže na Husáka: "Otče náš . . . , který jsi v nebesích . . . " ukaže na Stalina, "přijď království tvé . . ." ukáže na Alžbětu, "buď vůle tvá . . ." ukáže na Reagana.

V istom bukureštskom centrálnom úrade mali zamestnaného referenta Jakuba Kohna. Raz ho navštívil predstavený.

- Súdruh Kohn, v úrade sa množia námietky, že pre toto miesto nemáte kvalifikáciu...

— Myslel som na to, — riekol Kohn s úsmevom — medzitým som zmaturoval. A vytiahol z vrecka maturitné vysvedčenie.

Všetko bolo v najlepšom poriadku. Ale o mesiac znovu prišiel predstavený.

— Viete, sme veľký centrálny úrad a ľudia poukazujú na to, že by sme predsa len mali mať prevažne vysokoškolsky vzdelaných zamestnancov. Keby ste aspoň diaľkove študovali...

Kohn sa usmial a vytiahol index:

— Na všetko som myslel. Už študujem.

Šéf bol veľmi spokojný. Naprieč tomu sa o pár týždňov znovu objavil.

— Všetko by bolo v najlepšom poriadku, len viete, keby ste sa nevolali Kohn, súdruh Kohn...

— Rozumiem, — riekol Kohn a vytiahol z vrecka doklad o zmene mena na Popescu.

Zdalo sa, že už teraz ho naozaj nič nemôže postihnúť. Lenže asi o tri mesiace bol predstavený znovu v jeho kancelárii. Zoširoka spustil:

— Pozrite, súdruh Popescu, neviem, ako by som vám to vysvetlil... Viete, že prebieha reštrinkcia, znižovanie stavu zamestnancov. Všade prepúšťajú, v plánovacom oddelení prepustili Grúna, v účtárni Weissa a aby sa to vyrovnalo, musíme teraz prepustiť aj jedného Popesca...

— ■ —

V sovietskom tábore sa stretla istá dvojica.

— Prečo ťa sem poslali?

— Pre lenivosť.

— Rozumiem. Sabotáž.

— Nie. Diskutoval som s priateľom o politickej situácii. A myslel som, že mám dosť času udať ho na druhé ráno. Ale on bol na KGB čoskoro tej noci.

— ■ —

Poslucháč Vysokej stranickej školy sa pýta:

— Prečo dodáva Kanada a USA toľko pšenice Sovietskemu zväzu?

Školiteľ mu to vysvetlí:

— Ide o typický krízový jav kapitalizmu, o katastrofálnu nadprodukciu. Keby im Rusi nepomohli z núdze, vyjdú na psí tridsiatok.

Z PRAŽSKÉHO HUMORU . . .

Ke smrtelné posteli si pozval Brežněv svého nástupce Andropova a ptá se ho: "Víš to, Juriji, jakou těžkou funkci to po mně přebíráš?"

"To víš, že vím, Leonide," říká Andropov.

"A myslíš si, že za tebou taky půjdou všichny, jako šli za mnou?"

"Samozřejmě, že za mnou půjdou", odpovídá Andropov.

"A co s těmi, kteří nepůjdou?"

"Tak ti půjdou za tebou, Leonide".

•

Z historie řeznických krámů:

Rok 1920: ve výlohách nalevo plno masa, napravo plno masa, uprostřed nápis: "Na úvěr neprodáváme".
Rok 1950: Ve výlohách nalevo plno masa, napravo plno masa, uprostřed nápis: "Prodáváme jenom na lístky".
Rok 1980: Ve výlohách nalevo žádné maso, napravo žádné maso, uprostřed nápis: "Obsluhuje vás brigáda socialistické práce".

•

Čtyři paradoxy reálného socialismu:

1) Všichni pracují a nikdo nic nevyrobí
2) Nikdo nic nevyrobí, ale plán se plní
3) Plán se plní, ale obchody jsou prázdné
4) Obchody jsou prázdné, ale životní úroveň stoupá.

Názorná agitace
Pavel Dostál

Chceš dýchat smog? A čistý vzduch jen misty?
Nedožít Penze? Tak vol komunisty!
Chybí ti Gottwald? Ty monstra, pomníky a busty
Vrátí je zpět. Vol ale komunisty!
Schází ti fízlové a kádrové listy?
Budeš je mít. Když zvolíš komunisty.
Nebudou léky! Zato však nádory a cysty,
když v červnu budeš volit komunisty.
Motoru svobody chce se ti zadřít isty?
Tak teda brzdi! A vol komunisty.
Policajt s pendrekem svůj džob bude mít jistý,
když se dáš ukecat a zvolíš komunisty.
A spousty mrtvých. Ať žrát mají co hlísty.
To taky chceš? Vol tedy komunisty!
Já ale svědomí chci, lidi, už mít čistý.
Tak volím každýho. Jenom ne komunisty.

Prochází se po vltavském nábřeží starší člověk. U lavičky se zastaví a kouká zasněně přes vodu:

„To je krásnej Kreml, že?"

„Jakej Kreml?" namítne muž na lavičce. „To jsou H čany!"

„Ale prosím vás! Nebuďte cimprlich!"

HUMOR

Redakci Hlasatele .

Vážení v Hlasateli. Dostal jsem z Ceskoslovenska dvě nové anekdoty a proto Vám je posílám.

Stalo se před casem:
Někdo tluce na nebeskou bránu jako posedlý. Svatý Petr jde otevřít. Podívá se a za dveřmi stojí cert a ten hned zacne koktat: „Br,br,br.....“

Svatý Petr ho zastaví slovy: „Dej mi pokoj a zmiz! “ A zavřel bránu.

Netrvalo dlouho a znova ještě větší tlucení na nebeskou bránu. Svatý Petr se jde podívat a před bránou stojí již asi dvacet certů. Otevře okénko v bráně a povídá: „Co je to za rámus tady?“ A certi jeden přes druhého koktají: „Br, br, br“ a navíc se nezmohou. „Tak počkat“, zvolal Svatý Petr, - „mluvte jen jeden, jinak nevím o co se jedná“. Tím jeden z čertů přistoupí blíže a zděšeně zvolal: „Brežněv je v pekle a my jsme první emigranti! “

* * *

Ptal se americký novinář akreditovaný v SSSR Gorbacova: „Mr. Gorbacove, jsou v Kijevě brambory?“ - „Pochopitelně! “, odvětil Mr. Gorbacov. „Mr. Gorbacove a jsou v Leningradě brambory?“ - „Jistě, že i v Leningradě jsou brambory! “ - „Mr. Gorbacove a jsou i v Moskvě brambory?“ - „Ano jsou. Americkému novináři to nějak nešlo dohromady a velmi se divil. Věděl něco jiného. „Co se divíte“ řekl Gorbacov. „Ta výstava je přeci putovní“.

Josef Lněnička

Brežnevov duch prišiel navštíviť Andropova a pýta sa ho: „Tak co, Jurij Andrejevič, pôjdu masy za tebou?“

Na to Andropov: „Pôjdu, pôjdu, Leonid iljič. A keď nepôjdu za mnou, tak pôjdu za tebou!“

V Moskve premenovali Kremel. Teraz sa volá ANDROPOLIS...

Durovi z Hriňovej na politickom školení nejde do hlavy, aké účinky majú jadrové zbrane a najmä – aký je rozdiel medzi atomovou a neutronovou bombou. Aktivista zo Zvolena pokúša sa problematiku zjednodušiť takto: Keď vybuchne atomová bomba,nieto ani ludi, ani materiál. Keď vybuchne neutronová bomba, materiál ostane, ale ľudia zahynú.

Duro sa dostal na zájazd do kapitalistického státu a hneď telegrafuje domov: Teraz už viem, ako je to s jadrovými zbraňami: U nás na Slovensku vybuchla asi atómová vojna, lebo nieto ani predavačov, ani materiálu v obchode. Tu na Západe to bola neutrónová bomba: materiálu plno, iba predavačov nikde!

Na návštevu s. Andropova v Prahe reagovala ludová múdrosť takto:

Súdruh Andropov telefonoval do Prahy, aby sa v rámci šetrenia nekonali recepcie, ale aby si každá delegácia doniesla stravu. Tak pri prvom obede vytiahol Husák chlebíčky s pražskou šunkou, Kádár chlieb s maďarskou salámou a paprikou, Honecker sucháre so syrom, atď. Andropov vytiahol suchý chlieb. Tu hovorí Kádar: „Zasa je Sovietsky zväz 10 rokov pred nami!“

Inflácia titulov je tak zarážajúca, že to nemohlo ostať bez odrazu v oblasti politického vtipu (napr. nejeden mechanizátor JRD je Ing. a CsC!)

V činžiaku po istom čase pripisal si Dezider Lakatoš za meno CsC.

A sused sa ho pýta, či mu medzitým udelili titul kandidáta vied.

Na to odpovedá Lakatoš: Nie, ale som Dezider Lakatoš, celkom Slušný cigán!

Na slávne májové dni oslobodenia hemžilo sa v republike ruskými delegáciami: Tu máte echo:

Príslušník VB: Dedko, tu nemôžete nechat bicykel, tadialto pôjde sovietska stranicka delegácia.

Dedko: To nič synku, ja si ho zamknem!

Proč jezdí hlídky VB po ulicích tak rychle?
? ? ?
Aby nezapomněli, co chtějí.

„Představte si!“ vypráví celá bez sebe soudružka Hamouzová, manželka místopředsedy vlády. „Včera jsme měli na recepci u nás indického fakira. A ten jedl — meče!“

„No a co má být?“, na to Štrougalová, manželka předsedy vlády. „To u nás byl včera na večeři sovětský velvyslanec Červoněnko. A ten jedl — mlaskaje!“

„Víte, že zpěvák Karel Gott má po kariéře?“
„Neříkejte!“
„Jo, odevzdal svůj hlas při volbách!“

Federální statistický úřad v Praze navrhl, aby se v zájmu normalisace rozdělilo obyvatelstvo na tři skupiny:
1. ti, kteří ve vězení byli
2. ti, kteří právě ve vězení jsou
3. ti, kteří tam teprve přijdou

Na Slovensku sa konal veľké manevre pešiciednotiek. Ako sa už chysla úk utoku, ve ile jaim radia, aby sa zamaskovali ako kravy...

Vojaci však pohotove reagovali na tento návrh:

– Ale čo budeme robiť, súdruh keď natrafíme na nejaké JRD a budú nás chcieť tam podojiť?...

Přišel Ivan do Klenotů a říká mladému prodavači: „Máš zlatý časy, tovaryš?"

Tu hoch odpoví: „Předně nejsem tovaryš, ale učeň a pak zlatý časy mám, neb šéf je v lázních".

*

Byl jeden muž třikrát zavřený. Hledal práci. Ale vždy mu kádrovák řekl: „Nojo, ale proč jsi byl zavřený?"

„Vždy nevinně" odpověděl, neb se to jinak vysvětlovalo. Tak zaprvé: při pohřbu Klementa Gottwalda jsem řekl, že ten pohřeb stál jeden milión. Za tyhle peníze mohli pohřbít celé ústřední vedení. Za druhé: Měl jsem ve skříncе ve fabrice dvě fotky. Na jedné byla Bardotová a na druhé Antonín Novotný. Mistr mi řekl: „Dej tu sviňi pryč!" No, já nevím, asi myslel Bardotovou, ale já jsem tedy odstranil foto Novotného a za třetí, na otázku, proč se nový most jmenuje Gottwaldův, tak jsem řekl, — aby bylo blíže na Pankrác.

„Tedy, řekněte mi, proč mě zavřeli?"

*

Nedostatek automatických praček v Československu zavinily orgány Veřejné bezpečnosti. Každý si je kupuje hned po dvou — aby na ně mohl postavit necky.

*

Byl zajištěn orgán bezpečnosti Vašíček Emil, když toho rána nahlížel už po padesáté páté do svého osobního průkazu. V průběhu šetření vyšlo najevo, že lékař mu nařídil, aby se kontroloval.

*

Baví se dva v cele na Pankráci: „Začsediš?" — „Za podvod, podstrčil jsem referentovi na byťáku obálku..." — „To přece není podvod, to je úplatek!" — „Co tě vede, ta obálka byla prázdná".

*

VÍTE,

že ČSSR je jako Švédsko? — V obou zemích mají Gustáva, oba státy mají koruny. Ve Švédsku mají všeho dost a v Československu už taky mají dost všeho; co padne jako první návštěvníkovi Prahy do oka? — Omítka.

Vybráno z humoristického a satirického měsíčníku BIČ. Vydává: A. Čížek, 37 av. Joseph Segrettin, F - 93220 GAGNY, France. Tel.: 388-24-68. Roční předplatné Fr. 30.— nebo ekvivalent).

*

Americký president zrušil výrobu neutronových hlavic, protože na ČSR stačí 18 stupňů mrazu a poprašek sněhu.

*

Na Hradě se od Nového roku chodí v dřevákách, aby to klapalo.

*

Místo lva bude ve znaku kozel a židle. Kdo mekne, půjde si sednout.

*

Na podzim bude zase hrozná katastrofa!!! Bude padat listí se stromů.

*

Komunisti se dohodli, že budou říkat pravdu, nic než pravdu. Od té doby nemají spolu o čem hovořit.

*

Všem spisovatelům-satirikům v ČSSR bude s okamžitou platností přidělena zahrádka. Aby snad neryli do režimu.

*

Soudruzi našli zaručený způsob, jak neopakovat své chyby. Vždy je přejmenují.

*

VÍTE,

jak zní nové české přísloví?
Aby se v tom Husák vyznal!

že jediným jižním ovocem pro Pražáky jsou budějovické švestky?

*

Gustav Husák zaslal prezidentu Finské republiky, Urho Kekkonenovi, blahopřejný telegram k 60. výročí nezávislosti Finska. Kekkonen slíbil, že se bude revanžovat — až bude Československo taky svobodné.

*

Od socialismu ke komunismu je jen kousek cesty. ČSSR je v socialismu, ale do komunismu se hned tak nedostane. Je totiž vedena stranou.

*

SEDM ZÁKLADNÍCH PILÍŘŮ RADY VZÁJEMNÉ HOSPODÁŘSKÉ POMOCI

1) *Sovětská mírumilovnost*
2) *Německý smysl pro humor*
3) *Bulharská nezávislost*
4) *Polská pracovitost*
5) *Československá neohroženost*
6) *Rumunská nepodplatitelnost*
7) *A konečně společný jazyk všech národů RVHP: Maďarština.*

*

Utíká slimák z lesa, jen se za ním kouří. Potká ho čáp a ptá se, kam ten spěch. „Do lesa přichází komunismus a všechno berou", říká hlemýžď. „Ale co ti mohou vzít?", diví se čap. „Co? Já mám dům, žena má dům a syn má dům". Na to se dal na útěk i čáp. Střetne se s ním medvěd. „Kam utíkáš, čápe?" Z lesa, přichází tam komunismus a všechno berou. Já si žiju na vysoké noze, žena si žije na vysoké noze, děti zrovna tak, musíme pryč. I medvěd se dá na útěk. Narazí na opici. Proč utíkáš, medvěděd? Do lesa přichází komunismus a všechno berou. Musím odtud. Já mám kožich, žena má kožich a i děti mají kožichy. Opice se dlouho nerozmýšlí a oznamuje. My tady zůstanem. Co nám mohou vzít? Já mám holý zadek, žena má holý zadek a syn taky má holý zadek. Krom toho umíme všichni dobře šplhat.

*

Povídá Chňoupek Indrovi: „Teď co jsou v módě ty filmy o katastrofách, tak bychom mohli možná prodat výhodně scénário o našem národním hospodářství".

Svěřuje se Biťáková soudružce Kapkové: „Můj muž horuje pro starožitnosti. Zrovna včera koupil v Tuzexu láhev dvanáct let staré whisky".

DOTAZNÍK

(Tento text koluje doma v četných opisech po dílnách a kancelářích. Otiskujeme jej, vědomi si jeho «drsné» šibeniční ne-veselosti. I to je dokument doby.)

1. Jméno a příjmění (uveďte též přízvisko, pseudonym a jak vám říkají doma)
2. Narodil jste se (kdy a proč)
3. Jste svobodný, ženatý, vdovec, nebo žijete na divoko, na psí knížku?
4. Máte děti a kolik? Nevíte-li přesný počet tedy alespoň přibližný. Nemáte-li, jak to děláte?
5. Jakou mají vaše nezletilé děti politickou orientaci?
6. Jste členem nějaké sekty? (Adamité, novokřtěnci, mormoni, nudisté a j.)
7. Máte Klaposos? (Kladný postoj k soc. státu) Nebo alespoň Nepokas? (Negativní postoj ke kapit. státům)
8. Máte-li obecnou školu, udejte svůj prospěch ve IV. čtvrtletí 3. třídy. Přiložte vysvědčení a fotografii s kádrovým posudkem učitele.
9. Nejste barvoslepý? Když ano, rozeznáte alespoň barvu rudou?
10. Jste členem ČSM, URO, ROH, DRB, PUD, PLŠ, BLB, KRČ, MLČ, FUČ, CVOK, NAF, HAF a RAF. Uveďte jak dlouho a odkud vás vyhodili.
11. Jste ve straně, chodíte na stranu, ke straně, po straně a z jakého důvodu. Jste-li ve straně, proč chcete pracovat?
12. Nosíte odznak? Uveďte kdy jste ho měl v klopě naposledy (přesné datum a hodinu)
13. Byl jste již našimi spravedlivými soudy trestán? Za co? (Drobné delikty jako krádeže, loupeže, znásilnění není třeba uvádět)
14. Popište podrobně co jste dělal:

a) před válkou	b) před květnem	c) před únorem
ve válce	v květnu	v únoru
po válce	po květnu	po únoru
d) před srpnem	**e) na jaře**	**f) v masopustě**
v srpnu	v létě	o vedřinách
po srpnu	na podzim	v den čsl. dělostřelectva
	v zimě	v den nudlí

15. Jste-li Pražák, můžete dosvědčit, že budovu Národního musea v srpnu 1968 oklobali holubi?
16. Uveďte jména příbuzných od 13. století (na zvláštní příloze, přehledně, se zvláštním zřetelem k době husitské. Prokažte listinami v kterých bitvách bojovali a kterých revolucí se zúčastnili. Prokažte, zda čas ztrávený v revolucích a na manifestacích napracovali zdarma v přesčasech. Ne-li uveďte proč a připojte lékařská vysvědčení.)
17. Chodíte vy anebo vaši příbuzní do kostela? Když ano, modlíte se alespoň za vítězství KSČ?
18. Máte příbuzné v cizině? (Od kdy do kdy) Když ano, uveďte proč odešli, když ne, proč neodešli.
19. Nakupujete v Tuzexu? Proč a kde na to berete.
20. Udržujete korespondenci s cizinou? Kdy jste naposledy sdělil ven mobilisační plán a kdy jste prozradil počet Blanických rytířů a komu?

21. Kolik vám vyneslo poslední zaměstnání? (Uveďte zvláště peníze a zvlášť léta a bylo-li to podmínečně nebo nepodmínečně)
22. Máte dojem, že byste se hodil do Buzerotechny? (Ku prospěchu by bylo, umíte-li klást blbé otázky)
23. Připojte stručný životopis (stačí 200 stránek) s podrobným vylíčením, co jste dělal každý den).

Poučení:
Dotazník vyplňte pokud možno azbukou, červeným inkoustem nebo krví, kterou při dotazníku budete potit. Zašlete nám pět vyhotovení, kopii s udělejte podle libosti. K dotazníku přiložte 10 kolorovaných fotografií v životní velikosti. Uveďte adresy 267 svědků, kteří o Vás mohou říci cokoliv. Uvedte, kteří z nich zdobí při slavnostech okna a to zvlášť do hlavní ulice a zvlášť do dvora.

Řepné kampani, všem *sjezdům KSČ a KSSS* a míru zdar!
Buzerotechna n.p.
Makovec Blb. Podělánek Vrr.

Kdo se směje naposled

Víte,

proč se nemůže Brežněv stát členem polské "Solidarity"? Protože neuznává vedoucí úlohu Polské KS;

s kým budou Poláci nejdříve bojovat v případě sovětsko-německé invaze? S Němci - nejdřív povinnost, potom zábava:

které zvíře má zároveň štětiny a peří? Sviňa Husák;

proč je nad Krkonošemi v posledních měsících neustále mlha? To se z Polska vypařuje komunismus;

jak zní Archimedův zákon? Váha komunisty se rovná váze komunistů, které z místa vytlačil.

Ve zpovědnici klečí kajícník.
"Otče, zhřešil jsem. Vyprávěl jsem protistátní vtip." Kněz mlčí.
"Otče, vtip o soudruhu Husákovi." Kněz nereaguje.
"Potom také o soudruhu Bilákovi..."
Kněz stále mlčí.
"Ctihodný otče, slyšíte mě?" ptá se věřící.
"Slyším, synu. A čekám."
"Na co, velebný pane?"
"Na ten vtip."

Setkají se dva známí.
"Člověče," povídá jeden, "já něco vím. Já bych ti to řekl, ale někdo by nás mohl slyšet a udat." - "Tady vůbec nikdo není." - "Ale ty jsi tu."

Dva špendlíky se procházejí po Václaváku. "Pst," zašeptá najednou jeden z nich, "za námi jde zavírací špendlík."

Husák požádal nositele Nobelovy ceny Friedmanna, aby navrhl, jak zlepšit čs. národní hospodářství. Friedmann si dal předložit plány, výsledky a závazky, důkladně je prozkoumal a pak poradil: "Pane prezidente, je to moc špatné. Honem dejte hrad přepsat na milostivou paní."

Tři sovětští občané sedí ve vězeňské cele a vyprávějí si, proč je zavřeli.
"Mne proto," povídá první, "že jsem přišel pozdě do práce. Sabotáž." -
"Já jsem přišel do práce příliš brzo," říká druhý, "považovali mě za špiona."
- "Já přišel přesně," přiznává třetí. "To se považovalo za pláštík mého nepřátelského postoje ke komunismu."

xxx

Americký horor: šest cowbojů kolem stolu, podávají si revolver, v němž je pouze jedna kulka. Neví se, koho trefí. Anglický horor: šest lordů sedí za stolem, na něm šest pohárků whisky. Jeden pohárek obsahuje taky jed, neví se, který. Sovětský horor: v GULagu na Sibiři šest šibenic, šest oběšených, jeden z nich byl vinen, který, se neví. Český horor: šest lidí v hostinci za stolem, jeden z nich je tajný, který, se neví.

xxx

V Sovětském svazu je každý zdravý mladý muž povinný vojenskou službou. Jen Petrov nebyl dosud na vojně.
"Jak to," ptal se ho jeden z jeho známých, "že jsi dosud ještě nebyl na vojně, ačkoliv ti vůbec nic nechybí?"
"Nevím," odpověděl Petrov, "pokaždé, když jdu k prohlídce, vsadím se se štábním lékařem o pět set rublů, že jsem konečně schopný, ale pokaždé prohraji."

Zahraniční novinář pobýval několik dní v Praze a položil jednomu Čechu pár otázek:

«Jste v Husákově režimu spokojený? — «Totalně šťastný.»

«Máte týž komfort jako lidé v jiných zemích?» — «Toseví.»

«Vlastníte pěkný byt a můžete si kdykoli koupit pomeranče?» — «Samosebou.»

«Máte taky rádio?» — «Jakpak by ne! Jak bych se jinak dozvěděl, že jsem šťastný?»

Z NÁVRHU NA NOVOU SOVĚTSKOU ÚSTAVU

Hans Weigel

Všichni sovětští občané si jsou před zákonem rovni. Pouze zákon, před nímž si jsou rovni, se od případu k případu mění.

Právo na nedotknutelnost osoby se zaručuje. Kdo je osobou, jejíž právo na nedotknutelnost se zaručuje, určuje strana.

Každý sovětsky občan požívá absolutní svobody myšlenek, pokud je neprojeví nahlas.

Každý sovětsky občan má - bez ohledu na svůj duševní stav - právo na neomezeně dlouhý pobyt na psychiatrické klinice.

Každý sovětský občan požívá absolutní svobody shromáždovací, pokud je počet účastníků shromáždění menší než dvě osoby.

22

Každý sovětský občan požívá absolutní svobody projevu, pokud mu nikdo nenaslouchá.

Listovní tajemství se v Sovětském svazu zachovává tak, že obsah dopisů zůstává pro příjemce mnohdy tajemstvím.

Naproti tomu nelze v Sovětském svazu hovořit o tajné policii, protože její existence není pro sovětského občana už dávno tajemstvím.

Nepřátelská propaganda je v Sovětském svazu beztrestná, pokud je namířena proti čínskému státu nebo proti státům Atlantického paktu.

Právo na stávku se zaručuje, např. právo zatčených a internovaných na hladovku.

Protináboženská propaganda je přípustná jen potud, pokud nesměřuje proti kultu L. Brežněva.

Z "Nebelspalteru"

V jednom českém pracáku si šeptají tři muklové mezi sebou.

První: «Já jsem tady, protože jsem byl proti Kratochvílovi.»

Druhý: «Já proto, že jsem byl pro Kratochvíla.»

Třetí: «A já proto, že jsem Kratochvíl.»

Kapitalista, socialista a komunista si dali schůzku. Kapitalista a komunista přišli včas, socialista se však opozdil. Na omluvu uvedl, že musel stát ve frontě na maso. Kapitalista se zeptal: «Co je to fronta?» A komunista: «Co je to maso?» (Z «Biče».)

ÚRADNÝM JAZYKOM (Autentické citáty)

V našej závodnej jedálni sa okrem jedál pripravujú aj obedy.

Vzhľadom na nedostatok pracovných síl uvažujeme s možnosťou pri pochovávaní na cintoríne zaviesť samoobsluhu.

Iniciatívne sme pristupovali k riešeniu otázok, ktoré nemôžeme riešiť.

Kontrolu prevádzkárne sme po celý rok nemohli vykonať, lebo pokaždé, keď sme tam prišli, vedúci prevádzkárne odišiel a vrátil se až potom, keď sme odišli.

+++++

Syn prvého prezidenta Jan Masaryk bol dobrý klavirista. Prezident Beneš boi "já nic, já muzikant". Prezident Gottwald bol ladič pijan, teda ani nie tak ladič, ale skôr pijan! Prezident Novotný bol známa trúba. Zápotocký bol zas harmonikár. Prezident Svoboda hral vždy druhé husle. Prezident Husák je vyhlásený basista, ale o jeho nástupcovi sa hovorí, že "bude brzy pískat kudlu"...

V sovietskom tábore sa stretla dvojica vezňov. "Prečo ta sem poslali?" - "Pre lenivosť. Diskutoval som s priateľom o politickej situácii. A myslel som, že mám dosť času udať ho na druhé ráno. Ale on bol na KGB ešte tej noci."

xxx

Marconi a Popov, podľa sovietskej historiografie objavitel bezdrátovej telegrafie boli starí priatelia. Raz Popov ochorel a Marconi ho prišiel navštíviť. A pretože práve vynašiel bezdrátový telegraf, doniesol mu do daru škatuli so svojim vynálezom a strčil ju ako skromný a dobre vychovaný človek pod posteľ chorého a nič mu nepovedal. Keď potom neskôr Popov vstal, našiel pod posteľou krabicu. Otvoril ju a objavil bezdrátovú telegrafiu.

xxx

Pri rozdelení veľkostatkov medzi sedliakov na slovenskej dedine bol aktiv. Stranický referent vysvetluje: "Zbavili ste sa pijavíc, čo vám a vašim predkom krv cicali. Veľkostatkár poberal peniaze, vyrobené z vašho znoja a z vašich mozolov, zacestoval si do Monte Carla a tam za jediný večer prehral vašu mesiačnú plácu." Prítomní mlčky počúvajú, o chvíľu si však popod nosa zahudre ujček Furták: "Nuž, keď mu nešla karta!"

xxx

Dzeržinskij pozval Lenina na vodku.

- Dobre, ale len za dva ruble, Felix Davidovič.

- Prečo nie za viac?

- Mne som si dal vodku za tri ruble a potom som vyliezol na nejaké pancierové vozidlo a tam som kecal a kecal...

Napriek akútnemu nedostatku papiera v Polsku, napriek prídelovému systému na školské písanky, by sa mali čo najskôr znova vydať Leninové spisy. Vyžadujú si totiž drobné korektúry. Napríklad Leninov výrok, že keď hrozí kontrarevolúcia treba ozbrojiť robotníkov....

xxx

Do kolchozu prišla besedovať o Leninovi jeho žena, Nadežda Krupská.
-Ktorú jeho ctnosť by si kládla najvyššie, súdružka? - spýtal sa zvedavý postarší kolchozník.
Nadežda Konstantinovna sa zamyslela a riekla:
- Jeho hlboký humanizmus.
Ale starému kolchoznikovi sa to málilo.
-Mohla by si mi to doložiť nejakým príkladom?
Leninova družka sa opäť zadumala.
-Raz, ešte v ilegalite sa to stalo. Vladimír Iljič sa ukrýval v dači vo Finsku. Keď ráno vstal, vyšiel na priedomie a začal sa holiť. Prišiel k nemu chlapček a zvedavo sa ho spytoval:
- Čo robíš, ujko?
-Holím sa, - vysvetľoval mu Lenin.
-A mohol ho aj podrezať...

xxx

Nadišiel veľký deň otvorenia moskovskej olympiády 1980. Brežnev vystúpi na tribúnu a číta slávnostný otvárací prejav:
-Ó... - veľký potlesk. Brežnev pokračuje.
-Óó ..- ešte väčší potlesk.
-Óóó... - frenetický potlesk zaplní štadión.
V tej chvíli pošepne Brežnevovi jeho tajomník:
-Lieonid Iljič, čítajte, prosím, text, ktorý je pod tým, toto sú olympské kruhy.

xxx

-Ako sa delili obyvatelia ČSSR roku 1977?
-Na signujúcich a resignujúcich.

Niekoľko perličiek z Rádia Jerevan:
-Je pravda, že obchodujeme s kapitalistami?
-A s kýmže iným?

-Bude tretia svetová vojna?
-Nie, iba taký boj za mier, že nezostane kameň na kameni.

-Čo má robiť mladá kolchozníčka, aby nepošpinila cez svadobnú noc posteľnú bielizeň?
-Umyť si nohy.

-Budeme to mať lepšie, keď sa konečne ožením?
-Lepšie nie, ale častejšie.

xxx

Vstoupí v Praze esenbák do elektriky, štípne lístek, posadí se a za chvilku vstane ajde štípnout druhý lístek.
-Proč dva?,ptá se soused cestující.

"Soudruzi," hlásí Pražan na policii, "ukradli mi papouška."
"Uklidněte se, soudruhu," praví orgán, "my ho už najdeme."
"O to nejde. Já bych chtěl tady oficiálně prohlásit, že se od politických názorů svého papouška distancuji."

"Kdybych jeden ztratil, abych měl druhý," vysvětluje esenbák.
-Ale vždyt můžete ztratit oba...
"Nevadí, já mám ještě legitimaci na elektriku."
-I tu můžete ztratit právě tak jako lístky.
"Ani to by nevadilo," říká esenbák. "My od bezpečnosti můžeme jezdit bez lístku!"

xxx

Rusové skupují v obsazeném Československu všechno, co jim přijde na oči. Tuhle přivezl domů jeden i párátka. Žena se ho ptá: "Prosím tě, Ivane, co to je? Vařím to už víc jak tři hodiny a pořád je to tvrdé."
"No vidíš, to jsou ty čubčí synové - Češi! Vždycky, když to jedí, tak si přikryjí hubu rukou, aby člověk neviděl, jak se to vlastně jí."

XXX

Reditel národního podniku zakázal ve své pracovně kouření. Dočetl se totiž, že není nic horšího, než spát v zakouřené místnosti.

Prvomájová oslava v Moskvě. V poslední řadě průvodu, který pochoduje kolem Brežněva, si to mašíruje děda s nápisem: "Pri Chruščovu my kušáli bolše." Po deseti letech pochoduje průvod kolem Hua-kuo-fenga. Dědeček v poslední řadě nese standartu s nápisem: "Pri Brežněvu my kušáli." Deset let poté jsou na tribuně už černoši. Děda v poslendí řadě průvodu nese nápis: "Pri Hua-kuo-fengu nas nekušáli."

Skupina amerických turistů putuje Moskvou, nikde - kromě nich - ani živáčka. Tlumočnice na dotaz vysvětluje: "Od té doby, co vyvezli Solženicyna za to, že něco napsal, sedí všichni doma a píšou, a píšou, a píšou..."

Brežněv vidí na Krasné ploščadi člověka, který má jen jednu botu a ptá se ho: "Ztratil jste jednu botu, že jdete bos?" "Oh ne, soudruhu Leonide, já jsem tu druhou našel."

Po mejdanu, jehož se sám nemohl účastnit, vyzvídá náčelník na mužstvu, jaké to bylo. "Nu tak, zpívalo se tam, přednášelo, zase zpívalo." - "A jedna soudružka tam provedla strptýz," ozve se zezadu jeden maličký esenbák. "Propánajána," vyděsí se náčelník, "Doufám, že jste ji ignorovali." - "Prosím ano," potvrzuje malinký, "někteří i dvakrát!"

+++++

Když se narodilo čs. zdravotnictví, přišly tři sudičky k jeho kolébce. První mu dala do vínku dostupnost, druhá bezplatnost, třetí světovost. Když byla sudba vyřčena, vstoupila do pokoje čtvrtá sudička a děla: "Zato, že jste mě nepozvaly, dávám novorozeněti do vínku, že z těch darovaných vlastností budou zároveň platit nanejvýš dvě."

+++++

Zkouší soudružka učitelka Pepíčka ze zeměpisu. Pepíček neodpovídá na žádnou otázku, teprve když je soudružka blízka infarktu, poznamená: "Kašlu na zeměpis, hlavně že jsem živ a zdráv!" Soudružka si stěžuje ve sborovně kolegovi matematikovi. Ten jí slíbí, že si Pepíčka vezme na paškál. Při hodině ho zavolá k tabuli a přísně ho zkouší, Pepíček nic neví, dívá se však spokojeně, usmívá se a nakonec praví: "Kašlu na matematiku, hlavně, že jsem živ a zdráv." Matematik celý bez sebe chce zavolat Pepíčkovu otci, který je krajským tajemníkem partaje. Užuž zveda sluchátko, pak je pustí zpátky do vidlice a šeptne si: "Eh co, kašlu na Pepíčka, hlavně, že jsem živ a zdráv."

+++++

Třetí světová válka. Všechno je zničeno atomovkami, život zanikl. Kdo katastrofu přežije? - Věčně živý Lenin.

+++++

Delegace ze SSSR prochází Prahou. Průvodce jim ukazuje Leninovo muzeum, Leninovy sady, Třídu V.I. Lenina, pomník V.I. Lenina v nadživotní velkosti, dům, kde Lenin bydlel při své tajné návštěvě Prahy, Leninovu nemocnici, školu V.I. Lenina... Hosté z východu projevují nadšení: "To je ale krásné, kam se podíváme, samý Lenin. Vy musíte mít Lenina rádi.." Průvodce suše pronese: "Jo, to musíme!"

Na Brežněva byl spáchán atentát. Leonid vyvázl bez jediné oděrky. Pachatel stojí před vyšetřujícím kágébistou a ten žasne: "To nechápu. V tvém kádrovém posudku čtu, že jsi výtečný střelec, nositel několika medailí za vynikající střelbu. Jak je to vůbec možné, žes tentokrát nezasáhl?" "Soudruhu polkovniku, jak jsem mohl mířit a zasáhnout? Strkali do mně zleva, zprava, a ze všech stran volali: "Tak střel už,kruci,neváhej, střel už!" Copak člověk za takových podmínek může trefit?"

V jisté zemi jsou tři zločinci, Američan, Čech a Rus, odsouzeni k trestu smrti - stětím guillotinou. První má být popraven Američan. Kat stiskne páku, smrtící nůž se řítí dolů - a těsně u krku oběti se vzpříčí. Protože jde o zásah "vyšší moci", je poprava uznána za vykonanou, odsouzenec propuštěn a dokonce je mu nabídnuto za prožitý otřes odškodnění podle vlastního výběru. Američan zvolí týdenní pobyt u moře. Jako druhý jde na popravu Čech. A stejně jako předtím se nůž zastaví těsně u jeho krku. I v tomto případě je pro zásah "vyšší moci" odsouzenec propuštěn a dotazován, jaké přání by mu mohlo být splněno. Čech pohlédne na Rusa a s kamennou tváří požádá popravčí komisi: "Půjčte mi, prosím vás, šroubovák. Já vám tu mašlnu spravím."

Zlepšovák v kruzích SNB: dříve bylo zapotřebí pěti esenbáků k zašroubování žárovky. Jeden držel žárovku v lampě a čtyři točili stolem, na němž stál. Dnes stačí jeden: drží žárovku v lampě a čeká, až se s ním zeměkoule otočí. Někde je k tomuto úkonu nutný ještě jeho kolega, který hlídá, aby nešel proud.

Konečně sami: Vysokopeceť Manek, hrdina soc. práce, postrkuje novomanželku do ložnice a bujaře ji pobízí: "Tak dělej, zatáhni záclony a zhasni světlo!" Zatáhla záclony a zhasla světlo. Ze tmy se ozval jeho chvějící se hlas: "Pojď sem!" Šla. "Vidíš, jak na mých nových digitálkách krásně svítí ten ciferník?!"

+++++

Na výstavě nepodařených kubistických obrazů: "Že to na Kubě za moc nestojí, to jsem věděl, ale tohle?" řekl jeden esenbak druhému.

+++++

Hlásí příslušník manželce výsledek své zkoušky na vysoké škole SNB: "Z pistole jednička, z karate jednička, z češtiny pětka." "A cos měl za otázku?" - Ale měl jsem skloňovat jablko, tak pravím: já blko, ty blko, on blko." Manželka doporučuje pilné studium k opravnému terminu za týden. Příslušník pak skutečně září: "Z pistole jednička, z karate jednička, z češtiny taky jednička." - "A co chtěli tentokrát?" - "Dali mi skloňovat město, tak pravím: mě sto, poručíkovi dvě stě, náčelníkovi tři sta. A udělal jsem to s vyznamenáním."

+++++

Povídá Franta Novák kámošům: "Hoši, mám doma cvičené králíky." Kámošové do krve pochybují, Franta však trvá na svém. Uzavřou sázku a jdou do Novákova domku si zázračná zvířátka prohlédnout. Když přijdou ke kotci, velí Franta: "Soudruzi králíci, vpravo hleď!" Králíci všichni otočí hlavy doprava. "Soudruzi králíci, vlevo hleď!" Králíci jako jeden muž strhnou hlavy doleva. "Soudruzi králíci," velí dále Franta, "Pozor!" Králíci se vztyčí a stmou v pozoru. Frantovi kámoši žasnou, každý mu vysází padesát korun, ale jeden se zeptá: "Žes sázku vyhrál, je jasné. Ale proč říkáš králíkům soudruzi?" "To proto." dí s uzarděním Franta, "aby mi jich nebylo líto, až je budu zabíjet."

O patnáct let později slevili a přikazovali: Neztrácet Ameriku z dohledu.
Teď jsou ještě skromnější. Říkají: Neztratit stopu!

+++++

K řediteli socialistického podniku přichází dělník a melduje: "Soudruhu řediteli, měl jsem přijít. Prý mi něco chcete."
Ředitel: "... sem přijít? A proč... Á, už si vzpomínám, samozřejmě. Soudruhu, buď vítán... Kladu si za čest ti oznámit, že za tvé věrné služby podniku, ale to bych předbíhal... Pracuješ u nás pětadvacet let, každý tě zná, patříš tedy málem k inventáři, jsi nám všem známá posta va... Chceme ti uspořádat oslavu toho pětadvacetiletého jubilea u nás, věnujeme ti hodinky... rádi bychom víc, ale víš, jaká je situace, ale hodinky dostaneš... to je to nejmenší, co můžeme pro tak věrného a známého spolupracovníka udělat... do hodinek dáme vrýt tvé jméno... rádi to uděláme, soudruhu. Ale prosím tě, jak se vlastně jmenuješ?"

+++++

Proč má Veřejná bezpečnost na autech bílý pás dokola? Aby hoši našli kliku.

+++++

Prezident Husák na cestě Slovenskem zavítal i k Vasilu Bilakovi. Na domě ho upoutal velký nápis: Vasil Bilak, Ing.
"Kdes k tomu titulu přišel?" ptal se Bilaka.
"To není titul, to je jen zkratka," vysvětluje mu Bilak.
"Jaká zkratka?" chce vědět Husák.
"No přece ihle, nožnice, gombíky."

+++++

Co je reálný socialismus?
Nejnovější definice z Prahy zní: "Reálný socialismus je naprosté a přesvědčivé vítězství ideologie nad zdravým rozumem.

+++++

Víte, jaký je rozdíl mezi Vasilem Bilakem, kalkulačkou a rychlíkem? Bilak má víc funkcí než kalkulačka a méně tříd než rychlík.

+++++

V Moskvě měl premiéru první sovětský pornografický film: "Vladimír Iljič bez čepice":

ooooo

Znáte rozdíl mezi Polskem a Itálií? Polsko je poněkud katoličtější než Itálie, Itálie poněkud komunističtější než Polsko.

ooooo

Soudruhu Bilakovi došly na ulici cigarety. Zastaví se u trafiky: "Hovoříte anglicky?" - "Trošinku," odpoví rozpačitě prodavačka. "Marlboro," řekne bez chyby ideolog.

ooooo

V jednom podniku RaJe si číšník konečně všimne hosta: "Copak si přejete?" ptá se nevrle. "Já přišel na snídani, ale máte-li hotový oběd, můžete mi přinést něco k večeři."

Jsou dva z biografu. Ze sovětského filmu. Povídá první: "Škoda, že mi není dvanáct." - "Proč, prosím tě?" - "Protože by mě na ten film nebyli pustili."

+++++

Vedoucí Masny věší na prodejnu tuto cedulku: "Odešel jsem na oběd. Kdybych se do 17 hodin nevrátil, odešel jsem na večeři."

+++++

Okresní náčelník VB dí orgánovi: "Novák, snažte se neprovést nějakou blbost." "Provedu!" srazí kufry orgán Novák.

+++++

Lipský veletrh 85. Návštěvník z NSR se ptá východního souseda: "Copak si vy vlastně myslíte o Honeckerovi?" Dederon se vyděsí, bázlivě se rozhlíží, potom tazatele poprosí, aby si s ním vyjel autem. Jedou do vzdáleného lesa, prodírají se křovím a tak po dvou hodinách se zastaví na mýtince. Tam se Dederon ještě jednou pro jistotu rozhlédne na všechny strany, potom se nakloní k uchu západoněmeckého tazatele a zašeptá: "Mezi námi — mně se líbí..."

+++++

"My pracujeme raději pro deset Sovětů než pro jednoho Američana!" vyhlašoval transparent na jednom maďarském n.p.

Sotva však jej vyvěsili, už jej museli sundat. Národní podnik vyráběl rakve.

+++++

Manželka právě jmenovaného čs. velvyslance v Brazílii se objeví v prodejně Knihy. "Potřebovala bych latinský slovník, kde by byly praktické věty, jako třeba "Chtěla bych večer do opery", "Který autobus jede na nádraží?" či "Kde je nejbližší hotel?" - "Takový slovník, soudružko, neexistuje," praví prodavač. "Ve starém Římě nebyly autobusy, hotely ani opera." - "Ale musí přece existovat, já ho nutně potřebuju. My odlétáme za týden do Latinské Ameriky."

+++++

Francouz, Angličan a Čech si domluvili párty neboli mejdan. Francouz večer přinesl deset láhví vína, Angličan deset lahví whisky. Čech přivedl deset kamarádů.

+++++

Povídá jeden opožděný český stachanovec: "Kolik mi to hodí za hodinu, nevím, ale dal jsem si závazek, že v tomhle čtvrtletí dodám trhu zboží v hodnotě třiceti miliónů korun."

+++++

Socialistická republika Mozambik, sekretariát partaje. Tajemník vysílá zprávu ze dvou ohňů. I ptá se udivený cestovatel: "Proč, prosím vás, vysíláte dvakrát?" - "Jedno je pro členy místní organizace, to druhé je průklep pro okres."

Chodí Husák po parku a sbírá do pytlíku kamínky. Po práci, už asi druhý měsíc. Donese se to Černěnkovi. Ten se zamyslí, zalistuje v pětiletém plánu a pak prohodí pro sebe: "Tak tohle jsem popletl. Kamínky měl na Měsíci sbírat Lunochod."

ooooo

Novináři zpovídají ženy propuštěné osvobozeneckým hnutím UNITA v Angole: "Co jste tak celý den dělaly?" Ženy jednohlasně vyprávějí: "No tak, ráno jsme vstaly, nasnídaly jsme se, černoši nás znásilnili - mimo Věrušku - a šly jsme do práce. Pracovaly jsme jako mourovaté až do poledne. Po obědě nás černoši znásilnili - mimo Věrušku - a zase rychle do práce. Před spaním nás černoši zase znásilili - mimo Věrušku - a tak celé ty dny." - "Prosím vás, to je hrozné," děsí se novináři. "Ale povězte, proč ti zlí černoši nikdy neznásilili Věrušku?" - "Ona nechtěla..." Z "Biče"

KDO SE SMĚJE NAPOSLED

V ČSSR je lékařské ošetření zadarmo. A tak také dostanete, co jste za ně zaplatili!

+++

V Americe působí mnoho čtenářských klubů, gramoklubů, videoklubů, z jejichž ústředen si můžete objednat všechny možné knihy, desky či videa. V Sovětském svazu je některý občan členem jediného klubu, klubu KGB. Za kopejku mu pošlou záznamy jeho osobních telefonických rozhovorů.

+++

V Americe je mnohem zábavnější sledovat televizní diskuse než v Sovětském svazu. Tam totiž diskutují zásadně nejméně dva lidé, kdežto v Sovětském svazu diskutuje zpravidla jen jeden.

+++

Čs. lid si přeje návrat do padesátých let! Proč? No přece: škodovka stála jen devatenáct tisíc a Husák byl v kriminále.

+++

Jak probíhá každý pětiletý plán? - První rok: úspěch. - Druhý rok: spěch. - Třetí rok: Pech. - Čtvrtý rok: Ech... - Pátý rok: CH!

ooooo

Proč se cítí SSSR tak těsně spojen s Afrikou? Tam jako tu kvete černý obchod.

ooooo

"Znáš tenhle? Fojtík řekl..." - "Jo, ten znám." - "A tenhle? Adamec prý..." "Ten je prastarý..." - "A co tenhle: Jakeš myslí..." "Ne, ten je nový. Vyprávěj."

+++++

Soudružka učitelka se ptá: "Kdo byl prvním člověkem?" Pepíček se hlásí: "Klement Gottwald." "Ale kde, ten to nebyl," opravuje soudružka, "první člověk byl přece Adam." - "No jo," připouští Pepíček, "když chcete počítat i devizové cizince..."

V socialismu se nedá nikdy vyčíslit ekonomický vzestup, protože pořád se dávají nuly - dopředu.

+++

V restauraci si host přeje čaj. Číšník: ruský, čínský nebo indický? - Host: Okamžitě přestaňte s tou prověrkou! A doneste mi kafe!

+++

Husák s Gorbačovem projíždějí po Praze Václavským náměstím. Lidé jim mávají z chodníků: Gorbačov zřejmě s uspokojením říká: "Ti Češi mne musí mít rádi." - Husák roztržitě: "Musí, musí!"

+++

Gorbačov dává do super-počítače všechny přednosti socialismu: výstavbu, investice, zdravotnictví atd., a táže se: "Kde se stala chyba?" - Počítač po delší chvíli: "Nedostatečná obrana Zimního paláce."

+++

"Představ si, že v našem sousedství otrávil pětiletý chlapec celou rodinu!"
"To snad není možné."
"I je - zapnul večer televizi a on zrovna běžel program k 70. výročí Říjnové revoluce v Rusku."

+++

Ideální čs. občan? Ten, který nic nepotřebuje, nic neshání, do ničeho mu nic není a nic neumí.

+++

Víte, co to je RVHP? Ráno vyjedu, houby přivezu.

+++

A čemu se říká Tuzex chudých? Partiovým prodejnám.

+++

Sedí tak spolu Reagan, Gorbačov a Husák. Přijde k nim archanděl Gabriel a dí: "Tak, hoši, zabalte to. Do týdne je konec světa." Reagan běží do Bílého domu a vydává rozkaz, všechny zásoby peněz rozdat chudým, aby se aspoň týden poměli. Gorbačov v Kremlu poručí uvolnit všechny zásoby vodky. Husák přiběhne na Hrad, kde právě zasedá politbyro, a hlásí radostně: "Súdruhovia, mám dobrú zprávu: Perestrojka nebude."

+++++

Přestavba po Československu: Otec propil majetek a teď ho odkazuje synům.

+++++

Co je srdce komunistů? - Obušek. - Komunisté budou žít tak dlouho, dokud bude obušek tlouci.

+++++

Má to čtyři nohy, které chodí, dvě, které visí, a dvě hlavy, které stejně myslí. Co je to? Miloš Jakeš na oslu.

Říká příslušník StB přátelům: Všichni si myslí, jak jsme my policajti pitomí, ale když jsem byl Novákovi na pohřbu — byl jsem jediný, koho napadalo jít pro vdovu tancovat, když u hrobu zahrála muzika!

●

Byl příslušník policajtů na pohřbu příteli. Všichni házeli do hrobu květiny. Jen když on tam něco hodil — byla velká rána.

Kamarád se jej ptal — co to bylo? „No jo — nemohl jsem sehnat květiny — tak jsem tak hodil květináč!"

●

Sedí dva příslušníci na kolejích a oba mají ujeté nohy. I říká jeden druhému: „Vidíš vole, já ti říkal, že sova houká jinak!"

●

Policajti měli mít ples. Říká náčelník mužstvu: Každý si koupíte hudební nástroj. V zájmu utajení — jděte nakupovat v civilu!

Přijdou tedy dva příslušníci v civilu k „Lídlovi" (prodejna hudebnin v Brně), rozhlížejí se po obchodě a když přišla prodavačka jeden říká: „Dejte mi tady tu kytaru, červenou, co máte na zdi."

Druhý žádá bílý klavír, co stojí pod oknem. Prodavačka se na ně podívá a šveholí: „Vy jste policajti, že? Ten minimax bych vám prodat mohla, ale jak bych to udělala s tím radiátorem — to nevím!"

●

Příslušníci SNB dostali nové, bílé trenýrky — bez kapsy. Přišel jeden za náčelníkem a ptá se — jak se pozná bez kapsy předek od zadku. Náčelník se zadumá a prohlásí: „Dnes to obleč jak chceš a zítra tím hnědým dozadu!"

●

Uváděl náčelník do provozu nový elektrický psací stroj: Soudruzi považuji si za čest uvést do provozu psací stroj!", a hbitě přestřihl černou pásku!

●

V hlídkovém voze říká řidič spolujezdci: Koukni se Ferdo zda svítí majáček na voze." Ferda se vyklonil z okna a okoukne situaci s následující hláškou: „Svítí — nesvítí, svítí, nesvítí...."

●

Jede Husák a Štrougal městem a vidí velkou frontu u jedné prodejny Masny. I ptá se Husák Štrougala: *„Soudruhu, cožpak znamena ta dlouhá fronta, nemáme snad maso?"*

Odpovídá soudruh Štrougal: *„No co, my máme, ale oni nemají!"*

●

Dvě manželky příslušníků se dívají z okna bytu. V tom jedna vyjekne, když vidí manžela se vracet s kyticí květin: „Můj rotný nese puketu, to zas budu muset dat kolena od sebe!" I druhá s údivem: „A to nemáte doma žádnou vázu?!"

●

Proč chodí příslušníci ozbrojeni? ??

No proto, kdyby je napadla nějaká myšlenka!

●

Při výuce zdravotní přípravy: Co uděláte při ušknutí zmijí?

„Vemu pistoli a vystřelím", osmělil se vyvolaný.

„a pročpak budeš střílet", ptá se zkoušející.

„No proto, poněvadž v předpise stojí: při ušknutí zmijí — vypalte ránu!"

●

Kde spí vláda ČSSR, když je v Bratislavě? ????

No všichni spí doma, jen Štrougal spí v hotelu!

●

Zkrátka ČSTP na cigaretách znamená: Čisté Seno Tabáku Prosté!

●

Proč mají nevěstnice červenou barvu? ???

No podle Sovětského svazu — tam je bordel největší!

●

Povzdechl si penzista před záchodkem: Za Rakouska stal hajzl 20 haléřů, za republiky jsem za ně dostal rohlík za Protektorátu rovný ho... a nyní se nemohu ani vy....!

●

Pozvali příslušníka na sex-party. Bylo ale po deváté večer, když příslušník přišel na strážnici. Kolegové se jali zvědavě doptávat: „No napřed se pilo, pak přišla frajla a začla mě vyslíkat, potom někdo zhasl světo a řekl: do práce" No a tak jsem tady!

●

Učitel ve škole se ptá dětí: „Copak je nejlepší věc na světě?" Hlásí se Frantík: „Prosím, socialismus!" „Správně", chválí ho učitel. „A copak je nejhorší věc na světě?" Jako když vystřelí, vyhrkne Frantík: „Prosím, to že ho máme my u nás, soudruhu učiteli!"

●

Co bylo dříve? Slepice neb vejce? ???

No dříve bylo všechno!

Ministerstvo vnitra sovětsko-československé gubernie nařídilo, aby strážci veřejné bezpečnosti se učili cizí jazyky. Jak to praktický vypadá — ukazuje následující žert:

Zastaví spolkový Němec u dvou stražčů SNB a ptá se německy jak se dostane do Chuchle.

Žádná odpověď.

Ptá se proto anglicky, italsky a posléze francouzsky a španělský, ale pořád ticho u strážců veřejného pořádku.

I odejel s nepořízenou spolkový Němec.

Strážci se za ním dívají a jeden podotkne.

„Tak to vidíš Lojzo, nač se učit cizí řečí; ten jich uměl pět a přesto se nedomluvil!"

● *Světový šampionát ptactva se konal na vystavišti Flory v Olomouci. Přiletěl i „husak" ale neobstal pro falešný „příčešek"!*

●

RADIO JEREVAN HLÁSÍ:

Ústřední výbor Komunistické strany Sovětského svazu odhlasoval nový pětiletý plán, podle kterého bude do polovice 80. let každý sovětský občan vlastnit byt, auto a letadlo. Zdůvodňuje se to tím, že byt potřebuje k bydlení, auto k ježdění a letadlo k letání pro hledání masa — jednou v Kijevě, jednou v Leningradě...

●

Po smrti přichází Novotný, Husák a konečně i Brežněv před soud boží. Po výpovědích Husáka a Novotného přijde na řadu Brežněv, který je Bohem osloven: *„A co ty synu: pověz, co jsi ty dělal!"*

Brežněv: *„Tak předně, aby bylo jasno, nejsem žádný tvůj syn a kromě toho sedíš na mém místě!"*

Při jednom velkém jubileu ČSSR přišel J. V. Stalin na nápad pozvat do Kremlu žáky vyšší delegace všech sovětských škol. Prohází jejich dlouhými řadami, tu si s ním se u někoho zastaví a trochu si s ním pár slov. „Soudruhu maršálku", zapíše náhle jeden žáček, „máte otevřený pokolopeří". Stalin zachová klid a vece: „Ty máš nejen prostřeh, ale i odvahu, hošíčku. Jak tak se mě ptáš? A chlapec odpovídá: „Míša Gorbačov."

Chystá se Štrougal na oficiální návštěvu do Lybie.

Zahraniční poradce vlády Čumpelík ho seznamuje s tamnějšími zvyky a vysvětluje mu, jak se má chovat při uvítacím ceremonielu.

— Na jedno bych vás chtěl soudruhu předsedo vlády upozornit, Kadáfího manželka si totiž velice potrpí na líbání ruky, ale my máme zjištěno, že v poslední době trpí nevyléčitelnou kožní chorobou. Proto vám doporučuji to líbání ruky jenom naznačit.

— Doprdele to je život Čumpelíku, povídá rozčilený Štrougal, Kadáfiová má ekzem a v Kremlu zase mají hemeroidy...

*

Sleze Husák po dlouhé době z Hradu a rozloben vběhne do první trafiky, neboť se mu doneslo, že známky s jeho portrétem nejdou na odbyt.

— Máte tady nějaké známky s mým portrétem, spustí na vyděšenou prodavačku. Jo mám jich plné regály, protože je nechce nikdo kupovat, koktá stará Bláhová. — Asi je soudružko málo nabízíte — rozkřikne se Husák.

— Ale kdepak pane prezidente, lidi si stěžujou, že špatně lepí a na dopisech nedrží.

— Dejte mi nějaké — rozkazuje Husák. Pár jich utrhne, pořádně na ně plivne a přilepí na obálku. Po chvilce zkouší, jak drží a moc se diví, že nejdou odlepit.

— Co to povídáte, soudružko prodavačko, ty známky lepí dobře, jenom se na ně musí pořádně naplivat.

— To já těm lidem taky pořád říkám, ale voni pořád plivou na tu stranu z vašim portrétem!

Podle pražského tisku se sportovci na Lounsku rozhodli zvelebovat obce na protest proti politice amerického prezidenta Cartera.

●

V projevu na celostátním aktivu ideologických pracovníků prohlásil Vasil Bilak: „Není důležité, kolik mají lidé bot či ledniček, ale jak jsou uvědomělí...“ (Ty ledničky a boty?, pozn. r.).

Soudružka strážmistrová a soudružka nadstrážmistrová vedou aktivní a progresivní diskusi.

Soudr-strážmistrová: Tak už mě to žralo, že se o našich policajtech mluví jako o blbcích; a tak jsem starýmu koupila encyklopedii.“

Soudr-nadstrážmistová: „No co to, já bych to koupila taky, ale kdo mi zaručí, že můj starej se na tom naučí — jezdit!“

●

Ve zvláštní tajné komisi ÚV KSČ diskutuje návrh textu, který má být umístěn na všech záchodech socialistického státu:

S okamžitou platnosti se nařizuje aby bylo sráno kolmo dolů a nikoliv — na stranu.

●

*** Byl by možný komunismus ve Švýcarsku?**

Ano, — ale bylo by té země škoda!

*** Byl by možný komunismus v USA?**

Ne, — protože to už bychom neutáhli!

●

*** Co je to socialismus?**

Socialismus je trest boží za VŘSR. Je to společenský řád, kter se dovede energicky a rozhodně vypořádat s omyly, které se v jiném společenském řádu nikdy nestaly.

Socialismus je naprosté a přesvědčivé vítězství ideologie nad zdravým rozumem.

Socialismus je společenský řád, v němž se ani nedivíme, že je něco v nepořádku, ale žasneme, když něco klape.

*** Jaké jsou základní principy socialismu?**

Za kapitalismu je vykořisťován člověk člověkem, kdežto za socialismu je tomu právě naopak.

Všechno spěje plánovitě a radostně k horšímu.

Socialismus je sám sobě motorem i brzdou.

Od nesmělých úspěchů ke smělým neúspěchům.

●

*** Proč budujeme socialismus?**

Protože je to lepší než pracovat.

*** Kdy bude socialismus vybudován?**

Tehdy, až budou mít všichni všeho dost.

*** Jaké jsou specifické znaky socialismu u nás?**

Socialismus u nás lze budovat jen za velmi příznivého počasí; nesmí mrznout ani mrholit, musí být téměř bezvětří, teplo, ale né horko, chvílemi oblačno.

*** Kteří jsou největší nepřátelé socialismu u nás?**

Jaro, léto, podzim, zima a imperialismus.

*** Co víme o socialistickém plánování?**

Plánování je nepřetržité narušování zdravé živelnosti. Co nelze splnit, lze naplánovat! Je to soustavná činnost zaměřená alespoň k dosažení náhodných výsledků.

Českoslovenští výtvarníci vypracovali nový erb pre RVHP:

V červenom poli sa šesť chudých kráv vzájomne dojí.

Po rozdelení veľkostatkov medzi sedliako bol na maďarskej dedine aktív. Vyslaný stranícky referent ohnivo vysvetľoval:

— Zbavili ste sa pijavíc, čo vám a vašim predkom krv cicali! Zbavili ste sa vydriduchov, na ktorých ste dreli. Veľkostatkár poberal peniaze, vyrobené z vášho znoja a z vašich mozolov, zacestoval si do Monte Carla a tam za jediný večer prehral vašu mesačnú prácu! Prítomní mlčky počúvajú, o chvíľu si však popod nosa zahundre fúzatý ujček:

— Nuž, keď mu nešla karta!

ZOPÁR POLICAJNÝCH

Viete, že policajti v Československu už nebudú chodiť so psami, ale s mačkami?

Prečo?

Lebo psi sa za nich už hanbia...

■

Ako poznáte dom, v ktorom býva policajt?

???

Na televíznej anténe má jeleróneku. To preto, aby mal ostrejší obraz...

■

Načo nosia naši policajti pištole?

???

Aby sa mohli brániť, keby ich (nedajbože) napadla nejaká myšlienka.

■

Prečo majú policajti na služobných autách biely pruh na dverách?

Aby vedeli, kde je kľučka.

■

Poznáte najstručnejší a najsmiešnejší vtip na svete?

???

Ide československý policajt po ulici a ROZMÝŠĽA!

●

Plukas potká vojcla a ptá se:

„Kolik je hodin vojíne?“

„Půl pátý!“ odpovídá blátošlap.

„Člověče, jak to hlásíte? Máte stát v pozoru a hlásit: Díky Rudé armádě, díky Sovětskému svazu — je přesně půl páté!“

Druhý den plukas vyhlíží vojína a hned na něj: „Kolik je hodin?“

Vojcl: „Díky Rudé armádě, díky Sovětskému svazu — hodinky nemám!“

●

Ptá se V. Bilak na slovenských dožinkách soudruha ekonoma‘ *„Soudruhu, jak je to s chovem telat?“*

„No s chovem telat“, odpovídá soudruh ekonom, *„je to na venkově v kolchozech špatné, ale jinak na pražském hradě velmi dobré.*

V Moskve museli, už aj kvôli ostatnému svetu, súrne obsadiť uprázdnené miesto hlavného rabína. Ale akosi sa to nedarilo, vždy sa vynorili kádrové ťažkosti.

Prvý kandidát mal síce rabínsky diplóm, ale nebol členom Komunistickej strany.

Druhý bol členom KSSS, ale nemal rabínsky diplóm.

Tretí bol kádrove najproblematickejší: bol to síce člen strany a mal aj rabínsky diplóm, lenže — na potvoru — bol to Žid.

—●—

Dědeček, který čte Rudé právo volá na babičku. „Podívej, tady píšou, že prvního srpna přivezeme z SSSR tři miliony hodinek. Půjdu si tam hned ráno stoupnout do fronty. Já si ty svoje určitě poznám".

—●—

Novoročný vinš roku 1983 v ČSSR znel:

— Veľa zdravia, to ostané si už nejako nakradneme!

—●—

Rozhovor dvoch občanov, ktorí sa stretli na ulici:

— Ako sa máš?

— Ďakujem. Lepšie ako zajtra.

●

Víte, kdo ze sportovců byl nejvíc zklamán, že se nepojede na LOH do Los Angeles?

No — ti, co všechno prodali!

HUMOR — PEPŘ ŽIVOTA

Zeptá se babička na schůzi: „Poslouchej soudruhu předsedo, byl ten Marx vůbec doktor?"

„Ale kde", odpovídá znalecky předseda, „doktor nebyl, to byl velký teoretik".

„Já si to hned myslela, dyby byl doktor, tak by ten svůj vynález zkoušel napřed na myších!"

■

Vývojem v přírodě vznikl člověk, který má dvě uši a jen jeden jazyk. Tento poznatek z přírody uplatňují komunisté v praxi tak, že člověk má více poslouchat a méně mluvit.

■

Ptá se český klučík tatínka: „Tati, proč se soudu říká lidový". „To je jedna z mála věcí, které mohli komunisti pro lidi udělat", vysvětluje otec.

Poznáte nový Archimedov zákon, nazývaný tiež „Archimedenkov zákon"?

„Váha súdruha sa rovná váhe súdruhov ním vytlačených".

●

Viete, aké je pätoro prikázaní pre pokojný život v komunizme?

1. Nemysli!
2. Keď myslíš, nepovedz!
3. Keď povieš, nenapíš!
4. Keď napíšeš, nepodpíš!
5. Keď podpíšeš, odvolaj!

●

„Viete, že v Sovietskom zväze stavajú fantastickú dial'nicu? Bude to obrovská stavba od Moskvy až na Sibír. Bude mať trinásť prúdov..."

„Prečo trinásť?"

„Dvanásť prúdov tam a jeden späť..."

●

Praví psychiatr pacientovi soudruhu Husákovi:

„Tak vyprávějte mi všechno od počátku..."

„Dobre. No, nejdřív som stvoril zemi..."

Člen SNB přijde do elektroprodejny a ptá se na barevnou televizi.

„To víte, že máme", odpovídá prodavačka.

„Tak mi dejte tamhletu žlutou!"

■

Stažuje sa občan v ČSSR na výročie Leninových narodenín:

„Otvorím rádio — Lenin! Otvorím televízor — Lenin! Otvorím noviny — Lenin! Priznám sa vám, že túto konzervu sa už bojím otvoriť"...

■

Gottwald vytýčil heslo: „Dobehnúť kapitalistov a predbehnúť ich". Husák toto heslo zmenil na: „Dobehnúť kapitalistov, ale v žiadnom prípade ich nepredbiehať".

Prečo?

Lebo keby sme ich predbehli, videli by, že máme holé rite...

„Víš, ti naši soudruzi tak veřejně lžou, kdyby alespoň jeden řekl pravdu".

„Kdyby někdo u nás řekl veřejně pravdu, tak by si v Moskvě mysleli, že tady zvítězila kontrarevoluce".

Jeden zákazník přijde do elektroprodejny s přáním, že by chtěl ten magnetofon jaký je ve výkladní skříni.

Prodavačka se ptá: „Vy jste rozhodně člen SNB".

„Jak jste to poznala soudružko, vždyť jsem v civilu?"

„No jó, — on to totiž není magnetofon, nybrž dvouplotýnkový vařič!"

■

Kádrovali esenbáka a ptali se: „Soudruhu řeknětе nám, jak se jmenuje hlavní město SSSR?"

„To nevím!"

„No přece Moskva — vy soudruhu — vostudo!"

Esenbák smuren odešel. Za dveřmi se ho ptá další adept socialistickopolicejní vědy: „Jakou jsi dostal otázku?"

No blbou, nevěděl jsem, že hlavním městem SSSR je Moskva.

„Dobře, že mně to říkáš" napíši si to pro jistou na podrážku".

●

Andropov a Reagan se dohadovali kdo má hezčí hodinky. Reagan ukazoval zlaté s vyrytím: Svému prezidentu — vděčný senát!

Andropov měl také zlaté s nápisem: Hajnému Horákovi — hrabě Belcredi.

●

Přes hranice NSR přeběhl zajíc — emigrant. Německý zajíc se ho ptá proč utíká z ČSSR, když tak dobře vypadá.

No jo — to je tak — slyšel jsem, ze se budou u nás kastrovat bejci a tak nikdo neví zda se veterináři nepřehmátnou. Jistota je jistota!

●

Kdo může být členem Rady nejvyššího Sovětu SSSR?

Jen starší 70 let, který udrží MEČ a MOC!

●

„Učiť sa, učiť sa, učiť sa", povedal Lenin. Ale viete, pri akej príležitosti to povedal?

Keď si prezeral Biľakove vysvedčenia.

Uprostřed letní sezóny velká party nedaleko Prahy. Pozval k ní anglický turista svého nového českého přítele a svá náhodná seznámení — Francouze a Rakušana. Angličan servíroval 10 lahví whisky, Francouz přinesl 10 lahví koňaku, Rakušan 10 lahví vína „vylepšeného" nasládlým antifreezem, a Čech — ten přivedl 10 kamarádů.

HUMOR

Při výkladu komunistické sebekritiky provolává řečník: „Kdo ustoupí, když vidí, že není v právu, ten je rozumný. Kdo ustoupí, když má pravdu, ten je..."

Ze sálu se ozve: „...věrný straně".

■

„V mé profesi se nikdy neví, co bude zítra".

„Ty jsi soudruhu meteorolog?"

„Ne, já jsem v plánovací komisi".

■

V rámci nejhumornější knihy byl v Československu vyznamenán „Jízdní řád ČSD."

V československých obchodech zmizely z knižního trhu kuchařky. Byly vyvezeny do Polska, kde se prodávají jako science-fiction.

■

„Soudruhu, nevěnuješ ty se okultním vědám".

???

„Když mluvíš na schůzi, tak úplně lidi hypnotizuješ a všichni spí".

■

Soudruh ministr propagandy: „Dělat dluhy u kapitalistických států, to znamená zvýšení životní úrovně našich pracujících na úkor třídy vykořisťovatelů".

Humor — pepř života

Husák sedí na břehu Vltavy a chytá ryby. Najednou to zabere a krátce na to si Husák prohlíží malou rybičku, která se třepotá na udici.

„Husaku, já nejsem jen tak obyčejná rybička, jestli-že mě pustíš, splním ti 3 přání", ozve se rybka.

„Já nic nepotřebuji", říká Husák, *„já jsem president, a když něco chci, tak dám rozkaz a mohu mít vše co na světě existuje. Ale co bych s tebou s takovým mrněte dělal, běž odkud jsi přišla"*, a vhodí jí zpět do vody.

Sluníčko pálí, Husák se potí a pomyslí si:

„Kdybych tak měl sklenici dobře chlazeného plzeňského?"

A již drží sklenici v ruce, pivečko se jen perlí.

„A sakra, tak ta rybka měla přece jen pravdu, uvažuje Husák. tak mě tedy zbývají ještě 2 přání. Co kdybych tak měl teď vedle sebe mladou hezkou dívku?"

A jen pomyslí a už se vedle něj na dece zalíbně protahuje holčina, krev a mlíko, jak jí Pán stvořil, až Husákovi oči z důlků vylézají.

„No jó, ale co teď s ní, kdybych tak byl aspoň o 25 let mladší uvažuje Husák a v tom se s ním vše zatočí a Husák sedí zkroušeně v Leopoldově na osmé dílně a drhne peří!"

HUMOR

Co z toho bude — když zkřížíte mouchu s komárem?

No přece komouš!

●

Běží policajti s bandaskami po ulici.

Kam běžíte?

Do divadla! — Dávají Smetanu!

Po chvíli se vrací s prázdnou!

Copak — kdepak máte smetanu? — ptá se nadřízený!

Oni na-to: Smetanu nedávají; dávají Bacha!

● *Teoretik československých zamlčovacích prostředků, Vymětal, se konečně dočkal bytu v pražském sídlišti Jižního města. Při první obhlídce ho provázel domovník. Povídá: „Jděte, soudruhu, do vedlejší místnosti. Vymětal šel. „Slyšíte mě?" „Slyším!" — „Vidíte mě?" — „Nevidím!"*

Domovník spokojeně zamlaskal a pokýval hlavou: „Tomu říkám stěny!"

● *Proč má každý esenbák u sebe vždy žiletku?*

Aby mohl každému zločinci odříznout cestu.

● *Objednal si orgán VB pokoj v hotelu a ptá se, kolik stojí. Recepční ho poučuje, že to záleží na poloze... „No, já spím ponejvíce na zádech."*

● *Esenbák byl u psychiatra. „Měl jsem hrozný sen, soudruhu doktore. Zdálo se mi, že jsem osel a že žeru seno". — „No, to není tak zlé"... utěšuje ho lékař. „No jo, to je všechno hezký, ale ráno jsem nenašel v posteli slamník."*

Co čumíš, vole, snad nechceš jít makat...

Tuhle prohodil Husák pe Kapkovi: Poslyš soudruhu nás oba si nějak v republice pletou.

Jakpakto soudruhu Gusto prohlásil udivený Kapek, vždyť my jsme rozdílný, ty máš brejle a já ne!

No tuhle, zakomentoval Gusta — na jedné schůzi zemědělců, zeptal se mně po mé přednášce družstevník: „Nejste kapku blbej?"

●

V Československu je hodně polozávodních aut!

No přece polovička součástí je nakradena v závodě.

„Tak co vám říkali na schůzi, kdy už se to zlepší."

„Já ti nevím, výroba se má zvýšit o 2% a vývoz do Sovětského Svazu o 20%."

●

V kterési šatně byl u věšáku nápis: „Pouze pro členy ÚV KSČ". Jednoho dne přibyl další nápis: „Na zbylé věšáky se mohou věšet kabáty".

●

„Věříš tomu, že láska může být slepá."

„Dokonce musí být slepá, jinak by se nemohlo psát o naší lásce k Sovětskému Svazu."

●

V socialistických státech se podařilo odstranit vykořisťování člověka člověkem. Náhradou se zavedlo, že jedni žijí na úkor druhých.

●

Viete, aké pätoro prikázaní sa musí dodržiavať v reálnom socializme, ak chce človek pokojne žiť?

1. Nemysli!
2. Ak myslíš, nepovedz!
3. Ak povieš, nenapíš!
4. Ak napíšeš, nepodpíš!
5. Ak podpíšeš, odvolaj!

●

Viete, če je to sardinka?

Bývalá veľryba, ktorá prežila normalizačny proces.

●

Čo znamená pre pracujúcich v reálnom socializme pojem „recepcia"?

Recepcia je slávnostný akt, pri ktorom robotnícka trieda ústami svojich nadriadených požíva plody svojej práce.

●

Viete, že Československo je najbohatšia krajina na svete?

Prečo?

Lebo už 36 rokov tam všetci kradnú a ešte stále je z čoho kradnúť.

KDO SE SMĚJE NAPOSLED...

Víte, co znamená na novém embéčku číslo 136? Že na jedno auto pracují tři lidé šest let.

+++++

Dva talíře se kutálejí s kopce. Který z nich je policajt? - Ten vylízaný.

+++++

"Která země je nejneutrálnější?" - "Švýcarsko?" - "Ale kdepak, Jugoslávie. Tam se občan nesmí vměšovat ani do vlastních záležitostí."

+++++

Proč se bude letos vyrábět v NDR méně "trabantů"? To proto, že se uskuteční výměnný obchod se západoněmeckou automobilkou VW. Tato firma dodá 10.000 vozů "golf", které NDR zaplatí dodávkou motorů z "trabanta". Ty dostane na základě kompensačního obchodu automobilka Daimler-Benz. A nač potřebuje Daimler motory z "trabanta?". To bylo dosud tajemství. Teprve nedávno se prozradilo, že západoněmecká továrna je zabudovává do mercedesů 600 jako pohonný motor pro stěrače.

+++++

Československo prodělalo po válce několik revolucí. V roce 1948 ji dělali dělníci a inteligence jen civěla. V roce 1968 ji dělala inteligence a dělníci jen civěli. Teď dělají revoluci důchodci a - civí všichni.

+++++

"Soudruhu," osloví chodec v Brně strážníka SNB, "vy jste inteligentní člověk, který známý své okolí. Vy mi jistě můžete říci, kde tady bydlí soudruh Ryba."
Polichocený orgán s úsměvem odpovídá: "To víte, že to tu všechno dobře znám. Soudruh Ryba bydlí na konci této strany ulice v roháku. Jmenuje se Vokoun."

+++++

Který je nejzbožnější národ v Evropě? Beze sporu Rumuni. Posti se sedm dní v týdnu a večer zapalují svíčky.

+++++

Dva velitelé SNB se hádají, kdo z nich má hloupějšího zástupce. Protože se nemohou dohodnout, zavolají oba zástupce ke zkoušce. První velitel pošle svého zástupce do prodejny masa pro tři porce zmrzliny. Zástupce srazí paty a odejde. Druhý velitel pošle svého zástupce k sobě do bytu, aby se tam podíval, jestli náhodou není doma. Také ten srazí paty a odejde. Oba zástupci se setkají na chodbě: "Poslyš, ten náš starej je ale pitomec. Představ si, že mě poslal do prodejny masa pro zmrzlinu. Copak neví, že je neděle?"
Ten druhý: "Náš starej je ještě blbější. Poslal mě k sobě do bytu, abych se podíval, jestli není doma. Copak tam nemůže zatelefonovat?"

Československo je krajina, kde je najviac obyvateľov na jednu mandarínku a na štvorcový centimeter toaletného papiera.

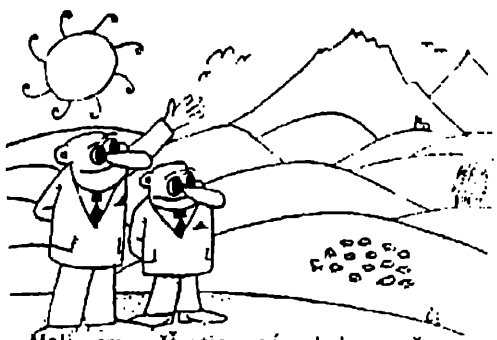

Mali sme šťastie, pán kolega, že sme dostali na zdevastovanie taký krásny kus Slovenska...

Jaký je rozdíl mezi kanadským a šumavským dřevorubcem? - Celkem žádný. Oba si mohou za týdenní výdělek zaplatit cestu do Prahy.

+++++

Soudruh prezident Husák chce slyšet hlas lidu i vydá se na výlet do pražských ulic. Pod Hradem si, jsa unaven, vezme taxík. Šofér se otočí na zákazníka a dí: "To je neuvěřitelné, ta podoba s Gustavem - není vám to trochu nepříjemné?"

+++++

Proč nemůže Jakeš dostat AIDS? Protože ho nemá nikdo rád.

"Ústa jako při polibku, jen s tím rozdílem, že nešpitnete "I love you", ale "Nemáme"."

Kdy skončí perestrojka? Až přestroji Michaila Sergejeviče z jednobarevných obleků, šitých na Západě, do jednoho pruhovaného, konfekčně šitého na Východě.

+++++

Hlas čs. občanů: až splníme perestrojku na 125%, budeme mít - s odpuštěním - hovno a čtvrt.

+++++

Loď s výpravou čs. turistů do Číny ztroskotala. Na opuštěný ostrov dorazili dva trosečníci, novomanželé. Uvítal je přísný hlas vedoucího výpravy: "Kdepak jste tak dlouho byli? S kým jste to mluvili? Vždyť loď se přece potopila už včera večer."

Proslýchá se, že se prý co nejdříve sloučí ministerstvo umění s ministerstvem výživy.
Důvod?
Zakrátko prý bude umění se v Československu najíst.

xxx

Ihned po zdražení přispěchalo Svobodné slovo iniciativně s radami pro své čtenáře:
Máme-li menší kousek masa a chceme připravit pokrm pro celou rodinu, nastavujeme je zeleninou, vařenými bramborami apod.

xxx

Víte, čemu se v dnešním Československu říká "hululi?" Tuzemskému rumu - "Husákovu luxusnímu likéru".

xxx

V poslední době se západní odborníci dohadují, kdo bude Brežněvovým nástupcem. Politbyro už dávno rozhodlo: bude jím Brežněvův otec.

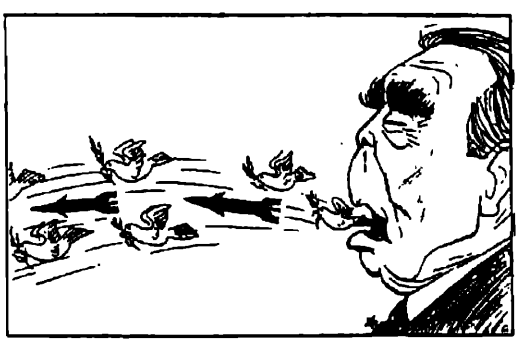

Vyjedou si na společný piknik Reagan, Husák a Brežněv. Na palouku vybalí Ronny ze svého košíku šunku a zapíjí ji whiskou. Husák si pochutnává na bratislavské klobáse a zavlažuje ji "bažantem". Brežněv zapíjí suchý chléb vodou. Dí závistivě Gustáv: "Ljonko, vy jste byl vždycky o deset let vepředu."

xxxxx

Co je ještěrka? Krokodýl po splnění sovětského potravinového programu.

xxxxx

Bdělý sov. občan telefonuje třikrát KGB. 1975: "Přijďte hned, můj soused se zamkl a pojídá kaviár." 1983: "Přijďte hned. Můj soused se zamkl a pojídá vuřt." 1990: "Přijďte hned. Můj soused se zamkl a něco pojídá."

xxxxx

Které město na světě má nejčistší ulice? Hlavní město Mozambiku, Maputo. Tam už se nedá nic odhodit.

Jaký je rozdíl mezi Krkonošemi a komunisty? Celkem žádný. Obé je samý sjezd a samá bouda.

+++++

Otázka Rádiu Jerevan: Mohou muži rodit děti? Odpověď: V podstatě ne. Ale zeptejte se v pražském Tuzexu, tam je za západní devizy k dostání všecko. --- Může Pánbůh vstoupit do partaje? V podstatě ano, ale napřed musí vystoupit z církve.

+++++

KRESBA: RADEK KUČERA

x

V Ruzyni se hned vedle letiště staví rybníček, aby se Husákovi líp přistávalo.

x

CIA se rozhodla, že musí konečně do Ruska vyslat nějakého důkladného špióna. Dali hlavy dohromady, vypracovali plán a sehnali odborníky, a po dvou letech tréninku je tady nový americký ekvivalent James Bonda.
Shodí ho do Ruska.
Muž vejde do restaurace a pustí se do debaty s kolchozníky o politické situaci. Zná jménem všecky členy Politbyra, hází informacemi.
Babička v koutě najednou poznamená: "Ale ty nejsi Rus."
Špiónu to zavrtá v hlavě, ale protože je dobře vytrénovaný a ví o tom, strhne se zdi balalajku a začne na ni hrát jako zběsilý. Celá hospoda tleská, ale babička v koutě zase jen poznamená: "Ale ty nejsi Rus."
Špióna to už dožere a začne tančit kozáčka. Jako zběsilý. Jde mu to, všichni tleskají, jen babička poznamená: "Ale ty nejsi Rus."
To už špión nevydrží, zajde za babkou a ptá se: Babi, co to melete, jakpak to, že nejsem Rus?"
"Mládenečku," odvětí babička, "jakpak můžeš bejt Rus, když jsi černej?"

Deset nedospělých chlapců z Merklína je ve vyšetřovací vazbě proto, že zpívali písně hanobící představitele státu a zřízení. Jsou stíháni pro propagaci fašismu. Zpívali totiž písně jako "Husák sedí na hromadě hnoje a křičí, ta je moje", Červa vždycky poteší komunista k večeři", či "Vyserem se na práci, ať za nás dělaj Rusáci" a přitom pochodovali a písně zakončovali výkřikem "Sieg heil". Z fašismu je také obviněn Ivan Polanský z Nové Dubnice, u něhož byly při domovní prohlídce zabaveny - kromě materiálů Charty 77 a různých textů Václava Havla - i rozmnožené texty, týkající se slovenských dějin z první poloviny tohoto století.

"Zlatý květ", vyznamenání, které na základě čtenářské ankety uděluje redakce časopisu Květy společně s Čs. televizí a Ústřední půjčovnou filmů, byl letos přiřčen Luďku Munzarovi za hlavní úlohu v Dietlově seriálu Synové a dcery Jakuba skláře a Rudolfu Hrušínskému za roli doktora v Menzelově filmu Vesničko má středisková.

Gorbačov dává do super-počítače všechny přednosti socialismu: výstavbu, investice, zdravotnictví, atd. a táže se: "Kde se stala chyba?" - Počítač po delší chvíli: "Nedostatečná obrana Zimního paláce."

"Představ si, že v našem sousedství otrávil pětiletý chlapec celou rodinu."
"To snad není možné."
"I je - zapnul večer televizi a on zrovna běžel program k 70. výročí Říjnové revoluce v Rusku."

Ideální čs. občan? Ten, který nic nepotřebuje, nic neshání, do ničeho mu nic není a nic neumí.

Čs. lid si přeje návrat do padesátých let. Proč? No přece: škodovka stála jen devatenáct tisíc a Husák byl v kriminále.

x

V CSSR byl zrušen trest smrti. Místo toho se odsuzuje k nejvyššímu trestu tří let bez protekce a známostí.

x

Jede vlak tichou českou krajinou. Pojednou se vykolejí, jede hodnou chvilku klikatě po rozoraných polích, potom zase vjede na koleje a dorazí šťastně do stanice. Cestující, celí vyděšení, se ptají strojvůdce po příčině neobvyklé zajížďky. Strojvůdce vysvětluje, že na kolejích stál rudoarmejec. "A to jste ho nemohl přejet?" pesku-jí ho cestující. "Já jsem chtěl, ale on mi utekl do polí a kličkoval."

Jaký je rozdíl mezi němým filmem a reálným socialismem v ČSSR? - Veliký. V němém filmu všechno vidíš a nic neslyšíš. V čs. reálném socialismu je tomu právě obráceně.

"Víš, že v SSSR dozírá na výrobu sirek ministerstvo kultury a umění?" - Jak to, prosím tě?" - "Protože je umění sirku zapálit a protože člověk musí být notně kulturní, aby přitom neklel."

xxx

Jaký je rozdíl mezi kapitalismem a socialismem? Kapitalismus dělá sociální chyby. Socialismus dělá kapitální chyby.

xxx

Vláda NDR nemá vůbec námitky proti americké neutronové bombě. Ví totiž, že neutronka sice ničí lidské životy, ale nenadělá škody na stavením, a považuje ji tedy za záruku zachování berlínské zdi.

xxx

Jaký je rozdíl mezi komunismem a opiem? Žádný. Oba jsou výsledky nezralých makovic.

xxx

Soudruh dostal za zásluhy hodiny s kukačkou. Když je celá, vystrčí kukačka hlavu, ale nezakuká "kuku!", nýbrž "Lenin, Lenin!" Jen ve dvanáct je ideologický změna: z hodin vystrčí hlavu Lenin a zavolá:"Kuku! Kuku!"

xxx

"Viete, že v Sovietskom zväze stavajú fantastickú diaľnicu? Bude to obrovská stavba od Moskvy až na Sibír. Bude mať trinásť prúdov..."
"Prečo trinásť?"
"Dvanásť prúdov tam a jeden späť..."

xxx

"Abychom to řekli bez obalu," prohlásil roku 1980 politik na veřejném mítingu, "s tím příchodem komunismu se to přehánělo. Budeme rádi, když se ho dočkají naši synové a vnuci."
Ze zástupu se ozvalo:
"Dobře jim tak, chuligánům!"

Kdo se směje naposled

Na světový kongres o úspoře pohonných hmot ve švýcarské Ženevě přijel prezident Reagan ve volkswágnu. Sotva z vozu vystoupil, viděl Černěnka, jak se prodírá z deset metrů dlouhé Čajky.
"Nezdá se vám to hloupé, přijet na kongres o úspoře pohonných hmot v takovémhle bouráku?", ptal se Reagan zaraženě.
"A proč by?", odpovídal Černěnko, "vždyť to auto jezdí na vodu."
Dal otevřít kapotu, pod kterou se hrbilo deset Afghánců a chroptělo "vodu, vodu".

+++++

Se zájezdem JZD přijel do Prahy vesničan, bloudí ulicemi, prohlíží plán města a posléze v zoufalství oslovuje příslušníka SNB: "Prosím vás, kde tady najdu ten obchodní dům Globál?"
"Globál?," diví se orgán, "takový přece v Praze není."
Ale musí tu někde být," brání se zoufalý vesničan. "Vždyť soudruh Husák v televizním projevu říkal, že v Globále je všechno."

Stěžuje si Černěnko kolegům v politbyru: "Já nevím, co pořád máte. Já jsem zdravý jako řípa. Vždyť se zúčastním každé schůze. Proč si nestěžujete na Jurije Andropova? Ten se už nejmíň půl roku neobjevil na žádném zasedání..."

+++++

Co to znamená v Československu, když signalizační tabule vyzývají automobilistu, aby snížil tempo na 60, 40, 20? Ohlašuje se tím, že na silnici je 60 děr, hlubokých 40 cm a starých 20 let.

+++++

Mává-li na vás na čs. silnici ruka z jámy,

přispěchejte na pomoc: řidič trabantu je v nouzi.

+++++

Několik dní před řidičskou zkouškou se ptá příslušník VB instruktora: "Všecko je mi jasný. Jen furt nevím jedno: když mi dojde benzín, mám jet dál nebo to motoru škodí?"

+++++

Příslušník Vopička v prodejně "Knihy": "Jednu knihu." - "Jakou?" - "To je fuk, soudružko, já jsem vyhrál v tombole laampičku na čtení a tak ji chci vyzkoušet.

+++++

"Víš, co je divný," ptá se kolegy příslušník, když pozoruje dění na tom našem dvoře. "Na co potřebuje takovej kohout hřebínek, když nemá vlasy?"

Pan Kohn se konečně rozhodne, že bude také emigrovat, do Izraele. Na úřadě se ho ptají: "Proč zrovna tam?" - "Protože je mi milejší arabsko-izraelská válka než československo-sovětské přátelství."

+++++

Příslušník má den volna a čte v RP vlastní úmrtní oznámení. Okamžitě telefonuje na velitelství. Službu konající strážmistr se podivuje: "Samozřejmě jsme to četli. Ale, soudruhu, pověz mi, odkud vlastně voláš?"

V ČSSR zavedli nový tanec, komunistický twist: jeden krok kupředu, dva kroky zpátky a pořád se tleská.

+++++

Na čs. školách se sbírá na Burundi. Byly tam takové povodně, že jsou desetitisíce bez přístřeší. Celá třída v Lupáčově ulici dá 1 až 10 korun, jen Pepíček ne, protože mu tatínek na chudáky nedal. Brzo nato se sbírá na Burundi znovu: vypukl tam hladomor. Celá třída dává, jen Pepíček ani korunu. Za čas se sbírá na Burundi,

protože tam budují socialismus. Tentokrát Pepíček dá hned 100 korun. Učitel se podiví: "Podívejme se, tentokrát chcete taky pomoci?" - Nojo, když katastrofa dosáhla takových rozměrů..."

+++++

Na Slovensko se už nebude dovážat módny časopis Burda. Dôvod: založili vraj vlastný časopis pre ženy, zvaný Haraburda, a jeho prvým šéfredaktorom sa má stat Biľak.

+++++

Viete, prečo zvolili Černenka za nového vožda: Mal najlepšie EKG v Kremli.

xxx

Brežněv chce navštívit Varšavu. Tajemník závodní stranické organizace si zavolá jediného aktivistu: "Soudruhu Kowalski, vy ponesete vlajku a půjdete v čele průvodu." - "Ale, soudruhu, nebylo by lepší, kdybyste si vybral někoho jiného?" - "Pročpak?" - "Když jsem nesl vlajku poprvé a vedl průvod našeho podniku, umřel Stalin. Pak jsem zase nesl vlajku a Chruščov byl sesazen. Já mám prostě strach." - "Přirozeně, že ponesete zase vlajku, soudruhu Kowalski. Copak sám nevidíte, že máte šťastnou ruku?"

Soudruh orgán si při neopatrném pohrávání se služebním revolverem vystřelí oko. Dostal za to - protože se mu to přihodilo ve službě - od pojišťovny 5 tisíc korun. I zaraduje se a řekne si: "Teď si vystřelím i to druhé a budu si moci koupit k vánocům barevnou televizi."

+++++

Ivan Pavlovič, dělník v továrně na stroje, nemůže zanechat pití. Na Gorbačovův příkaz je vyhlédnut za zkušebního králíka a pozván do kanceláře ÚV. Gorbačov osobně se ho ptá: "Přestal bys pít, kdyby láhev vodky byla dvakrát tak drahá, kdyby stála dvacet rublíků?" Ivan jen zavrtí hlavou. "Padesát rublíků?" Ivan broukne unaveně: "Nět." Gorbačov svraští čelo: "Tak tedy dejme tomu, že by láhev vodky stála sto rublů, tedy polovinu tvé měsíční mzdy. Chlastal bys ještě?" Ivan vyloví ze svého overalu malou součástku: "Kdž to teda chcete, soudruhu generální, opravdu vědět: tahle věcička stojí přesně láhev vodky."

+++++

Z "Vtipníku" Járy Kohouta

V Československu bude v rámci zvyšování úrovně prodeje potravin zavedena nová konzerva, na kterou se ostatně už dlouho čekalo: socialismus v rejži.

+++++

"K čertu," zlobil se Bílak, "co to má znamenat, Štrougale, že říkáš zahraničním novinářům, že jsem hlupák?" - "Pro pána Bílačku, ale to je mi opravdu líto. Vono to bylo tajemství?"

+++++

V Praze se kdosi tázal, kolik je v Československu odpůrců režimu. Neznámý chodec mu odpověděl: "Deset. Já, ty, on, ona, ono, my, vy, oni, ony, ona."

+++++

Soudruh Kapek dostal za svoji blahodárnou činnost z Moskvy hodiny. Jsou báječné. Když je půla, vystrčí kukačka hlavu z hodin a místo kukuku křikne: "Lenin, Lenin." Jen když je celá, je to jiné. Místo kukačky z hodin vystrčí hlavu Lenin a křikne "Kuku kuku".

+++++

Paní Gorbačovová žádala v sovětské televizi, aby všichni odzbrojili. Dostala dopis od jednoho posluchače: "Dobrá, soudružko, ale mluvila jste o tom se soudruhem manželem?"

POSLEDNÍ Z ČSSSSR

Nová úřední zkratka a výslovnost po březnovém sjezdu KSS adubnovém KSČ:

ÚVKSČ = Už Vládnou Konečně Slováci Čechům.

——

ČESKOSLOVENSKO

výslovnost v Čechách:

TĚŽKOSLOVENSKO;

výslovnost na Moravě:

SEŠLOSLOVENSKO;

výslovnost na Slovensku:

VŠETOSLOVENSKO

"Soudruhu generální, hospodářská situace se nám vymyká z rukou. Vexláci na Karlově mostě požadují za dolar šedesát korun!" Jakeš: "No dyť von za víc nestojí."

+++++

Čeho je zapotřebí, aby se Jakešovi dostalo nejvyssích poct? - Jeho úmrtního listu.

+++++

Bezradný americký komunista píše předsedovi místní skupiny: "Vlastně jsem si úkol získávat nové členy do partaje představoval lehčí. Já prostě u sousedů vůbec nezaberu. Na jaře polírujou své auto. V létě jedou na dovolenou a potulují se po světě. Na podzim nevynechají ani jediný basebalový zápas. A v zimě je nedostaneš od televizní obrazovky. Tak mi, prosím vás, řekněte, jak je mám přesvědčit, ze jsou ve skutečnosti utlačovaní a vykořisťovaní!"

+++++

Miloš Jakeš umře a je okamžitě poslán do pekla. Když tam dorazí, provádějí ho pekelným areálem. Vidí zelenající se pole, zahrady, líbezná jezera, setkává se s přátelskými lidmi, je zkrátka jaksepatří překvapen příjemným prostředím. Když je v nejlepší prohlídce, přinese mu jeden z čertů zprávu, že si Pánbůh přeje, aby šel do nebe. Jakešovi se to nelíbí a protestuje: "Podívej se, soudruhu Bože, v pekle bylo opravdu hezky. Chtěl bych tam zůstat." - "No tak," praví Pánbuh, "je to sice velmi nezvyklé, ale protože jsi to ty, Jakeši, máš to mít." Pošle ho zpátky do pekla a Miloš hned vidí, že to není totéž, co to bývalo. Smrdí to tam, špína kape se stěn, lidé jsou hrubí, zkrátka prostředí vysoce neradostné. Jde za vrchním Ďáblem a stěžuje si: "Podívej se, byl jsem tu před chvilkou, a to tu bylo vskutku pěkně, teď je to hrůza. Co se to stalo?" "To ti snadno vysvětlím," usmívá se Ďábel. "Minule jsi tu byl jako turista, teď tu bydlíš nastálo."

+++++

Na kongresu matematiků v Praze přečetl předseda Bílakovo poselství: "Dvě a dvě je šest." Kterýsi matematik však z pléna trval na tom, že dvě a dvě jsou čtyři. Skončil na Borech u žetonů. Za čas ho rehabilitovali a on se opět zúčastnil kongresu matematiků. Tentokrát přečetl předseda poselství Jana Fojtíka: "Dvě a dvě je pět." Ale tvrdohlavý matematik trvá na svém, že dvě a dvě jsou čtyři. Kágébáci ho vezmou stranou a domlouvají mu: "Koukej, soudruhu, i my víme, že dvě a dvě jsou čtyři. Ale za Bílaka bylo dvě a dvě šest, za Fojtíka už jen pět. Copak to není pokrok? Copak to není perestrojka?"

KDO

SE SMĚJE

NAPOSLED...

Mladý muž ze Zapadákova v Západní Virginii přiletí do Washingtonu. Taxikář, který ho veze z letiště do města, se ho ptá: "A co tu budete dělat?" I odpoví mladík: "Nevím. Ještě jsem se nerozhodl." - Mladý muž, který vyrostl na Sibiři, přijede do Moskvy. Jakýsi Moskvan se ho ptá: "A co tady budete dělat?" Odpověď: "Nevím. Ještě mi to neřekli."

+++++

Víte jak se jmenuje nyní Václavské náměstí v Praze? Náměstí vodních dělostřelců.

+++++

A víte, co znamená zkratka VŘSR? - Všechny řízky snědli Rusové.

+++++

Kuzma Kuzmič jde nakupovat vodku. Prodavačka mu účtuje 19 rublů. "Proč tolik," diví se Kuzma Kuzmič, "stávala přece 5 rublů." - "Stávala. Jenomže teď platíte 5 rublů za vodku a 5 za přestavbu." - "No dobrá. Tady je tedy 10 rublů." - Prodavačka: "Tu máte 5 rublů nazpět, vodka není."

+++++

Dva občané se baví před Národním divadlem. První: "Pane, víte, jaký je rozdíl mezi Národním divadlem a národem?" Druhý: "To nevím." První: "Národní divadlo má východ z nouze, kdežto národ má nouzi z Východu." Druhý: "To je dobré. A víte vy, jaký je rozdíl mezi vámi a Národním divadlem?" První: "To se dám poddat." Druhý: "Národní divadlo tu zůstane a vy půjdete se mnou." První: "Prima vtip. Ale víte jaký je rozdíl mezi mnou a vámi?" Druhý: "Teď se poddám já." První: "Vy jste špatně placený tajný a já jsem dobře placený provokatér."

+++++

Sešel se Američan s Francouzem a sovětským člověkem a přeli se, kde je větší demokracie. Američan: "U nás je tak velká demokracie, že mohu počmárat sochu Svobody a nic se mi nestane." Francouz: "U nás je taková demokracie, že smím pískat, když se zpívá Marsellaisa a vůbec nic se mi nestane." Rus: "My máme takovou demokracii, že když se vymočím na Rudém náměstí před Leninovým mauzoleem, nikdo mi nic neudělá." Po chvíli se Američan trochu zardí a praví: "No, víte, já jsem trochu přeháněl. Já sice mohu sochu Svobody počmárat, ale v noci, aby mě nikdo neviděl." Francouz jde také do sebe: "U nás to není taky tak slavné. Já mohu do Marsellaisy pískat, ale potichu, aby mě nikdo neslyšel." "No, tak se i já přiznám," praví Rus. "Tak veliká demokracie u nás zase taky není. Mohu se sice vymočit před Leninovým mauzoleem, ale nesmím si stáhnout kalhoty."

+++++

Přestavba v čs. podmínkách je jako přestavění prasečího chlívku na byt 1.kategorie s podmínkou, že tam to prase zůstane bydlet.

+++++

Co to je? Má to 64 zubů a 4 nohy? Nu přece dva zdraví lidé. A co je to: má to 64 rukou a 4 zuby? Předsednictvo ÚV KSČ.

+++++

Dotaz na Rádio Jerevan: Může žena otěhotnět po hoffmannských kapkách? Odpověď: Pačemu nět, jesli gospodin Gofman molodyj.

+++++

Jiný dotaz: Je pravda, že Gagarin dostal za první oblet Země auto čajku? Odpověď: V podstatě ano. Ale nebyl to Gagarin, ale jeden učitel ze Sverdlovska, nebyla to čajka, ale kolo, a nedostal je, ale ukradl.

+++++

V Karlových Varech se teď bude dvakrát denně hrát východoněmecká hymna. Dederoni se postaví do pozoru a Češi si budou moci něco nakoupit.

+++++

JE NEŠTĚSTÍM

intelektuálů, že jsou příliš inteligentní, než aby se jimmohl líbit tento svět, plný špatností; zároveň ale že jsou příliš málo moudří, než aby každá jejich snaha světu pomoci neskončila katastrofou.

x

Jurij telefonuje rozčileně KGB. "Ulítl mi papoušek. Ale já namouduši nesdílím jeho politické názory."

x

Dotaz na rádio Jerevan: "Jaké je u vás zásobování masem?" Odpověď: "S masem je to dobré... Ale bez masa je to strašné."

"To jste zase vy? Už jsem s vámi přece mluvil..."
" No jo, jenže já mám dneska službu u dvou aparátů"

Vybranná slova po "z" (po komunisticku): Jazyk drzý - Ruzyň brzy.

+++

Co je agrese? Vpád vojsk jednoho státu na území státu druhého bez souhlasu SSSR.

+++

Co je válka? Zdráhání imperialistů pozdravit postup socialistických vojenských jednotek jako mírový čin.

+++

Co je to socialistický pokrok? Že se nám dnes vede líp než zítra.

+++

Co to je hrdina práce? Osoba, která dokázala pracovat nejmenší počet hodin a zároveň na sebe soustředit největší možnou pozornost.

+++

Co to je osvobození? Přeměna demokratického státu v totalitní závislost na SSSR.

+++

A osvoboditelé? Velmi používané synonymum pro Sověty, hlavně když přijdou po zuby ozbrojené.

+++

Co se stalo po Brežněvově smrti? Celkem nic. Jen Satan požádal v nebi o politický azyl.

+++

Andropov se chce přesvědčit, jak se vede sovětskému člověku. Před Moskvou vidí babičku sbírat brambory. "Dobrý den," osloví ji, "jakpak si žiješ? Máš rádio?" - "Dvě dokonce, jedno pro všední den, druhé pro neděli." - "A co televizor? Máš?" - "Taky dva." - "Auto?" - "Jó, taky dvě. Ale teď mám tvého vyptávání dost, ty imperialistický špióne!" - "Ale kdepak! Právě naopak: já jsem totiž soudruh Andropov." - "Tady vidíš, jak lžeš. Andropov by se nemusel tak pitomě ptát, ten přece ví, že nemáme nic."

Víte, že se JZD Slušovice postavilo proti sovětským raketám? Mají prý dost devizových prostředků, aby si opatřili Pershingy.

xxxxx

Víte, které sovětské republiky začínají na é?
No, přece Estonsko, endéer a ešče my.

xxxxx

Víte, jaký je rozdíl mezi Jaruzelským a Pinochetem? Dvě dioptrie.

xxxxx

Víte, že přestane existovat pozdrav Čest práci?
Protože ti prověření ztratili čest a neprověření práci...

Dědeček s babičkou sedí v Zadní Třebáni u svého domku na zahrádce. Dědeček čte noviny, babička dumá. Po chvilce říká: "Dědečku, ty rakety Pershing, to je drahá, krásná věc. Každá stojí moc miliónů. Myslím, že by to bylo nádherné, kdyby nám jedna spadla sem na zahradu."

+++++

Přišel reportér do továrny s otázkou "Jak strávíte celozávodní dovolenou?" Ředitel odpověděl, že se pojede léčit do Jugoslávie. Předseda místní organizace KSČ: "Strana mě vyslala k moři do SSSR." Předseda ROH: "Rekreační komise mi vyjednala výměnný pobyt ve Francii." Ekonom závodu: "Konečně mi letos udělali u chaty bazén, budu tam." Dělník od soustruhu: "Syn chce nové texasky, sjednal jsem si melouch, abych mu na ně vydělal."

+++++

Maminka přistihla Lidušku, jak klečí u postele a modlí se.,
"Táto," volala zoufale, "pojď honem, Liduška se modlí."
Táta sinalý v obličeji přispěchal a na dceru udeřil: "Jak nám tohle můžeš dělat, my, komunistická rodina, já funkcionář strany a ty se tady modlíš."
Liduška začala tátu chlácholit: "Neboj se, já to pořád nedělám, to jen dneska výjimečně. Mám totiž před sebou krušný den a sháním každou pomoc, která se dá. Zítra dělám zkoušku z vědeckého ateismu."

*****

Časy se mění. Před třiceti lety byl Husák v cele, teď je v čele.

+++++

Prezident Reagan, kancléř Kohl a generál Jaruzelski se sešli, aby si navzájem postěžovali:
"Mám pět osobních sekretářek," začal Reagan, "jedna z nich je špionka, ale dodneska jsem nemohl zjistit, která to je." - "Já zase mám tři sekretáře," povídá kancléř Kohl, "jeden z nich je homosexuál, ale do dneška jsem nezjistil, který z nich to je." "Já jsem na tom nejhůř," stěžuje si Jaruzelski. "Mám v armádě 150 generálů. Jeden z nich je Polák - ale do dneška jsem nezjistil, který to je."

+++++

Inzerát ve Večerní Praze: Vyměním čtrnáctidenní letecký zájezd na Krym s ubytováním a plnou penzí v hotelu L kategorie a s okružní jízdou po moři za jednodenní pěší túru do Bavorska. Zn. Jen tam.

+++++

Zkratka RSDr., latinsky Rerum socialium doctor, titul kdejakého komunistického funkcionáře, se ovšem do běžné češtiny překládá Rozhodnutím strany doktor. Dřívější překlad, Rodné strany doktor, už neplatí.

Na zemědělské výstavě v Torontu se sejde ruský kolchozník s americkým farmářem. Když už tak upili více tvrdých drinků povídá vychloubačný americký farmář: "Já mám tak velikou farmu, že když ji chci objet s mým autem, tak na to potřebuji 2 dny". "To nic není", povídá kolchozník. "To já, když chci objet celý náš kolchoz s naším kolchozním autem, tak na to potřebuji nejméně 5 dnů". "Jo, jo", odpovídá smutným hlasem Američan, "také jsem měl takové auto".

Sejde se Kanaďan, Rus a Čech u barového pultu a po zneškodnění mnoha láhví povídá Kanadan:" My jsme na Západě naší země vypěstovali krávu s obrovskými vlastnostmi. To když se zatáhne za jeden cecík teče mléko, za druhý teče jogurt, za třetí teče smetana a za čtvrtý teče máslo". "Ale to nic není", povídá Rus " to my jsme vypěstovali bachyni (svini) tu když zatáhnete za jeden cecík tak z něho vypadává prejt, za druhý ovar, za třetí tlačenka a za čtvrtý klobásy". Čech, aby se nedal zahanbit povídá: "to já mám doma slepici, která mi vaří, pere prádlo a žehlí, uklízí a ještě přitom chodí do práce".

Kdo se směje naposled

V moskevské čtvrti Sokolniky je občan zavolán na bytový úřad. "Tu máte potvrzení, že jste si podal žádost o byt v novostavbě. Za sedm let se můžete znovu přihlásit." Moskvan poděkuje, odchází a ve dveřích se obrátí: "Odpustte malou otázku: dopoledne nebo odpoledne?"

xxx

Je to pravda, že soudruha Husáka bedlivě střeží? Určitě, on by nám mohl být ukraden.

xxx

V jedné rumunské škole vyzve učitel v hodině politické výchovy žáky, aby mu jmenovali slavné osobnosti, které ve službě lidstvu dokázali veliké činy. "Marx," hlásí jeden.-"Einstein," volá druhý. - "Freud", řekne třetí. - "Mojžíš," odpoví další, - "Ježíš," připojuje jiný. Moricek se hlásí: "Soudruhu učiteli, směl bych jmenovat také nějakého árijce?"

xxx

Definice Tita: Byl jako fotbalový míč. Nejdřív se nafoukl, pak do něho kopli, a potom za ním všichni běhali.

xxx

"Už jsi to slyšel? Jovanka se chce po čtyřicetiletém manželství dát s Titem rozvést." - "Proč?" - "Zjistila, že Brežněv líbá líp."

Stojí dva u Národního divadla. "Jestlipak víte, jaký je rozdíl mezi touhle budovou a budovou ÚV KSČ?" - "Nevím." - "Tak koukejte: tady jsou ti koně venku a vedení je uvnitř; nu a tam, na nábřeží, je to právě obráceně." - "To je zajímavé. A jestlipak víte, jaký je rozdíl mezi touhle budovou a vámi?" - "Nevím." - "Takovýhle: ta budova tu zůstane a vy půjdete se mnou." - 'Haha. A jestlipak zase vy víte, jaký je rozdíl mezi vámi a mnou?" - "To bych rád věděl." - "Žádný," řekne protějšek a obrátí klopu kabátu.

+++++

Špacírovali tuhle Husák s Kaddáfím po jižní Libyi. Den, dva, tři. Až jim došlo, že na Sahaře zabloudili. Nejvíc je trápila žízeň. "Ty, Gustáve," vece Kaddáfí, "nevypravovals tuhle, že máš vodu na plících?"

+++++

Ve varšavské hospodě zvedne jeden štamgast sklenici k přípitku: "Na zdraví našich železnic!" - "Proč zrovna železnic?" ptá se soused. "Představte si, soudruhu, že by nebyly. To bychom museli nosit uhlí do Sovětského svazu na zádech."

+++++

Novomanželům v Československu se nyní nabízejí velmi výhodné bezúročné půjčky na dům ve výši 300.000 Kčs. Podmínka je pouze jedna: do komína se musí vejít raketa SS-20.

+++++

Učitelka třetí třídy základní školy v Praze učí děti slovenskou hymnu. Diktuje:
"Nad Tatrú sa blyská, hromy divo bijú, zastavme sa, bratia..."
V tu chvíli diktát přerušuje otázkou: "Děti, kdo jsou naši bratia?"
Třída hlomozně odpovídá: "Sovětský svaz".
"Tak pište dál, děti", pokračuje učitelka a říká: "ved sa oni ztratia, Slováci ožijú."

xxxxx

Víte, co to je okupace?
Okupace nastává tehdy, obsadí-li inkriminovaná armáda dotyčné území dříve než Sovětský svaz.

xxxxx

Víte, kdy bude u nás nejlépe?
Tja... už bylo...

+++++

Víte, na které dvě skupiny se dělí sovětská armáda? Na vojsko bojové a vojsko válečné. Bojové se bojí u čínských hranic, válečné se válí v Československu.

+++++

V Československu bylo zreformováno účetnictví. V účetních knihách byly zavedeny další rubriky; kromě nezbytných jako "má dát" a "dal" jsou tam ještě "ukradli jsme" a "ukradli nám".

Do pražské trafiky vstoupí postarší pán. "Mohl bych si, prosím, zatelefonovat?" - "Padesát halířů." Pán telefonuje. "Národní podnik Eximport? Já bych se chtěl jen optat, zda náhodou nepotřebujete mzdového účetního. Jak prosím? Že máte spolehlivou sílu? Děkuju." - "Ste ale naivní," povídá prodavačka, "telefonicky místo nikdy neseženete." - "Já taky nechci. Já jsem totiž mzdový účetní Exportu, ale jsem už druhý týden na dovolené. Já byl jen zvědav, zda mě nějaký dobrodinec nepřipravil zatím o místo."

xxx

"Jak si žiješ?" - "Děkuju, dobře." - "Ty musíš být ale velká svine."

xxx

"Kolik Albánců je zapotřebí k úspěšnému únosu?" - "Nevím." - Šest. Jeden únos provede a pět jich smolí vyděračský dopis."

xxx

Říká se, že se od Nového roku v ČSSR bude pracovat každou neděli. Bude se totiž napracovávat druhá světová válka.

xxx

Jaký je rozdíl mezi dělníkem v ČSSR a ve Francii? Ve Francii hledá dělník pořád práci, v ČSSR ho pořád v práci hledají.

xxx

Japonský odborník přišel do české továrny, aby studoval tamní pracovní metody. Když ráno vstoupil, řekl: "Ping-ling-jo." Potom nepromluvil celý den ani slovo. Večer při odchodu řekl: "Ping-ling-ho, šinšan, šia, ka-bu-ki-na-ga-jong." Druhý den se podnikový ptá tlumočníka, co vlastně japonský host řekl. Tlumočník přeložil: "Když přišel, pozdravil: "Dobrý den," a při odchodu řekl "Nashledanou a promiňte, že jsem se nezúčastnil Vaší generální stávky, nejsem však členem vašich odborů."

Z knihy Jána L. Kaliny "Nichts zu lachen"

"My," chlubí se Američan v mezinárodní společnosti," sklízíme obilí dvakrát do roka." Francouz jen mávne rukou: "Naše obilí mívá dva až tři klasy na jednom stéble." "U nás," flekuje sovětský člověk, "zasadíme brambory a za čtrnáct dní je vykopáváme." Všeobecný podiv a pochyby, že tohle přece jen není možné. "Ach, pánové, vy nevíte, co je to hlad," povzdychne si Rus.

x

Před olympiádou se očekávalo, že během pobytu zahraničních hostů budou obchody plné zboží. V Moskvě zatelefonovala jedna nevěřící hospodyně do GUMu, zda si za olympiády bude moci objednat zboží telefonicky. "Ovšemže ano," zněla odpověď, "a dodá je televize."

x

Proč jsou kojenci sovětských židů hezčí než ruští?" "Protože jsou vyráběni pro vývoz."

Povídá manžel při večeři: "Až přijdou hosté, budu jim vyprávět senzační vtip." Žena se ptá: "Musím z pokoje poslat pryč děti nebo soudruhy?"

xxx

"Už jste to slyšel? Od května se v ČSSR zvýší životní úroveň o 50%" - "Skutečně?" - "Do tedka jsme měli zimu a zásobovací potíže. Od května budou jen zásobovací potíže."

xxx

Několik důchodců přichází na lékařskou kontrolu. Lékař se ptá prvního: "Jakou máte rentu?" - "Dvanáct set měsíčně." -

x x x x

Na pražském bytáku: "Kolikrát jsem vám už, soudruhu, povídal, abyste s tou žádostí přišel zítra, a vy pokaždé přijdete dnes."

xxxxx

"Kritiku hostů ze Sovětského svazu musíme přijmout i tehdy," poučuje ředitel muzea nového asistenta, "je-li neoprávněná. Například: Když Brežněv ještě žil, přišel se k nám podívat a vytkl nám, že gorilí hlava je špatně preparována." - "Aha. A byla to přitom dobrá práce, ne?" - "Jistě: opravdu krásné benátské zrcadlo."

x x x x

Francouzským domácím zvířatům se zachtělo zvědět, jak se vlastně žije v Československu. Poslala na výzvědy delegaci: býka, prase a kohouta. Býk se vrátil hned druhý den: "Rudé prápory, rudé hvězdy, rudé nápisy, Rudé právo, to mé nervy nevydržely." Třetí den bylo zpět prase: "Popelnice jsou prázdné, to by našinec mohl snadno umřít hlady." Kohout se objevil až po pěti letech: "Já dostal pět járů zato, že jsem zakokrhal".

xxxxx

Po pohřbu náčelníka VB házeli všichni do hrobu na rakev kytice. Poručík Sůva hodil na rakev bonboniéru - nesehnal totiž kytici.

xxxxx

Povídá Husák Bilakovi: "Raději mám instrukce jasné než nejasné. Jako před chvílí, zvoní telefon, ohlásí se soudruh sovětský velvyslanec. Nemám se prý v budoucnu plést do československých záležitostí. No, prosím, tomu říkám korektní a bratrský jasné slovo."

xxxxx

Dotazy na Rádio Jerevan: "Může se analfabet stát členem Čs. akademie věd?" - "Může, nikoliv však dopisujícím."

Co je největší úspěch sovětského zemědělství? — Zasít zrno v Kazachstánu a sklízet je v Kanadě.

Jaká jsou tři studia přepychu v ČSSR?
1 - mít vlastní auto; 2 - mít vlastní chatu; 3 - mít vlastní názor, což naneštěstí vylučuje obě stadia předchozí.

"Pomeranče a banány, to je nejzdravější, dědo. A vy teta?" - "Přesně osm stovek." - "Jablka, jablka, ta jsou plná vitaminů." Obrátí se na třetího: "Kolik důchodu máte vy?" - "Pěkně prosím, čtyři sta korun." - "Čerstvý vzduch, čerstvý vzduch, není nad kyslík."

xxx

Leninův ministr vnitra Dzeržinskij vyprávěl ve společnosti liduvěrných soudruhů: "Jednou jsme se vraceli se soudruhem Vladimírem Iljičem z porady v Kremlu. Na Rudém náměstí jsme potkali dvě lehké holky. Chtěl jsem se jim vyhnout, ale Vladimír Iljic řekl: "Musíme se přiblížit k lidu." Pozvali jsme tedy obě ženy k nám do bytu. Já jsem souložil na jednom kanapi, Vladimír Iljič na druhém. Kdybyste viděli, soudruzi, jak prostě, jak lidsky Vladimír Iljič souložil...."

xxx

Lenin, Trockij a Dzeržinskij se přeli, co je lepší: milenka nebo žena. Podle Trockého milenka, inspiruje prý k revolučním činům. Dzeržinskij měl jiný názor: lepší je zena, protože uvaří oběd a večeři a mohu se plně věnovat ochraně státní bezpečnosti. Lenin prohlásil: žena i milenka. Milence řeknu, že jsem u ženy, ženě, že jsem u milenky, a přitom vklouznu - šups - do knihovny.

xxx

"Tvrdí se, že u nás v Česi slovensku piši všechny noviny to stejné. To není vůbec pravda." - "Jaks na to přišel?" - "Podívej, Rudé právo píše, že v Národním dnes dávají "Prodanou", a Mladá fronta, že hrají "Traviatu".

xxx

To bylo po 20. sjezdu KSSS, který byl počátkem tání v socialistických zemích. Inspektor přišel na kontrolu do české třídy. "Soudružko učitelko, copak učíte?" - "Malou násobilku, soudruhu inspektore, že dvakrát dvě je devět." - "Kolik?" - "Dvakrát dvě je devět." - "Soudružko učitelko, to přece není pravda." - "Já vím, soudruhu inspektore, ale tak jsem to měla deset let v učebním plánu." - "To bylo v době zvůle a násilí. Přišel čas, kdy se smí říkat pravda. Odedneška smíte děti učit, že dvakrát dvě je šest." - "Myslím, že čtyři, soudruhu inspektore." - "Ne, zatím ještě šest. Kdybychom dětem hned řekli plnou pravdu, mohly by dostat šok."

Z knihy Jána L. Kaliny "Nichts zu lachen",

K d o s e s m ě j e n a p o s l e d

Podařilo se nám získat tajné směrnice, které vydal ÚV KSČ pro vedoucí pracovníky v zemědělství a průmyslu. Není pochyb, že se přesně dodržují:

1. Všechno je jasné a nikdo nemá ponětí.

2. Nevíme sice, co chceme, ale zato plnou silou.

3. Kdo ztratil přehled, měl by mít aspoň odvahu rozhodnout.

4. Je nebezpečné, když hloupí jsou pilní.

5. Iniciativnost je nekázeň.

6. Akční plán znamená: Překonáme, aniž splníme.

7. Každý dělá, co chce, nikdo, co má, ale všichni spolupracují.

8. Stát v čele je stále ještě daleko vzadu.

9. Kde jsme my, tam nic neklape, nemůžeme však být všude.

10. Problém rozřešit nemůžeme, nebuďme však přísní: co není dnes správne, může být zítra docela falesné.

11. Obecné řešení: tak staří, jak vypadáme, nebudeme nikdy.

12. Rozum je náš majetek, ale chudoba cti netratí.

13. Tak, jak žijeme dnes, jsme nikdy nepracovali.

14. Tady se hodně nedělá, co se však udělá, není k potřebě.

15. Nestačí nemít myšlenku, musíme byt také s to ji upotřebit.

16. Ať to vede kamkoli, pochodujem stále vpřed.

17. Jsme ke všemu ochotni, ale nehodíme se k ničemu.

18. Každý se může stát, čím chce, ať chce nebo nechce.

19. Kde jsme my, tam je vpředu, a jsme-li vzadu, je vzadu vpředu.

20. Nikdo není zcela nepotřebný, může být pořád ještě špatným příkladem.

21. Kdo mnoho pracuje, dělá mnoho chyb. Kde neudělá chybu, dostane prémii.

22. Říká se, že nemáme problémy, ale tam, kde jsme my, jsou pořád nějaké.

23. Vědění je moc, ale nic nevědět taky nedělá moc.

24. Neznáme úkol, avšak uděláme dvojnásobek.

Dostala jsem od strýčka z Ameriky pilulky proti početí. Smím je brát, aniž poruším socialistickou morálku?

V podstatě ano, za předpokladu, že prohlásíte, že je berete z protestu proti papeži.

Říká se, že se Brežněv s papežem ve všech otázkách zcela dohodl. Je to pravda?

V podstatě skoro ano. Sovětská strana v zájmu světového míru prohlásila, že souhlasí s názorem papežské strany, že Bůh stvořil člověka, trvá jenom na zjištění, že se tak stalo pod vedením strany.

Můžeme v naší škole hrát drama "Vilém Tell"?

V podstatě ano. Kde ale seženete jablko?

"Jestlipak víš, že ptáci, letící na jih, zavírají nad ČSSR oči?" - "Proč, prosím tě?" - "Aby se na ten nepořádek nemuseli dívat." - "A víš, že se z prostoru nad Bratislavou nemohou dostat, létají pořád v kruhu." - "Proč?" - "Mohou k letu použít jen jedno křídlo, druhým si musí ucpávat nos." - "Teď to bude lepší." - "Opravdu?" - "Namouduši. Češi a Slováci už sbírají jádra z třešní a postaví si brzo jadernou elektrárnu bez sovětské pomoci."

V jednom pražském podniku RaJe vyžaduje host párátko. "Lituju," krčí rameny číšník, "v této chvíli jsou všechna párátka obsazena."

"Jaká je nejkratší cesta, jak vybřednout z hospodářských obtíží?" - "Jasan: silnice Praha-Vídeň."

Sovětská armáda obsadila Polsko, Lech Wałesa utíká do Maďarska a žádá o azyl. Kádár lituje: "Nedá se nic dělat, kamaráde, musíme být důslední. Právě jsme odmítli žádost o azyl Karlu Marxovi."

Komunistické sdělovací prostředky se zavázaly, že budou mluvit pravdu a nic než pravdu. Od té doby se marně čeká, že rozhlas a televize začnou zase vysílat a že začnou vycházet opět noviny.

Jsou státy, v nichž je nemožné vybudovat socialismus? Ano: San Marino, Monaco, Andorra a Lucembursko. V tak malých zemích není vůbec místo pro tak obrovské svinstvo.

Můžete mi vysvětlit, proč USA a Kanada vyvážejí takové množství obilí do Sovětského svazu?

V podstatě ano. Jejich velký vývoz je následek katastrofální nadprodukce.

Je pravda, že Češi a Slováci milují Sovětský svaz?

V podstatě ano. My jsme je osvobodili.

A je pravda, že nenávidí Američany?

V podstatě ano. Oni je neosvobodili.

Jsem Američan a bydlím jako úředník velvyslanectví už dva týdny v Moskvě. Říkají mi, že si musím dát pozor na odposlouchávací zařízení. Je to pravda?

V podstatě ne. Mluvíte-li aspoň trochu zřetelně, nemusíte se nijak zvlášť namáhat.

Delegace čs. hospodářských odborníků navštíví Brazílii. Ukazují jí vývojové projekty, jako továrnu na volkswagny, chemičky, elektrárny. Delegáti kroutí užasle hlavami, každý z nich očekával spíš slumy a krutou bídu. Ministr zahraničního obchodu se konečně zmůže na otázku: "Řekněte mi jedno, pánové: jak jste tohle mohli dokázat, když mezinárodní statistiky dokazují, že v Brazílii je 80% analfabetů?" - "Ne ve vládě, excelence, ne ve vládě."

Jsem taková divná směsice dobrého a z ého...
Jen dvěma pocitům jsem zůstal věrný -
Je to vřelá láska ke svobodě a nenávist k pokrytectví,
a nic z toho není pravděpodobně vhodné, aby mi to získalo přátele.

Byron

Kdo se směje naposled

Příslušník, vyšetřuje automobilovou nehodu a vyslýchá jediného svědka: "Jak se menujete, soudruhu?" - "František Novák." - "Nedělejte si srandu, jo? Chci vaše vopravdový méno." - "Jaroslav Vrchlický." - "Tak je to už lepší. Mě na falešný méno nenachytáte."

Dva příslušníci. "Zbláznil ses? Toho nezapisuj, ten je vod nás. Vidíš přeci, že na čísle je jasný "GB". To znamená "griminální bolicie"."

Když chceš, aby mozek příslušníka měl velikost hrášku, musíš jej nafouknout.

Dva Pražané jdou přes ulici na červenou. Příslušník od nich vyžaduje pokutu. Jeden z "hříšníků" zaplatí, druhý se však zeptá: "Musí nositelé Řádu republiky také platit pokutu?" - "Promiňte, soudruhu, nevěděl jsem. Nositelé Řádu republiky tvoří výjimku." Když ti dva zmizí za rohem, řekne ten, který zaplatil: "Člověče, od kdy ty máš Řád republiky?" - "Tvrdil jsem to? Já se jen zeptal a za optání se neplatí.

"To je strašné, soudruzi. V říjnu splnil váš podnik dodávku jen na 90%, v listopadu dokonce jen na 80%. Člověk si neumí nic horšího představit." - "Bajo, soudruhu, prosinec."

Cikán poslouchá Svobodnou Evropu. Najednou oknem zpozoruje, že se blíží "příslušník". Rychle sáhne po houslích a začne hrát. Příliš pozdě. Orgán už je v místnosti a pustí se do Lájoše: "Jen se nepokoušej odpoutat pozornost. Ty posloucháš Svobodnou, že jo?" - "Tu podvratnou stanici, já? Kdepak! Naopak, ruším vysílání."

Muž vstoupí do knihkupectví. "Potřebuju prázdninovou četbu. Máte science fiction nebo něco podobného?" - "Máme. Tady je brožura "Hospodářský program komunistické strany."

Brežněv se chystá ráno z domu. Jeho paní ho zadrží: "Ljonko, kde máš řády?" "Pro soudruha Stalina, já je zapomněl na pyžamu!"

Bytový úřad v Moskvě. Dělník žádá byt, který mu už desátý rok slibují: "Buď teď dostanu byt nebo si budu stěžovat u Lenina." - "Lenin je od čtyřiadvacátého mrtvý." - "Jak to? Říkáte pořád, že je nesmrtelný." - "Pro stranu ano. Ale ty jsi koneckonců jen dělník."

Když se Remek se sovětským astronautem vrátil z vesmíru, bylo lékařům nápadné, že oba měli červené skvrny na rukou. Remek je měl na hřbetu, jeho sovětský kolega na dlani. Po dlouhém zkoumání se zjistilo, že nejde o nic chorobného, že je to docela normální příznak: sovětský člověk bil neustále Čecho-Slováka přes prsty.

Dva přátelé se potkají ve Varšavě. "Co děláš?" - "Jdu kupovat maso." - "Kam?" - "Do Katovic." - "Copak tam je maso?" - "Ne, maso je tady ve Varšavě, ale fronta na ně končí v Katovicích."

Jak známo, odkázal Ho Či Min vietnamskému národu pravdu: "Není nic cennějšího nad svobodu a nezávislost." Ministerský předseda Pham Van Dong umře a na onom světě hlásí Ho Či Minovi: "Už jsme splnili první část tvého testamentu." - "Ano?" - "Ano: není nic."

V Togliattiho gorodu vyrobili první sovětskou fiatku, prototyp je přichystán k panenské jízdě. Znamení ke startu, motor zaburácí, ale auto se nehýbe z místa. Přivolají odborníka z Turina. Ten vůz prohlédne: "Nojo, když vy všechnu energii vyčerpáváte troubením..."

"Ovšemže Sibiř Číňanům nikdy nepostoupíme, soudruzi," prohlašuje Brežněv rezolutně, "nechceme přece ztratit všechnu inteligenci."

M.L.

+++

A nakonec jeden "kameňák" (ne pro útlé duše): Nováček má poprvé seskočit padákem z letadla a má hrozný strach. Velitel ho uklidňuje: "To je blbost mít strach. po seskoku zatáhneš za koužek tady vlevo. A když se padák náhodou neotevře, zatáhneš za kroužek vpravo a vylítne pomocný padák a šmytec!" - "Ale, soudruhu, co když se neotevře ani ten pomocný padák?" - "Pak je na zemi obrovská trampolína a ta už tě zachrání." Nováček tedy uklidněn seskočí, zatáhne vlevo, nic, zatáhne vpravo, nic. Ale důvěřuje slovům velitele a padá si klidně dolů. Tu naproti němu letí od země jiný voják. Nováček se na něj usměje: "Taky z trampolíny?" - "Ale kdepak. Výbuch v plynárně."

+++

A ještě jeden, horší:
Přijde pán s kudlou v zádech do zdravotního střediska a prosí, aby mu pomohli. Lékař marně natahuje ruku pro pětistovku v obálce, pak koukne na hodinky a řekne: "Lituju, já ordinuju do dvou. Je pět minut po druhé, pro mne padla." Bodnutý však prosí a prosí a pan doktor se konečně smiluje. Vytáhne kudlu ze zad a vbodne ji pacientovi do oka. "Tak a teď jděte k očaři, ten ordinuje do čtyř."

Desatero soustavy řízení

Lenivost - půl zdraví.
Co můžeš udělat dnes, můžeš udělat i zítra.
To, že jiní pracují, není důvod, abys dělal i ty.
Spis, který se do 30 dnů sám nevyřídí, nezasluhuje tvou pozornost.
Ztracenou chuť do práce nehledej.
Kdo nic nedělá, nic nepokazí a zaslouží si odměnu.
K práci se stav vždy tak, aby i jiní měli se kam postavit.
Pokud nás slabě platí, nemůžeme silně pracovat.
Práce není krčma, proto v ní celý den nevysedávej.
Práce šlechtí člověka, ale socialismus šlechtice nepotřebuje.

+++++

Velitel sovětské raketové základny stojí před nastoupenou jednotkou a křičí: "Kdo to zmáčkl ten červenej knoflík?!!"
Nic. Mužstvo mlčí.
"Ptám se: kdo zmáčkl ten červenej knoflík?!!"
Zase nic.
"Souzi, teď vážně: kdo se to vopřel o ten červenej knoflík?"
Nic. Ticho.
Velitel si odplivne a mávne rukou. "Ále co, čert vem Švýcarsko!"

Jakýsi chlapík našel pendrek. Spatří kolemjdoucího policajta a volá: "Soudruhu příslušníku, soudruhu příslušníku! Nalezl jsem obušek! Není to váš?" "Není, občane," dí policajt, "já jsem svůj ztratil!"

+++++

Policejní příslušník přijde ráno na stanici a hlásí se do služby. Major si ho prohlíží, je mu na něm cosi divného. Pak zjistí, že má jednu botu hnědou a druhou černou. "Ihned domů a přezout se! Takhle chcete reprezentovat náš elitní sbor?!"
"Poslušně hlásím soudruhu, že to nemá cenu. Protože doma mám zas jen stejný pár bot: jednu hnědou a druhou černou..."

+++++

Víte, jaký je rozdíl mezi Husákem a Jakešem? Za Husáka aspoň byl v zimě k mání sníh!

+++++

Před ústřední výbor přijede prázdná šestsettřináctka. A vystoupí z ní Jakeš.

+++++

Vysokopostavený americký ekonóm radí na oficiálnej konferencii čs. súdruhom, čo všetko majú urobiť na záchranu hospodárstva. Biľak to už nemôže počúvať. Vyskočí: "Nechcete nám zrovna poradiť, abysme zrušili socializmus?" - "Vy ste to vystihli najstručnejšie," neváha Američan ani sekundu s odpoveďou.

Motorizovaná hlídka SNB musela vyvinout hodně úsilí, aby dohonila vůz, který se řítil po karlovarské silnici aspoň sto třiceti kilometrovou rychlostí. Když ztřeštěného řidiče dopadla, ukázalo se, že sedí ve stařičké aerovce z poloviny třicátých let.

„Člověče, tenhle vrak jezdí tak rychle? To není možný!"

„No jo, to je od minulýho týdne, co jsem vyměnil pneumatiky," řekl řidič. „Zadní mi švagr přivezl z Izraele, přední mi poslal brácha z Egypta. A ty přední teď šíleně utíkaj před těma zadníma..."

*

„To bylo na dálnici do Mnichova," řekl anděl s bavorským přízvukem. Nejdřív jsem jel sto padesát, pak sto osmdesát, nakonec dvě stě — no, a jsem tady."

„Tak vidíte," řekl anděl s francouzským přízvukem. „Mně se to stalo sotva při padesátce na Pigalle, takovej pech... Jedna slečna, druhá, třetí, desátá, otáčím se — a proti mně nákladňák. Jen to zapraštělo... A jak jste se zabil vy?"

Třetí anděl, vychtrlý jako fakír, stydlivě zavrtěl ukazováčkem do obláčku. „Já se nezabil," řekl s pražským přízvukem. „Já jsem umřel hlady. Chtěl jsem si stůj co stůj ušetřit na auto..."

*

Plánovači zjistili, že vzhledem k pokračujícímu vývoji socialistické výstavby je zbytečné, aby hlavní město mělo i nadále větší počet čtvrtí. Životnímu rytmu obyvatelstva Prahy by stačily jen čtyři: Štvanice, Pankrác, Bohnice a Olšany.

Slon v jerevanské ZOO prý reaguje na příkazy, vyslovené rusky, arménsky, anglicky a německy: zprávu o chobotnatci-polyglotu neoznámilo populární «Radio-Jerevan», nýbrž Tass, takže to případně může být i pravda.

Sovětský důstojník má odjet do Káhiry. Zavolá si ho nadřízený a poučuje: «A hlavně buď, soudruhu, zdvořilý a mluv, až na tebe přijde řada. Kdyby ti tam snad tvrdili, že egyptská kultura je starší než naše, v žádném případě neprotestuj!»

«Je pravda, že československý lid požádal statečnou sovětskou armádu o pomoc?» ptá se pražský posluchač jerevanského rozhlasu. Odpověď: «Ano, žádost je už z r. 1938, mohla však být splněna až 1968.»

"Tak jak se máš, soudruhu?" - "No tak, průměrně." - "A to je jak?" - "Ne hůř než loni, ale zato líp než příští rok."

+++++

Nápis na Andropovově hrobě: Zde odpočívá Andropov.

+++++

Dotaz na Rádio Jerevan: "Je pravda, že v SSSR roste pšenice jako telegrafní sloupy?" "V podstatě ano. Nikoliv tak vysoká, ale tak daleko od sebe."

Kdo se směje naposled

V obchodním domě Kotva prodávají nově přivezené zboží ze Sovětského svazu. Mimo jiné, také Papinovy hrnce. Jsou opravdu velmi laciné. Stojí jenom Kčs 20.-. A to k nim ještě přidávají píšťalku. Když se jídlo v hrnku začne vařit, tak se na ni může pískat.

Přišel občan do samoobsluhy a hledá, hledá... Spatří ho vedoucí podniku a ptá se úslužně: "Hledáte něco?" - "Chtěl bych koupit jovky." "To nemáme! A co to vlastně má být?" "Já teda přesně nevím. Ale stará na mne volala z okna: "Nezapomeň koupit, ty vole,jovky!"

Z "Biče"

Víte, kolik koluje v Československu vtipů na policajty?
???
Žádný, všecko je to holá pravda!

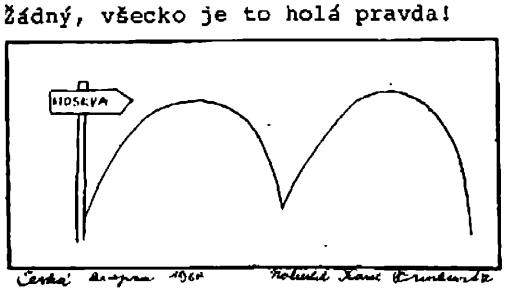

Viete...

aké sú základné princípy socializmu? Socializmus je sám sebe motorom i brzdou, aby sa od nesmelých úspechov došlo k smelým neúspechom;

čo je socialistické plánovanie? Socialistické plánovanie je nepretržité narušovanie zdravej živelnosti. Čo nemožno splniť, to možno aspoň plánovať a tak sa plánovaním docielujú aspoň náhodné výsledky;

aký je základný zákon socialistického trhu? Človek má a musí kupovať

+++++

Jakýsi skalní soudruh nese po Václaváku snadartu s nápisem "Se Sovětským svazem na věčné časy". "To nám to ale uteklo," poznamená k němu kolemjdoucí občan.

+++++

Štěpánskou kráčí muž v plavkách s ručníkem přes rameno a sotva spatří u sv. Václava prvního příslušníka VB, ptá se ho: "Tak co, soudruhu strážmistře, bude dnes studená nebo teplá?"

xxx

Rybář vyloví zlatou rybku. Rybka prosí, aby ji pustil zpět do moře, že mu splní jakékoli přání. Stařičký rybář bez prodlení řekne: "Chtěl bych se dostat do primového ústavu důchodců." Druhé ráno se probudí v Kremlu.

Západní novinář se ptá Čecha, co se mu nejvíc líbí na socialismu."že ho mají taky Slováci," zní odpověď.

xxx

Tři děti, italské, francouzské a švýcarské, se dohadují, jak přicházejí na svět nemluvňata. Malý Ital praví, že to ví jen Panna Maria. Francouzek to shledává hloupé; ve Francii prý přicházejí nemluvňata z lásky. "Jak je tomu u vás?" dotazují se Švýcara, který mlčí. "Přijde na to," odpovídá Kobeli konečně. "U nás je to v každém kantonu jiné."

xxx

Sovětský občan rozpráví s Francouzem. "Jak je to vlastně u vás s cšacováním," ptá se. "Docela jednoduché. Jdu do obchodu a koupím, co potřebuju." - "A kde se dostanou poukazy?" - "Jaké poukazy? Žádné neexistuji." - "A jak je to s potravinami?" - "Právě tak. Jde se do obchodu a nakoupí se." - "A jak je to, když třeba chcete jet z venkova do Paříže? Kde dostanete propustku, abyste si mohl koupit jízdenku?" - "To u nás není vůbec potřeba. Na nádraží si koupím jízdenku a jedu, kam se mi zachce." - "Neslýchané. Jak můžete žít v takovém chaosu?"

xxx

OTÁZKY RÁDIU JEREVAN:

U nás na Kavkazu jsou vlci stále dolézavější, napadají naše stáda a ohrožují vesnice. Už jsme několikrát žádali zbraně a munici, ale marně. Copak úřady nevidí nebezpečí? -

V podstatě ano. Jinak byste zbraně dostali.

+++++

Někteří komunističtí politikové by mohli být vzorem: nic neslibují a také to dodrží.

+++++

Je pouze latrina, že SSSR stáhne své vojsko a pozorovatele z Afghánistánu. Příslušníci KGB tam budou ještě léta hledat onoho Afghánce, který před půldevátým rokem přivolal sov. jednotky do Afghánistánu.

+++++

Proč se nehodí NDR k lyžování? Protože tam jde všecko neustále nahoru.

+++++

Příslušník VB sleduje napjatě na obrazovce fotbalový zápas. Najednou vyskočí a vypne aparát. "Co se děje" diví se manželka, "už se ti to přestalo líbit?" - "Ale to ne, jenže musím honem na záchod, tak aby mi něco neuteklo.

Přemýšlím, tedy jsem... podezřelý.

witz

+++++

Udeřila desátá a příslušníci Veřejné bezpečnosti se pustili do svačin. Taky Jirka vyndal svou přesnídávku, rozbalil ji a se slovy "zase chleba se sádlem, to já nerad," hodil to do koše. Totéž se opakovalo i druhý den. Třetí den Jirka vytáhl z aktovky svačinu, ani ji nerozbalil a rovnou hodil do koše. "Co blázníš," říká mu soused-příslušník. "Ani ses nepodíval, co v papíře bylo. Třeba to nebyl chleba se sádlem..."

"Ale byl," mávl rukou Jirka. "Já to musím vědět, vždyť si to večer mažu sám."

+++++

"Víte, jaký je rozdíl mezi Gorbačovem a Sacharovem?" Odpověď: "Žádný, oba jsou kritiky režimu. Ale jeden za to ještě nebyl v base."

+++++

"Změnilo se dnes hodně ve srovnání s minulostí?" ptá se mladý člen strany člena starého. "Jistě! Dříve hrozilo člověku propuštění, když šel pochodovat. Dnes mu hrozí propuštění, když do průvodu nejde."

+++++

Setkají se dva zajíci na lovu. "Ne, za kapitalistů to nebylo tak hrozné," oddechuje jeden, "dnes nás strašně honí." "Nu, za komunistů to také není tak špatné. Prosím tě, kdo z nás se mohl v kapitalistických dobách nažrat na poli do sytosti ještě v únoru řepy?"

...o už došla Castrovi trpělivost: "Přiveďte mi sem toho chlapa, který v jednom kuse volá "Buráky, popcorn! Tak ho nakopnu, že poletí až do Miami." Tu zvolali všichni Castrovi posluchači: "Buráky, popcorn!"

+++

Dotaz na Rádio Jerevan: "V Moskvě bylo zahlédnuto maso. Bude zase někdy vidět?" Odpověď: "V podstatě ano. Výstava je putovní."

+++

Když Husák oznámil, že se vzdává úřadu generálního tajemníka, nastala diskuse, kdo na jeho místo. Členové ÚV si říkali: "Kéž já... kéž já... kéž já...!" Až Jakeš vykřikl: Jakeš!"

+++

V moskevském autobuse zaťukal jeden z pasažérů na rameno druhému: "Jste členem KGB?" - "Ne." - "Je někdo z vaší rodiny členem KGB?" - "Ne." - "A vaši sousedé?" - "Ne, nikdo není u KGB." - "Jak je tomu s vašemi přáteli a známými?" - "Neznám nikoho, kdo by byl u KGB." - "Smím vás tedy poprosit, abyste mi nestál na noze?"

+++

Vasil Biľak telefonuje mamince na Slovensko a stěžuje si, že dostal AIDS. "Ale hošíčku," praví matka, "já sice nevím, co to je, ale celá ves ti to ze srdce přeje."

s humorem bez humoru!

Stranicky tajemník se ptá pana faráře: «Jak to, že vaše kostely jsou plny lidí, kdežto na schůze nám pomalu nikdo nechodí?» — «Můj synu, už dva tisíce let kážeme o příchodu království nebeského, ale nikdy jsme se nedopustili té neprozřetelnosti a neřekli, že už přišlo.»

V Moskvě zavedli amerického hosta na centrální nádraží. Průvodce se chlubí: «Vidíte? Tak hustou železniční síť jsme po říjnové revoluci vybudovali! Jako teď — v 8 hod. odjezd vlaku do Leningradu. V 8,5 hod. do Kijeva. V 8,8 hod. do Minska. V 8,11 hod. na Ural . . . » Američan souhlasně pokyvuje, ale když ani po čtvrt hodině nevidí, že by nějaký vlak odjel, žádá o vysvětlení. «No, a vyčetl jsem vám už snad, že v Americe lynčujete černochy?», odpověděl průvodce.

Gorbačovovi, který náramně spěchá na jakési zasedání, nejede úřední šofér dost rychle. "Soudruhu," praví mu, "pusť mě za volant, já pojedu rychleji." Soudruh šofér si sedne dozadu, Gorbačov zaujme jeho místo a už se jede, stodvacítkou moskevskými ulicemi. Ale dvojice milicionářů je bdělá a auto se jí podaří zastavit. Jeden nahlédne, připraven uložit mastnou pokutu, do vnitřku vozu, srazí však paty a vrací se ke kolegovi soudruhovi. "Kdo to byl?" vyzvídá jeho soudruh. "Já ti ani nevím, ale vez ho soudruh generální." (Tento vtip prý vyprávěl Reagan ve Washingtonu Gorbačovovi. Zpráva neříká, zda se Miška smál.)

+++

Na služební cestě na Západ zatouží pracovník jednoho čs. podniku po službách prodejné ženy. Vyjedná cenu. Při svlékání praví žena helmbrechtná: "Já mám AIDS." Milovníka to nepřivede do rozpaků: "Já taky nejsem nějaký blbec," řekne, "já mám VUML."

+++

Co to znamená, když jdou dva příslušníci VB do garáže? Jdou nabít baterii.
Co to znamená, když příslušník VB kope jámu? Chce pochovat motor, chcípl mu.

xxx

Manželka příslušníka VB druhé: "Povídá se, že toho esenbáci moc nevědí, tak sem tomu svýmu koupila encyklopedii." - "Já sem vo tom taky uvažovala, ale můj starej už na kole jezdit umí."

"Glasnosť", to znamená podle sov. spisovatele Granina: Korek je z láhve už vytažen, ale nápoj není dosud v láhvi.

+++

Město Výmar v NDR vypsalo před nedávnem soutěž na novy Goethův pomník. Došly tyto návrhy: Goethe ve Štrasburku, Goethe na cestě po Italii, Goethe ve výmarském altánku. Soutěž vynral návrh "Honecker čte Goetha".

Ptáme se rádia Jerevan: Je pravda, že teď jsou dolar a libra na stejné úrovni s rublem? Odpověď: Jste správně informován. Za libru rublů dostanete jednu anglickou libru a nebo dva dolary.

+++

Gorbačov telefonuje "horkým drátem" Reaganovi: "Mám informace, že máte kompjuter, který předvídá budoucnost." - "Již dávno," přiznává Reagan. "Mohl byste mi zjistit, Mister President, kdo bude r. 2000 v politbyru?" - "Ale ovšem, tovarišč, pro vás všechno. Bude to chvilku trvat. Já vás zavolám." - Za hodinu zvoní v Míšově pracovně telefon: "Tady Reagan. Prominte, že to tak dlouho trvalo. Kompjuter to měl za chviličku, ale překlad se poněkud protáhl." - "Jak to, překlad?" - "Ona jsou to samá čínská jména."

+++

Vasil Bilak se už nechce nikdy sejít s Erichem Honeckerem. Při nedávné Honeckerově návštěvě Československa chtěl Erich využít svých chaboučkých znalostí češtiny a ptal se žoviálně Vasila: "Tak co, Vasil, jak žšiješ, jak žšiješ?"

+++

Tři medvědi se setkali na nejvyšší úrovni a vzájemně si stěžují. "Už to není to, jak to bývalo," naříká ten z Yellow Stone Parku. Všude leží konzervy a jeden se snadno pořeže." - "Kdyby byly u nás aspoň konzervy," trumfuje ho rumunský kolega, "ale u nás není nic, pranic, jen samý Ceaucescu." - "Chlapci, vy to máte tak dobré, že vám závidím," dí smutně medvěd z ČSSR. "Mně, pánové, odňali státní souhlas k vykonávání medvědího povolání a teď musím v křivoklátských lesích dělat kukačku. Kuku, kuku!"

+++

V Sovětském svazu musí pochopitelně každý na vojnu. Jen Serjožka ještě nebyl. "Jak to," ptá se ho kamarád, "že jsi ještě nebyl na vojně? Nemocný nejsi, sportuješ..." "Vlastně, člověče, ani nevím," povídá Serjožka. "Pokaždý když jdu k odvodu, se s doktorem vsadím o 500 rublů, že už budu konečně schopný, ale pokaždý prohraju."

+++

Letí prezident Nikaraguy s kostarickým prezidentem Ariasem nad Kostarikou v helikoptéře. Ortega, jat láskou k lidstvu, povídá: "Taková krásná země, tak poslušný lid... co pro vás mohu udělat?" - "Seskoč," navrhuje Arias.

Ruský taváryšč kupuje v Moskvě auto. Když vyřídí všechny formality, ptá se prodavače: "Kdy mi je dodáte?" - "V deseti létech." - "Dopoledne nebo odpoledne?" - "Ale dovolte," je dotčen prodavač, "do deseti roků dostanete auto, a to už asi nehraje roli, jestli o několik hodin dřív nebo později, ne?" - "Hraje, dopoledne totiž má přijít klempíř."

+++

Co má ČSSR s USA společného? V obou zemích dostanete za koruny nic a za dolary všechno.

+++

Ptá se západní turista veksláka: "Není to nebezpečné, nebývají mezi vámi také převlečení policisté?" - "Ale jistě, jenže ti vám to nedají laciněji."

+++

Víte, jak se teď zdraví v Praze? "Jakeš se máš?"

+++

Když byla reklamace kočárku v ČSSR šťastně vyřízena, ptá se vedoucí komise matky: "A jak se vede dětátku?" - "Děkuju za optání. Včera mělo promoci."

+++

Pavel Minařík, podvodník, zloděj, lízl a kapitán Stb u vnitráckého psychiatra: "Furt slyším hlasy, soudruhu doktore, a nikoho nevidím." - "A projevuje se to u vás, soudruhu kapitáne, často?" - "Néé, akorát když telefonuju."

+++

"Pane generální tajemníku," přivítal prý Reagan v Bílém domě Gorbačova, "jsem rád, že vás poznávám osobně. Už jsem o vás tolik slyšel..." - "Da, da, ale to mi nedokážete."

+++

"Soudruhu generální," ptá se na zasedání ÚV KSČ kterýsi ne docela uvědoměly člen, já tomu našemu dnešnímu hospodářskému kursu nerozumím. Zrychlujeme nebo stagnujeme?" - Jakeš: "Jdeme zlatou střední cestou: zrychleně stagnujeme."

+++

Na Krásné ploščadi v Moskvě se od Rustova přistání nesmí kouřit, protože se nesmí kouřit na žádném letišti.

+++

Gorbačov dovolil vojákům dvě skleničky vodky, aby se protiletecká obrana aspoň dvakrát za den podívala nahoru.

+++++

Dítě se ptá rodičů, co znamená "budování madarskeho socialismu." "Docela jednoduché," odpovídá otec, "budování socialismu nám pomáhá ze všech obtíží, které jsme před socialismem nikdy neměli."

+++++

Američan se chlubí v jedné budapešťské restauraci: "Abych objel svou farmu, potřebuji k tomu celý den!" Maďar dodává s pochopením: "No, u nás máme také hodně takových starých, špatných aut."

KOUTEK ČERNÉHO HUMORU Z LET TOTALITY

Šavle sekaly do těl nepřátel Českého království na Bílé hoře. Ale s Ferdinandem jsme to tenkrát prohráli. Vzchopili jsme se v revolučním roce 1848 a pak znovu v odporu k rakousko-uherské monarchii a ve slovenském a pražském povstání koncem druhé světové války. Výzvy ke klidu v srpnu 1968 nám ochromily ruce, i když odvaha bránit se sovětské agresi tu očividně byla. Ať chceme nebo nechceme, ať s tím souhlasíme či nikoli, nejsme pouze dědici Jana Sladkého Koziny a Jánošíka, ale také dětmi národa, který nám dal autora Dobrého vojáka Švejka.

Proč meče zůstaly většinou v pochvách? Odpověď na tuto otázku ponechávám povolanějším.

Jisté je, že přiostřená pera, jazyk "puštěný z řetězu" a samizdatově šířený ostrovtip byly také zbraní, která nám intelktuálními a civilizovanými metodami pomohla vyhnout se tragédiím, k nimž dochází v ex-Jugoslávii či Gruzii.

Pokládám dobře mířený politický vtip za účinnou zbraň. Znevažování oficiálních autorit totalitního režimu, navážky na husákovsko-bilakovsko-jakešovskou "normalizaci", to je podle mého názoru také *LITERATURA*. Až se někdy najde někdo, kdo tuhletu lidovou tvořivost posbírá, bude to encyklopedie s oprávněnou kandidaturou na "bestseller". Alespoň pro střední a starší generaci, která měla to "štěstí" tuhletu literaturu vychutnat, ale také tu smůlu odnést si za vtip "zlatou mříž" a existenční postihy.

Ostrovtip úmyslně cílený na zprofanování "hodnot" kolaborantského režimu byl vždy jakýmsi únikem z temna. Ale vždycky vítězil nad chronickou zabedněností papalášů.

"Nebylo lehké stát po krk v ledové vodě a smát se," napsal Jaroslav Kučera v závěru ke knize "Humor na ně"(vyd. exilové nakladatelství CCC-Books, Mnichov v r.1973). Ale Čechoslovákům se to podařilo!

x x x

* Sběratelem "Politwitzů" je náš spolupracovník Stanislav Kříž. Mnohé z nich, byť překladatelsky obtížné, uveřejnil v časopisu *ZEITBILD*, který vydává Švýcarský ústav pro výzkum východních zemí v Bernu.

x x x

Píší se padesátá léta. Syn utekl mamince na Západ. Dopisy, kontrolované všudypřítomnou cenzurou, však přece jen tu a tam přicházejí. Matka sděluje: "Milý Jeničku, je právě jaro a já bych ráda vysázela na naší zahrádce jahody. Ale už jsem stará a nestačím zahrádku zorat. Co mám dělat?" --- Odpověď: "Mamino, proboha, nic! Víš přece, že jsem na zahradě zakopal granáty!" --- "Milý synku, přišli agenti StB. Převorali celou zahradu, ale nic nenašli. Co mám dělat?" --- "Vysázej jahody!"

x x x

Desátníku SNB navrhli za jeho zásluhy povýšení. "Musíš však složit zkoušku," řekli mu. Vrátil se večer skleslý domů. "Uspěl jsi?" ptá se manželka. "Ne. Karate na jedničku, střelba na jedničku, ale na češtinu jsem pohořel." --- "A jakou otázku ti dali?" --- "Měl jsem vyskloňovat slovo jablko." --- "A cos odpověděl?" --- "Já-blko, ty-blko, on-blko... a vyrazili mne!" Velení SNB se však nad zasloužilým desátníkem smilovalo a doporučilo nápravnou zkoušku. Rozzářen a ne právě ve střízlivém stavu se kandidát vrací domů. "Už nejsem desátník, ale četař! Karate na jedničku, střelba na jedničku a čeština taky na jedničku!" --- "A jakous dostal otázku?" --- "Dali mi vyskloňovat slovo město!" --- "A cos řek?" - "Mně s t o, poručíkovi d v ě s t a, kapitánovi p ě t s e t. A prošel jsem!"

x x x

Jací jsou největší nepřátelé socialismu u nás?
Jaro, léto, podzim, zima a americký imperialismus.

KDO SE SMĚJE NAPOSLED

Čím se vyznačuje životní úroveň za socialismu? Neustálým vzestupem. Životní úroveň v socialismu stoupá, stoupá a stoupá - až zmizí docela.

+++

Víte, co přijde po perestrojce? Perestrelka.

xxx

Nejlepší léčebný ústav mají naši strážci pořádku. Mají vlastní sanatorium, kde na nádvoří stojí obrovská socha soudruha Lenina.
Policajti kolem té sochy pochodují a zdraví - až se uzdraví.

/Podle "Bíče"/

Uvažuje se o novém znaku ČSSR. Má jím být Amor - holý zadek a po zuby ozbrojen. Polsko má dostat zase do znaku místo orlice klokana: kapsa prázdná, ale vyskakuje si.

xxx

Nejnovější z Rádia Jerevan:

Je správné, že USA stále dodává obilí do SSSR?
V podstatě ano. Nedáte-li psu nažrat, mohl by vás ošklivě pokousat.

Bylo v zájmu světového míru, že západní státy půjčily zemím Varšavské smlouvy už celkem 80,5 miliard dolarů?
V podstatě ano. Bez této částky by totiž země socialistického tábora nemohly pořídit takové množství raket a jediného válečného materiálu, který nezbytně potřebují k odzbrojení.

Je vůbec možné, aby socialistické státy tento ohromný dluh někdy splatily?
V podstatě ano. Hned, jakmile bude v západních zemích zavedena jednotná měna - sovětský rubl.

Může někde existovat tzv. komunismus s lidskou tváří?
V podstatě ano, ale jen v prázdných makovicích.

xxx

VÍTE,

že partajní funkcionáři jsou jako knihy v regálu? Nejméně potřební jsou úplně nahoře.

.. že Gustav Husák nepovažuje pochlebování Sovětskému svazu za plýtvání potravinami?

... že v ČSSR je životní ovzduší znečištěno otrávenými lidmi?

... jaký je rozdíl mezi československým Národním shromážděním a vojenskou botou? Žádný. Je to samej cvok.

... kdo vynalezl rentgen? Samozřejmě Rus, jmenoval se Ivan Alexandrovič Rentgenovič. Již r. 1850 psal ženě z Paříže do Petrohradu: "Jen si to nepleť, já ti vidím až do žaludku!"

xxx

Zastaví esenbák kamion na silnici. Prohlíží si řidičovu legitimaci, důkladně si ji pročítá a vyjede: "Co to máte, člověče, za blbý méno - Stanislav Stanislav. Co mám napsat dřív?" Řidič pokrčí rameny. "Ale to je fuk. Napište to třeba obráceně!" Esenbák tedy napíše: "Valsinats Valsinats - pokuta 30 Kčs."

xxx

Polská vojenská junta vydala prohlášení, jak vidí situaci v Polsku: 5 lidí pohromadě je illegální odbojová skupina. 10 lidí - nezákonné masové shromáždění, 15 miliónů Poláků je zanedbatelná skupina pomýlených, svedených a k terorismu náchylných extrémistických živlů.

xxx

Vrátí se Janko z výletu do rodné vesnice. "Tak ako to bylo v Prahe, povedaj!" "Na hrade som sa mal dobre, ale v podhradiu je stále ešte veľa Čechov."

xxx

Po dlouhých tahanicích má přijet papež do Československa. "Jak to ale zařídit," ptají se soudruzi Casarolliho, "aby na to Sověty přistoupily?" "Napiště tam, že Bůh stvořil svět za nezištné pomoci SSSR."

Povzdychne si občan NDR: "Naše strana je vždycky vpředu, a když je vzadu je vzadu vpředu."

xxx

Erich Honecker navštíví sovětské přátele v Moskvě. Tam vidí Brežněva hovořit k masám: "Kdo je vaše matka?" Z lidu zazní: "Komunistická strana!" "Kdo je váš otec?" - "Leonid Brežněv!" - "Co byste chtěli být?" - "Bolševici!" To se Honeckerovi moc líbí a když se vrátí, zkouší to v Lipsku: "Kdo je vaše matka?" - "Komunistická strana!" odpovídá dav. "Kdo je váš otec?" - "Erich Honecker!" - "Co byste chtěli být?" - "Sirotci!"

xxx

Dvě sněhové vločky padají k zemi. Povídá jedna: "Kam letíš?" - "K severnímu pólu,

xxx

Čech v moskevském hotelu. Recepční: "Máme pokoj za 10 rublů a za 15." "A jaký je v tom rozdíl?" - "V tom za 15 je past na myši."

xxx

Do hotelu Rudá hvězda přijde mladík a chce pokoj. "Nemáme nic volného," dí recepční. "Kdyby teď přišel soudruh Andropov, pro toho byste také nesehnali volný pokoj?" - "A to bychom pro něj určitě něco měli." - "Tak vidíte. A protože Andropov určitě nepřijde, tak ten pokoj dejte mně."

xxx

Erich Honecker byl zase jednou v Moskvě. Když se vrátil do NDR, nenašel tam živáčka. V berlínské zdi zela veliká díra a nad ní se skvěl nápis: "Erichu, zhasni, jsi poslední."

Ze sovětské příručky o sexuálním životě, která vyšla r. 1974 a byla vmžiku rozebrána: Milovat se je možno všude a v každou dobu, ale ráno jen tehdy, zbude-li vám dost času, abyste načerpali nové síly a přišli svěží do práce, v noci pak nanejvýš jednou, abyste šetřili partnera.

xxx

Nápis na pražské Kotvě: Ještě jedno zdražení, bude polské tažení."

xxx

Co je to nula? Jeden policajt.
Co jsou to dvě nuly? Hajzl
Co jsou to tři nuly? Policajt na hajzlu.
Co jsou to čtyři nuly? Dva hajzly.
Co je to pět nul? Moskevská olympiáda.
Co je to šest nul? Policajt na moskevské olympiádě.
Co je to sedm nul? Moskevská olympiáda v hajzlu.

xxx

Nová definice socialismu: Vítězství ideologie nad zdravým rozumem.

* * *

Vojáci na Slovensku si stěžují na kvalitu chleba, který fasují. Velitel jim domlouvá: "Soudruzi, Napoleonovi vojáci by bývali byli rádi, kdyby byli u Berezziny takový chléb měli." - "To věříme, tenkrát byl ještě asi měkký."

* * * * *

Domorodý kouzelník se dostal poprvé do města. Po jeho návratu se sejdou kouzelníci z celého okolí a ptají se, jaká kouzla ve městě viděl.
"Pánové," povídá kouzelník, "můžeme to zabalit. Tak například - zelený trávník. Na jednu stranu vyběhne jedenáct chlapů v červeném, na druhou stranu jedenáct modře pruhovaných. Pak přijde jeden v černém, položí na zem koženou kouli, zapíská - a začne pršet."

xxx

Kohout ukazuje slepicím pštrosí vejce: "Já nekritizuji," praví, "ale chtěl bych vás jenom upozornit, milé dámy, co se vyrábí v zahraničí."

xxx

Říká příslušník kamarádovi: "V Rudém právu píšou, že hluboký dejchání zabíjí bacily. No jo, ale nedaj tam návod, jak ty bestie donutit, aby dejchaly zhluboka."

xxx

Na gynekologickou kliniku přišla žena. Primář natáhl na zem koberec, lehl si na záda a poručil pacientce, aby nad ním několikrát přešla sem a tam. Potom něco nadiktoval sestře, vstal a odešel. "Prosím vás, co tohle znamená?", ptala se vyjevená pacientka ošetřovatelky. "To je teď nový druh prohlídek?" "Ale ne. On je to vyučený automechanik, prodělal tři roky Večerního učení marx-leninismu a zato ho teď udělali primářem na gynekologii.

Podnikový ředitel k dělníkovi: "Co se tak třesete? Je vám zima?" - "Ne, to je to podnikové klima."

* * *

Jaký je v socialismu poměr mezi prací a mzdou? Dělník dělá, jako by pracoval, a stát dělá, jako by ho platil.

Od teď může být do ÚV povolán i žid. Požaduje se toliko doporučení dvou Arabů.

* * *

Kandidátka, která se uchází o titul "státně zkoušené záchodářky", stojí před zkušební komisí. "Co znamená písmeno "M" na dveřích toalety?" zní první otázka. - "Muži." - "A písmeno "Ž"? - "Ženy" - "A písmeno "F"? - "Funcionáři." Všechny otázky jsou správně zodpovězeny, titul udělen. Na chodbě chtějí jiné uchazečky vědět, z jakých předmětů ji zkoušeli. "Dvakrát z oboru, jednou z z marxismu-leninismu."

xxx

Švýcar se ptá v Moskvě sovětského novináře: "Je u vás cenzura?" - "Ne, tak bych to nesměl nazvat."

xxx

Zdá se, že Češi jsou národ tenistů. Všude mají rakety.

xxx

Prodavačka v obchodě s obuví: "To jsou, soudružko, velmi krásné kozačky, ale nesnášejí mráz, sníh a vodu. Můžete je nosit doma jako backory."

xxx

Jak se pozná Francouzka? Po pravici má manžela, po levici milence. Má zajímavou minulost za sebou a dobrou večeři před sebou. Na hlavě má elegantní klobouček. A jak se pozná Polka? V pravici nese 10 kg brambor, v levici drží vzpírající se dítě. Za sebou má válečný stav a před sebou komunismus. V hlavě ji straší starost, čím nakrmí večer rodinu.

xxx

Proč v televizi ukazují členy vlády jen po pás? Protože by bylo jinak vidět, jak se jako klíštata drží svého křesla.

xxx

V Polsku se teď všechny obchody specializovaly na prodej nábytku. Nevystavují nic jiného než prázdné regály.

xxx

Líbye se rozhodla následovat v bojkotu olympiády SSSR jen částečně. Pošle pouze delegaci ostrostřelců.

xxx

Která budova v Moskvě je položena nejvýš? Lubjanka. Už ze sklepa lze uvidět Sibiř.

Pan Novák volá na stanici VB a hlásí, že jeho sousedovi přivezli zrovna dříví. "Co má bejt, s tím my přece nemáme nic společnýho!"
"No jo! Ale voni mu ho přivezli se Švédska."
"Může bejt. A nevotravujte!"
"Když on z toho dříví vyndává lístky, čte je a trhá na malý kousíčky!"
"Jo tak to je jiná. Hned tam jedem!"
Pan Novák hned nato volá souseda: "Franto, je to dobrý. Za chvíli sou u tebe. To dříví budeš mít rozřezaný a rozštípaný na to tata. A bude to ta samá parta, co ti vloni přišli vyhloubit studnu."

Bič

+++++

Budí maminka syna: "Vstávej, synáčku, musíš do školy."
"A musí to být, maminko?"
"Musí, synáčku, vždyť jsi učitel."

+++++

Pro výrobce elektrospotřebičů je nejobtížnější dosáhnout toho, aby jeho výrobky přestaly fungovat teprve v den, kdy skončila záruční doba.

+++++

Optimista je člověk, který je nedostatečně - informovaný.

+++++

Nejlépe podrážejí nohy trpaslíci, je to jejich zóna.

+++++

Jestliže ti pití překáží při práci, přestaň pracovat!

+++++

Stručný životopis
Dával úplatky.
Uplatnil se.
Bere úplatky.

+++++

Dáte-li opraváři v autodílně spropitné, kazíte jeho charakter. Nedáte-li opraváři v autodílně spropitné, kazíte svoje auto.

+++++

Nový příslušník SNB se učí zacházet s vysílačkou. Velitel mu vysvětluje: "Tohle je vysílačka. Když někdo volá, zmáčkneš tenhle knoflík a řekneš: příjem. Příslušník, když byl vysílačkou zavolán, zmáčkl knoflík a hlásil: "2.500,- Kčs".

+++++

Víte, jaký je rozdíl mezi Anglií, Spojenými státy, Itálií a socialistickým Československem? Zásadní. V Anglii je dovoleno všecko, co není výslovně zákonem zakázáno. Ve Spojených státech je zakázáno všecko, co není zákonem výslovně povoleno. V Itálii, tam je dovoleno všecko, i co je zákonem zakázáno, kdežto v socialistickém Československu je zakázáno všecko, i to, co je výslovně zákonem povoleno.

Baví se Američan, Rus a Čech kdo z nich má největší kopec. Američan říká: "Pánové my máme u nás tak veliký kopec, že na něj jeden den jedeme lanovkou a týden jdeme dolů pěšky."
Rus povídá: "To my máme tak veliký kopec, že my na něj týden jedeme lanovkou a měsíc jdeme dolů."
A Čech povídá: "Jděte se oba dva zahrabat, my u nás v Čechách máme tak veliký kopec, že od roku 1948 jedeme s kopce a teprve teď to začíná nabírat ten správný fofr."

xxx

Víte, co to je socialistický realismus? Tak to byl jednou jeden král, byl hrbatý, měl jednu nohu kratší a na jedno oko byl slepý. A tento král se chtěl oženit s krásnou princeznou ze sousedního království. Svolal věhlasné malíře a řekl jim: "Musíte mě namalovat tak, aby princezna při pohledu na můj obraz zahořela ke mně láskou a chtěla mě okamžitě za muže. Kdo tak neučiníte, budete o hlavu kratší. I velice přemýšlel první malíř a poté namaloval krále jako krásného muže. Když král obraz uviděl, okamžitě poručil setnout hlavu malíři, neboť kdyby princezna srovnala před oltáři skutečnost s obrazem zcela určitě by od oltáře utekla. I maloval druhý malíř, namaloval krále takového, jaký byl ve skutečnosti, avšak i on přišel o hlavu. A maloval třetí malíř. Když snali roušku z obrazu, král byl nadšen. Na obrázku byl vypodobněn jak jede v trysku na koni. Kratší noha byla schována za bokem koně, hrb na zádech za vlajícím pláštěm a slepé oko za pažbou kuše mířící za prchajícím jelenem. Král byl nadšen a bohatě malíře odměnil.
A tak vznikl socialistický realismus.

xxx

Viete, čo v reálnom socializme znamená pro robotníka pojem "recepcia"?
Recepcia je slávnostný akt, pri ktorom robotnícka trieda ústami svojich nadriadených poživa plody svojej práce.

xxx

Viete, že Československo je najbohatšia krajina na svete?
Prečo?
Už 35 rokov tam všetci kradnú a ešte stále je z čoho kradnúť'...

xxx

A nakonec vtípek Járy Kohouta:

Povídali si dva tajní, jimž byly svěřena péče o Gustáva prezidenta: "Jak to vypadá, soudruhu, budeme pomalu jediní, kdo jde ve šlépějích soudruha prezidenta."

+++++

Sovětští hokejisté dostali za 3. místo na MS každý Volhu, — ale třikrát přeplavat.

Kdo se směje naposled

RÁDIO JEREVAN ODPOVÍDÁ

Je pravda, že každý druhý Švýcar má auto?
V podstatě ano. Ale z toho plyne, že dokonce ani bohaté Švýcarsko nemá víc aut než my.

Smějí se u nás vyprávět vtipy na Brežněva?
Proč ne? Jen bychom vám radili, abyste jméno Brežněv nahradil jménem Reagan.

U nás na Ukrajině vznikají ze zpoždění vlaků politické problémy. Lidé se hromadí v čekárnách a nadávají úřadům. Nebyla by možná odpomoc?
V podstatě ano. Musíme stavět větší čekárny.

Nebylo by na čase pozavírat všechny opozičníky?
V podstatě bylo. Ale jak by to vypadalo v továrnách a na polích bez pracovních sil?

Je pravda, že v Sovětském svazu jsou dopisy cenzurovány?
V podstatě ne. Jenomže dopisy s protisovětským obsahem normálně adresátu nedojdou.

Jak se chová Sovětský svaz v zoufalých případech?
Zásadně neposkytujeme informace o zemědělských otázkách.

Jsem pozván k vědeckému sympoziu na Západě. Cestovní výlohy však musím platit ze své kapsy. Mám jet přesto?
V podstatě ano. Můžete výlohy snížit,

koupíte-li si jen lístek tam místo zpátečního.

Někdy mi uklouzne výkřik "Propánaboha". Je to dovoleno?
V podstatě ano. Ale raději toho, propánaboha, nechte!

Proč stavíme vesmírné lodi, když tu není k dostání ani zvonek ke kolu? Kde jste sehnal kolo?

Můj muž na poslední schůzi řekl, že naše děti to budou mít jednou lepší. Teď ho zatkli. Je to spravedlivé?
V podstatě ano. Je trestné prorokovat konec našeho systému.

Je pravda, že minisukně nevznikly v Londýně, nýbrž v Sovětském svazu?
V podstatě ano. Hned po prvním vyprání.

Je plánování rodin socialistická vymoženost?
V podstatě ne, protože přitom jsou nasazeny soukromé výrobní prostředky.

"Proč budujeme socialismus?" - "Protože pracovat by bylo obtížnější."

Socialistická definice: "Veřejný dům je podnik, bordel pracovní systém."

Jaký je rozdíl mezi dělníkem ve Francii a v ČSSR? Ve Francii hledá dělník pořád práci, v ČSSR ho pořád hledají v práci.

Copak vznikne, skřížíme-li gorilu s bačou? - Nu přece: Gorbačov. (Bačové nám prominou)

+++++

Komunisté se dělí na tři kategorie: šplhavé, polní a lesní. Šplhaví lezou po zádech druhých k co nejvyšším metám. Polní hrabou pro sebe. Lesní stojí za bukem a čekají, jak to dopadne.

+++++

Víte, proč vane od východu najednou teplá vlna? Protože politbyro nařídilo po MS v Praze spálit všechny hokejky.

+++++

Zřítil se v Praze dům, velké vyšetřování. Písek se zapřísahá: "Ja tam byl v pravé míře, já vinu nenesu." Ani voda se necítí vina: bylo jí přidáno, přesně tolik, kolik je potřeba. Cihly se brání: "My jsme byly řádně vypálené, ležely jsme pěkně na sobě, nám vinu dávat nemůžete." Konečně je vyslýchán cement: "Ale, soudruzi, vždyť já tam vůbec nebyl!"

+++++

Sovětská televize má pět kanálů. Na prvním hovoří Gorbačov. Na druhém hovoří Gorbačov. Na třetím hovoří Gorbačov. Na čtvrtém hovoří Gorbačova. Na pátém zvedá hlasatel prst a říká: "Tak koukej, abys to zase přepnul."

+++++

Letadlo přistává v Moskvě. Hlas z amplionu: "Prosím, přestaňte kouřit, připoutejte se a své hodinky dejte zpátky o 100 let.

+++++

"Teprve až umřu," vzdychá soudruh Bílák, "dozvědí se lidi o mně pravdu." - "Buď klidný," těší ho Husák," to už budeš v bezpečí."

+++++

Prodejna Mléčných výrobků, příslušník VB žádá rohlík a kakao. Dí prodavačka: "Kakao nemáme." - "Dobrá, tak mi dejte dva rohlíky a kakao." - "Soudruhu, už jsem vám řekla, že kakao nemáme." "Já vím. Tak mi dejte tři rohlíky a kakao." - "Ježišmarjá, že u policajtů zaměstnávají takové voly!" Samozřejmě urážka na cti, urážka VB a kdo ví co ještě. Po sepsání protokolu na stanici se dá slyšet vyslýchající: "Paní, docela mezi námi: já bych takovou trpělivost jako vy neměl. Já bych mu to kakao vchrstl rovnou do ksichtu."

+++++

Nejnovější zpráva TASSu: Na řece Ussuri čínská nepřátelská horda napadla pokojně orající traktor. Leč ten palbu opětoval a posléze se vznesl... a odletěl na svoji základnu.

Gustáv Husák se dal jako zasloužilý činitel před smrtí zmrazit a roztavili ho po 30 létech. I jde si Gustáv roku 2000 a něco po Václavském náměstí a nepoznává je. Chce zajít na ÚV, marně ho však hledá. Ptá se na cestu kolemjdoucího. "ÚV KSČ? Co to je, prosím vás?" nechápe občan. "No přece, soudruzi, komunisté..." - "Aha, komunisté," dí občan a nahlas uvažuje: "Na Boubíně nebudou, v Krkonoších sotva, v Beskydách jistě ne. Snad v Tatrách, tam by mohli být. Ale moc si nezastřílíte, oni jsou, potvory, moc plaší."

+++++

Na kterési technicko-vědecké výstavě ve Vídni předváděli kompjutry nové generace. Vyskytoval se mezi nimi i československý, vyrobený ovšem z dovezených dílů. Uspořádali také diskusi mezi kompjutrem československým, polským a americkým. Čs. přístroj: "Maso nemáme, Maso nemáme." Polský špičkový výrobek: "Co je to maso? Co je to maso?" Americký kompjutr: "Co to znamená nemáme?"

+++++

Při přijímání za člena KSČ je v poslední době nutné dát k analýze krev a moč, aby se vědělo, zdali to má kandidát v krvi anebo zda je "vyčůranej".

Do pražského papírnictví se vřítí zákazník: "Rolí toaletního papíru, prosím!" - "Dostaneme ho teprve příští týden." - "Tak dlouho nemohu čekat," dí muž a vyběhne.

Také prezident Husák si pozval Izáka Kohna, starého, osvědčeného obchodníka, k sobě, aby mu pomohl dostat zpotvořené československé hospodářství opět na nohy. Kohn zkoumá bilanci, přemýšlí a pak poradí odborně: "Na vašem místě, soudruhu prezidente, bych dal Hradčany přepsat na soudružku manželku."

Den před popravou na Pankráci. Ptá se úředník odsouzeného: "Poslední přání?" - "Chtěl bych se stát členem KSČ". - Poslednímu přání je nutno vyhovět a tak úředník za několik hodin předává odsouzenému legitimaci strany, neodpustí si však zvědavou otázku, proč že takové zvláštní přání. "Mám starého otce. Já se už nedožiju toho, aby věšeli komunisty. Tak jsem chtěl aspoň tatínkovi udělat radost."

Dědictví po Karlu Marxovi bylo v Německu spravedlivě rozděleno: NSR dostala "Kapitál", NDR "Komunistický manifest".

Zákazník u krakovského řezníka: "Máte hovězí?" - "Ne." - "Skopové?" - "Ne." - "Telecí?" - "Ne." - "Vepřově?" - "Ne." - "Játra?" - "Ne." - Ozve se kdosi vzadu fronty: "Co si tak vybírá? Dejte mu přes hubu!"

+++++

Brigáda VB při úklidu města. Povídá poručík vedoucímu pracÍ: "Poslechni, já tu mám takový exemplář, sice člen strany, ale blbej jako pučštok. Přiděl mu nějakou práci, aby se mu jó nemohlo nic stát." Vedoucí slibí. Za chvilku se ozve žalostné volání o pomoc. Najdou příslušníka pod stromem, spadl s něho. "Člověče, dyt sem ti povídal, že mu máš dát lehkou, naprosto bezpečnou práci." "Dyt sem to taky udělal, měl shrabovat listí..."

+++++

Nejoblíbenější zábavou vůdců SSSR je v poslední době jízda na lafetě.

+++++

Že nevíte, proč si komunisté nechtějí hrát na schovávanou? - Protože by je nikdo nehledal.

s humorem národy zaq!

Typicky po španělsku zareagovali fotbaloví fanoušci na zásahy rozhodčího zápasu Atletico de Madrid — Celta de Vigo: na hrací plochu se snesl déšť asi 20 000 polštářků ze sedadel.

Již třicet let žije japonský poručík Hiro Onoda ve filipínské džungli a odmítá vzdát se nepřátelům císaře bez rozkazu svého nadřízeného. Ten, Jošimi Taniguči, se nedávno vydal na ostrov Lubang, aby věrného Onodu přiměl ke složení zbraní a k návratu do civilizace. Veze sebou kopii prohlášení císaře Hirohita o kapitulaci z r. 1945.

Jaký je rozdíl mezi malířem realismu, impresionismu a socialistického realismu? První maluje co vidí, druhý co cítí a třetí co slyší.

Ptají se radia Jerevan: «Budou v komunismu peníze?» Odpověď: «Podle dogmatiků ne, podle revisionistů ano, podle skutečných marxistů leninistů, opírajících se o závěry dialektického materialismu, někteří lidé je mít budou a jiní nikoli.»

Perličky z dopisů a hlášení MNV:

Dne 1. října bude soupis prasat. Nechť se všichni dostaví na MNV.

V otázce prodeje se svou ženu souhlasím. Přijďte si pro tu svini kdykoli.

Nevyhovíte-li mé žádosti, vystoupím ze strany a vlády.

Výzva místního rozhlasu: Vybírá se poplatek za místního býka a kominíka.

Žádám o přidělení krávy, která je březí po předsedovi družstva, který se odstěhoval.

Úryvek telefonátu: «Předsedo, chcíp nám vůl. Mám koupit jiného nebo počkat, až ty přijdeš?»

Vedoucím vydání dvojčísla 3/4, ročník 7. Zpravodaje, je Dr. Jaroslav Strnad, který je připravil společně s redakční radou časopisu. Datum vydání: 5. dubna 1974.

KDO SE SMĚJE NAPOSLED...

Na středisku povídá lékař příslušníku VB: "Víte, já zásadně říkám pacientům pravdu. Tak tedy vám zbývají dva měsíce." Příslušník chvíli přemýšlí: "V tom případě bych si vybral červenec a srpen."

+++++

"Ne a ne!" odporuje Jakeš soudruhu prezidentovi. "Žádné cizince tu věšet nebudeme - a k tomu ještě ze Západu! Šibenice máme pro sebe a pro naše děti!"

+++++

V Praze si zase jednou vláda nevěděla rady s národním hospodářstvím. V nouzi nejvyšší zavolali ze Švýcarska profesora Šika. Ten dumal dumal a zakrátko věděl, jak na to: "Soudruzi, jsou dvě možnosti - jedna přirozená, druhá zázračná. Přirozená spočívá v tom, že přiletí skupina andělů a bude pracovat v československých továrnách po dva roky 24 hodin denně." - "A ta zázračná?" chtěli vědět soudruzi z politbyra. "Ta zázračná možnost je, že by si to udělali sami Češi a Slováci bez cizí pomoci.

+++++

Bavili se dva orgáni VB: "Tak co, už jsi rozvedený?" - "Rozvedený ne, ale vdovec. Ženu přejelo v Praze auto." "No jo, já říkám: Praha je holt Praha!"

+++++

Mao se domáhá vstupu do nebe. Když Petr vidí, kdo před ním stojí, jde se zeptat na dobrozdání Pánaboha. "Ano," svoluje dobrotivý Pánbůh. "Ale musí slíbit, že nebude agitovat." Po několika týdnech se pak ptá Petra, zda Mao slib dodržel. Petr odpoví bez váhání: "Samozřejmě, soudruhu předsedo!"

+++++

V NDR se ptá malý Heinz otce: "A tatí, co bylo před socialismem?" - "Všechno, chlapče, všechno!"

+++++

Na hranicích NDR s Polskem jsou připraveny veškeré hasící přístroje. To ze strachu, aby nepřeskočila jiskra z Polska.

+++++

Orgán VB přijde do obchodu s fotografickými potřebami: "Prosil bych film do fotoaparátu." - "Šestkrát devět?" - "Padesát čtyři!"

+++++

Přijímací zkoušky na SNB. "Jak rozeznáte personál restaurace od hostů?" Kandidát po chvilce přemýšlení: "Hosté se pohybují daleko rychleji..."

"V pořádku. Přivonte, ale nejdříve jméno, příjmení, data narození, třídní původ, členství v organizacích, příbuzní v zahraničí..."

+++++

"Soudruhu prezidente," osloví premiér Adamec Husáka, "dám vám hádanku. Není to váš bratr, není to vaše sestra a přece to je dítě vašeho otce. Kdo to je?" Husák po krátkém zamyšlení. "No, to som já." Bilak tuhle žertování zaslechne, moc se mu líbí a jde za Fojtíkem: "Dám ti hádanku, soudruhu Jane," praví nejlepší slovenštinou, "Není to můj bratr, není to má sestra a přece to je dítě mého otce. Víš, kdo to je?" Fojtík přemýšlí, přemýšlí, nakonec se poddá. Bilak vítězně: "Je to Husák, ale já to dodnes též nevěděl."

+++++

Novákovi se nastěhovali do nového paneláku a chtějí vyzkoušet, jak jsou zdi solidní. Pán domu jde do pokoje a volá u stěny do kuchyně ženu: "Halo, slyšíš mě?" - "Copak slyším! Já tě vidím!" odpovídá žena.

+++++

"Dobrý den, soudruhu příslušníku," zastaví pan Znamenáček orgána VB, "už se chci dávno zeptat: smí se příslušníku říci vole?" - "Přirozeně ne, to by byla urážka úřední osoby." Ale pan Znamenáček je dnes velmi zvědavý: "Promiňte, soudruhu, a smí se volovi říci příslušníku?" - "Když vám to dělá radost, pro mě za mě..." "Tak tedy nashledanou, soudruhu příslušníku!"

+++++

Češi jsou ze zvláštního kovu. Je to Kocourkov. (witz)

+++++

Dva poslanci čs. parlamentu: "Co tady vlastně děláte? V posledních dvou letech jsem vás neviděl otevřít hubu.." - "Mýlíte se, soudruhu. Když mluvíte vy, pravidelně zívám."

+++++

Jak se člověk v socialistické zemi dopracuje k malému majetku? Tím, že má předtím majetek velký.

Před vchodem jednoho zámku v Čechách visí tabulka: "Zde se mluví česky, německy, anglicky, francouzsky, španělsky, jakož i jinak." Anglický návštěvník žádá o tlumočníka. "Bohužel, žádného nemáme," lituje správce. "A kdo tady mluví tolika jazyky?" diví se Angličan. "Cizinci, pane..."

+++++

Svolal si boss ÚRO, Hoffmann, zaměstnance podniku a smutně jim sdělil: "Tuhle jsem se zabýval myšlenkou nahradit vás automaty a roboty. Jenže jsem dodnes nezjistil co vlastně děláte."

Ve Varšavě v diskusi o tom, jak vyvést Polsko z hospodářské krize, navrhoval profesor Jan Sczepanski dvě cesty: jednu přitozenou a druhou zázračnou. Přirozená spočívala v tom, že by z nebe přiletěla skupina andělů a dva roky pracovala v polských továrnách dvacet čtyři hodiny denně. Zázračná cesta by spočívala v tom, že by to udělali sami Poláci bez pomoci andělů.

*

Potkali se dva psi a přišla řeč na perestrojku. „Ani my o tom nemluv," stýskal si jeden. „Boudu mám rozbitou, prší do ní, chodili kolem ní, mluvili o přestavbě. Ale co udělali? Zkrátili mi řetěz z devíti metrů na šest, mám mnohem menší výběh."

„To na tom nejsi ještě nejhůř," zabafal druhý pes. „Mně taky zkrátili řetěz z devíti na šest, ale misku na žrádlo mi nechali na starém místě, na těch devíti metrech."

*

Toník s Honzou si usmyslili utéci do Rakouska v přestrojení za krávu. Opatřili si kravskou kůži, nedaleko hranic se do ní převlékli a pomalým, houpavým krokem krávy šli k hranici. Náhle se vzadu Toník zděsil: „Honzo, přidej do kroku. Za námi utíká býk."

Honza přidal, ale býk je dohonil. Když utíkal podle nich, zeptal se: „Taky za hranice? Taky za hranice?"

*

Šel pán po chodníku v Praze a před ním na zemi krásná čepice. Zvedl ji a lekl se. Pod čepicí hlava. „Člověče, co to tam dole děláte! Co jste zač?"

„Já jsem zarytý komunista."

*

Malý slovník cizích slov

Agentura — zástupce Ústřední rady odborů
Album — náraz na hliníkovou stěnu
Amulet — vyloučení z AMU
Anoda — českoruské přitakání
Asymetrický — asi metr dlouhý
Aurora — výkřik hanáckého budovatele ropovodu, jemuž spadl na nohu materiál
Deprimovat — zbavit se hodinek značky PRIM
Flašinet — ruské oznámení, že došlo pití
Gaskoněc — ruské oznámení, že došel plyn
Hadr — údiv nad příchodem lékaře
Havana — údiv nad dobře vybavenou koupelnou
Katapult — pracovní stůl mistra Mydláře
Kramflek — flek po krámech
Langusty — záhumenek genrálního tajemníka
Magie — oznámení, že přišlo polevkové koření
Manažer — pobídka muži k jídlu
Mandolína — zvolání na lenivou Marii
Pacifikace — amputace dětských rukou
Paraple — rozloučení s pacientem psychiatrie
Parabola — Povzdech slovenského topiče, že mu došla pára
Početnice — vdova po četníkovi
Pop music — pravoslavný kněz hrající na garmošku
Rigoleto — výmol na sovětské dálnici
Rokfór — vtip roku
Sperma — slovenský příkaz — zbij mě.
Trepanace — Hanák, objednávající tři velké rumy

SJEZDOVÉ

Na sjezdu v Moskvě chodili delegáti o přestávkách zachmuřeni a popíjeli kdeco, jen ne vodku, která jim chyběla. Mluvilo se o Gorbačovovi, generálním tajemníkovi, až se jeden delegát rozčilil a začal křičet: „Jakejpak generální tajemník, je to minerální tajemník!"

*

Jiný delegát lamentoval nad těmi nepoživatelnými nápoji, trochu se zadumal a pak vyhrkl: „Ale přece jen bychom měli zvolit Gorbačova na doživotí."

„Zbláznil ses? Proč?" chtějí vědět ostatní delegáti.

„Protože Gorbačov nám zakazuje jenom vodku. Ale představte si, že by po něm, abstinentovi, přišel ještě nějaký vegetarián."

*

Obtížné chvíle moskevskému sjezdu nastaly, když tatarská delegace vznesla požadavek, že se tatarská národnost nesmí urážet, jako se to pořád děje, například v ruském přísloví, že nepozvaný host je horší než Tatar. Po dlouhých tajných poradách ústředního výboru se posléze dospělo k rozhodnutí. Sovětská tisková kancelář dostala příkaz oznámit je dálnopisem všem redakcím v celém Sovětském svazu jako přísně důvěrnou směrnici. „Tass byl zmocněn k prohlášení, že používat přísloví, že nezvaný host je horší než Tatar, není v dosavadním znění přípustné. Od nynějška je předepsáno následující nové znění — nepozvaný host je lepší než Tatar."

*

Byl Velký pátek. V domě kultury skončil v poledne 17. sjezd KSČ, Gustáv Husák se vrátil na Hradčany, zasedl v kanceláři a podpisoval lejstra. Udeřila třetí hodina, na chodbě se ozval strašný rachot, někdo kopl do dveří, ty se rozletěly a v nich stál svatý Václav v brnění.

„Gustave, je Velký pátek, tři hodiny. Blaník se otevřel a poněvadž je nejhůř, jsem tu v čele rytířů. Přišel náš čas."

Husák, zkoprnělý zjevením, začíná koktat: Vá...Vá...Václave, co...co...co blázníš? Jaké nejhůř? Tuhle, podívej se, máš čerstvá usnesení 17. sjezdu, právě jsem je podepsal. Sedni, přečti, podumej a teprve potom jednej."

Stalo se. Svatý Václav sundal přilbu, povolil košili, usedl a dal se do čtení. Bral to opatrně, řádku za řádkou, list za listem. Uplynulo půl hodiny, cela, až po dvou hodinách svatý Václav dočetl, sklapl desky, položil je Husákovi na stůl, vstal, utáhl košili, nasadil přilbu, šel k oknu, otevřel je a dolů do hradního nádvoří zahřměl: „Chlapci, nasedat na koně! Náš čas dosud nepřišel. Zpátky do Blaníka odpočívat. Bude ještě hůř."

*

„Máte barevnou televizi?" ptá se návštěva. „Inu, máme — nemáme, podle toho, jak se to vezme," zní odpověď.

„Tak máte, či nemáte? Takhle nevím, na čem jsem."

„No to je tak: bedýnka je hnědá, ale program je rudý."

*

XXVII. sjezd sovětské komunistické strany se rozhodl v rámci zvyšování stranické úrovně zavést intenzivní výuku jednoho povinného hudebního nástroje. Neuhodnete, který to bude: Flaši — nět.

Politické úvahy Karla Trinkewitze

➧ Když se dlouho pochoduje po nesprávné cestě, tak se nakonec musí zastavit stát.

➧ Antonín Novotný kdysi předpověděl, že ještě naše generace se dožije komunismu. Nyní vidíme, že ještě tento komunismus se dožil degenerace.

➧ Bude-li každý z nás z křemene, měli bychom se ze všeho vykřesat.

➧ Lidová vůle se někdy valí jako rozbouřená řeka. Politici se snaží svést ji do jednoho koryta. (Toho svého.)

➧ Bylo zajímavé pozorovat mnohé občany při jejich tanci mezi švejci.

➧ Naše měna je podlezena prací.

➧ Slušný člověk nemá na kolaboraci žaludek. Hovada mají ovšem žaludků více.

➧ Před zvratem Kondelíci, po zvratu Jánošíci. Není to na zvracení?

➧ Ještě donedávna vyšetřoval mnohý pracovník ministerstva vnitra na vlastní pěst.

➧ Po vítězství revoluce nejvíce křičí ti, co mlčeli. Mají odpočinuté hlasivky.

➧ Dříve bývaly v boji oči všech upřeny na korouhve. Dnes na korouhvičky.

➧ Vstanou noví podvodníci.

➧ Utopičtí socialisté chtěli stát rozumu. Vědeckým socialistům zůstal rozum stát.

➧ Naše země je jako zahrádka. Je v ní plno trpaslíků.

➧ My emigranti jsme odešli z Růžového paloučku a vrátili jsme se na černou paseku.

(Z připravované knížky ČECHÁNÍ NA GODOTA)

*

Učitel se táže žáků ve třídě: „Kdo mi může říci nějaký příklad, přirovnání, jež by nejlépe vystihovalo velikost naší komunistické strany, její nejdůležitější přednosti a nejcharakterističtější znaky?"

Móricek se hlásí s odpovědí: „KSČ je jako jedna obrovská loď na rozbouřeném moři, ale loď, která jistě a neomylně pluje ke svému cíli".

Učitel: „To's, Móricku, řekl velice hezky. Ta loď a to rozbouřené moře... Ale pověz mi, jak jsi na tohle výstižné přirovnání přišel?"

Móricek: „No, všem je zle a nikdo nemůže vystoupit!"

*

Pacient po operaci prostaty se probouzí z narkózy a vidí, jak se nad ním sklání chirurg, který ho operoval:

„Pane doktore, prosím vás, řekněte mi upřímně, dopadlo to dobře? Rád bych totiž věděl, budu ještě moci milovat?"

— Nu, ne v celém rozsahu, odpovídá rozpačitě lékař, ale náhle potěšeně zvedá hlas — Sovětský svaz určitě!

*

Jak se řekne perestrojka rumunsky? Drimesku. Holandsky: Zhouven do Houven. Čínsky: pch. Jak vyjádří perestrojku hluchoněmý? Mávne rukou.

*

Proč se perestrojka koná? Aby se děti našich představitelů stali představiteli našich dětí.

A proč se to koná s urychlenou strategií? Aby se to stalo ještě za jejich života.

Strougal v hluboké noci probouzí telefonem Husáka. Ten se s úlekem ptá, co se stalo.

„Číňani jsou na hranicích!"

— To jsem se lek'. Já už myslil, že zase sněží!

*

Jak přišel Ústřední výbor KSČ na 15. regulační stupeň v odběru elektřiny? Snadno. Třicet let socialismu děleno dvěma dny mrazu.

*

16. regulační stupeň: Nestraníci půjčují peřiny straníkům.

17. regulační stupeň: vše vypnuto, naprostá tma, jen na Václavském náměstí svítí rudé hvězdy.

18. regulační stupeň: vypnuty i rudé hvězdy, svítí jen 15 kW žárovka, osvětlující nápis „Ať žije KSČ!"

19. regulační stupeň: národ opouští zemi směrem za polární kruh, do krajin věčné polární záře. Poslední občan vypíná 15 kW žárovku.

20. regulační stupeň: na pochodu národa za polární kruh se vyjímají už jen ženám prsa.

*

Únor bílý, ÚV šílí.

*

Která byla první stavba socialismu?

— Betlém.

Nahoře hvězda, pod ní dole chlév.

*

Jaký je rozdíl mezi lidem a lidmi?

— Lid bojuje za socialismus. Lidi na něj kašlou.

*

Na Malé Fatře se dožil bača 90-ti let. Až z Prahy přijela televize. „Tak dědo", povídá reportér, „řekněte nám něco ze svého života. Prožil jste v minulosti i cos otřesného?"

„Joj, to bolo — to bolo, keď prišiel ten jaguár..."

„Ale dědečku, jaký jaguár? Tady na Malé Fatře?"

„No hej, to bolo strašné, prišiel som o všetko!"

„Stařečku, přemýšlejte, to přece nemohl být jaguár?!"

„Ej, čo hovorím — jebruár to bol!"

*

Straník přišel k předsedovi: „Potřebuji ideologickou poradu, soudruhu: mohu já, komunista, použít výrazů jako BOHUDÍKY či BOHUŽEL?"

— „PROBOHA", zhrozil se předseda, to přece nesmíš!"

*

Sotva vešla učitelka do třídy, hlásil se o slovo Pepíček. „Paní učitelko, paní učitelko," říkal nedočkavě, „já bych vás chtěl vidět nahou."

„Ale Pepíčku," zarazila ho učitelka, „ty, chlapec z takové dobré rodiny, maminka je krajskou důvěrnicí strany, tatínek komunistický poslanec, a ty, Pepíčku, ty mi říkáš paní učitelko!"

*

Při setkání v Reykvajíku se ptal Reagan Gorbačova, zda také sbírá vtipy o sobě. „Samozřejmě," odpověděl Gorbačov. Reagan se chtěl ještě dovědět, zda jich už má Gorbačov hodně. „Plné tři lágry," chlubil se Gorbačov.

*

Do prezidentské kanceláře se nahrnulo několik členů ústředního výboru a na udiveného Gustava Husáka spustilo: „My jsme ta komise pro změnu tvého jména. Přišli jsme ti dát několik návrhů. Můžeš si vybrat. Chceš-li krátký podpis, nejlepší by bylo jméno Hák. Kdybys chtěl dlouhý podpis, jsou tu jména jako Havlíček, Humplík, Hrádeček, Horáček. Střední cestou jsou krásná jména jako Hájek, Horák, Havlík, Hrádek, Horák, Hronek a našla by se další."

„Ale, soudruzi, proč si mám měnit jméno? Husák zní přece docela hezky, je to slovanské jméno, je na ně zvyklý celý svět..." bránil se Husák.

„Ne pro socialistického prezidenta, Gusto. Víš, nám se ani moc nelíbí to H na začátku a to K na konci, oběbo se dá zneužít. Ale to by snad tuze nevadilo. Ale ten prostředek, to musíš sám uznat, to po nás nechtěj - prezident s USA uprostřed jména?"

*

Proč mají v Československu všechna auta dva výfuky? Inu, aby se jich dalo použít i jako trakařů.

*

Dotaz na Rádio Jerevan: Mohla by i v Sovětském svazu existovat opoziční strana? Odpověď: Zásadně ne. Kdyby byla povolena, chtěli by se stát jejími členy všichni lidé, takže nakonec by to zase byla vláda jen jedné strany.

*

Na zdi továrny zůstal předvolební nápis: Vítězství lidu zajistíme, když půjdou všichni komunisté k urnám.

Po volbách někdo nápis opravil: Vítězství lidu zajistíte, když půjdou všichni komunisté do uren.

*

Lékař, inženýr a esenbák po zavírací hodině v baru se octli na ulici. „Chlapci, jde se k nám, ukončíme tah u nás," zval lékař. Jenže manželka, soudružka doktorová, byla jiného názoru a hnala je koštětem. „Nic nevadí," říkal inženýr. „Zkusíme to u mne." A dopadli stejně. „Tak za mnou," zavelel esenbák. V bytě je uvítala usměvavá manželka, hned přinášela nápoje, v kuchyni tchýně obkládala chlebíčky. „To's nás tedy překvapil," uznávali lékař a inženýr. „Jak's na to šel? vyzvídali.

Orgán jim to vysvětlil: „To je výsledek názorného vyučování. Měl jsem neposlušného vlčáka. Dal jsem mu před ženou a tchýní důtku a když neposlouchal ani potom, dostal důtku s výstrahou. A protože se nepolepšil ani pak, zastřelil jsem ho. Manželka už dostala důtku a tchýně důtku s výstrahou."

*

Dva pražští turisté se nastěhovali v Bukurešti do hotelu. V pokoji byl v květináčích nápis: Nezalévejte. Květiny jsou umělé a naše mikrofony rezavějí.

*

Koleda, koleda, Husáku,
co to neseš v zobáku?
Nesu, nesu Štrougala,
vláda se nám zpatlala.
Vidím město rudé, vyžrané a chudé,
nad ním hvězda pěticípá,
pod ní český národ chcípá.
Až ty hvězdy zhasnou,
Praha bude krásnou.
Děkuju Ti, Husáku, za tu zimu v baráku,
děkuju Ti, Štrougale, za to prázdno v regále.
Děkuji ti, vládo, za to drahé žrádlo.
Není masa, nejsou auta, ale máme kosmonauta,
jmenuje se Remek, česky ani nemek.
Rusky volá „Salut", co nás stojí valut.
Tak si žijem jako v ráji,
řveme z plných hrdel,
žijem si jak Adam s Evou,
máme holou ...
A ty, koni pod Václavem,
ať tě chrání nebe,
ještě jednou podražíme,
sežerem i tebe.
Koleda, koleda, Husáku, co to neseš v zobáku?
Nesu husu zmraženou, o sto korun zdraženou.
Koleda, koleda, Jakeši,
kdo to za tě vyřeší?
Vyřeší to přestavba, za rok budem bez žrádla.
Jakeši, Jakeši, chybí ti flek na pleši.
(To je špatné znamení, u nás se nic nezmění.)

*

Proč se v Československu rozdělily funkce prezidenta republiky a generálního tajemníka KSČ? Protože Jakeš záviděl Husákovi dvojí příjem.

*

Proč se v Československu rozdělily funkce prezidenta republiky a generálního tajemníka KSČ? Protože Husák chce lidem dokázat, že se dá žít i z jednoho platu.

*

Zdá se, že Československo je nejvyšší hora na světě. Od roku 1948 tam jde už čtyřicet let všechno z kopce, ale ještě pořád nejsou dole.

*

Jak se řekne japonsky zemětřesení? Samájáma domfuč. A maďarsky poslouchačka? Hadrem šmátrá.

*

Proč nejsou v Československu hygienické vložky? Protože strana krvácí.

*

Jaký je rozdíl mezi manželkou a telefonem? Do telefonu hodíš korunu a můžeš mluvit. Manželce vyklopíš celou výplatu a musíš mlčet.

*

Učitelka probírá s dětmi pojem neštěstí a žádá Pepíčka, aby dal nějaký příklad. „Když jsem byl minulou neděli na vesnici u tetičky, auto přejelo a zabilo husu. To bylo neštěstí," řekl Pepíček. Učitelka nebyla spokojená. „Ne, ne, to nebylo neštěstí, jenom škoda. Víte, děti, neštěstí by například bylo, kdyby čs. vládní delegace zahynula při nárazu letadla na skálu. Uznáváš, Pepíčku, že by to bylo neštěstí?" Pepíček po chvilce zadumání odpovídá: „No, neštěstí by to rozhodně bylo, ale zase ne tak velká škoda."

*

Může Pán Bůh vstoupit do komunistické strany? Inu, v zásadě by mohl, ale musel by nejdřív vystoupit z církve.

*

„Promiňte, soudruzi, jestli můj referát byl příliš dlouhý," omlouvá se Miloš Jakeš na konci referátu. „Zapomněl jsem si doma hodinky a nevidím tu nikde hodiny na zdi."

Odpovídá mu hlas ze zadu sálu: „Ale na zdi hned za vámi visí přece kalendář!"

*

Povídá žadatel na úřadě referentovi: „Já vím, soudruhu, že jste nepodplatitelný. Ale co kdybyste se napřed poradil doma s manželkou?"

*

Přijímají do Sboru nového příslušníka a náčelník ho zkouší: „Mohou se, soudruhu, tramvaje předjíždět?

„Nemohou, protože ty přece jezdí na kolejích za sebou," odpovídá nový příslušník.

*

V rámci přejmenování některých ulic v Praze byly prý podány tyto návrhy:

Ulice u Ústředního výboru KSČ se má příště jmenovat Ve slepé uličce.

Ulice na Pohořelci má být přejmenována na Ulici hospodářských výsledků KSČ.

Soudruh Jakeš se prý k návrhům ještě nevyjádřil.

*

Příslušník vidí, jak jeho kolega sedí v kanceláři a drží ruce na Leninových Sebraných spisech.

„Prosím tě, co to děláš?" diví se příslušník.

„Ale soudruh náčelník mně slíbil, že když přiložím ruce k dílu, tak mi zvýší prémie," odpovídá tázaný.

*

Sovětský družstevník navštívil poprvé farmu v Austrálii.

„Co to tady roste na poli?" ptá se sovětčík Australana.

„To jsou melouny," odpovídá australský farmář.

„To my máme v kolchoze větší brambory než tohle," holedbá se sovětčík. „A co je tohle na stromě?"

„To jsou jablka," odpovídá trpělivě australský farmář.

„Pchá, to my máme v kolchoze větší vinné hrozny než tohle," chvástá se opět sovětčík.

Vtom skáčou kolem tři klokani.

„Co to bylo?" chce vědět sovětčík.

„Copak vy nemáte v kolchoze luční kobylky?" ptá se Australan.

*

Ptá se občan před prodejnou stavebnin: „Na co tu čekáte ve frontě?"

„Ale mají přivézt cement. Tak tu tvrdnem," odpovídá někdo z fronty.

*

Ptají se při přijímacím pohovoru nového kuchaře: „Co rozumíte, soudruhu, pod pojmem pestrý jídelní lístek?"

„Dvanáct názvů pro dvě jídla," odpovídá kandidát.

*

Také v Československu byly konečně zavedeny prodejní automaty. Vhodí se banán — vypadne šest korun.

Předseda federální vlády Adamec šel na Hrad podat prezidentu Husákovi hlášení o pokroku perestrojky v Československu. „Úroda obilí byla celkem dobrá," začal Adamec. „Trochu slabší jsme ve sladovnickém ječmeni, sklizeň okurek nám sežrala plíseň, ale vyrovnali jsme to na jiných úsecích. O mnoho procent stoupla výroba oceli, takže celkem percentuálně vzato, udělali jsme pokrok."

„Co's mi tady říkal, se hezky poslouchalo," uznal Husák. „Ale já si ta procenta nedovedu dobře představit a tak mi, prosím tě, vysvětli situaci odpovědmi na pár dotazů. Rekni mi třeba, zda je pro nás dost masa."

„A to jó, masa je pro nás dost," ujišťoval Adamec.

„Dostávám stížnosti, že nejsou vložky pro ženy," konstatoval Husák.

„Ten nedostatek už přestal. Zachránili jsme to importem," oznámil Adamec.

„Blíží se vánoce. Že bude dost kaprů, to vím. Ale jak jsme na tom s jižním ovocem, s pomeranči, fíky, mandlemi? Bude toho pro nás dost?" dotazoval se Husák.

„To taky pro nás bude, žádný strach," ubezpečoval předseda vlády.

„Denně mi docházejí stížnosti, že není toaletní papír. Co je na tom pravdy?" chtěl vědět Husák.

„Výrobu toaletního papíru jsme rozjeli naplno, za pár týdnů ho budou všechny krámy. Už si děláme starosti, kam budeme exportovat přebytek," hlásil Adamec.

„A tak když maso je, pomeranče a fíky budou, vložky jsou, toaletního papíru bude přebytek, nač si tedy ti lidé vlastně stěžují?" tázal se Husák.

„Jó ty mluvíš o lidech? Já myslel, že se ptáš, jestli bude dost masa a datlí pro nás dva..." odpovídal užaslý Adamec.

To je hezké, že Sověti stáhli z Afghánistánu šest pluků, ale chtěl bych vědět, kdy odejdou všechna sovětská vojska."

„Až se situace znormalizuje."

„A kdy se situace znormalizuje?"

„Až odtáhnou všechna sovětská vojska."

*

Gustav Husák, aby nezůstal za Zápotockým, se dal do literatury a napsal čtyři knihy. První byla milostný román s názvem „Tisíc políbků na Šeremětěvu". Druhá kniha, cestopis, se jmenovala „Z Leopoldova na Pražský hrad". Třetí dílo mělo sportovní motiv: „Jak jsem doběhl dělnickou třídu.". A ke čtvrté literární práci si vzal Husák vzor z Hemingwaye: „Stařec a moře nespokojených lidí".

*

Průzkum veřejného mínění zjistil, že nejpopulárnějšími osobnostmi současného Československa jsou: Malý Bobeš, Kocour Mikeš a Miloš Jakeš.

*

Nakladatelství Československý spisovatel vydalo první bestseller, trilogii, která byla ihned rozebrána. První díl se jmenuje Malý Bobeš, druhý díl Kocour Mikeš a třetí Miloš Jakeš.

*

Přijde cikán na Oddělení pasů a víz VB a žádá o povolení cesty do USA na pohřeb Waldemara Matušky.

„Ale ten přece nezemřel!" namítá úředník.

„Nevadí. Já tam počkám," odvětí cikán.

*

Bylo zjištěno, že kromě Čechů a Slováků je členem československé vlády i jeden Nor. Je to soudruh Vasil Bilak, neboť pochází, jak se projevilo, z osla.

*

Jakeši, Jakeši,
proč nemáš flek na plešiš?
Bez tohoto znamení
se u nás nic nezmění!

*

Československo, Maďarsko a Sovětský svaz budou mít nové výsostné znaky. Československo dostane místo lvíčka Titanik, protože je ze dvou třetin pod vodou a nahoře vyhrává hudba. Maďaři budou mít ředkvičku — navrchu jsou červení, uvnitř bílí. SSSR bude mít namísto hvězdy Indiána. Má holý zadek, ozbrojen je po zuby a s každým chce kouřit dýmku míru.

*

V rámci perestrojky budou prý přejmenovány některé pražské obchodní domy. Například Bílá labuť na Nebuď labuť, Kotva dostane název Sotva a Máj už nebude Máj, ale Nemaj.

*

Víte, jak se řekne anglicky perestrojka?
Science fiction.

*

Podle posledního návrhu na vytvoření Nové Střední Evropy dojde ke spojení Rakouska, Maďarska a Československa. Rakušané zajistí pracovní síly — mají nezaměstnanost. Maďaři dodají západní technologii — mají „své styky". Československo dodá stařičkého mocnáře.

*

Mezinárodní jazyk Esperanto rozšířil svoji slovní zásobu překladem názvů československých bezpečnostních orgánů. Veřejná bezpečnost se řekne — Debilio. Pomocná stráž Veřejné bezpečnosti — Debilio amatéro. StB — Debilio inkognito.

*

Sešli se ve vlaku ruský a americký turista. K občerstvení vyndal Rus vodku, Američan whisky, popíjeli, povídali a Rus se začal chlubit. „U nás je teďka velká svoboda. Kdybych chtěl, mohl bych jít na schody k Leninovu mauzoleu, vydělat se na ně a nic by se mi nestalo." Američan se tuze divil a potom říkal: „U nás je taková svoboda už dávno. Kdybych chtěl, mohl bych jít do Bílého domu a vynadat tam Reaganovi pěkně od plic." Zase si zavdali, chvilku umlkli a v Američanovi se hnulo svědomí. „Víš, Aljošo, abys mi dobře rozuměl. Já bych opravdu mohl jít do Bílého domu a Reaganovi vynadat, ale muselo by to být jenom o politice. Nesměl bych ho urážet osobně, to by dopadlo špatně." Aljoša se rozzářil: „To jsem rád, že's mi to řekl. Ta svoboda u nás přece jen není tak velká, jak jsem povídal. Mohl bych na ty schody jít a mohl bych se tam vydělat, ale nesměl bych si při tom sundat kalhoty."

*

Může se u nás ještě říkat Ježíši Kriste?
Zaplať Pánbůh - ne.

Co je na světě nejlepší a co nejhorší?

Nejlepší je přirozeně socialismus, o tom netřeba diskuse, to máme vědecky prokázáno marx-leninismem.

A co je nejhorší?

Inu — nejhorší je, že ten socialismus je právě u nás!

*

Stará babička nastoupí do vlaku. Probíhá tam živá diskuse o socialismu, komunismu, pokrokovosti, budování a zase znova socialismus atd. Babička získá důvěru k sousedovi a zeptá se: „Prosím jich, vašnosti, pořád se mluví o socialismu, a já nevím, co to vlastně je?"

„To byste babičko měla vědět. S tím ráno vstáváte, večer jdete spat, žijete v tom. Je to všechno, co dřív nebývalo a je teprve teď."

Babička se zadumá a ptá se znovu: „A kdo to prosím jich vynaleznul?"

„Dva učenci. Jeden se jmenoval Marx a druhý Engels. Ti to sepsali a my to teď provádíme. Oba byli učení doktoři".

Babička pod slovem doktor ovšem rozumí lékaře, jak to na venkově je zvykem. Zeptá se s nádechem nedůvěry: „Byli to opravdu páni doktoři, kdo to vynaleznuli?"

„Ovšem babičko, jeden byl doktor Marx a druhý byl doktor Engels."

Babička zase dlouho přemýšlí a pak povídá rozšafně: „Líběji vodpustit, že jich obtěžuji, ale když už to byli páni doktoři, co to vynaleznuli, proč to raději napřed nevyzkoušeli na myších?"

*

Víte, co je to sardinka?

Sardinka je bývalá velryba, která přežila komunismus.

*

Otázka při prověrce: Jak soudíš, soudruhu o vývoji v roce 1968?

Soudruh smutně pokývne hlavou: „Tehdy jsme stáli na pokraji propasti."

Výborně, soudruhu. Je vidět, že máš správný názor. A co říkáš o vývoji po roce 1969?

Pak jsme udělali velký krok do předu!

*

Povedené je, když fotbalový internacionál v hotelu Internacional zpívá Internacionálu.

Povedenější je, když pracující v redakci „Práce" při práci zpívá Píseň práce.

Nejpovedenější je, když ve svobodném Československu Svoboda zakazuje svobodně poslouchat Svobodnou Evropu!

*

Víte, že v ČSSR nastala nyní elektrická éra?
Do práce se chodí s ODPOREM,
žije se v NAPĚTÍ
a nesmí se rýpat do VEDENÍ.

*

Potkaly se dvě patnáctileté svazačky.
„Ty," ptá se jedna, „máš kluka?"
„Ne," odvětí druhá, „holčičku."

*

Americký horror: šest cowbojů kolem stolu, podávají si revolver, v němž je pouze jedna kulka. Neví se, koho potrefí. Anglický horror: šest lordů sedí za stolem, na něm šest pohárků whisky. Jeden pohárek obsahuje taky jed, neví se, který. Sovětský horror: v gulagu na Sibiři šest šibenic, šest oběšených, jeden z nich byl vinen, který, se neví. Český horror: šest lidí v hostinci za stolem, jeden z nich je tajný, který, se neví.

*

Přijde pán do banky v Praze, že by si chtěl uložit 500 Kčs. Úřednice sahá po vkladní knížce, ale zákazník ji zaráží: „Jakou mám jistotu, že o ty peníze nepřijdu?"

Úřednice vysvětluje, že za vklady ručí centrála banky a kdyby ta se položila, Čs. národní banka.

„A kdyby ta se položila?", chce vědět zákazník.

— Potom za vklady ručí strana a vláda, vysvětluje úřednice.

„Nezlobte se, naléhá pán, strana a vláda, těm moc nevěřím. Co pak?"

— Pak za všechny vklady ručí sovětská strana a vláda, důrazně odpovídá úřednice.

„To je totéž jako s tou naší vládou, odbývá zákazník vysvětlení. Co kdyby se sovětská strana a vláda položily?"

— Chlape mizerná, to by vám nestálo za těch vašich všivejch pět set?

*

Baví se Američan, Němec a Čech. „U nás, vypráví Američan, si průměrný občan vydělá za měsíc 1800 dolarů, na živobytí dá tisícovku a co udělá se zbývajícími osmi stovkami vládu nezajímá".

— U ns, říká Němec, si občan přijde na takových 2100 marek měsíčně. Na živobytí a ošacení dá 1500 a co se zbytkem šesti set udělá, vládu a nikoho nezajímá".

„U nás je to tak, vysvětluje Čech, že průměrný občan si vydělá 2100 Kčs. na živobytí a ošacení dá 2100 Kčs a kde sežene těch tři sta, co potřebuje na činži, vládu a nikoho nezajímá".

*

Přiletí americké letadlo z New Yorku do Prahy, kapitán se loučí s cestujícími a upozorňuje: Nařiďte si hodinky o devět hodin dopředu a kdo na nich má datum, o třicet let zpátky.

*

Brežněv je na návštěvě v Bílém domě u Reagana a chce vědět, zda je telefonní služba v Americe tak dokonalá, že se dá mluvit i s peklem.

„Samozřejmě, tady je číslo," informuje Reagan.

Brežněv vytáčí číslo, ozve se hlas „Tady peklo, u telefonu Lucifer." Brežněv uspokojen přikyvuje hlavou a ptá se po účtu.

„Osm dolarů", říká Reagan.

Za čas je americký president hostem v Kremlu u Brežněva a taky chce mluvit s peklem. Dostane spojení, zase se ozve Lucifer, zase žádný hovor. Rovněž Reagan žádá účet.

„To je u nás lacinější, září Brežněv. Tady je vidět ten rozdíl v životní úrovni. U vás chcete osm dolarů, u nás je to jen 40 kopejek. Co vy na to? Jak to vysvětlíte?"

— Jednoduše, odpovídá Reagan. U vás je to místní hovor, kdežto u nás vzdálené zámoří.

„Víte, jaký je rozdíl mezi Národním divadlem a naší Republikou?"

???

„Nepatrný — Národní divadlo má východ z nouze a naše Republika nouzi z Východu!"

*

Na mezinárodní konferenci o architektuře a bydlení konstatoval Američan: „Já sám mám např. čtyřpokojový byt s klimatizací — v každém pokoji je televizor, no prostě všechen komfort, který skýtá Amerika. Musím ale přiznat, že je to poměrně drahé bydlení."

Povídá na to západní Němec: „Já mám taky čtyřpokojový byt — komfortní, avšak zdaleka ne tak drahý."

Na to povídá Rus: „Já mám taky čtyřpokojový byt s ústředním topením — všechen komfort — a to vše úplně zdarma!"

Američan s Němcem se diví jak je to možné, že to bude jistě někde na Sibiři, mimo obydlené oblasti. Jistě ne v Leningradě, nebo v Moskvě.

Rus na to. „To ne! V Olomouci!!!"

*

Přišel u nás do obchodu auty cizinec — Američan a přál si Trabanta. Přemlouvali ho a vnucovali mu celou řadu lepších vozů. On trval na svém. Tak se ho ptali, proč prý chce j e d i n ě Trabanta? On nato: „Slyšel jsem jednoho Čecha, jak říkal, že na Trabanta šetřil 20 let!!!"

*

Pan Kohn se chtěl stát spolupracovníkem Ministerstva vnitra. Šel tedy přímo na ministerstvo a žádal, aby ho přijali jako agenta. Nevěděli, jak se ho zbavit — naložili mu tedy desítky knih politické literatury — a doufali, že se už neobjeví.

Za týden byl zpátky; prý všechno prostudoval a touží po nějakém úkolu. Dali mu tedy úkol (spíše, aby ho odradili): musel jít na jednu předvolební schůzi s nejvyššími představiteli do jedné fabriky a hlídat, nebude-li tam nějaký špión či atentátník. Dostal i spolupracovníka — jednoho příslušníka StB. Schůze netrvala ještě ani půl hodiny a pan Kohn šeptá příslušníkovi: „Okamžitě zajistit toho muže na kraji 4. řady vlevo!"

A opravdu! Úspěch! Onen muž měl v kapsách zbraně a výbušniny.

Na ministerstvu se nestačili divit: Jak prý na to pan Kohn přišel??

Pan Kohn: „No přece, studiem marx-leninismu!"

„Ale vážně — pane Kohn?"

„Copak vy už nevíte, že Lenin řekl, že nepřítel nikdy nespí.

No — a ten muž ve 4. řadě byl jediný, který nespal!"

*

ŘÍKANKA Z ČESKOSLOVENSKA

Na žvanění byli komunisté vždycky mistři.
Slibovali, že budou větru, dešti poroučeti.
A jaké výsledky po letech čtyřiceti?
Inu, přátelé, s prominutím, jsou ...v řiti.

*

Přeběhl polský pes hranici a zeptal se u Ostravy psa v JZD: „Řekni mi, kamaráde, pokročila u vás ta perestrojka?"

„Pokročila, pokročila," odštěkl mu jezedácký kamarád, „ale může mi to být ukradeno, ten jejich pokrok. Řetěz v boudě mi zkrátili o dvacet centimetrů, ale misku na žrádlo nechali na starém místě."

Výzkumný ústav ÚV KSČ zjistil, co zapříčiňuje nedostatek vepřového masa: Československo kráčí pod vedením komunistické strany a osvoboditelů milovými kroky ke komunismu, a prasata na svých křivých nožkách mu nemohou stačit.

*

Na Olympijských hrách probíhal závod v hodu kladivem. Házel Švéd, Francouz, Američan a nakonec Čechoslovák. Jeho hod způsobil úplnou senzaci — předčil všechny ostatní. Hned se kolem něj shlukli novináři a televizní reportéři s otázkami, jak mohl docílit tak senzačního výkonu. Odpovídá Čechoslovák: „V mém výkonu není žádné tajemství, takhle daleko by u nás hodil kladivo každý. Ale kdybyste k tomu kladivu přidali ještě srp, tak ho hodím tak daleko, že už ho nikdy nikdo nenajde!"

*

Ke stranické prověrce byly pozvány brambora, rajče a hrách. Brambora, která šla před komisí první, se utěšovala: „Co by na mně našli? Mě jistě prověří, já jsem šla vždycky s dělnickou třídou, vždycky jsem byla přece potrava nejchudších". Za chvíli vyjde smutně z místnosti a sděluje ostatním: „Tak mě neprověřili, protože jsem prý původem z Ameriky!"

Rajče, které šlo jako druhé, se utěšovalo: „Mě určitě prověří, vždyť já jsem přece celé rudé!" Ale za chvíli se vrátí také s nepořízenou a vyprávi: „Oni sice soudruzi uznali, že jsem celé rudé, ale vyčítali mi, že jsem zrudlo až po srpnu". Jako poslední šel k prověrce hrách, který si říkal: „Mě musí přece prověřit — jsem takový malý a hlavně — dovedu se kutálet na všechny strany!" Ale ani on nebyl u prověrky dlouho: „Víte co mi vyčítali?" sděluje bramboře a rajčeti. „Že prý když mě soudruzi snědí, tak pak pachem zamořím stranickou schůzi!"

Proč může být Československo šťastné, že nemá žádnou pouště? — Protože by muselo dovážet písek ze zahraničí za tvrdé devizy!

*

Víš jak vznikají tyhlety protistátní anekdoty v Československu? STB už to zjistila. Vymýšlí je jeden dědeček ze Žižkova. Přišli na to, objevili dědečka, přijdou k němu a říkají: „Ha, dědečku, my už víme kdo to vymýšlí. Jste to vy, proč to děláte?" A dědeček říká: „Já už jsem vymejšlel protistátní anekdoty za starýho Rakouska, já jsem je vymejšlel za první republiky, já jsem je vymejslel za Němečka — za protektorátu, no, von je to pro mě takovej koníček, tak je vymejslím dneska." STbáci říkají: „No jo, dědečku, tenkrát, za první republiky, za Němců a za Rakouska to jste měl důvod vymýšlet, ale dneska, podívejte se, naše socialistická vlast, jak vzkvétá, všude samá svoboda, radost..." a dědeček říká: „Pánové, tenhle fór jsem já nevymyšlel!"

*

Na Hradčanech se bude stavět velký vodní val. -Vodní val na Hradčanech? Proč? Civilní obrana? „Ne, aby měl Husák kde přistávat."

„Znáte toho soudruha, co mne včera vytáhl z řeky, když jsem se topil?" ptá se Kolder sekretářky na ÚV KSČ. „Ano, soudruhu tajemníku, celé dopoledne se nám tady omlouval," povídá sekretářka.

*

Prochází se návštěvník výstavou marxistické literatury. Na jedné Leninově knize je cedulka „Neprodejné".

„No to snad sem ani nemuseli dávat," povzdychne si návštěvník.

*

Diktuje Gustáv Husák notáři svou poslední vůli: „A nad rakví ať mi zahraje kapela!" „Ano, připíšu, soudruhu tajemníku, a přál byste si slyšet Píseň práce nebo Internacionálu?" ptá se notář úslužně.

*

Ušekne se soudruh Husák na schůzi politbyra KSČ: „Jak tady sedíme, tak si každý z nás sám o sobě myslí, že je výborným politikem. Jenom tady soudruh Indra je výjimkou: Věří, že si to o něm myslíme i my!"

*

Telefonuje Biľak Šalgovičovi do Bratislavy: „Během slavnostního koncertu na počest návštěvy soudruha Brežněva provedte veškerá bezpečnostní opatření! Soudruh Husák mi osobně řekl: Dávají Bacha." Ujišťuje ho soudruh Šalgovič: „To buď soudruhu ujištěn, že si dáme majzla, aby se soudruhu Leonidovi tady nic nestalo!"

*

Vyptával se Brežněv jednoho sovětského spisovatele: „Četl jsem v jednom románu větu Bolestná prázdnota, která vyvolala pocit slabosti. Zajímavě napsané, ale řekněte mi, jak může být něco, co je prázdné, ještě bolestné?" Spisovatel odpovídá: „Vás ještě nikdy nebolela hlava, soudruhu Leonide?"

*

Přes Vltavu se převáží zahraniční turista. V přívozníkové lodce sedí i esenbák a babka, držící na provaze třesoucí se kozu. „Prosím vás, proč se to zvíře tak třese?" vyzvídá s účastí zahraniční turista. „Vy byste se netřásl pane, mít na krku provaz a vedle sebe esenbáka?" povídá rozšafně přívozník.

*

Píše Ivan z Československa Nataše na Ukrajinu: „Milá Natašo, dostal jsem syfilis."

Nataša obratem pošty odpověděla: „Milý Ivane, sice nevíme, co je to za vyznamenání, ale celá ves je na Tebe hrdá..."

Z POLSKA

Co má trysková letadla společného s komunismem?

Rychlý start, velké vyhlídky, člověku je na zvracení a nemůže vystoupit.

*

Vstoupil jsem do strany.

Proč?

Dceři se narodilo druhé nemanželské dítě, žena mi veřejně zahýbá a teď se mi podařilo celou rodinu zkompromitovat.

*

Na mnoha zdích v Polsku jsou nápisy „Zima byla vaše, naše bude jaro". Nyní pod ně kdosi připisuje: Jaro nebude ani jejich, ani naše, bude jednoduše komunistické.

„Víte, že Brežněvova doktrina nám ukládá velkou zodpovědnost?"
???
„Ukládá nám povinnost, abychom okupovali Sovětský svaz, uvidíme-li, že socialismus je tam ohrožen!"

*

Přijde občan na stanici VB hlásit, že se mu bratrský ochránce pokusil ukrást hodinky. „A opravdu Vám je ukradl?" ptá se rozpačitý člen VB. „No kdybych mu byl nepřerazil ruku, tak mi je určitě ukradl!" upřesňuje hlášení občan.

*

Na zasedání kontrolní mise v Berlíně ukazují si důstojníci věnování na hodinkách. „Za statečnost při invazi do Normandie", ukazuje věnování americký důstojník. „Za sestřelení devíti nepřátelských stíhaček v bitvě o Británii", ukazuje britský důstojník. „Za zneškodnění pěti Rommelových tanků", chlubí se francouzský důstojník. „Manželovi Františkovi k výročí stříbrné svatby v Českých Budějovicích věnuje manželka Božena", ukazuje sovětský důstojník.

*

— Otázka radiu Jerevan: Stalo by se něco závažného, kdyby byl býval místo presidenta Kennedyho zavražděn soudruh Brežněv? Radio Jerevan odpovídá: Je sporné, zda by to mělo význam pro světovou politiku. Zato je téměř jisté, že Mr. Onassis by si byl nevzal paní Brežněvovou.

*

— Na tribuně májové přehlídky v Moskvě stojí Brežněv. Z davu se pod tribunu protlačí muž a rozvine standartu: „Za Chruščova jsme jedli líp!" — Je zatčen.
O deset let později stojí 1. máje na tribuně Mao. Týž muž, poznamenaný léty strádání, rozvine standartu: „Za Brežněva jsme jedli!" — Je znovu zatčen.
Ještě po desíti létech stojí na tribuně Mobutu. Vytrvalý rozvratník, shrbený a o holi, hrozí směrem k tribuně a volá: „Za Maa nás nejedli!"

Probudili ráno v Kremlu Brežněva s pokřikem, že Rudé náměstí je plné čínských vojáků. Brežněv se jde podívat a skutečně, všude samý Číňan. Běží do pokoje, vytáhne ze zásuvky revolver, přikládá ke skráni, ale než stiskne kohoutek, vběhne do pokoje čínský důstojník a volá:
„Nestřílet ! Nestřílet! Napřed tady na papír podepsat, že jsme sem byli pozváni! "

NĚKOLIK Z POLSKA

Co je to, když se setkají tři Poláci?
Ilegální shromáždění.
A když se jich sejde deset?
Schůze komunistické strany.
A když se shromáždí deset milionů Poláků ?
Malá skupinka extrémistů.

*

Polské úřady okamžitě vyhoví každé žádosti o vydání cestovního pasu, jestliže jsou splněny dva předpoklady:
Žadatel musí být aspoň 80 let stár a přivést sebou oba rodiče.

*

Co je pohotovostní policie? Bijící srdce strany.

Ptá se cestující ve vlaku souseda: „Prosím Vás, co to čtete za knížku?" Odpovídá tázaný: „Ale nějakou kapitolu z Karla Maye, ale není to moc záživné!" Diví se první: „To je zajímavé, ukažte! Ale vždyť to není kapitola z Karla Maye, ale Kapitál od Karla Marxe!" — „A proto já se divil, že na dvě stě stránkách není ani jeden boj s Indiány, stále jen boj dělnické třídy!", oddychne si čtenář.

*

Herec Jaroslav Vojta jednou slyšel, jak si jeden kolega dobírá jiného herce, soudruha: „Poslouchej, čímpak Ty se holíš?" „No přece žiletkou," odpovídá tázaný. „Ale jako správný soudruh by ses měl snad holit srpem," dobírá si ho první. Vojta si umiňuje vtipu použít a při nejbližší příležitosti se táže jiného soudruha: „Poslouchej, čímpak Ty se holíš?" „Břitvou," odpovídá tento. „Ale jako správný soudruh by ses měl snad holit kladivem," dobírá si ho popleta Vojta.

*

Silvestrovskou nocí se řítí sibiřskou tajgou expres Moskva—Vladivostok, když tu na jednom nádražíčku náhle zastaví. Po hodině čekání dotazují se netrpěliví cestující: „Co se stalo, tovaryš konduktoři" „Ale, vyměňujeme mašinu," odpovídá průvodčí. Po další hodině čekání naléhají cestující znovu s dotazy: „Co se děje tovaryš konduktoři" „Ale vždyť už jsem vám to říkal, soudruzi: Vyměňujeme mašinu", odsekne průvodčí. Uplyne další hodina, venku se už pomalu rozednívá. „Tak už jste k čertu vyměnili tu mašinu?" rozčilují se promrzlí cestující. „Da, vyměnili — za vodku", nato spokojeně průvodčí.

*

„Víte, jaký je rozdíl mezi hodnotou 1 Kčs a 1 US dolaru?"
???
„Právě ten jeden dolar!"

*

Brežněv telefonuje z Moskvy Ludvíku Svobodovi do Prahy: „Přijedu do Prahy, nemáš pro mě nějakou funkci?" Svoboda: „Jó, s funkcema je to u nás špatný. Máme to tady skoro všechno obsazeno. Ale víš co, dám ti funkci ministra námořnictví."
Brežněv na to: „Tak jo, já ti dám zase funkci ministra kultury."
Položili oba sluchátko. Brežněv se zamyslí a povídá si: „Že si ze mne ten Ludva vystřelil, vždyť tam nemají žádné moře!"

*

Indra se Švestkou přijeli navštívit východoněmecké partajní pohlaváry. Při procházce si pochvaluje hostitel: „Sie haben schönes Wetter mitgebracht!" — „Co povídal?" ptá se Švestka. „Ale že jsme přivezli pěkné svetry," překládá Indra.

*

Řádí Husák strašně na ÚV KSČ: „Co to má znamenat soudruzi? Tady jsem našel zápis z tajné porady, kdo bude mým nástupcem až budu sedět." — „To už je stará historie Gustave," konejší ho Indra, „to my jsme se jen sichrovali pro všechny případy, jak sem přijel na inspekci Brežněv!"

*

Ptá se Švestka Biľaka: „Člověče, v září jsme splnili plán na 101%, v říjnu na 100%, a v listopadu už jen na 99%. Dovedeš si představit něco horšího?" — „Dovedu. Prosinec," odpovídá Biľak.

President Svoboda uvažoval o svém odstoupení a šel se poradit s Husákem, jak to nejlíp provést a zdůvodnit lidu důvod demise.

Husák po chvíli přemýšlel a pak mu povídá: „Soudruhu Svobodo, Tebe všichni znají, jsi populární, musíš jedině předstoupit před lid a říct něco, co se jim nebude líbit a s čím budou nespokojeni. Řekni jim třeba, že budou zvýšeny ceny o 30 procent a uvidíš, jak budou všichni nadávat a klidně se s Tvou resignací smíří."

Svoboda tak učinil, ale nepořídil. Příběhne k Husákovi a povídá: „Nevyšlo to! Oni všichni začali po mém proslovu křičet: Ať žije soudruh Svoboda!"

Husák mu radí dál: „Tak to musíš jim ještě říct, že všem se sníží plat o 15 procent!"

Svoboda se nešťasten vrátí o povídá: „Já už nevím, co mám dělat; řekl jsem jim, že se jim sníží platy a oni začli provolávat slávu Sovětskému svazu!"

„Tak jim řekni něco neslušného, snad už dají pokoj!" povídá Husák.

Svoboda vyjde na balkon a k davu co nejhlasitěji zakřičí: „A nakonec mně všichni můžete . . .!"

Nastane hrobové ticho. Po chvíli povídá Svoboda Husákovi, aby se podíval, co se děje.

Husák se vrátí od okna bledý a smutným hlasem povídá:

„Soudruhu presidente, oni už se řadí podle krajů a okresů, aby splnili Tvé přání!"

*

Občan v Praze měl papouška, který uměl krásně politicky nadávat. Když měl jednou přijít na návštěvu jeho kolega z kanceláře — známý a obávaný komunista — musel papoušek někam zmizet. Ale kam — v malém bytě, kde je slyšet každé slovo? Jediná možnost — do ledničky!

Když pak návštěva odešla a papouška mohli vytáhnout — všichni žasli.

Papoušek skřehotal: Ať žije soudruh Brežněv!!! Ať žije přátelství se Sovětským svazem!!!, atd., atd.

Jak je to možné? ptal se majitel.

Papoušek nato: I ty bys už po 2 hodinách na Sibiři zpíval jinou!!!

*

Sdělují si novinky sousedky v domě: „Nevíte, proč ta Novotná toho svého včera tak zmydlila?" „Protože prý chtěl jít večer do hospody na schůzi, aby ho očistili od kontrarevolučních úchylek!"

*

Sepisuje na stanici SNB protokol esenbák se zadrženým: „Tak vás zadrželi dva členové SNB. Opilý?" „Ano prosím, oba," vypovídá zadržený.

*

Když se letos v zimě v oblasti severně od Varšavy zamrzlé řeky rozvodnily, vystoupily ze břehů a zavinily katastrofální zátopy, stěžovali si postižení, že armáda - místo aby prolomila led - se vzhledem k válečnému stavu věnovala jiným úkolům. Ale příštího roku budou Poláci vědět, jak rychle sjednat nápravu. Napíší na led rudou barvou obrovský nápis Solidarita a pohotovostní policie jistě bez prodlení led odstraní.

Jaký je asi rozdíl mezi prodejnami gramofonových desek a pražskými prodejnami mléka?

Byli jsme ujištěni, že ne velký.

V obchodech s gramofonovými deskami dostanete Vltavu od Smetany v mlékárnách Vltavu ve smetaně.

*

Mladoboleslavská automobilka bude prý vedle typů „Octavia" vyrábět ještě další druh vozů.

Bude to kombinace „Spartaka" a „Moskviče" a bude se jmenovat na počest nového soudruha presidenta „Novotný".

Už prý taky proto, že nový vůz bude mít dálkové řízení.

*

Někdy před rokem propustili z kriminálu na presidentskou amnestii taky Tondu Nováka.

„Jak ses tam měl, Toníku?" ptali se kamarádi.

„Moc prima, hošové. Lážo plážo. Anglickou snídaní, vobědy vod Maxima z Paříže, večer šámbr separé a takový věci . . ."

„Tondo neval nás, dyť Pepík vyprávěl něco úplně jinýho?!"

„Dyk ale taky znova sedí, né?"

*

President Novotný přijal, ač nerad, amerického novináře. Aby se neřeklo, tak se taky ptal, kolik si asi tak průměrný dělník v Americe vydělá měsíčně.

Prý kolem 300, 350 dolarů, povídá ten novinář.

„A kolik spotřebuje na živobytí?" ptá se Novotný.

No něco 70, 100 dolarů, ten novinář nato.

„A co dělá se zbytkem?" naléhá Novotný.

„Jo, o to se nikdo nestará, to je jeho věc. A jak je to Mr. President u vás v Československu?"

„U nás si vydělá tak 1300 korun bruto, něco mu strhnem, vono mu kolem tisícovky zbyde", povídá soudruh president.

„A stačí to na dobré živobytí?" dotazuje se Mr. Johny Pencil z Melone News.

„Jo, dýr džentlemen, vo to se my už nestaráme; u nás je absolutní svoboda", odpověděl vůdce čs. soudruhů.

*

Potká lékař známou: „Ještě Váš manžel trpí záchvaty trudnomyslnosti?" — „Už ne, pane doktore." — „Vyléčil se?" — „Ano. Vystoupil ze strany!"

*

Potkají se dva soudruzi: „Proč jseš dneska tak smutnej?" — „Ale, rozesmutnil mě pohled na jednu knížku." — „A na jakou?" — „Na můj stranický průkaz!"

*

Po skončené schůzce vsadili se sovětský, anglický a americký velvyslanec o láhev whisky, kdo z nich řekne nejneuvěřitelnější lež. Hodili si karty a první začal Angličan:

„Pánové, u nás v Londýně začali jednoho dne zedníci stavět v sedm hodin ráno desetiposchodový dům. Polír si někam odskočil a když se v poledne vrátil, měl dům šedesát poschodí."

„Znamenité," řekli svorně oba zbývající.

Na řadu přišel Američan:

„Pánové, u nás v New Yorku zase zkoušeli vědci zda by šla voda zapálit. A výsledek? Moře už hoří tři týdny a nelze jej uhasit!"

„Výtečně," řekli sborově Angličan a Rus.

Poslední byl na řadě Rus. Pravil: „Pánové, to jednou jeden sovětský inteligent . . .

„Dost!" vykřikli unisóno oba Anglosasové, „vyhrál jste!"

...

Přišli reportéři čs. rozhlasu za dědečkem vysoko v horách a mámili ho, aby jim něco pověděl o změnách k lepšímu za minulých třicet let. Dědeček vrtěl hlavou, že ne.

„Budou vás slyšet dole ve vesnici, budou si o vás povídat, přece musíte," naléhali reportéři.

— A budou mě slyšet ve městě? Až v Praze?", chtěl vědět dědeček.

„Co v Praze, až v Americe!", jásavě vysvětlují reportéři.

— Opravdu až v Americe? A hned teď?", divil se dědeček.

„Ano, i v Americe a hned teď, jen mluvte!"

— Pomóc!, vykřikl dědeček.

*

STB našlo při prohlídce na faře čtyři obrazy: prezidenta Husáka, Stalina, královny Alžběty a prezidenta Reagan. „Nač to?", ptá se estébák.

— Jsou to duchovní opory, vysvětluje farář a říká: „Otče náš — ukazuje na Husáka — který jsi v nebi — ukazuje na Stalina — přijď království tvé — ukazuje na Alžbětu — buď vůle tvá na zemi — a ukazuje na Reagana.

ŠIBENIČNÍ HUMOR V SOVĚTECH

Správa hotelu Grand International v Moskvě ve všech pokojích umístila toto upozornění: „Hosté se žádají, aby do váz nenalévali vodu. Květiny jsou umělé, vodu nepotřebují. Kromě toho po vodě reznou mikrofony". **(FCI)**

*

Potká Gromyko na chodbě v Kremlu Brežněva a spráskne ruce: -Leonide, člověče, kde máš vyznamenání?

Brežněv se lekne, sahá na prsa kabátu a vyhrkne:„... že já je zapomněl na pyžamu!"

*

Přijde Kohn na vystěhovalecký úřad v Praze a požádá o vystěhování do Izraele. Dostane je, odjede, ale za půl roku je zpátky. Za rok zase požádá v Praze o vystěhování, zase odjede do Izraele a znovu je zpátky.

Když přichází žádat o vystěhování po třetí, úředník už toho má dost a začne se vyptávat, proč to vlastně dělá.

„Víte, tady to nestojí za nic, vysvětluje Kohn, tam to taky nestojí za nic, ale řeknu vám, ta cesta, ta je plná naděje..."

*

Příslušník SNB dostane nový byt. Ztráví tam první noc, druhý den ráno přijde na strážnici, kde se ho vyptávají, jak se mu v novém líbí.

-Inu, šlo by to, ale má to mouchy. Včera jsem šel z noční, přijdu k výtahu a čtu: Pouze pro tři osoby. Hodinu jsem musel čekat, než jsme se sešli tři."

*

Sešly se Češka, Němka a Ruska a za vyprávění došla řeč i na to, kolikero má každá spodních kalhotek.

-Já dvoje, říká Češka. Jedny na sobě, druhé vyprané se suší.

-Já mám sedmery, uvádí Němka. Na pondělek, úterek, středu - až do neděle.

-A to já víc, chlubí se Ruska. Dvanáctery.

-Proč dvanáctery?, diví se Češka s Němkou.

-No na leden, únor, březen...

*

Policajt chce změřit vysoký sloup. Má zasouvací metr, vytahuje jej, skáče na sloup, ale nejde to. Ne a ne sloup změřit.

Mimojdoucí chlapec se zastavuje, zvědavě policajta pozoruje a posléze mu radí: „Kdybyste ten sloup vytáhl ze země a položil, mohl byste jej změřit snadno."

-Co kecáš, ty troubo," obořil se na chlapce policajt. „Já mám změřit výšku sloupu a ne délku!"

*

Vstoupí v Praze esenbák do elektriky, štípne lístek, posadí se a za chvilku vstane a jde štípnout druhý lístek.

-Proč dva?, ptá se soused cestující.

„Kdybych jeden ztratil, abych měl druhý," vysvětluje esenbák.

-Ale vždyť můžete ztratit oba...

„Nevadí, já mám ještě legitimaci na elektriku."

-I tu můžete ztratit právě tak jako lístky.

„Ani to by nevadilo, říká esenbák. My od bezpečnosti můžeme jezdit bez lístku!"

*

Po vzoru králů chtěl Brežněv mezi lid, poznat, jak občané žijí, zda jsou spokojeni nebo nešťastní. Přijde ke skupině a jednotlivě je oslovuje: „Máte pračku?", ptá se prvního.

-Ano, mám.

„A co vy, máte televizor, rádio?", táže se druhého.

-No pravda, že mám, odpovídá druhý.

„Nu a vy, máte video, elektrický gramofón?" vyzvídá na třetím.

-Samosebou, přikyvuje třetí.

Brežněv neví, na čem je, rozhlíží se a konečně se ptá: „Víte vy vůbec, kdo já jsem?".

-Ano, americký agent, odpovídají mu všichni shodně.

„To není možné, což mě nepoznáváte? Já jsem přece Brežněv!", diví se Leonid.

-Jdi do háje a nekecej, kdybys byl Brežněv, věděl bys, že v tomhle kraji ani nemáme elektřinu!

*

Chytí cikána na přechodu hranic.

-Kam jdeš, cikáne?

„No teď už jen do díry."

*

Kdo má nejdelší kolo?

Husák: sedadlo v Praze, řidítka v Moskvě.

*

1972: Poučení z krizového vývoje :
„Stáli jsme nad propastí!"
1981: Sjezd KSČ :
„Udělali jsme krok vpřed!"

*

Přijímací komise SNB zkouší kandidáty, kteří se ucházejí o přijetí do Sboru. Otázka je, kolik je 3 x 7. První kandidát hbitě odpoví,že 22. Na dotaz, zda by to mohlo být 21, ochotně připustil, že mohlo. Komise zapisuje do posudku: Přijat, je sice blbý, ale dá si poradit. Druhý kandidát správně odpoví, že 3 x7je 21. Na dotaz komise, zda by to nemohlo být 22, připouští, že ano. Je přijat a v posudku stojí záznam: Chytrý, ale ovlivnitelný. Třetí kandidát střelhbitě prohlašuje, že 3 x 7 je 21. Komise se táže, jestli by to nemohlo být 22. Kandidát ostře odporuje, že ne, nikdy. Není přijat a v posudku je záznam: Inteligentní, tvrdohlavý, zjistit, proč se chtěl dostat do Sboru.

„Naše doba teprve přijde!!" povídá Indra.
„Taky mám z toho strach . . ." na to Kapek.

✳

„Poslechněte, bylo by možné poslat soudruha Husáka do k o s m u?"
„Co by ne? Dokonce je to i slušnější!"

✳

„Soudruhu, proč v dotazníku uvádíš, že jsi projektant? Vždyť pracuješ jako dělník v mrazírnách!"
„No a . . . dyť tam taky celej den projektám, ne?"

✳

Kráčeji otec Vrňa s Pepíčkem kolem Pražského hradu. Synek si prohlíží hradní stráž a ptá se: „Tati, a na co tu 'sou ty vojáci?"
„No přece hlídají pana presidenta!"
„A jéje, tak von chce taky uprchnout?"

✳

N. p. „Rychloopravna". „Chcete to opravit na počkání?"
„Samozřejmě, že na počkání!"
„A chcete si na to počkat čtrnáct dní nebo měsíc?"

✳

Nakládali ve Škodovce do vagónů auta pro Sovětský svaz. Jeden prohodil: „To je Škoda pro Rusy!" — a už ho vezli.

✳

VÍTE,
co nejvíce škodí rodné straně? — Komunismus
co je paradox? — Když v Německu vychází ČESKÉ slovo a v Československu SVOBODNÉ slovo

✳

Dříve u nás býval na krámech nápis Řezník a uvnitř bylo plno masa. Ted je na krámech nápis Maso a uvnitř je jenom řezník.

✳

Na mezinárodním sjezdu robotů se sešli delegáti sovětský, polský, americký a český. Po uvítání došlo na referáty.
Sovětský robot : ne-má-me-ma-so
Polský robot : ne-má-me-nic.
Americký delegát: co-je-to-nic ?
Český robot : so-vět-ský-ro-bot-náš-vzor!

✳

Přišla paní v Praze do textilního obchodu a žádala plenky. Má doma novorozeně.
-Milerádi, soudružko, ale víte, jak je to s textilem. Přivezte nám dítě ukázat, pak vám plenky prodáme. Dala paní dítě do kočárku, přijela, dítě ukázala, dostala šedesát plenek. Cestou domů se zastavila v jiném obchodě, aby jí prodali zob pro papouška.
-Milerádi soudružko, ale víte, jak to je. Zob je nedostatkové zboží, přivezte nám papoušek ukázat, rádi prodáme.
Za chvilku byla zpátky s papouškem v kočárku, ukázala, odvážili zob a omlouvali se: „Víte, nemáme sáčky. Musíme to nasypat do kapsy".
„Tak to nepůjde", bránila se paní. „Já mám totiž v kapse tento, rozumíte, natentočkováno, protože si na zpáteční cestě chci ještě koupit toaletní papír."

✳

Jak se řekne přestavba anglicky, je už známo: science fiction. Nový je maďarský překlad: Jakéštéci. A japonský? Šipetijakeši.

Na schůzi KSČ horlivý soudruh instruktor vysvětluje: „My sice se toho už nedožijeme, zato ale naše děti, nebo v nejhorším jejich děti určitě budou žít v komunismu!"
Hlas zezadu: „Dobře jim tak, chuligánům!"

✳

Na Slovensku, při hodině dějepisu: „Co vieš, Laco, o Slovenskom narodnom povstaniu?"
„Nieviem mnoho, ale viem, že sa velaco chystá!"

✳

„Víte, že se v Československu všechny blechy vychytají a dostanou červená světýlka na zadečky?"
???
„Aby neprozrazovaly přesuny sovětských vojsk v terénu!"

✳

Co se děje, když nad Kremlem poletuje peří?
???
Husák je na koberečku.

✳

Instruktor na schůzi KSČ: „A nyní na závěr mého referátu; má někdo nejaké dotazy?"
Hlásí se o slovo soudruh Holas: „Soudruhu, jak to vlastně bylo s pomocí bratrských armád?"
„Příště soudruhu, to probereme!"
Tentýž instruktor na příští schůzi žádá o dotazy. Opět se přihlásil soudruh Holas: „Soudruhu, kdy odejdou bratrské armády z ČSSR?"
„Příště soudruhu, to vysvětlím!"
Opět schůze a tentýž instruktor: „Ještě nějaký dotaz?"
Hlas zezadu: „Kde je soudruh Holas?"

✳

Chystá se soudružka Štrougalová na ples novinářů a spisovatelů. Varuje ji soudružka Kolderová: „Tam soudružko nechoď, tam tě budou všichni ignorovat!" Ale soudružka Štrougalová si nedá poradit, a druhý den referuje vítězně soudružce Kolderové: „Vidíš soudružko, ty jsi mě strašila, že mě tam budou ignorovat, a on si mě tam zatím vůbec nikdo nevšímal!"

✳

Co děláš Jano?
Vyhlížím odchod sovětských vojsk.
Tomu jsem rád, že jsi si konečně našla stálé zaměstnání.

✳

U prověrky byli profesor z gymnásia, učitelé z obecné školy a pomocné školy. Profesor z gymnásia nepobyl ani pět minut a neprověřený, vyletěl. Učitel z obecné školy taktéž. Učitel z pomocné školy se dlouho nevracel. Objevil se až za půl hodiny. Ptali se ho — co tam prosím tě s tebou tak dlouho dělali?
Ale — my jsme se dobře bavili. Byli to sami mojí žáci!

✳

V Praze vyšetřují stranické orgány rodiče jedné pětiletě holčičky, která se na školní slavnosti, po oficiálních projevech přihlásila, že také něco přednese. Hluboko se uklonila a recitovala:
Rusi, Rusi, Rusi, sežrali nám husy,
sežente nám husáka, at' nám tady nekváká.

✳

Rozmlouvají spolu dva straníci: „Když se Strana ujala před 22 lety moci, tak nám slibovala, že ulice budou dláždit páni." Poučuje ho nato ten druhý: „No a neříká Ti dnes Strana stále, že my jsme páni v téhle zemi?"

„Pane Vonásku, kdyby nebeská vojska sestoupila do Československa a vyhnala sovětskou armádu — bylo by to násilí, nebo zázrak?"

„No přece v každém případě zázrak."

„Ale co vás vede, právě naopak násilí, protože zázrak by byl, kdyby Sověty samy opustily Československo."

✡

Americký novinář přijede do ČSSR a po Praze ho provádí oddaný stoupenec režimu. Když se zahraniční novinář podivuje četným frontám na pražských ulicích, snaží se partajník zachránit situaci tvrzením, že fronty jsou na lístky do kina.

Po návratu do USA píše novinář v reportáži: Češi jsou národ velmi milující kina a všude je vidět fronty na vstupenky. Podivil jsem se jenom, že ve všech kinech se hraje stejný film s názvem: „MASO".

✡

Na Václavském náměstí prohlíží občan Mercedesa a vedle zaparkovaného Moskviče.

„Kdo myslíte, že vyrábí lepší automobily, Němci, nebo Sověti?"

„Samozřejmě Sověti!", odpovídá tázaný.

„To tedy automobilům vůbec nerozumíte, když nevíte, kdo dělá lepší automobily!", povídá ten první.

Náhodou já vím, kdo dělá lepší auta, ale nevím, kdo jste vy!", povídá mu na na to ten druhý.

✡

Sestřelili Izraelci egyptskou stíhačku MIG 21 a vytáhli pilota v egyptské uniformě, který se zázrakem zachránil. Když přivedou zajatce k vyslýchajícímu důstojníkovi, prohlíží si tento se zájmem dlouho zajatcův výraz. Nakonec se zajatec rozčílí: „Što vy ešče nikagda nepasmatrili egyptskogo aviatčika?"

✡

Vrací se na izraelské letiště z letu nad egyptskou frontou izraelská stíhačka a vzápětí za ní přistává i MIG 21 s egyptskými poznávacími značkami.

„Jak jsi tohle dokázal?", obdivuje velící důstojník pilota s nadšením.

„Snadno", odpovídá izraelský pilot, „ukázal jsem sovětčíkovi své zlaté náramkové hodinky, a ten se mě od té doby už nepustil!"

✡

Potká Bondy Pollaka a vzpomínají na své známé: „Taussig utekl a má ve Frankfurtu obchod s kožešinami, Porges utekl a má ve Vídni obchod střižným zbožím, Lowy utekl a má v New Yorku obchod s klenoty — jenom Egon chudák špatně dopadl, toho chytili na hranici a je zavřenej v bláznici!"

„To snad není možné," diví se Pollak, „za pokus o útěk za hranice se přece zavírá do kriminálu a ne do bláznice?" „No jo, ale když Egon chtěl utéct do Sovětského svazu!", vysvětluje Bondy.

✡

Pozorují dva občané ve slunečním nedělním odpoledni Národní divadlo.

Ptá se ten první „Víte jaký je rozdíl mezi Národním divadlem a naší republikou?"

„Národní divadlo má východ z nouze a naše republika má nouzi z Východu!"

Nato povídá ten druhý: „A víte, jaký je rozdíl mezi Národním divadlem a Vámi?"

„Národní divadlo tu zůstane stát a vy půjdete sedět! Já jsem příslušník STB!"

✡

Víte jaký je rozdíl mezi spisovateli na Západě a v Sovětském svazu? Na Západě píší své zážitky lidé, kteří vyšli z vězení. V Sovětském svazu se dostane spisovatel do vězení až po napsání knihy.

✡

Víte jakou mají výhodu Sověti a Číňani oproti Západu? Že nemusí vydávat tolik peněz na potírání komunismu. U nich to jde zadarmo.

✡

Při stranické návštěvě prohlíží okresní funkcionář strany knihovnu místní organizace. „Máš to soudruhu jinak v pořádku a co takhle kulturní činnost? Děláte něco?" ptá se předsedy.

„Jo, to soudruhu tajemníku děláme", praví předseda. „Zrovna cvičíme Psohlavce."

„Psohlavce?" táže se udiveně tajemník. „A kde jste na tak velkou hru sehnali tolik ochotníků?"

„Žádný problém, soudruhu tajemníku", praví předseda. „Jsme přece komunisti a tak si víme se vším rady. Trošku jsem to upravil, takže na to stačíme čtyři: Já, moje stará, dcera a náš Franta."

Předseda potom dodává: „V prvním jednání přijde náš Franta, coby dráb, ke Kozinům, a začne: „Je Kozina doma?' Moje stará — která hraje Kozinku — se rozpláče a řekne: Ne! ‚Tak mu vyřiďte', říká dráb, ‚že má přijít k Lomikarovi!' Opona jde dolů."

„Ve druhém jednání přijdu já, coby Kozina, domů. U stolu sedí stará s dcerou. Holky, holky — říkám — jste nějaké bledé. Nebyl tady Lomikar? A zase pláč a slzy."

- „No, není to nejhorší", říká po delším poslouchání okresní funkcionář. „Schází tomu však, soudruhu, ideologický náboj."

„I neschází, soudruhu tajemníku", odpovídá na to pohotově předseda. „Pamatovali jsme na to!" „Na konci hry, když kat dává Kozinovi na krk oprátku, zvolá Kozina: „Se Sovětským svazem na věčné časy!"

✱

Pražskými ulicemi pochodovala rota samopalníků sovětské okupační armády. Velitel počítal odtokové poklopy kanalizace:

„První... druhý... zastavit stát! Pal!"

Ostrá dávka z dvaceti samopalů zasvištěla mřížovím poklopu.

„Pochodem chod! ...třetí ...čtvrtý ... pátý ... zastavit stát! Pal!"

A zas ostrá dávka.

„Pochodem chod! ... šestý ... sedmý ... zastavit stát! Pal!"

Ptá se udivený Pražan, koho že to v tom potrubí likvidují. Jestli snad takhle se hubí v Sovětském svazu krysy?

„Ale kdepak. To je gardová jednotka, která dostala za úkol zneškodnit vysílání svobodné Československé televize. A řekli jim, že Československá televize vysílá ze druhého, pátého, sedmého, devátého a dvanáctého kanálu!!!"

Doma se také smějí práci oněch komisí, jež — jak se tady na Západě říká — čistí mozky bodrých rudoarmějců, kteří se vrací z posádek v Rumunsku, východním Německu a teď v poslední době z Rakouska.

Přišli před jednu takovou komisi taky vojáčci, kteří si zvykli na život ve Vídni a nyní měli zkoušející soudruhy přesvědčit, že přesto zůstali dobrými bolševiky.

Ptali se prvního z nich: „Tak soudruhu, jak se ti ve Vídni líbilo?'

Byl to voják nezkušený, dojmy z města na Dunaji byly ještě hodně silné a tak odpověděl: „Ó, bylo to očeň charašó!"

A tak se stalo, že byl na deset let poslán do jednoho přeškolovacího tábora na Sibiři.

A potom druhý rudoarmějec dostal stejnou otázku. Prý dobré to bylo, ale i hodně špatného, těžko může říci, odpověděl. — Byl to lehčí případ, a tak mu soudruzi z čistící komise předepsali jen dva roky ideologického výcviku kdesi v Kirgizu, tam někde u Karagandy.

Další moloděik byl na řadě, mastmi mazaný.

„Jakpak se ti líbilo v Austrii, tovaryši?"

„Ale vubec ne, soudruzi, za nic to nestálo."

Měli soudruzi komisaři radost, že se konečné našel jeden moloděc, který odolal pokušením Grinzingu, Pechtersdorfu a ostatních středisek zábavy ve Vídni. „Ty tovaryši, ty komunýsta, ty moloděc spravedlivý, tebe kapitalistický jed nezdolal", radovali se členové komise a usnesli se, že se ho otáží, jakou by chtěl za tu svoji ideologickou vydrž odměnu.

„Nu moldčik, na Sibiř nemusíš, ty krasivoj čelověk. Skaži ty nám sve želanie, my je splníme."

„Soudruzi, tovaryši", celý šťastný povídá bývalý člen vídeňské posádky slavné sovětské armády. „když by to bylo možné, já bych chtěl zpátky do Rakouska."

A my opravdu nevíme, jak celá věc dopadla.

*

To bylo ještě v době, kdy v komunistickém Československu byla populární mandelínka bramborová, které komunisti říkali americký brouk, a organisovali brigády na jeho sbírání. A tenkrát se potkali dva přátele.

„Jak se máš, kamaráde", povídá Josef Pepíkovi.

„Ale, mám se jako mandelinka", odpověděl Pepíček. „Okusuju brambory a čekám až mě seberou."

*

Údernik Koroptvička plnil normy, překračoval normy a již loni splnil plán dvacáté pětiletky. A tak bylo docela samozřejmé, že se těšil pozornosti všech vůdců lidové demokratické ČSR. Jednou z odměn za vzorně pracovní výkony jsou dnes v Československu rekreace; údernik je poslán někam do polských, rumunských nebo bulharských lázní a píše odtamtud podivné dopisy komunistické vládě. Totéž se přihodilo našemu Koroptvičkovi.

Byl poslán k Černému moři do Bulharska a odtamtud dostal Antonín Zápotocký jeho telegram: „Všichni lidi se tu prý mají dobře. Ať žije Bulharsko a Československo."

Překračoval normy i dalším rokem, byl poslán do Polska k moři. A zase poslal telegram: „Všichni lidi se tu prý mají dobře. Ať žije Československo a Polsko."

A poněvadž to byl vytrvalec, plnil normy i ten třetí rok. A vláda se sešla a ministři navrhli, aby byl poslán na dovolenou zcela mimořádnou. Do Ameriky. A tak jel dělník Koroptvička do Ameriky. Poslal i odtamtud telegram — citujeme vám jeho obsah:

„Všichni lidi se tu mají prima. Ať žije Amerika a svobodne Československo."

Ale z téhle dovolené se už nevrátil.

Velmi často se dnes naši doma smějí návrhům na nové názvy ulic, náměstí a národních podniků, pojmenovaných dosud po komunistických veličinách.

Tak Stalinova třída v Praze se má jmenovat „Na ztracence".

Gottwaldovo nábřeží má být napříště nazýváno „U potopeného pohlavára".

Strojírny Wilhelma Piecka na Smíchově se prý budou jmenovat „Bejvávalo, národní podnik".

Návštěvníci Gottwaldova mausolea v Praze se musí smířit s tím, že napříště se bude jmenovat „Památník omylu".

*

Slavná pražská socha „eho Veličenstva Stalina má prý v aktech pražské radnice nové označení: „6.000 tun URS" t. j. 6.000 tun úchylek rodné strany.

*

Slavným se stal jeden dubnový úvodník Rudého práva, který se snažil přinést trochu jasna do ideologického zmatku, vládnoucího ve straně, a všechny otázky soudruhů, komu že nyní mají věřit, zodpověděl: „Straně věřte, soudruzi!"

Nedivte se pak, že jistý upocený agitátor, který už asi na deseté schůzi vysvětloval ty změny v historii KSČ, že končil také tím pateckým „Straně věřte, soudruzi!"

Ptá se jeden účastník té schůze: „No jo, ale do koho teď máme řezat?!"

A tovaryš řečník, jak byl v ráži, povídá stejně nadšeně:

„Stranu řežte, soudruzi!"

Povídá se, že byl v mele, která následovala, lhned první na řadě.

*

Stane se ještě občas, že se nějaký ten hlupáček přihlásí do KSČ. Udělal to taky občan Alois Poleno a musel ovšem zodpovědět řadu otázek. Ptali se ho mimo jiné, na jaké filmy že chodí do biografu.

„Jenom na ruské, soudruzi", odpověděl dobromyslně.

I přáli si tazatelé, aby to jaksi ideologicky odůvodnil.

„No voni sou listky na západní filmy tejdny předem rozebraný."

*

V Prosmykách u Lovosic bylo objeveno pohřebiště z doby bronzové. Sešly se tam dvě kostry. Chlubila se ta první: „Já jsem kostra slavného náčelníka, který tu vládl celému kraji."

Představila se pak ta druhá: „A já sem ňákej Franta Šidlo, pomocnej dělník ze Stalinovejch závodů v Mostě a sem tu tak říkajíc na čumendě."

*

Procházel se v těchto dnech ministr a generál, soudruh doktor Čepička s paní choti, doktorovou Čepičkovou, rozenou Gottwaldovou, a našli trubku. Zkusil ji sudruh generál — nevydala ani tón; pak ji zkoušela soudružka Marta, a zase nic.

Povídá soudruh Čepička: „Nemyslíš Martičko, že bychom měli fouknout oba?"

*

Potkají se dva sovětští diplomaté, z nichž jeden má ruku v obvaze.

„Copak se Ti stalo, soudruhu?" ptá se druhý s účastí. „Ale — jako ve filmu — soudruhu. Bydlel jsem v hotelovém pokoji s americkým diplomatem. On se večer svlékl, vypil sklenku whisky — no jako ve filmu, dal boty před dveře — no jako ve filmu, náramkové hodinky dal na noční stolek — no jako ve filmu. Já mu v noci pro ty hodinky šáhl a on mě střelil do ruky — no úplně jako ve filmu!" líčí postižený.

Husák, Štrougal a Bilák mají jet na konferenci do Francie. Dohadují se, co se bude projednávat a najednou Bilák říká: „A jak se tam vlastně domluvíme vždyť neumíme francouzsky?" Na to mu Husák odpoví: „To je jednoduché, je to stejné, jen před všechno dávají „de". Až přijdeme, tak nás budou ohlašovat: de Hus, de Štroug... „Tak to já tam nejdu", vykřikne Bilák.

*

Letí Carter, Brežněv a Husák z Káhiry do Zimbabwe na jednání a nad Saharou s nimi spadne letadlo. Sedí na poušti, sluníčko pálí. A najednou si Carter klekne a začne se modlit: „Bože, u nás v Americe je tolik whisky, kdybych tu jednu měl, určitě bych došel do oázy". S nebe se vysune ruka a podá mu láhev. Carter ji vypije o odchází. Za chvíli si klekne i ateista Brežněv a prosí: „Bože, u nás na Rusi je tolik vodky, kdybych tu měl aspoň jednu, určitě bych došel do oázy". S nebe mu Bůh podá láhev vodky a Brežněv odchází. Na poušti zůstal sám Husák, neví, co má dělat, ale nakonec si také klekne a prosí: „Bože, u nás je tolik piva, pošli mi jednu Plzeň." A s nebe se ozve hlas: „Alkoholické nápoje podáváme až po jedenácté hodině."

*

Máňa, provdaná za esenbáka, si stěžuje Toničce, taky manželce esenbáka: „To je nespravedlivé, jak si lidi dělaj' šprtouchlata z našich manželů, že jsou hloupí. Můj Fanda se chce vzdělávat a přiučovat, kde jen může. Ted si dokonce koupil i encyklopedii".

Tonička přikyvuje, souhlasí, ale s výhradou: No to, on Frantík může, je přece jenom o něco mladší. Můj Pepík by se na tom už nenaučil jezdit".

*

Kapitalismus, komunismus a socialismus měly schůzku v pět v kavárně. Kapitalismus přišel o chvilku dřív, komunismus o chvilku později. Socialismus se přihnal až za půl hodiny s vyplazeným jazykem a hned se začal omlouvat: „Zdržel jsem se ve frontě na šunku".

Otázal se kapitalismus: „Co je to fronta?"

A otázal se komunismus: „Co je to šunka?"

*

Meteorologický ústav hlásí: zítra bude na celém území republiky všem jasno.

*

Ústav marx-leninismu v Praze oznámil, že dává své zařízení muzeu voskových figur.

*

Křišťálovou kopačku za nejlepší vlastní gól roku získává mimořádné zasedání UV KSC.

*

Proč nejedí policajti okurky? Protože by se jim nevešla hlava do láhve.

*

Policajti si nyní oddychují: „Už nejsme nejblbější - máme ekonomy!"

Hned po revoluci dal Lenin předvolat všechny tři sudičky.

— Soudružky sudičky, řekl jim, s kapitalistickou živelností je konec. Spojíte se ve Svazu sovětských sudiček a budete pracovat podle vědecky stanoveného plánu. Vy, soudružko, oslovil první, vy budete každému novorozeněti dávat inteligenci; vy, obrátil se ke druhé, mu dáte charakter a vy, zadíval se na třetí, máte nejdůležitější úkol, dát mu lásku k sovětskému zřízení.

Sudičky začaly pracovat podle vědecky stanoveného plánu; proto se jakživo u žádného nemluvněte nesešly všechny tři.

Kdo má inteligenci a charakter, postrádá lásku k sovětskému zřízení.

Kdo sovětské zřízení miluje a dostal inteligenci, je naprosto bezcharakterní.

Milovat sovětské zřízení a mít charakter může jenom pitomec.

*

— Kontrarevolucionáři unesli soudruha Biľaka, telefonuje ministr vnitra Husákovi. Požadují deset miliónů dolarů.

Generální tajemník se zhluboka nadýchne: — A co děláte vy?

— Doporučuju jim vyhovět. Oni totiž vyhrožují, že ho jinak zase pustí.

*

Přijde Lenin za Krupskou: „Naďo, dej mi deset rublů. Jsou tu kamarádi, někam si zajdeme..."

— Nedám.

„Tak osm, nebo aspoň sedm rubliků, dušičko..."

— Nedám.

„Pět, Nadenko, jenom pět rublů..."

— Ani nápad. Posledně jsem ti dala tři a to už nepamatuješ, jak jste vyváděli?! I z Aurory jste začali střílet!

*

— Vypěstovali jsme nový druh brambor, říká italský agronom svým kolegům v přestávce mezinárodního vědeckého kongresu, na jednom poli sklízíme čtyři úrody do roka.

— V našem klimatu stihneme všehovšudy dvě, odpoví Kanaďan. Jsme na tom asi jako vy, ohlédne se po sovětském akademikovi.

— My? My někdy v pondělí sázíme a ve středu už jsme na poli s motykou.

Ital i Kanaďan ustrnou: To přece není možné...

— Duraci! Víte vy, co je to hlad?

*

Vrcholný úspěch sovětského zemědělství: sít na Ukrajině a sklízet v Nebrasce.

*

V Praze skončila soutěž na Puškinův pomník.

Třetí cenu dostal návrh sochy píšícího Puškina.

Druhá cena: Lenin sedí a čte Puškina.

První cena: Puškin, čtoucí Lenina.

Příslušník SNB zastaví auto, které rychle projíždělo obcí, a vyžaduje doklady: „Tak jakou rychlostí jste jel, pane řidiči?"

— Nemohlo to být víc jak 80-90 kilometrů za hodinu, odpovídá řidič.

Vedle něho sedící manželka vpadá do rozhovoru: „Nevěřte mu ani slovo, pane SNB, von když je namazanej vůbec neví, co povídá".

Ze zadu se do konversace přidává babička: „Děti, já vám to hned říkala, že se s tím ukradeným autem daleko nedostanete!"

Jako poslední se ozývá dědeček, kterého diskuse probudila a ptá se: „Tak co, jsme už v tom Rakousku?"

*

Brežněv podepsal ve Vídni Salt 2 a přichází domů k obědu. Hned ve dveřích ho zastavuje manželka: „Leonide, proboha, kde's nechal medajle?"

Leonides sahá na prsa a konstatuje: „To jsem je asi zapomněl na pyjamu".

*

Ceny o nejlepší vtip v ČSR v soutěži o zlatou mříž ministerstva vnitra. Třetí cena: Pětiletý pobyt na Sibiři v místech, kde pobýval Vladimír Iljič Lenin. Druhá cena: Desetiletý pobyt na Sibiři v místech, kde ani Vladimír Iljič Lenin nepobýval. První cena: Osobní setkání s Vladimírem Iljičem Leninem.

*

Víte, proč policajti v Československu chodí pořád podle zdí? Protože chtějí být drsní.

*

Víte, co znamená označení VB na policejních vozech?

Vchod bokem.

*

Dva vesničtí policajti vyfasovali koně. Aby si je nepletli, ustřihl jeden policajt svému koni ocas. Druhému policajtovi se to zalíbilo a taky ustřihl svému koni ocas. Druhý den ustřihl první policajt svému koni hřívu, aby ho lépe poznal. I to se však kolegovi zalíbilo a taky ustřihl svému koni hřívu.

— Ale jak teď ty koně rozeznáme, ptá se jeden druhého. Leda snad tak, že bych si já nechal toho černého a ty toho bílého.

*

Přijde pán na oddělení pasů a viz se žádostí o vystěhování z Československa.

— Jaký máte důvod?, ptá se policejní úředník.

„Ale pořád se to tady hroutí, hroutí a hroutí..."

— Ale nezhroutí!, začne křičet policajt.

„A to je právě ten důvod, proč žádám o vystěhování".

*

Kapitán Málek vykládá na policejním shromáždění, že se o orgánech říká mnoho vtipů o tom, že se nedovedou chovat, což však prý není vždycky pravda a správné. A dokládá to: „Na příklad na pohřbu kolegy Jandy já jsem byl jediný, když začla hudba hrát, kdo vyzval vdovu k tanci".

*

Budou za komunismu peníze? Dogmatikové tvrdí, že nikoli. Revisionisté, že ano, že budou. Ovšem opravdoví marx-leninisté prohlašují, že někdo je bude mít a někdo ne.

*

Existují země, kde nelze vybudovat socialismu? Ano, na příklad Lucembursko, Andora nebo San Marino. Je totiž vědecky dokázáno, že do tak malých zemí by se tak velký zmatek nevešel.

*

Že bude cesta k socialismu radostná, předpokládali již klasikové marx-leninismu. Ale že to bude taková psina netušil nikdo.

*

Brežněv, Kádár, Gierek, Honecker a Živkov se zřítili s letadlem a zabili. Která země bude nejvíc truchlit? Pochopitelně Československo. Proč? Husák nebyl v letadle.

*

Pan Novák po pár pivech v hospodě vykládá všem lidem, že Husák je idiot. Dostal za to rok pro urážku presidenta a deset let za prozrazení státního tajemství.

*

Tajemník bez dechu přibíhá k Husákovi a ptá se: „Nějací lidé říkají, že právě unesli Biláka a žádají padesát korun výkupného. Je to možné?" Husák dlouho nepřemýšlí a odpovídá: Když opravdu chtějí jen padesát korun, musí jít o Biláka!"

*

Nápis na hřbitově v Jablonci nad Nisou: „Buďte rádi, že jste ztuhlí, komunistům došlo uhlí".

*

Sovětská armáda se nyní dělí na dvě kategorie, a to válečníky a bojovníky. Válečníci se válí v Československu a bojovníci se bojí na Usuri.

*

Přijede sovětský důstojník domů na dovolenou z Československa, vybalí kufry dárků, mezi nimi i deset krabiček párátek.

— Co je to?, táže se ho manželka.

„To se tam jí, uvař to", vysvětluje manžel. Manželka vaří, párátka jsou i po třech hodinách v hrnci tvrdá, rozzlobí se na muže a křičí: „To ses tam v tom Československu nemohl zeptat, jak se to vaří?"

— Huso hloupá, copak myslíš, že ti to povědí? Když to jedí, zakrývají si rukou ústa!

*

Syn se vrátí ze školy a prosí otce, aby mu vysvětlil, co je kritika shora a co kritika sdola. V hodině občanské výchovy to nepochopil.

— Jdi dolů pod okno, já ti to vysvětlím názorně, říká otec, vezme vědro vody, vyleje ho na syna pod oknem a vysvětluje: Tak to je kritika shora. Znovu naplní vědro vodou, spustí je synovi pod okno a poručí: Teď polej ty mne. Syn poslechne, vychrstne vědro na otce, ale zase je celý mokrý: Tak tohle máš, synu, názorný příklad kritiky sdola.

„Tak ty se jmenuješ Josef Polívka a seš z Kardašovy Řečice!" „Ano". „Tak nám, soudruhu řekni, kdo to byl Karel Marx". „Karel Marx, Karel Marx? A víte, že nevím?" „Kdo to byl tedy Bedřich Engels?" „Engels, Engels? Promiňte, ale to jméno... jsem v životě neslyšel". Prověřující si povzdechl. „Soudruhu, tak mi alespoň řekni, kdo to byl Vladimír Iljič Lenin!" „Vladimír Iljič Lenin, Lenin? To asi byl nějaký Rus. Ale víc o něm nevím". Prověřující se zadumá. „Kardašova Řečice, Kardašova Řečice... Poslechni, tam musí bejt ale krásně".

*

Muže pokousal zlý pes. V nemocnici mu lékář šetrně sdělil, že pes měl pokročilou vzteklinu. Pokousaný zauvažoval, sáhl do kapsy, vyndal notes, a psal: Husák, Bílák, Indra, Kapek, atd., atd. — Doktorovi napadlo, že se pacient mezitím už zbláznil, a opatrně zvídá: „Co to děláte?" — „Ale, dělám si seznam lidí, které musím přednostně pokousat!..."

*

Icík Nachtigal potkal pod petřínskou rozhlednou Murmlštajna. Vozík tlačila paní Müllerová.

„Nešťastníku", zvolal Icík, „co ti to ten osud připravil?!"

Móric se usmál, zamrkal a tiše povídá: „Nic, vůbec se nevzrušuj! Simuluji pouze automobilový úraz, hraju paralytika. Pojišťovna mi už vyplatila sto tisíc..."

„No jo", zamyslel se Icík, „to ale budeš muset předstírat až do konce svého života!"

Móric se, rozveselen, pláci přes berle: „Ale vůbec ne — výjezdní doložku už mám — zítra jedu do Lurd!"

*

Zpřáteleným armádám do Mladé Boleslavi přivezli ze Sov. svazu zásilku tamních nejmodernějších záchodů — dvě tyče; jednu kratší, druhou delší. Té kratší se držíš, tou delší odháníš vlky...

*

VÍTE,

že Masaryk se kdysi scházel s PÁTEČNÍKY? A že Husák se dnes slézá se ZPÁTEČNÍKY?

že příslušníci Veřejné bezpečnosti pobírají nový příplatek? — Výsměšné!

že předseda ČNR, Evžen Erban, má stále v prstech zadřené třísky? — Furt se škrábe na hlavě!

*

Přistihne hlídka okupantů v lesích u Milovic dědu při sbírání hub. „Kolikrát je třikrát tři?" zahřmí velitel hlídky na dědu. „Devět," vypraví ze sebe děda. „A kolik je dvacetpět děleno pěti?" pokračuje ve výslechu velitel. „Pět," jekta zubama děda. Velitel vytáhne pistoli a dědu zastřelí.

„Přílíš mnoho toho věděl," poučuje velitel mladšího seržanta.

*

Paci, paci, pacičky, Husák zdražil botičky, Strougal zase svetříček — a nebude bratříček.

*

Proč budujeme socialismus? Protože je to lepší, než pracovat.

*

Co je socialismus? Je to společenský řád, který dovede energicky a rozhodně bojovat s omyly, které by v jiném společenském řádu nikdy nevznikly. Socialismus je naprosté a přesvědčivé vítězství ideologie nad zdravým rozumem. Je to řád, v němž se ani nedivíme, když je něco v nepořádku, ale divíme se, když něco klape.

*

Základní principy socialismu: Za kapitalismu je člověk vykořisťován člověkem. V socialismu je tomu naopak. Všechno spěje plánovitě od nesmělých úspěchů k smělým neúspěchům.

*

Kdy bude u nás vybudován socialismus? Až toho budeme mít všichni všeho dost.

*

Není socialistická výstavba poněkud opožděna? Ano, je. Socialismus mohl být už dávno vybudován, kdyby to pracující dostali jako melouch.

*

Specifické znaky budování socialismu u nás: Socialismus lze vybudovat jen za velice příznivého počasí: nesmí ani mrznout, ani mrholit, musí být téměř bezvětří, teplo, ale ne horko.

*

Největšími nepřáteli socialismu jsou: jaro, léto, podzim, zima a imperialismus.

*

Rozdíl mezi lidem a lidmi v socialismu: Náš lid buduje novou a spravedlivou společnost a statečně překonává všechny překážky, kdežto lidi na to většinou kašlou.

*

Co je socialistické plánování? Je to nepřetržité narušování zdravé živelnosti. Co nelze splnit, lze alespoň naplánovat. Plánování je soustavná činnost pro dosažení alespoň náhodných výsledků. Za první republiky jsme nevěděli, co bude za pět let. Dnes to vlivem plánování víme, i když netušíme, co bude zítra odpoledne.

*

Vztah mezi prací a mzdou za socialismu: Mzdou jsou pracovníci trestáni za vykonanou práci. Pracující předstírají, že pracují. Stát předstírá, že je za to platí.

*

Výhody socialistického trhu: Člověk musí koupit, co je. Musí sám sebe přesvědčit, že to, co je, také potřebuje, potřeboval nebo bude potřebovat. Úpravy cen se provádějí umírněně, vždycky s ohledem na pracující. Na příklad zdražení toaletního papíru je vyváženo zlevněním lokomotiv.

*

Režimní „Tuzex" teď přijímá i domácí bankovky. Ale jen velké. K balení zboží.

*

„Není pravda, že všichni, kteří se vrátí na amnestii domů, jsou hned přiděleni na práce v dolech, bez ohledu na to, co dělali předtím... Znám jednoho, který byl zařazen opět na místo, kde byl před útěkem!"

„A kde byl?"

„Na Borech".

*

Na rampě před muzeem na Václavském náměstí seděl načuřený občan a vesele pokřikoval na lidi. Dva od Veřejné bezpečnosti mu nařídili, aby slezl dolů. Ten rozjařený volá, ať mu dají pokoj, že je občanem svobodného státu! Orgáni dali hlavy dohromady, a opatrnější povídá: „Hele, nech ho, pojď pryč — von je to zřejmě cizinec!"

*

Kája Hrůza, vedoucí sekretariátu pro věci církevní, navštívil už zas představitele pražské obce židovské. A hned položil dotaz, který ho potají hryže drahně času: „A co se vlastně dělá s tím, co se odřeže?"

„Jo, to my shromažďujeme..."

„No a?"

„No, a posílamé dál, na MNV".

„A ti?"

„Na ONV".

„A okresní výbor?"

„Zemskému národnímu výboru".

„Aha, tam se to pak todle..."

„Kdepak, ti to taky posílaj' dál, 'de to do hlavní sběrny, na předsednictvo vlády ČSSR".

„Neříkejte — proč to?"

„Jo, milej zlatej, tam se to všecko sešívá zas dohromady".

„A pak?"

„A pak toho sešitýho soudruha jmenujou vedoucím sekretariátu pro věci církevní — a ten nám čas od času chodí klást blbý otázky!"

*

Zatím co Rapackiho plán „bezatomové Evropy" upadl už v zapomenutí, začínají za Železnou oponou uvažovat o Husákově nápadu: zřízení socialistické bezmasé zony.

*

Štrougal po návratu ze státní návštěvy v Nairobi si pochvaluje safari, uspořádané na jeho počest. „Jeden den jsme jeli na slony, složil jsem tři a k tomu dva plíznouce. Druhý den to bylo ještě lepší, dostal jsem pět antilop, jednoho slona a nejmíň pět plíznouců. Třetí den za moc nestál, byli to jenom plíznouci, asi čtyři..."

— Prosím tě, přerušuje ho Kempný, co to jsou ti plíznouci?

„Ale ani vlastně nevím, jak se to česky řekne. Je to takový černý, kudrnatý, každou chvíli to vybíhá z křoví a křičí: Please, no! Please, no!"

*

Víte, proč bylo důchodcům po zdražení výrobků přidáno 30 korun?

Aby mohli denně telefonem hlásit úřadu pro důchodové zabezpečení, že ještě neumřeli hladem.

Zeptal se soudruh Brežněv soudruha Husáka: „Tak co, Gusto, jak se máš? A co dělá tvoje paní?" — Najednou si uvědomí, že kamarádova žena se před pár měsíci zabila. Chce to napravit, a dodává: „Furt na stejným hřbitově?"

*

Jdou dva orgáni Veřejné bezpečnosti z čs. historických zemí po poušti. Ten větší koumavka najednou povídá: „A hele, hele, soudruhu, tady muselo bejt náledí — že tak sypali..."

*

Sovětský humorista vysvětluje československému publiku, že každá země na tentýž vtip reaguje docela jinak. Prý například v Praze se vypravuje... Učitel se ptá, kolik decilitrů obsahuje litr mléka. Žák odpoví: pět decilitrů mléka a pět decilitrů vody.

A zahraniční humorista uzavírá: „V Praze je to dobrý vtip — u nás, v SSSR, je to dobré mléko!"

*

Pošeptal kanovník Mára novému vedoucímu presidentské kanceláře, soudruhu Šaldovi: „Tak teď nevím, buď se nám Gusta zase oženil — nebo nám na Hradě straší nové strašidlo..!"

*

VÍTE,

proč socialistický systém je nadřazen ostatním systémům? — Překonává i ty problémy, které jinde neexistují,

že ventilem pro horké politické hlavy je ve Velké Británii Hyde Park? — V ČSSR Pankrác,

čím se liší Brigitte Bardot od Husáka? — Brigitte moc MILUJE. Gustáv miluje MOC,

že revmatismus a socialismus mají jedno společné? — Když se na to přijde, bývá už pozdě,

že Ludvík 16. byl sťat pouze jednou? — Gustav prý každodenně,

že VRÁNA k HUSÁKOVI sedá?

*

Vybráno z humoristického a satirického měsíčníku BIČ. Vydává: A. Čížek, 37 av. Joseph Segrettin, F - 93220 GAGNY, France. Roční předplatné Fr. 20.— nebo ekvivalent.

*

Orgán Veřejné bezpečnosti Krachna byl odměněn za zatčení pěti reakcionářů mimořádnou dovolenou a aby ji mohl plně využít, dostal přidány vodní lyže. Po návratu nadšeně líčí poručíkovi, jaké to bylo všechno báječné, jenom...

— A co ty vodní lyže, jak's jich užil?, ptá se poručík.

„To je právě ta svízel, soudruhu poručíku. Lyží jsem neužil. Nebyl tam ani jeden rybník s kopce".

„Pane vrchní", zanařikal kádr Chňoupek ve staropražské hospůdce, „víte, že ten váš přírodní řízek chutná jako podrážka?"

„Prosím vás, to by jeden nevěřil jak jste zcestovalý a co všechno jste už jedl! Nebyl vy jste poslední dobou na zájezdu v Sovětském svazu?"

*

„Škoda, že Spartakus nebyl českým králem..."

„Co tě chytá?"

„No", drmolí rozvědčík Minařík, „já to napsal v testu na šarži štábního kapitána Bezpečnosti!"

*

VÍTE,

jak se zachraňuje komunista před utopením?
Ne? To je fajn!
co je paradox?
Když za pochodu „Padlých revolucionářů" na vrchu Žižkově v Praze prohlásí host Brežněv, že Gottwald byl „střízlivý" politik.
proč ÚV KSČ skupuje med?
Aby ho lidem mohl mazat okolo úst.

Zlé huby roznesly po Praze zvěsti, že Máňa Kabrhelová, t.č. vedoucí komunistických žen, se zamilovala do slona; chce mu prý mermomocí ve volných chvílích uplést svetr.

ÚV KSČ tyto neopodstatněné pomluvy už oficiálně vyvrátil. Zároveň poslal soudružce dar: oněch 800 klubíček žádané vlny.

*

V Dolních Počernicích dávali ruský kus. Herci nebyli právě umělecky na výši. Obecenstvo začalo být po chvilce nespokojené a dávalo to najevo. I vyšel představitel hlavní role před oponu a vykřikl: „Dejte si pozor — nás je tu víc!"

*

Osobní bibliotéka prominentního navrátilce Řezáče z gruntu vyhořela. Obě dvě knihy lehly popelem. Tomáš se svíjí po parketách a usedavě lká: „... akorát, když jsem koloroval tu perníkovou chaloupku!"

*

Soudruh Indra provází zahraniční delegaci. Náhle se ze široka rozmáchl, a zasněně povídá: „... v tomto kraji se rodí jen krasní a ušlechtilí lidé..."

„A propos", přeruší ho vedoucí delegace, „vy pocházíte, odkud?"

*

Národní umělkyně Švorcová přinesla domů papouška, a už ve dveřích vykřikuje: „Koukněte, vydražila jsem bestii za čtyři tisícovky — a vůbec nevím, zda je mluvící!"

„No, no, no, ty chytrá", zakabonil se opeřenec, „a kdo, myslíš, že celou tu dobu přisazoval?"

„Tak ty se jmenuješ Josef Polívka a seš z Kardašovy Řečice!" „Ano". „Tak nám, soudruhu řekni, kdo to byl Karel Marx". „Karel Marx, Karel Marx? A víte, že nevím?" „Kdo to byl tedy Bedřich Engels?" „Engels, Engels? Promiňte, ale to jméno... jsem v životě neslyšel". Prověřující si povzdechl. „Soudruhu, tak mi alespoň řekni, kdo to byl Vladimír Iljič Lenin!" „Vladimír Iljič Lenin, Lenin? To asi byl nějaký Rus. Ale víc o něm nevím". Prověřující se zadumá. „Kardašova Řečice, Kardašova Řečice... Poslechni, tam musí bejt ale krásně".

*

Muže pokousal zlý pes. V nemocnici mu lékář šetrně sdělil, že pes měl pokročilou vzteklinu. Pokousaný zauvažoval, sáhl do kapsy, vyndal notes, a psal: Husák, Biľak, Indra, Kapek, atd., atd. — Doktorovi napadlo, že se pacient mezitím už zbláznil, a opatrně zvídá: „Co to děláte?" — „Ale, dělám si seznam lidí, které musím přednostně pokousat!..."

*

Icík Nachtigal potkal pod petřínskou rozhlednou Murmlštajna. Vozík tlačila paní Mullerová.

„Nešťastníku", zvolal Icík, „co ti to ten osud připravil?!"

Móric se usmál, zamrkal a tiše povídá: „Nic, vůbec se nevzrušuj! Simuluji pouze automobilový úraz, hraju paralytika. Pojišťovna mi už vyplatila sto tisíc..."

„No jo", zamyslel se Icík, „to ale budeš muset předstírat až do konce svého života!"

Móric se, rozveselen, plácl přes berle: „Ale vůbec ne — výjezdní doložku už mám — zítra jedu do Lurd!"

*

Zpřáteleným armádám do Mladé Boleslavi přivezli ze Sov. svazu zásilku tamních nejmodernějších záchodů — dvě tyče; jednu kratší, druhou delší. Té kratší se držíš, tou delší odháníš vlky...

*

VÍTE,

že Masaryk se kdysi scházel s PÁTEČNÍKY? A že Husák se dnes slézá se ZPÁTEČNÍKY?

že příslušníci Veřejné bezpečnosti pobírají nový příplatek? — Výsměšné!
že předseda ČNR, Evžen Erban, má stále v prstech zadřené třísky? — Furt se škrábe na hlavě!

*

Kandidát na místo esenbáka s výborným kádrovým posudkem jde k přijímací zkousce. Aby mu ulehčil zkoušku, klade mu zkoušející otázku: „Tak nám soudruhu reknete, kdo zabil Ábela".

Kandidát neví a vyžádá si den na odpověď. Sotva přijde domů, ptá se ho dychtivě manželka: „Tak jak jsi dopadl, přijali Tě?"

„Asi jo", odpovídá budoucí esenbák. „Už mne přidělili první případ".

Soudruh Bilak, blahé paměti, si napsal před svým jménem titul Ing. Všem členům ÚV KSČ to vrtalo v hlavě, tak se ho jednoho dne zeptali: "Ty, Bilaku, jak to, že si píšeš před svým jménem titul Ing? Jsi přece krejčí!"

"To je tak, soudruzi, když jsem nedávno vítal delegaci z Japonska, jeden člen se mi představil Uši Mi Sako.

Pak přijel z NDR soudruh Honecker a zeptal se mě lámanou češtinou:" Jak šiješ?"

Nedovedl jsem pochopit, jak ten Japonec i Honecker poznali, že jsem krejčí. Proto jsem si napsal před svým jménem Ing."

Proč stojí kapitalisté na samém okraji propasti?
Aby na nás dobře viděli.

Potkají se dva kamarádi. Ahoj, Franto, kde jsi byl, že jsem tě tak dlouho neviděl? Byl jsem deset roků zavřenej. Deset roků, a za co, prosím tě? Ale, už jsem se na tu situaci u nás nemohl déle dívat, tak jsem se ožral, šel jsem na hřbitov a tam jsem zarval: komunisté na svá místa!

V domově důchodců přednášel lektor o vědeckém komunismu. Když skončil, se všemi se rozloučil a popřál jim hodně zdraví. Najednou se přihlásila jedna babička, a ptá se: Soudruhu, můžeš mi říci, kdo na to přišel? No, my komunisti, babičko. Já jsem si to hned myslela, že to nevynalezli vědci, ti by své teorie nejdříve vyzkoušeli na zvířatech.

Soudružka čitelka dává žákům za úkol napsat nejméně jednu stránku o národním hospodářství, a upozorňuje: Předem vám říkám, že v prdeli se píše s měkkým i. Dále, nepoužívejte cizích výrazů, jako cu grunt!

Jaký byl rozdíl mezi automatickou pračkou a Stalinem?
Stalin měl o jeden program navíc, ten I věšel.

Husák hovoří se svou manželkou o neutěšené hospodářské situaci. Husáková říká: Ty, Gusto, ty bys měl rychle něco udělat, protože, jak se to rýsuje, tak tě před rokem 2000 lidé pověsí! Ale, co máš strach, v r. 2000 neseženou ani provaz.

Dubček s Bilakem sedí vedle sebe v parlamentu, Dubček pořád něco pokousává, zvědavý Bilak se ho zeptá: Soudruhu, co to pořád jíš? Dubček odpověděl: jadérka z jablek. A proč to jíš? Protože velmi posilují mozek, zjasňují mysl a zbystřují myšlení. Mohl bys mně jich pár dát? Mohu Ti je prodat, jadérka jsou velice drahá. Dubček prodal Bilakovi pět jadérek za tři sta korun.
Bilak jadérka pokusuje a najednou řekne: Ty, Dubčeku, nejsi soudruh, ty jsi kapitalistická svině! Za tři sta kaček bych si mohl koupit deset kilo jablek a měl bych z nich jadírek několik set! Dubček nato: No vidíš, jak fungují!

Reportér jedné západní tiskové kanceláře se otázal sovětského diktátora J. V. Stalina, jak se mu podařilo šťastně přežít tolikeré krvavé čistky v kremelském Politbyru?
"Byl jsem prozíravý", odpověděl Stalin s úsměvem.

Přijde dědeček do prodejny zeleniny a ptá se: „Máte pomeranče?" Prodavačka přitaká, že mají. „Tak dobře," říká dědeček, „tuhle máte dva tisíce korun a kdo přijde pro pomeranče, dejte mu je zadarmo." Přichází paní, chce kilo pomerančů a když se dovídá, že dneska jsou zadarmo, chce ještě kilo. Před krámem informuje sousedku, že jsou zadarmo pomeranče. Sousedka už vyžaduje pět kilo pomerančů. O tom, že jsou zadarmo už ví celá ulice, před krámem fronta, lidé vzadu křičí na ty vpředu, aby si tolik nebrali, aby se dostalo i na ně. Slovo dává slovo, strhne se rvačka, někteří berou pomeranče, druzí už všechno, obchod je nadranc rozbit a musí zakročit Veřejná bezpečnost. Když policie odvedla poslední zatčené, odvažuje se prodavačka - otrhaná, poškrabaná - vyjít z ukrytu pod pultem. Vidí, jak jde mimo dědeček. „Co jste mi to udělal? Proč jste to udělal?" vyčítá mu.

„Víš, děvenko," vysvětluje dědeček, „jsem už starej, toho komunismu se asi nedožiju, ale chtěl jsem aspoň vidět, jak bude vypadat."

*

Nejkratší československá anekdota:
Potkali se dva ministři čs. vlády - v tramvaji.

*

Michail Gorbačov dostal novou sekretářku, Naděždu. Byla to mladá, šikovná děvčica, která šéfovi četla všechna přání z očí, a protože byla pohledná, byla to přání i milostná. Až mělo dojít k tomu k čemu dojít muselo. Naděžda byla svolná, měla jen jednu výhradu: „Můžeme zamknout dveře?"

Gorbačov zrudl a hněvivě vybuchl: „Blázníš? Kdybychom zamkli dveře, mohli by si myslet, že [redacted]"

*

Který je nejkrásnější ostrov v Rudém moři? No přece západní Berlín.

*

Příslušník SNB žádá prodavačku v obchodě, aby mu dala tužku pro třetí třídu. Než mu stačí říci, že taková tužka neexistuje, další příslušník chce kulatý sešit. Ani jemu pochopitelně nevyhověla a veliteli, který přišel o chvilku později, si stěžuje, s jakými nesmysly přicházejí jeho podřízení do obchodu.

„Já jim domluvím," slibuje velitel, „a teď mi prosím vás dejte globus jižních Čech."

*

Píše se rok 1916! Sibiř — malý domek ve večerním šeru. Někdo buší na dveře. Zevnitř se ozve hlas: Kdo tam?

Návštěvník: Zde Vladimír Iljič Uljanov!

Majitel domku vykřikne: Táhni dál, nebo po tobě střelím!

Píše se rok 1917! Sibiř — malý domek. Někdo buší na dveře. Zevnitř se ozve hlas: Kdo tam?

Návštěvník: Vladimír Iljič Uljanov!

Majitel domku vykřikne: Táhni dál, nebo po tobě střelím!

Píše se rok 1930 — Sibiř — malý domek a na něm velká deska s nápisem: Zde žil člověk, který dvakráte hovořil s Leninem!

Přátelská tvář Gorbačova

Přijde k doktorovi občan a stěžuje si, že jeho pes, který rád sleduje televizi, se rozvrčí a rozštěká, když se na obrazovce objeví Gorbačov.

„To jste si ho tak jistě vycičil?" povídá doktor.

„Právě že ne, to je na tom nejdivnější," odpoví občan.

„Tak to mi musíte toho psa přivést." Protože pes sedí v čekárně, stačí otevřít dveře do ordinace. Doktor se otočí a hned chápavě povídá: „No proč jste neřekl hned, že máte afghánského chrta?"

– Povedz mi, Jano, čo vlastne znamená Gorbačov?

– Jožo, to je celkom jednoduche. Dobre čítaj: G = generálny, O = opravár, R = režimu, B = Brežneva, A = Andropova, C = Cernenka O = a ostatných V = veteránov!...

JAK JE VŠEOBECNĚ známo, v Kremelských zdech je smích velmi řídkým hostem. Nedivme se proto, že byl Gromyko velmi překvapen, když ze schůzovních místností vycházel soudruh Romanov, který se smíchy až ohýbal. A nejen to, ale i z místnosti se rozléhal řehot ostatních soudruhů. – »Co se to tu děje?« ptá se ohromený Gromyko. »To soudruh Gorbačov právě vyprávěl vtip, ze který se bude dávat devět let koncentráku.«

(BIČ)

VÍTE CO SE STANE, zruší-li se v ČSSR s okamžitou platností všichni esenbáci, estébáci, vnitráci a jiní Minaříci? – Vypukne katarofální nezaměstnanost! (BIČ)

Udeřila desátá a příslušníci Veřejné bezpečnosti se pustili do svačin. Taky Jirka vyndal svou přesnídávku, rozbalil ji a se slovy „zase chleba se sádlem, to já nerad," hodil to do koše. Totéž se opakovalo i druhý den. Třetí den Jirka vytáhl z aktovky svačinu, ani ji nerozbalil a rovnou hodil do koše.

„Co blázníš," říká mu soused-příslušník. „Ani ses nepodíval, co v papíře bylo. Třeba to nebyl chleba se sádlem..."

„Ale byl," mávl rukou Jirka. „Já to musím vědět, vždyť si to večer mažu sám."

*

Z veletrhu v Lipsku přinesli čs. návštěvníci tento vtip: „Víte, jaký je rozdíl mezi Gorbačovem a Sacharovem?" Odpověď: Žádný, oba jsou kritiky režimu. Ale jeden za to ještě nebyl v base."

*

Zpráva z Afganistanu: Na bojišti zůstaly dva tanky. Jeden je pokažený a ten druhý je taky ruský.

*

Kde bude Vasil Bilak až přijede Gorbačov do Prahy? V Prčicích.

*

Na matějské pouti se prochází venkovan s pražským přítelem a stěžuje si: „Každý rok je tu těch atrakcí méně. Kde jsou ti komedianti?" Pražan mu odpovídá: „Komedianti? Ti jsou ve vládě."

*

Člen Ústředního výboru u holiče. Ten se k němu náhle nakloní a povídá: „Přijede Gorbačov."

„Já vím," odpovídá člen UV.

A holič po chvíli zase: „Přijede Gorbačov."

„Já vím," odpovídá opět člen UV.

Po chvíli holič opět: „Přijede Gorbačov."

„Už jsem vám dvakrát říkal, že vím," povídá člen ÚV.

„Já vás dobře slyšel," holič na to, „ale vám se vždycky tak krásně zježí vlasy."

*

Proč komunisté tolik nadávají na první republiku? Protože jim nechala zásoby jenom na třicet let.

Jel Američan v Cadillacu silnici u Benešova, nevšiml si olejové skvrny a bác - Cadillac roztříštil o strom. „Mám půl roku nač vydělávat", povzdechl si. Zanedlouho se totéž přihodilo Němci s Porschem. „Rok šetření a teď je vůz v tahu", stěžoval si. Pak stihl týž osud Čecha s Trabantem. Stál nad troskami jako zkoprnělý, tuze naříkal a plakal: „Patnáct let odříkání, patnáct let práce a teď tohle", volal zoufale. Američan s Němcem se na Čecha podívali a účastně se ptali: „Ale proč si kupujete tak drahé auto?"

*

V Československu se vyskytla nová zkratka: VŘSR. Co je to? Všechnu řepu sebereme ručně.

*

Plul policajt v motorovém člunu po jezeře, člun se zastavil a policajt se utopil. Proč? Vyskočil a chtěl člun roztlačit.

*

Jiný policajt utonul u Štvanice v Praze. Měl tam na vodě houseboat a chtěl si vykopat sklep.

Manželé Dvořáčkovi z Českého Brodu dostali lístky na Othela a jedou na představení. Před Prahou je zastavuje hlídka Veřejné bezpečnosti: „Osobní průkazy, řidičák..." A kam vůbec jedete?"

„Do Prahy na Shakespeara."

„Šejk, šejk," povídá orgán, „není ten váš šejk nějakej arabskej terorista?"

„Ale kdepak," brání se Dvořáček. „To je Angličan."

„Ahá, Angličan, teda devizový cizinec," konstatuje orgán. „To teda musíme sepsat protokol, odkud se s ním znáte, jak to, že za ním jedete."

*

Setkají se v nebi Američan, Angličan a Rus. Vyprávějí si, jak se do nebe dostali. „Vystudoval jsem v Austinu univerzitu," říká Američan, „a rodiče mi za odměnu koupili automobil. Jel jsem neopatrně, sletěl se skály a jsem tu." Angličan vysvětluje, že jeho případ je podobný. Vystudoval Oxford, dostal od rodičů jachtu, najel na skálu a utonul. Rus povídá: „Já nevystudoval nic, ale můj bratr vystudoval v Moskvě. Rodiče mu z radosti koupili kolo. A já umřel hlady."

*

Propouštěli cikána z kriminálu a velitel věznice mu oznamuje: „Máš sice šedesát roků, ale do důchodu nemůžeš, musíš napracovat čtyři roky, které jsi u nás strávil. Na to je zákon."

„Já vím, pane veliteli," souhlasí cikán, „já vím, vždyť i pan prezident Husák musí ten svůj kriminál napracovávat."

*

Zkratky KSČ, ROH a BSP nyní znamenají něco jiného než původně. KSČ je Konec sladkých časů, ROH je Rychle opusťte hospodu a BSP je Bude se pracovat.

*

Víte, co dělá v Praze mráz, když má Gorbačov v Moskvě projev? Leze na ústředním výboru komunistům po zádech.

*

Potká se Juro s Ferom.

„Ty, Fero, tak som počul, že si vstúpil do SSM." Fero zvedne nohu, podívá se na podrážku a říká: „Naozaj? Ani som si nevšimol."

*

Chlubil se Rus Texasanovi, že mají v Sovětech tolik zlata, že by mohli kolem Texasu postavit plot ze zlatých tyček, tak jsou bohatí. „Ten plot postavte", vybízel Texasan, „bude-li se mi líbit, koupím jej."

*

Strougal jel z Prahy do Brna na schůzi, měl zpoždění a neustále pobízel šoféra, aby jel rychleji. Ten se vzpouzel, že by to bylo proti předpisům, že se nedá zavřít. Strougal měl odmlouvání dost a poručil: „Sedni si dozadu, já vezmu volant a jedeme." A jeli - stopadesát, málem dvě stě i přes vesnici. Zastavil je orgán, nejprve chtěl papíry, ale uvědomil si, že je to Strougal, řekl „Promiňte, račte pokračovat..." Nadřízený orgána se rozzlobil: „Jak můžeš nechat jet dál někoho, kdo jezdí vesnicí dvě stě...?" Nižší orgán ho utišil: „To musel být někdo velice významný. Seděl vzadu, pokuřoval a šoféra mu dělal Strougal..."

Potkali se tři krokodýli. Byli smutní. První naříkal, že spolkl Američana, který měl v sobě tolik chutí, že ho trávil týden. Druhý si stěžoval, že sežral Rusa, měl v sobě tolik kostí, že krokodýl se nemohl čtrnáct dní vynořit na hladinu. Třetí hořekoval: „To nic není. Já snědl českého policajta. Měl tak dutou hlavu, že se už měsíc nemohu potopit."

*

Na auto pohřebního ústavu, které se zastavilo před domem, hulákala panička ze třetího poschodí: „Tady nikdo neumřel, soudruzi, koukejte jet dál."

„Bydlí tady nějaká paní Nováková?", volali na ni funebráci.

„Jó, to jsem já. Proč?"

„Tak nekřičte a pojďte dolů, přivezli jsme vám děti z pionýrského tábora."

*

Soudruh učitel se dopálil, když už v páté domácí úloze žák Jabůrek místo úkolu napsal: „Kašlu na domácí úkoly, hlavní je zdravíčko." Popadl Jabůrka a šel s ním k ředitelovi. Jabůrek musel říct tatínkovo telefonní číslo, ředitel je zavolal a když se ozvalo „tady Jabůrek, sekretariát ÚV KSČ", praštil ředitel sluchátkem, ostrým pokynem vykázal učitele i s Jabůrkem z ředitelny a pro sebe zabroukal: „Kašlu na domácí úlohy, hlavní je zdravíčko."

*

Na Slovensku se chystají založit Vysokou školu bačovskou. Bude mít čtyři předměty: Vyhánění, zahánění, ruštinu a marx-leninismus.

*

V přepychovém hotelu v Tatrách se rozhodli zavést pro zvýšení turistického ruchu striptýz. Po prvním představení návštěvnost klesla na nulu. Svolali poradu, aby zjistili, v čem je chyba. Osvětlení bylo v pořádku, rovněž tak hudba, všechno se zdálo perfektní. Posléze jeden soudruh přišel s otázkou, zda není vada ve výběru striptýzky.

„Vyloučeno, soudruzi, křičel kulturní referent. Dával jsem dobrý pozor. Je to prověřená soudružka, členka strany od roku 1945 a účastnice Slovenského národního povstání!

Sedí Rus pri televízii a prepína jednu stanicu na druhú, nijaký program sa mu nepáčí. Naraz sa objaví na obrazovke člen KGB: „Ak ešte raz prepneš, prídem si pro teba!"

\+ + +

„S kým to telefonuješ? " pýta sa Strougal Husáka.

„Prečo sa pýtaš? " hovorí Husák.

„No preto, že máš na ušiach len sluchátka."

„To predsa musíš aj ty vedieť: s Moskvou!"

\+ + +

\+++++

Bilak na stranickém shromáždění: "Soudruzi, výstavba našeho venkova pokračuje mílovými kroky. V mé rodné obci za mého mládí bydleli obyvatelé v doškových chatrčích bez jakéhokoliv hygienického zařízení. Nedávno jsem ji zase po dlouhé době navštívil a žasl jsem. Všude výstavné budovy seskupené kolem báječného Kulturního domu." Shromáždění je nadšeno a horlivě tleská. Když přijde k diskusi, zvedne se jakýsi stařík: "Soudruhu Bilaku, byl jsem v obci nedávno a žádný Kulturní dům jsem neviděl. Lidé pořád bydlí v chatrčích a na záchod chodí do polí." - "Soudruhu," praví Bilak přísně, "máš méně cestovat a víc číst stranický tisk."

\+++++

Víte co to je reálný socialismus? Je to dialektická syntéza různých stádií historického vývoje lidstva: z prehistorie má metodu, z antiky otroctví, z feudalismu nevolnictví, z kapitalismu vykořisťování. A ze socialismu jméno.

\+++++

A dva zbrusu nové "drasťáky" z Prahy: Kde má nosit pravověrný komunista nůž? - V zádech.

Jaký je rozdíl mezi ježkem a komunistou, které přejelo auto? Jen u mrtvoly ježka lze zjistit stopu po brzdění.

Jeden nešťastník sa pom... lekárovi: „Prosím vás, čo m... robiť, žena mi začala koktať?

„No viete, pravdepodobne začala koktať, že sa niečoho zľakla. Najlepšie by bolo ju zas nalákať – napríklad vystreliť za jej chrbtom."

Po ... stretne lekár tohoto nešťastníka a veľmi sa poč... duje, keď zistí, že koktá on.

„Čo sa prosím vás stalo? Prestala žena koktať? A ako to, že vy koktáte? "

„Držal som sa presne vašej rady: vystrelil som!"

„No a čo sa stalo? "

„Žena prestala koktať, svokru trafil šľak a ja nenávidím už predmiešať marx-leninizmus!"

\+ + +

Francúz, Nemec a Rus stoja pred nebeskou bránou – všetci zomreli na autonešťastie. Rozprávajú ako sa to stalo.

Francúz: „Sinúzoval som sa za jazdy s frajerkou a nezbadal som strom."

Nemec: „Nažral, napil som sa – a zaspal som za volantom."

Rus: „Celý život som šporoval na auto, a keď som ho už konečne mal – zomrel som hladom."

Navštíví Brežněv Kubu. Fidel Castro vykoná přehlídku kubánských ozbrojených sil, a na závěr přehlídky se postaví před nastoupené jednotky a a zvolá: "Companieros revolutionaros, rozkazuji vám, aby někdo vystoupil z řady a dal mi pár facek." Nic se neděje, a Castro se tedy zeptá, proč neuposlechli rozkazu.
"Revolucionář revolucionáře nikdy neuhodí," odpoví mu ozbrojenci sborem.
Brežněvovi se to líbí, a při nejbližší přehlídce vojáků Varšavské smlouvy, kam je pozván taky Castro, uspořádá obdobné představení. Postaví se před nastoupené jednotky a vyzve shromážděné soudruhy, aby někdo vystoupil z řady a kopl ho do břicha.
Jakýsi vojáček vypochoduje vpřed a s chutí načutne milého vůdce, až ho musejí omývat.
Když se Brežněv probere, překvapeně breptá: "Ale jak to, vždyť revolucionář revolucionáře nikdy neuhodí?"
"To maj těžký," odpoví vojáček, "když já jsem z Prahy."

"A máte podprsenku?"
"Ne, tu také nemáme."
"A máte aspoň dámské kalhotky?"
"Jo, ty máme, ale musíte si přinést potvrzení, že pracujete na žebříku."

Prezidenta Cartera navštíví duch Teddyho Roosevelta a ptá se: "Tak co je nového?"
"Ale obsadili nám velvyslanectví v Teheránu a drží tam na 52 našich diplomatů v lapáku."
"Hm," podotkne duch, "a co jste udělali?"
"Protestovali jsme," odvětí prezident, "a dali to k Mezinárodnímu soudu v Haagu."
Duch pokývá hlavou a ptá se dál, co nového. "Rusové obsadili Afghánistán."
"A co jste udělali?"
"Protestovali jsme, a nejeli jsme na Olympiádu," pochlubí se prezident.
Rooseveltův duch zakroutí hlavou: "Člověče, to se mi všechno moc nelíbí. Dejte si pozor, nebo za chvíli takhle přijdete i o Panamský průplav."

Brežněv sleduje na svém monitoringu v Kremlu, co se děje u satelitů. Pojednou spatří že v Praze něco nehraje: na obrazovce samé bílé tečky, čáry a čmouhy. Horkým drátem se ptá v Československu, co se stalo. "Nic, nic," odpovídá Praha, "u nás se rozchumelilo." "Já už myslel, že škubou Husáka," oddychne si Brežněv.

+++++

Dotaz Rádiu Jerevan: "Existuje dnes v Sovětském svazu cenzura?" Odpověď: "V podstatě neexistuje. Naneštěstí se touto otázkou nemůžeme v této době zabývat podrobně."

Co je štěstí? Že smíme pod ochranou Sovětského svazu žít. A co je smůla? Že máme právě tohle štěstí.

+++++

Čs. občan k úředníku NV: "Člověče, vemte rozum do hrsti!" - "Lituju, soudruhu, máme zakázáno něco brát."

+++++

Dříve bylo nad řeznickými krámy napsáno "Řezník" a v krámě bylo maso. Teď je nad obchodem nápis "Maso" a uvnitř je řezník.

+++++

Spisovatel z Čečenské autonomní republiky ve východním Kavkazu navštíví Moskvu a setká se s představiteli Svazu ruských spisovatelů. Jeden z nich se ho ptá: "Co soudíte o našem velikém Tolstém?" - "Myslím, že jsem o něm ještě neslyšel." - "A jak se díváte na našeho nesrovnatelného Dostojovského?" - "Obávám se, že jsem od něho nic nečetl." - "A co takhle náš nedocenitelný Čechov?" - "Neznám ho." Ruští spisovatelé sotva popadají dech: "Co si vlastně myslíte? Přijedete k nám takovou dálku na návštěvu a nečetl jste žádného z našich slavných ruských autorů!" - "Moc lituju, soudruzi, ale já jsem čečenský spisovatel a ne čečenský čtenář."

+++++

Generální tajemník Jakeš urazil nedávno úředníka, který mu psal projevy, na nichž se zakládala jeho jediná dobrá pověst. Při příštím projevu čte Jakeš první dvě stránky, které jiskří vtipem. Když obrátí na třetí stránku, je na ní napsáno: "A teď soudruhu, jsi odkázán sám na sebe." Od té doby jsou Jakešovy projevy takové, jaké jsou: nudné a hloupé.

+++++

Tři krokodýlové se sluní v trojské zoologické zahradě. Dí jeden: "Hoši, teď bych si dal gáblíček takové malé dětátko." - "Jsem taky hladový," praví druhý. "Měl bych chuť na mladičkou hezkou holku." - Třetí krokodýl zamručí, otevře oko a praví: "Já bych dal přednost nějakému soudruhovi z ÚV." - "Proč?" diví se soudruzi krokodýli. "Takovému tlusťoučkému bez páteře."

Miloš Jakeš hovoří moudrosti před ÚV. Někdo mu podstrčí lístek: "Někdo na Vás plánuje atentát." Jakeš pokračuje v projevu, aniž hne brvou. Na druhém lístku je zpráva: "Vrah je jeden z našich vůdců." Jakeš nereaguje. Estébák přijde k jeho pultu a zašeptá: "Vrah je v tomto sále." Jakeš zvedne oči a praví: "Třetí řada, druhý muž zleva." Estébák se na označeného vrhne a najde u něho revolver. "Jak jste to poznal, soudruhu generální?" ptají se udiveně ostatní soudruzi. "Jednoduše soudruzi. Už Lenin pravil: "Nepřátelé revoluce nikdy nespí."

+++++

Potkají se dva psi a jeden se ptá druhého: "Jakpak u vás pokročila perestrojka?" - "Ale pokročila, pokročila. Zkrátili mi o 20 centimetrů řetěz, ale misku sa žrádlem nechali na svém místě."

ZBRUSU NOVÉ

Jaká je nejlepší cesta k socialismu? - Ta nejdelší

"Když tak myslím na to, že do tří let je se socialismem amen..." "Seš blbej, prosím tě?" "Ale kde, jen přemýšlej: Velká říjnová revoluce slaví r. 1982 65. narozeniny a pak musí jít do důchodu."

Američan diskutuje s Čechem o volbách. "U nás, v Americe," povídá Američan, "jsou dvě možnosti: Můžeme volit demokraty nebo republikány." "U nás máme taky dvě možnosti," říká Čech, "můžeme volit buď v sobotu nebo v neděli."

Brežněv se setká s Husákem: "Nu, holoubku jak se vede? A co dělá panička?" Vtom si vzpomene, že Husákova paní nedávno zemřela a připojí na záchranu situace: "Ještě pořád na tom samém hřbitově?"

Husák se setká s Honeckerem v Brežněvově žaludku. "Tak," povídá Erich, "taky tě sežral?" "Ne," odpoví Husák, "já přišel druhou stranou."

Vládní komise vyšetřující nedostatek vepřového masa, došla k závěru:protože výstavba socialismu postupuje obřími kroky, nemohou jí prasata s krátkými nohami stačit..."

+++++

Nechá se slyšet Miloš Jakeš na zasedání politbyra: "Poslechněte, soudruzi, teď co sou v módě filmy o katastrofách, tak bysme možná výhodně prodali scénář o našem národním hospodářství..."

+++++

Za Gottwalda platilo heslo "Dohnat a předehnat!" Za Novotného se změnilo: "Udržet krok." Za Mikeše už platí jenom: "Neztratit stopu".

+++++

Dřív platilo "dohnat a předehnat", teď už jenom "dohnat", aby nebylo vidět, že máme holý zadek.

+++++

Na zasedání ÚV KSSS se Gorbačov ptá: "Tak, soudruzi, zvedněte ruku, kdo ještě pijete." Nikdo se dlouho nehlásí, až konečně docela vzadu nesměle kdosi zvedá ruku. Gorbačov poroučí číšníkovi: "Tak teda tomu soudruhu vzadu a mně vodku a ostatním minerálku!"

+++++

Jak je všeobecně známo - lidé jsou zvědaví na to, jaká je čeká budoucnost. A tak se i Bush, Gorbačov a Jakeš vypravili k Pánu Bohu, aby jim předpověděl, jak to v jejich zemích bude vypadat za takových deset let.
I řekl Pán Bůh Bushovi: "Za deset let máte v USA socialismus." Bush se rozplakal a odešel.
Gorbačovovi předpověděl, že za deset let bude v Sovětském svazu panovat demokracie a kapitalismus. Gorbačov se také rozplakal a odešel.
Jako poslední šel Jakeš: "Jak to bude, Pane Bože vypadat v Československu za deset let?" - A tu se milý Pán Bůh rozplakal a odešel.

+++++

Jede pražský policajt prvně přes hranice. Povídá mu úředník na pasovém oddělení: "Tady se podepište!"
"Promiňte, ale já jsem analfabet!" - "Podívejte se," odvětí úředník, "jakého jste náboženství, to mě nezajímá, ale předpis je předpis."

+++++

V pražském obchodě s nábytkem: "Soudruhu prodavači, ta židle, kterou jsem u vás předevčírem koupila, se zhroutila." - "Propána, snad si na ni někdo nesedl!"

+++++

Jaký je rozdíl mezi...
- postelí a křtí? Do postele se leze pro potěšení, do křti pro povýšení.
- koněm a čs. důchodcem? Kůň žere obrok, penzista ob den.
- elektřinou a prémiemi? Obojí se ztrácí ve vedení.
- velbloudem a funkcionářem? Velbloud dokáže čtrnáct dní pracovat a nepít, kdežto u funkcionáře je tomu naopak.

+++++

V SSSR se rozhodli zrušit jeden GULag. Po úplné likvidaci přirozeně všichni vězni přišli do nebe. Svatý Petr si chvíli zamyšleně hladí bradu a povídá jednomu z andílků: "Pošli mi sem toho Marxe a řekni mu, že tu mám další úroky z jeho Kapitálu."

+++++

Zajíci měli sjezd. Předseda vyzývá členy, aby navrhli hesla k oslavě 1.máje. Jeden zajíc navrhuje: "Za mrkvičku červenější". - "Prima," dí předseda, "ví někdo ještě jiné?" - "Za zelíčko zelenější." - "Taky dobré, ale my potřebujeme nějaké heslo, které hledí do budoucna a charakterizuje naši činnost." - Hlásí se takový starý zajíc vzadu: "S mysliveckým svazem na věčné časy a nikdy jinak."

+++++

Tři nejtenčí knihy na světě: 1.telefonní seznam Černobylu, 2.letový řád Rudého náměstí v Moskvě, 3.nabídka cestovní kanceláře NDR.

+++++

Jaký je rozdíl mezi křesťanem a partajním funkcionářem? První věří, že vstane z mrtvých, druhý, že ho budou po smrti rehabilitovat.

*****

Jestlipak víte, kde vynalezli měděný drát?
???
No samozřejmě v Rusku: když se dva Rusové tahali o kopejku.

Z Biče

Dvoučlenná hlídka čs. pohraničníků. Ptá se jeden: "Co bys dělal, kdybych chtěl teď přeběhnout do Bavorska?"
"Samozřejmě bych střílel. A co bys dělal ty, kdybych já chtěl přeběhnout?"
"Strnul bych hrůzou."
"Tak to já tedy poběžím první."

+++++

"Smí malý funkcionář kritizovat soudruha ministra?"
"Samozřejmě. Ale asi jen jednou."

VÝNATEK Z NOVÉHO PRACOVNÍHO ŘÁDU

1. Práce musí být osvěžením a proto jakékoli přepracování je nepřípustné a trestá se.

2. Zapotí-li se zaměstnanec při práci, bude propuštěn.

3. Před započetím práce bude podávána svačina, obložené chlebíčky a jídla všeho druhu podle vlastního výběru. U vrátnic se bude podávat aperitiv.

4. Kdo je v závodě déle než 4 týdny, bude do práce dovážen autem. Na výlet si může zaměstnanec auto bezplatně vypůjčit. Závod ručí za přistavení s plnou nádrží.

5. Při práci je dovoleno zpívat. Začne-li si někdo zpívat, přeruší všichni svou práci a přidají se k němu.

6. Polední přestávka je od 12-15 hodin. Potřebuje-li si zaměstnanec zařídit soukromou věc, je povinen ji vykonat v pracovní době.

7. Mezi 15-16 hodinou se podává káva a zákusky, při čemž je závod povinen postarat se o vhodnou zábavu.

8. Usne-li zaměstnanec při práci, nesmí být buzen ani rušen. Ostatní tiše odejdou a mají zbytek dne volno.

9. Dovolená je dvakrát do roka: v létě 8 týdnů, v zimě 4 týdny

10. Jsou-li zaměstnána v závodě děvčata a přijede-li za nimi pánská návštěva, má být dvojice nerušena.

11. V nepřítomnosti mistra /vedoucího/ mají všichni volnou zábavu.

12. V 17 hodin je slavnostní odchod z práce, a to s hudbou. Soudruh ředitel podává u vrátnice každému ruku a děkuje jim za celodenní práci. Vrátný nahlíží do tašek, a ten kdo nic nenese, je vrácen, aby si něco odnesl. Běží-li o staršího zaměstnance, budou mu kradené věci odvezeny domů autem.

Jaké jsou zákony socialistického trhu?
Člověk musí koupit to, co je, a sám sebe přesvědčit, že to potřebuje, potřeboval nebo potřebovat bude.

Budou za komunismu peníze?
Dogmatikové tvrdí, že nikoliv, revizionisté, že ano, a opravdoví marxisté, že u někoho budou a u někoho ne.

Existuje země, kde nelze vybudovat socialismus?
Ano, např. Andora, Lucembursko. Vědecky je dokázáno, že by se do tak malé země tak veliký bordel nevešel.

Komentář:
Že bude cesta k socialismu radostná, to předpokládali již klasikové, ale že to bude taková sranda, co nikdo nečekal!

RÁDIO DOLNÍ LHOTA ODPOVÍDÁ NA DOTAZY POSLUCHAČŮ

Proč budujeme socialismus?
Protože je to lehčí než pracovat.

Jaké jsou základní principy socialismu?
Za kapitalismu je člověk vykořisťován člověkem, kdežto za socialismu je tomu právě naopak. Všechno spěje plánovitě a radostně k horšímu. Socialismus je sám sobě brzdou i motorem. Od nesmělých úspěchů k směšným neúspěchům.

Co je socialismus?
Socialismus je trest boží za VŘSR. Je to společenský řád, který se dovede energicky a rozhodně vypořádat s omyly a nedostatky, které by se v jiném společenském řádu nemohly stát. Socialismus je naprosté a přesvědčivé vítězství ideologie nad zdravým rozumem. Socialismus je společenský rád, v němž se ani nedivíte, že je něco v nepořádku, ale žasnete, když něco klape.

Kdy bude u nás vybudován socialismus?
Ten bude u nás vybudován, až budeme mít všichni všeho dost.

Jaké jsou specifické znaky budování socialismu u nás?
Socialismus lze u nás budovat pouze za velice příznivého počasí, nesmí mrznout ani mrholit, musí být téměř bezvětří, teplo, ale ne horko, chvílemi oblačno.

Není socialistická výstavba u nás poněkud opožděna?
Ano je. Socialismus mohl být u nás již dávno vybudován, kdyby to pracující dostali jako melouch.

Existuje v socialistické společnosti třídní nerovnost?
Nikoliv - v socialistické společnosti existuje naprostá a všeobecná rovnoprávnost. Je však pravda, že někteří lidé nebo skupiny lidí jsou rovnoprávnější než ostatní.

Jaký je rozdíl mezi lidem a lidmi socialismu?
Náš lid buduje novou a spravedlivou společnost a statečně překonává všechny překážky, lidi však na to většinou serou.

Co víme o socialistickém plánování?
Plánování je nepřetržité narušování zdravé živelnosti. Co nelze splnit, lze alespoň naplánovat. Plánování je soustavná činnost zaměřená alespoň k náhodným výsledkům. Před válkou jsme nevěděli co bude za 5 let. Dnes to víme, ale nevíme, co bude zítra.

Jaký je vztah mezi mzdou a prací za socialismu?
Prostřednictvím mzdy jsou pracující trestáni za vykonanou práci. Pracující předstírají, že pracují a stát předstírá, že je platí.

"A tenhleten, to je náš nejtěžší případ," ukazuje šéf bohnické psychiatrické kliniky návštěvníkovi pacienta. "Ten nevypne rádio, ani když mluví Bilak."

+++++

Werich, povídá se, se sešel před svou smrtí s prezidentem a stěžoval si mu, že ho nenechají nikde vystupovat. "No, pane Werichu," odpověděl mu otec všech Čechů a Slováků, "máte smůlu, nikde vás nechtějí." Werich prý odpověděl: "Tak co budeme dělat, pane prezidente?"

+++++

Nápis na nástěnce jedné čs. továrny: Soudruzi, kratte si čekání na důchod prací!

+++++

Po mši přistoupí k faráři jeden věřící: "Pane faráři, často mluvíte o životě po smrti. Existuje v Československu i život před smrtí?"

+++++

Co je štěstí? Že smíme žít v krásném reálně socialistickém Československu. A co je smůla? Že právě my máme to štěstí.

+++++

V ČSSR už tisk nesmí používat výraz "fronta na potraviny". Razí se pojem "čekací družstva".

+++++
+++++

Zkratka Okresního ústavu národního zdraví OUNZ se čte: Okamžitě uteč, nebo zemřeš. Všechny čs. výrobky budou označeny zkratkou DODO - dodělat doma.

+++++

Víte, proč nejsou v ČSSR dobré sjezdařské dráhy? Protože tam všechno neustále stoupá.

+++++

Zlá Holena vyhnala Maruška v lednu pro jahody. Zmrzlá Maruška došla na paseku, kde kolem ohně sedělo třináct měsíčků. Na trůnu seděl ztepilý krásný Leden. Maruška se mu svěřila se svým problémem a Leden ji vysvětlil, že Maruška získá jahody, když je všechny políbí. Maruška hbitě udělala, co jí Leden řekl, a políbila dvanáct krásných junáků. Když došla k třináctému, ustrnula hrůzou. Seděl tam hnusný dědek, pokrytý bradavicemi, zelený, uslintaný, s plovacími blánami mezi prsty. Maruška se otočila na krásného Ledna a zeptala se: "Toho taky?" Leden zavrtěl hlavou: "Na toho se vykašli, to je Měsíc československo-sovětského přátelství"!

+++++

Víte, kolik policajtů je třeba na dojení krávy? Šest. Dva policajti dojí krávu a čtyři ji posunují nahoru a dolů. A víte, kolik policajtů je potřeba na vyšroubování jedné žárovky? Šest. Jeden si vystoupí na otáčecí židli, drží žárovku, čtyři otáčejí se stolem a jeden hlídá, jestli nejde proud.

+++++

Dva Vopo u berlínské zdi. "Koukej na tu krásnou duhu na druhé straně."
"Na to peníze mají, ale pro dělnickou třídu ne," odvětí druhý kysele, ale v linii.

Existují rozličné metody budovat Metro. Na Západě si např. omrknou terén, nasadí z každé strany vrtačku a uprostřed cesty se setkají. V Praze to dělají úplně stejně. A když se náhodou nesetkají, mají o jednu trasu víc.

+++++

"V naší straně jsou dva proudy. První jedná ze strachu, druhý z přesvědčení," vykládá vysoký funkcionář svému soudruhu, "kterému máme dát přednost?"
"Tomu, který jedná ze strachu. Přesvědčení se může měnit."

Soudruh Luhový, federální ministr všeobecného strojírenství, navštívil plzeňskou Škodovku. "Co pracovní morálka?" položil komusi otázku. "Jo, tak zde to je jako s tím Robinsonem Crusoe."
"?"
"Furt se čeká, kdy tu bude pátek."

+++++

Nápis na vývěsce v továrně: Soudruzi, kratte si čekání na důchod - pracíl

Rychlík Praha-Bratislava. "Ta cesta je dlouhá," praví jeden cestující druhému. "Mám vám vyprávět politické vtipy, abychom si ji zkrátili?"
"Prosím, ale upozorňuji vás, že jsem příslušník VB."
"To nevadí, já je budu vyprávět pomalu. A třebas dvakrát."

+++++

Na Pankrácí: "Proč jsi zde?"
"Ale vyprávěli jsme si s kolegou politické vtipy. Myslel jsem, že ho udám druhý den, ale on byl rychlejší."

+++++

"Jak povznášející pocit, chránit československý socialismus před kapitalismem," vykládá jeden pohraničník druhému.
"Ani já bych nezradil svou socialistickou vlast," přitaká druhý.
"A navíc dnes příliš jasně svítí měsíc."

+++++

Dva vojáci NDR stojí na berlínské zdi a dívají se na Západ. "Co bys dělal, kdybych do tebe štouchl tak, že bys přepadl na druhou stranu?"
"Posílal bych ti každý týden balíček."

+++++

Japonská delegace navštíví v NDR výrobny kompjutrů Pentakon a Robotron. Když odjíždějí, ptá se jich novinář, co se jim nejvíc zamlouvalo. "Vaše muzea," odvětí hosté zdvořile, "Pentakon a Robotron."

+++++

Do Bavorska uteče český králík a žádá o politický azyl, protože se prý teď v ČSSR budou pronásledovat sloni. "Ale vždyť ty nejsi slon."
"Já to vím. Ale vykládej to estébákům."

Sedí Jakeš u snídaně, v ruce Rudé právo a podřimuje. "Copak, ty dnes nemusíš do kanceláře?" ptá se ho žena. "Hernajs - a já myslel, že už dávno úřaduju."
Z "Bíče"

+++++

"Jestlipak víš, že příslušníci SNB nebudou už nosit helmy, nýbrž vlněné čepice?" "Jak to, prosím tě?" - "No, oni udělali test. Shodili s mostu přilbu, ta se rozbila. Potom pokus opakovali s čapkou, a ta zůstala celá."

+++++

Povídá personální řediteli n.p.: "Což o to, o jednom podniku, který by nám přepustil uklízečku, bych věděl. Ale chtějí za ni brankaře nebo levé křídlo a deset tisíc na ruku."

+++++

Ministerský předseda Adamec se topí, nikdo nejde na pomoc. V poslední chvíli přiletí jeho andělíček strážníček, podá mu stébélko, zachrání ho a omlouvá se: "Ježíši, promiň, Láďo, že jsem se o chvilku opozdil." I rozčilí se soudruh ministerský a lapaje po vzduchu, nadává: "Copak vo chvilku! Ale kde jsi byl, když ze mne udělali ministerskýho předsedu!"

+++++

Jak se dovídáme z obvykle dobře informovaného pramene, vstoupil onehdá Erich Honecker na balkón svého bytu a protože byl pěkný letní den a on se cítil po operaci fit, vztáhl ruce a zvolal: "Dobré jitro, sluníčko!" "Dobré jitro, Erichu," odvětilo slunce. Rozjásaně běžel soudruh do politbyra: "Soudruzi, slunce právě uznalo DDR!" Tomu nechtěli soudruzi pochopitelně věřit. Ach, náš Erich, co ten toho napovídá! Pozval tedy Honecker soudruhy večer k sobě na aperitiv. Když se do jednoho dostavili, vystoupil na balkón, rozpřáhl ruce a zvolal: "Dobrý večer, sluníčko!" Nic. "Dobrý večer, sluníčko!" Zase žádná odpověď. Soudruh Erich, teď už nakvašeně: "Dobrý večer, sluníčko!" "Já jsem na Západě, ty troubo!" zasyčí to s výšin v odpověď.

+++++

Loví Mikeš Jakeš ryby a tentokrát má štěstí: chytne ve Vltavě tu zlatou. Chce ji, velkorysý, jak už on je, věnovat na zlatý poklad republiky, ale vtom rybička promluví: "Ach, soudruhu generální, pusť mě zase do té příjemně zaneřáděné Vltavy, splním ti jedno přání." "Jedno?" uvažuje Miloš nahlas, "je zvykem, že rybičky v takovéhle situaci splní přání tři." "No jo," praví rybička, "ale já žiju v reálném socialismu." - "Dobrá, dobrá," zamlouvá to Miloš, "tak teda jedno. Ale musí to být takové, aby lidi poznali, že nejsem takový hlupák, jak se domnívají, něco, co by vypulírovalo mou pověst. Víš co, rybičko? Udělej, abych mohl chodit po vodě." - "Můžeš mít, Miloši, tak jen to zkus." I dodá si Jakeš odvahy, vyleze z lodky a skutečně! Neponoří se, jde si klidně po vodě jako kdysi Kristuspán. Pozorují ho dva jiní rybáři a jeden praví druhému: "Vždyt je to, Franto, náš gentaj. Von se ten makotřas ani plavat nenaučil."

Nedávno byl amer. prezident v Moskvě na oficiální návštěvě. V 7 ráno vyšel na balkón své rezidence. Pod ním drnčí tramvaje a autobusy přecpané občany. "Kdo to je?" ptá se Gorbiho. "Páni Sovětského svazu." V 11 vyšel znovu na balkón a spatřil hejno limuzín, obsazených šoféry a jedním cestujícím. "Kdo je tohle?" zeptal se Gorbačova. "To jsme my," odpověděl Michail hrdě, "my služebníci lidu."

+++++

"Učit se, učit se, učit se," píší žáčci na nástěnku. Ostražitá učitelka našeptává řediteli: "Na vašem místě bych je tolik nechválila, ani nevíme, co a od koho se chtějí učit."

+++++

Na Václavském náměstí provolává hlouček občanů: "Ať žije Karel! Ať žije Karel!" Dva esenbáci stojí opodál. "Kterej Karel?" diví se jeden, "znáš nějakýho Karla?" "Neznám. Nebude to Karel IV., otec vlasti?" - "Ale kde, ten je dávno mrtvej." Hlouček stále roste a všichni volají nadšeně: "Ať žije Karel! Ať žije Karel!" "Já se tam du podívat, to sem zvědavej, kterýho Karla myslej," prohlásí jeden z orgánů. Když si prokletí davem cestu, spatří uprostřed volajících plakát, na němž je napsáno: "Jakeš je vůl. Karel."

KDO SE SMĚJE NAPOSLED

Štěnice z moskevského bytu amerického konzula se odvážila do konferenční místnosti konzulátu v naději, že se tam setká s jinými štěničkami. Vyptávala se jich na různé informace, ale družky mlčely. "Copak jste němé?" ptala se jich. Odpovídaly šeptem: "Psst! Naše síla spočívá v uchu."

+++++

Gorbačov má být zvolen generálním na doživotí. Jsou totiž obavy, že by následník chtěl odstranit také kouření.

Mařenku nikdo nechce,
ale byli bu tu zájemci o chlaupu

Znáte sovětský rentgen? - Lékař vezme dva Černobylany a postaví mezi ně pacienta.

+++++

Který rok v čs. historii je nejtragičtější? - Rok 1913 - to vyhořel smíchovský pivovar, narodil se Gustáv Husák a místo Aurory se potopil Titanic.

Šerif v městě Twin Falls v americkém státě Idaho viděl spadnout na zem „létající talíř". Ihned zburcoval místní posádku, posádka odborníky z úřadu pro výzkum vesmíru a ti zanedlouho přiletěli, oblékli se do bílých skafandrů a opatrně se blížili k zářícímu létajícímu talíři. Ani ne v půlhodině byli zpátky a zklamaně hlásili: „To není žádný tajemný předmět z vesmíru. Podle nápisu jsou to jen vrata z atomové elektrárny v Černobylu.

*

V padesátých letech burcovali komunističtí agitátoři dělníky na podnikových schůzích k vyšším pracovním výkonům heslem: Ameriku dohnat a předehnat.

O patnáct let později slevili a přikazovali: Neztrácet Ameriku z dohledu.

Teď jsou ještě skromnější. Říkají: Neztratit stopu!

*

K řediteli socialistického podniku přichází dělník a melduje: „Soudruhu řediteli, měl jsem přijít. Prý mi něco chcete."

Ředitel: „Jsem přijít? A proč... Á, už si vzpomínám, samozřejmě. Soudruhu, buď vítán... Kladu si za čest ti oznámit, že za tvé věrné služby podniku, ale to bych předbíhal... Pracuješ u nás pětadvacet let, každý tě zná, patříš tedy málem k inventáři, jsi nám všem známá postava... Chceme ti uspořádat oslavu toho pětadvaciteletého jubilea u nás, věnujeme ti hodinky... rádi bychom víc, ale víš, jaká je situace, ale hodinky dostaneš... to je to nejmenší, co můžeme pro tak věrného a známého spolupracovníka udělat... do hodinek dáme vyrýt tvé jméno... rádi to uděláme, soudruhu. Ale prosím tě, jak se vlastně jmenuješ?

*

Jaký je rozdíl mezi reálným socialismem a komunismem? Skoro žádný. Pouze v reálném socialismu je špatně organizován blahobyt, zatímco v komunismu je dobře organizovaná bída.

CO JE REÁLNÝ SOCIALISMUS?

Nejnovější definice z Prahy zní: „Reálný socialimus je naprosté a přesvědčivé vítězství ideologie nad zdravým rozumem.

*

Víte, jaký je rozdíl mezi Vasilem Bilakem, kalkulačkou a rychlíkem? Bilak má víc funkcí než kalkulačka a méně tříd než rychlík.

*

Soudružka učitelka žádá děti, aby přinesly pět korun na podporu bangladešského lidu, který byl postižen katastrofálními povodněmi. Děti přinesly, jen Pepíček ne. „Tatínek říkal, že povodně přejdou, bude zase sucho a podpory není zapotřebí." Za půl roku soudružka učitelka prosila děti, aby přinesly pět korun na podporu bangladešského lidu postiženého ukrutným suchem. Zse děti přinesly a Pepíček zase nic. „Tatínek říkal, že tam bude jistě brzy pršet, podpory není zapotřebí. A za dalšího půl roku soudružka učitelka slavnostně oznámila, že v Bangla Deši byla založena komunistická strana, aby děti přinesly po pětikoruně na podporu rozvoje činnosti strany. Děti přinesly po pěti korunách, jenom Pepíček přišel se stokorunou. Když se učitelka divila Pepíček to vysvětlil: „Soudružko učitelko, tatínek říkal, že je to pro bangladešský lid taková katastrofa, že ho musíme ze všech sil podpořit."

*

Praha - babička svačí - náhle se ozve dělová salva. „Co se děje?" ptá se babička.

„Ale přijel Gorbačov."

Za několik okamžiků další dělová salva. „Co se to zase děje?" ptá se babička už podrážděně.

„No Gorbačov přijel, babi."

„A to ho ti troubové napoprvé netrefili?"

*

Jaký je rozdíl mezi Dubčekem a Gorbačovem? Žádný, ale Gorbačov to ještě neví

*

Náčelník svolá podřízené policajty a oznamuje, že v 11.48 hodin mají akci. Soudruhům, kteří mají digitálky, vysvětluje: 11.48 to je pendrek, pendrek, židlička a sněhulák.

*

Závod na výrobu hudebních nástrojů Arirma dostal telegram: Urguji naléhavou prosincovou objednávku polnice. Nutně ji musím mít, abych zatroubil k ústupu. Podepsán Husák, Praha - Hrad.

Ako ho učili...

Afgánsky študent opúšťa Československú socialistickú republiku. Na letisku ho zastavil novinár a pýtal sa ho, ako sa mu v Prahe páčilo. Študent odpovedal svojou češtinou: „Fásený reproduktor! Těškoslovensko je lihově demokratický štáb se šokyalistickým řízením, vedený výstředním výborem, šízený komunistickou stranou a polibdírou, svedený v čele generálním nájemníkem Mustafem Rusákem. Nevíc se mi líbilo to faše pětleté hospodářské flámování".

Do menšího města přijede západní cizinec. Požádá recepčního v hotelu, aby mu na pokoj poslal nějakou pěknou děvu. Recepční pošle na pokoj pokojskou Lili. Za chvíli projde kolem cizincova pokoje a slyší její zoufalé výkřiky:

"Tím ne, tím proboha ne!"

Zhrozí se, že ten host může Lili ublížit a vtrhne do pokoje. Ale oba sedí proti sobě a situace vypadá velice spořádaně.

"Co křičíš, co se děje?" zeptá se pokojské.

"Ale on mi ten pitomec chce platit v rublech."

Skrtá esenbák sirky, aby si zapálil, a ani jedna nechce chytit. Konečně jedna chytí, esenbák ji sfoukne a zastrčí do kapsy se slovy: „Ta je dobrá, tu si schovám".

Dva esenbáci se na obchůzce dali po kolejích. Potká je železničář, zastaví a vytýká jim: "Tady se přece nesmí chodit, po trati." "Okamžitě půjdete s náma," řvou esenbáci. "Nám nikdo nebude nadávat, že jsme potrati."

+++++

Příslušník SNB žádá prodavačku v obchodě, aby mu dala tužku pro třetí třídu. Než mu stačí říci, že taková tužka neexistuje, další příslušník chce kulatý sešit. Ani jemu pochopitelně nevyhoví a velitel, který přišel o chvilku později, si stěžuje, s jakými nesmysly přicházejí jeho podřízení do obchodu.
"Já jim domluvím," slibuje velitel, "a teď mi prosím vás dejte globus jižních Čech."

+++++

Proč má každý esenbák u sebe vždy žiletku? Aby mohl každému zločinci odříznout cestu.

+++++

Esenbák si objednal u truhláře bedničku 30 m dlouhou, 10X10 cm v průměru. "Nač to potřebujete?" - "Chci si do ní uložit hadici na stříkání."

+++++

Přinesl esenbák domů dětem nafukovací balónek a povídá: "Tak, tady máte a hezky se podělte!"

+++++

Policajt přijel pozdě na schůzi a omlouval se: "Prominte, ale koupil jsem si nový patentní zámek ke kůlně, kde přechovávám kolo. Jsou sice na něm jen samé osmičky, ale ne a ne si vzpomenout, v kterém jsou pořadí."

+++++

"Mohl bych si od tebe vypůjčit to tvoje černé sako?" ptá se příslušník VB kamaráda. "Samozřejmě! Nač ho potřebuješ?" "Zemřel mi otec." Po třech měsících se kamarádi znovu potkají a majitel saka se ptá: "Kdy mi vlastně vrátíš to moje sako?" "To teď momentálně nejde. On ho má táta zrovna na sobě."

Víte, který rok našeho století byl nejbohatší na katastrofy?
1912! Toho roku strhl parník Titanik 1500 lidí do mořských hlubin a k tomu neštěstí se narodil soudruh Erich Honecker.

Vláda NDR přikázala znárodněným prodejnám masa aby do výkladu pověsily aspoň jeden vuřt. To proto, aby před nimi nestáli lidé frontu na kachlíky z keramiky.

Která je největší země na světě?
Kuba. Její srdce je v Havane. Vládu má v Moskvě. Hřbitovy v Angole a v Habeši. A lid je na Floridě.

"Cesta od kapitalismu ke komunismu je jako jízda s mnoha nebezpečími, je plná zatáček a zastávek, ale nakonec se vyplatí vždycky..." "Jistě. Jen - jak se jede zpátky?"

Dvě ženy v Polsku jdou nakupovat. Na obchodech jsou nápisy "Dnes zavřeno" - "Mléko nemáme" - "Maso nedovezli" - "Ryby nejsou". Tak konečně nemusíme už stát ve frontě" oddechne si jedna z nich.

Britská královna dlí na návštěvě v Polsku. Vysoký úředník ministerstva zahraničí ji ukazuje pozoruhodnosti Varšavy. Královna si všimne, že se její průvodce v každém kostele před oltářem pokřižuje, a ptá se po důvodu.
Výsosti, já jsem věřící katolík, ale ne praktikující."
"Jak se to srovnává s vaším úřadem?" ptá se Alžběta.
Výsosti, já jsem praktikující marxista, ale nikoli věřící."

Povzdech cs. straníka: Jak je prima, když člověk může večer vyměnit boty za pantofle a cizí politické názory za vlastní!"

Přednosta jedné železniční stanice na Slovensku byl tak dojat výzvou Vasila Bilaka k rychlejší práci, že se rozhodl vypravit všechny vlaky o hodinu dřív.

V galerii visí obraz na kterém je zobrazen pár, který leží v posteli. Obraz nese název: Lenin v Polsku. Chodí kolem toho chlapík, kouká ze všech stran a ne a ne přijít na to, co má společného název obrazu s tím, co je na něm. Zavolá průvodce a žádá vysvětlení.
Průvodce povídá: "Koho vám připomíná ta žena?"
"Krupskou" odpoví tázaný.
"Správně," zazáří průvodce. "A koho vám připomíná ten muž?" pokračuje.
"Trockého."
"No vidíte a už jsme doma! Lenin byl tehdy v Polsku."

Při Brně ostrá zatáčka, vlítne tam mercedes a bum! Z mercedesu vyleze západní Němec a nadává: Himelhergot, měsíční výdělek je v hajzlu."
Blíží se citroen a na témže místě bum! Z rozsekaného autáku se vyškrábe Francouz a spustí: "No, a celoroční úspory jsou v prachu."
Z dálky se sem řítí škodovka a ukvapený Čechoslovák řízne zatáčku a už je tam taky. Bum. Z trosek auta se vyhrabe pobledlý šofér, lomí rukama a blekotá: "Pane bože nebeskej, celoživotní úspory jsou v trapu." Přitočí se k němu Němec a povídá: "Patří vám to, člověče, to si musíte kupovat tak drahý auto?"

Vo Východnom Nemecku vypukne čoskoro totálna demokracia. Vraj už ani občianske preukazy nebudú ptorebovat, keď exodus dederónov ešte pár mesiacov potrvá. Všetci sa budú poznat osobne.

+++++

"V naší republice máme už jenom pokrkové síly," zajásal tuhle soudruh Pitra. "Nepřeřek ses?" podivuje se Fojtík. "Ale ne, pokrkové, sami říkají, že mají všeho po krk."

+++++

"Na tu novou škodovku Favorit se prý přijdou podívat papež, Niki Lauda a Vinnetou" - "A proč takové tři různé osobnosti?" - "Papež chce na vlastní oči spatřit ten zázrak, Lauda Velkou cenu a Vinnetou ty bledé tváře, co si favoritku kupují."

Michaila Gorbačova už nenazývají sovětští občané generálním, nýbrž "minerálním" tajemníkem. To proto, že se za jeho vlády na oficiálních banketech nepodávají alkoholické nápoje, nýbrž minerálka.

+++++

Na sjezdu sovětské partaje byl Gorbačov jmenován generálním tajemníkem na doživoti. Straničtí funkcionáři mají totiž strach, že by jeho nástupce mohl být nejen abstinent, ale i vegetarián.

+++++

Národnostní skupina Tatarů žádala na plénu sjezdu sovětské strany zákaz ruského přísloví "Nezvaný host je horší než Tatar". Spatřovala v ní diskriminaci své národnosti. Po poradě ústředního výboru bylo vydáno nařízení, že dosavadní znění přísloví se s okamžitou platností nahrazuje příslovím "Nezvaný host je lepší než Tatar". Z toho je vidět, jakou odezvu má vzrůstající kritika v Sovětském svazu.

+++++

Redaktor RP se ptá dílenského mistra ve strojírenském závodě: "Jaká opatření děláte, když začne docházet materiál?" - "Apelujeme na zaměstnance, aby méně kradli..."

+++++

Co je to NDR - sex? Nahé regály.

+++++

Jak se jmenuje člověk, který nejí maso? - Polák.

+++++

Jak se odpovídá na otázku "Jak se vám vede" v Číně? "Hůře než loni, ale líp než napřesrok". A v Maďarsku? "Děkuju, dnes líp než zítra."

+++++

Co jsou permanentní vlastnosti čs. hospodářství? Přechodné obtíže.

+++++

V SSSR se už nebudou dělat černobílé televizní přístroje. Prý moc bouchají.

+++++

Jaký je rozdíl mezi čs. a sovětským komunistou? Československý soudruh je aktivní, sovětský radioaktivní.

+++++

Jaký je rozdíl mezi žigulíkem a kolchozním polem? Žádný, obojí jsou lada.

+++++

Sekretářka ráno zdraví ředitele: "Ahoj šéfe!" Ředitel překvapeně: "Co tak familiárně a odkdy si vlastně, soudružko, tykáme?"
"No přece od té doby, co jsme spolu spali!"
"Co to blábolíte - kdypak my jsme spolu spali?"
"No přece včera, na té schůzi ROH!"

Objednal si orgán VB pokoj v hotelu a ptá se, kolik stojí. Recepční ho poučuje, že to záleží na poloze... "No, já spím ponejvíce na zádech."

Povídá kontrolor vedoucímu v samoobsluze: "Tahle inventura je vaše Waterloo. A ten Napoleon, kterého mi tu nabízíte, vám už taky nepomůže."

+++++

Starší manželé vycházejí z kina, kde promítali sov. film.
Škoda, že mi není čtrnáct," říká on.
"Proč?"
"Nebyli by mě na ten film pustili."

+++++

Jak se chová žena, kterou manžel přistihl in flagranti?
Angličanka: To jsi pěkný gentleman! Vstoupíš bez zaklepání.
Francouzka: Výborně, že jdeš. Už jsme se ve dvou začínali nudit.
Němka: To je nějaká přesnost? Měl jsi přijít v 6 a je 5.45 h.
Maďarka: Ale přece snad budeš věřit mně a ne svým očím!
Ruska: Tělo dala, ale dušu - nikagdá!
Slovenka: Miláčik, predstavujem ti nášho kádrovníka.
Češka: No, co koukáš? To je host, a co mu mám nabídnout, když všechno tak podražilo!

+++++

Do zvláštní školy (pomocné) přijde poradce pro volbu povolání.
Děti, je čas, abyste se rozhodly, čím chcete být. Tak třeba ty. Jak se jmenuješ?
Honza Mrkvička, prosím.
A čím chceš být?
Nevím.
No to nic. A co ty, holčičko. Jak se jmenuješ?
Já jsem Mařenka Nováková.
A čím chceš být, Mařenko?
Nevím.
Vzadu se zvedne ruka a ozve se: Prosím, já chci být policajtem.
No, to ses dobře rozhodl, to je krásné povolání. A jak se jmenuješ?
Nevím.

+++++

Jaký je rozdíl mezi kapitalismem a komunismem? Kapitalismus nabízí víc sýra, komunismus víc děr.

+++++

SSSR je země Třetího světa s prvotřídními raketami pod správou režimu, jehož rozum se nezmůže ani na druhotřídnost.

+++++

Čs. občan si stěžuje na poštovní správě, že mu vypnuli telefon. "Vždyt jste pomlouval Stb." - "Já? Jak to?" - "Stále jste při telefonických rozhovorech tvrdil, že vas estébáci odposlouchávají."

+++++

Orgán VB jde poprvé v životě na hon. Číhá, číhá a najednou před ním srnec. Esenbák vyběhne z úkrytu, vystřelí do vzduchu a zařve: "Stát! Policie!"

+++++

Franta jde po Hlávkově mostě a ptá se policisty: "Tady lidi asi často skáčou do vody, že?" "Ani ne. Většinou jen jednou a maji toho dost."

Kde leží v Československu hranice mezi cenovými úpravami, podmíněnými plánem, a zdražením? - Na Šumavě.

xxx

"Podle jakého klíče se dělníkům udílejí prémie " ptá se zahraniční návštěvník předsedy plánovací komise. "To je velmi jednoduché. Prémie se vyplácejí přednostně těm, kdo nejméně vyrábějí." - "Velmi originální: A jakpak to?" - "Protože jsou odpovědni za nejmenší počet zmetků."

xxx

V Budějovicích slavili třicáté výročí znárodnění továrny na škrob. Ředitel nešetřil chválou, nadšením nad tím, co se za ty roky vykonalo, jak se podnik rozšířil. Mezi čestnými hosty byl i děda Nováků, který si jako první objednal u znárodněné firmy škrob. Když mu ředitel udělil slovo, vykřikl děda místo přípitku: "Krucifix, soudruzi, kdy už konečně vyřídíte mou objednávku?!"

xxx

Jestlipak víte, jak se Varšavané po 13. prosinci nejrychleji dovolali policie, když se nesmělo telefonovat? Velmi jednoduše: stoupli si k telefonní budce a volali, co jim hrdlo stačilo: "Solidarność! Solidarność!"

xxx

Aby se odpomohlo chronickému nedostatku jižních plodů, byly ve větších čs. městech postaveny zbrusu nové automaty. Vhodí-li se do nich jeden kokosový ořech, vypadne koruna.

xxx

V jedné čs. továrně vynalezli nový automat, který byl hned dán do provozu: když se do něho vhodila koruna, vypadly dvě zpátky. Po roce však byl opět stažen z provozu: zjistilo se, že se na to doplácí.

xxx

Kterýsi americký průmyslový odborník si vyjel na studijní cestu do ČSSR. Mezi jiným navštívil i továrnu, která byla úplně zautomatizována. "Začali jsme skromně ruční výrobou," vysvětluje mu ředitel, "výroba jednoho kusu trvala téměř půl hodiny. Dnes k tomu potřebujeme jen deset vteřin." - "A co vyrábíte?" ptá se Američan - "Emailové štítky s nápisem: POZOR! PADÁ OMÍTKA!"

xxx

Státní kontrola zjistila, že na trati Praha-Pardubice jezdí každý den prázdný nákladák Stavebních podniků. Řidič jí to vysvětlil: "V rámci normalizačního procesu mi zvýšili normu tak, že stačím sotva jezdit - nehkuli nakládat a vykládat!"

xxx

"Prosím vás," ptají se stavbyvedoucího, "proč tady trpíte tu partu ulejváků?" - "Víte, voni maj za rok nejmíň pracovních úrazů."

Vrátil se esenbák z dovolené z Benátek. Vyptávání nemá konce. "Jaké to bylo v městě samém?" - "Ty lidi tam ale teda mají nervy! Všechny ulice sakumprásk zatopené, a voni si ještě zpívají!"

Dva členové KSČ diskutují: "Ty, prosím tě, řekl náš poslanec za posledního zasedání vůbec něco?" - "Ale tosevi, že jo." - "A co, prosím tě?" - "Zavřete vokno, táhne."

+++++

"Co soudíš o Jakešovi?" - "To je nejpoctivější člověk, kterého znám. Vypadá jako lump a skutečně také lump je."

+++++

Celopodniková schůze měla tři body: První bod - Soudruh Volezlo kritizoval ředitele. Druhý bod - Soudruh ředitel odpověděl na kritiku soudruha Volezla. Třetí bod - Se soudruhem Volezlem jsme se rozloučili.

Mezi tlustou Elsou, nejtlustší ženou ve Varieté, a novinářem ze sovětského bloku jsou určité podobnosti: Tlustá Elsa jí, aby si udržela linii, novinář ze sovětského bloku drží linii, aby mohl jíst.

+++++

V rámci perestrojky budou přejmenovány některé pražské obchodní domy. Bílá labuť na Nebud labuť, Kotva se bude jmenovat Sotva, Máj se přejmenuje na Nemaj.

+++++

I v ČSSR se konečně rozmáhají automaty. Vhodí se banán a vypadne šest korun.

+++++

Víte, jak se řekne anglicky perestrojka? - Science fiction.

+++++

Pan Novák na oddělení pasů a víz. Žádá výjezdní povolení do USA, chce se prý zúčastnit pohřbu Waldemara Matušky. "Ale ten přece neumřel," poučuje pana Nováka úřednice. "To nevadí, já tam počkám," tvrdí pan Novák.

Instrukce ředitele náměstkovi: Zítra v 9 hodin je zatmění slunce, tedy něco, co se každý den nevidí. Ať pracující nastoupí v pracovním oděvu na nádvoří. Při pozorování tohoto řídkého zjevu podám sám příslušný výklad. Bude-li pršet, nebude nic vidět a v tom případě půjdeme do jídelny.

Instrukce náměstka vedoucímu odborů: Na pokyn ředitele bude zítra v 9 hodin zatmění slunce. Bude-li pršet, nebude to možné v pracovním oděvu na nádvoří vidět. V tom případě se provede zatmění v jídelně, tedy něco, co se každý den nevidí.

Instrukce odborů vedoucímu oddělení: Zítra v devět hodin v pracovním oděvu dojde na zákrok ředitele ke zmizení slunce. Ředitel dá pokyn k tomu, má-li pršet, což se nevidí každý den.

Instrukce vedoucího oddělení skupináři: Bude-li zítra v jídelně pršet, což se každý den nevidí, zmizí v 9 hodin náš ředitel v pracovním oděvu.

Skupinář pracovníkům: Zítra v 9 hodin zmizí náš šéf. Škoda, že se to nedá vidět každý den.

+++++

Perestrojce říkají na Slovensku "prekabátenie".

KDO SE SMĚJE NAPOSLED

Může ryba nosit náušnice?
Proč by nemohla? Husák také nosí brýle.

+++

Různé způsoby života: Sedí šest Angličanů, každý před sebou whisky, jedna z nich je otrávená, nikdo neví která...
Sedí šest Francouzů, každý na klíně dívku povětrou, jedna z nich je nakažená, nikdo neví která...
Sedí šest Čechů kolem stolu, jeden z nich je udavač, nikdo neví který...
Visí na šibenici šest Rusů, jeden z nich je vinen, ale nikdo neví proč...

+++

Tři nejsledovanější čs. televizní seriály:

Nemocnice na kraji města, Plechová kavalerie, Pohřeb sovětských státníků.

+++

Nejnovější sovětská pálenka: Do úst se vezme švestka, zapije se horkou vodou... ojojoj, to to pálí...!

+++

Husák je těžce nemocen. Lékařské konsilium se tiše radí. "Musí být operován?" - "Já jsem rozhodně proti." - "Já jsem **rozhodně pro.**" - **"Ale propánaboha**, soudruhu kolego, to by se mohlo stát veliké neštěstí!" - "Jak to? Máte strach, že by se operace nezdařila?" - "Právě naopak, bojím se, že se podaří."

+++

"Už jste slyšel, že se kardinál Tomášek modlí, aby Pánbůh konečně otevřel Husákovi oči?" - "Ted? Kdy se všichni modlí, aby mu je konečně zavřel?"

+++

Na jaltské konferenci přišla řeč na papeže. "Kdo je to už papež?" ptal se Stalin. "Kolik má divizí?" Výrok se dostal až k papeži. Když se za pár let sv.Otec dozvěděl, že Stalin umřel, pravil: "Teď uvidí, kolik divizí máme my!"

+++

Když se Biiakova matka dozvěděla, jakou Vaska dělá kariéru, pravila: "Kdybych byla tušila, že se dostane tak vysoko, byla bych ho posilala do školy."

+++

Výstava návrhů na sochu s.Gustáva Husáka. "Nu, co říkáš mému pojetí?" ptá se autor vítězné sochy svého přítele. "Dobré..., ale myslím, že má dvě chyby." - "Jaké?" "Prvni chyba je, že by pod sochou mělo být napsáno: Odpočívej v pokoji." - "Jak to?" ptá se užasle sochař. "Vždyť přece s. Husák není mrtev." - "To je druhá chyba."

+++

Sovětské jednotky konečně opouštějí Afghanistan. Povídá velitel jednoho pluku: "Třicet let jsem tam strávil. Ale, soudruzi, verte mi nebo ne, při mém odjezdu neuměli domorodci pořád ještě kloudně rusky."

Policajt chce změřit vysoký sloup. Má zasouvací metr, vytahuje jej, skáče na sloup, ale nejde to. Ne a ne sloup změřit. Mimojdoucí chlapec se zastavuje, zvědavě policajta pozoruje a posléze mu radí: "Kdybyste ten sloup vytáhl ze země a položil, mohl byste jej změřit snadno."
-"Co kecáš, ty troubo," oboří se na chlapce policajt. "Já mám změřit výšku sloupu a ne délku!"

Rozhovor dvoch občanov, ktorí sa stretli na ulici:
-Ako sa máš?
-Dakujem. Lepšie ako zajtra.

Prešove prišiel do obchodu so známkami unsaft.
Prosím si patentnú zámku.
-Nemáme.
-Tak, obyčajnú.
-Nemáme.
-A prečo potom máte otvorený obchod?
-Lebo nemáme zámku.

Proč byl do vesmíru poslán jeden čs. a jeden sovětský kosmonaut a nikoli dva Slováci či dva Češi? - Protože by přistáli docela měkce v Mnichově.

xxx

V Kyjevě se koná výstava kuchyňských přístrojů. Manželský pár si se zájmem prohlíží model stroje na výrobu vuřtů. "Tohle je vysoce výkonný stroj, pýcha sovětské techniky. Může zásobit vuřty celé město," tvrdí zástupce firmy. "Skutečně?" diví se paní, "a proč to tedy nedělá?"

xxx

Když byl Brezněv na návštěvě ve Spojených státech, ukázal mu Carter stroj na loupání brambor. Později si Carter zajel do Moskvy. Brežněv ho vede před obrovitý předmět, zvící věžáku, ohrazený prkny, a prohlásí: "Tohle je naše, sovětská mašinka na loupání kartoflů, největší na světe." Nákladní vlaky přijíždějí, vysypou brambory za prkna a už to jede. Vtom z otvoru v bednění vyběhne mužíček s kudlou v ruce a nadává zoufale: "Všechny to zasypalo, co si s těma bramborama mám samojedinký počít?"

xxx

V posledních letech se pořádalo několik zájezdů českých a slovenských družstevníků do Svoětského svazu, aby čs. zemědělci poznali zemi, kde zítra znamená včera a poučili se z pracovních metod sovětskvch kolchozníků. Po návratu z jednoho takového zájezdu se ptají družstevníci svého šťastnějšího předsedy, který onu zemi na vlastní oči viděl, jak to tam vypadá. "Soudruzi, voni maj fantastickou techniku. Představte si: von sejou z helikoptér, žnou traktory a chleba jedí rozhlasem."

xxx

Potkají se dva komentátoři stanice Hvězda. "Člověče, já tě naší hospodářské situaci vůbec nerozumím." - "Já ti ji vysvětlím," nabízí se druhý. - "Děkuju, děkuju," brání se první. "vysvětlit ji taky dovedu, ale já ji právě proto nerozumím."

Český jézédák povídá svému příteli z města: "Letos sejeme obilí podle sovětského vzoru. Já ti něco řeknu: stébla jako telegrafní tyče." - "Není možná. Tak vysoké?" - "Ne Tak husté."

+++

Rozhovor na kongresu gynekologů v Praze: "U nás v Československu provádíme antikoncepci úplně bez pilulek." - "Skutečně ? Jakpak?" - "Cenami za dětské oblečení."

+++

Letadlo letí z Brna do Prahy. Najednou přitlačí jeden pasažér pilotovi k spánku revolver: "Teď poletíme přímo do Prahy." - "Ale tam přece letíme tak jako tak." "U mě si můžeš výmluvy ušetřit. Třikrát jsem letěl tuhle trasu a pokaždé jsme přistáli v Mnichově."

+++

Čs. občan žádá na pasovém úřadě výjezdní doložku k cestě do Londýna. Chce prý navštívit hrob Karla Marxe. Úředník nechce bumážku dát: "To by moh přijít každý. Kdo nám zaručí, že tam nezůstanete?" - "Ale prosím vás, soudruhu, jen se podívejte do mých papírů. Už jsem dvakrát navštívil Leninovo muzeum v Moskvě a pokaždé sem se vrátil do Prahy."

Rozhovor dvoch občanov, ktorí sa stretli na ulici:
-Ako sa máš?
-Ďakujem. Lepšie ako zajtra.

Ale aj takýto dialóg sme mohli počuť:
-Ako sa ti vodí?
-Ďakujem celkom dobre.
-To si ale poriadna sviňa.

-Počuli ste? Od mája sa v Československu zvýši životná úroveň o 50 percent!
-Nazaj?
-Doteraz sme mrzli a mali zásobovacie ťažkosti. Od mája budeme mať len zásobovacie ťažkosti.

V pražskom pivovare "U Fleků" rozjímajú dvaja ľudoví ekonómi:
-Som ukrutne zvedavý, čo by sme tu mali, keby neexistovala Rada vzájomnej hospodárskej pomoci?
-Všetko.

"Jak je ten svět malý!" povzdechl si československý občan a otevřel si kapesní atlas.

V bytecharkovského súdruha sedia dvaja podpití členovia strany.
-Vieš, Váňa, mám ťa naozaj veľmi rád. Nie preto, že piješ vodku. Koniec koncov, sám mám rád vodku. Nie zato, že kradneš, ty starý lump, napokon sme sa všetci naučili, ako hospodáriť v kolektíve. Nie preto ťa mám tak rád, že nenávidíš Židov. Kto z nás ich ľúbi? Poviem ti, ako je, prosto z mosta: Mám ťa rád, starký, lebo si dobrý a čestný..komunista!

Za slovenským pastierom doliezol až na salaš rozhlasový reportér, aby si zaspomínal na staré časy.
-Veru, bolo to zlé - spomína baca. - Jeden rok prišli vlci a zožrali mi desať oviec. Druhý rok medveď a zožral mi sto oviec. Tretí rok prišiel jaguár a prišiel som o všetky...
-Ale baca, - mierni ho reportér - na Slovensku predsa nie je jaguár!
-Tak február - opravil se flegmaticky pastieri

Dva esenbáci zastaví před semaforem na křižovatce, když je červená. Povídá ten jeden: "Hele, ta červená, to je zrovna taková barva, jakou máme na vejložkách!" "No, a hele," povídá ten druhý, když se objevila žlutá, "to je zase jako je barva našeho auta". "To je fakt," žasne zase ten první a "podívej se zelená, stejná jako je barva naší uniformy." Když se opět rozsvítila červená, povídá ten jeden: "Tak jeď, to už jsme viděli!"

xxx

V Československu je oblíbeným alkoholickým nápojem "myslivecká". Na etiketě láhve je vyobrazena hlava starého myslivce s fajfkou. Jedni říkají tomuto nápoji "dědek s fajfkou" a jiní "alkohol s lidskou tváří".

xxx

Škrtá esenbák sirky, aby si zapálil, a ani jedna nechce chytit. Konečně jedna chytí, esenbák ji sfoukne a zastrčí do kapsy se slovy: "Ta je dobrá, tu si schovám!"

xxx

Potká jeden kamarád druhého a hned. "Hele, nechceš letět za 800 Kčs do Ameriky tam a zpátky?" - "Tam a zpátky za 800 Kčs?" žasne oslovený," a není v tom nějakej háček?" - "Háček ani ne," odpoví kamarád, "ale letí se přes Sachalin!"

xxx

"Soudruhu praporčíku, proč nevstoupíte do strany?" - "Víte, soudruhu majore, ono je tam moc pokrytců." - "No, tím se nedejte odradit, ještě pro jednoho je tam vždycky místo."

xxx

A nakonec jeden vtípek Járy Kohouta:

Bil'ak navštívil JZD a ptal se agronoma na úrodu. Jézédák rozvážně zakýval hlavou: "Letos je to dobrý. Brambor máme takovou hromadu, že se můžou dotýkat božího trůnu." "Počkej, počkej, v komunismu přece Boha vůbec nemáme!" "Vždyt brambory také né!"

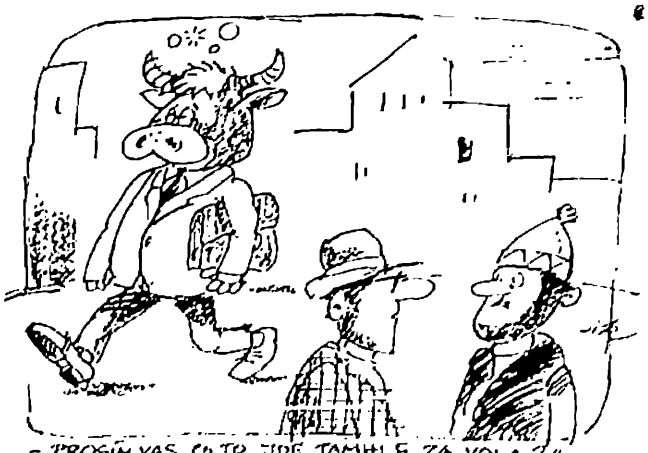

Archimedův socialistický zákon: Vážený soudruh je vytlačován nahoru silou, která se rovná síle vážených soudruhů, vážením soudruhem vytlačovaných.

+++

Desatero racionalizace mzdových soustav:

1. lenost - půl zdraví
2. co můžeš udělati dnes, můžeš udělati zítra také
3. stav se k práci tak, aby i jiní se měli kam postavit
4. pracoviště není krčma, proto se tam nezdržuj celý den
5. to, že pracuje jiní, není důvod k tomu, abys pracoval i ty
6. ztracenou chuť k práci nehledej
7. pokud ti slabě platí, nemůžeš silně pracovat
8. práce šlechtí člověka, ale socialismus šlechtice nepotřebuje
9. spis, který se do 30 dnů nevyřídí sám, nezasluhuje tvou pozornost
10. kdo nic neděla, nic nezkazí, a proto zasluhuje prémie

+++

Honecker pobýval nedávno "státně" v Moskvě. Po rozlučovací ceremonii hledí Gorbačov dlouho za odlétajícím a potom praví soudruhům ve své suitě: "Tak teda jako politik je Erich vskutku nula - ale líbat ten chlap umí báječně."

+++

Víte, že nová škodovka "Favorit" dostane nový lak? Bude se jmenovat bilak, vydrží 70 let a nikdy neodprejskne.

+++

V SSSR už vychází západní módní časopis Burda. A protože čs. soudruzi nechtějí zůstat pozadu, usnesli se, že to zkusí také. Časopis se však nebude jmenovat Burda, nýbrž Breburda a budou v něm vycházet sebrané střihy Vasila Bilaka.

+++

Vrak Titanicu chtějí společně prozkoumat Spojené státy, Sovětský svaz a Československo. Každá ze tří vlád se zajímá o něco jiného: USA o zlato, šperky a akcie. SSSR o technický know-how ve stavbě lodi o velkém výtlaku. Češi pak o orchestr, který až do samého zániku hrál veselé pochody.

+++

Na Pankráci: "Kámo, za co tě sebrali?" táže se muklové přírůstka. "Za protistátní pobuřování!" zní odpověď. "Snad jsi nenapsal na zeď, aby Ivani táhli domů?" - "Kdepak. Něco mnohem horšího! Napsal jsem křídou na zeď Sovětský svaz náš vzor." To si neumíte představit, jak mi estébáci namlátili."

+++

Bilakovo křídlo v ÚV KSČ se rozštěpilo na dvě frakce: na pesimisty a optimisty. Optimisté věří, že je Gorbačov dá napřesrok odvézt na Sibiř. Pesimisté naproti tomu očekávají, že tam budou muset jít pěšky - a ještě letos.

+++

"Mišo, všimni si, jak je Husák senilní," zavolal pražský občan J.N. na projíždějícího Gorbačova při jeho návštěvě v Československu. Okresní soud pro Prahu 1 ho nyní odsoudil k odnětí svobody na deset let a dva měsíce. Dva měsíce dostal za urážku hlavy státu, deset let za vyzrazení státního tajemství.

Reagan a Gorbačov se setkali v r. 1996 na věčnosti. Gorbačov se sebevědomě usmál: "Víte už o obrovském úspěchu komunistické strany v USA? Dostala ve volbách půl milionu hlasů." "Opravdu? A máte už nejnovější zprávy z hranic mezi Finskem a rudou Čínou?"

+++

Jaký je rozdíl mezi optimistou a pesimistou? Optimista se učí rusky, pesimista čínsky.

+++

Opravená přísloví

Bez peněz pro melouchaře nelez.

x

Přišel, viděl, ukradl.

x

Přes překážky k prémiím.

x

Před koncem kvartálu pozdě dech honit.

x

Nedělej z komára objektivní příčiny.

KCH

Co by se stalo, kdyby byli z Polska všichni Poláci vystěhováni do SSSR?
Stoupla by v obou státech úroveň inteligence.

Inzerát v čs. novinách: "Vyměním čtrnáctidenní zájezd Moskva-Leningrad-Kyjev za třídenní pěší túru do Rakouska."

Čs. zvířata měla sněm. Nadávalo se na poměry. Všechna zvířata si na něco stěžovala, jen zajíc pořád poskakoval, tleskal a volal: "Ať žije KSČ!" - "Co blbneš?" obořila se na něj zvířátka, "Jak to že jsi spokojený?" - "Mně ty poměry tak moc nevadí," pravda klidně zajíček. "Až bude nejhůř, skočím do sítě a oni mě budou exportovat na Západ."

"Už jsi to slyšel? Národní výbor urychlil přidělování bytu!"
"To snad není pravda."
"Bajo. Zatímco jsem byl v biografu, přidělil můj byt někomu jinému."

xxx

Muž se vřítí do papírnictví.
"Roli toaletního papíru, prosím!"
"Dostaneme ho až příští týden."
"Tak dlouho čekat nemohu!" A zase vyběhne.

xxx

V restauraci první kategorie:
"Přineste mi čaj bez rumu."
"Rum nemáme, může to být bez citrónu?"

xxx

Pan Kropáček se odebere do osobního oddělení a prosí, aby mu napsali doporučení pro cestu do Francie.
"Proč chcete, k čertu, soudruhu, jet do Francie?"
"Abych poznal život francouzského národa, jeho kulturu, abych navštívil Louvre, abych..."
"Nelžete!" přeruší ho personální, "Jávím sám nejlíp, co bych udělal, kdybych se dostal do Paříže!"

xxx

ČSSR udržovalo diplomatické styky samozřejmě i s Čínou. V té době navštívil předseda Mao Novotného. V rozhovoru se Toník zeptal, zda jsou v Číně také odpůrci režimu a kolik jich asi je.
"Opozice u nás nestojí za řeč," ujistil Mao, "maximálně 14 milionů."
"U nás jich není také víc," zajásal Antonín.

xxx

Krátce po zemětřesení v Bukurešti navštívil sedmihradský zeměděl rumunské hlavní město. Když se vrátil, ptá se jeho žena:
"Viděls tu katastrofu?"
"Samo. Dokonce jeho ženu!"

xxx

Na kterési veřejné budově ve Varšavě se skvěl obrovitý transparent:
AŤ ŽIJE SOVĚTSKÝ SVAZ!
Kdosi pod něj připsal: "Ale na vlastní útraty!"

xxx

"Natašo, zbláznila ses? Chceš si vzít osmdesátiletého dědka?"
"Nojo, ale představte si, když byl mladý, stiskl mu Lenin jednou ruku."

xxx

"Jaká pamětihodná událost se stala roku 1875?"
Nikdo neví odpověď. Konečně prozradí referent stranického školení: "U Uljanovů slavili páté narozeniny malého Vladimíra Iljiče."

Staršina poručil dvěma orgánům, aby změřili stožár na vlajku bratrského Sovětského svazu. Orgáni koukají na stožár, ale za živého boha nemohou přijít na to, jak zjistit jeho výšku. Konečně jeden dostane spásný nápad. Uříznou ho a právě ho změřili, když jde kolem staršina. "Ale, soudruzi," praví káravě, "já jsem chtěl vědět, jak je stožár vysoký, ne jak je dlouhý...!"

xxx

Bukurešťský žid se ptá souvěrce:
Znáš nejhroznější sen velkého Leonida?"
"Odkud bych ho měl znát?"
"Tak já ti ho prozradím: Rudé náměstí v Moskvě je přeplněno židy, všichni jedí čínskými tyčinkami jugoslávské čevabčiči s českými knedlíky a zapíjejí to rumunskou čujkou."

/Z knihy Jána L. Kaliny "Nichts zu lachen"/

Otázka Rádiu Jerevan: Je pravda, že se sovětští vojáci stáhnou z Afghánistánu?
Odpověď: V podstatě ano. Jsou ovšem nuceni udělat okliku přes Írán a Turecko.

•

Velké pátrání po zmizelém. Orgáni po dlouhém hledání najdou v lese hlavu.
'No jo, to je pan Novák," dí jeden.
'Ale kdepak, ten byl přece větší."

•

Přijde domů orgán ze školení a nadšeně vypráví: "My jsme dnes měli kurs karate. Já jsem vám s Frantou tak sek vo zem, že se půl hodiny nemoh probrat."
Za týden se opět chlubí: "Máňo, tak jsme se dnes učili džudo. Já jsem s Tondou zamával tak, že ho nemohli vzkřísit." Třetí týden se vrátí celý pořezaný v obličeji. A mlčí. "Nu tak, co dnes, Venoušl," vyzvídá žena, "měli jste džindžitsu?" Mávne rukou orgán: "Ale kde, učili jsme se jíst s příborem."

•

Vlak z Prahy do Bratislavy, v kupé sedí civilista a ještě jeden civilista. Cesta je nudná, co dělat? Pán začně vyprávět vtipy. Druhý se nesměje a omlouvá se: "Já prosím nerozumím. Ale jsem ESENBÉ." "Tak to já budu tu anekdotu vyprávět pomalu a dvakrát za sebou."

Je to nakonec docela logické: Program "řezat se hlava nehlava" mohou mít jedině ti, kteří žádnou nemají.

Analyzovat chyby demokratických politiků je historická nezbytnost. Zajímat se však o minulost bývalých komunistů je kádrování.

V.Davydovski

KDO SE SMĚJE NAPOSLED

Otázka: "Co dělat při popolachu atomové války?" "Vzít bílé prostěradlo, a po čtyřech se pomalu plížit na hřbitov." "Proč pomalu?" "Aby nevznikla falešná panika."

+++++

V moskevské tramvaji: "Odpusťte, prosím, jste snad sám nebo váš příbuzný členem nebo funkcionářem strany?" "Ne." "Jste snad vysoký důstojník naší slavné armády?" "Ne!" "Jste jistě členem našeho milovaného KGB?" "Ne!" "Tak vy pitomče, proč mi stojíte na noze?"

+++++

U bytu rodiny Ivana Ivanoviče zvoní ve čtyři ráno zvonek: "Nelekejte se, nic zlého se neděje," volá soused," "jen hoří dům..."

+++++

V hlavním městě SSSR vyšel nový telefonní seznam. "Nu, jste za námi hodně pozadu," míní západní diplomat. "U vás má sotva jeden z padesáti obyvatel telefon, v Bonnu má skoro každý druhý a v Bernu snad každý." "Typické kapitalistické počítání," zavrčí Rus, "nezapomeňte, kolik lidí u nás při každém telefonním rozhovoru poslouchá, co se telefonuje!"

+++++

Ptá se švýcarský žurnalista sovětského ministra zahraničí: "Proč některým Němcům říkáte "revanžističtí militaristé" a jiným "demokratičtí bojovníci za svobodu?" "Protože první odpírají sovětské tanky a druzí se o ně opírají."

+++++

"Budou generálové v SSSR nosit dál čepice z ovčí vlny?" "Ne. Počet generálů stoupá víc něž počet ovcí."

+++++

Stará Ruska pracuje už 20 let na Sibiři v továrně na samovary. Protože si samovar nemůže koupit, prosí písemně nejvyšší sovět v Moskvě, aby jí jeden samovar přidělil. Dostane odpověď, že to není možné, samovarů je nedostatek, ale ať si tu a tam odnese součástku samovaru domů a sestaví si samovar sama. Za dva měsíce píše stará Ruska zase do Moskvy. Děkuje za radu, ale když součástky dala dohromady, nebyl z toho samovar, ale raketa.

+++++

"Proč si bere Američan starší ženu?" "Protože je bohatá." "Proč si bere starší ženu Švýcar?" "Protože je dobrá hospodyně." "A proč si ji bere sovětský funkcionář?" "Protože osobně znala Lenina."

+++++

Schůze strany v Kijevě. Nadšeně hlásí předseda: "Náš vítězný soudruh kosmonaut přistane co nevidět na slunci." "To přece není možné! Vždyt by shořel." "Naše slavná strana není tak hloupá, podceňuješ ji. Soudruh kosmonaut přistane na slunci v noci, kdy slunce nezáří."

+++++

"Může být v SSSR opoziční strana?" "Ne. Kdyby se založila, stali by se všichni jejími členy a zase by byla jediná strana."

+++++

"Komunismus je naše největší dobro," hlásá partajní funkcionář, "bez ní by lid zahynul, mládež by chřadla, náš život by neměl obsah a smysl." "Trochu přeháníš, soudruhu," ozve se z posluchačstva hlas, "moji rodiče nebyli komunisté, jejich také ne a vůbec nikdo z mých předků." "No, a kde jsou? Nezemřeli už všichni?"

+++++

Dvě z vtipníku Járy Kohouta

Ve Varšavě předvádí na estrádě své číslo hypnotizér. Zavolá na podium tři dobrovolná media. Prvnímu povídá: "Jste na Sahaře, je vám nesmírně horko, potíte se!" Maník se opravdu potí, utírá si čelo kapesníkem. Hypnotizér mávne mu před očima rukou a medium se probudí. Druhému dobrovolníku dí: "Jste na severním pólu a je vám strašná zima a nemáte se čím přikrýt!" Medium se třese zimou a drkotá zuby ostošest. Hypnotizér ho mávnutím ruky probudí. Třetímu tvrdí: "Jste ve Spojených státech, jste nezaměstnaný, žijete z chudinské podpory, máte staré odřené šaty a bydlíte ve sklepě!" Třetí medium povídá výhružně: "A jestli mi teď zamáváte rukou před očima, abyste mě vzbudil, tak dostanete facku jako dům!"

+++++

Potkali se u Berlínské zdi dva východní Němci. Povídá jeden: "Wie gets dir?" - "Nemluv tak nahlas!" - "Proč bych nemluvil, vždyt zde nikdo není!" - "No, ja, aber copak víš, jestli jeden z nás není fízl?"

+++++

Pro případ výbuchu atomové elektrárny na Slovensku učinila vláda potřebné opatření: Češi a Slováci si vymění hymny: Zatímco Češi budou nadále zpívat Nad Tatrou se blýská, Slováci budou pět Kde domov môj?

Test dopravních orgánů. "Co to je karburátor?" Zkoušený orgán se kouká nechápavě. "Dobrá, dobrá, to nic," praví zkoušející, dáme jinou otázečku: K čemu je startér?" Dlouhé mlčení, zkoušený blekotá, ale zřejmě neví. "Nic se nestalo," dí zkušební komisař, "snad budete vědět, co to je motor." "Á motor, to já vím, to znám. To je... můžu to říct svejma slovy? Já tu vodbornou termitologii neovládám." "Ale prosím, prosím, to je ještě lepší." "Tak teda motor je... motor je.. to, co dělá rrrrrrr."

"Potom řekne těm na levici: "Jděte ode mne, prokletí, do věčného ohně, připraveného ďáblu a jeho andělům!"

(Matouš 25,41)

Kdo se směje naposled

Castro reční v Bratislave a nakoniec zvolá: "Nech žije sto miliónov Slovákov!" Husák ho potiahne za rukáv uniformy a šeptá mu, že toľko Slovákov nieto. Castro mu odpovedá: "Čo mi to vravíš, veď ja viem, koľko fliaš rumu vám posielam!"

...

Za poslednej návštevy Andropova v Prahe mucha stále lietala okolo sovietskeho hosta, Husáka, ktorý sedel pri Andropovovi, to napálilo a muchu zabil. Andropov ho nato karhavo osloví: "Ale s, Husák, čo to robíš, veď v socializme má každý právo na život."
Potom začne pred Andropovom skákať hlcha po stole. Andropov ju prstom pritisne na stôl a zadusí. Husák mu nato hovorí: "Prečo si ju zabil? Veď vravíš, že v socializme môže každý žiť."
Andropov nato uštipačne:"Žiť áno, ale nie skákať!"

"Horizont"

...

Přijde čs. občan k psychiatrovi "Pane doktora," povídá, "se mnou musí být něco v epořádku. Mně se každou noc zdá, jak se rostříhávám zátarasy na hranicích. "To není vůbec nic neobvyklého," dí psychiatr, "to se dnes zdá každému druhému. I mně." - "Nojo, pane doktore, jenomže já se pokousím projít ze západu na východ."

...

Gustáv Husák chodí rád na zaprenou po českých luzích a hájích. Tak takhle jednou potkal jednu babičku a ptá se jí: "Tak co, bábí, jak se daří?"
"Ale, ani se neptají, panáčku. Mám potíže s dětma. Mám tři syny. Dva z nich sou zavřený. Ten první nechtěl podepsat listinu ve prospěch smrti Horákové. Zavřeli ho. Tak ten druhý zas podepsal Chartu 77. Taky ho zavřeli."
"No a co ten třetí, babičko, taky něco podepsal?"
"Ten jedinej na nich vyzrál," rozzářila se babka, "ten se vůbec podepisovat neumí. Dneska se má dobře, slouží u SNB."

Z "Biče"

*

Dva esenbáci šli na houby a jednoho uštkla zmije. Jeho partner vytáhl notes se statěmi o první pomoci, nalistoval "uštknutí hadem", pak vytáhl bouchačku a vystřelil do vzduchu. "Co blbneš, prosím tě?" ptá se uštknutý policajt, "to snad chceš přivolat pomoc?" "Koukej, tadyhle stojí... uštkne-li tě had, je nutno okamžitě vypálit ránu!"

*

Víte, kdo má v ČSSR 200 IQ? 200 esenbáků.
Ale dohromady.
A kdo nemůže dostat zánět mozkových blan? Orgán VB. Mikroby ve vzduchoprázdnu hynou.

...

V nejlepší pražské restauraci sedí sovětský a čs. funkcionář u luxusního oběda. U vedlejšího stolu jí zatím jeden host suchý chléb a zapíjí ho vodou. Všimne si ho sovětský tavaryšč a ptá se: "Není tohle Gustáv Husák, váš generální tajemník?" - "Ověmže je," praví český soudruh lhostejně. "A jak to, že jí tak chudobně?" - "Víte, to je jeho koníček. On si namlouvá, že je o tři leta před ostatními občany."

...

SSSR: Kdy je člověk senilní? Když stojí s prázdnou síťovkou před obchodem a nemůže si vzpomenout, zda jde na nákup nebo z nákupu.

...

Zpověď v Polsku: "Otče, mám dlouhý nůž a jako souseda funkcionáře strany. Mám bodnout?" - "Synu, to by bylo nekřesťanské a přivedlo by tě to do neštěstí." - "Tak tedy nemohu dělat nic?" - "Brousit, synu, brousit."

...

Bulharsko: Co se musí udělat, aby byl mozek Todora Živkova veliký jako hrášek? Musí se napumpovat.

...

Píše se rok 2100, při výuce dějepisu se učitel ptá: "Tak kdo nám poví, kdo to byl Gustáv Husák?" Ve třídě velké mlčení. Učitel přinesl naučný slovník a vyzval žáka Pepíčka, aby heslo našel a hlasitě přečetl. Po chvíli hledání Pepíček radostně oznámil, že už heslo našel: "Gustáv Hásák, bezvýznamný prezident ČSSR v áře Karla Gotta, udržovaný příspěvky Ivana Lendla."

...

Husák a představitelé vlády a strany obdrželi telegram: "KSC ROH JA". Nemohli vyluštit, co telegram znamená. Zavolali úspěšného hudebníka Mládka, který je mistr zkratek, vždyť složil i skladbu, která je pouze ze zkratek. Mládek po přečtení telegramu řekl: "Soudruzi je mi to úplně jasné, ale nevím, zda Vám to mohu říci".
"Ale, soudruhu Mládku, nám přece můžeš říci vše!"
"Nu když to tedy chcete vědět, tak tedy: "Konec spokojených časů, rychle opusťte hrad, Jurij Andropov."

...

A nakonec vtípek Járy Kohouta:

Stěžuje si jedna paní: Tak jsem vymetla všechny krámy a koště jsem nikde nesehnala.

LENINOVA PROROCKÁ SLOVA:

„Nejdříve se musíme snažit dostat do své moci východní Evropu, potom masy v Asii a nakonec musíme napojit poslední baštu kapitalismu, Spojené státy.
Nepotřebujeme pro to mnoho bojovat, neboť nám sami padnou do rukou jako zralé ovoce. Musíme si zajistit spolupráci učitelů a profesorů na školách a universitách, pacifistů a reformátorů, a tím ovlivnit duševní a myšlenkový chod kapitalistické mládeže, která později odmítne účast na krvavém konfliktu ve věci komunismu ..."

Otázka radiu Jerevan: Proč jsou v Sovětském svazu tak oblíbeny špičaté italské polobotky?
Radio Jerevan odpovídá: Protože se jimi dá zašlápnout Ivána i v koutě.

*

Největší škůdci Československa v roce 1983 1] Obaleč modřínový. 2] Povaleč rudý.

*

Široká řeka Volha. Pluje po ní vor, na voru sedí Ivan Ivanyč. Vor uvádí do pohybu žena, která odstrkává vor bidlem. Ze břehu je slyšet hlas: „Ivane Ivanyči, zastav, vystup, posedíme, okurky pojíme, vodky popijeme, pobesedujeme."
Ivan Ivanyč volá: „Kuzmo Kuzmiči, rád bych zastavil, vystoupil, poseděl, okureček pojedl, vodky popil, pobesedoval. Ale jak vidíš, nemohu. Vezu ženu do porodnice!"

NOVÉ ŠLEHY Z ČIŽKOVA „BIČE"

Stojí dva pohraničníci na hranicích a zasněně pohlíží na západ. První se ptá:
— Co si ty, vlastně, myslíš o naší vládě?
„Přesně totéž, co ty!"
— Pak mi nezbývá, povídá zas ten první smutně, než tě zatknout!

*

Ptá se soudruh Kapek kardinála Tomáška výsměšně:
„Tak co, monsignore, kdy už nám podepíšete tu přihlášku do strany?"
— Ale ihned po vaší zpovědi, můj synu

*

Kdopak ví, co to byl Dekret kutnohorský?
— Dekretem kutnohorským přiděloval kdysi Karel IV. byty v Kutné Hoře.

*

Balancuje číšník dvěma taliři na rukou v Domě pohostinství v Praze. Nadává: „To sem blázen. Ne a ne si vzpomenout, kerej z těch dvou gulášů jsou vlastně ty dušený játra pro toho v koutě".

*

Sovětská vlajka dostane nový znak: Amora. Proč Amora? Je po zuby ozbrojený a má nahý zadek.

*

Taky čs. vlajka dostane nový znak. Klokana. Proč klokana? Inu, odpovídá to situaci. Vysoko vyskakujeme a máme prázdnou kapsu.

Vedoucí přidružené výroby v JZD Mokropsy se žení. Svatební veselice je v proudu. Muzika vyhrává, všichni jsou v kole. I Marjánka tancuje se svým ženichem. Najednou hlasla světla. Minuta, pět, deset ... a opět se rozzářila. „Kdybych byl věděl, že to tak dlouho potrvá", popotáhl si ženich bujaře kalhoty, „byl bych tě připravil o poctivost už tady!"
Rozjařené Marjánce náhle jakoby v krku zaskočilo. „Tak tos nebyl ty ...? "

„Politický uprchlík", který si za pár tisícovek dolarů mezitím „upravil poměr k ČSSR" se ptá doma příbuzných: „Jsou pravdivé ty západní pomluvy, že naši lidé stále ještě musejí stát fronty na maso a česnek? " – „Dneska už opravdu jen zřídka –když něco je."

Rakouský Žid se chystal na cesty. Kamarád se ho ptal: „Kam jedeš? " – „Do Československa," „A nebojíš se? Vždyť je tam třídní boj? !" – „No, ty tři dni to přece nějak vydržím, ne? "

NĚKOLIK ŠLEHŮ Z „BIČE"

„Milej pane, povídá pán soudruhu Kožešníkovi ve výtahu pražského hotelu Intercontinental, jednou nahoře, jednou dole..."
— Taky filozof?, rozveselil se Jaroslav. „Kdepak, liftboy!"

*

„Přejete si také housku?, ptá se číšník v Domě pohostinství hosta.
— Ano.
„Tak už nejsou", dí číšník.

+++++

Setkají se tři žraloci. Stěžuje si jeden: "Já jsem ji nedávno spolkl Bulhara a od té doby mám pořád v tlamě chuť česneku." "Já to mám horší. Pozřel jsem Angličana a ještě tak jsem opilý whiskou." - "Ja jsem na tom nejhůř," pravi třetí žralok," spolkl jsem Rusa a od té doby plivám samé medaile a řády."

+++++

Jdou dvě prostitutky pařížskou ulicí a potkají Husaka. Jedna ho přeuctivě pozdraví. Diví se přítelkyně: "Prosím tě, proč jsi tak naramně zdvořilá?" - "Copak neznáš majitele největšího bordelu na světě?"

+++++

Rozdíl mezi curyšským a moskevským návštěvníkem restaurace? Sotva se Curyšan posadí, už vypráví vtip. A sotva Moskvan vypráví vtip, už sedí.

+++++

Příslušník VB vyndá z kufru brambory, nakrájí je a vysype z okna. Potom nakrájí cibuli a salám a taky je vysype z okna. "Co to děláte?" diví se spolucestující ve vlaku. "Bramborový salát." - "A proč ho tedy vyhazujete?" - "Já ho nerad."

+++++

Vlak Pardubice-Kolín. Esenbák vytáhne z kapsy krabičku, vezme z ní špetku jakéhosi prášku a vyhodí ho z okna. Několikrát za sebou. Před Kolínem už je to spolucestujícím divné. "To je prášek proti vlkům," vysvětluje ochotně příslušník. "Copak tu jsou vlci?" žasnou občané. "No, vidíte," dí spokojeně orgán.

+++++

Duben. Po Václaváku od Muzea sjíždí pomalu tank, na kterém vlaje americká vlajka. Lidé otvírají okna, vybíhají z domů a nadšeně volají: "Ať žije svoboda! Ať žijí Američané!" Příklop tanku se otevře, vystrčí hlavu usmívající se rudoarmejec: "Nět svoboda! Nět Amerikánci! APRÍL!"

+++++

To je hrozné," hřímá ředitel Pankráce. "Jak jste mohli toho diverzanta nechat utéci? Copak jste neobsadili všechny východy?" - "Obsadili," odpovídají bachaři, "ale on utekl vchodem."

+++++

Ředitel pražského cirkusu se chlubí novinářům: "Naším nejlepším číslem je vystřelení muže z děla." "A snese ten člověk takový náraz?" - "To nevím, ještě nikdy jsme ho nenašli."

V Rusku stáli ľudia v rade na vodku. Hodinu, dve, tri. Napálilo to jedného z nich a hovorí: Ideme zastreliť toho Gorbačeva, ktorý zaviedol tákě poriadky.

Po chvíli sa vrátil a tí v rade na vodku sa ho pýtali: Tak čo, zastrelil si ho?

— Kdeže, tam je ešte väčší rad ako tu.

Na rohu ulice v Moskve zhovárajú sa dvaja "obchodníci".

— Nerozumiem — hovorí prvý — ako môžeš tak lacno predávať metly. Ja kradnem tovar na metly, a predsa si to nemôžem dovoliť.

— A ja zas áno.

— Ako?

— Ja kradnem hotové metly.

Zastavárna

VÝROKŮ PAMĚTIHODNÝCH

Závidíme

V letošních Lidových novinách nebude ovšem k Taufrovu výročí patrně nic, nanejvýš nějaká pomluva, invektiva nebo totální despekt; političtí odpůrci nebývají a dnes už vůbec nejsou způsobilí ke spravedlivému kritickému soudu ve věci uměleckých hodnot. Taufra vždy přímo nenáviděli, protože mu záviděli talent, invenci a charakter.

(Zuzana Nová, K nedožitým osmdesátinám Jiřího Taufra. Naše pravda, 10.7. 1991, č. 49, s. 3)

Charakter

Taufer, jeden z těch, kteří Biebla dohnali k sebevraždě, včera mluvil při odhalení pamětní desky na domě, z jehož okna Bieb vyskočil. Vrah pronášející projev k uctění památky své oběti - to je jeden z typických rysů socialistické morálky. Vím - od Viléma Závady, z doby jeho sdílnosti v druhé půlce 60. let - všechno, co mu o příčinách a okolnostech Bieblovy sebevraždy řekl Nezval. A ten ty věci věděl detailně od ministra Václava Kopeckého.

(Jan Zábrana, Modré sešity /2/, Literární noviny, 18.7. 1991, č. 39, s. 12)

Bývávalo?

„Nejsem z těch, kdo věří, že u vás někdo někoho stále sleduje, poslouchá, udává. Ale myslím, že tomu nejvíc věříte vy sami. Omlouváte tím nedostatek odvahy mít vlastní přesvědčení a v případě potřeby je hájit. Ano, bojíte se mluvit. Ale bojíte se, protože nevěříte v žádnou pravdu a žádná vám za to nestojí, abyste ji hájil za každou cenu."

(anglický novinář Clinton hrdinovi románu Jiřího Muchy z roku 1963 Pravděpodobná tvář, Čs. spisovatel 1990, s. 78)

Být svůj

Ty sprostoty vůči mně, jaké jsou organizovány v tisku, už nějak přežiju. Pro spisovatele je to ostatně cenná zkušenost; chystám se ji zpracovat v další knize, která naváže na Vabank.

(Alexej Pludek v Psaní L. Vaculíkovi, in: Kdo udal spisovatele Vaculíka, Špigl 17. 1. 1991)

KDO SE SMĚJE NAPOSLED

Zkouška nových "orgánů" SNB: "Co uděláte, když chytnete zloděje v záhonu rebarbory?" - "Zaženu ho do záhonu salátu." - "A proč, prosím vás?" - "Nu, protože se mi bude salát do protokolu lepší psát než "rebarbora"."

+++++

Jdou dva příslušníci po Karlově mostě. Jeden právě přesnídává, ale pokaždé než ukousne, přeběhne na druhou stranu. Ptá se kolega: "Co blbneš, prosím tě?" - "Ále to ten zubař. Před hodinou mi vyblomboval zub a přikázal mi, že musím kousat dvě hodiny dycky na druhý straně."

+++++

Zkouška nových šoférů SNB. Na řadě je normální uchazeč. Zkušební komisař: "Jak byste nám vysvětlil funkci spojky?" - "To prosím... to prosím nevím?" - Komisař: "Jinou, lehčí otázku: K čemu je výfuk?" - "Prosím k tomu..., k tomu... aby se ... dám se poddat." Komisař: "Tak to zkusíme ještě jinak: Co je to motor?" - "Prosím..., prosím vrvrvrvr..."

+++++

Američan se dopustí v ČSSR dopravního přestupku Příslušník ho zastaví a přikáže mu, aby o svém přestupku udělal písemné prohlášení." - Američan protestuje: "Neumět česky..." - "V tom případě vás musím zadržet," hrozí esenbák. "To raději to zkusít. Dát pejpr!" Přeloží papír a vloží do něho desetidolarovku. "No vidíte," povzbuzuje ho orgán, "říkáte, že neumíte česky psát a zatím máte už polovinu hotovou."

+++++

Vypravuje Rus Američanovi o velikosti sovětské říše a aby ho ohromil, dává mu příklad:

— V Kazachstanu máme tak obrovské lány pšenice, že když u jednoho konce startuješ autem ráno v osm hodin, trvá to až do šesti večer, než dojedeš na druhý konec.

Američan pokyvuje uznale hlavou: „Já vím, my jsme taky kdysi mívali taková auta."

*

Sedí v sovětském vlaku stařeček a chlapec. Po dlouhé době se stařeček rozkývá k hovoru. „Kam jedeš, chlapče?"

—Jedu z Moskvy do Leningradu, odpovídá hoch.

„Já zase z Leningradu do Moskvy", vysvětluje děda.

Dlouho je ticho, až se chlapec osmělí a ptá:

—Jak je to možné, dědo? Já z Moskvy do Leningradu, vy z Leningradu do Moskvy v jednom a témže vlaku?

„Stařeček mu to vysvětluje: „Vot takája těchnika!"

Přeli se Rus, Američan a Čech, která z jejich zemí má nejhustší lesy. Rus tvrdil, že když se někdo ztratí v tajze, marně ho hledají i čtrnáct dní vrtulníkem. Američan se chlubil, že ačkoliv je americká elektronika dokonalá - z družice ve vesmíru se dá přečíst na Zemi nápis na krabičce zápalek - přece jenom, když někdo zabloudí ve vermontských lesích, někdy ho vůbec nenajdou. Čech se jen usmíval a konstatoval, že v Československu musí být lesy přece jen nejhlubší a nejhustší. „Představte si - řekl - ještě dnes, čtyřicet let po válce pořád z nich lezou partyzáni a chodí si pro medajle."

*

Vřítí se do lékařské ordinace muž a křičí: „Pane doktore, hned mě operujte. Mám něco na hlavě mezi ušima a očima. Je to naléhavé" Doktor se brání, tak rychle že to nejde, že se každý pacient musí nejprve vyšetřit, ale muž se nedá odbýt: „Ničím se nezdržujte, hned operujte."

„A proč vás mám operovat, co se vám děje, jak se to projevuje?" ptá se doktor.

„Pane doktore, je to děsné. Pořád něco jiného slyším a při tom pořád něco jiného vidím."

*

Jaký je rozdíl mezi Castrem a Bilakem? Castro je politik z Kuby a Bilak kuba z politiky.

*

Ranní rozkaz na sovětské posádce: Prověrky u našeho praporu prokázaly, že je všechno celkem v pořádku. Jenom soudruh zdravotnický inspektor vyčítá, že si málo měníme prádlo. Proto nařizuji: v 21 hodin nástup po jednotlivých rotách do klubovny a tam vám soudruzi staršinové přečtou, kdo s kým bude prádlo měnit.

*

Učitelka je se třídou na vycházce v lese. U jednoho stromu leží a dokonává veverka. „Podívejte se, děti - vyhlíží učitelka - co to tu je?" Děti se na veverku dívají, ale nedovedou uhodnout, co to tam je.

„Ale, děti - zlobí se učitelka - vždyť se o tom učíme každý den!"

Pepíček si sedne na bobek, prohlíží veverku zblízka a pak vyhrkne: „Krucinál, to bych neřek', že takhle vypadal Lenin."

*

Na mezinárodní výstavě výpočetní techniky ve Vídni se předváděl také počítač Československé akademie věd. Je to počítač moderní, již mluvící, vyrobený z dovezených dílů. Na povel se z čs. počítače ozve:

„Nemáme maso, nemáme maso."

Polský licenční počítač na povel hlásí:

„Co to je maso, co to je maso?"

V dalším předvádění přišel ke slovu počítač Spojených států. Po zmáčknutí patřičného knoflíku říkal:

„Co to je nemáme, co to je nemáme?"

*

Na psacím stole prezidenta Husáka zazvoní telefon:

„Tady je Gorbačov, Gustíku. Mám jen jednu otázku. Rostou u vás letos v lesích houby?"

„Za moc to nestojí." - odpovídá Husák.

„Tak si z toho nic nedělej, samozřejmě ti pomůžu. Ještě dneska ti posílám padesát tisíc kozáků."

Inzerát Intouristu: Navštivte Sovětský svaz dřív, než Sovětský svaz navštíví vás!

xxx

NDR má nový státní znak: rudé nohy na černém podkladě. Význam: Rudí tápou v temnu.

xxx

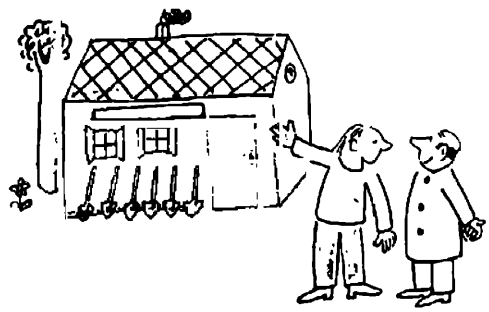

„Firmu to nemá, ale vypadá to na hospodu."

V ČSSR není dnes k dostání kostkový cukr. Formiček je zapotřebí k výrobě přídělů másla.

xxx

Jaký je rozdíl mezi Polskem a NDR? Polsko je týden před NDR.

xxx

"Mohl bys mi vysvětlit, co je to vlastně socialismus?"
"Játi povím příběh a přijdeš na to určitě sám: Je to už dávno, co žil jeden velký muž. Jen mu tak říkali, že byl velký. A ten se jmenoval Lenin. On se vlastně jmenoval Uljanov, ale říkali mu Lenin. A ten měl kamaráda. On to vlastně nebyl jeho kamarád, ale říkali to o něm. Vlastně se ani neměli rádi. A ten se jmenoval Stalin. On se vlastně jmenoval Džugašvili, ale říkali mu Stalin. A ti dva udělali v říjnu revoluci. Ona vlastně nebyla v říjnu, nýbrž v listopadu. Ale v té zemi divů vždycky všechno dlouho trvá, než to dopadne. Ale my říkáme říjnová revoluce, i když byla v listopadu. Hlavně se v ní vraždilo, tak tomu říkáme socialistická. A vlastně to nebyla revoluce..."
„... ale to je vlastně velikánskej bordel...!
"Tak vidíš, žes nato přišel sám, co je socialismus.

xxx

Kandidát na místo "esenbáka" s výborným kádrovým posudkem jde k přijímací zkoušce. Aby mu zkoušku ulehčili, vzhledem k tomu posudku, klade mu zkoušející lehkou otázku: "Kdo zabil Abela?" Kandidát se zarazí, ale aby nevypadal tak blbě, vyžádá si den na rozmyšlenou. Sotva přijde domů, ptá se ho dychtivě nedočkavá manželka: "Tak jak jsi dopadl? Přijali tě?" - "Asi jo," povídá budoucí "esenbák", když už mi přidělili první případ.

Z "BIČE"

Prehľad pracovných síl *v ČSSR k 1. januáru 1980*

Počet obyvateľov celkove	15, 000 000
Z toho starších ako 60 rokov	2, 000 000
Zostáva na prácu	13, 000 000
Z toho mladších ako 18 rokov	4, 000 000
Zostáva na prácu	9, 000 000
Z toho študujúcich	500 000
Zostáva na prácu	8, 500 000
Z toho úradníci	1, 550 000
Zostáva na prácu	5, 200 000
Z toho vojaci a ešteváci	1, 200 000
Zostáva na prácu	4, 000 000
Z toho chorí a blázni	1, 550 000
Zostáva na prácu	2, 450 000
športovci a umelci	2, 347 654
Zostáva na prácu	102 346
Z toho väzni (Pankrác,Leopoldov)	102 344
Zostáva na prácu	2

Teda Ty a Ja !!!

Z toho vyplýva, že tento stav by mal byť pre nás výzvou k činorodej práci a popudom k vyššej iniciatíve.
Musíme viacej pracovať. Najmä Ty, pretože ja na Teba robiť nebudem !!!

Z "HORIZONTU"

ŽENA - NEBO ZVÍŘE?

Státní zdravotní ústav v Praze svolává mimořádnou poradu, aby vyřešil problém jedné pracující ženy, která zaslala ústavu tento dopis:
Žádám Vás o laskavé vysvětlení, jsem-li žena - nebo zvíře, já sama to nedovedu posoudit.
Ráno vyletím z postele jako ptáček, běžím do zaměstnání jako zajíc, jsem vyplašena jako sova, abych přišla včas. V práci dřu jako vůl. Žádá-li vedoucí o něco, říká mi holubičko. Ženy tvrdí, že jsem pyšná jako páv. V poledne po všem honění mám hlad jako vlk.
V závodní kuchyni vaří jako pro prasata a porce dávají jako pro vrabce. Po obědě běžím jako jelen, pak jdu na schůzi, kde sedím jako kvočna a kývám hlavou jako osel. Po schůzi běhám po nákupech jako honící pes a nákup tahám domů jako mezek.
Doma uklízím, vařím, běhám jako srna, přitom na děti krákám jako vrána; pak přijde manžel a ptá se: "Cos vařila, kuřátko?" - "Zatím nic, broučku." On na to: "Tak cos dělala celý den, ty huso!?. Jsi líná jako veš!" Pak vlezu do postele a spím jako liška a tak to jde ze dne na den.
Jsem ze všeho utahaná jako kůň, spocená jako myš a hubená jako koza. Nejraději bych bučela jako kráva!!
A proto prosím o posudek, jsem-li žena nebo zvíře!?!?!?!?!?

Československý turista stráví v Moskvě celý den prohlídkou výloh hodinářství. Spolucestující se mu posmívají: "Jak můžeš kupovat sovětské hodinky? Co, prosím tě, jen hledáš?" - "Hodinky, které mi v srpnu 1968 ukradli."

+++++

Nynější šéf KS SSSR je úplný protiklad svého předchůdce. Andropov byl polomrtvý, když úřad zastával. Černěnko je naprotitomu položivý.

+++++

Schůze vůdců sov. bloku v Moskvě. Černěnko vybuřuje: "Západoněmečtí revanšisté nám zamořují svými průmyslovými odpadovými plyny celou zem." Účastníci pokyvují se zavilým souhlasem. Po chvíli však čs. vůdce Husák zrozpačití a breptne: "Ano, jistě, soudruhu Černěnko, ale proč se pořád díváte na mne?" - "Protože se to přihází pokaždé, když k nám vane vítr z Československa."

+++++

Proč si zaslouží sov. vedení důvěry všeho lidu? Protože důvěra nepředpokládá vědomost.

+++++

Otázka Rádiu Jerevan: Co se stane, nahradí-li se v Moskvě všechna "ucha" svatojánskými broučky?
Odpověď: Moskva konečně zazáří jako Las Vegas.

+++++

Z prostonárodních písní Járy Kohouta: Tatínku, tatínku, já se bojím Pershingů. Jen se neboj, milé dítě, Sovětský svaz ochrání tě. Západ vyřídíme krátce, máš raketu na zahrádce...

NĚKOLIK ŠLEHŮ Z „BIČE"

„Doma jezdím ve Volkswagnu", povídá Herr Schwarz ze západního Německa, „ale do ciziny si beru Mercedesku".

— Já zase doma používám Renaultku di na to monsieur Dupont — ale na reprezentaci venku mám Citroen.

„My jsme na tom lépe", hlaholí Ivan Ivanovič," po mátuše Moskvě jezdíme autobusem a za hranice vyjíždíme v tanku".

*

Cikán byl u prověrky. Člen komise se ho ptá: „Pracoval jsi pro fašisty?"

— Pracoval.

„Jeje, to je zlé. A pro nacisty také?"

— Prosím taky!

„To je ještě horší. Nemůžeme tě přijmout. Jak bys mohl pracovat se soudruhy, věrnými komunisty..."

— Jako to? Vždyt jsou to pořád ti samí!

*

Inspektor ministerstva obchodu přišel neočekávaně na kontrolu venkovské filiálky Pramene. Hrozně ho rozčílilo, když našel čtyři zaměstnance podniku, jak mažou karty v prázdném magacínu.

„Počkejte, jak si na vás posvítím!", povídá si pod vousy. Stiskne poplašné zařízení a čeká, jak to teď bude všechno lítat. Siréna se rozhouká a za minutu na to vrazí do dveří skladiště číšník odnaproti a na tácu nese čtyři pěkně napěněná piva.

*

V I T E,

... co je Leningradské kvarteto? Leningradský státní symfonický orchestr po návratu z USA.

... jaký je největší světový problém dneška? Najít způsob, který by zabezpečil, že lidstvo přežije své vlastní vynálezy.

... jaký je rozdíl mezi Titem a Brežněvem? Tito je bez vědomí a Brežněv bez svědomí.

Kdo se směje naposled

Co mají společného západoněmecký a polský systém? - Ani v té, ani v oné zemi se nedostane nic za zloté.

xxx

Sovětský svaz má systém dvou stran. Jedna je u moci, druhá sedí ve vězení.

xxx

Polská definice obchodu se SSSR: My tam dovážíme uhlí a Sov. svaz si zato bere naši ocel.

+++++

Má to jednu hlavu a 36 zubů. Co to je? - Žralok. — A má to 15 hlav a 6 zubů? - Politbyro KS SSSR.

Bere ještě pan doktor? ptá se děda, který přišel na zdravotní středisko poněkud pozdě. "Bere, dědo, bere," ujišťuje sestra, "ale teď už jen v obálce."

xxx

V ČSSR budou vydány nové bankovky s tvářemi známých herců. Na pětistovce bude vyobrazen Boháč, na stovce Brzobohatý, na padesátce Chudík a na desetikoruně Švorcová.

Několik ukázek z Kubičkova slovníku dělnických průpovídek:

— S vámi je sranda jako při oslavě Dne učitelů!
— Je lepší být nalitej než zabitej!
— Rotrhnu tě jako včerejší noviny!
— Zbytečnej jako mužský bradavky... jako ÚRO...jako ROH.
— (Jsem) nevinnej jak Slánskej.
— Dočkej času jako Četka Tassu!
— Jak se máš? – Jako dveře. Sem tam se namažu, občas si vrznu a čekám, až mě zavřou...

KDO SE SMĚJE NAPOSLED...

V době sjezdu KSČ leží před sjezdovým palácem lidský exkrement a sirka. Exkrement se ptá sirky: "Jak to, že nejsi uvnitř?" - "Mne přece vyškrtli. A co ty že nejsi uvnitř?" - "No, o mně se přece jedná."

+++++

Naděžda Krupská se s Vladimirem Iljičem prochází po Něvském prospektu. Potkají Kuzmu Kuzniče. Ten už z dálky volá: "Vladimire Iljiči, dej na vodku!" Krupská okřikne manžela, který už sahá pro kopejku: "Nic mu nedávej, nebo se zase ožerete a budete střílet z Aurory."

+++++

Přišli Reagan, Gorbačov a Husák do nebe a svatý Petr je informuje: "Tady budete každý bydlet a mít dopravní prostředek podle toho, jak jste se zasloužili o lidstvo." Přijdou ke krásné vile s fordem. "Tady budeš bydlet ty, Ronny." Jdou dál a přijdou k betonovým bytovkám, před nimi stojí lada. "Tady budeš bydlet ty, Míšo." Za rohem stojí polorozbořená chalupa s motorovým kolem. "Tohle je určeno pro tebe, Gusto." Po čase se všichni tři sejdou. "Tak co, Gusto, ty asi moc spokojený nejsi." Husák si vesele prozpěvuje, poskakuje z nohy na nohu a vůbec není skleslý. Reagan se jeho dobré náladě podiví, ale Husák radostně vysvětluje: "Já jsem ještě nedopadl nejhůř. Dnes ráno projel kolem mé chajdy Lenin na koloběžce a zpíval si: "Stan malý mám, a nohy tak dlouhé..."

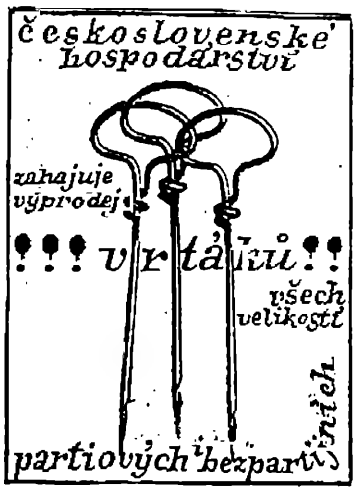

NAKRESLIL JÁRA KOHOUT

"Hovoří Rádio Jerevan":

Dotaz: Je pravda, že Gagarin dostal za oblet Země auto čajku?
Odpověď: Nu, v podstatě to pravda je, ale nebyl to Gagarin, ale jeden učitel ze Sverdlovska, nebyla to čajka, ale kolo, a nedostal je, někdo mu je ukradl.

Dotaz: Je možno se milovat v den výročí VŘSR?
Odpověď: V podstatě ano, ale pouze s vlastní manželkou, aby radost z milostného aktu nepřevýšila radost z osvobození dělnické třídy.

Dotaz: Jaký je rozdíl mezi socialismem a reálným socialismem?
Odpověď: Jako mezi aktem milostný a aktem pietním.

Dotaz: Neznamená glasnost a perestrojka výprodej socialismu?
Odpověď: V žádném případě. Nic podobného nepřichází vůbec v úvahu už proto, že by ho nikdo na světě nechtěl koupit.

DŘÍVE SE TOMUTO VOZÍKU říkalo systém RVHP - ráno vyjedu, hovězí přivezu. Jak vidno, není nejvhodnější ani na mimořádně výhodný nákup.
Foto Ondřej Němec - LN

py"?/--Sovětská kontrarozvědka unášela čs.občany až do r.1954 s vědomím StB. Dokazatelne zmizelo v Gulagu 327 osob. V r.92 5 čeští historikové studovali v Moskvě kartotéky Gulagu a zjistilo, že lágry na Sibiři a jinde - prošlo na 120.000 Čechů.--J.Hořec zachytil deportáče Židů z býv.Podk.Rusi v článku "Vlaky smrti Mukačevo-Osvětim". Šlo o 106.000 osob.-- Zločiny komunismu budou považovány za promlčené až dnem 29.12.2001.--

Novotný přišel nedávno domů a svěřuje se manželce "Představ si že mě chtějí soudruzi navrhnout jako čestného doktora. Co myslíš, mám to vzít?" "Bodejť ne, ty vrtáku! Víš, jaká je doba. Zejtra tě třeba vyhodí a tak ty sis mohl ote vřít ordinaci!"

HUMOR „BIČE"

Paní Novotná se vrátila brzy z divadla domů. "Co to, žes přišla tak brzy?" ptá se ji hradní pán, "to se ti ta hra nelíbila?" — Ale co tě vede", povídá paní Božena, "ale na programu stojí: mezi prvním a druhým dějstvím uplyne rok. Tak co tam budu dělat, prosím tě?"

Drda prý zase napsal knihu. Nazval ji: "Moje myšlenky." Když to vyšlo, zavřeli ho do Bohnic!

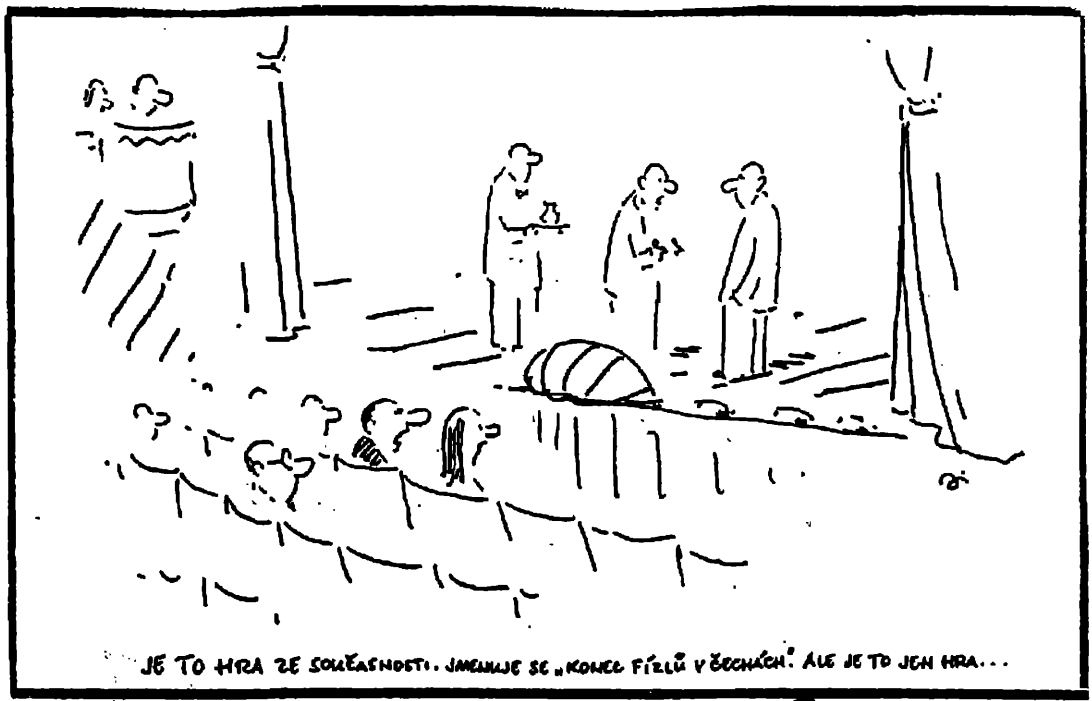

LN 28.1.91 Kresba Vladimír Jiránek

POŽADÍ ANEŽSKÉ POUTI V ROCE 1988

Svoboda vyznání zaručena

Osobní účast bývalých vedoucích funkcionářů federálního ministerstva vnitra Františka Kincla a Aloise Lorence na nezákonných akcích nedávných let se zkoumá. Bylo např. zjištěno, že jimi řízená Státní bezpečnost přijala řadu opatření, jejichž cílem bylo zabránit účasti věřících na Anežské pouti v Praze dne 8. 3. 1988. Vyvrcholením tehdejších oslav byla slavnostní mše v chrámu sv. Víta na Pražském hradě.

Z dříve přísně tajného spisu „akce Anežka" č. j. KS - 0039/ /01-88, pochází instruktáž pro příslušníky StB, kteří působili mezi věřícími uvnitř chrámu. Z materiálu vyjímáme: „... K zajištění tohoto opatření jste nasazeni na tuto akci do chrámu sv. Víta na Pražském hradě"

— kapacita chrámu sv. Víta je asi 3000 osob
— cílem tohoto opatření je zajistit klid věřících a nepřipustit případné provokace a jakékoli vystoupení protistátního a protispolečenského charakteru. Po skončení mše zůstat mezi věřícími a podle situace buď je doprovázet odchodovými trasami směr Černá věž do ulice Na Opyši nebo severní branou (do ul. U Prašného mostu). V případě snahy věřících doprovodit kardinála Tomáška z chrámu sv. Víta do arcibiskupského paláce, působit na věřící s cílem opětovně nedopustit jejich zmanipulování katolickými laiky a představiteli některých církví, případně provokacím ze strany Charty 77
— Ústroj všech příslušníků civilní, slušné oblečení bez doplňků služebního stejnokroje (boty, ponožky, košile atd.)
— po vstupu do objektu se rozptýlit mezi věřící
— nehlučkovat se
— v každém případě se vyvarovat mluvení o služebních záležitostech, nediskutovat o opatření
— chovat se jako věřící, tzn. přizpůsobit se jejich chování v plném rozsahu
— kleknout, pokřižovat se, po vyzvání kněze k podání ruky pozdrav opětovat a na pozdrav odpovědět Pokoj s tebou a ne pozdravem Čest práci
— dodržovat kázeň a pokyny církevních pořadatelů v rámci mše.

Smyslem je, aby z celého chování a jednání příslušníků nebylo zřejmé, že se jedná o fiktivní věřící.

(vyb) 9/2/91

Kdo se směje naposled

Čs. hospodářství. úspěch, spěch, pech ech, h...

+++++

Čs. perpetuum mobile: Kdo nic nedělá, nic nezkazí. Kdo nic nezkazí, bývá odměněn. Kdo je odměněn, bývá povýšen. Kdo je povýšen, nic nedělá. Kdo nic nedělá, nic nezkazí...

Potrestání nevinných 5/ Vyznamenání nezúčastněných.

+++++

Turista ze Západu se informuje v Moskvě na ceny pokoje v hotelu. "20 rublů za noc, 30 s koupelnou," odpovídá recepční. Krátce poté projeví stejný zájem turista československý. "10 rublů za noc, 15 s pastí na myši."

Číslo 4, duben 1974

Čemu se doma smějí

Sešli se tři medvědi: americký, sovětský a československý. Stěžoval si americký: „Už to není jako to bývalo. Když jsme měli hlad, nachytali jsme si pár zajíců a natrhali si borůvky a bylo nám dobře. A teď — zavřeli nás do ‚národních parků' a každý týden nás turisti tak nakrmí lahůdkami z konzerv, že je nám potom tři dny zle."

„No to já mám daleko horší," říká sovětský medvěd, „mě každej rok na 1. máje oblečou do červených trenýrek a červenýho trička a musím pochodovat na Rudým náměstí."

„To já jsem z vás na tom nejhůře," naříká československý medvěd. „Napřed mě vyhodili ze Svazu medvědů a teď mě dokonce poslali do Brd dělat kukačku."

*

„Tomu opravdu nerozumím," říká sekretářka na ústředním výboru strany. „Tady je telegram z Konga. Nějakýj náčelnik píše: „Vaši instruktoři byli opravdu moc dobří — Pošlete další!"

*

Pan Mráz ujížděl krajinou, lehce svíral volant nové škodovky, řezal zatáčky a spokojeně si hvízdal. Jel stále rychleji, když tu se cosi ozvalo písklavým hláskem:

„Jeď opatrně, Venouši!"

Mráz ztuhl, rozhlédl se po prázdném automobilu — nikde nikdo. Přiškrceně špitl: „Je tu někdo?"

„Já," znovu to řeklo, „já, tvůj strážný andílek."

„A kkkde jssi?" panu Mrázovi se rozdrkotaly zuby.

„Sedím ti na rameni."

Mráz se podíval — a skutečně. Byla tam malá, rozkošná a poloprůhledná bytůstka. Laskavě ji pohladil po hlavičce. Pak mu ale přes obličej přelétl stín nevole. Rozpřáhl se a vrazil andílkovi takovou, že sletěl na sedadlo. „Mám prej jet opatrně!", zařval. „A kde jsi byl, vole, když jsem vstupoval do partaje!?"

*

MUDr. Žilka je novátor. Zavedl na svém oddělení léčbu podle sovětského vzoru. Pacienti leží v pokojích vždy po dvou. Vyfasují klobouk. Tak dlouho ho smekají a vzájemně se zdraví a zdraví — až se uzdraví.

*

„Jo, holky, zvýšení platu!" prohlásila jistá Máňa Kabelková z pražské Oriónky. „Už jsem v týhle čokoládovně deset let. A jediný, co se mi za ten čas zvýšilo, je akorát krevní tlak!"

*

Co vlastně je komunismus?

Nejdelší, nejsvízelnější a nejkrvavější cesta ke zdravému kapitalismu.

*

Policajt jde večer po Václavském náměstí, vidí na zemi zrcátko. Zvedne je, podívá se a ustrne: „Ta tvář — tu odněkud znám!" Kráčí dál, zase se podívá, zase ustrne. „To musí bejt někdo z alba zločinců", říká si a spěchá na policejní ředitelství do Bartolomějské ulice. Prohlíží album zločinců za albem, už je přes půlnoc, chlapa ne a ne najít. Po celonočním hledání přichází v poledne domů, kde na něho čeká manželka s vepřovou a knedlíkem. Lituje, jak je ze služby unavený a ptá se, co vlastně dělal.

Místo vysvětlování policajt sáhne do kapsy, podá jí zrcátko. Manželka se podívá, teď ustrne zase ona a křičí: „Tak tohle je ta tvá těžká služba celou noc? Teď ses prozradil. Flákáš se, mamlase — tady to vidím — po nocích s děvkama!"

*

Vrátil se Brežněv z porad v Bonnu do Moskvy. Je unaven. Ráno se jde mýt, vzhlédne k zrcadlu a říká si smutně: Stár, jsem stár, velmi stár . . . Náhle se vzmůže a rozjařeně provolává: SUPERSTAR!

*

Jak se řekne řeznictví a uzenářství v japonské češtině?

PRAZDNY HAKY MASO FUČ.

*

Neuvěřitelné! Budějovickými ulicemi šel občan a nesl pod paží pět roliček toaletního papíru. Hned ho obklopili lidé a chtěli vědět, kde to nedostatkové zboží koupil.

„Ale to je omyl," bránil se muž, „já ten papír nekoupil, já si ho jen nesu z čistírny!"

STOPY NAŠÍ HISTORIE JSOU BEZNADĚJNĚ ZAMÁČENÉ... 8

21/4/02

V Československé socialistické republice, jak známo, je nedostatek kloset—papíru. Není proto divu, že bylo celé Václavské náměstí na nohou, když se objevil jeden občan nesoucí pod paždím celý balík tohoto vzácného zboží. Hned se, přirozeně, kolem něho nakupila spousta lidí. Každý chtěl vědět, kde to koupil, nebo zač to vyměnil. "Ale, co vás vede, lidičky, to jsem nikde nekoupil — já si to nesu z čistírny."

V duchu perestrojky vybral sa Gorbačov po slovenských dedinách a mestečkách, aby ľuďom vysvetlil, ako sa v Sovietskom zväze za jeho vlády pomery menia. Po prednáške sa opýtal poslucháčov, či majú nejaké otázky.

— Mal by som — hovorí Nepoučený.

Gorbačov: Von s otázkou.

— Chcel by som vedieť, či aj v Sovietskom zväze sú občania, ktorí sú nespokojní so stranou.

Gorbačov: — V podstate ich niet a ak ich aj je zo tri-štyri milióny, to je maličkosť oproti 250 miliónom. A u vás na Slovensku?

— Aj u nás toľko ako u vás, tak tri-štyri milióny.

HUMOR

Súdruh Fúzik sa vrátil zo služobnej cesty v Ríme.

„Tak čo," pýta sa ho riaditeľ, „dúfam ,že sa ti podarilo presvedčiť Talianov, že naša mena nie je o nič horšia ako napríklad dolár?"

„Nie som si istý," hovorí súdruh Fúzik, „ale faktom je, že keď som hodil do fontány Trévi korunovú mincu, naparili mi policajti pokutu za znečisťovanie verejného priestranstva..."

Zdeněk Žažek

„Zda bych, kolego, prosil o konzultaci. Pac ant má utkvělou představu, že je kráva, já se však domnívám, že ze mě dělá volal."

*

Pri oslave silvestra na jednom zo západných veľvyslanectiev v Moskve si jeden z diplomatov povzdychol:

„My sa tu takto veselíme a zabúdame na všetkých, ktorí dnešnú noc musia stráviť v službe. Tak napríklad súdruhovia z odpočúvacej služby KGB, ktorí sú vďaka tomuto nášmu večierku takí zaneprázdnení, že si nemôžu ani len otvoriť fľašu šampanského..."

Povzdych sotva doznel, keď zazvonil telefón. Jeden z diplomatov zdvihol slúchadlo. Na druhom konci sa bez jediného slova ozval zvuk otvárania fľaše šampanského.

Co dělá mráz, když nemrazí? Běhá komunistům po zádech.

Husák, Štrougal a Biľak na špiritistickej seanse vyvolali ducha Švejka a radili sa s ním,

a/ ako vyriešiť zlú hospodársku situáciu v Československu,

b/ ako vyriešiť bytovú krízu v Československu,

c/ ako vyriešiť náboženskú otázku,

Švejk pohotovo poradil:

a/ Uzavrite hranice na východ, aby nás nemohli Rusi okradnúť.

b/ Otvorte hranice na Západ, aby odišli tí občania, čo odísť chcú.

c/ Odstráňte z kostolov obrazy svätých a dajte miesto nich do kostolov fotografie komunistických predstaviteľov, isto iste prestanú ľudia chodiť do kostola.

Roman KOZEL

KMEN 22.9.1988

AFORISMY

Podlézat je možné i stáním v pozoru.

Naléváme-li si čistého vína, neměli bychom šidit na míře.

Běžný dialog: Jeden mluví a druhý přikyvuje.

Kávičku

[redacted]ám přinesu, pane inženýre," řekl číšník roku 2000, ale [redacted] Rudé právo už nevychází."

Host [redacted]ikývl; za čtvrt hodiny si objednal cigarety a zas chtěl Rudé právo.

„Ty cigarety milerád, pane inženýre, ale Rudé právo, jak jse mu řekl — nevychází."

Inženýr znovu přikývl; za chvilku si objednal malý koňak a do třetice trval na tom Rudém právu. Číšníkovi povolily nervy.

„Kolikrát vám to mám ještě říkat, že Rudé právo už nevychází!"

„Já vím," zarděl se pan inženýr. „Jenže, když já to tak rád slyším!.."

MICHAL JŮZA

XXX

Na Velehradě L. P. 1985
zůstali jsme v noci na modlitbách,
a přišli policajti
a vyzývali nás -

jménem zákona,
rozejděte se!
A když jsme se nerozešli,
šli se poradit,

a přišli zase a volali -
ve jménu Ježíše Krista,
rozejděte se!

1992

Na pražském byťáku: „Kolikrát jsem vám už, soudruhu, povídal, abyste s tou žádostí přišel zítra, a vy pokaždé přijdete dnes."

+++

„Kritiku hostů ze Sovětského svazu musíme přijmout i tehdy," poučuje ředitel muzea nového asistenta, „je-li neoprávněná. Například: Když Brežněv ještě žil, přišel se k nám podívat a vytkl nám, že gorilí hlava je špatně preparovaná." — „Aha. A byla to přitom dobrá práce, ne?" — „Jistě, opravdu krásné benátské zrcadlo."

+++

Francouzským domácím zvířatům se zachtělo zvědět, jak se vlastně žije v Československu. Poslala na výzvědy delegaci: býka, prase a kohouta. Býk se vrátil hned druhý den: „Rudé prapory, rudé hvězdy, rudé nápisy, Rudé právo, to mě nervy nevydržely." Třetí den bylo zpět prase: „Popelnice jsou prázdné, to by našinec mohl snadno umřít hlady." Kohout se objevil až po pěti letech: „Já dostal pět járů za to, že jsem zakokrhal."

+++

Po pohřbu náčelníka VB házeli všichni do hrobu na rakev kytice. Poručík Sůva hodil na rakev bonboniéru — nesehnal totiž kytici.

+++

Nastala houbařská sezona a do lesa vyrazil policajt. Našel krásný hřib a říká si pro sebe: „Tady jich přece musí být víc." Rozhlíží se, ale hledá marně. Vytáhne pendrek, bác do hřibu a rozkazuje: „Kde máš kamarády?" Hříbek pochopitelně nic. Rozzuřený policajt pokračuje ve výslechu, až je hříbek na padrť. Sebere rozmlácené kousky, dá je doma na stůl a žena spustí: „Ty darebáku, ty surovče. Co jsi s tím hříbkem dělal?"

— Co bych s ním dělal, vymlouvá se policajt. Uklouzl na umývárně."

*

Sovětští manželé—uprchlíci sní v Traiskirchenu o Kalifornii a San Francisku, kde — mají to z jisté huby — leží zlato na ulici, jen se shýbnout. A skutečně, sotva přiletí do San Franciska a sestoupí z letadla, vidí manželka na zemi destidolarovou bankovku.

„Hele, podívej se, deset dolarů na zemi."

— Na mou duši, potvrzuje manžel.

„Tak je přece seber", rozkazuje žena.

— Dej mi pokoj, odsekl manžel. Ještě jsme ani neprošli imigrační prohlídkou a už mě honíš do práce!

*

Dotaz na rádio Jerevan: Je to pravda, že Ivanu Iljičovi darovali na 1. máje na Rudém náměstí automobil Volha?

Ano, vcelku je to pravda. Pro přesnost je však třeba dodat, že to nebylo na Rudém náměstí, nýbrž na Náměstí revoluce. Dále je třeba dodat, že to nebyl automobil Volha, ale bicykl Ukrajina. A pro úplnost je třeba dodat, že mu kolu nedarovali, ale ukradli.

*

Olympijské hry v Los Angeles. Maličký Čechoslovák uchopí kladivo, lehce jím zatočí a vypustí jej daleko za hranici světového rekordu. Při druhém pokusu hodí ještě o patnáct metrů dále. Hlediště šílí, gratulanti vyzvedávají maličkého Čecha na ramena a kdosi se ho ptá:

„Jak je to možný, jak je to možný?"

A maličký Čechoslovák se skromným úsměvem povídá:

„Ale, to nic není. Dejte mi k tomu kladivu ještě srp a vůbec ho nenajdete."

LINGUISTICKÁ

Potkali se Francouz, Angličan a Čech a začali se hádat, která řeč je nejtěžší. Povídá Francouz: „Francouzština je rozhodně nejtěžší ze všech evropských řečí. Malý příklad: my píšeme Bordeaux a čteme to Bordó." — „To angličtina je těžší", povídá Angličan, „my píšeme např. Isle of Wight a čteme to ajlouajt". — „To nic není," vychloubá se Čech, „u nás se píše Gottwaldov a čteme to Zlín."

(Čechobrazilián)

A Polish joke

General Wojtech Jaruzelski, worn out with running the country, called Lech Walesa and said he was taking a holiday and Walesa could govern Poland in his absence. He, the general said, Walesa succeeded in doing three things—filling the empty shelves, solving the housing shortage and emptying the churches — he would be unconditionally set free.

After some weeks, Jaruzelski returned and found all this had been accomplished.

"Why, God, how did you do it," he said.

"Easy," said Walesa. "To fill the shelves, I closed down the frontiers to the East and kept Polish goods in Poland.

"To solve the housing shortage, I opened the frontiers to the West. And to empty the churches, I declared a fortnight of compulsory prayers for Leonid Brezhnev."

JAZYKOVÉ ZÁKAMPÍ

Drtivá většina

LN 21/4/90

Když byl pan Jakeš prvním tajemníkem a mluvival v televizi, nepůsobil dojmem tvrdého, energického člověka, ale když řekl **drtivá většina**, což byla v jeho projevech frekventovaná fráze, pronesl tato slova způsobem, že nás zamrazilo. Výraz byl totiž v dokonalém souladu s obsahem. Toto spojení si samozřejmě nevymyslel — užívalo se po léta a užívá se zhusta i dnes. Co chvíli o ně můžeme zakopnout v novinách. Je přímo ideálním vyjádřením podstaty totalitního systému, těžko bychom našli lepší.

V demokratickém systému by nikdy většina neměla být **drtivá**, nemůže tu logicky předpokládanou menšinu prostě **převálcovat** tím krutým přívlastkem jak pásem tanku. Většina může být třeba **rozhodující, výrazná, naprostá nebo úplná**, přesněji třeba **dvoutřetinová, tříčtvrtinová** nebo jiná. Docela pěkně zní většina **převážná**. Je v ní totiž přítomen moment vážení, a tím i stálá možnost, že se misky vah mohou svážit tam, kde bude převaha nebo kam budou položeny hodnoty **závažnější**.

K čemu směřuje naše úvaha? Měli bychom přívlastek **drtivý** ve spojení **drtivá většina** zakázat? Ovšemže ne. Takové hyperboly neboli nadsázky jsou v jazycích dost běžné a častým užíváním se jejich spojitost s původním významem oslabuje. Ani ve výraze **drtivá většina** tomu nebývá jinak: při jeho vyslovení nám často nevytane na mysli sloveso **drtit**, od něhož je přídavné jméno **drtivý** odvozeno, nýbrž prostě máme představu velmi výrazné většiny. Původní význam si však uvědomíme tam, kde nás k tomu podnítí kontext. Ano, v komunistické propagandě bylo to **drcení** spoluobčanů slyšet.

Ještě jednu věc musíme připomenout: spojení **drtivá většina** se nezrodilo v češtině. Jeho kolébkou je asi francouzština: **majorité écrasante**. Francouzské přídavné jméno je odvozeno od slovesa **écraser** „drtit", které dalo vznik i názvu trhaviny **ekrazit**. Francouzština dala asi podnět k podobnému spojení v němčině: **erdrückende Mehrheit**. Zhruba stejného významu je ruské **podavljajuščaja bolšinstvo**. A tak bychom mohli ve své procházce po evropských jazycích pokračovat: téměř ve všech bychom našli podobnou nadsázku. Bylo by škoda, kdyby se čeština tohoto expresivního evropeismu vzdávala jen proto, že tak často zněl z komunistických úst. Ale musíme všichni dávat pozor, aby se z citově zabarvené nadsázky nestaly zase někdy skutky.

□ HANA LAMKOVÁ, MILAN JELÍNEK

Co kdo chtěl a nemusel

(Západ č. 6, vyjádření ministra zahraničí ČSFR)

Kdo nechtěl odejít, nemusel.
To je pravda, i když sdělení toho moc neříká.
Řeknu-li, že kdo nechtěl pít pivo, nemusel - sdělím přibližně totéž.
Zkusme však ve hře pokračovat.
Kdo nechtěl vstoupit do KSČ, nemusel.
Kdo nechtěl volit, nemusel.
Kdo nechtěl podepsat chartu, nebo antichartu, nemusel.
Kdo nechtěl do vězení, nemusel.
Kdo nechtěl být topičem, nebo metařem, nemusel.
Kdo chtěl cestovat, nemusel.
Kdo nechtěl být členem Svazu, nemusel publikovat.
Kdo nechtěl lhát dětem, nemusel učit.
Kdo nechtěl chodit do kostela, nemusel.
Kdo nechtěl poctivě pracovat, nemusel.
Kdo nechtěl v exilu vydávat knihy a časopisy, nemusel.
Kdo nechtěl přijmout své autorské honoráře, nemusel.
Kdo tím nechtěl podpořit vydání knih kolegů v Čechách na západě, nemusel.
Kdo se nechtěl upravit na západě, nemusel.
Kdo se nechtěl upravit v Čechách ("pracovní knížka" KSČ), nemusel.
Kdo nechce tvrdit, že každý komunista je špatný člověk, nemusí.
Kdo nechce věřit, že každý nedostatečně pronásledovaný emigrant je mizera, nemusí.
Kdo nechce vidět věci z nadhledu, nemusí.
Kdo nechce vinit režim za svůj odchod, nemusí.
Já jsem například tomu režimu za svůj odchod velmi vděčný.
A hlavně a především: nemusela být tak zvaná perestrojka (nyní perestrelka) a pak jsme se o tom všem nemuseli vůbec bavit.

Ivan Kraus

ZÁPAD, duben 91

POSLEDNÍ SLOVO

LN 5/4/91

Aspoň lžičku denně...

Jedna strana kdysi měla heslo „Dali jsme republice druhého prezidenta." Co takhle zaagitovat si dnes tím, že jsme dali světu Švejka? Možná by to někde zabralo. Obávám se však, že nás by už nedokázal rozesmát ani Hašek, ani Werich. Smích kamsi zmizel. Anekdota na nás zanevřela a komedie taky. V televizi je setrvale zataženo. Každému chutná jinačí humor, těžko se zavděčit. Proto se mu asi vyhýbají, nikdo nechce s kůží na obrazovku. Nevím.

Cestou z Japonska přes Rusko člověka šokuje srovnání, hlavně ve tvářích. V Tokiu vlídné úsměvy, smějí se tam často ničemu, jak se hihňávají dorostenky, které ještě neokopírovaly naše chmury. V Moskvě co obličej, to kyselý pohled do zrcadla zpotvořených dějin a životů. Převzali jsme to odtud a ne a ne se toho zbavit. Všechno se ideově košerovalo. I smích musel být třídní. K smíchu proto zbývaly už jen stařecky nasupené politbyrové vizáže. Diktátoři a trpaslíci historie nechápou, že osobnost se měří také schopností smát se a vysmát se i sám sobě. Představme si Husáka, který by byl řekl, jak se mu někdy rovněž zdá, že „už dost bolo Husáka."

Pohřbili jsme tragikomedii a najednou jako by nám chyběla. Na pohřbu se nemá smát, my jsme se však s chutí zasmáli, převraty u nás bývají veselé. Jenže teď se naopak nad hrobem samochvalné nebožky truchlí a k tomu přes čas.

Je módní mluvit o své soukromé filozofii, mluví o ní poslanci, výrobci ponožek i fotbalisté. Nebylo by moudřejší pro změnu ochutnat porci filozofie životního jasu, optimismu a osvobozujícího smíchu? Určitě by nám to poradil i Jiří Trnka. Říkával, že v životě je mnohem víc veselého než smutného. Zdraví prý prospěje smát se aspoň dvě minuty denně. Zkusme si to na nečisto, nic to nestojí. S veselým sluncem se trable zdolají snáz než pod mraky, skrze jaké na nás pořád přeustaraně zírá třeba pan poslanec Benda i jiní. Zachmuřená tvář vyžaduje námahu více svalů než tvář rozesmátá a mozek tak okrádá o příliv úlevné krve. To už je tedy na pováženou.

V USA neměli kádrováky, asi proto se neodnaučili smát. Mají psychology, personalisty, kteří od adeptů požadují i smysl pro humor. V nemocnicích jsou součástí terapie komediální filmy a programy. Kongresmani si dokonce platí legračníky, aby jim do projevů přikapávali fóry. Kdybychom měli poslancům přispívat ještě na tohle, tak se nedoplatíme...

Vím, co udělám: napříště dám hlas tomu, kdo mne dokáže nejen přesvědčit, ale i chytře pobavit. Takže, pánové poslanci a budoucí kandidáti, máte o čem přemýšlet. Příklady prý táhnou. Prezident legraci rozumí. Teď je řada na vás.

□ MILAN KREJČÍ

V 8. pětiletce bude mít Praha jen 6 obvodů:

1. STVANICE
2. STRAŠNICE
3. BOHNICE
4. PANKRÁC
5. HRDLOŘEZY
6. OLŠANY

BÁSNĚ NOCI

Opusťte rychle kavalec,
bývalí panští nádeníci.
Dnes, kdy náš dobrý milý švec
je tajemníkem na radnici
a má co mluvit do školy
a také do skládání slámy,
dnes večer po dohodě s vámi
rozdá nám slavné úkoly.

Vítězslav Nezval
v Lidových novinách 1951.

In memoriam
Byl muž to velkých ctností,
By nevznikla však žádná panika,
tak budiž psáno nad schránkou jeho kostí:
Zde leží šarlatán, jenž zabil básníka.

KONEC JEDNÉ AVANTGARDY

Třásli jsou se filistři
z písně "Vzhůru psanci",
Z psanců jsou dnes ministři
nebo velvyslanci.

Adolf Hofmeister
v Lidových novinách 1948.

Zkušenosti v ranci
rozum nebystří.
Z psanců jsou buď psanci
nebo hofmistři.

Adolf Hofmistr,
dříve vzhůrupsanec,
poté velvyslanec,
nyní filistr.

ČESTA
10.19.51

Jun

Dopis Svobodné Evropě

Josef Laufer

Vy, co jste po nocích ladili dráty,
učili potomky sousedům lhát,
slyšte o prorocích s tupými drápy,
jak se jim zhroutil ten upíří hrad.

Ztratili obličej, to dolar byl důvod,
po boku Goebelsů je jim OK
ztratili obličej i jazyk a původ
teď hrají, jak z partesů hlas CIA

Kdo by to poslouchal, ty jidášské žvásty,
odporné žbrepidání a nakyslý chléb.
Kdo by to poslouchal ty nechutné pásky,
co do úst si strkají mrvu a chléb.

Díky vám, díky vám, chlapíku statečný
za vaši odvahu, rozum a sílu.
Vy jste náš kapitán, oni jsou zbyteční
Přidal jste do křídel blankytu míru.

Do pupku hadího jim hrábl
a sedm let vypíjel prolhanou žluč.
Ty „Svobodné rádio" už ti dech zchladl
Od našich hrdinů pravdě se uč!

Utekli bezmocní a zradili mámu
i tátu, co někde má bez jména hrob.
Chtějí nám nemocní zasadit ránu
za konto Lloydů na ptačí zob.

Nad naší hranicí nebe je čisté.
Nechceme stanici s nápisem HNŮJ!
Uřvi si bránici, Ty špinavé kluště!
A nepleť se do veršů, KDE DOMOV MŮJ!

Díky vám, díky vám, chlapíku statečný
za vaši odvahu, rozum a sílu.
Vy jste náš kapitán, oni jsou zbyteční.
Přidal jste do křídel blankytu míru.

ŽIVOTABUDIČE

Mluv tak, jak ti narostl jazyk, ne hřebínek.

* * *

Nechceš si to s nikým rozházet? Budou s tebou brzy házet!

* * *

Chlubil se, že šel vždycky hlavou proti zdi. Nepřiznal však, že k ní nikdy nedošel.

Za postoje se i sedí.

* * *

Jsi-li zvyklý pochodovat v útvaru, dej pozor na povely, abys věděl, kdy a kam se zahýbá.

* * *

Nejlépe je si zapsat za uši právě ty nepsané zákony.

JIŘÍ NOVÁK

Politikům a publicistům!

Mnohokrát za den na nás z nejrůznějších stran útočí výraz totalita ve smyslu totalismus. Přitom se jedná o hrubou záměnu pojmů a chybu, neboť jako neříkáme komunita namísto komunismus, nelze zaměňovat ani v tomto případě; je to nejen známkou neznalosti nebo nedbalosti, nýbrž i ochuzováním našeho jazyka zbytečnou synonymizací dvou termínů.

Česká i slovenská veřejnost dnes rozumí slovu totalita ve smyslu politický a společenský totalismus. Ovšem výraz totalita symbolizuje filosofický pojem celostnosti, úplnosti, jednotnosti, nedílnosti, zatímco totalismus je standardním politologickým označením určitého politického systému (obojí odvozeno od latinského totus = celý, úplný, všechen, ale též totaliter = zcela, docela, úplně). Jako určitý politický systém, zřízení, režim, způsob vlády, označitelný systémově jako totalismus, vychází z bezpodmínečné, případné „totální" nadřazenosti určité ideologie při výkonu moci, zpravidla za násilné nadvlády určitého hnutí, strany atp.

Obdobné termín komunismus (lat. communis = společný, pospolitý, obecný, ale i vlídný, laskavý, blahosklonný <kéž!>) je systémovým označením teorie uspořádání společnosti. A jako jsme nežili v systému směřujícím ke komunitě, nýbrž ke komunismu (samozřejmě že pouze v představách dočasných vládců), tak jsme nežili po tuto dobu v totalitě, nýbrž v totalismu, který v sobě ovšem prvky vedoucí k totalitě anebo totalitu jako součást společenského ideálu obsahoval.

Obdobně societa není významově totéž, co socialismus, humanita není totožná s humanismem a pluralita není ještě pluralismem ve smyslu určitého politického systému.

18/4/91 LK

■ BOHUMIL NUSKA

Rau, Breschnew

DER SPIEGEL 2/11 81

„Víš co by se stalo, kdyby komunisti ovládli Saharu?"
„???"
„Asi rok by se nelělo nic, ale pak by začala být nouze o písek."

Číslo 5, květen 1984

Pořad sestavený z citátů

Viktor Vlk

I o politice se ovšem velcí duchové minulosti vyjadřovali a často to vypadá, jako kdyby hovořili k dnešku. Poslechněte si Benjamina Disraeliho, britského ministerského předsedu z 19. století, oblíbenou osobnost citátomanů. Vypadá to, jako by každá druhá věta Disraelim pronesená měla předem zamýšlenou kvalitu budoucí průpovídky. Disraeli: *„Změna je nevyhnutelná. V zemi, která chce být považována za progresivní, se stále něco mění."* Nebo: *„Žádná vláda se nemůže nadlouho cítit bezpečnou, nemá-li proti sobě silnou opozici."* A ještě tentýž Disraeli, tentokrát zvlášť pikantně: *„V Kremlu se vyznačují především svou nevědomostí, protože mají jen jednu utkvělou myšlenku, a i ta je chybná."*

Irský politický myslitel a britský poslanec Edmund Burke řekl už v 18. století: *„Použití síly je jen dočasné řešení. Na čas může útlak působit, ale tím se neodstraní nutnost utlačovat národ znovu a znovu. A národu, kterého je třeba znovu a znovu dobývat, se nedá vládnout."*

A co byste řekli Victoru Hugovi: *„Vojenskému vpádu se lze bránit, ale proti vpádu myšlenky není obrany."* John Stuart Mill, britský politický myslitel minulého století, který daleko předčil Marxe v pochopení toho, co skutečně progresivní svět potřebuje k rozvoji v souladu s touhou člověka po svobodě, pravil: *„Stát, který dělá ze svých obyvatel trpaslíky jen proto, aby se stali povolnějšími nástroji v jeho rukou, i kdyby se tak mělo dít z dobrého úmyslu, musí konec konců zjistit, že s trpaslíky se velké věci uskutečňovat nedají."*

Pokud jde o nebezpečí hrozící těm, kdo si nechrání vlastní morální sílu, je možno dovolávat se filosofa Friedricha Nietzscheho: „Kdo bojuje s obludou, nechť si dá pozor, aby se sám nestal obludným. Zíráte-li příliš dlouho do propasti, vězte, že i propast zírá na vás."

O politice ještě dva citáty z Toma Paina, jednoho z otců americké demokracie: *„I ta nejlepší vláda není ničím víc, než nezbytným zlem."* A dále: *„Pokud jde o náboženství, považuji za nevývratnou povinnost vlády chránit všechny ty, kdo je vyznávají. Neznám však žádný důvod, proč by se vláda měla do náboženství plést."*

Úplně na závěr francouzský revolucionář Maximilien Robespierre: *„Kterákoli instituce, jež nepovažuje národ za dobrý a jeho vládu za schopnou podlehnout korupci, je špatná."*

Dobrou noc, aneb jak říkával Terentius: *„Štěstí je na straně těch, kdo mají v sobě sílu."*

(Vysíláno RFE)

VYSVETLENIE

Šiel sovietsky vedec na sympózium do Ameriky a doma mu manželka prikazovala, aby jej kúpil pár topánok z jemnej teľacej kože. Po mesiaci sa Jevgenij vrátil a manželka sa ho pýta:
— Máš tie topánky?
— Nemám — hovorí — pochodil som celý New York a nikde som nevidel fronty pred obchodmi, tak kam som ich mal postaviť?

Súdruha Prispôsobeného pýtali sa pri jeho podaní žiadosti na funkciu riaditeľa:
— Politickú históriu máš dobrú tri roky v žalári za Slovenskej republiky pre vlámanie sa do bytu reakcionára. Len ešte jedno: Neodbočil si dakedy od línie strany?
— Líniu strany som nikdy neopustil, nech by bola čoaká.

V dlhom rade pred obchodom na mäso v Poľsku debatujú dvaja o nedostatkoch a jeden sa pýta:
— Rád by som vedieť, kto zavinil tento nedostatok.
— Ale to nevieš? Jaruzelský, predsa.
— Idem za ním a takú mu tresnem po nose...
Po hodine sa vráti a kamarát sa ho pýta:
— Tresol si mu?
— Ako som mohol, keď predo mnou tam čakal naňho taký dlhý rad, že by som sa ani do rána k nemu nedostal.

Riaditeľovi vnútorného a zahraničného obchodu v Bratislave predniesol jeho zástupca senzačný návrh:
— Skrátime odbornú školu pre obchodnícky dorast na dva týždne namiesto troch rokov a usporíme hŕbu peňazí.
— Dva týždne? , hovoríš - bude to stačiť?
— Pravdaže. Stačia, keď sa naučia v troch jazykoch hovoriť: Nemáme.

Viktor Dyk

V dnech nejistých . . .

V dnech nejistých, kdy kolísají říše
dnů neznajíce, hodiny — —
v dnech nejistých, kdy v propast padá výše
a v hory rostou nížiny,

v dnech nejistých, jež všechno dáti mohou
a také všechno odníti:
jít za svým cílem nutno pevnou nohou,
ať zvítěz, ať umřít.

Sní pidimužík o osudech obra,
kapinýš však se pozvedne.
Bloudící hvězda zasvítne mi dobrá,
a slepý zítřek prohlédne.

A všichni žijí. A čekají. A chtějí.
Vše v kříži je a přerodu.
I rudéjší bijí dnes a bouřlivější
jedinců srdce, národů.

V tom rozmachu, v tom výboji, v tom vzepětí,
což žasnouce tu vídáme,
já ptám se: Dnes, kdy výše touhy letí,
kam vy, ó Čechy mé?

A řeknou mi:
My sníme též, ač plaše.
A máme též své naděje.
Chtít? Nesmíme. Je musit sudba naše.
Leč snad se někdo usmeje

na lid, jenž dlouho na ten úsměv čeká,
svých povinností vědomý — —
Po tvrdých dnech snad přijde chvilka měkká,
kdy řekne: Tebe líto mi.

Cíl lehká nás. Co odvahou zvou mužnou,
nám dobré družnost úžas budící,
my s možníčkou svou jdeme za almužnou.
A by ji neměla, máme pravici.

Bez síly k zášti, beze síly k lásce
své břímě vlečem. Cesta dlouhá je.
Hra hraje se a víme: my jsme v sázce!
Hádle sázíme se: Kdo nás vybraje?

Nejsme připraveni. Bez vůle. A slabí.
S nadějí jdeme jedinou:
že ironický osud šetří baby,
když v boji muži zahynou.

Exilový hrnec

Jaroslav Hutka

V exilovém hrnci
Gulášs se nám vaří
Spolčařství a vůdci
Politický strany
Rozmrzelý, potížky
Ach, jaká svoboda
Na stěně Masaryk
Talířek národa

Každý z nás pravdu má
Nikdo se nemýlí
Mládež je zklamaná
My jsme jiní byli
Na schůze nechodí
Jedou do Španělska
My jedem do Prahy
Tam je země česká

V krajanských novinách
Píšem si dopisy
Spisovnou češtinou
Jak to bylo kdysi
Ach, svatý Václave
Není jak bejvalo
V Praze jsou chartisti
To nám tu schází

My se však nedáme
S národem budem žít
Tlučenku, jelitka
Držťkovou a žejdlík
Blaničtí rytíři
Učitel národa
Jan Amos Komenský
A česká hospoda

Vasil Bilak obdržel v Moskvě jedno z nejvyšších vyznamenání: SLEDIČÍ ŘÁD za vynikající výkony při snášení drbů, přenášení intrik a zanášení manželce.

■

Spadl soudruh zedník z lešení. Přiskočil soudruh-parťák a nařizoval: „Soudruzi — než přijede sanitka — vytáhněte soudruhu ruce z kapes, ať to vypadá jako pracovní úraz".

Tři síta

K moudrému Sokratovi jednou kdosi přiběhl a rozčilené spustil. „Sokrate, musím ti říct, jak ten tvůj přítel..."

„Počkej!" přerušil ho filozof, „prosel jsi to co mi chceš říci, všemi třemi síty?"

„Třemi síty?" ptal se udýchaný udiveně.

„Ano, příteli, třemi síty. Podíváme se, zda to, co mi chceš říci, prošlo třemi síty. Prvním sítem je pravda. Prověřil jsi, zda to, co mi chceš říci, je pravda?"

„Ne, slyšel jsem to a ..."

„Hm, tak jsi to určitě prosel druhým sítem sítem dobroty. Je to, co mi chceš říci, dobré, když už to není pravda?"

„Ne", zněla váhavá odpověď „spíš naopak."

Filozof řekl: „No tak se podíváme na třetí síto; je nutné, abys mi to, co tě tak rozrušilo, vůbec řekl?"

„Nutné to zrovna není, ale..."

„Když tedy to, co mi chceš říci," usmál se Sokrates, „není pravdivé, ani dobré, ani nutné, pak to pochovej a neobtěžuj tím sebe ani mne." -tes-

RUSKÉ POHOVORY '68

Mohli svrhnout čerta

PRAHA - Přestože A. Dubček - na rozdíl od F. Kriegla - ve snaze zabránit nejhoršímu v srpnu 1968 podepsal tzv. moskevský protokol, byl tím, kdo tehdy v Moskvě Brežněvovi nejvíc oponoval a dokázal si mu postavit na odpor. K tomuto závěru dospěli členové Komise federální vlády pro analýzu událostí let 1967 až 1970 A. Benčík a V. Kural, mj. po rozboru materiálů, které od ruského prezidenta B. Jelcina nedávno obdržel prezident Havel. Z výtahu z ruského zápisu uvedeného 'pohovoru' historikové citují A. Dubčeka: „Nepostupoval bych správně, jestliže bych vám, soudruzi, neřekl pravdu, že považuji to, co se stalo vstupem vojsk za největší politickou chybu, která bude mít tragické následky." Brežněvova reakce byla následující: „Přijde čas a my do jednoho odejdeme." Kosygin pravil: „Vládnoucí silou, kterou máme, můžeme spolu s vámi svrhnout i čerta." LN 26/5/92

ODA A KAN

Společně k Máchovi

LN 4/11

PRAHA - Kulturní a společenské odpoledne včera uspořádaly v Praze na Petříně Občanská demokratická aliance a Klub angažovaných nestraníků. Předseda KAN B.Dvořák řekl, že obě organizace by chtěly přispět k obnovení tradice jarní vzpomínky na Karla Hynka Máchu a připomněl studentské setkání z roku 1967, které brutálně rozehnala komunistická policie. Kromě představitelů obou organizací a asi 200 návštěvníků byly k vidění i transparenty „Pane Dubčeku, nechceme třetí cestu" a „Tanky růžové ano, růžové poličky ne".

Lež nám nevadí

PRAHA - Československá veřejnost se na lhaní pro vlastní prospěch dívá jako na jev morálně vcelku omluvitelný. Institutu pro výzkum veřejného mínění to vyplynulo z červencového průzkumu, v němž jen 29 procent z dotázaných v ČSFR odpovědělo, že lhaní ve vlastní prospěch není „nikdy, za žádných okolností" morálně přijatelné. Podle institutu se ukázalo, že lhaní ve vlastní prospěch je kladeno z hlediska morální omluvitelnosti (podle podílu odpovědí „nikdy") zhruba na roveň rozvodu. Lidé v Československu jsou ke lhaní „mnohem tolerantnější" než občané Velké Británie. Tam podle podobně zaměřeného průzkumu odpovědělo „nikdy" 40 procent dotázaných. LN 22/8/92

POLEMIKA okolo restitučního zákona se vedla různými způsoby. Objevily se dokonce i nápisy na zdech, v tomto případě u stanice metra Malostranská. Škoda jen, že málokdo věděl, v čem je podstata sporu.

Foto Jan Mihalíček — LN 23/2/91

Z dopisů:

K našemu článku Liga proti bolševizmu píše nám čtenář z Prahy 3:

Někdy v roce 1958 jsem potkal na pražské ulici novináře Jiřího Síla. Byl pobledlý, pohublý, už tehdy nemocný. Vyprávěl mi, jak ztratil místo a má stranické řízení, protože se v roce 1956 dožadoval svolání mimořádného sjezdu KSČ. «A víš, co vytáhli, zrovna dnes? Že prý jsem za války podepsal Ligu proti bolševismu, což dokazuje, co jsem zas. - 'Ale prosím vás, soudruzi", já na to, vždyť prece víte, jak to tenkrát bylo, a kdo všechno podepsal. Třeba i soudruh Josef Rybák, který dnes vede kulturní rubriku Rudého Práva (nebo to byly už Literární noviny? – pozn. pisatele)...".

«No jo, odtušil předsedající soudruh. Ale on se taky podle toho chová».

Dodnes.

LISTY 3/1977

LN

NDR žila nad poměry

27.8.1990

„Prohospodařovali jsme své životní prostředí, přírodu, zařízení a majetek," prohlásil de Maizière v rozhovoru pro sobotní vydání listu Der Morgen. Premiér řekl, že v hospodářství nastane stejný jev jako v politice, že se při prvním doteku vše „rozpadne pod rukama". Podle premiérových slov se má do konce tohoto roku o 15 procent snížit mimořádné vysoké znečišťování životního prostředí. Zhruba 500 podniků pracovalo podle de Maizièra jen se zvláštním povolením ministerstva zdravotnictví, protože jejich emise škodlivin až 600násobně překračovaly povolené hodnoty.

Gottwald jako suvenýr

Bratislava — Téměř přesně po deseti letech bylo v neděli dopoledne na bratislavském náměstí Svobody demontováno sousoší Klementa Gottwalda od sochaře Tibora Bártfaye. Odstřel 11 m vysokého pozadí a asi šest metrů vysokého sousoší provedli pomocí trhaviny Danubit 1 pracovníci s. p. Demetal. Veškeré práce na demontáži, včetně odvozu asi 250 tun materiálu, budou stát kolem 400 000 Kčs.

Zatímco při slavnostním odhalení sousoší 13. listopadu 1980 se za přítomnosti tehdejšího čs. prezidenta Gustáva Husáka konala manifestace pracujících a mládeže Bratislavy, odstřelu přihlíželo jen pár desítek kolemjdoucích. Po demontáži si většina z nich vzala úlomky travertinu jako suvenýry. LN 26-11-90

TADY JE NAŠE MINULOST, PANE. ALE DOVOLUJI SI UPOZORNIT, ŽE NENÍ KOMPLETNÍ.

MF dnes 1/2/94

Ernest Bryll

x x x

Tak starají se o nás všechny státy světa
ať zvem je Východem Západem Jihem či Severem -
že bude trvat možná dlouhá léta
než se z té péče seberem
Stále víc dusí to ležet tak díl uplně
v té pitevně kde je to úsměv na úsměv
a na chirurgy štítit zuby pilně
a potit krev
Bože, jsme my snad národ vyvolený
k pitvání?
Vždyť už tolikrát nás rozčtvrtili
by politici v právu byli
a mrtvý řádně pohřben v zemi
10. VI. 1982

(Přeložil Erich Sojka ze sbírky Adwent, 1986)

Sťažuje sa Vasil Biľak väzenskému dozorcovi:
— Viete mi to vysvetliť pán "nežný" revolucionár, ako je to, že vždy, keď u nás niečo smrdelo, zvaľovali sme to na zahnívajúci kapitalizmus a teraz, keď sme si ten kapitalizmus požičali, zvalili to na mňa?

Památník Vítězství Brňany irituje 94

Brno - Transparent z bílého prostěradla s nápisem „Bolševický pomník - ostuda Brna!" vyvěsili včera na podstavci památníku Vítězství na Moravském náměstí v Brně Lumír Šimeček a Jan Honner, kteří se sami pojmenovali jako „brněnští občané". Podle Honnera je transparent apelem na nově zvolené radní po komunálních volbách, aby se pomníkem zabývali. Z pomníku byly po rozhodnutí brněnské městské rady odstraněny texty Stalinových rozkazů k osvobození města a k ukončení druhé světové války, které byly terčem útoků občanů. Honnerovi vadí, že na opraveném pomníku drží sovětský voják vlajku, z jejíž žerdi dosud nebyly sejmuty pěticípá hvězda, srp a kladivo. „Nechceme bourat pomníky osvobození, ale nesmějí připomínat bolševizaci naší země," poznamenal Honner.

ZASKOČEN "posovětskou" spouští v Milovicích byl včera i český premiér Petr Pithart. "Je to příliš velký a příliš se ničemu nepodobající prostor," řekl. "Budeme s ním muset něco vymyslet, nebo inspirovat jiné, aby něco vymyslelo. Je to hrozné." (bap)

FOTO: MAFA - HERBERT SLAVÍK

MF 6.11.91

PRVNÍ MÁJI!

MARIE PUJMANOVÁ

První máji, drsný máji
v zemi pod mraky.
My jsme chudí. My jsme tvrdí.
Nechcem zázraky.

Vzejde ozim, jabloň kvete,
všechno má svůj čas.
Kopu štolu. Trhám skály.
Co vy jste bez nás.

Hlídám oheň, hlídám děti,
boží keříčky.
Už se směje, jak je moudrý
ten můj maličký.

My jsme život, my jsme láska.
Krok a pěst i vzdech.
Máchův máji, Marxův máji,
pracujících Cech!

Družstevní desatero z doby nedávného temna

1) Jen v JZD věřiti budeš a s celým majetkem tam půjdeš.
2) Nevezmeš jména předsedy nadarmo, ale budeš tam dřít jak to hovado zadarmo.
3) Neděle a svátky budeš pracovati a tak jézédé musíš zvelebovati.
4) Cti otce svého i matku svou, ale i přesto tam své majetky pozbudou.
5) Nezabiješ kuře ani slípku, musíš však věřit jen v naturálie a družstevní sýpku.
6) Nesesmilníš s dívkou ani chalupnicí, ale tvé srdce musí patřit jen družstevnici.
7) Nepokradeš brambor ani pšenice, ani třešni u silnice, i kdyby ti bída koukala do světnice.
8) Nikdy nesmíš přísahat proti družstevníkům, ale vždy musíš svědčit proti soukromníkům.
9) Nepožádáš manželky bližního svého, i když dobře víš, že ta tvá je dávno jeho.
10) Aniž požádáš statku jeho na konec ti však zůstane jen tvé zedřené tělo. Amen.

Z vězeňské tvorby

Dostali jsme takový dopis: «Při čtení stránky Zpravodaje «z vězeňské tvorby» mne napadlo, abych vám poslal báseň, která je vlastně historickým dokladem. Opsal jsem ji kouskem tuhy na cigaretové papírky v září 1948 na pražské «čtyřce», v přízemí na cele č. 1. nebo snad 2., kde ji na dveře vyryl Miloslav C h o c, jehož podpis jsem pod ni rozluštil . . . Pokud byste báseň hodnotili jako vhodnou vzpomínku na toho, kdo měl tu čest být prvním popraveným v naší opravdu nějak «prokleté» vlasti, otiskněte ji . . . »

PRAHA 6/1973

«Poutníče, zvedni sklenku vína,
co zbylo, nechť vypije se do léta.
Nu, pij a zvedni zraku s klína!»
«Nemohu pít, neb vlast má je prokletá!»

«Ach, kde je vlast, když víno šumí,
nu, pij jen, to značka skoro stoletá
a vskutku náladu dát umí.»
«Nemohu pít, neb vlast má je prokletá!»

«I hleďme ptáčka, milí brasi,
se smutkem on naše kraje prolétá,
pohostinnost nezná as nasi!»
«Nemohu pít, neb vlast má je prokletá!»

«Ubi bene, ibi patria: se říká,
kde je dobře, tam je i má vlast.
Což víno, v němž i oko slastí mžiká,
vlasti nenahradí Tobě slast?

Všude stejní lidé, nenávist i zrada,
i mezi anděli si žij,
nalezneš tam odporného, zlého hada.
Zapomeň jen, zapomeň a pij!»

«Nemohu, braši, nemohu již nikdy pít.
Zbytečně mrtvými je cesta poseta
a na ní nikdy nenajdeme klid.
Nemohu pít, neb vlast má je prokletá!»

M. Choc, 15. VII. 48

Láska k pravdě jest první a poslední, co požadujeme od génia.
J. W. GOETHE

Láska může zemřít na pravdu, přátelství na lež.
PIERRE BONNARD

Každá polopravda, je totéž jako tři čtvrtiny lži.
WILDER

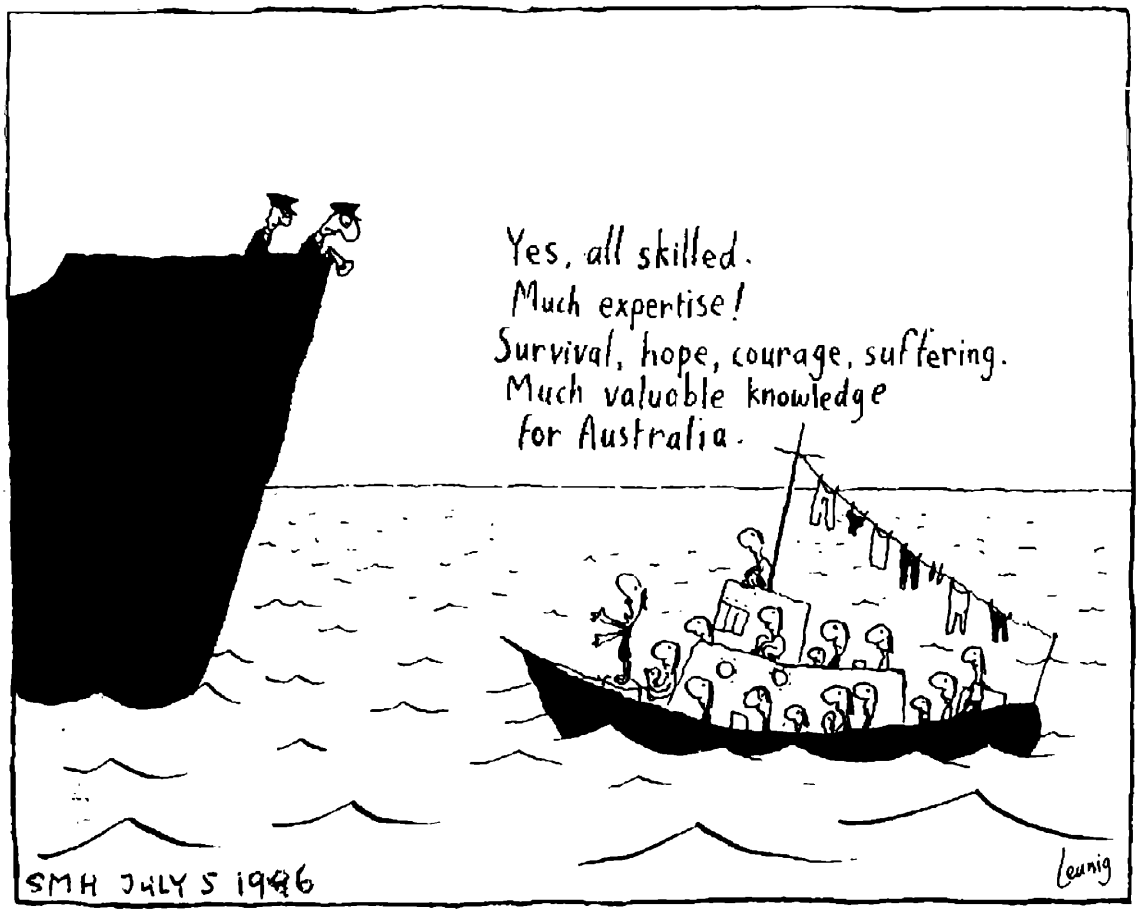

Přijde Lenin k sv. Petrovi a dožaduje se vstupu do nebe. Svatý Petr povídá: Lenine, tady tě nemůžem pustit. Víš co, jdi do pekla, já tam občas zatelefonuji," přeptám se na tebe a pak se uvidí. Lenin se odebéře do pekla a opravdu hned druhý den volá svatý Petr a ptá se: Tak co dělá Lenin? - Odpověď: No přebarvil tu všechno na červeno. Tak jo. - Druhý den volá svatý Petr znovu: Co dělá Lenin? - No na to červený přimaloval žlutě srp a kladivo. - Na třetí den Svatý Petr: Tak co dělá Lenin? - Odpověď: Nerušit! Tady zasedá ústřední výbor Komunistické strany pekla.

* * *

Američtí astronauti přiletěli na Měsíc. Hlásí se zpět do kontrolního střediska v Houstonu: Máme smůlu. Už jsou tady Rusové. Co máme dělat? - Houston: Nic, zachovejte klid. - Pak se opět hlásí američtí astronauti: Rusové vyvíjejí horečnatou činnost. - Houston se ptá: A co dělají? - Američtí astronauti odpovídají: Malují tu všechno na červeno, přemalovávají všechno, celý Měsíc červenou barvou. Co máme dělat? - Houston: Nic. Zachovejte klid. A až budou hotoví, vemte štětec a bílou barvu a namalujte nápis: Coca-cola....

* * *

Náčelník oddělení VB zavolá svoje příslušníky a říká: Hoši o nás esenbácích se říká, že jsme hrubí, omezení, hloupí, neomalení. Ale posud'te sami: Byl jsem na pohřbu, najednou se ozvala hudba a kdo myslíte, že vdovu k tomu vyzval jako první k tanci? No přece já!!!

☺ 6. května: DEN OSVOBOZENÍ - 1950 v Plzni "Jiříčku, řekni nám, kdo osvobodil Československo?" "Sím, prosím soudružko učitelko, USA - Udatná Sovětská Armáda."

Daniel Strož

Po čem jste toužili?

Vy, kteří jste vyšli do ulic přede dvěma lety
s plnými břichy ještě s dobře živenými dětmi
na ramenou
a s praporky něčeho co má dnes namále
— po čem jste vlastně toužili?
Po šlehnutí do tváře bičem další totality?
Pokleknout na kolena před novým panstvem?
Nevěřím tomu ale dnes už vás není nikde vidět
Vtěsnali jste se důvěřivě do nově střižených kabátků
Připadaly vám tak pěkně západácky. Byly to ale
svěrací kazajky ze starých zásob
Z těch ze všech nejstarších nasáklých naftalinem
Páchne to teď zatuchle celou zemí. Také močí i barvou
ze zrasovaných pomníků běhny Jabůrkova kolaboranta
Fučíka
a jiných, kteří milovali tuto zem k smrti
Zíráte na to s otevřenými ústy v šoku a nečinně
zatímco Klausovy opasky z boků sesmekávají se vám
do blízkosti hrdel
Podruhé zohavený naivka Palach polyká stydlivě
poslední sousta dávno vychladlého plamene
Prezident Osvoboditel v nejzazším koutě lánské hrobky
trénuje pukrle navracející se české šlechtě
a příští bezzemci nedočkavě hrbí hřbety
Blíží se skutečně po čem jste toužili?
Nevěřím tomu ale dnes už vás není nikde vidět
Pouze vaše dcerušky nadzvedající sukénky hodně
do výšky
jako ony praporky něčeho co má dnes namále
a tamtéž vaše synáčky s hadříky v dlaních
omývající za peníz zamžená okna těžkých limuzín
Páchne to zatuchle celou zemí Plísní knih
na haldách
kulturou národa pocákanou na růžovo
a jejich funebráků rozlitou žlučí

(Psáno 11. prosince 1991, po přijetí novely paragrafu 260 trestního zákona Federálním shromážděním v Praze)

***DANIEL STROŽ** je český básník a nakladatel českých knížek, který žije v Mnichově.*

V Československu vstoupila v platnost nová zatýkací formule. Příslušníci Státní bezpečnosti budou napříště říkat:
„Jsme s vámi! Půjdete s námi!"

Do Československa zavítal americký novinář, aby se na místě přesvědčil, jak to vypadá s normalisací. A hned první den mu byly nápadné dlouhé fronty v ulicích.
„Co to znamená?"
Jeho hostitel se mu snažil rozpačitě namluvit, že lidé v těch frontách stojí na lístky do biografu.
Když se novinář vrátil domů, napsal ve své reportáži: *Pražská normalisace se mimo jiné projevuje zvýšeným zájmem obyvatelstva o kulturu, hlavně o filmy, z nichž nejúspěšnější — aspoň podle délky front — se jmenuje MASNA.*

Ešenbik vene odsouzence na popravu. Vyjdou na dvůr a leje jako z konve. „To nám to pěkně začíná," prví šibeničník. Orgán si vzdychne: "Copak vy jste na tom dobře, ale já se v tom ještě vracím zpátky."

Znáte šest přikázání československých občanů? Ne? Tak pozor: 1. Nemysli! 2 Myslíš-li, nehovoř! 3. Když už hovoříš, tak nic nepiš! 4. Píšeš-li ale, nikomu to neukazuj! 5. Ukážeš-li to ale, nepodepisuj! 6. Podepíšeš-li, tak hned dementuj!

*

Setkají se Carter, Brežněv a Husák k prohovoření zemědělských problémů. Carter se začne vychloubat: „U nás v Americe máme tak veliká pole, že farmář stráví celý den, než jedno stačí autem objet". To nic není trumfuje Brežněv: „Naše pole jsou tak veliká, že agronom sovchozu je osm dní autem na cestách, než jedno z nich objede". Zamíchá se do debaty soudruh Husák: „Jó, taková auta máme u nás v Československu taky!"

*

Do Vesmíru byla vypuštěna další raketa. Na palubě dva kosmonauti, rusák a čechoslovák. Pročpak je nemožno vystřelit dva čechoslováky? Poněvadž by přistáli ve Vídni a nebo v Mnichově!

*

Přijímací zkouška na pražskou konzervatoř. První zkušební otázka: „Co je kvarteto?" Správná opověď: „Pražský synfonický orchestr po stranických prověrkách!"

*

Proč vpadli Rusové v roce 1968 do Československa? Poněvadž je pracující třída povolala na pomoc. A jak dlouho v Československu zůstanou? Tak dlouho, dokud tu pracující třídu nenaleznou!

*

Rusové plní dané slovo a stahují z Československá svá okupační vojska. Obsazeny zůstanou nadále pouze tři maličké opěrné body: Čechy, Morava a Slovensko!

*

Výstavbu socialismu v Československu lze rozdělit do dvou etap. 1. Potíže růstu. 2. Růst potíží.

*

Na mezinárodním lékařském kongresu se baví čtyři chirurgové: americký, anglický, francouzský a český. „My dokážeme za půlhodinku přišít utržený prst u ruky" referuje Francouz. „Pane kolego, u nás v Anglii přišíváme za slabou hodinku celou utrženou ruku". Trumfuje Američan: „My jsme nedávno za necelé dvě hodiny přišili dvě utržené nohy a pacient se na ně mohl postavit!" „Myslím si pánové, odvětí rozvážně český lékař, že to všechno nic není proti našemu socialistickému lékařskému umění. Nám se nedávno podařilo vyoperovat mandle v pouhých osmi hodinách". Rozhostilo se trapné mlčení, načež se jeden ze západních chirurgů nesměle otázal: „ co na tom má býti obzvláštního?" Český lékař: „Jó pánové, náš pacient pracuje na důležitém úřadě, nesmí otevřít hubu, proto jsme mu ty mandle museli vyndat rektálně!"

Z minulosti celkem nedávné

V Rusku měli před přestavbou velké problémy s překračováním rychlosti na silnicích. Proto se vláda rozhodla pro tvrdá opatření a zařídila, aby úplně každý, kdo bude přistižen, dostal velkou pokutu.

Jednoho dne Gorbačov zaspal a když spěchal ze své rezidence do Kremlu, řekl řidiči, aby si sedl dozadu, že bude řídit sám.

Cestou prořítil kolem dvou policistů na motocyklech. Jeden z nich za ním vyrazil. Za pár minut se vrátil ke svému kolegovi a ten se hned ptá:

„Tak co, dal jsi mu pokutu?"

„Ne."

„Jak to? Přece máme dávat pokutu každému."

„Tohle byl někdo moc vysoko."

„Kdo to byl?"

„Nevím, nepoznal jsem ho. Ale jeho řidič byl Gorbačov."

Vybráno z knihy »Anekdoty o politicích a politice« vydané nakladatelstvím Petrklíč

*

Genetická modifikace

Po desetiletích pilné práce se českým vědcům podařilo zkřížit komára a mouchu! Vznikl tzv. Komouš, který na co sedne to posere.

Humor — pepř života

Soudruh Strougal v ohnivé řeči: „.....soudruzi, aby ste si mohli učinit obraz co je to nesmysl — dovolte, abych vám něco řekl....."

●

Povzdechl si kolchozník o žních: „Za kapitalistů jsme makali od slunka do slunka a dnes za vítězného socialismu sháníme — od slunka do slunka — náhradní díly ke kombajnům!"

●

Soudruh ředitel káravě k závodní radě: „....již nechci slyšet slovo o zmetcích v našem závodě a o reklamacích; musíte vypsat zlepšovací soutěž!"

●

A závodní rada vypsala soutěž na nové pojmenování zmetků a reklamace!

●

Na Václaváku stojí v zakázaném prakovacím prostoru americké fáro, které okukuje pražský Pepík. Službu konající „vejška" se ho ptá: „Je to váš vůz?

„Není soudruhu veliteli, ale je milé, že jste se mě zeptal!"

●

„Jsem zásadní bojovník proti alkoholismu", prohlásil hostinský Bečka, „liju hostům do kořalky vodu!"

VOLNĚ PODLE JEREVANU

Přes 2.000 svazáků z republiky a účastníci z BLR, MLR, NDR, PLR, RSR a SSSR, horolezecké delegace ÚV KSČ a ÚV NF ČSSR, jakož i samotný předseda slovenské vlády Colotka, provedli XXIII výstup na Rysy 2.940 m, vysoký vrchol v Tatrách. Účastníci položili k pamětní desce na vrcholu, připomínající Leninův výstup, věnec a na údajném místě, stejně jako s. č. Lenin, se spontánně a radostně vyčurali.

Dík socialistickému nasazení požárníků — k záplavám nedošlo!

Tisková oprava: /v dnešním Československu../

V článku „Kontrarevoluční provokace" v minulém čísle sděloval náš zvláštní zpravodaj, že v Kostelci provokativně opékal na rožni Hanzelka husáka. Do článku se vloudila malá tisková chyba. Nebylo to v Kostelci, ale v Kostnici, neopékal, ale upalował, ne na rožni, ale na hranici, ne Hanzelka, nýbrž Zikmund a ne husáka, ale Mistra Jana Husa.

Časopis „Socialistická zákonnost".

Z věrohodného pramene se dovídáme, že ČSSR bude v nejbližší době připojeno k SSSR. Dostane název Krachistan. Měnová jednotka bude Krachina, která bude mít 100 Švorců. Ve znaku pak bude koza a židlička. Ten kdo mekne, půjde sedět.

LONDÝN, ANGLIE.

21. dubna 1952.

Báseň, která byla před několika týdny nalezena v Železné rudě na nádraží, na německé straně, napsaná podle šablony tiskacím písmem. Podle všeho tam byla vhozena buď jedním z českých železničářů, anebo ze řad českých hraničářů. Zpívá se na nápěv: "Mě už nemá nikdo rád . . ."

TONDU NEMÁ NIKDO RÁD...

Tondu nemá nikdo rád,
soudruh ani demokrat,
lidovec ni národní,
ani rada závodní.

Když on byl vládcem ROHU,
táhal národ za nohu,
sliboval ráj na zemi,
knedlík, zelí, uzený.

Tonda není rovnostář,
protože je hodnostář,
dokud býval kameník,
byl mu rovný dráteník.

Teď dělníkům nadává,
křičí, hrozí, nabádá:
Dřete se ve dne, v noci,
vy sovětští otroci!

Dělejte tak jak draci,
máte nárok na práci
i vánoční brigády
a mírové parády.

Nouze je o brambory,
zato Pankrác a Bory,
Jáchymov a Kartouzy
jsou jak náplast na nouzi.

Chce-li dělník vyšší plat,
tak na něho čeká kat,
mlč a přidej do kroku,
ty stalinskej otroku.

Vlády jeho otěže
jsou miny, drát a věže,
esenbák a u něj pes,
to je jeho síla dnes.

Kdyby domů na Kladno
přišel, dostal by snadno
kopance, rány, facky,
zmlátili by ho klacky.

Do Mostu jít, to má strach,
zažil by tam velký krach,
horníci pracovití
chtějí Tondu ubíti.

Nesmí jít na Ostravu,
přišel by tam o hlavu,
všichni křičí z odborů:
Pověste tu potvoru!

Tondo, ty přec dobře víš,
že tvůj konec denně blíž,
tebe nikdo rád nemá,
český lev se pozvedá!

—BRZ

Na vltavském nábřeží nerozhodně přešlapuje muž v holínkách a stále něco hledá. Příslušník ho chvíli pozoruje a pak se přísně ptá: „Copak tu pořád hledáme, občane?"

„Ale slyšel jsem, že je tu někde brod, kde se dá přejít na druhou stranu řeky."

„To je tady všude, občane, tady všude se stačí."

Muž ho poslechne a po třech krocích zmizí pod hladinou.

Esenbák jen kroutí hlavou:

„To jsem blázen, kam ten chlap zmizel. Před chvílí šla tudy kachna a voda jí sahala sotva pod břicho."

★

Leonid Brežnev a Jimmy Carter — chuteni súčasnou politickou situáciou - sa rozhodli, že sa nechajú na sto rokov zmraziť. Po skončení tohto stavu sa znovu stretli. Leonid ukázal svojmu partnerovi škodoradostne Washington Red Star, podľa ktorého v Spojených štátoch je už 120 miliónov komunistov. Jimmy sa mu revanžoval správou zo Žen min pao: „Obrovské nepokoje na čínsko - poľskej hranici".

x x x

V okolí Krupiny zušľachtili nové druhy vinnej révy. Z jednej z nich získavajú úplne nový druh vína - neutrónové. Neutrónovým sa nazýva podľa toho, že sudy zostávajú a ľudia padajú.

x x x

Zväz slovenských skladateľov podrobne preskúmal texty slovenských taneč - ných a zábavných melódií, medzi ktorými nechýbali ani staršie Dusíkove piesne. Zistilo sa, že text jednej staršej piesne bude treba zmeniť: „Ho-či-min, ty prístav krásnych žien ..."

x x x

Filmári z Bratislavy prídu na Záhorie filmovať komunistické úspechy. V Zohore na ulici stretnú strýca Marcina a pýtajú sa ho: „Tak, ako ste spokojný, strýčku, s komunizmom?"

„Moja žena Vám toho víc poví" - hovorí strýc.

- No a povedzte nám, čo sa Vám najviac na komunizme páči?" - Po dlhšom uvažovaní strýc odpovie: „To najlepšie na našem komunizme je, že ho už majú aj Česi."

x x x

Traja Očovania sa vybrali porobiť poriadky v Číne. Jano vraví: „Ty, Ondro, počul si, že tých Čiňanov je kolo 600 a či 800 miliónov?"

„Veď to, kto to bude pochovávat?!"

RIVALOVÉ?

Račte si upravit styky!
Na vlně dvacetpět pilně
ruší RFE (silně)
— Hlas Ameriky...
(Nebuďte tak zlí na sebe
— co bude rušit SIB?)

Milan Růžička †

Doslova přes noc se to sesypalo. Úplně. A bylo po všem. Lid zajásal, shromáždil se na Václavském náměstí a vítal vedoucího představitele emigrace, o němž se předpokládalo, že bude příštím presidentem svobodné republiky. Stařeček vystoupil na ochoz Národního muzea, dojatě si otřel slzy a spustil do mikrofonu:
„Ladies and gentlemen, já rád, že se vracet do staré vlasti, já rád vás uviděti — indeed. I'm very very happy!"
Čech v davu zklamaně protáhl obličej a řekl:
„Smatritě, továryšči — eto naš budušćij president!? Radnyj jazyk zabyl!"

„Taky jste slyšel," povídá Chrudoš sousedovi, „že svatý otec se bude modlit za to, aby Bůh otevřel Husákovi konečně oči?"
„Hernajs," ziořečí Severín, „zrovna teď, kdy se modlíme, aby mu je zavřel!"

„Abychom to řekli bez obalu," prohlásil roku 1980 politik na veřejném mítinku, „s tím příchodem komunismu se to přehánělo. Budeme rádi, když se ho dočkají naši synové a vnuci."
Ze zástupu se ozvalo:
„Dobře jim tak, chuligánům!"

Soudruh Pípa měl před prověrkovou komisí vysvětlit, jak se choval v kritických srpnových dnech roku 1968. Neochotně přiznal, že vlastním automobilem odvezl do nemocnice stařenku, kterou na Národní třídě porazil a zranil sovětský tank.
„Ale, ale, soudruhu — bylo to opravdu tak? Vzpomínáš si dobře?"
„No, vlastně, tedy . . ," nervozně zamrkal Pípa, „když se na to teď dívám, tak se mi zdá, že to bylo jinak."
„A jak, no, neboj se!"
„Tak já jsem odvezl s pomocí sovětských tankistů do nemocnice babičku, kterou porazilo a zranilo auto s kontrarevolucionáři. Ovšem, tak to bylo!"
Pak s ulehčením odešel, ale vzápětí znovu pootevřel dveře a dodal:
„Jo, abych nezapomněl: a ty důlky ve fasádě Národního muzea, ty tenkrát vyklovaly vrány!"

Jak esenbák zkouší, jestli má v krabičce sirky?

Dá krabičku k uchu a zatřepe hlavou.

Husák přiletěl do Moskvy. Při bratrském líbání šeptá Brežněvovi jednou do levého, jednou do pravého ucha:
„Přivezl jsem ti rifle! Taky Kosiginovi!"
Zanedlouho přijel Brežněv do Prahy a mezi polibky důvěrně Husákovi oznamuje:
„Rifle jsou mi dobré, i ty Kosiginovy!"

HUMOR ZA ŽELEZNOU OPONOU

"Jestlipak jsi slyšel, Popove," ptá se jeden mladý Bulhar svého kamaráda, " že v Sovětském svazu teď každá rodina vlastní rodinný domek?" "Ale co mi to povídáš," odvětil Popov, "já jsem v Sovětském svazu žil dva roky a nic podobného jsem nezjistil." Na to mu přítel odvětil: "To jsi tam asi nečetl žádné noviny."

— ● —

Zaštebetala soudružka Strougalová: Jakpak se Vám, soudružko Kapková, líbilo „labutí jezero". Celkem dobře, odvětila Kapková, ale já dávám raději přednost slunné pláži!

●

Pochlubuje si „first Lady" protějšku: „Jsem silně sociálně a umělecky založena: pracuji v konservatoři, pěstuji balet a ráda létám.
Bodejť by ne myslí si protějšek: „pracuje v konservárně, balí balíky v Bílé Labuti a doma letuje hrnce!"

●

Chlubí se soudružka Kapková: „Tuhle mně nabídl národní umělec Pinkulín, že mě namaluje!
Nato Bilaková: „No to já se zase maluju plně sama!"

●

POHRANIČNÍ:
Přišli dva psovodi od PS k zvěrolékaři se psem, aby ho vyšetřil, že prý pes není normální!
Lékař šetřil, proklepal, ale nic neshledal. Nakonec zjistil, že pes je normální a zeptal se psovodů, proč by měl být nenormální.
„No nám je to taky divný, ale když nás potká hajnej, tak nás vždycky přivítá: A hele — pěkný pes s dvěma ‚orgány'!"

●

SNBáci nejsou doma populární.. Jeden náš čtenář nám poslal vtip, který koluje doma:
Ptá se kamarád druhého, zda ví, co znamenají hvězdičky na nárameních SNBáků.. Vysvětlení: když má jednu hvězdu, tak umí číst. Když má 2, tak umí psát. A když má 3, tak umí číst a psát a navíc zná někoho, kdo umí telefonovat..

-NEJSTATEČNĚJŠÍ ŽENY NA SVĚTĚ, jsou v ČSSR-Jdou z jedné fronty na druhou! KDE JE DĚDA MRÁZ? Lidé ve staré vlasti říkají, že leze soudruhu Novotnému po zádech. Učitel vykládál žákům o různých nemocech "Dále známe ještě reumatismus, jemuž také lid říká-- no jak Vosátko?" Žák "Náš tatínek říká, že je to pěkný svinstvo a že na to nemůže dostat lék. JAKÝ JE ROZDÍL mezi demokracií a lidovou demokracií? Stejný jako mezi kazajkou a svěrací kazajkou. Vypravělo se o všeličems. Pojednou se někdo ot zál pana Ponožky: "Nepřihodilo se vám nic ve vlaku?" "Ale ano, jednou jsem políbil v tunelu místo dcery jejího otce." PEPÍČKUV otec byl na přání tr dního učitele svého syna zavolán do školy. Tam mu ukazují, co Pepíček nap sal do školního sešitu: "Novotný je BIB." Pepíčkův otec zbledne, obrátí se na syna a v místnosti mlaskne políček. Pak se Pepíčkovi dostane napomenu To máš za to, že ještě nevíš, že se blb píše s malým "b!"

TELEGRAM je udržován z dobrovolných příspěvků čtenářů a přátel. Přispěju te i Vy, na tiskový fond?" Mladí spisovatelé a básníci v exilu se podobají něžným dívkám- Také chtějí byt t i s k n u t í!!!

Víte, která byla nejkrásnější léta Československé republiky? No přece padesatá léta, protože tehdá byla ještě Sparta v 1. lize, Spartak stál jenom 27.000Kčs a Husák byl zavřenej.

*

Jednou se takhle procházel zahraniční turista po Václavském náměstí, když tu ho najednou přepadnou tři Rusáci a vezmou mu jeho drahé švýcarské hodinky. Turista, vědom si své povinnosti, šel na Veřejnou bezpečnost a hlásil službukonajícímu orgánu:

„Byl jsem, prosím, na Václavském náměstí přepaden třemi Švýcary, kteří mi uloupili moje ruské hodinky."

Orgán se zamyslil a pak pravil:

„To bude nějaký omyl, to snad muselo být obráceně, přepadli vás tři Rusové a vzali vám švýcarské hodinky!"

„No jo, ale to jste řekl vy!" — dodal turista.

*

Jaký je rozdíl mezi čelem a basou?
???
No přece: kdo byl v čele je teď v base — a kdo byl v base je nyní v čele!

—oOo—

Baví se Angličan, Francouz a Čech o snídání!

Angličan: Když ráno vstanu, udělám si vejce jako „hemenex", v klidu posnídám, zapálím si lulku, sednu do Forda a jedu si pro „podporu".

Fracouz: Já si ráno udělám dvě vejce do skla, přečtu noviny, sednu do Citroena a jedu si na úřad pro „žebračenku".

Čech: Jó, to já ráno vylítnu bez snídaně, dám dvě vejce do kalhot, sednu na kolo a frčím do vlastní fabriky!

—oOo—

Navštívili žurnalisté slovenského baču na Štrbském plesu a ptali se, jak se má.

Celkom dobre, jen pořád přemýšlím, co je to VATORIUM.

To OBSER bych věděl.

Co se stane, když esenbák jedoucí na kole spolkne komára?

Abnormalita - má větší mozek v břiše než v hlavě.

Co to je: Je to černý a tluče v ČSSR všude na dvéře?
???
No přece — BUDOUCNOST!!

Jó, to byly časy v roce 1952! Sparta byla v 1. lize, pivo za korunu dvacet a Husák seděl v kriminále.

— — —

To si tak plavou po Vltavě dvě sirky:
Ptá se první: „Taky na sjezd?"
„Ne, já jsem vyškrtnutá", na to ta druhá.

— — —

Učitel se ptá. „Můžete mi říci, co nám přineslo československo-sovětské přátelství? Třeba vy, Váňo?" Někdo Josefovi napovídá: „Hovno!" — Pan učitel se zlobí: „Nenapovídat, na to musí přijít každý sám!"

✲

Povídá místní předseda rodné strany panu faráři: „Jak to děláš, že máš pořád plný kostel? Já nemůžu na schůzi dostat nohu!" — „To máš tak, předsedo", říká farář, „já jim slibuji ráj!" — „No, to já taky, a přesto mi nikdo nepřijde!" — „Správně díš, předsedo, jenomže já jim ho nikdy neukazuji."

✲

L. Svoboda se dožaduje jednoho rána u manželky své generálské uniformy, že prý musí do kanceláře Pani Svobodová mu šetrně sděluje, že už dlouho není presidentem.

„A kdo pak to teď dělá" chce vědět vetchý generál.

„No přece Gustav!"

Na to on: „Jo, aha, Gusta, té to přeji, ona si s tím Fučíkem moc neužila!"

✲

Víte jak vypadá ozdravovna pro členy SNB?

????

No — esenbáci chodí po místnosti dokola a zdraví se tak dlouho — než se uzdraví!

✲

Sášu Irčinova odsúdili v Rusku na päť rokov za urážku na cti, keď ktorémosi generála nazval idiotom. Pýtali sa na kolchoze predsedu, či to nie je vysoký trest.

Nemyslím - odpovedal predseda - lebo za urážku na cti dostal len pol roka a ostatné za prezradenie vojenského tajomstva.

Víte jaké je označení hodnosti u SNB?

????

Když má esenbák tři hvězdičky tak umí psát i telefonovat.

Když má dve hvězdičky — tak umí telefonovat a když má jednu hvězdičku, tak ví o někom, kdo umí telefonovat!

✲

Jde esenbák po mostě a kouří. Odhodí ohárek do Vltavy a náhle si vzpomene, že ho učili, že odhozením ohárku vznikne oheň. Skočí proto do Vltavy, aby zachránil před ohněm a utopí se, protože neumí plavat.

■

Umírá starý kulak a jeho poslední přání na smrtelném loži je stát se členem KSČ. Předsedovi místní organizace je to divné: „Celý život nenávidíš komunisty a najednou chceš do strany".

„To máte tak" — kulak na to, „já mám jednoho souseda, starého kamaráda, a on vám má vždycky takovou radost, když umře nějaký komunista..."

■

Na schůzi voličů s poslancem se přihlásí o slovo pan Vodička a ptá se: „Soudruhu poslanče, mohl byste mi říct, kam se poděla naše uranová ruda z Jáchymova?" Soudruh poslanec se zachmuří a slíbí, že se bude informovat a zodpoví tuto otázku na příští schůzi. Na příští schůzi se hlásí o slovo zase jeden pán, soudruh poslanec ho zahlédne a říká: „Já vím, Vy jste soudruh Vodička a chcete vědět, kam se poděla naše uranová ruda z Jáchymova".

„Ne, soudruhu poslanče, já jsem nějaký Novák a chtěl bych vědět, kam se poděl soudruh Vodička".

■

KOLCHOZNICKÁ:

V kolchoze, takto JDZ, je politické školení. Politruk vypráví a kecá o jasných perspektivách komunismu.

Na závěr se ptá: *„Soudruzi — má někdo nějakou otázku?"*

Přihlásil se jézdeňák Roštidlo: *„Soudruhu, všechno je krásné, co nám tady říkáš, ale mohl bys nám říci, co je to slovo perspektiva?"*

„Perspektiva je ... no je", přemýšlí politruk, *„no to je jednoduché, že ano — čím jsme k tomu blíž, tím je to od nás dál!"*

Na Rádio Jerevan přišli tři otázky ohľadne budovania komunizmu:

1) Je možné vybudovať komunizmus vo Švajčiarsku?

— V podstate áno, ale tej krásnej zeme by bolo škoda...

2) Je možné vybudovať komunizmus v Monacu?

— Nie. Na také malé územie by sa taký obrovský bordel nezmestil.

3) Je možné vybudovať komunizmus v ktorejkoľvek zemi?

— Samozrejme, ale najlepšie je v jednej ho vybudovať a v druhej žiť.

■

— Viete, čo v reálnom socializme znamená pre robotníka pojem „recepcia"?

— Recepcia je slávnostný akt, pri ktorom robotnícka trieda ústami svojich nadriadených požíva plody svojej práce.

■

Jestli pak víte, proč policajti v ČSSR nosí pistoli?

No přece, aby je nepřepadla myšlenka!

●

Policie v ČSSR je přejmenovaná. Na pruzích aut už není napsáno „Veřejná bezpečnost" nýbrž „HU-HU" — Husákovi Husaři.

●

Sedí chlapík na chodníku a hází padesátníky do kanálu.

Policajt kouká a pak se ho zeptá:

Copak to tady děláte?

No telefonuji na hrad Husákovi!

Ale vždyť je to kanál!

Já to prosím neřekl!

●

Praha není rozkopaná k vůli stavbě METRA, ale proto, že soudruzi pořád hledají kořen socializmu a ne a ne ho najít!

●

Na sovětské vlajce je barva rudá, srp a kladivo.

To proto, že přijeli v srpnu, tekla krev a tím kladivem nám vtloukají do hlavy, že nás osvobodili.

JEDNA ČESKÁ: žádná školní „latina" — nýbrž stalo se opravdu:

Ve škole, po delším vyprávění o SSSR, ptá se učitel dětí:

„Tak kdo je náš největší přítel?"

Děti sborově: *„So-vět-ský Svaz!"*

„A kdo je náš největší nepřítel?"

Děti sborově „RU-SÁ-CI!"

DID YOU HEAR THE ONE ABOUT...?

A Sampler of Poland's Black Humour

(London/PNA) - As under the German occupation, so now, under the "fraternal" foot of Soviet Big Brother, Poles find encouragement and give vent to their political frustrations in some of the best jokes behind the Iron Curtain. They are of a very specifically Polish flavour, but some could apply equally well to the situation which is developing in certain Western countries.

WHEN WILL THINGS IMPROVE in Poland? In 1982. Why? Because in that year the USSR will have reached retirement age.

AND WHAT WILL HAPPEN THEN? Will there be any meat? - Well, for the time being we are only on the road to Socialism. - And how will it be when we attain it? - - We'll have meat. It will be rationed. - And how will we attain Communism? - We'll have that too. On prescription.

A KHOLKHOZ INMATE in distant Siberia sees an elegant tourist. "Where did you buy such beautiful clothes?" "In Paris." "In Paris? Never heard of it. Is that very far?" "Well, about 13,000 kilometres." "Good Heavens, such a distant, remote place, and they make such lovely things!"

WHEN THE FIRST SECRETARY of our Fraternal Party was visiting our own Party Secretary, he admired the latter's magnificent residence. "Comrade Secretary, how did you manage to acquire such a luxurious villa?" Our leader takes him to the window and shows him a bridge on the river. "Do you see the bridge? When this was being constructed a bit of marble, cement, bricks and antiques remained as left-overs, so in order not to waste them, we built this house." After a time, our First Secretary visits the Secretary of our Fraternal Party and is breathless at the sight of a magnificent palace. His host conducts him to the window and asks his visitor: "Do you see the river?" "I do." "Do you see the bridge?" "I don't." "Well, there you are then!"

A PARISH PRIEST has been called to attend a dying man. It is night time. He takes his bicycle and off he goes. On his way he is stopped by a policeman. "Father, fifty zlotys fine for riding a bicycle without lights." "But my son, I am taking Our Lord to a dying man!" "What, two people on one bicycle? One hundred zlotys fine!" The priest sighs and pays up. Remounting his bicycle he mumbles: "Good thing he hadn't heard about the Holy Trinity...".

IN WARSAW a Western Communist talks to an elderly woman. She says: "Before the war we had plenty of meat and clothes were inexpensive, and now meat is a rarity and clothes are very expensive indeed." The Communist interrupts her: "What are you talking about, I happen to be a Communist..." "Yes, yes, before the war we had Communists too, but now they too are a rarity..."

IT IS REPORTED that meat addiction has already claimed its first victims: a group of addicts was arrested in Lodz. They were sniffing an empty ham tin.

(54/Orzel Bialy/FCI)

Před léty přišla babička do spořitelny, že si uloží stovku. Ale nejdřív se ptá slečny za přepážkou:

"Prosím vás, a budu mít tu stovku u vás dobře schovanou?"

"Jistě, paní, ručí vám za ni stát."

"A co kdyby se něco stalo s naším státem?"

"Tak je tu přece Sovětský svaz, náš přítel nejvěrnější."

"No jo, ale co kdyby se něco stalo se Sovětským svazem?"

"Ale babičko, to by přece za ni stálo!"

(M. Doležalová, Třebíč)

(MFdnes)

Před návštěvou sovětské delegace a zástupců ÚV KSČ v pražských Bohnicích byli všichni blázni vycvičeni ve volání hesel:

„Ať žije KSČ! Ať žije Sovětský svaz!"

V den návštěvy, kdy delegace procházela ústavem, vykřikují blázni naučená hesla. Jen jeden mlčel jako hrob. Když se ho jeden soudruh zeptal, proč neprovolává slávu — odpověděl tázaný:

„To je tak, soudruhu, já jsem dozorče, já nejsem žádný blázen!"

—o—

Cikána prověřuje „Veřejná výška" před jeho cestou do zahraničí.

„Tak, Farkaš, řekni nám, kdo napsal Annu Proletářku?"

V tom okamžiku zvoní telefon a „výška" je odvolána k šéfovi. Aby vše nevázlo, pověřil svého zástupce, aby cikána vyslechl.

Když přišel zpět, našel na zemi cikána, zbroceného krví a v pozoru stojícího zástupce s hláškou:

„Soudruhu kapitáne, už jsem to z něho dostal. Napsal to von s jeho bráchou!"

—o—

Na hrad přišli návštěvníci. Jeden z nich musel někam a tak se ptá uklizečky: Prosím vás, teta, kde je tady ten hajzl?!

„Jo, vy myslíte jako Husáka?"

„Ne, tetka, ty dvě nuly — kde jsou?"

„A ták, vy hledáte Štrougala a Bilaka?"

„Ale ne, vy pořád nerozumíte, já hledám tu místnost, kde se se-e a se-e?"

„Ach tak, proč to neřeknou hned, ta je v zasedací síni, ve druhém patře!"

★

Otázka: Co to je družba národů?

Odpověď: Když se Arméni, Rusové a Ukrajinci bratrsky spojí, aby zase jednou kloudně zatopili židům.

★

Otázka: Proč je u nás na kolchoze tolik mechaniků a tak málo úrody?

Odpověď: Protože se u nás pokročilo kupredu už tak, že se smazaly rozdíly mezi městem a vesnicí.

★

Otázka: Může člověk vyžít jen ze mzdy?

Odpověď: Nemáme tušení. Neznáme nikoho, kdo by to vyzkoušel.

★

Otázka: Může člověk v Jerevanu otevřít nevěstinec?

Odpověď: Zajisté. Jenže v socialistické společnosti se tomu říká kolektiv.

★

Otázka: Jaký je rozdíl mezi neštěstím a katastrofou?

Odpověď: Jestliže spadne koza do potoka, je to neštěstí, ale ne katastrofa. Přijde-li při zřícení letadla o život celé politbyro, je to katastrofa, ne však neštěstí.

★

Otázka: Co je to Brežněvovo obočí?

Odpověď: Stalinův knír na vyšší úrovni.

★

Otázka: Je na jiných planetách také život?

Odpověď: Ale kdepak, to ani tam není život.

J. S.

Dotaz na rádio Jerevan: Může mladý talentovaný komsomolec kritizovat nadřízeného?

Odpověď: V principu ano, ale škoda takového mladého talentovaného komsomolce.

Z projevu G. Husáka: „V krizových letech 1968/69 stálo Československo na pokraji propasti. Potom jsme udělali krok kupředu..."

POHÁDKA O MARUŠCE!

Macecha vyhnala Marušku do mrazu do lesa, aby přinesla jahody. Maruška plakala, kde teď v zimě jahody má nasbírat.

Přišla do hor a tam viděla 13 mužů u ohně sedět a jeden žezlo v ruce držel a vládl: Pojď dítě a pověz, co tě k nám vede?

Maruška s pláčem vylíčila, že musí přinést domů jahody a muž na to:

Tady u ohně — to jsou moji bratři měsíce, kolik měsíců v roce, tolik je nás u ohně!

Maruška kouká i diví se a ptá se:

A proč je vás tu třináct?

Leden: Ten třináctý, to je bratr Měsíc Československo-sovětského přátelství!

Padl Brežněv, Kosygin a Husák do spárů lidojedů. Předvedeni jsou před pohlavára, který se ptá na jména.

Já jsem Leonid Brežněv, vůdce světové revoluce!

Znám, znám, tak ty půjdeš do guláše! A co ty tam, obrací se pohlavár na Kosygina.

Já, prosím, jsem Kosygin, velký sovětský člověk, pípá tázaný.

Znám, znám, tak ty půjdeš do polívky. A co ty tam vzadu?

Já jsem dr. Gustáv Husák z Hradčan v Praze!

Aha, aha, znám, znám, tam studuje můj syn. Tak ty jsi můj host a jsi pozván na oběd. Máme dneska polívku a guláš!

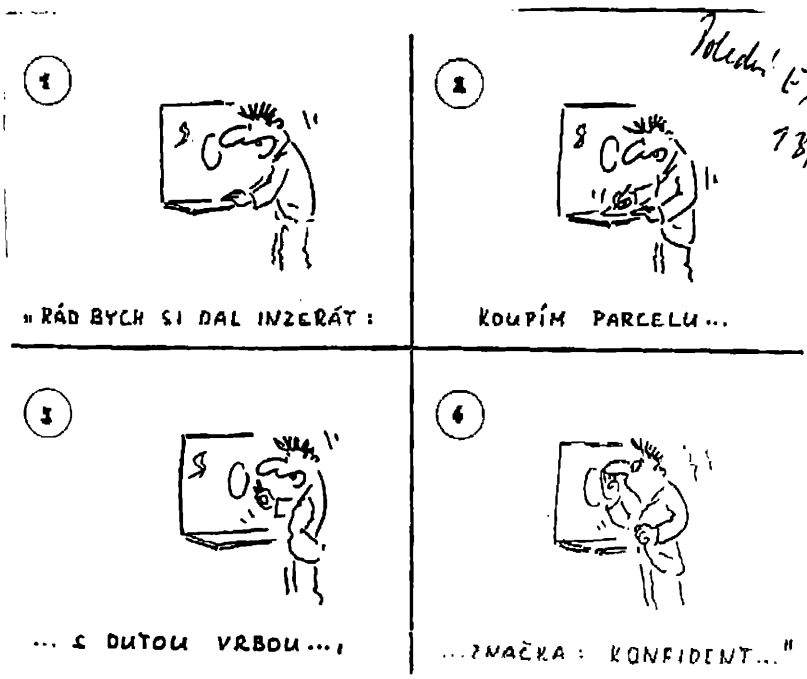

Zákazník: "Potřeboval bych nějake hodiny do práce." Prodavačka: "Takže s budíčkem, že?"

+++++

"V našem závodě pracujeme na tři směny plnou parou!" "A co tam vyrábíte?" "Tabulky s nápisem VÝTAH NEFUNGUJE."

+++++

Kde není AIDS? V SSSR a v Japonsku. Proč ne? Protože v SSSR jsou teprve v 19.století, kdežto Japonci už v 21.století. AIDS je choroba 20.století.

+++++

Nejnovější model mladoboleslavské Škodovky se bude jmenovat AIDS. Bude se vyznačovat tím, že hned po koupi se s ním bude muset do servisu.

+++++

Jediní lidé, kteří v Československu nemohou chytit AIDS, jsou esenbáci. Nikdo je nemá rád a nechce je milovat.

ŽIVOTABUDIČE

S těmi, kteří se stále převracejí, se převrat těžko dělá.

Kariérista je jedinec, který míří vzhůru těmi nejprízemnějšími cestami.

Když se ohnul, nebylo jasné, zda se krčí strachy, nebo se chystá k útoku.

Některá vítězství mrzí víc než porážka.

Seděl za každého režimu v hospodách.

Kolik hledačů se vyskytuje na smetišti dějin.

JIŘÍ NOVÁK

Vedečtí představitelé různých národů měli napsat učené pojednání o slonovi. Němec napsal desetisvazkový spis "Úvod do studie o slonovi". Angličan napsal menší brožuru "Slon a jeho význam pro britské impérium". Francouzovi z toho vyšel galantní román "Sexuální život slona". Rus zrobil středně silný svazek "Stalin o slonovi". A Čech? Tomu vyšla knížečka "Sovětský slon - rád příkladem a vzor". (1988)

Ze sbírky MUDr. Jarmily Novotné "knížka smíchu a vzpomínání".

V jednom vlaku společně cestují Stalin, Brežněv a Gorbačov. Najednou se vlak zastaví kdesi v polích. Stalin okamžitě navrhuje zastřelit strojvůdce, ale Brežněv se postaví proti: „Zatáhneme záclonky a budeme se tvářit, že to jede." Michail Sergejevič nesouhlasí ani s tím — musí se opravit lokomotiva. A jde sám přiložit ruku k dílu. Po několika hodinách se vrátí, ruce i tváře černé od kolomazi, ale se šťastným úsměvem.

„Podařilo se?" ptají se Stalin a Brežněv. Gorbačov odpovídá, že ano. „A proč tedy nejedeme dál?"

„Kolejnice už nikam nevedou..."

(Prebraté z bratislavského denníka SMENA, 4. dec. 1989)

Jednoho moskevského žida probudilo ve tři hodiny ráno bušení na dveře. Nechce se mu otevřít, ale přesto se nesměle zeptá: Kdo je tam? — Pošta! — Židovský občan otevře dveře a na prahu stojí dva agenti KGB. "Jste Goldstein?" ptají se.

"Aaano!"

"Vy jste si podal žádost k vystěhování do Izraele. Souhlasí to?"

"Ano, to souhlasí."

"Hladovíte nebo máte s rodinou dost jídla"

"Nehladovíme, máme dost jídla."

"Dostalo se vašim dětem řádného komunistického vzdělání?"

"Ano, jistěže."

"Tak proč se chcete, člověče, z Ruska vystěhovat"

Občan se podrbe za uchem a potom tiše odpoví: "To proto, soudruzi, že nerad žiju v zemi, kde vám doručují poštu ve tři hodiny ráno."

Smích domova

SPARTANSKÁ ZKOUŠKA

V Praze připravují nový zákon pro udělování starobního důchodu: Každý socialistický občan starý 60 let musí do Prahy a tam před zvláštní komisí skočit do Vltavy. Kdo řeku přeplave, je schopen práce, kdo se utopí — ten nic nepotřebuje.

KOLEKTÍVNĚ V PODRAŽENÍ NOH

V pekle jsou dva kotle. Jeden pevně uzavřen a hlídán; druhý otevřen a bez stráže. Nově přišlá dušička se podivila proč tak rozdílné kotly.

Lucifer: „V uzavřeném jsou americké duše, které musíme přísně střežit, aby neutekly. Ve volném kotlu jsou komunistické dušičky, jež nemusíme hlídat, poněvadž když jedna by chtěla vylézt — podrazí ji druhé duše nohy.

PEKING CONTRA BRATISLAVA

Drzý čínský vyslanec v Bratislavě pohádal se se slovenskými politiky a začal vyhrožovat, že Čína vypoví Slovákům válku. Jožko Lenárt na to: „To nejde, my máme malou zemi a kde vás máme všechny pochovat!"

NEMÍSTNÉ OTÁZKY

Havíři z Ostravy měli měsíční schůzi. Na konci se zeptal předsedající zda má někdo nějaký dotaz. Hlásil se havíř Slivka a chtěl vědět proč nejsou v prodeji „šusťáky" a kde je soudruh Chruščev. Předseda slíbil, že odpoví příští schůzi. Za měsíc se havíř Slivka znovu dotazoval to stejné, ale opět žádná odpověď.

Na závěr třetí měsíční schůze se hlásil havíř Kobza, který chtěl vědět, proč nejsou „šusťáky" a kde je havíř Slivka!

TYPICKÁ ANALÝSA

Z čeho sestávala druhá sovětská raketa?
???

Z českého uranu, z německé techniky a ruského psa!

●

Proč u nás roste tolik jedovatých hub?
???

Poněvadž jsou otráveny poměry!

●

„Svůj k svému" vítal nadpisem prasečí kolchoz ministerskou delegaci z Prahy.

Početná taneční skupina odjela z Prahy na turné po Evropě. Z první zastávky přišla tato depeše:

„Londýn nadšeně uvítal naší 50. členou skupinu".

Z Amsterdamu pak: „Po velikém úspěchu vás zdraví všech 35 členů souboru".

Z Kolína nad Rýnem: „Šílené nadšení pro všech dvacet tanečníků".

Z Říma: „Naše 11. člená skupina sklidila velký uspěch".

A konečně z Paříže poslední telegram zněl: „Nadšeně uvítán, zůstávám v Paříži, vedoucí výpravy".

●

Na dálkové škole KSČ byly zkoušky.

Jeden z kandidátů nic nevěděl a tak profesor mu dál lehkou otázku.

„Kdo objevil Ameriku?"

Kandidát mlčí jako pěna.

„Kryštof Kolumbus!" zařval profesor.

Kandidát se obrátil a odchází.

„Kam jdete", křičí profesor na kandidáta.

„Prosím ven, když již voláte nového kandidáta!"

●

Poblíž cesty ku Praze stál u kupy sena vyhladovělý „socialistický zmetek", neboli důchodce. Ze samotného hladu cpal seno do úst a jedl. Za chvíli zastavilo u staruchy elegantní fáro a z něho vystoupil Lénárt. Premiér byl zvědav proč tenhleten „záducha" baští krmivo pro dobytek.

„Ze 150ti kačkami se nemohu se ženou uživit. Jím tedy co najdu".

Lenárt strčil pensionovanému akcionáři 100 korun a žádal jej ať zmizí neb za chvíli bude projíždět Novotný.

Záducha však počkal a přežvykoval. Tonda přijel, vysel a počal se hladového vyptávat. Poté mu věnoval půl talíře a rozkázal ať zmizí neb co nevidět přijede jeho veličenstvo soudruhovič Březněv. „Pensijnímu ústavu" se zachtělo vidělat ještě více a tak stál a přežvykoval až si to přihasil Bříza. Jaképak však bylo zklamání, když soudruh-soudruhovič z Moskvy zavolal z auta:

„Soudruhu, seno na zimu, teď jez zelené!"

RÁDIO JEREVAN ODPOVÍDÁ ...

Podařilo se nám zachytit zase jednou toto vysílání, oblíbené zvláště v Sovětském svazu a vybrali jsme z něho nejzajímavější dotazy a odpovědi:

Otázka: Budou v komunismu peníze?

Odpověď: V některých peněženkách ano, v jiných ne.

★

Otázka: Budou v komunismu existovat ještě zloději?

Odpověď: Nebudou. Všechno bude ukradeno už v etapě socialismu.

★

Otázka: Navštívil Vladimír Iljič také Arménii?

Odpověď: Ne, ale stejně nám to nepomohlo.

Dostal kpt. STB Lojza Hugník důvěrnou zprávu, že jeho podřízené důstojnictvo není příliš obratné v mozkové činnosti. Rozhodl se pro přezkoušení inteligence a povolal si poručíka J. Knedlu a rozkázal:

„Tady, Soudruhu poručíku máte dvacet korun a skočte za ně koupit Škodovku."

Por. J. Knedla srazil péra a odcválal. Za hodinu přišel, ale velitel byl na obědě. I rozhorlil se soudruh poručík:

„tak ten náš soudruh velitel to nemá v hlavě v pořádku, pošle mě nakupovat v poledne, když je zavřený!!

—●—

Pan Roubíček a pan Kohn jdou tak zabráni do rozhovoru, že si ani nevšimli, že přešli křižovatku na červenou. Zastaví je esenbák a povídá jim: „to nevíte, že je zakázáno přecházet ulici na červenou?" Nato Roubíček: „a platí to taky pro hrdiny Sov. svazu?" Esenbák zasalutuje, omluví se a Roubíček s Kohnem jdou dál. Když trochu poodejdou, zeptá se Kohn Roupíčka: „Roubíček, copak voní jsou hrdina Sov. svazu"? A Roubíček odpoví: „to nejsem, ale zeptat se snad můžu, né?!"

●

Brežněv měl mít projev. I řekl svému sekretáři, ať mu ten projev napíše, ale že to má být kratší — asi tak na jednu hodinu. Sekretář sedl a napsal mu projev, Brežněv to vezme a jde řečnit. Řeční hodinu, dvě, tři... pak je konečně konec a Brežněv jde vynadat svému sekretáři: „řekl jsem ti přece jasně, že to má být jenom na jednu hodinu." A jeho porízený se brání: ono to taky tak dlouhé bylo, jenomže vy, soudruhu první tajemníku, jste si vzal všechny tři kopie..."

Gorbačov sedí v Kremli v pracovni so svojou sekretárkou. Dokonal prejav. Prejav bol dlhý a nudný, sekretárka zivala a Gorbačov ich nechcel z tuho oraveny. Pre o jej začal robit milostné návrhy. Sekretárka nemala námietky a iba povedala:

– Michail, zavor dvere na kľúč!

– **Nemôžem lebo učite by si mysleli, že tu pijeme.**

Přijímací zkoušky na VB. Posluchač dostane prkénko s dvěma otvory — kruh a čtverec a kuličku, kterou má dostat na druhou stranu.

Ti, kteří prostrčí kuličku kruhem obdrží atest normální inteligence; ti kteří kuličku prostrčí čtvercem obdrží atest veliké síly!

●

Politická publicistika je obohatená o nové dielo Vasila Biľaka. Má názov „Zobrané strihy".

Na 1. mája pred tribúnami, na ktorých stoja „vodcovia" ľudu sa skandovalo: „Nech šije Vasil Biľak".

Najnovšia socialistická literatúra v ČSSR: Anna Bordelárka — Ako sa kazila oceľ — Vstanú noví živnostníci.

V Banskej Bystrici spadol do Hrona Maďar a nevedel ani plávať ani slovensky volať o pomoc. Preto kričal: Ištenem, ištenem, poledný raz ja kúpala...

Na Sibíri je — 20° C. Serioža stretne Ivana Ivanoviča, ktorý ide bosý a pýta sa ho: — Ivan Ivanovič, a neoziaba Vás? — Ivan Ivanovič sa pozrie na nohy a povie — Nemá v čom, Serioža.

Sergej Maximovič, Moskva, Sibirskaja, uverejnil inzerát v novinách: Vymením byt, za väčší lebo menší na pokojnejšej ulici. — O krátky čas dostane jeden z uchádzačov o byt Sergeja Maximoviča túto odpoveď: — Výmena bezúčelná. Nová adresa: Sergej Ivanovič, Sibír, Moskovskaja.

Ako Slováci čítajú JRD? — Ježiš ratuj dedinu...

V rámci zvyšovania cestovného ruchu postavili v ZSSR 17prúdovú diaľnicu na Sibír. — Jeden prúd zo Sibíra a šesťnásť na Sibír.

„Mám pocit, že mě sledují agenti státní bezpečnosti," postýskl si pan Blumenberg. „Já totiž požádal o emigraci do Izraele..."

„To ještě nic neznamená," na to pan Abelpink. „To mají pořád ještě dvě možnosti... Buď si jich časem ti agenti přestanou všímat, a pak to mají dobrý. Jenže oni jsou smolař a budou zatčenej. Ale to pořád ještě nic neznamená, to mají ještě furt dvě možnosti... Buď jich soud zprostí obžaloby, a pak to mají dobrý. Jenže oni jsou smolař a budou odsouzenej, což ovšem pořád ještě nic neznamená, neboť pak mají zase dvě možnosti... Buď se v tom pracovním lágru dožijou amnestie, jednou budou rehabilitovanej, a mají to dobrý. Oni jsou ovšem smolař, oni se toho nedočkaj a umřou... Ovšem ani to pořád ještě nic neznamená, i v tom případě mají dvě možnosti. Jako vězně jich pochovaj do společnýho hrobu s jinejma Židama, a pak to mají vlastně dobrý. Ale protože oni jsou smolař, bude tady zlej úmysl pochovat jich do společnýho hrobu s arijcema — a to, himlhergot, to by bylo opravdu blbý! Toho se musej, pane Blumenberg, v každým případě vyvarovat!"

● Humor v Československu: Nikita Chruščev skončil dlouhou řeč k dělníkům v jedné moskevské továrně slovy: „Soudruzi, komunismus je už všude na obzoru!" Když vycházel z továrny, jeden dělník se k němu přidružil a ptal se: „Soudruhu Chruščeve, co je to obzor?" Nikita se na chvilku zamyslil, ale pak rychle řekl: „Soudruhu, ať ti to vysvětlí Mikojan, já spěchám." Ale ani Mikojan neměl čas a radil soudruhovi, aby si to našel v naučném slovníku. A tak náš milý soudruh po dlouhém hledání ve slovníku nalezl definici obzoru. Stálo tam: „Obzor jest pomyslná čára, která se od nás tím více vzdaluje, čím více se k ní blížíte."

Víte jaký je rozdíl mezi prvním naším kosmonautem Remkem a Dubčekem?

?????

Žádný; oba vyletěli s ruskou pomocí.

ANTICHARTA A JOSEF ŠVEJK

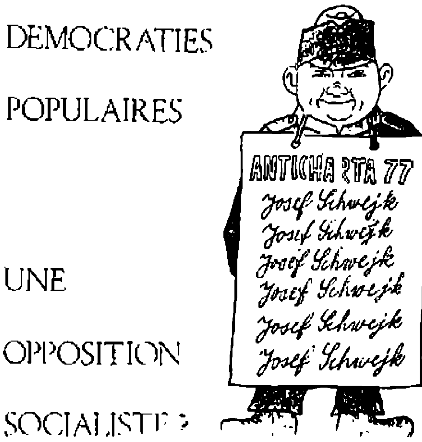

Přetištěno z francouzské revui „Politique" č. 3-4, 1977

[redacted]

V-MF 21.4.90

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

Já myslím, že Dubček, sám jestli by byl trochu krilickej, sebekritickej, že by měl přiznat, že to vedl spatně a že podlehl něčemu co prostě u nás nemělo být, co jsme viděli z jeho hospodaření. Jestliže někdo myslí, že u nás je nesvoboda, pak já podle mého názoru myslím, že je té svobody u nás až nadbytek. Poněvadž na podobné rčení byl zákon na ochranu republiky, dnes ti lidé se volně pohybují po naši republice. A každej mluví co chce.

František Přibyl,
strážný Dopravního podniku města Brna
v pražském rozhlasu 27. 4. 1975

●

Brno bude hlavním městem ČSSR. Uskuteční se to až bude vláda sedět na Špilberku!

MOST

Kterýsi pražský soudruh navštívil přítele v Moskvě. Volod'a vyveze na víkend Pepíka na svou daču, řekněme v Peredělkinu. Pepík je udiven luxusem, jímž je přítelova dača vybavena a s údivem se neskrývá: "Máš to tu nádherné, Volod'o, báječné. Ale prozraď mi: jak si něco tak komfortního můžeš při poměrně malém platu do volit?" — Podívej se, to je docela jednoduché. Vidíš támhle vzadu ten nový most? Já jsem se spřátelil v době stavby s několika zedníky ...."

Rok poté zajede Moskvan do Prahy a Pepík ho na oplátku koncem týdne zaveze na svou chatu v Posázaví. Voloda se diví ještě víc, něco tak dokonalého dosud neviděl. "Promiň," povídá, "mohu se tě zeptat na něco intimního? Vyděláváš přece o něco méně než já. Jak sis mohl postavit takový palác?" — "To je jednoduché, soudruhu. Vidíš támhle vzadu ten nový most?" — "Ať koukám, jak koukám, žádný most nevidím." — "No právě!"

VTIP MĚSÍCE

Bezprostředně před zahájením patnáctého sjezdu roznesla se zpráva, že kdosi propašoval do sálu časovanou bombu. Soudruzi z Bezpečnosti, nechtíce, aby došlo k přílišnému rozruchu či panice, obrátili se o pomoc na udatného kapitána Minaříka. Dostavil se okamžitě, prošel tiše sálem a pak se naklonil k jednomu z poblíže stojících tajných:

„Řada třicátá šestá, čtvrtý zleva!"

„Jak jste to zjistil?" ptají se hned všichni.

„Nepřítel nikdy n e s p í !" odpovídá Pavka hrdě.

D. S.

Pozvala si stranická kontrola cikána Lajose na pohovor.

Tak co, ty si muzikant?

Ano prosím.

A hrával jsi dříve fašistům?

Ano prosím.

A později jsi hrával nacistům?

Ano, prosím!

A pak zase jsi hrával komunistům?

Ano, prosím soudruzi.

Po menší poradě byl Lajos propuštěn. Když to vyprávěl manželce, zhrozila se a vytýkala mu pravdomluvnost.

„Co jsem měl dělat", odvětil Lajsos, „když v té kontrole seděli všichni co jsem jim hrával a hraju!"

●

Papež pojde do Prahy. Viděl už mnoho zázraků, ale ještě neviděl „boží dopuštění"!

●

Pozval Husák papeže do Československa, aby mu posvětil „biskupa"!

Hvězda rudá, pěticípá
pod ní Český národ vzdychá:
„Kéž by noha Jana Husa
do zadku nakopla Rusa,
aby naše země malá
zase mlékem, strdím oplývala!

JGD

●

Víte co je to PENDREK?
????
No přece tlukoucí srdce strany!

PROČ nemůže Husák pořádat „páteční rozhovory s literáty" dle vzoru T. G. Masaryka? — Protože by musel jezdit každý pátek za hranice.

Čechoameričan, Kladrutský rodák za své návštěvy vlasti zavítal do kladrupského sirotčince. Ptal se jednoho malého chovance, již marx-leninismem zblbnutého: „Kdo je tvůj otec?" On řekl: „Lenin" Potom se tázal: „Kdo je tvá matka?" Kluk se usmál: „Strana." „A co chceš být?" „Sirotek!"

- Náš záznamový telefon nám opět dodal politické vtipy z Československa:

Víte, co jsou to Spojené státy? To je imperialisticko-militaristická supervelmoc, která se hrubě vměšuje do vnitřních záležitostí Sovětského svazu na celém světě. A co je to agrese? Agrese je, když vstoupí vojska jednoho státu na území státu druhého se zbraní v ruce dřív než vojska Sovětského svazu.

***

- U prověrkové komise se ptá předseda: Soudruhu, jakés měl vlastně vysvědčení v roce 1948?

No, soudruzi, jako strana, vláda a ústřední výbor. A potom v roce 52 a 53, když byly procesy se spikleneckým centrem a jinými?

No soudruzi, jako strana a vláda a ústřední výbor. A jakés měl přesvědčení v roce 1966, když došlo k chybám Antonína Novotného? No soudruzi co vám mám povídat - jako strana, vláda a ústřední výbor. A jakés měl přesvědčení v roce 1968, když nám byla poskytnuta pomoc - sovětská pomoc proti kontrarevoluci? No opravdu soudruzi jako strana, vláda a ústřední výbor. Předseda komise vyskočí: „Chlape jeden, okamžitě mi řekni - to ty nemáš žádné vlastní přesvědčení?" Soudruzi mám, ale zásadně s ním nesouhlasím

...NO, ČO SA DIVÍTE..? NEPOČULI STE O REFORMÁCH SÚDRUHA GORBAČOVA ?

Američan a Rus se přeli o tom, která z jejich zemí má lepší zpravodajskou službu. "KGB jasně vede," chlubí se Sovět, "za posledních 10 let se dokázali zmocnit plánů všech hlavních amerických zbraní." - "To nic," na to Američan, "to naše CIA šlohla z kremelského sejfu výsledky všech sovětských voleb za 10 následujících let."

Ptá se soudružka Kapková soudružky Bilakové: „A jaképak byly na vašem plese toalety?"

Zašvitoří Bilaková: „Krásné, ale převážně splachovací!"

Soudruhu kam deš dnes večer?
Ale na Figarovu svatbu.
Jejej a to se ten chlap ženi v noci?

„Soudruzi" zvolal předseda družstva, „celý týden už nedáváme k a- vám nic k pití. Teď se nám snad konečně podaří vyrobit sušené mlé- ko."

ZÓDY NA ÚNOR 1948

Pražským tramwajákům

Je únorová půlnoc. Kapky deště
bičují malostranské ulice.
Ve starodávném historickém městě
továrny bdí okem věrné milice.

Ne milice jen. Celý proletariát
té noci bdí. Bdí Škodovka, bdí Sokolovo,
bdí strany sekretariát,
než naplní se slovo Gottwaldovo.

Poslední tramway jede do remisy.
Porucha proudu rozžhne svíce.
Wall street ve své televisi
promítá nahé tanečnice.

Leč v mysli tramwajáka táhle zní
zvuk polnice, zvláštní melodie.
Snad ohlas bojů Řecka poslední
i Španělska a Indonesie.

Jak vážně zaměřil svůj krok.
Přišel domů, kabát hodil v zástěnu.
Pak řekl mámě: Já jen na skok,
musím zpátky. Musím znovu na směnu.

Ty stará nehubuj. Honza, ten má schůzi
Víš-li kde? Mluví s Gottwaldem.
A Tonda? Ten je u remisy.
My ostatní teď zapřáhnem.

Byl únor. Půlnoc. Sprška deště.
Dělo se mnoho. Vlastně téměř nic.
Jen národ sevřel svoje pěsti –

s Gottwaldem slavně vkročil do ulic.

Josef Záhořík,
Nový život 1949

PÍSNIČKA O TRAKTORISTCE

Parfémem pleť nevoní si,
neobléká drahé róby.
Prosté děvče v kombinéze
hrdinkou je naší doby.

Do hněda ji slunce líčí,
pružná je jak mladá líska.
Zůstávají za ní, ejhle,
strniště a oraniska.

Přišla na mě mizerie,
skučí boháč – čert to vem.
Ale děvče žne a sije,
zpívá dvojhlas s traktorem.

Její stroj nás k zítřku veze,
z políček se stanou lány.
Jednou zorá všechny meze
i ty, co jsou mezi námi.

Parfémem pleť nevoní si,
neobléká drahé róby.
Prosté děvče v kombinéze
hrdinkou je naší doby.

A přec nemá o ctitele
žádnou nouzi. Já jsem z nich.
Zpívám o ní malou píseň
k chvále lánů družstevních.

Michal Sedloň,
Nový život, 1950

GOTTWALDŮV ÚSMĚV

Když jsme si v dílně pověsili
Gottwaldův obraz nad svůj stůl,
jako by utajené síly,
věřte si nebo nevěřte,
se v každém náhle probudily.

Jak usmívá se ten náš milý,
v hukotu naší továrny!
Až někdy myslíváme chvíli,
věřte si nebo nevěřte,
že jeho oči promluvily.

Gottwaldův úsměv vyrovnaný
nám v dílně svítí nad stolem.
Chválíte naše smělé plány?
Věřte si nebo nevěřte,
ty všechny budou překonány!

Otto Ježek,
Mladá fronta, 14. 6. 1951

PĚTILETKA

(výňatky z básně)

Báňská se vstřícným plánem
a tři sta tisíc vepřů,
litiny plné pánve,
jež tvrdým veršem vzepřu.
to vše je pětiletka.

A pevná ňadra dívek
opřená o soustruhy
a život mladých matek
vzdutý jak oblouk duhy,

druh v sekretariátu
s měděným kyzem v dlani,
jenž vidí v něm lesk drátů
a transformačních stanic,
to vše je pětiletka

Bojovný, dynamický
dějepis v našich hlavách,
Otázky leninismu,
traktorů síla dravá,

krátký kurs našich dějin
a bolševická kázeň,
úvodník v Rudém právu,
koncert, sport, horká lázeň,
to vše je pětiletka.

Náš Gottwald hledí k ponkům
A je to pohled hebký,
jak když se matka dívá
s úsměvem do kolébky.

A dolník otáčí se
a je to tentýž pohyb,
jímž turbogenerátor
v proud proměňuje vody.

A jak se usmívají,
socialismu plamen
vysoko šlehá z obou.
A žeh martinských pecí
spájí verš s touto dobou.

Ivan Skála, Máj země, 1950

Imperialismus sovětské duše, aneb: Moskali nezabrali

Karel Kříž z Lidových novin vzpomněl výroku jednoho Ukrajince, který dnes podniká v Praze. Před deseti léty rozhořčeně zvolal: *"Sovětský lid nikdy neodpustí Stalinovi, že nevyužil historické šance a v pětačtyřicátém roce neobsadil západní Evropu."*

Učiteľ v poľskej škole sa zmieňuje žiakom o Solidárnosti.
— Čo to bola Solidarnosť? - pýta sa žiak.
— To bolo vtedy, keď stáli fronty na maslo.
Žiak: — Čo je to maslo?

Místopředsedou nové vlády ČR se stal komunista. Komunisté, "dědici velikých tradic českého naroda", se budou v dolní parlamentní komoře tvářit jako zástupci jedné pětiny národa na jednačtyřiceti křeslech. Připomeňme si, že téměř stejně úspěšná byla při volbách v roce 1935 Sudetoněmecká strana v čele s Henleinem a jak to dopadlo. Čím dnešní komunisté imponuji? Svou minulostí? A na tu navazují svou budoucnost? V Praze na Újezdě stojí památník obětem komunismu 1948-1989: 205 486 odsouzeno, 4500 zemřelo ve věznicích, 248 popraveno, 327 zahynulo na hranicích, 170 938 emigrovalo. Osmnáct a půl procenta hlasů pro komunisty v roce 2002 nespadlo z nebe jen tak V roce 1990 Občanské forum brojilo proti komunistům, načež jich po svém vítězství celou řadu umístilo do vlády a to včetně jejího předsedy. Český národ je nepoučitelný. Šéf dnešních komunistů Miroslav Grebeníček, syn brutálního vyšetřovatele StB, říká: ". příště už vyhrajeme."

KVART, 7/02

Stretnú sa dvaja cigáni pred Priorom v Bratislave. „A kdeže ideš, Dežo?“ pýta sa jeden. — „Ale, toť do Prioru. kúpiť si nejaké topánky“, odvetí druhý. — „Kúp aj mne jedny, ak ťa nechytia“. poznamená prvý.

— Čítal som v Pravde, že Ivan Gustinov bol odsúdený na pať rokov pracovného tábora, lebo sovietskeho maršala nazval idiotom. Nie je to vysoký trest na úražku na cti? — Za urážku na cti dostal len šesť mesiacov. To navyše je za prezradenie vojenského tajomstva.

— Pýtali sa ruského rabina: „Rabi, možno socializmus, ako hovorí Stalin, vybudovať v jednej krajine?“ — „Možno, hovorí rabi, ale potom by bolo treba žiť v inej krajine“.

— V krčme sa stretne Američan. Slovák a Rus.

Slovák medzi rečou hovorí: „Páni moji, moja stará stála včera dve hodiny vo fronte na mäso“. Američan sa na neho udivene pozerá a povie: „Čo je to front?“. O chvíľu sa zasa Rus spýta: „Čo je to mäso?“

— Husák išiel k cigánke, ktorá vykladá z ruky, a hovorí jej: „Pozrite sa na moju ruku a povedzte mi. či sa mi podarí vyriešiť bytovú núdzu?“ — Cigánka sa zahľadí do jeho dlane a odpovie: „Súdruh prezident, pravdaže sa Vám podarí, otvorte len hranice do Rakúska“.

„A potom je tu ešte problém zásobovaci. Ako by sa mal tento problém riešiť?“, pýta sa Husák. — Cigánka sa zas zadíva do jeho dlane a odpovie: „To je ľahko. Zatvorte hranice do Sovietskeho zväzu“.

— Tri západniarske: Francek stretne Štelu a pýta sa ho: „Na kdes biu, Štelo? — „Ale tot u dochtora, nejak mja lúpe v kúboch“, odpovedá Štelo. „A co? Vzaus mu neco?“ — „Ale coby, nic tam nemjeu“.

— „Ondro. co je to idiot? Zvíra lebo fták?“ — „Ale dzi volade! To je čovjek, taký jako ja, alebo ty“.

— „Proč se Záhoráci usmívajú keď sa blýska?“ — „Lebo si myslá, že ich foldegrafujú“.

— Čo je kapitalizmus?
— Zle organizovaný blahobyt.
— Čo je komunizmus?
— Dobre organizovaná žobrota.

Ivanov si konečně našetřil dost, aby si mohl koupit auto. Zašel tedy do příslušné prodejny a za auto zaplatil předem. “Váš vůz bude dodán přesně ode dneška za 10 let,” vece prodavač.

“Ráno, nebo odpoledne?”

“Proč se ptáte?” ptá se prodavač.

“Instalatér má přijít v 7 hodin ráno.”

* * *

Chajmovič, sovětský Žid, žádá o vystěhování. Předvolali ho do výdejny víz, aby mu oznámili, že jeho žádost byla zamítnuta. “Ale proč?” protestoval.

“Protože vlastníte státní tajemství, související s vaším povoláním,” pravil oficiál.

“Státní tajemství?” podivil se žadatel. “Musíte žertovat. V mém oboru jsou Američané o takových 20 roků před námi.”

“To je to tajemství.”

- Svědomí je ten tichý hlásek, který ti říká, že se někdo dívá.
- Blahoslavený ten, kdo nemá co povědět a neobléká ten takt do slov!
- Pitomosti je možno říkat. Jenom ne slavnostním tónem.
- V řeči některých lidí je slyšet pravopisné chyby.
- Ti, kteří hovoří jménem Boha, měli by ukázat pověřovací listiny.

„Všechno se spíš modernizuje, než normalisuje,“ pokyvoval hlavou celník v Rozvadově. „Kdysi dávno utíkali lidé přes kopečky pěšky. Pak proráželi závory lokomotivou nebo náklaďákem. Poté unášeli letadla. A teď dokonce utekl tenista Holeček. S raketou . . .“

V hanácké obci se 450 zapsanými voliči se jich pro navrženou kandidátku vyslovilo 730. Když se to dověděl okresní tajemník Komolý v Olomouci, zvedl telefonní sluchátka a shovívavě domlouval předsedovi tamní volební komise:

„Tož, tentokrát to ešče de, sódruhu, ale přiště tu agilnosť nesmite kór tak moc přehánět. Dyť stačilo aji takovéch 720 . . .“

Do pražských kin opět uvedli starý Disneyův film „Sněhuka a sedm trpaslíků“. Představení, jako vždycky, začalo promítáním žurnálu. Když se na plátně objevili českoslovenští a sovětští politici a začali se objímat, zašeptala jedna holčička:

„Babičko, to jsou už ti trpajzlíci?“

A ze tmy se ozvalo:

„Babičko, vysvětlete tý holčičce rozdíl mezi trpaslíky a tajtrlíky!“

Smál se, nebo plakat?

Vláda NDR přikázala znárodněným prodejnám masa aby do výkladu pověsily aspoň jeden vůrt. To proto, aby před nimi nestáli lidé frontu na kachlíky z keramiky.

Která je největší země na světě?

Kuba. Její srdce je v Havaně. Vládu má v Moskvě. Hřbitovy v Angole a v Habeši. A lid je na Floridě.

“Cesta od kapitalismu ke komunismu je jako jízda s mnoha nebezpečími, je plná zatáček a zastávek, ale navíc se vyplatí vždycky . . .“ Jistě. Jen — jak se jede zpátky?“

THE SUN HERALD 17.12.89.

Ivan vešel do krámu, řka: "Máte nějaké maso?" Prodavač odvětil: "Ne, zde ryby nemáme, maso nemají vedle u řezníka."

* * *

Co mají Spojené státy a Sovětský svaz společného? Odpověď: Rubl nestojí za nic v žádné z obou zemí.

KARLA HAŠLERA zná asi každý. Ale znáte tuhle jeho píseň? »My si v Čechách nenecháme bolševismem hlavy plést, republiku neprodáme za zradu a podlou lest. My jsme národ příliš zdravý, Šmeral nás tu nenakazí, naše zem je maličká, má však svého tatíčka, za ním půjde každý Čech s písní na svých rtech: Kampak na nás, bolševici, copak vás to napadá, vás si každý koupí, na nás jste však hloupí, kampak na nás bolševíci, copak vás to napadá, víme, jak ta vaše volnost vypadá.« Text k této nadčasové písni, která nese výstižný název Kampak na nás, bolševíci, napsal Karel Hašler v roce 1919! Písničkář a herec Karel Hašler zemřel 22. prosince 1941.

Prezident se vydal do ulic. Potká ho malý chlapeček a pozdraví: Dobrý den, pane prezidente. - Když jsi mě tak hezky poznal, tak tady máš propisovačku, dí prezident. - Neměl byste raději televizi se stěračema, ptá se hošík. - Proč se stěrači? divi se prezident. - Protože když se objevíte na obrazovce, tak dědeček na ni začne plivat a já pak nic nevidím, říká chlapeček. - A čipak ty jsi, hochu? Jakešů...

Na referát pasů a víz při městské správě Veřejné bezpečnosti si zavolali občana, který žádal o vystěhování do Spojených států. Úředník studuje formulář:
„Tak vy tady píšete, že tam máte bratra, který na stará kolena ohluchl. A vy mu chcete pomoci řídit jeho podnik... Poslyšte, a co kdyby váš bratr továrnu prodal a přestěhoval se sem?"
„Ale vy mi nerozumíte," bránil se občan. „Bratr nezblbnul, on jenom ohluchl!"

Ministr školství a kultury Hrbek rozhodl, že se má zřídit v co nejkratším čase Vysoká škola bačovská. Budou se na ní vyučovat tři předměty: a) vyhánět ovce, b) zahánět ovce, c) ruština.

„U nás je i nadále naprostá svoboda projevu," tvrdil mluvčí ministerstva vnitra zahraničním novinářům. „Protože svobodu projevu u nás zaručuje ústava!"
Kdosi se zeptal:
„A zaručuje taky svobodu — po projevu?"

VÝTVORY DĚLDOPŮ A NOSITELŮ ŘÁDŮ. (Z čs.novin vybral Milan Menšík.)

K narozeninám soudruha Gustáva Husáka

Stanul jste u okna na tvrzi králů,
k vám patří město měst — královny Liby,
dělníků krev již neteče — netvrdnou srdce v žalu,
země praotců jásá, vy splnil jste své sliby.

Dnes veďte nás, jak Žižka vedl pluky,
národ jde za Vámi, Vás vroucně miluje,
za Vaší velikosti a za vedení ruky,
československá zemi za pravdu do boje.

Dál zemím naším srdcem ochraňuje
Váš rozhled bojovníka, dělného lidu mas,
jak dřív jsme měli rádi, Vás každý z nás miluje,
Vy sám jste naší krve, Vy sám jste jeden z nás.

Díky Vám, milý náš presidente,
za nás, za naše děti, za lapší budoucích,
národ náš husitů a pomoc jeho vemte
při stavbách pětiletky a zahrad kvetoucích.

Díky Vám, otče, milovaný všemi,
tak jako dosud veďte řady nás,
za pravdu July Fučíka, z pomníku pod olšemi,
jak Klement Gottwald vadí do země věčných krás.

Alois Staněk, dop. válcovny trub I.
"RUDY PŘEDVOJ" – prosinec 1984

Jak se bude jmenovat nová škodovka? -- No přece: AIDS - auto ihned do servisu.

Lid si přeje návrat do padesátých let! Proč? No přece: škodovka stála jen devatenáct tisíc a Husák byl v kriminále!.

Jak probíhá každý pětiletý plán? - První rok úspěch; druhý rok spěch; třetí rok pech; čtvrtý rok ech; pátý rok ch!

«Abych pravdu řekl, mně se nezdá, že ten Marx byl opravdu doktor...» «Ale jděte, to je přece prokázané.»
«Prokázané, prokázané . . . ! Když byl skutečně doktor, proč své teorie nevyzkoušel nejdřív na myších?»

Pánové Kohn a Taussig jdou po Václaváku. Povídá pan Kohn: «Pamatujou se, pane Taussig, jak jsme tudy šli o posledním sokolském sletu a mluvili jsme německy? A jak jsme tenkrát dostali přes hubu?» «Jo, jo,» povzdechne si pan Taussig, «to bývaly časy...»

Soudruh Vízner přišel do volební místnosti, aby splnil svou občanskou povinnost. Ukázali mu na volební urnu a podali zalepenou obálku. Když ji chtěl rozlepit, pokárali ho: «Co to děláš, soudruhu? Copak nevíš, že jsou volby tajné?»

Tak se mi zdá, že u vás poslední dobou nějak moc umírají generálové,» povídá žurnalista soudruhu Zorinovi. «Ale to víte, jsou už staří a nemocní.» «Ale všichni nebyli tak staří.» No tak někteří jedli o dovolené houby a otrávili se, to je pravda.» «Jenže generál Korolenko se houbami neotrávil, tomu našli v těle tři kulky.» «No jo, generál Korolenko, ten nerad houby!

— Predstavte si, že Juraja odsúdili na dva roky, len preto, že urazil svojí o šéfa, keď ho nazval hlupákom a idiótom. Veď za urážku na cti sa dáva len pol roka.
— To je pravda. Pol roka za urážku na cti a poldruha roka dostal za prezradenie úradného tajomstva.

K Leninově poctě pořádají velikou slávu. Na čestné tribuně sedí i veterán partaje Ivan Sergejevič. Reportér moskevské televize se přitočí k starci, ověšenému řády:
«Soudruhu Ivane Sergejeviči, vy jste byl při tom, když soudruh Vladimír Iljič rozevlál prapor revoluce....»
«Jojo, rozpoutala se, ta revoluce, rozpoutala se...,» šišlá starý, a na jeho hrudi tiše řinčí řády.
«Vyprávějte našim posluchačům, jak se z křižníku Aurora rozlila záplava...»
«Jojo, rozlila se, rozlila se...»
«A jak to bylo, když vojáci dobyli Zimní palác a revoluce všechno smetla...?
«Jojo, všecko smetla, ta revoluce, všecko smetla... pranic po ní nezůstalo...»

«Poslyš, ten Karel Marxů, to musel být ale boháč!» — «Jakto?» — «Vždyť ještě dnes tolik lidí žije z úroků jeho Kapitálu.»

Kupujúci — Máte ľahké letné flanelové košele?
Predávačka — My tu nemáme zimné bundy, flanelové košele nemajú v oddelení na druhom poschodí.

Soudruh Šňupík povýšil. Po desetiletém ježdění u volama byl za zásluhy o rodnou stranu přeložen do pražského sekretariátu KSČ jako šofér. Navštívili ho redaktoři z "Rudého Práva" a ptali se ho, jak na něho zapůsobila ta změna v zaměstnání. "Ale, jakápak změna?" - Rozdíl je jen v tom, že dřív jsem měl ty volly napřed..", povídá klidně soudruh Šňupík.

Soudružka Indrová řekla svému muži odevzdaně: "Dělej si se onou, co chceš." Přihlásil ji do kuchařského kurzu...

Husák: — Koľko zarobí priemerný robotník v USA?
Reagan: — 2000 dolárov.
H: — Koľko potrebuje na živobytie?
R: — 1000.
H: — Čo urobíš tými ostávajúcimi 1000 dolármi?
R: — To ma nezaujíma. Ale ako je to u vás v Č-SSR, koľko zarobí priemerný robotník na mesiac?
H: — 2000 korún.
R: — A koľko potrebuje na živobytie?
H: — 3000 korún.
R: — Ako zaokryje tých chýbajúcich 1000 korún?
H: — To ma nezaujíma.

Jaká byla poslední slova Vladimíra Majakovského před sebevraždou? „Nestřílejte, soudruzi!"

Po Leninově smrti uložil Pánbůh sv. Petru, aby na duši zesnulého dohlédl, aby nezapůsobila v nebi nepokoje. Uplynuly týdny a zadná poplašná bláška nepřišla. Harfy zněly jako předtím. I zavolal si Pánbůh Petra a ptal se: "Jak to s tím Leninem jde? Nevyvolává nepokoje?" - "Ach, je to báječné, docela bez problémů. Všechno je v pořádku, soudruhu Bože," odpověděl sv. Petr.

Otázka na Rádio Jerevan: "Pošle Švýcarsko sportovce na moskevskou olympiádu? Odpověď: "V podstatě ano, ale jen tehdy, když jednotlivé sportovní svazy ještě nikdy neslyšely o tom, co se stalo v Afghánistánu."

Argentinský diktátor Videla dostal k vánocům od svého největšího protivníka balíček. Než jej otevřel, řekl své paní: "Vsadím se, že je to bomba, kterou jsem mu daroval k narozeninám."

Brežněv si zavolal Husáka a povídá mu: «Husáku, tovaríšči, ty musíš něco dělat se svým jménem. Takhle to dál nejde. Víš, to H, jako hovno, na začátku nevadí. To K, jako kurva, na konci taky ne, ale to USA upostřed, to musíš nutně změnit!» -ger

«Soudruzi», psal Pepa Vrkoč na ÚV KSČ, «jsem zemědělec a veškeré úspěchy na tomto socialistickém sektoru mne živě zajímají. Umožnili byste mi shlédnout proslulou sovětskou obilní komoru?» — «My bychom rádi, soudruhu,» odvětil mu ÚV KSČ, «ale jak asi sám víš, je cesta do USA strašně drahá.»

Jak postupoval čas, stále víc lidí se mu ze strachu vyhýbalo. A tak Josefa Smrkovského v jeho nedobrovolném politickém výměnku začala tížit samota. Aby mohl aspoň s někým prohodit slovo, rozhodl se, že si koupí mluvícího papouška.
V prodejně Zverexu na Smíchově mu nabídli dva amazoňáky. Mladší uměl už několik vět a měsíc co měsíc se sám od sebe naučil další tři slova. Stál tisíc korun. Staršímu amazoňákovi táhlo na padesátku, ale nemluvil. Stál tři tisíce.
Smrkovský nad tím kroutil hlavou: „Blbý papoušek stojí trikrát víc, než inteligentní a mluvící?"
„Samozřejmě," řekl prodavač. „Ten blbý zaručeně nic nevykecá!"

Súdruh Husák sa rozhodol inkognito preveriť životnú úroveň na východnom Slovensku. Vošiel do jednej parádnej „chyži" a našiel tam len malé dievčatko. A začal sa ho vypytovať:

H: Kde je tvoj otecko?
Malá: Ta posol do Tuzexu.
H: A kde sú tvoji bratia?
Malá: Ta montuju novy stereo-radijov.
H: A kde je tvoja mamička?
Malá: Ta pošla do pivnici popatrec, jak tota nova automaticka pračka idze.
Husák (s vypnutou hrudou): **Tak choď zavolať mamičku a povedz jej, že prišiel ten, ktorý sa o váš blahobyt najviac zaslúžil!**
Malá (utekajúc do pivnice): **Mamo, mamo, ta pocce hore, jakbač prišol bačik zos Pensylvanije!!**

KAPITALISMUS

(počeštěná verze)

Tradiční kapitalismus.

Máš dvě krávy. Jednu prodáš a koupíš býka. Tvé stádo krav postupně roste a ty pomalu bohatneš. Nakonec stádo prodáš a žiješ až do smrti z utržených peněz.

Americký kapitalismus
Máš dvě krávy. Tři z nich prodáš své veřejné obchodovatelné firmě, přitom používáš kredit, který u banky založil tvůj švagr. Pak provedeš "debt/equity swap", takže dostaneš zpět všechny čtyři krávy i s daňovými úlevami pro pět krav. Práva na dojení šesti krav převedeš přes prostředníka firmě na Kajmanských ostrovech, kterou tajně vlastní majoritní akcionář. Ten prodá práva na všech sedm krav tvé zapsané firmě. Podle ročního hlášeni Tvá firma vlastní osm krav s opcí na jednu další. Prodáš jednu krávu, takže ti zůstává devět krav, přičemž za strženy peníz koupíš nového presidenta USA. Akcionáøi odkoupí tvého býka.

Australský kapitalismus
Máš dvě krávy. Jednu prodáš a tu zbylou nutíš, aby dávala mléko za čtyři. Diviš se, když kráva chcípne.

Francouzský kapitalismus
Máš dvě krávy. Jdeš do stávky, protože chceš krávy tři.

Japonský kapitalismus
Máš dvě krávy. Složitou péčí je zmenšíš na velikost jedné desetiny normální krávy a přitom doji dvacetkrát tolik mléka. Pak podle nich vytvoříš hru Cowkimon, kterou pak prodáváš po celém světě.

Německý kapitalismus
Máš dvě krávy. Inženýrskými úpravami dosáhneš toho, že se krávy dožívaji sta let, žerou jen jednou měsíčně a doji se samy.

Britský kapitalismus
Máš dvě krávy. Obě jsou šíleně.

Kanadský kapitalismus
Máš dvě krávy. Když na to přijde, vypadají spíš jak párek losů a to doopravdy jsou. Jedna mluví francouzsky, druhá anglicky. Jedna bojuje za vytvoření nové země, druhá se tomu brání. Obě hrají docela slušně hokej.

Italský kapitalismus
Máš dvě krávy, jenže nevíš kde. Uděláš si polední přestávku a odejdeš na oběd.

Ruský kapitalismus
Máš dvě krávy. Začneš je počítat a napočítáš jich pět. Spočítáš je znova a napočítáš jich čtyřicet dva. Přepočítáš je a napočítáš jich dvanáct. Přestaneš počítat krávy a otevřeš další láhev vodky.

Švýcarský kapitalismus
Máš pět tisíc krav a žádná ti nepatří. Nechávš si platit neuvěřitelné poplatky za ustájení.

Čínský kapitalismus
Máš dvě krávy. Máš tři sta pracovníků, kteří krávy dojí. Veřejně oznámíš plnou zaměstnanost a vysokou produktivitu krav. Uvězníš a poté bez soudu držíš ve vězeni novináře, který zveřejnil počet tvých krav.

V hotelu International v Praze možno číst v každém pokoji tuto vyhlášku: «Nelejte, prosím, vodu do květinových váz! Zrezivěly by nám mikrofony. Díky!»

Z «Bičе»

NEMAL ODKLADAŤ

Do väznice v Leopoldove prišiel nový väzeň. Spoluväzni ho hneď zasypali otázkami, čo tam vonku nového a čo si urobil, že ťa sem poslali?
— Bol som lenivý.
— Vieme, ulievanie sa v práci.
— Nie, ale sedeli sme s priateľom pod viechou a rozprávali sa o všeličom. Prišlo aj na politiku. Povedal som si, že ho ráno udám na polícii...
— No a — udal si ho?
— Nie, on ma udal ešte v noci.

V dedine, kde sa starali, aby mali dobre prosperujúce roľnícke družstvo [JRD], ale ani kostol aby nebol zanedbávaný, odohral sa tento rozhovor medzi predsedom JRD a miestnym farárom:
Predseda: — Pán farár, požičajte mi desať stoličiek na verejnú schôdzu.
Farár: — Nepožičiam.
Predseda: — Keď nepožičiate stoličky na verejnú schôdzu, nedovolím pionierom, aby prišli v nedeľu do kostola miništrovať.
Farár: — Keď nedovolíte pionierom miništrovať, ja vám nenapíšem prejav na verejnú schôdzu.
Predseda: — Keď mi nenapíšete prejav, ja nepridem v piatok na spoveď a nebudete vedieť, čo sa robí v strane.

— — —

Po vojne, keď sa rozdávali odmeny partizánom za ich činnosť, prišiel aj Cigán po odmenu, lebo vraj nosil partizánom chlieb.
Komunista: — Ako vieš, že to boli partizáni?
Cigán: — Lebo vždy slušne poďakovali „Danke schön".
Komunista: — Veď to boli Nemci, a nie partizáni.
Cigán: — Ak aj boli, ale ti „dobrí", východní.

Ztráta informací

(Text letáčku, který koluje po Praze)

Ztrátu informací, jev, který se často vyskytuje v kybernetické praxi i v životě, můžeme osvětlit následujícím příkladem:

Instrukce ředitele náměstkovi:
Zítra v 9 hodin je zatmění slunce, tedy něco, co se každý den nevidí. Ať pracovníci nastoupí v pracovním oděvu na nádvoří. Při pozorování tohoto řídkého jevu podám sám příslušný výklad. Bude-li pršet, nebude nic vidět a v tom případě půjdeme do jídelny.

Instrukce náměstka vedoucím odboru:
Na pokyn ředitele bude zítra v 9 hodin zatmění slunce. Bude-li pršet, nebude to možné vidět na nádvoří v pracovním oděvu. V tom případě se provede zatmění slunce v jídelně, tedy něco, co se každý den nevidí.

Vedoucí odboru vedoucímu oddělení:
Na pokyn ředitele dojde zítra v 9 hodin v pracovním oděvu ke zmizení slunce. Ředitel dá pokyn k tomu, má-li pršet, což se nevidí každý den.

Vedoucí oddělení skupináři:
Bude-li zítra v jídelně pršet, tedy něco, co se každý den nevidí, zmizí nás ředitel v pracovním oděvu, v 9 hodin.

Skupinář pracovníkům:
Zítra v 9 hodin zmizí náš ředitel. Škoda, že se to nedá vidět každý den.

HLAS PRAHY — SRPEN 1968

Dříve drazí — nyní vrazi.

Malý český Kolder — zato velká svině.

Okupanty ignorujte — kolaboranty odhalujte.

Z tanků se může střílet, ale ne vládnout.

Stalinismus je fašismus.

Čechoslováci, držte se!
Klid, hrdost, důstojnost!

TASS předčil Goebbelse.

Okupanti nemohou vládnout bez kolaborantů.

Ani vodu okupantům, a když, tak otrávenou.

Praha je hezká, jen když je česká.

Moskvo, probuď se, tvoji synové vraždí.

Ředitel pražské ZOO místopříseżně
prohlásil, že z naší zoologické zahrady
tato zvěř neutekla.

Povídala kráva krávě,
že čte Izvěstije právě.
Až je přečte desetkrát,
bude skládat doktorát.

Neplivejte do vzduchu,
poškodíte ruské bombardéry!

Rožňovské hodiny smutně bijú . . . ,
záhadně zmizel ciferník.

Nic nevím, nic neznám — můj bratr je Švejk.

U našeho chlíva slavík pěkně zpívá,
že z velkého milování
málokdy co bývá.

Ráda bych poznala inteligentního
sovětského vojáka
zn. Je to vůbec možné?

Vyženeme z Prahy všechny ruské vrahy.

Ignorujte okupanty, ale nespěte!

Že v Praze padlo 22 Pražanů? Ničevó, nás mnógo.

Když už jste tady, scípněte hlady!

Dubček je chlapík udatný, Brežněv je mu jenom
po paty.

Jako uvítací přípitek podáváme H_2SO_4.

Dubček Saša — hrdosť naša.

Rubl mi dej a jsem tvůj — INDRA.

Dubčekovi slivovici — Brežněvovi šibenici.

Občane, přijďte se podívat na každodenní
BENÁTSKOU NOC
kterou pro vás připravili sovětští vojáci
Vstupné — lidský život.

Humorné historie

Začali jsme rok, v němž budeme vzpomínat víc než jindy na československou minulost vyznačenou osmičkami. Bude mnoho vzpomínek a úvah závažných a vážných, snad však bude stát zato vzpomenout na minulé temné období čs. dějin, které končilo také osmičkou, rokem 1968, z docela jiné stránky — humorné.

Josef Lada napsal kdysi podčárník "O selském smyslu pro humor", v němž popisuje důležitost humoru, který prý je často lepší medicínou než lékařská rada. V českých zemích býval humor vždy jadrný, opravdu vtipný, který lidem pomáhal přenést se i přes svízelné situace. Pro nás v exilu pak byl a je československý humor tak trochu kukátkem na poměry doma. Zbavuje někdy pochybností a nesprávných domněnek, jež si někdo třebas nevědomky utvoří o poměrech doma a o smýšlení československých občanů.

Vrátíme se nyní k několika sebraným "historickým" vtipům, které byly doma populární před rokem 1968, které pomáhaly tak trochu ulehčovat tíhu života v diktatuře.

1955

V bratislavskej električke cestoval opitej. Naproti nemu sedel komunista s veľkým odznakom strany na kabáte: "Ty si komunista!" Ten sa len škaredo pozrel a mlčal. Na to opitý znova: "Ty si komunista!" Toho to dopálilo a krátko odvrkne: "A ty si opitý!" Opilec sa zasmial a povedá: "Já viem, že som opitý, ale to ráno prejde, lež teba nie!"

— ● —

Pionýr Jirka byl na polním cvičení pochválen za to, že našel správný směr bez mapy a kompasu. Když se ho ptali, jak to dokázal, vysvětloval: "To je jednoduché. Nejdřív jsem se pustil k nejbližšímu nádraží a tam jsem si všiml, kam jezdí plné nákladní vlaky a tak jsem bezpečně poznal východ, protože zpátky jezdí prázdné."

— ● —

"Představ si, soudruhu předsedo, že si připadám jako ten trhací kalendář", naříká soudruh jednatel. "Od Nového roku do Silvestra si utrhuji od úst a tak jsem den ze dne tenčí!"

— ● —

Před hodinářským obchodem v Bratislavě stál front l'udí. Jeden z okolojdúcich sa zvedave opytal: Na čo tiná stojíte? Budú asi niečo dávať?" — "Hej, hodinky z Ruska", odpovedá mu jeden zo zástupu. "Ach, to je dobré," potešuje sa pýtajúci, "to si tiež počkám, mám tam troje."

1956

V Ječné ulici v Praze chodí dům od domu člověk a něco hledá. Nakonec zastaví strážníka a ptá se: "Pane SNB, kde je tady Stalin?" — "Soudruhu člověče vy jste se zbláznil, Stalin přece stojí na Letné!" — "Vidíte, pane strážník, a ten náš předseda pořád tvrdí, že Stalin je vječný."

— ● —

Pojedete sedmnáctkou a zastavíte u Čechova mostu. Tak to je ona. Říká se tam "U Kultíků" — to jako u Stalinova pomníku.

Pan Novák se vypravil tajně v noci z domu do zahrádky, vykopal ostražitě pod hruškou jámu, do které vložil záhadně vypadající bedničku, jámu zase opatrně zasypal, zahladil stopy svého činu a tiše se odebral na lože. Už brzy ráno zvonili u dveří dva SNBáci: "Tak, pane Novák, copak jste to zakopával včera vnoci na zahradě?" — Pan Novák zapíral, že nic, ale SNB šli najisto, rovnou pod hrušku a vyhrabali bedničku. Otvírali ji opatrně, ale — byla prázdná. Uhodili na Nováka, co to má znamenat, ale ten jen vysvětloval: "Pánové, nic ve zlém, chtěl jsem si jen prokádrovat sousedal"

1958

Při prověrce se dotazovali cikána, co by dělal, kdyby přišli Američani. Cikán se rozmýšlel, rozmýšlel a pak vyhrkl: "Copak já, ale co vy?"

— ● —

Potkali se dva Rusové. "Napiš, jak se jmenuješ", povídá jeden. Druhý vzal opatrně tužku, udělal tři křížky a povídá, že se jmenuje Ivan Ivánovič Kuzněcov. První se ptáče no nonavic, povídá "Já taky" a udělá čtyři křížky. Druhý se diví, proč píše čtyři křížky, když se jmenují stejně, ale ten se k němu důvěrně nakloní a sděluje "Já inženýr".

— ● —

Humorné historie

1957

Na Silvestra se potácí po Václavském náměstí namazaný občan a huláká "Dejte mi Sovětský svaz, dejte mi Sovětský svaz!". Přiběhne stráž bezpečnosti a spustí: "Člověče, co to řvete? Máte štěstí, že je silvestra, jinak bych vás na fleku zavřel! A jak to vlastně s tim Sovětským svazem myslíte?" — "No přece abych se měl o co opřít!"

— ● —

1959

Velké lehkoatletické závody. Nastupuje American — udělaný, dva metry vysoký, stodvacet kolem prsou. Popadne kladivo, osmkrát se točí kolem své osy a — 75 metrů! Světový rekord, sláva, filmování. Pak nastupuje o hlavu menší, zavalitý pořízek — Rusák. Otočí se jen čtyřikrát, hodí — 80 metrů! Větší sláva, filmování, berou ho na ramena. Za ním se krčí Čížek, takový malý, slabý, úplná sušinka. Beze všech cavyků popadne kladivo, otočí se jen jednou a — obecenstvo šílí, sportovci, pořadatelé a novináři se sbíhají, nikdo nechce věřit svým očím — 100 metrů! Jak je to jen možné, takový mrňous a tak zázračný výkon? Borec se napřímí, mávne nedbale rukou a povídá: "Ještě mi dejte srp a vůbec ho nenajdete!"

— ● —

Umřel významný soudruh. Jak tak okouní v předpeklí, upadá do rozpaků. Nad jedním vchodem nápis "Socialistické peklo", nad druhým "Kapitalistické peklo". Má své zkušenosti a tak by se rozhodl lehce. Jen ho mýlilo, že se právě u toho socialistického tísnil zástup těch, co čekali na vpuštění, zatímco u druhého vchodu nebyl nikdo. Aby jen tak nenalítl, jde do pekelské informační kanceláře a ptá se, co a jak, jaké že to je v tom kapitalistickém pekle. "To jak tam přijdeš, tak tě napíchnou na rožeň a začnou tě smažit v rozpáleném oleji." — "A co v tom socialistickém?," vyzvídá soudruh. "Tam když přijdeš, tak tě vezmou, napíchnou na rožeň a pak tě pomalu škvaří v rozpáleném oleji." — "No jo, ale jaký je v tom rozdíl?", diví se. — "To máš tak", sděluje důvěrně čert," v tom socialistickém jednou není olej, jindy chybí rožně, někdy nejsou sirky na zapálení — a v tom kapitalistickém mají všeho pořád dost!"

1960

Jaký je rozdíl mezi Karlem IV. a Komunistickou stranou Československa? Karel IV. vládl v zemích království českého z boží milosti, KSČ z božího dopuštění.

— ● —

Soudruh učitel se ptá žáka: "Kdo stavěl pyramidy?" Žák: "Faraoni." — Učitel: "No dobře, ale kdo jim pomáhal, přece to nemohli stavět sami?" — Žák: "Otroci, páč tenkrát ještě nebyly brigády."

— ● —

Proč je na Hradě hradní stráž? — "Protože by nám moh' bejt ukradenej!"

— ● —

Ještě drobet zatemnění a máme se zrovna tak jako za protektorátu.

— ● —

Náš národ je nejbojovnější, protože jdeme z fronty do fronty.

— ● —

A víte, co za rybu je sardinka? To je velryba, která přežila socialismus.

1962

Situace v Československu: Žijeme zcela zelektrizováni: napětí je vysoké, odpor velký a nikdo se nesmí dotknout vedení.

— ● —

Stalinova socha na Letné si naříká, že musí dolů, zatímco na Staroměstském náměstí zůstává socha Mistra Jana Husa. Jan Hus suše konstatuje: "Inu já jsem mistr, ty jenom továryš!"

— ● —

Potkají se dva na pražském nádraží. "Kampak, kampak?", vyzvídá první. "Ale pospíchám do Řevnic! Pro maso," vysvětluje nevrle druhý. "A proč tak daleko? Dyť jsi dřív chodil do Pramene na Václaváku . . ." "No proto mám vztek. Teď tam jdu taky, jenže fronta začíná v Řevnicích!"

— ● —

Jaký je rozdíl mezi Švejkem a Novotným? — Švejk byl chytrej, ale dělal blbýho . . .

— ● —

Přištrachá se babička na nádraží a žádá pokladníka: "Prosila bych lístek do Brzka." — "Ale, babičko, vždyť žádné Brzko neexistuje!" Babička se nedá odbýt: "Co mi povídáte, panáčku, včera říkal pan prezident v rozhlase, že bude masa v Brzku dost, tak tam chci bejt, než bude zase rozebraný!"

1963

Na československo-bavorské hranici se baví dva čs. pohraničníci. "Franto, co bys dělal, kdyby teď najednou otevřeli hranice?" — "To bych vylezl na nejbližší strom!" — "Prosím tě, co tě to napadlo?" — "No a mám se dát jen tak ušlapat?"

— ● —

to je v pořádku, soudružko", chlácholí ji vedoucí, "jsou opravdu od Budějovic!"

1965

Pomocník československého zahraničního obchodu se právě vrátil z ciziny a na otázku přítele, kde byl, se svěřuje: "Ale v Hamburku, Kodani, Paříži, Římě . . ." — "A co s tam, člověče, dělal?", ptá se udiveně kamarád. — "Byl jsem vyslán, abych pozoroval smrt kapitalismu." — "No a?" — "Krásná smrt, kamaráde, krásná smrt!"

— ● —

Na Václaváku se potkaly dvě holky. "Jak se můžeš tahat s tím černochem, vždyť si ani nemůžete rozumět?", povídá vyčítavě jedna. "Vedle jako jedle! Rozumím dobře tomu, co chce. A co já chci, to mu klidně ukážu prstem v Tuzexu!"

1968

Nejpamátnější humor, i když humor šibeniční, se vyskytoval v roce 1968 v nápisech na veřejných místech po okupaci Československa armádami států Varšavského paktu. Pasivní rezistence se rozvinula v prvních týdnech po okupaci takovým způsobem, že na ni okupační armády a jejich vlády nebyly připraveny a nedokázaly ji zamezit. Hlavní zásluhu na počátečním zmatku "bratrských armád" měli amatérští malíři písma a kreslíři a jejich vtip, který je neopustil ani v tak tragických dnech. Přetiskneme aspoň několik nápisů z tehdejší Prahy.

— ● —

Trochu historie

Dotaz do rádia Jerevan: „Co bylo dřív, vejce nebo slepice?" „Jó,... dřív bylo všechno."

HLAS DOMOVA (3)

"To bývalo, to bývalo", říká starý zasloužilý soudruh, "za našich mladých let, dávno v minulosti, jsme snili o socialismu. V dnešní budoucnosti sní příliš mnoho bývalých socialistů o minulosti . . ."

— ● —

"Ale to je přece podvod", rozčiluje se soudružka v obchodě s ovocem. "Jak se můžete opovážit napsat nad tahle jablka JIŽNÍ OVOCE?" — "Ale

— SSSR předstihl konečně všechny imperialisty!
— Rusáci pozor, Čína má také armádu!
— Ztratili jsme bratry. Kdo je najde, dostane do držky!
— Sovětské vojáky je třeba u nás hladit, hladit, až do úplného vyhlazení.
— Ubytujeme sovětské vojáky. Značka "Olšany".
— (Pod obrázkem krysy): Já nejsem Šalgovič, jsem jen obyčejná krysa!
— Ruský cirkus opět v Praze. Nekrmit, nedráždit!
— Nepřátelství na věčné časy! -ek-

Jde po ulici pán a v krátkých intervalech vykřikuje: "Bum, bum, bum, bum, bum — volá Londým . . ." Zastaví se u neho důstojník a voják. Důstojník chvíli poslouchá a pak zařve na vojáka: "Soudruhu vojíne, nevíte, co je vaší povinností?" Vojín sebou rozpačitě trhne, ale je bezradný. "Tak, vojíne, neslyšíte?", pokračuje důstojník, "nevíte, co je vaší povinností?" Vojín stále mlčí a celý se klepe. Pán křičí dále: "Bum, bum, bum, bum — volá Londýn". Zsinalý důstojník řve: "Vojíne, konejte svou povinnost!" Ten ještě chvíli váhá, ale pak otočí knoflíkem u uniformy a začne hlasitě bzučet . . .

Zlatá Iljičova hlava

Moskva - Leninovu hlavu z ryzího zlata našli ruští školáci při úklidu na půdě správní budovy bývalého kolchozu „Iljičova cesta", nyní farmy „Východ" v Moskevské oblasti. Nynější šéf družstva vyhodil Iljičovu hlavu v domnění, že je pouze měděná. Busta stávala na pracovním stole jeho předchůdce. LN 12.10.94.

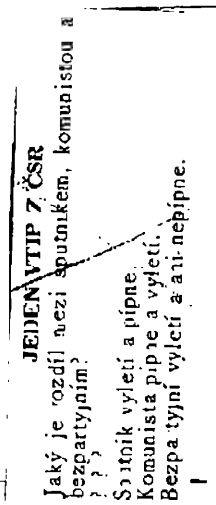

ZBRUSU NOVÉ

ověrková komise se ptá kandidáta, co soudí o bratrské pomoci vojsk Varšavského paktu v roce 1968.
«Totéž, soudruzi, co píše Rudé právo!»
«Soudruhu, a co soudíš o smlouvě uzavřené v Moskvě v srpnu 1968?»
«Totéž, soudruzi, co píše Rudé právo!»
«A co soudruhu soudíš o Dubčekovi?»
«Totéž, soudruzi, co píše Rudé právo!»
Členové komise se chvíli radí a pak předseda povídá: «Prosím tě, soudruhu, a ty nemáš vlastní názor?»
«To prosím mám, ale já s ním nesouhlasím!»

Z přísně tajné porady na Ústředním výboru KSČ: «Co s ním uděláme? Zavřít ho nemůžeme!»
«Mám návrh, vypovíme ho!»

Ptá se Franta Tondy: "Tak jsi prošel při prověrce?"
Tonda: "Ale neprošel - řekl jsem jim, že od srpna 1968 jsem házel na Rusáky dlažební kostky."
Franta: "To jsi přece neměl říkat, neměl jsi se o tom ani zmiňovat."
Tonda: "Já musel, ten totiž, který mne prověřoval, mi je tenkrát podával."

Návštěvník z Prahy se ptá Josefa Buršíka, co říká politice rodné strany. „Špatná!" dí kategoricky Josef, - „strana neudělala nic, aby se Stalin dožil stovky". „Jejej, vy jste ted' stalinista?" „Ne, ale myslel jsem, že jste ho pak mohli pověsit".

★★★

Nedávno zavítal sám nejvyšší sovětský papaláš němak do velkého závodu, mezi dělníky. A chce se s nimi poradit, jak postupovat proti opilcům. Zastaví se u nejstaršího dělníka - úderníka a ptá se ho: „Řekni, soudruhu, mohl bys takhle dělat, kdybys předtím vypil, řekněme, ehm, 100 gramů vodky?"

„A to víš, že bych mohl, proč ne?„ opáčí úderník.

„A co kdybys měl v sobě 200 gramů, taky bys ještě mohl?"

„A to víš, že jo."

„A kdybys měl v sobě 300 gramů, taky bys dokázal ještě takhle dělat?"

„Dej už pokoj, soudruhu," říká úderník, „copak nevidíš, že dělám?"

„To se divím", dumá Zdeněk Kašpar, - „že Gorbačov ještě nedostal řád nejlepšího dojiče ČSSR. Ten nás přece umí vydojit.

Socialismus s husí kůží

Dva britští představitelé zavítají do ČSSR. Úřady se snaží, aby si oba odnesli o socialistické Praze nejlepší dojem. Všichni příslušní činitelé dostanou pokyn, aby se vyhovělo každému přání obou Angličanů.

Když přijdou do restaurace, táží se vrchního: „Co byste nám doporučil?" Číšník odvětí: „Máme vše, co hrdlo ráčí." „Tak nám tedy přineste sloní pečínku s makaróny."

„Prosím, maličký okamžik", odtuší číšník a běží k řediteli. Ten telefonuje na ústřední výbor, odkud se telefonuje do zoologické zahrady. Už za čtvrt hodiny vidí Angličané oknem, jak kolem vedou slona. Uběhnou však hodiny a po pečeni ani stopy. Kývnou tedy na vrchního. „Vážení pánové", praví číšník smutně, „pečeni máme už dávno, ale už se několik hodin marně pokoušíme sehnat makaróny."

●

V nebi jsou volby do ÚV. Svatý Petr navrhuje Boha Otce za generálního tajemníka. Svatý Pavel je proti. „Soudruzi", praví, „vždyt jeho syn žil 33 let v Izraeli."

●

Co je věda?

To je hledání černé kočky v temné místnosti o půlnoci.

Co je filozofie?

To je hledání černé kočky v temné místnosti o půlnoci, když tam ta kočka není.

Co je dialektika?

To je hledání černé kočky v temné místnosti o půlnoci, když tam ta kočka není, ale ten, co ji chytá, křičí mám ji, mám ji.

●

Jaký byl rozdíl mezi prezidentem Antonínem Novotným a Švejkem?

„Švejk byl chytrý a předstíral blbost". A Novotný? „Ach, víte, ten nesloužil v c. a k. armádě!"

●

Bývalý ministr obrany, armádní generál Čepička, se obrátil na prezidenta Novotného s žádostí, aby ho jmenoval admirálem. Novotný odmítavě: „To přece nejde, nemáme ani moře, ani loďstvo." „No a?", odtušil Čepička, „máme přece taky ministra kultury."

●

Jaký je rozdíl mezi Švédskem a Československem?

Vůbec žádný. Tam i tam je Gustav, tam i tam jsou koruny. Švédové mají všeho dostatek a Češi mají všeho dost.

●

Kdosi se topí a křičí „Pomóc, pomóc!"

Na břehu stojí jakýsi člověk a ptá se: „Hej, člověče, studovals marx-leninismus?" „Přirozeně", křičí topící se, „pomóc, pomóc!"

„No vidíš, plavat ses měl učit, plavat."

●

Husák zmizel. Všichni členové sekretariátu ÚV KSČ jsou vzrušeni. Tu se dostaví někdo z Bartolomějské: „Našel jsem ho v parku. Běhá tam po čtyřech a sbírá kameny."

Bleskový rozhovor s Kremlem. „Soudruzi, zůstaňte u aparátu, já se na to pozeptám", říká Brežněv a za chvíli se vrací: „Soudruzi, už se to vysvětlilo, za pár minut je všecko charašó. U nás ho totiž omylem naprogramovali jako lunární vozidlo."

●

Náš ministerský předseda byl zázračné dítě. Když mu bylo osm, měl právě tolik inteligence a rozumu jako dnes.

●

Moses Eckstein má socialismu plné zuby a chce emigrovat. „Kampak?", ptá se policejní úředník.

„Do New Yorku!" „To nejde."

„Tak teda do Anglie!"

„Člověče, vy jste se zbláznil!"

„Snad do Francie?"

„Nebuďte naivní."

„No a nešlo by to do Izraele?"

„Do Izraele, to by snad bylo možné. Vyplňte tyhle ty formuláře a přijďte za měsíc. Dovíte se výsledek."

Moses Eckstein se dostaví za měsíc znovu. Vyřízení je kladné, dostane dokonce okamžitě pas s platnou výjezdní doložkou.

Příštího dne se Moses Eckstein vrátí a vrací úředníkovi pas s těmito slovy: „Já jsem si to rozmyslel. Když vy mi dáváte pas do Izraele a necháte mě tam vystěhovat, tak já tam radši přece jenom nechci."

●

V Masně.

„Máte vepřové?"

„Ne."

„Máte hovězí?"

„Ne."

„Máte telecí?"

„Ne."

„Tak co vlastně máte?"

„Do půl sedmé otevřeno."

---

* (Vybrali jsme z knihy „DER POLITISCHE WITZ IM OSTBLOCK". Autor *Alexander Drozdzynski*, vydal Deutscher Taschenbuch Verlag v Mnichově, str. 190, DM 6,80.)

29 YEARS TOO LATE

Among the numerous Czech jokes after the Soviet occupation were the following:

Is it true that the Czech patriots appealed to the Red Army for help ?

Yes, it is true, but they appealed in 1939 and help only arrived in 1968.

****

Which is the most neutral nation in the world ?

Czechoslovakia. It does not even interfere in its own internal affairs.

(FCI)

Má se soudružka učitelka ve škole dětí:

„K čemupak byste přirovnaly naši zem."

„K rozkvetlé louce", hlásí se Máničíka.

„A horské bystřině", připojil Jeník.

„Já bych ji přirovnal k lodi na rozbouřeném moři!" povídá Pepa.

„Houpá se sem a tam, lidem je na ní blbě a taky pryč nemůžou!"

— ● —

Naši sovětští přátelé jistě chápou, že dělají-li si starosti o budoucnost socialismu u nás, můžeme my mít starosti o demokracii v jejich vlastní zemi.

Komentář Svobodného slova, 6. 7.

— ● —

Uskutečníme úkoly obsažené v Akčním programu. Ustoupit od nich by mělo za následek, že lid by se odvrátil od strany a zdiskreditovali bychom tak socialismus v naší vlasti.

A. Dubček, zasedání ÚV, 20. 7.

— ● —

Stejně jako vy jsem včera v noci poslouchal ve lice pozorně text závěrečného prohlášení, které podepsali zástupci všech šesti stran. A jestliže mě něco nakonec potěšilo tak to, že v oněch mnoha slovech prohlášení jsem uslyšel i ta čtyři, která jsme dali do vínku našim zástupcům, když odjížděli jednat do Čierné: svoboda, suverenita, spojenectví a socialismus. Můžeme mít radost, jsou tam. A jsou tam především proto, že jsme byli pevní a jednotní, že ti, kteří za nás jednali, to věděli. Jsou tam proto, že tam nemohla nebýt, jestliže tam měl být náš podpis. To není vítězství, to byla nutnost.

S. Volný, Čs. rozhlas, 4. 8.

— ● —

Ja som pevne presvedčený, že tento prúd, nový prúd, predstavovaný u nás súdruhom Dubčekom, že je tak silný, v českom i slovenskom národe, že niet už tej sily, aby mu voľakto dvere pozatváral, aby nás niekto dostal späť, alebo teda uzavrel nám ďalší vývoj a ďalšie perspektívy.

G. Husák, Žiar nad Hronom, 20. 8.

— ● —

Ratifikací výsledků moskevských jednání ztratíme všechno. Svou svobodu, svou čest, své svědomí. Staneme se — po kolikáté už v naší historii — národem otroků, stádem bez charakteru.

Otevřený dopis časopisu Student, 27. 8.

— ● —

Bylo by těžké nalést nyní odpověď, nebo jen odpovědět na otázku, co jsme my čeští a slovenští komunisté a naše národy udělali, že nás stihl tento osud.

O. Černík, zasedání ÚV, 31. 8.

HLAS DOMOVA 27.8.78.

HLAS LIDU

...je prý hlasem Božím. Nevíme sice, zda to tehdy na zdech domů promlouval Bůh, zato však víme, že ony nápisy tam psaly bezmocné ruce těch, kterým nebylo dovoleno promluvit dvacet let a kteří v nedůvěře zůstávali němi i v posledních osmi měsících.

— Němci nás chtěli na tisíc let, Rusové na věčné časy.
— Ztratili jsme bratry. Kdo je najde, dostane do držky!
— Říkám vám to slušně: jděte do p . . . !

— Sovětské vojáky je třeba hladit, hladit až do úplného vyhlazení.
— Blaničtí rytíři, na co čekáte?
— Abel a Kain také byli bratři.
— Volnost, rovnost, bratrství. Bože, jen ne se Sovětským svazem!
— Ve škole nás učili milovat SSSR, teď nás nikdo nemusí učit opak.
— Ani ruské letáky neoblbnou Pražáky.
— Sami jste otroci a nás jste přišli zotročovat.
— Brežněv je kádr, Džinghishán byl hadr.
— 20 let jste nás učili, ale teprve dnes jsme chytrý!
— Ivani, máte v zádech Číňany!
Rusové a uzený jsou nejlepší studený.
— Žižka vyhnal Křižáky, my vyženem Rusáky.
— Tak dlouho se do lesa volá, až přijedou Rusové!
— Tak dlouho jsme prohlubovali přátelství, až jsme na dně.
— Slyšeli jste zvonit hranu pro tu samospasitelnou stranu?
— Sovětská paralýza — nejprogresivnější paralýza světa.
— S puškou v ruce, s ohněm v srdci, s vylízanou makovicí!
— Ruský cirkus opět v Praze. Nekrmit! Nedráždit!
— Občané, neničte veřejné osvětlení, stromy a sloupy, budeme je potřebovat pro zrádce.
— Pamatujte si: pasivní resistence znamená: Nic nevíme, nic neumíme, nic jsme neslyšeli, ale zrádce si dobře pamatujeme;
— Styďme se, už zase padáme na kolena.

★★★

„Víte, co je to komunistický socialismus?" ptá se Vilda Janda - „To je - žádná celá a několik neznámých..."

Za vlády Gustáva Husáka koloval mezi lidem jeden vtip. O tom, jak se socialistický prezident vyptával svého premiéra Lubomíra Štrougala, co to vlastně má být ta hospodářská přestavba. Premiér jej podle vtipu zavedl k otevřenému oknu Hradu, ukázal na jeho hejno holubů sedících na blízké střeše a silně zatleskal. Hejno se vzneslo, párkrát zakroužilo nad hradním nádvořím a zas pokojně přistálo na původním stanovišti. "Tak to je princip naší hospodářské přestavby," řel premiér. Žel prezident měl nějak delší vedení a nechápavě konstatoval: "Vždyť zase sedí tam kde byli." Premiér se zachechtal a věc polopaticky vysvětlil: "Sedí, ale každý jinde a to je důležité! Vyměnili si místa."

Baví se spolu tři řidiči kamiónů. První se chválí: "Já jezdím nejčastěji Itálii a Řecko, Samé spotřební zboží a zpátky pomeranče a jiné ovoce."
Druhý: "To já mám to samé: Španělsko, Portugalsko, samé spotřební zboží a zpátky jižní ovoce."
Třetí: "Já jezdím do Ruska. Taky tam vozím samé spotřební zboží." "A zpátky?" ptají se kolegové.
"Zpátky jezdím vlakem."

A. Čížek a J. P. Morris: Humor na ně. Vydalo nakladatelství CCC Books v Mnichově, 1973. Cena US $ 4.70.

HLAS DOMOVA
25.6.1973

Socialistický vtip

Ptali se českého olympionika, čemu vděčí za své pozoruhodné výkony v hodu kladivem. Důvěrně sdělil: Kdyby mi k tomu kladivu přivázali ještě srp, zahodil bych oboji mnohem dál!

Říká se, že vtip je kořením života. Něčím, co dodá příchuť jednotvárnému toku beznaděje. I nad mísou plnou kaše je možno hladovět, zvláště je-li to kaše neslaná a nemastná. A tu přichází vtip, ona sůl, která dělá kaši požívatelnou a vrací víru v budoucnost. Vtip je rosa, svlažující vyprahlou duši. A konečně — jak správně připomínají autoři útlé knížky vtipů z komunisty okupovaného Československa — vtip je vlastní bratr snu, je živelným aktem osvobodivým, je spojením básnivosti s přesným viděním.

Protože je tomu tak, vymizely v socialistickém Československu vtipy o zlých tchyních, nevěrných manželkách a opilých manželech a nastoupil vtip socialistický. Má blízko černému humoru, liší se od něj však svou realistickou tragičností.

Prochází se po vltavském nábřeží starší člověk. U lavičky se zastaví a kouká přes vodu: To je krásnej Kreml, že? Jakej Kreml?, namítne muž na lavičce. To jsou Hradčany! Ale prosím vás! Nebuďte cimprlich!

Vtip je odrazem duše národa. Duše, která ač zdeptána, nevzdává se a náplastí humoru přelepuje bolavá místa. Vydavatel knížky Humor na ně napsal, že se Čechoslováci dovedou smát i když stojí po krk v ledové vodě. A to prosím není nijak lehké.

Soudo, pojď k tabuli! Pověz nám, proč máme rádi Sovětský svaz? Prosím soudruhu učitelli, jelikož nás osvobodili! Správně ... proč nemáme rádi Američany? Prosím, protože nás neosvobodili!

Víte, co způsobilo, že Sněhurka po mnoha letech spánku vyskočila ze skleněné rakve a pelášila do podhradí? Princ jí pošeptal: Dole ve vesnici dostali bílé nitě!

Budějovickými ulicemi šel občan a nesl pod paží pět rolíček toaletního papíru. Hned ho obklopili lidé a chtěli vědět, kde to nedostatkové zboží koupil. Ale to je omyl, bránil se muž. Já ten papír nekoupil, já ho jen nesu z čistírny!

Vtip je veliký lékař. Jeho léčebná metoda je jednoduchá. Nic neslibuje, nepochlebuje, jen ušklíbnutím konstatuje a zesměšněním dělá z nesnesitelného snesitelnější.

Ten náš život se opravdu zajímavě vyvíjí, konstatoval pan Krampus. Nejdřív jsme měli kult osobnosti, to jeden kašlal na všechny. Následovala éra odbourávání kultu, to všichni kašlali na jednoho. Teď zase normalizujeme — a všichni kašlou na všechny.

Na plenární schůzi v Divadle Spejbla a Hurvínka se přihlásil o slovo Hurvínek: Budu mluvit stručně a jasně soudruzi! Kam zmizelo maso? Kde je toaletní papír? Kam se poděl náš soused? Kde je ovoce? Kde je ten slibovanej blahobyt? A kde je svoboda? A za náramného potlesku sestoupil s jeviště. Za týden se konala další plenárka. Tentokrát vystoupil na jeviště otec Spejbl: Soudruzi, budu mluvit stručně a jasně. Kde je Hurvajs?

Samozřejmě, že komunismus je vítězstvím idejí, bručel pan Pecka. A tiše dodal: Nad zdravým rozumem!

Politický vtip se stal v poslední době módou i na Západě. A přece je mezi západním politickým humorem a humorem ze zemí ostnatého drátu nepřekonatelná propast. Je jí poznání, zkušenost, které stále ještě svobodným zemím chybí.

Kdo je to vlastně komunista, tati? To je člověk, který se už vzdal naděje stát se kapitalistou.

První volby podle komunistického vzoru se už vlastně konaly dávno v ráji, zjistil farář od Svatého Jezulátka. To Pánbůh přišel k Adamovi a řekl: Tady máš Evu, tak si vyber!

Buďme však optimističtí a věřme, že svobodným zemím bude ještě dlouho přáno setrvat v naivitě. Československý humor tohoto věku bezděčně prozrazuje, jak hluboká je víra národa ve svobodný svět a dokonce i ve vlastní "odpadlíky" emigranty.

Psalo maličká synovi, který utekl na Západ: Měla bych ráda na zahradě jahody, ale chtělo by to překopat a na to už nemám sílu. Co mám dělat? Odpověděl ji: Proboha, nic s tím nedělej, jsou tam zahrabané zbraně! Za čas maličká napsala: Byli tady esenbáci a překopali celou zahradu. Co mám dělat? Odpověděl ji: Co bys dělala? Vysaď ty jahody a máš to!

V pražském Parku kultury a oddechu Julia Fučíka prodávali sádrové hlavičky Marxe, Engelse, Lenina i Svobody. Krajan z Ameriky projevil zájem: Well, boys, jakej dostanu rabat, když jich vezmu deset tisíc? Hned odtáhli krajana na ministerstvo zahraničního obchodu. Když byl obchod uzavřen, ministr vřele potřásl krajanovi rukou: Takových uvědomělých krajanů by mělo být v Americe víc! Jak to, uvědomělých?, zarazil se Smeetko. Já mám v Clevelandu lidovou střelnici!

Vybrat ty pravé a nejcharakterističtější z tisíců drobných nitek humoru je opravdová dřina a tvůrčí práce. Krunýř, který nosí československý občan, je neviditelný. Čížkovi a Morrisovi se podařilo ukázat z čeho je utkán a jejich knížku Humor na ně si jistě s potěšením přečte každý exilový čtenář. Najde v ní nejen zábavu, ale také mnoho poučného. Včetně těchto dvou závěrečných anekdot:

Do Československa zavítal americký novinář, aby se na místě přesvědčil, jak to vypadá s normalizací. A hned první den mu byly nápadné dlouhé fronty v ulicích. Co to znamená?, ptá se. Hostitel se mu snažil rozpačitě namluvit, že lidé v těch frontách

Doslova přes noc se to sesypalo. Úplně. A bylo po všem. Lid zajásal, shromáždil se na Václavském náměstí a vítal vedoucího představitele emigrace, o němž se předpokládalo, že bude příštím prezidentem svobodné republiky. Stařeček vystoupil na ochoz Národního musea, dojatě si otřel slzy a spustil do mikrofonu: Ladies and gentlemen, já rád, že se vracet do staré vlasti, já rád vás uviděti — indeed. I'm very, very happy! Čech v davu zklamaně protáhl tvář a řekl: Smatrité továrišči — eto náš budúščij prezident? Radnyj jazyk zabyl!

KAREL MARX MARDOCHEJ O SLOVANECH napsal roku 1849 toto zbožné přání:

"Úplný zánik Jihoslovanů jest požadavkem evropské kultury, protože budou poněmčeni a pomaďarštěni. Jsou to banda lupičů a příští světová válka přinese zánik Jihoslovanů.

Čechové, k nimž chceme Moravany a Slováky počítati, ačkoliv se řečí i minulostí od sebe liší, neměli nikdy svých dějin. A tento nikdy neexistující národ činí si nároky na samostatnost? Nemají žádného práva na národní samostatnost a nemohou ji také nikdy dosíci!" N. Hlavatá 9.10.94

***

Vyprávěl odborář Sinovský:

„Tak zas mi zatkli jednoho kamaráda. A víte proč? Řekl, že Gorbacov udělá tolik, jako ti dva před ním".

„Myslím, že v Československu už nepotřebují volit prezidenta", pietní Mistr Schovanec. „Na tu paseku stačí jen obyčejný hajný".

Z okupovaného Československa

Afghánský student se vrací ze studií v ČSSR. Na letišti se ho ptají novináři, jak se mu u nás líbilo. Lámanou češtinou odpovídá:

„Těžkoslovensko je libově demagogický stát se socialistickým zřícením, šizený komickou stranou, výstředním výborem a polibdírou v čele s generálním nájemníkem, residentem Mustafem Hnusákem. Nejvíce se mi líbilo u Vás to pětileté flámování.

KANADSKÉ LISTY - 15.1.1988 *K 40. výročí komunistického puče v Československu...*

VŽDY JEDNADVACÁTÉHO SRPNA VE VÝROČNÍ DEN SOVĚTSKÉ OKUPACE

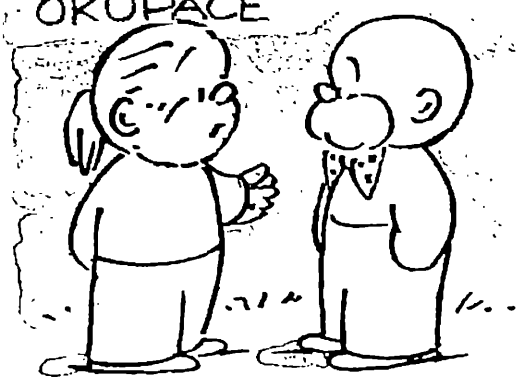

JSME VYSTOUPILI NA TAMHLETEN KOPEC . . .

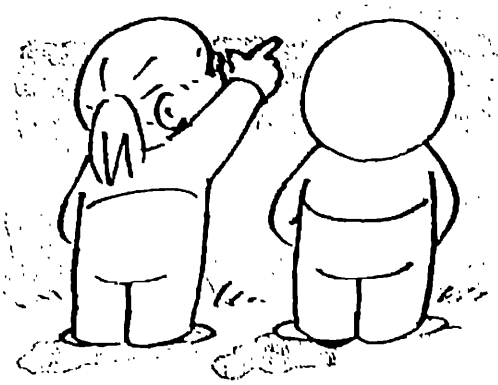

A STATEČNĚ JSME ZVOLALI . . .

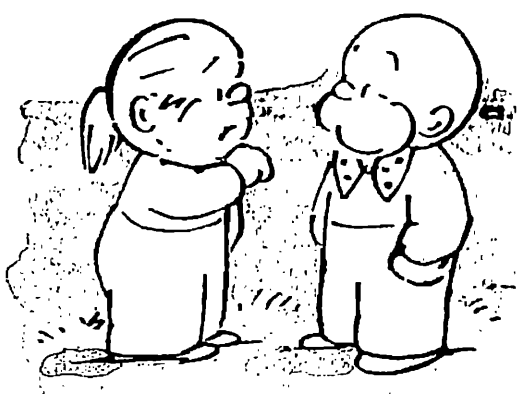

IVANI, IVANI, TÁHNĚTE DOMŮ !!!

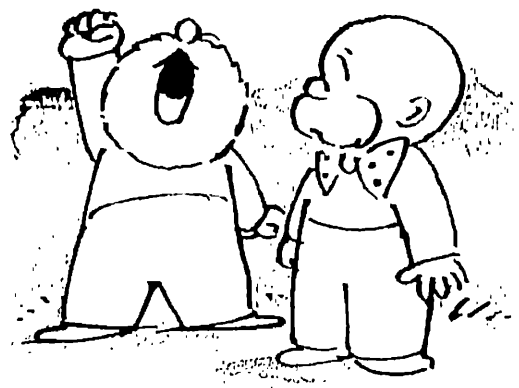

A BYLO TO VŽDYCKY STRAŠNĚ KRÁSNÝ . . .

PROTOŽE TAM NÁS NIKDO NEMOH SLYŠET

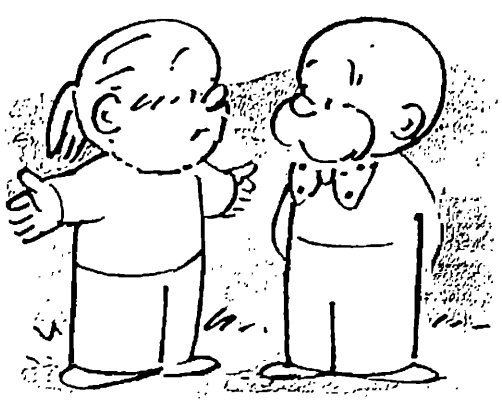

REFLEX – 34/1994

VÁCLAV HRADECKÝ

Vykročili jsme opět směle vpřed. Zvítězili jsme ve velké a bolestné bitvě se zarputilým nepřítelem, který se dosud nevzdal. Hledá a číhá na skulinu, kterou by opět mezi nás proklouzl, aby mohl znovu začít své zhoubné dílo. Chtivost, ješitnost, kariérismus, strach o ztrátu postavení, obavy z kritiky a desítky dalších vlastností nehodných skutečných komunistů, jsou ony skuliny, jimiž nás maloměšťák znovu napadá. Zkoumejme proto neustále každou svou myšlenku a každé své rozhodnutí, zda byly myšleny a učiněny jen v zájmu naší společné věci. Najdeme-li v nich jen zlomek něčeho jiného, zavrhněme je dříve, než se plně zrodí... Shodli jsme se v hodnocení charakteru kontrarevoluce v Československu v roce 1968. Bylo by zradou na dělnické třídě i světovém revolučním hnutí, kdybychom neudělali vše, aby se stejná chyba již nikdy nemohla opakovat...

Ze státnického projevu s. Drahomíra Kolder na prosincovém zasedání UV KSČ

PŘED DVEMA LÉTY

Při sledování denních událostí ujde nám často vzdálenost, kterou dosáhne vývoj za rok, za dva či ještě za delší dobu. Nový rok dává pak zvláštní příležitost k ohlédnutí se zpět. Udržíme i tentokrát tradici, ale trochu jiným způsobem: ponecháme Vám, abyste si udělal úsudek sám. Sledujeme přece všichni dost podrobně situaci v Československu, jak nám ji popisují soukromé zprávy, ale i československé noviny. Změny v psaní tamního tisku jsou jistě obrazem změn celého života v zemi.

Co bylo dovoleno otisknout v Československu před dvěma lety — přesto, že už tehdy byla okupace — a co je dovoleno dnes, si posuďte z několika citátů z přesně dva roky starého Dikobrazu.

NOVOROČNÍ

I když o tom co nás čeká nemám ani zdání
Dovolte mi vysloviti aspoň vroucí přání
Aby si byl v tomto státě každý člověk jistý
Aby směl číst Reportéra, Roháče i Listy
Aby ještě před tím než si vůbec sedne k vínu
Neměl z toho co se děje těžkou kocovinu
Aby bylo pro každého dost čistého vzduchu
Aby došlo k ožívení v turistickém ruchu
Aby ovšem všichni hosté až na věčné časy
Jezdili k nám přes hranice s cestovními pasy
Aby na nás nesvolával hromy nebo blesky
Právě ten kdo odjakživa nedofédla césky
Aby nikdo nevnucoval lidem vroucí city
Aby časem zmekly všechny tvrdé reality
Aby i ten nejmocnější chápal aspoň zpola
Že se z lesa ozývá jen co se do něj volá
A i když nás přirozeně není jako smetí
Aby každý ráčil uznat že jsme plnoletí
Aby bylo méně bouří otřesů a vzruchu
Abychom se za rok smáli od ucha až k uchu
Aby s námi neorali pokrytci a lháři
Aby bylo čím dál více — lidí s lidskou tváří

(Vladimír Vališka)

★ Včera se v ulicích hlavního města pohyboval muž, který se představoval jako hloupý Honza. Tvrdil, že jde rozesmát smutnou princeznu a potom, že osvobodí království od zlého sedmihlavého draka. Příslušníci VB nebezpečného provokatéra okamžitě zatkli.

★ Nezodpovědní jedinci rozšiřují mezi pracujícími paniku... že zase přijde leden.

★ Už máme všechno, východoněmecké záclony, polské husy, sovětskou rudu, maďarské ovoce, bulharské víno, ale jsme šťastni...

★ Nejrychleji jsme dosáhli normalizace u hokeje: diváci nadávají hráčům a ti musí mlčet.

★ Zbohatli jsme: stali jsme se majiteli reality.

★ A než přistoupím k rozboru ekonomické situace našeho podniku, navrhuji malou přestávku, abychom posvačili, dokud je co.

★ Do vašich věcí vám nechceme zasahovat, ale tady by byl překrásný pracovní tábor...

★ (Před odjezdem do ciziny): Buď bez obav, díky našim informacím nemohu nikde nic vykecat!

★ U lékaře: "Nedělejte, člověče, z vaší zácpy takovou tragédii. Mám tušení, že dříve nebo později se celej tenhle svět po..."

★ Máme tolik brambor! K čemu potřebujeme zahraniční politiku?

★ Místo akčního programu navrhujeme akční pogrom!

★ Tak konečně máme ten rok lidskejch práv za sebou!

SLOVA

Slovo, to znamená cokoli,
všechno se za ním schová.
Ať fakta tolik nebolí!
Od toho jsou tu slova.

Hned uvedu vám důkazy
až historické ceny,
Jinde tě prostě vyrazí.
U nás jsou kádrové změny.

Slova nám na pomoc spěchají,
my s nimi hrdě vpřed jdeme.
Jinde? Tam ať si zdražují!
My ceny upravujeme.

Slovo je nejlepší poradce.
Jak člověk rád po něm sahá!
Říkají jinde inflace?
My řeknem nerovnováha.

Vždyť slovo slouží zároveň
co důkaz bouřlivé síly.
Neklesá životní úroveň.
Jen růst jsme zpomalili.

I když byl někdo dřív popraven,
slovo to vysvětlí krátce.
že by byl vinen ten či ten?
Chraň pánbu! Deformace!

Pro slova nutno je mít cit,
nenechat pravdu nahou.
I potopu lze označit
například úrodnou vláhou.

Slovo má význam nemalý.
Jak je to nám všem známé!
To, co jsme před rokem začali,
v podstatě dodělámé!

(Karel Bradáč)

★ **"Podstata svobody tisku zůstala nedotčena! Nemusím číst, co nechci!"**

Což je jedna z mála svobod, na které narážel dva roky starý Dikobraz a kterou si zachoval československý občan dodnes.

SOUDRUŽSKÁ

Přijel soudruh Pepík z Prahy do Brna na konferenci. Na nádraží zůstane na chvíli bezradně stát. Cumí, čumí a nakonec se odhodlá zavolati na kolemjdoucí slečinku: „Helejť, soudružkoó, víš ty, kde je Městské divadloó?" – Slečinka milého soudruha změří od hlavy k patě a zdvořile mu odpovídá: „Samozřejmě, že vím, velevážený pane, vždyť jsem Brňačka" – a jde klidně dál. – Soudruh se zamyslil a povídá si: Ti Brňané jsou moudří lidé, ale tak se k té konferenci nedostanu!

SMÍCH V ČESKOSLOVENSKU

PRANIC Z PRANIC?

Náš zpravodaj si došel na ředitele FraPraPra (Praktické Pražské Prádelny) soudruha Cibora Namočeného a požádal ho o interviú, abychom vyhověli přání Pražanů.

Otázka: Proč se právě nepere, ačkoliv máte na praní závazky?

Odpověď: Právě jsme zřídili subkomisi při legislativně kolaudační komisi, která kontroluje nedostatky v uvádění do chodu několika parních prádelen, jež stále nejsou pod parou, ačkoliv měly být již od poloviny minulého století.

Otázka: Otázka se tím vyřeší ke spokojenosti občanů?

Odpověď: Bez obav, soudruzi, kromě toho ve všech pražských obvodech plánujeme zřízení pralinek na světové úrovni (pracích linek - pozn. redakce) a to od roku 1964, kdy se situace prudce zlepší.

Otázka: A kolik bude pralinek?

Odpověď: Nejméně tři. Pokud bude pražských obvodů přebývat, rádi dojem, že je jich nyní deset, pak požádáme v rámci opětného zjednodušení reorganizace o jejich sloučení.

Otázka: A co do té doby?

Odpověď: Jednak v rámci zpoždění projektu přípravy projektujeme experimentální vysokopecní pralinku pro Petřiny, jež by mohla být uvedena do provozu kolem roku 1970, nebude-li do té doby vyřešen problém papírovým odhazovacím prádlem. Jednak jsme prozatímně řešili problém takto: každý občan, který se již bude loupat nebo odprýskávat na límci košile, bude přestříkán našimi zaměstnanci bezbarvým šelakem. N. P. Bezbarvy a Šelaky za tím účelem v Hencovcích již vybudoval výrobnu o kapacitě 6 mil. brutotun šelaku ročně a bude potřebné kvóty do Prahy dodávat potrubní poštou.

Otázka: Co můžete doporučit našim čtenářům dnes?

Odpověď: S chutí do pranice!

"Večerní Pražanka"

* * *

Satirický interview z "Večerní Pražanky" byl ve skutečnosti parodován v literárním měsíčníku "Plamen", Třeba v literárním měsíčníku, ale mluví velmi výmluvně o službě, které se dostane československým pracujícím, kteří si náhodou potřebují vyměnit košili, zapocenou při výstavbě socialismu.

Další ukázky jsou přímo z lidu, ukázky neoficiální a anonymní. Z pochopitelných důvodů:

* * *

Jaký je rozdíl mezi Karlem IV. a Komunistickou stranou Československa?

Karel IV. vládl v zemích království českého z boží milosti. Komunistická strana Československa z božího dopuštění.

* * *

Stalinova socha na Letné si naříká, že musí dolů, ale že na Staroměstském náměstí zůstává socha mistra Jana Husa. Jan Hus suše říká: "Inu, já mistr — — ty jenom tovarýš".

* * *

Soudruh učitel se ptá žáka: "Kdo stavěl pyramidy?" Žák: "Faraoni." Učitel: "No a kdo jim pomáhal, přece to nemohli stavět sami?" Žák: "Otroci, náč tenkrát nebyly brigády."

* * *

Čechoameričan šel s průvodcem po Praze. Viděl frontu na maso, a chtěl vědět, co to je. "Tady dávají maso", povídá průvodce. "To je báječné", povídá Čechoameričan, "a proč tady stojí tahle fronta?" "Ale tady zase dávají pomeranče", povídá průvodce. "To teda máte báječně zařízené", povídá Čechoameričan, "a na co čekají tady? — "Ale", povídá průvodce, "tady se dostanou brambory". Čechoameričan se zamyslil: Ty bych si radši u nás v Americe koupil, než abych na ně stál frontu."

* * *

Proč je na Hradě hradní stráž? Že by nám mohl být ukraden ej.

* * *

Ještě drobet zatemnění a jsme to zrovna tak jako za protektorátu.

* * *

Náš národ je nejbojovnější, proože jdeme z fronty do fronty.

* * *

Poslední lidové postřehy k prvnímu máji:

Byl slavný první máj a lid si namaloval transparenty, které jim lid "nahoře" nedovolil nést. Tak na příklad:

Hitler byl vůl
a dal nám masa kilo a půl.
Teď máme, co jsme chtěli
deset deka na neděli.

Anebo:

Vidíme Kubu a sušíme huby.

* * *

A víte, co je vinstne za rybu sardinka? To je velryba, která přežila socialismus.

PI/ZS/MÁ/III

Jestlipak víte, že bude v Sovětském svazu nová vodka "Gorbačovka"? To si dáte do pusy dvě

švestky, na to sběračku vařící vody a bude si říkat ách, sakra, to pálí

***

Jde dědeček s vnučkou v Petržálce podél hranice, vyznačené a neproniknutelně chráněné plotem z ostnatého drátu. "Dědečku co je to za lidi tam za plotem?" ptá se vnučka: "Ale, povídá dědeček, to jsou Rakušani, svobodní lidé, kteří mohou cestovat do Jugoslávie, do Německa, do Itálie, ba i do Ameriky. A co se týče toho plotu, tak ti za plotem nejsou, za tím plotem jsme my.

Export z Československa

Politické vtipy, které se k nám dostali díky návštěvám, dopisům a záznamovému telefonu. Jejich "trade mark" je "Made in Czechoslovakia"...

Doktor, inženýr a esenbák jsou na tahu. Dopito, zavírací hodina. "Heled'te, hoši, pojd'te ještě na chvíli ke mně, přece už nekončíme," říká doktor, ale sotva trojice vstoupí do domu už je tu doktorova manželka s válečkem a podnapilé trio vyhodí. Nyní se ozve inženýr, ale scéna v jeho bytě se opakuje. Rada je nyní na orgánoví. Trojice vejde do jeho bytu, manželka přibíhá, usmívá se, servíruje láhev, připravuje chlebíčky. "Ty sis to dobře zařídil," obdivují se doktor a inženýr. "Jak's toho dosáhl?" - "měl jsem psa. Nechtěl poslouchat. Dostal nejdřív důtku. Nic. Potom důtku s výstrahou. Nepolepšil se. Tak jsem ho zastřelil... Manželka už dostala důtku a tchýně důtku s výstrahou."

*

Z Gustáva Husáka se stal velký spisovatel - autor čtyř knih. Prvním dílem je milostný román. Jeho titulek: "Tisíc polibků na Šeremenťevu". Druhým je cestopis "Z Leopoldova až na Pražský hrad". Třetí dílo má sportovní téma: "Jak jsem doběhl dělnickou třídu". A čtvrtým je varianta na Hemingwaye "Stařec a moře nespokojených lidí".

*

Proč mají v Československu auta dva výfuky? - No to proto, aby se dali používat jako trakaře.

*

V jednom sofijském hotelu objevil jeden Pražan - ve svém pokoji - nápis: Prosíme, nezalévejte květináče. Naše mikrofóny nejsou nezavějící!

*

Proč je ve většině zemí sovětského bloku tak málo masa? - No, to je prosté. Volové jsou ve straně, prasata ve státní bezpečnosti a ovce musejí pracovat.

*

Kdy odtáhnou Sověti z Afghánistánu? - No to je jasné... až se tam situace znormalisuje. - A kdy se znormalizuje? - Až Sověti odtáhnou.

*

V Rejkjavíku se Reagan ptal Gorbačova, zdali také sbírá vtipy o sobě. - Samozřejmě, odpovídá Gorbačov. - A máte jich již hodně? ptá se Reagan. - Samozřejmě, plné tři lágry!

*

ZO STARŠÍCH VTIPOV

— Prečo mal Brežnev, keď rečnil, pred sebou sedem mikrofónov?

— Zo šiestich mu šiel kyslík.

Energetická kalamita v Československu má tři stupně: při prvním se vypíná elektřina na dvě hodiny denně, při druhém na tři hodiny, při třetím odevzdávají peřiny bezpartijní straníkům.

KD - ICL

Přijede jeden Rus v noci do Prahy a volá "Taxi, taxi". Má dva těžké kufry. Asi po půl hodině se dovolá. Přijede taxi, šofér otevře dvířka, pán z Ruska se sehne pro kufry, ase se narovná a vece: "Národ nekulturní, ale techniku našel" Kufry totiž byly pryč.

*

Karbanátku se tu říká "ovařený sputnik". Pes je totiž uvnitř.

*

Dva penzisté sedí na lavičce.
„Já se měl kamaráde za komunistů báječně," povídá první.
„To jsi byl určitě ve straně, co?" uškíbne se druhý.
„Omyl, příteli. V emigraci..."

NA JAŘE ODRŮDY SE DĚLÍ KOMUNISTÉ V ČSR

Trvalekvěté - byli straně oddány, pokud nebylo všechno rozdáno.

Šplhavé - co jim nebylo dáno z fůry, dohání stranou a Č. R. Y

Trospěchaří - spějí za sokolským praporem, teď se zatývají odsorem.

Balancující - Ochotni přijímat pod oboji. Když vláda vyhlásí turecké hospodářství, začnou nosit čepice s třapcem.

Ostražití - Nosí odznak jen tam, kde je nikdo nezná a nevidí.

Kouřáci - Na schůzích vedou neúprosný třídní boj, v soukromí risknou i přízivý dobrý den a oslovení pane"

DOPISY Z EMIGRACE

Prostřednictvím Dr. J. Hrubého-Holého jsme dostali dva velmi cenné příspěvky od paní Míly Pachnerové-Skálové, naší renomované spisovatelky a básnířky z první republiky, která emigrovala do USA. Bohužel jak báseň, z níž uvádíme jen poslední část, tak krásná povídka o smíchovském papírníkovi, jsou tak dlouhé, že by na jejich otištění nestačil rozsah jednoho čísla našeho zpravodaje. Pokusíme se povídku umístit v některém denním listu, ale kresbu k " ódě ", převzatou z Chicago Tribune, otiskujeme:

Óda na Stalinův pomník
M. Pachnerová-Skálová

Pomník? Byl nemožný! Všem se již hnusí!
Takže-čím dřív, tím líp-zbourat se musí!
A tak jsou všichni " pro " a nikdo " proti "
a soudruh, tajemník znova se potí.
Tož zbourat-hotovka! Jak začít ale?
Mírové prostředky jsou na to malé.
Tou první slupkou mu hlavu hned srazili,
pak " frontu na maso " salvami drtili,
žula a beton a kvádry a kamení .....
A staré babičky vidí v tom znamení.
Padalo kamení až dolů k Vltavě,
za chvíli sedí mu vrabci už na hlavě,
na hlavě, která teď sama a bez těla
je jen kus balvanu, jak dolů sletěla,
jenom kus kamene, obludných rozměrů....
" Pojďte sem dětičky ... Znáte tu příšeru?"
" A my ji neznáme ... A my se bojíme.
Co kdyby obživla, jak tu tak stojíme....?"
" Jen vy se nebojte, ten už nic nedělá ....
Jenom si sáhněte na hlavu bez těla...."
Pod Letnou Pražáci v houfech se hromadí:
Že prej těm vojákům s bouráním poradí....

"DOHNAT A PŘEDEHNAT"

Dohnat a předehnat kapitalistické země bylo kdysi vedoucím heslem komunistických stran. Nyní doznává Rudé Právo, že československé zemědělství je dosud pozadu za americkým a že jestliže 1 zemědělský pracovník v USA vyrobí potraviny pro 30 lidí, v Československu 1 pracovník je prý vyrobí pouze pro 11 lidí. Skutečný poměr je daleko horší, daleko nepříznivější pro Československo, ale i to, co přiznává Rudé Právo, stačí, aby si věřící opravili představu o kapitalismu.

- Víš, co je na světě nejkrásnější?
- Socialismus.
- A nejstrašnější?
- Že jsme ho měli my!

(J.Štětina, Brno)

Na dotaz reportéra, jak se chtějí zapojit do normalisačního procesu v Československu, odpověděl vrchní vyšetřovatel jménem nových pracovníků ministerstva vnitra: „BILI JSME — A BUDEM!"

Na jakých principech byla založena RVHP? Na polské poctivosti, na sovětské pravdomluvnosti, na bulharské pracovitosti, na rumunském technickém rozvoji, na německém smyslu pro humor, na českém smyslu pro neúplatnost a na všeobecné znalosti maďarštiny.

(J.Němec, Děčín)

NEJNOVĚJŠÍ Z MOSKVY. — "CO TO TU JE ZA nový pomník, soudruhu?" — "To je socha Petrova, který vynalezl hodinky." — "A ten naproti?" — "To je Pavlov, který vynalezl Petrova.

FEP

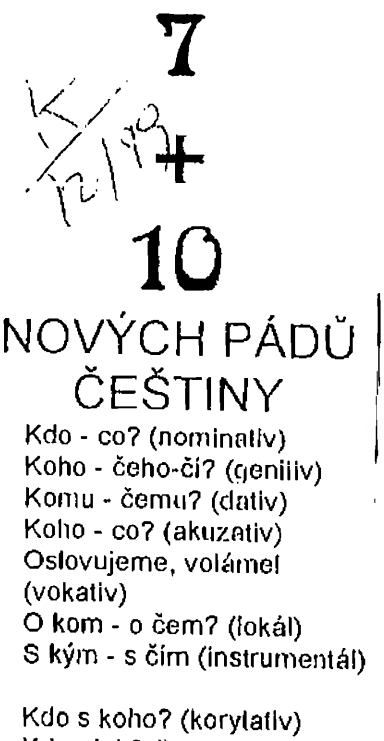

Sovětské aforismy

Zdraví za peníze nekoupíš, proto můžeme bezplatné zdravotnictví.

Jediné nač nám kapsa stačí, je strčit si do ní ruku.

— Viete, prečo chodia československí policajti do garáže s obuškom? Aby dobili baterku.

7 + 10 NOVÝCH PÁDŮ ČEŠTINY

1 Kdo - co? (nominativ)
2 Koho - čeho-čí? (geniliv)
3 Komu - čemu? (dativ)
4 Koho - co? (akuzativ)
5 Oslovujeme, volámel (vokativ)
6 O kom - o čem? (lokál)
7 S kým - s čím (instrumentál)

8 Kdo s koho? (korytativ)
9 Kdo - jak? (buzerativ)
10 Koho - kam? (deliminativ)
11 Kdo - koho? (likvidativ)
12 Jak na koho? (intrikativ)
13 Komu - co? (podmazativ)
14 Co za co? (korupcionál)
15 Jak komu? (prolekcionál)
16 Kdo s kým? (kopulativ)
17 Co na co? (prezervativ)

Nedorozumění z nedávných časů

Ředitelovi jednej nejmenovanej fabriky na Valachách se vedle kanceláře pokazilo WC. Nařídil sekretářce. — Zítra to chce mít opravené.

Na druhý deň přide z komunála objednaný údržbář a s hřmotem sa ptá: „Kde je ten hajzl?" Polekaná sekretářka vyběkne: „Jej, soudruh ředitel je na poradě v Praze!" „Ale vy ale ně nerozuměla. Já myslím ty dvě nuly?!" „Ja náměstci? Ti sú zasej na poradě v Bratislavě!" „Vy mě ale pořád nerozumíte. Já myslím tu místnosť, kde sa dělá tento..." „No teď už vám rozumím. Kádrové. Ale to je nad náma!"

Pražské obyvatelstvo "vítalo" okupanty 30. 9. 1968

BOJ PLAKÁTY A NÁPISY

Po obsazení Československa armádami států Varšavského paktu začala "obrana", jaké snad nebylo použito ještě nikdy v dějinách. Byla to pasivní resistence takového druhu, že na ni nebyly okupační armády ani jejich vlády vůbec připraveny. Letáky, tajné vysílání rozhlasu, noviny (vycházející i po obsazení tiskáren), zřejmé opovrhování okupanty obyvatelstvem, to vše přispívalo k nejistotě, která byla jasná jak na chování cizích vojáků tak na nerozhodnosti jejich velitelů i jejich vlád.

Největší měrou se však o zmatek okupantů postarali různí amatérští malíři písma a kreslíři. Jejich nápisy a kresby strašily vojáky i možné zrádce ze všech míst — z domů, ohrad, chodníků, výkladů, stromů — a přibývaly rychleji, než se je dařilo cizincům odstraňovat. Na mnohých z těch nápisů je zřejmý hněv, na jiných zoufalství, výstraha, nebo resignace i šibeniční humor. Z několika stovek nápisů, které se nám dostaly do rukou — na fotografiích nebo v soukromých seznamech — přetiskujeme aspoň několik. Všechny byly použity v Praze.

— SSSR konečně předstihl všechny imperialisty!
— Abel a Kain také byli bratři.
— Rusové pozor, Čína má také armádu!
— Volnost, rovnost, bratrství. Bože, jen ne se Sovětským svazem!
— Už nikdy nadvládu, ani bratrskou!
— Rusové, vraťte se do stepí, krávy čekají na voly.
— Kladivo a srp — soudobé mučicí nástroje.
— Nesahejte na nás, máte špinavé ruce!
— Nepřátelství na věčné časy!
— Rudí bratři, vraťte se okamžitě do svých reservací! (Winnetou.)
— To chce náš klid a jejich zmatek.
— Výstava sovětského umění 15. století. (Nápis na rozstřílené fasádě Národního muzea).
— Ve škole nás učili milovat SSSR, teď nás nikdo nemusí učit opak.
— Co je dovoleno bohovi, není dovoleno volovi, Rusové.
— Vyměním tank za kus chleba. Ivan. Zn. "Spěchám, mám hlad".
— Je to směs šílenství a zločinu a tradičního strachu Rusů ze svobody.
— Němci nás chtěli na sto let, Rusové na věčné časy.
— Ztratili jsme bratry. Kdo je najde, dostane do držby!
— Říkám vám to slušně: jděte do p...!
— Sovětské vojáky je třeba hladit, hladit až do úplného vyhlazení.
— Blaničtí rytíři, na co čekáte?
— Plán sovětské ekonomiky: stavba věznic, koncentráků a pecí v ČSR.
— Ani ruské letáky neoblbnou Pražáky.
— Sami jste otroci a nás jste přišli zotročovat.
— Brežněv je kádr, Džinghistán byl hadr.
— 20 let jste nás učili, ale teprve dnes jsme chytrý!
— Přežili jsme Hitlera, přežijeme Brežněva.
— 26 divizí z paměti nám nezmizí.
— Dříve jsme měli přátel pět, teď jich máme celý svět!
— Ivani, máte v zádech Číňany!
— Rusové a uzený jsou nejlepší studený.
— Žádný rohlík, žádný chleba ruské svini není třeba.
— Koupím prášky proti molům a Rusům.
— Vzbuďte rychle Lenina, v Kremlu řádí vzteklina!
— Žižka vyhnal Křižáky, my vyženem Rusáky.
— Tak dlouho se do lesa volá, až přijedou Rusové!
— Tak dlouho jsme prohlubovali přátelství, až jsme na dně.
— Slyšeli jste zvonit hranu pro tu samospasitelnou stranu?
— Ubytujeme sovětské vojáky. Značka "Olšany"
— Nové knihy: 1948-Stoky lásky, 1968-Hrozny hnědvu.
— Máme doma psa,, který má jméno kolaborant. Jsem zvědav, kolik lidí se otočí, až na něj zavolám!
— Neplivejte na stůl, ale na kolaboranty!
— (Obrázek krysy). Já nejsem Šalgovič, já jsem jen obyčejná krysa.
— Zvedejte hlavy, ale ne ruce!
— Svěstko, ty zrádče, žádej o asil na Sibiři, jinak budeš viset na hrušce!
— Občané, neničte veřejné osvětlení, stromy a sloupy budeme ještě potřebovat pro zrádce.
— Koldre, Indro, Bil'áku, Barbírku, Pillere, Mentku (ty zvlášť, ty mezků!), Jakeši! Utečte, dokud je čas! Váš kamarád.
— Občane, pamatuj, že nejvyšší heroitel je v tobě samém: v poraženeckví a v ochotě ke kompromisu.
— Lépe je být vdovou po hrdinovi než ženou zrádce!
— Prodám republiku za 30 stříbrných. Jidáš Kolder, Nad Šárkou 86.
— Bude-li každý z nás z křemene, můžeme se z toho vykresat.
— Okupace pomine, hanba zrádců potrvá.

— Přátelství se krví pouze nezpečeťuje ale i smazává.
— Ruským žoldákům došel toaletní papír. Dělejte plakáty ze šmirklu!
— SSSR neser ČSSR!
— Sovětská paralýza — nejprogresivnější parhlýza své doby.
— Leonide, Leonide — do dne a do roka!
— Já tebja ljubil — ty menja ubil!
— Můj starej se zbláznil. — Brežněvová.
— S puškou v ruce, s ohněm v srdci, s vylízanou makovicí!
— Ruský cirkus opět v Praze. Nekrmit! Nedráždit!
— Občane! Až vám bude nejhůř, nezoufejte! Vzpomeňte si, jak je asi Brežněvovi?
— Koldere, zachraň nás — pověs se!
— Za zrádného Indru nedám ani vindru.
— Kolaboranti, nezapomeňte si včas pustit plyn!

— Jestli bude vládnout Indra, nezbude nám ani vindra!
— Šalgovič je pěkná svině, chce nás zažít do Ruzyně.
— Indra je vůl. — Indrová.
— Pro Novotného a jeho mesiky neděláme.
— Spačku sezobni Švestku!
— Pamatujte si: pasivní resistence znamená: Nic nevíme, nic neumíme, nic jsme neslyšeli, ale zrádce si dobře pamatujeme!

Smích v Československu

POVZDECH NOVINÁŘE

Satira? V redakci vám ani fotografii nevezmou, když je ostrá!

ŘÍDKÝ PŘÍPAD

V pozdních nočních hodinách pocítil občan silné nutkání právě před Stalinovou sochou. Dal přírodě průchod. Po vykonání neblahého skutku byl pronásledován strážníkem z Letné až na Vinohrady, kde vyčerpán podlehl. "Co jste to udělal", zahřměl strážník. "Soudruhu vrchní, já za to nemohu, to všechno ta čočka!", bránil se provinilec. "To vím, to jsme zjistili na místě. Ale já za váma letím až z Letné, abych se dozvěděl, kde jste koupil tu čočku!"

O HRDINSTVÍ

Že je snadné být odvážný, když hrozí nebezpečí? Ale přece jen tehdy lze tento ušlechtilý pocit plně a v klidu vychutnat.

UPŘÍMNOST NADE VŠE

Slovenská komunistická strana pořádala prověrku a předvolala i cikánského primáše. "Pozri, primáš!", pravili soudruzi, "ty jsi hrál i kapitalistům, pravda?" — "Pravda, velkomožní", smutně přisvědčil primáš. — "Ale ty jsi hrával i za Tisa a Tuky, pravda?" — "Pravda, soudruzi velkomožní", přisvědčil primáš. — "A co za Němců, těms taky hrával, pravda?" — "Pravda, pravda, soudruzi", dosvědčil sebekriticky primáš. Prověřen nebyl. Jiný soudruh cikán se ho ptá: "A poslouchej, primáši, proč jsi to všechno nezapřel?" — "Copak jsem to moh' zapřít", brání se primáš, "když tam všichni seděli?"

VOJENSKÁ SLÁVA

Dobrý voják má nosit v torbě maršálskou hůl. Ale běda, když mu ji frajtr tam najde!

ŽIDOVSKÁ

Sešel se pan Kohn a pan Pick a mluvili řeči. "Poslouchaj, pane Khon", praví pan Pick, "teď se to zase všechno přejmenovává, tak bysme snad měli něco udělat s těma našima jménama!" — "Ale co jen vcne", povídá pan Kohn, "dyť to vidějí: Pickovice jsou porad Pickovice a Konopíště furt Khonopíště!"

O IDEOLOGICKÝCH SPORECH

Citát je lepší než argument. Lze jím vyhrát spor, i když odpůrce nepřesvědčíte.

ČASOVÁ HÁDANKA

Čím trpí soudruh Chruščov? Mírným záchvatem castroenteritidy.

JAK DOPADNOU DĚJINY

My všichni v každodenním sboru píšeme dějiny. Píšeme jak umíme — a jednou je někdo upraví a dá přepsat.

CHCE TO KLID

Jaký je rozdíl mezi Švejkem a Novotným? Švejk byl chytrej; ale dělal bibyno.

KUBA SI MASO V BRZKU

Přistrachala se babička na nádraží v Kotelnúlkách a žádá pokladníka: "Prosila bych lístek do Brzka!" "Ale, babičko, vždyť žádné Brzko neexistuje!" — Babička se nedala odbýt: "Ale včera říkal pan president v rozhlase, že bude masa v Brzku dost, tak tam chci bejt, než bude zase rozebraný!"

LITERÁRNÍ KARIÉRA

Významným spisovatelem se člověk stává, když mu začnou tisknout i špatné věci. Slavným, když kritika začne tyto špatné věci chválit.

187

ANEKDOTA Z RUZYNĚ

President Kennedy přijel do Prahy a viděl na ruzyňském letišti československého občana, který požíral trávu. Občan mu vysvětlil, že je hladový. Kennedy mu daroval 100 dolarů, aby si koupil v Tuzexu potraviny. Jenže to byl šmeliuář, který hodlal na mírovém soužití zbohatnout. Vypravil se do Ruzyně taky, když měl přijet Chruščov, a jak se letadlo dotklo přistávací plochy, začal znovu požírat trávu. "Vot", pravil Nikita, "počemu ty požíráš trávu?" — Uskočný vegetarián mu vysvětlil, že je hladov. Slovanská tvář tatíčka Nikity se rozjasnila: "Vot, lady máš třicet rublů, kup si kosu, a nasekej si taky na zimu!"

AKTUELNĚ HISTORICKÁ

"Taky bych dokázal přeseknout gordický uzel", řekl ředitel Makedonský, "ale hutě zase zdržely dodávky měděviny, ministerstvo plánuje seky až na třetí čtvrtletí příštího roku a se Sběrnými surovinami nemohou stále dohodnout odvoz zbytků provazů..."

Pl/ČS/Blč/IID

SMÍCH V ČESKOSLOVENSKU

—Občan, který statečně vzdoroval nástrahám a svodům režimu po dlouhá léta, se rozhodl. Z posudku lékařova usoudil, že mnoho naděje mu nezbývá. Požádal tedy manželku, aby mu připravila sváteční šaty, s posledním vypjetím sil se oblekl a dal se odvézt na sekretariát strany, kde vyplnil členskou přihlášku. Když se vrátil, zastihl ženu v slzách: "Tak dlouho jsme snášeli všeliaká příkoří, abychom si zachovali čisté ruce - a ty teď na smrtelné posteli vyvedeš takovou věc!" "I nepřej, stará," povídá nato novopečený straník, "mám pro to dobré důvody. Když už má někdo zajít, ať je to jejich člověk!"

—V bratislavskej električke cestoval opitý. Naproti nemu sedel komunista s velkým odznakom strany na kabáte. Opitý naraz ukázal prstom na partajníka: "Ty, si komunista!" Ten se len škaredo pozrel a mlčal. Na to opitý znova: "Ty si komunista!" Tohto to dopálilo a krátko odvrkne: "A ty si opitý!" Opilec sa zasmial a povedal: "Ja viem, že som opitý, ale mne to rána prejde, lež tebe nie!"

—Pionýr Jirka byl na polním cvičení a byl pochválen za to, že našel správný směr bez mapy a kompasu. Když se ho ptali, jak to dokázal, povídá: "To je jednoduché. Nejdřív jsem se pustil k nejbližšímu nádraží. Hned jsem si všiml, že plné nákladní vlaky jezdí jedním směrem - a tak jsem bezpečně poznal východ, protože zpátky jezdily prázdné."

—Pred hodinárskym obchodom v Bratislave stál front ľudí. Jeden z okoloidúcich sa zvedavo opýtal: "Na čo tuná stojíte?" Budú vari niečo dávať?" — "Hej, hodinky z Ruska," odpovedá mu jeden zo zástupu. "Ach, to je dobré," potešuje sa pýtajúci, "ja si tiež počkám, mám tam troje."

—"Tak si představ, soudruhu předsedo, já si připadám jako trhací kalendář," naříkal soudruh jednatel. "Trhací kalendář? A proč?", diví se soudruh předseda. "To máš tak, soudruhu, od Nového roku do Silvestra si odtrhuji od úst a jsem jako ten kalendář den ze dne tenčí."

SE/RFE

Sovětské velvyslanectví v Praze vypisuje konkurs na obsazení místa:

1. prvního tajemníka ÚV KSČ
2. předsedy vlády ČSSR
3. předsedy Národního shromáždění
4. předsedy České národní rady.

Zájemci s minimálním vzděláním nacht' se hlásí v personálním oddělení velvyslanectví nebo přímo v Kremlu. Zkušení kolaboranti s nacisty mají přednost.

Michal Sedloň: Krmička vepřů

Tak, jak mi pusa narostla,
povím to, soudruzi, zkrátka.
Řečnit, to není starost má,
starám se o prasátka.

Když na dvůr k výběhu vyháním
narůžovělá hejna,
cítím, ta práce je mi všim,
je všední a přece ne obyčejná.

Když měšťák cpal se vepřovou,
po mně prsk' leda slinou
- nebyla mu dost fajnovou
ženská vonící drinou,

tehdy jsem nenáviděla
ta tlustá, funící těla,
ale dnes zrovna mazlím se s nimi,
s prasátky leskle růžovými.

Šlichtu jim liji v koryta
s přáním, ať hezky přibývají,
ať je jich dost, ať dosyta
se vepřového dělník nají.

Soudruhu, který den co den,
překráčíš normy s celou směnou,
vidím tě, jak jsi spokojen,
utřeš svou bradu zamaštěnou

a řekneš mámě: no tak vida,
zas jednou dobré pochutnání.
A naše vláda řád mi přidá.
A za tu lásku, za uznání

jsem tolik šťastna, soudruzi,
sotva si mohu přáti víc...
vynadejte mi za slzy,
já srdcem to umím jen říc'.

Západ

Babička přijde k pokladně kina. S lístkem dostane i pistoli.

„Proč mi dáváte ten revolver?"

„No proto, babičko", říká pokladní, abyste se nebála, když tam budete sama. Dnes se dává totiž ruskej film!"

— • —

Víte co znamená heslo KSČ — VŘSR?

???

No přece: „Kupujte sýry, Čechové — vepřové řízky sežrali Rusové!"

— • —

Sv. Václav na Václavském byl odstraněn. Teď na koni sedí Husák, pod ním je Klusák a před a za ním Rusák!

Smích v Československu

"U Kultíku". Až pojedeš sedmnáctkou a zastavíte u Čechova mostu, tak to je ona. Říká se tam u "Kultíku"...Je to u Stalinova pomníku."

Citát ze Zemědělských novin (22.4.56) potvrzuje, že v Československu mají protikomunisté dobrou náladu a že jim komunistický boj proti "kultu osobnosti" k tomu poskytuje spoustu materiálu. V dopise z Československa jsme dostali pár ukázek lidového humoru. Tak se na příklad vypravuje, že na Stalinově pomníku teď budou osekávat vousy a že bude teď představovat Karla Havlíčka Borovského. Jiná verse praví, že se budou dělostřelci trefovat Stalinovi do oka, aby mohl představovat Jana Žižku.

V Ječné ulici chodí prý dům od domu člověk a něco hledá. Nakonec zastaví strážníka a ptá se ho: "Pane strážník, kde je tady Stalin?" "Člověče, vy jste se zbláznil. Stalin přece stojí na Letné." "Vidíte, pane strážník, a ten náš předseda pořád tvrdí, že Stalin je v é d n ý."

Na Václavském náměstí jde mírně nachmelený občan, když vtom ho někdo strhne zpátky a před ním spadne cihla. Občan se otočí na svého zachránce, ale za ním mizí jen bílý obláček. Za 14 dní jde zase od Fleků, je náledí, ujedou mu nohy a letí zrovna pod přijíždějící desetitunku. V tom ho zase někdo strhne zpátky a je zachráněn podruhé. Tentokráte je rychlejší a ptá se obláčku: "Kdo jste, pane?" "Já jsem tvůj andělíček strážníček." "Andělíček strážníček? A jak dlouho mne už hlídáš?" "Hlídám a chráním tě celý život." "A kde jsi tedy byl, když jsem vstupoval do partaje?" HD

MARTA TVOŘÍ DĚJINY

Když se v Praze pojmenovávalo další náměstí po "panu prosidentovi", ozval se na slavnostní tribuně povzdech:

"Je to všecko pěkné, ale já jsem první dámou republiky a po mně pořád nic".

Volký Tonda se nakloní a chlácholí: "Jak to, celá dnešní doba je po vás, soudružko!"

Marta je polichocena, ale ráda by bližší vysvětlení.

"Je přece martyrium."

S nelibostí vidím, že jste v minulém čísle opomenuli jednu z nejlepších "socialistických" anekdot, která neomylně vykvetla v českých luzích a hájích. Byla uveřejněna v satirickém obězníku "Bič", vydávaném Alois Čížkem a spol. v Francii. Zní asi takto: Na prověrce v jednom národním podniku povstane řadový zaměstnanec a začne chvalořeč na svého šéfa: "Soudruzi, přes všechny chyby nemůžete popřít, že soudruh přednosta je nadšený socialistický člověk. Celý den se stará, jestli norma není příliš vysoká, jestli se cítíme opravdu dobře na pracovišti, jestli nemáme stížnosti na závodní kuchyni. Jde to tak daleko, že se dokonce zastaví se svým Spartakem před bránou a ptá se, zda-li nejsme příliš únavení, že by nás rád zavezl do kavárny, abychom se trochu rozptýlili!" -- Soudruzi se bouří: "Co to kecáš, to přece nemůže být šéf, co pak se ti něco takového doopravdy přihodilo?" -- "Mně ne," vece zaměstnanec, "ale mojí sestře!" B.N.Hyde

Z východu bude nyní přicházet silná tepelná vlna. Proč? V Sovětech začali spalovat hokejky.

*

Může být negramotný členem Sovětské akademi věd? V zásadě ano, ale nemůže se stát členem-korespondentem.

*

Přivedl soudruh na brigádu kamaráda-policajta a povídá vedoucímu brigády: „Prosím tě, je to policajt, po brigádě musí do služby. Dej mu nějakou lehčí, bezpečnou práci, ať se mu nic nestane."

Vedoucí přikývne a odvede policajta stranou. Ani ne za půl hodiny pokřik: „Zavolejte sanitku, zraněný." Kamarád utíká podle křiku a uprostřed shluku brigádníků leží na zemi v bezvědomí policajt. Oboří se na vedoucího: „Vždyť jsem tě prosil, abys mu dal bezpečnou práci a teď tohle."

Vedoucí se brání! „Já mu ji dal, měl jenom shrabovat listí. Co se mu stalo?

„Spadl se stromu."

*

Proč přijal Michail Gorbačov úřad generálního tajemníka Komunistické strany Svazu sovětských socialistických republik?

Z mladické nerozvážnosti.

*

Vyzývá příslušník SNB podezřelého cikána, aby se podepsal na prohlášení, že dobrovolně opustí Prahu. Cikán pečlivě nakreslí tři křížky. „Řekl jsem, abys napsal svoje jméno," praví esembák, „ne moje."

*

Plukovník SNB zahajuje hodnocení letošních májových oslav. „Ti pozornější mezi vámi si jistě všimli," praví shromážděným esenbákům, „že letos připadl První máj na 31. dubna."

*

Najde příslušník SNB za okénkem špatně zaparkované škodovky cedulku se jménem a povykuje na celou ulici: „Soudruh Dropelík, soudruh Dropelík!" Z domu se vynoří muž s lékařským kufříkem a praví, že to je jeho auto. „Vy jste Dropelík?" ptá se esenbák. „Ne, já jsem doktor Opelík."

*

Kolchozník byl poučen, aby při návštěvě americké delegace na otázku, co dělá s vydělanými penězmi, odpověděl, že si za ně každý rok koupí jednu novou krávu na vlastní záhumenkové hospodářství. Američan je vskutku překvapen a ptá se, jak dlouho kolchozník už v kolchoze pracuje a kolik že tedy má vlastních krav. Kolchozník pochopí nesmyslnost situace a šeptne: „Víte, já si některý rok místo krávy koupím trenýrky."

---

*

Lékař na klinice otevře ráno ordinaci a do místnosti vpochoduje dvacet policajtů s náčelníkem vpředu, všichni nazí, že prý jdou k prohlídce.

— Ale to přeci takhle nejde, jděte zpátky a přijďte mi sem po čtyřech!

Za půl minuty se otevřou dveře a do místnosti se plazí náčelník po rukách a kolenou.

*

Někdo zazvonil u nebeské brány. Svatý Petr otevřel, uviděl Vasila Bilaka a hned mu bylo jasno. „A, zase jeden ateista, který si uvědomil, že nebude žít věčně a přichází s nápadem upravit si k nám poměr. Jenže na to my nejsme. My..."

„Nic takového, svatý Petře, a už vůbec nic osobního. Záležitost mnohem vážnější," rozpovídal se Bilak. „Máme problém, nebudu to zapírat, nevíme, kudy kam. Přicházíme se poradit. Pravda, jsem ateista, ale vy jste konkurence slušná a ucelená, důvěřuji Vám. Budu hrát s otevřenými kartami, bertak mi do nich vidíte a žádné státní tajemství neprozrazuji, když říkám, že to u nás jde s životní úrovní obyvatelstva od deseti k pěti. Co s tím, svatý Petře, co bys radil?"

Svatý Petr se zadumal a začal zvolna odpovídat. „Možnosti vidím jenom dvě. Jedna je reálná, ta druhá absurdní."

Bilak mu skočil do řeči. „Ta reálná mne zajímá především. Ta by mohla pasovat k našemu reálnému socialismu. Jak zní?"

„Bylo by to nulové řešení, o němž se teď tolik mluví. Poslal bych k vám archanděla Gabriela a ten by celé Československo ohněm a mečem zplanýroval. Nezůstal by kámen na kameni, museli byste začít znovu od nuly."

„To je tuze drastické," zachvěl se Bilak. „Tuze drastické, drsné. Jaké je to absurdní řešení?"

„Ano, absurdní řešení sice drastické není, ale nevím, Bilaku, nevím... Vyžaduje, abyste se všichni z vedení strany a státu vzali za límec a dobrovolně vybodili z pozic, na nichž sedíte. Zkrátka, abyste šli od válu."

„To je absurdní," křikl Bilak a šel zpátky na Zem sednout si do křesla ideologa strany.

*

Proč odletěl Gorbačov z Československa o den dřív než měl?

Došly mu diety.

*

Babička se šla projít pěším pásmem na dolejším Václavském náměstí v Praze, noha jí uklouzla a bác, plácla sebou na dlážděnú. Chvilku se převalovala sem a tam, ale podařilo se jí vstát dřív, než k ní přišel příslušník SNB. „Babičko, jste v pořádku? Nemám zavolat doktora nebo poslat pro ambulanci?" vyptával se horlivě orgán.

„Kdepak, panáčku, žádného doktora a ambulanci nechci. Ale děkuji vám za ochotu, jste moc hodný. Ráda bych vám dala na pivo."

Orgán se bránil: „To nepřichází v úvahu, babičko. Pomáhat lidem je naše morální socialistická povinnost."

Babička pokývla hlavou, udělala pár kroků, ale přece jen jí nedalo, zda se tomu orgánu neměla nějak odvděčit. Vrátila se povídá: „Panáčku, byl jste na mne tuze hodný, opravdu bych vám ráda dala na pivo nebo na frťana. Nechcete?"

„Jestliže marmomocí chcete nějak mě odměnit, ačkoliv vlastně nemáte zač, tak, babičko, tady zakřičte „Ať žije prezident Husák" a bude to."

Babička vytřeštila na orgán údivem oči a řekla mu: „Ale, panáčku, vy jste nedával dobře pozor. Já přece upadla na koleno a ne na hlavu."

Bavil se Leonid Brežněv s delegací zemědělců z USA o pronikavých úspěších v agrárním sektoru.

„Na výzkumné farmě," povídá jeden Američan, „se nám podařilo vypěstovat druh slepic, z nichž každá snáší čtyřicet vajec denně! – což je obživa asi pětičlenné rodiny."

„Nám se zase" říká druhý delegát, „povedlo vykřížit králičí samici, která vrhne padesát mláďat najednou... Čili obživa pro půl vesnice!"

„To všechno 'sou prkotinky," hlaholí Brežnev, „to mně se podařilo vypěstovat HUSÁKA, který uživí půl Sovětskýho svazu!"

*

Jde ulicí jeptiška, ruku v sádře. Potkají ji dvě pražské „manicky". Jedna se ptá, kdo ji tak zřídil.

„Upadla jsem ve vaně", zaseptala jeptiška.

Mánička se na sebe nechápavě podívají. „Ty," zvídá jeden, „co je to vana?"

„Vole, vole, co se ptáš mě – copak 'sem katolík?"

*

„To u nás", vykřikoval stálý československý delegát při Organizaci spojených národů v New Yorku, soudruh Zdeněk Černík, „vládnou dneska jenom chudí..!"

„Já vím," přerušil ho suše pekingský velvyslanec Huang Hua, „ale chudí duchem!"

*

Povzdech občana

Chceš-li dneska vystačiti s platem,
musel bys být aspoň pražským katem.
Jinak budeš věčně bez šance...
leda – že bys dělal poslance!

*

Časy se mění.

Před čtyřmi lety mívali čs. soudruzi strach z opozice.

Dnes mají strach o pozice.

V Děčíně je čistírna peří. V sobotu večer kdosi na výlohu napsal:

„Čistíte také peří z Husáka?"

V neděli ráno k tomu už přibylo:

„Od kdy má peří svině?"

*

Víte, kdy naposledy vyhráli Egypťani válku?

???

Ve 2. dějství opery Aida!!!

*

Na letišti v Ruzyni prochází president Svoboda zařízením na odhalení kovů – a ejhle! Přístroj zvoní!

Husák jde za ním, směje se a povídá: To je tvé železné zdraví!

Prochází Husák a přístroj reaguje i na něho.

To je zas ta tvoje plechová huba!, povídá nato Svoboda.

*

Na 101. km přechází arabská hlídka a na ni čučí překvapená izraelská hlídka.

Tu se arabská hlídka naštve a velitel povídá: Što ty smotriš, ty ještě neviděl arabskovo saldata?

*

Víte, co řekne jezdec, když v poušti spadne 100 km na jih od Káhiry s velbloudа?

???

Job tvoju mať!

Československá státní loterie změnila pořadí výher.

1. cena – kilo vepřového masa
2. cena – půl kila cibule
3. cena – deset tisíc korun

*

Když porazili poslední prase a odřízli poslední kýtu, ředitel pražských jatek rozhodl: „Tuhletu už neporcujte... Dejte ji do lednice. Jednou přijde do musea."

*

„Všichni to dobře víme," mluvil do mikrofonu komentátor pražského rozhlasu, „v důsledku určitých chyb si občané stěžují, že nejsou vajíčka, vážně zásobování masem a i jiné potraviny představují úzký profil. Než se to zlepší, budeme si muset utáhnout řemen!"

Vzápětí kdosi do rozhlasu telefonoval: „A kde jsou k dostání ty řemeny?"

*

John B. Kobylinecek, úspěšný americký průmyslník českého původu, zavítal do vlasti svých rodičů. Mimo jiné navštívil i národní podnik „Stitotechna", protože se dověděl, že to je jeden z mála automatizovaných provozů v Československu.

„Nuže, před deseti lety jsme začali s docela obyčejnou ruční výrobou," hrdě vysvětloval ředitel podniku. „Jeden výrobek – třicet minut práce. Dnes na to potřebujeme vteřinu."

„Well, tak to já říkat byznys," žasne Kobylinecek. „A co vy tady vyrábět?"

„No, emailové štítky s nápisem – POZOR PÁDA OMÍTKA!"

*

V pražském Parku kultury a oddechu Julia Fučíka prodávali sádrové hlavičky Marxe, Engelse, Lenina, Stalina a Gottwalda. Krajan z Ameriky, Bořivoj II. Smeetko, projevil zájem: „Well, boy, jakej dostanu rabat, když jich vezmu deset tisíc?"

Prodavač se prohnul v kolenou při představě, jako právě za tak dobrý obchod dostane. Hned odtáhl Smeetka na ministerstvo zahraničního obchodu. Když byl obchod uzavřen, ministr vřele potřásl krajanovi rukou: „Takových uvědomělých krajanů jako jste vy by mělo být v Americe víc!"

„Jak to uvědomělých?" zarazil se Smeetko. „Já mám v Clevelandu lidovou střelnici!"

*

Skupina českých archeologů otevřela v Egyptě pyramidu. Uvnitř, k neskonalému údivu vědců, seděl živý faraón. I zeptali se ho, jak je to možné.

„Mám ptáka," odpověděl faraón „Jmenuje se Fénix. Živím se jeho trusem."

„A čím se živí Fénix?"

„Ten zase mými výkaly."

Archeologové informovali ústřední výbor strany, který o tom vyrozuměl Kreml. Tam ihned svolali schůzi. A tak vznikla Rada vzájemné hospodářské pomoci.

*

Psala matička synovi, který utekl na Západ: „Měla bych ráda na zahradě jahody, ale chtělo by to překopat, a na to už nemám sílu. Co mám dělat?"

Odpověděl jí: „Proboha, nic s tím nedělej, jsou tam zahrabané zbraně!"

Za čas matička napsala: „Byli tady esenbáci a překopali celou zahradu. Co mám dělat?"

Odpověděl jí: „Co bys dělala? Vysaď ty jahody, a máš to!"

V rámci nových prověrek pracovníků byla pozvána k pohovoru paní Vondráčková. „Jak se díváte po 13ti letech na vstup kratrských armád do naší vlasti?", ptal se soudruh předseda komise.

— Stále stejně, vece paní Vondráčková, jako náš prezident. Byli jsme na pokraji propasti.

„A jak se díváte na současnou situaci v naší zemi?", dožaduje se soudruh předseda.

— I v tom se shoduji se soudruhem prezidentem, říká paní Vondráčková. Udělali jsme velký krok vpřed."

*

NÁPOVĚDA PRO KŘIŽOVKÁŘE

Správce campu na šest (Kempný)
Dvojitý lak na pět (Bilak)

*

Jede Husák slovenským venkovem, zastaví se na kus řeči u staré babičky a než může říci slovo, babička se ptá: „A jak se máte v te Praze, mladý pane?"

— Stařenko, nemohu naříkat. Mám dům jako hrad, vilu mám a mám i tři auta ...

„No, to je hezký, mladý pane, ale daj si pozor, aby jim to ti komunisti nesebrali!"

*

Přijel Pražák na Slovensko, potkal se se starším člověkem a aby řeč nestála, začal se vyptávat: „Dědo, vy byste mi jistě mohl říci něco zajímavého o slovenském národním povstání?"

— Inu nevím, krouti se děda, nic přesného mi ještě neřekli, ale něco se chystá!

*

Policajt z Olomouce přišel na nádraží, vytáhl z kapsy skládací dřevěný metr, položil jej na kolejnici, zasedl — a rup, metr se zlomil. Sáhl policajt do druhé kapsy, vytáhl druhý metr, položil na kolejnici, zasedl a metr zase praskl.

— No tohle by mě dožralo, začal se policajt zlobit, Jak to ti Pražáci dělají, že jezdí na metruš

*

Desetiletý kluk se zastaví na křižovatce, kde dopravní strážník mává rukama a řídí dopravu. Policajt, jen chlapce spatří, hned si dá ještě víc záležet a div mu ruce neuletí. Potom jde ke klukovi a ptá se: „Chtěl bys být taky dopravním strážníkem, vid?"

— Já ne, odpovídá kluk, ale brácha, ten je línej.

*

Rusové vynalezli živou vodu. Pokropili jí Lenina, který ožil a vyptával se, kde je. Vysvětlili mu, že v mauzoleu, kam se na něj chodí dívat davy. Pootevřeli skleněnou rakev, aby se o tom přesvědčil. Lenin se naklonil, náhle šup — a už byl pryč. Mezi lidmi se ztratil. Druhý den zazvoní v Kremlu telefon.

„Tady Brežněv. Kdo volá?"

— Lenin.

„Vladimíre Iljiči, máme o tebe obavy, všude tě hledáme, kde jsi?"

— Na Auroře.

„Co tam děláš?"

Lenin: Začínáme znovu.

*

Potkali se medvědi americký, ruský a slovenský. Americký povídá: „To je strašný život. Nemám ani minutu pro sebe. Pořád musím v tom yellowestonském parku pózovat s turisty a dávat se s nimi vyfotografovat".

— To nic není, říká ruský medvěd. Já se musím na Sibiři pořád schovávat. Buď tam někoho honí nebo tam staví magistrály.

„Vy si máte co stěžovat", odbývá je slovenský medvěd. „Dokud jsem byl v Tatrách bylo mi dobře. Ale tedka mě prověřili a musím dělat v Krkonoších veverku. Inu, hrůza!"

*

V Olomouci je hotel, hostinec a řeka Morava. Jednou vytáhli z řeky utopeného policajta. Otevřeli mu zaťaté pěsti, v jedné držel pětikorunu a ve druhé lístek se slovy: Skoč mi do Moravy pro knedle.

*

Zvířátka si vypravují, jak se jim v reálném socialismu špatně vede.Jediný zajíc si libuje, že to není tak zlé. „Na polích se to teď tak přísně nebere, nechávají stát dost obilí, brambor i řepy. Myslivci nemají broky, nemohou zajíce střílet. Nu a stane-li se, že někdy chytí zajíce živého, co na tom! Prodají ho na západ!"

*

Husák se Štrougalem chtěli na delší dovolenou, ale obávali se domácí situace s nedostatkem masa, zeleniny, ovoce, bytů. Všude nic, jen v kostelích plno. Zavolali starého, probraného cikána, aby jim poradil.

„Všechno za vás zařídím, jen mě jmenujte ministrem a můžete bez obav odjet."

Odjeli a když se po dvou měsících vrátili, užasli. Krámy plné, na domech nápisy „Byt k pronajmutí", z kostelů lidé úprkem utíkali.

— Cikáne, jaks to zařídil? Co jsi udělal, že se ti to tak povedlo?

„Snadno. Zavřel jsem hranice na východ a všeho zboží dost. Otevřel jsem hranice na západ a bytů je dost. V kostelích jsem místo soch svatých postavil busty Brežněva, místo svatých obrazů zavěsil vaše portréty a lidé nestačí z kostelů utíkat."

*

Přijde Štrougal za Kapkem celý vyjevený a říká: „Člověče, Husák má sklerózu, už si nás plete".

— Jak to?, táže se Kapek.

„Teď jsem u něho byl, vysvětluje Štrougal, a říkal mi: nejsi ty kapku blbý?

*

Jožo s Dežom pasou u silnice ovce. Jede kolem nákladní auto se značkou TIR. Jóžo se ptá; „Čo je to také TIR?" Dožo: „Veď pozeráš, auto ide na východ — tak se to číta Tovar Ide do Ruska". Za několik dní zase pasou ovce, auto jede nazpět. Jožo: „Ako že má napísané TIR keď ide nazad?" Dežo: „Keď ide nazad, aj nazad sa číta: Rusi Idú pre Tovar."

Potká ostravský hutník kolegu z Polska a vyptává se: „Řekni mi, co vlastně děláte, když máte tu stávku?"

— Když se ráno sejdeme, nejdřív si řekneme, co bylo v zahraničních rozhlasech. Potom vypijeme černou kávu a tak kolem desáté si rozdáme karty. V poledne vytáhneme, co si kdo přinesl z domova k jídlu, pošleme pro pivo a zase kecáme, až je čas na svačinu. Zase chvilku karty, mezitím padne pátá a jdeme domů.

„A to je všechno?, diví se Ostravák. Takhle my to děláme už dávno a neříkáme tomu stávka."

*

Na Úřad pasů a vis v Praze přišla stížnost tohoto znění: „Důrazně protestuji proti tomu, že jste mi zamítli visum do Londýna, ačkoliv jsem napsal, že tam chci jet navštívit hrob Karla Marxe. Kdybyste se podívali do spisů, zjistili byste, že jsem už dvakrát v Moskvě navštívil Leninovo mausoleum a vždycky se vrátil!"

Lufťák na dovolené v Kácově se ptá družstevníka na louce: „Když to řízna klusem loukou napříč, chytím ještě dvanáctihodinový vlak do Rataj?"

— To by mohlo být, souhlasí družstevník a dodává: „A narazíte-li u vrbiček na našeho býčka, pak možná chytíte ještě jedenáctihodinový."

Vyjde v Moskvě z prodejny masa dělník a nadává, že zase není maso, že je to pořád horší a horší, dneska jako před dvaceti lety.

— Soudruhu, není to pravda, není to horší, vyhrožuje mu prstem do obličeje policajt.

„Jak to, že ne? Maso pořád není."

— Není, ale horší to taky není. Vy jste sám nejlepší příklad. Před dvaceti lety byste za své nadávání dostal provaz. Dnes jdete svobodně domů."

Večer vykládá dělník manželce, co zažil a vyprávění končí konstatováním: „Tak teď už nemají ani ty provazy".

Po schůzi místní organizace KSČ se soudruh Vondráček přitočí k předsedovi s otázkou: „Rozuměl jsem ti dobře, když jsi říkal, že co nevidět bude maso na lístky?"

— Ne, Vondráčku, nerozuměl. Já neříkal na lístky, ale na losy!

*

Esenbáci z pořičního oddílu při první jarní vyjížďce vylovili na jezeře utopence. Vytáhnou ho na břeh a snaží vzkřísit. Jde mimo babička a říká: „Nechte toho, panáčci, máte to marný!"

Esenbáci pracují na utopenci dál. Za půl hodiny se babička vrací a zase říká: „Proč se zbytečně namáháte? Máte to marný!"

— Babičko, jak můžete z dálky poznat, že už ho nevzkřísíme?, táží se esenbáci.

"Jak bych to nepoznala. Pořádně se podívejte a uvidíte, že má na nohách brusle!"

Stěžuje si novopečený zahrádkář na schůzi spolku, že to s krtky není k vydržení. Sotva si zahrádku upraví, přes noc je už zase plná krtin. Co dělat?

— To máš jednoduché, poučuje ho předseda. Večer do každé krtčí díry strčíš přihlášku do KSČ. Někteří krtci se tak leknou, že do rána zmizí. Někteří sice podepíší, ale ti přestanou dělat a je po krtinách.

*

Na nedávném sjezdu čs. hudebních skladatelů se na večerním gala přitočí k jedné manželce stranického kritika známá a chválí: Ta tvoje róba, to je učiněná symfonie.

Žádná symfonie, uraženě se ohrazuje kritik. To jsou tři projevy, pět úvodníků a sedm prohlášení věrnosti Sovětskému svazu!

Po nedávném projevu soudruha Brežněva o krizi v sovětském zemědělství navštíví ho v Kremlu Gromyko a ptá se:

„Leonide, když je tak zle, proč neotevřeš hranice? Pár lidí by uteklo na západ, hned by bylo méně krků..."

— Jak to, že pár?, ohrazuje se Brežněv. Kdybych otevřel hranice, zůstali bychom tu dva.

„Ty a kdo ještě?, ptá se Gromyko.

Vykládají si dáma Strougalová s Rohlíčkovou o všem možném a náhle se Rohlíčková začne vychloubat: „Muž nám na neděli objednal stůl v hotelu Moskva v Karlových Varech."

— To my ne, odpovídá Strougalová, my bereme všechen nábytek v obchodním domě Prior.

V zasedání vlády se poukazovalo na to, že se musí něco dělat proti českému tradičnímu nedělnímu obědu vepřo—knedlo—zelo. Masa není, i obilí se musí dovážet za devizy z ciziny a toho zelí taky konec konců není tak moc. Čím ale ten nedělní oběd nahradit? Zvítězil návrh, že nejpřípadnějším chodem by byl — dušený jazyk.

V téže schůzi byl podán návrh, aby se z úsporných a praktických důvodů sloučila ministerstva kultury a výživy v jedno. Odůvodnění: Zakrátko bude v Československu umění se najíst.

Ministr vnitra docent dr. Obzina provádí zahraničního návštěvníka policejním ředitelstvím v Bartoloměj ské, kde v jedné místnosti se mladí soudruzi lopotí s manuálními testy. Kostky dávají do čtvercových otvorů, jehlany do trojúhelníkových, kuličky do kulatých. Host se táže: „Takhle vybíráte lidi, které chcete přijmout?"

— Ne, odpovídá ministr docent dr. Obzina. Ti jsou už všichni přijati. Tady je pouze rozdělujeme na chytré a hloupé.

*

„Pořád to máme lepší než koně", konstatoval úznale pražský penzista. „My důchodci, můžeme jíst aspoň OBDEN. Zato chudák kůň jenom OBROK".

V Československu mají nový tanec. Je to komunistický twist: jeden krok vpřed, dva vzad — a pořád se tleská.

*

Po Václaváku utíká muž a křičí: „Okradli mě Američané!" Zastaví ho orgány Veřejné bezpečnosti a ptají se, jak ví, že to byli Američané, co mu říkali?

„Říkali davaj děngi, davaj časy..."

„Tak to nebyli Američani, ale Rusové," povídá strážník.

„Já to neřek!" obrazuje se okradený.

*

Jaký je rozdíl mezi přítelem a bratrem? Velký. Bratra si nemůžeš vybrat.

*

Krátká meditace: Dříve jsme se měli dobře, ale teď se máme líp. Lepší by bylo, kdybychom se měli dobře.

*

„To jsou těžký časy," řekl maršál Koněv, když chtěl ukrást Staroměstský orloj.

*

TÁŽ ANEKDOTA V JINÉM PODÁNÍ

Učitelka žádá děti, aby řekly výrok nějaké slavné osobnosti. Marenka se hlásí a oznamuje: „Učit se, učit se, učit se!" — to řekl Lenin. Alenka povídá: „Lidé, měl jsem vás rád." To napsal Julka Fučík. Učitelka vybízí Pepíčka, aby taky on zacitoval nějaký slavný výrok. Pepíček: „Tak tyhle hodiny se mi do kufru nevejdou." Učitelka křičí, co to Pepíček mluví za nesmysly, kdo tohle mohl říci?

Pepíček: „Prosím, maršál Koněv na Staroměstském náměstí v květnu roku 1945."

*

Dva příslušníci SNB hlásí veliteli, že našli na hřbitově mrtvolu, ale protokol ještě nenapsali, protože nevědí, jaké i se píše po b. Mohl by jim soudruh velitel poradit?

Po delším dumání velitel poradil: „Víte co, odtáhněte tu mrtvolu pod most!"

*

Orgán SNB ztratil obušek. Po návratu z pochůzky mu kolegové na stanici hlásí, že našli nějakej obušek, jestli není jeho?

„Bohužel né, já sem svůj ztratil."

*

Rada vzájemné hospodářské pomoci má nový lék. Jmenuje se Andropolin. Podává se v krátkých dávkách u zdi.

*

Československo změní státní znak. Odstraní lva a nahradí ho obrázkem Titaniku. Strojovna je už pod vodou, ale na palubě se pořád ještě vyhrává.

*

Sovětský velvyslanec navštíví Husáka a důvěrně — „jen mezi námi" — chce vědět, na kolik let je v Československu zásob paliv.

Husák: „No, uhlí by bylo asi tak na sto let, plynu na stopadesát let a ropy na dvě stě let."

Sovětský velvyslanec se diví, taková čísla nečekal: A dotazuje se: „To je na Čechy, Moravu i Slovensko?"

Zděšen Husák odpovídá: „Ale kdepak! To je jen pro nás dva!"

VTIPY K 21. SRPNU 1968

Klučina přiběhl z ulice, oči na vrch hlavy:

„Tati, venku je plno cizích tanků!"

„Já vím..."

„To je hrozný, tati... A přijde nám sovětská armáda na pomoc?"

*

„My, Češi, umíme vlastně opravdu nejlíp nakupovat — za pouhých dva tisíce slov jsme dostali tisíc tanků!"

*

Sovětský tankista, zabitý při plnění okupačního úkolu u Rokycan, přišel nejdřív do rozdělovacího prostoru s dvěma branami: PEKLO — RÁJ. Hned se vrhl do ráje, ale za dveřmi ho popadli dva čerti.

„Zatracenec!" zanadával Rusáček. „Už i tady ti Češi vyměnili všechny tabulky!"

*

V Mladé Boleslavi, kde je také jedna z četných bratrských okupačních jednotek, objevili tuhle mrtvého kudrnáčka. Měl v sobě pětačtyřicet nábojů. Ze samopalu. Jeden český lékař byl povolán k ohledání. Prohlásil udiveně:

„Tak strašnou sebevraždu jsem ještě nepoděl!"

*

„A to si říkáte kulturní národ?", rozčiloval se velitel sovětských okupačních vojsk na pražském národním výboru. „Tak velké město — a ani jedna odvšivovací stanice!"

*

„Už se neříká — taková je pravda, ale — tanková je pravda!"

*

Československo je zemí tak dokonale neutrální, že se už nemíchá ani do vlastních záležitostí.

*

Inzerát ve Večerní Praze: Vyměním čtrnáctidenní letecký zájezd na Krym s ubytováním a plnou penzí v hotelu I. kategorie a s okružní jízdou po moři za jednodenní pěší túru do Bavorska. Zn. Jen tam.

*

Zkratka RSDr., latinsky Rerum socialium doctor, titul kdejakého komunistického funkcionáře, se ovšem do běžné češtiny překládá Rozhodnutím strany doktor. Dřívější překlad, Rodné strany doktor, už neplatí.

*

Víte, na které dvě skupiny se dělí sovětská armáda? Na vojsko bojové a vojsko válečné. Bojové se bojí u čínských hranic, válečné se válí v Československu.

*

V Československu bylo zreformováno účetnictví. V účetních knihách byly zavedeny další rubriky, takže kromě nezbytných jako má dáti a d.d jsou tam ještě ukradli jsme a ukradli nám.

*

Jak vznikl reálný socialismus? Trestuhodnou nedbalostí carské policie.

*

Kdy bude stoprocentní účast na májovém průvodu v Brně?

Až bude sraz na Dimitrovově ulici a rozchod na Mariahilferstrasse ve Vídni.

Jediné, co v československém hospodářství klape, jsou dámské podpatky.

*

Loni na podzim si vyjel Brežněv daleko za Moskvu na venkov mezi prostý lid. Chtěl vědět, jak žije. Na bramboříšti uviděl starou babičku, sbírala brambory, které zůstaly po sklizni.

—Tak jak se daří, babičko? Jste spokojená? Máte rádio?

„Baže máme rádio, jedno na všední den a druhé na neděli."

—A co televizi, máte taky televizi?

„Baže máme televizi, jednu na všední den a druhou na neděli."

—A co auto?

„I auto máme, ale teď už se přestaň ptát, ty jeden špióne!"

—Babičko, co to říkáte, já nejsem špión, já jsem Rus!

„Nepovídej, kdybys byl Rus, věděl bys, že nemáme nic, ani ne ty brambory, proto je tady sbírám, a neptal by ses tak hloupě!"

Dva náhodní cestující se dají ve vlaku do řeči. Když si po hodině pověděli všechno o dětech, o obtížích se sháněním potravin a věcí pro domácnost, otázal se jeden znenadání druhého.

— Kdybyste si mohl svobodně vybrat, kam byste jel na dovolenou?

„Do Sovětského svazu."

— Já myslím opravdu svobodě vybrat a kdybyste mohl odjet s celou rodinou?

„Do Sovětského svazu."

— Ale no přece je tolik jiných zemí, taky krásných jako je Sovětský svaz. Nejel byste jinam. Ostatně mám dojem, že Sovětský svaz už znáte.

„Ano, Sovětský svaz znám. Ale vás neznám."

*

Ptali se mistra na stavbě: „V čem, podle vás, spočívá přednost panelů před cihlami?"

„Hlavně v tom, že panely nemohou zaměstnanci pronést v aktovce domů."

*

Do tramvaje přistoupil stařeček a malý chlapec mu uvolnil místo. Pohladí ho stařeček po vlasech a povídá: „Já jsem chlapče stařeček z pohádky, a za Tvou dobrotu Ti splním tři přání. Vyslov první!" Povídá chlapec: „Aby Číňani táhli do Československa a zase hned odtáhli!" „No to je divné přání chlapče, ale dobrá, budiž po Tvém! A jaké máš druhé přání?" „Aby Číňani táhli do Československa a zase hned odtáhli!!" Stařeček se diví a vybídne chlapce, aby vyslovil poslední přání. „Aby Číňani táhli do Československa a zase hned odtáhli!", opakuje potřetí chlapec. Žasne stařeček a ptá se chlapce, proč žádá třikrát stejné přání. „Já chci, aby Číňani táhli šestkrát přes Sovětský svaz," vysvětluje chlapec.

*

Po nové zprávě, že Sovětský svaz zvýší Československu cenu ropy, chce Husák vědět na čem je a telefonuje Brežněnovi:

— Soudruhu Leonide, o kolik jste nám zvýšili cenu ropy?

„Já ti to, Gustave, povím, ale sedíš?"

— Pro jistotu raději klečím, odpovídá vyděšený Husák.

Jaký je rozdíl mezi Afganistánem a Československem? Velký. V Afganistánu je pouze jeden Babrak.

*

Jaký je rozdíl mezi Švédskem a Československem? Téměř žádný. Ve Švédsku mají krále Gustava, v Československu prezidenta Gustava. Švedi mají jako platidlo koruny, my taky. Švédi mají všeho dost a u nás toho mají lidi taky už všeho dost.

*

Přišla babička na Národní výbor s otázkou, zda je komunismus věda nebo učení.

— Je to učení, babičko!

„Já si to hned myslela. Kdyby to byla věda, zkoušeli by to nejdřív na zvířatech."

*

Byla instalována přímá telefonní linka Moskva—Washington. Při ověřování správnosti zapojení se ptá americký mechanik Rusa: „Tak co, hoši, jakou máte měsíční výplatu?"

Po chvilce tichého šepotu Rus odpovídá: „Nu co, vy zase bijete černochy!"

*

Potkají se dva kamarádi: „Co děláš?"

— Nic —

„Nelžeš, a kde?"

*

Pán přijde ke zvěrolékaři a stěžuje si: „Můj pes je strašně nervózní. Kdykoliv jsou v televizi zprávy, vrčí, štěká a nelze ho uklidnit."

— Není ten pes náhodou afgánský chrt?, ptá se zvěrolékař.

*

Zvířata v západním Německu, zvědavá, jak se vede jejich odrůdám v Čechách, se rozhodla vyslat přes hranici delegaci býka, vepře a kohouta. Býk byl zpátky z Čech ještě týž den a rozzuřeně vysvětloval: „Tam se nedá žít. Kamkoliv jsem se podíval, tam mě dráždila rudá barva."

Vepř přišel o den později se smutnou tváří: „Kdepak, tam se nedá nic dělat. Všechna koryta jsou vyžrána."

Po kohoutovi ani stopy den, týden, rok. Už na něj málem zapomněli. Když se vrátil, záhadu vysvětlil. „Čtvrtý den jsem byl na cestě domů. Ale když jsem přišel na hranice a otevřel zobák, čapli mě a dali mi pět let."

*

Kdy bude v Československu komunismus? Až to všechno rozkradem a budeme si to navzájem půjčovat.

*

Vstoupí dva příslušníci SNB do restaurace právě ve chvíli, kdy se od jednoho stolu ozývá: „Jaký je rozdíl mezi oslem a policajtem?"

Příslušník SNB hbitě přiskočí ke stolu, začne mávat hádankáři obuškem nad hlavou a křičí: „Tak jakej? Jakej?"

„Vůbec žádnej," odpoví hádankář klidně.

„No proto," říká esembák.

Cikán je pozván do Závodního výboru ROH k výslechu. Předseda mu klade otázku:

„Slyšeli jsme, že prý chodíš pilně do kostela?

— No pravda chodím, však i ostatní chodí, připouští cikán.

„A prý se tam pilně modlíš?", dotírá dál předseda.

— No pravda, že modlím, i ostatní se modlí, svoluje cikán.

„A prý se také kropíš svěcenou vodou?", dotazuje se předseda

— No pravda, vždyť i ostatní se modlí, doznává cikan.

„Ale ty prý i líbáš Kristovy nohy?", vyzvídá předseda.

— No pravda, že líbám, i ostatní líbají, brání se cikán.

„A líbal bys nohy taky soudruhu Husákovi?", vítězoslavně udeří předseda.

— No pravda, že bych taky soudruhu Husakovi líbal nohy, kdyby byl ukřižovaný, uvádí cikán.

*

Čech a sovětský okupant jdou spolu po Václavském náměstí a hle — před nimi na zemi hrouda zlata.

„Rozdělíme se socialisticky", navrhuje okupant.

— Ne, to ne, protestuje Čech. Vezmeme si každý půlku.

*

Na státním banketu se představuje Štrougalovi západní diplomat: „Promiňte, že zůstanu sedět, jsem chromý od arthritis", omlouvá se.

— Já jsem Štrougal od Liberce, představuje se Lubomír.

*

Husák dává Bilákovi vánoční dárek a vysvětluje: Soudruhu, tyhle hodinky jdou 30 dní bez natažení!"

— A jak jdou dlouho, když se natáhnou?, chce vědět Bilák.

*

JAK PRACUJE MODERNÍ TECHNOLOGIE

Americká společnost vyhlásí nový vynález.

Sověti oznámí, že to Rus vynalezl už před dvaceti lety.

Japonci oznámí, že už vynález začali exportovat.

*

- Na oslavu narozenin vzali Biláka na vyhlídkový let nad českými hrady a zámky. Po návratu se Husák vyptává: „No, soudruhu, nebál ses v letadle v takové výšce?"

— Kdepak soudruhu prezidente, odporuje Bilák. Já si nikdy nedosedl na sedadlo plnou vahou.

V sovětském lágru kdesi poblíž polárního kruhu.

Při ranním nástupu komandýr tábora rozděluje práci na tento den.

„Kapsáři, zloději, lupiči, homosexuálové a defraudanti", volá mohutným hlasem: „Drát pelí!"

Od nastoupeného útvaru se poslušně oddělí asi desetina a odejde.

„Sexuální vrazi a loupežní vrazi", pokračuje: „Skrábat brambory!"

Oddělí se další desetina a zmizí. Drtivá většina přešlapuje v mrazu na nástupišti dál.

„A vy, nejtěžší a nejodpornější zločinci" rozhodne náčelník se znechuceným výrazem ve tváři: „Mars do kamenolomu!" — „Vypravěči anekdot! — Pozor! Pochodem vchod!"

*

V pekle, jak je všeobecně známo jsou dvě oddělení — kapitalistické a komunistické. Zatímco do kapitalistického se nikomu nechce, o komunistické je mezi hříšníky rvačka.

Formálně vzato, tam i tam to vypadá stejně. Jak v kapitalistickém, tak v komunistickém oddělení čerti topí pod kotli s dušemi a plohají do nich vidlemi. Jenže v komunistickém oddělení je jednou přerušena dodávka plynu do hořáků podruhé nejsou zápalky, pak zase voda, jindy vidle . . .

SEDM DIVŮ SVĚTA V ČESKOSLOVENSKU

Nikdo není bez práce, všichni jsou zaměstnáni,
ačkoli jsou všichni zaměstnáni, nikdo nic neděla,
ačkoli nikdo nic neděla, plán se plní na 100 procent,
ačkoli se plán plní na 100 procent, nikde nic není,
ačkoli nikde nic není, všechno se sežene,
ačkoli se všechno sežene, přesto se všude krade,
ačkoli se všude krade, nikde nic nechybí.

METODA ÚSPĚCHU

Kdo nic neděla, nic nezkazí,
kdo nic nezkazí, je povýšen
kdo je povýšen, nic neděla.

Na loňské oslavy 65tého výročí Velké říjnové revoluce pozvala sovětská vláda do Kremlu skupinu nejstarších přímých účastníků událostí před 65 lety. Jednoho stařečka přivezli letadlem až z Kamčatky. Když ho snesli po schůdkách z letadla na zem, přistoupil k němu jiný stařeček, ten byl z Uralu, a soudruha z Kamčatky po rusku několikrát objal, políbil na obě tváře a oslovil: Zdrávstvuj, Anatolij, jak se ti pořád daří?

Andropov, jemuž vrtalo hlavou, jak mohl stařeček z Uralu po tolika letech poznat soudruha z Kamčatky, hned se jal případ vyšetřovat. „Jak's ho poznal? Přece se za 65 let hodně změnil?"

—Inu pravda, že změnil. Tvář bych nepoznal. Ale měl na sobě tentýž zimník jako před 65 lety!

Proč chodí esenbáci vždycky se psem? Víc hlav, víc rozumu.

Předseda místní komunistické organizace v jednom západoněmeckém městečku dostal z okresního sekretariátu výtku, že loni nezískal straně ani jednoho nového člena. Rozzloben napsal okresnímu sekretariátu dopis: Vážení soudruzi, poraďte mi, kdy a jak mám nové členy získat. Tady v sousedství všichni lidé najednou jezdí nová auta, nemají na mne čas. V létě tu ani nepotkám, trávi dovolenou na Kanárských ostrovech. Na podzim je nevidíte, sedí doma u televize a sledují fotbal. V zimě jsou v Alpách na lyžích. A kdy je mám tedy zastihnout, abych jim vysvětlil že jsou utiskováni a vykořisťováni zlým kapitalismem a vybídl je ke vstupu do naší komunistické strany?

Ve věznici v Československu se někdy kolem Tří králů otevřela jedna cela a vhozen do ní nový vězeň. Starší vězeň v cele zvolna povstal, aby si nového druha prohlédl. Zakýval hlavou a prohodil: „Jé, to jsou věci. Politika je holt moc složitá věc, soudruhu prokurátore."

Američan se dopustil v Československu dopravního přestupku a esenbák mu přikázal, aby napsal písemné přiznání o svém přestupku.

„Ale vždyť já ani nerozumím česky," brání se turista.

„V tom případě vás musím zadržet a zabavit vám auto."

„Tak mi dejte raději ten papír, já to zkusím," svoluje turista.

Američan papír přeložil a vsunul do něj desetidolarovou bankovku.

„No vidíte," povzbuzuje ho příslušník, „prý nerozumíte dobře česky a polovinu máte už hotovou."

Dívá se kádrovák znepokojeně, jak se rojí včely z úlu a povídá manželce: „Už i ty včelky se pustily do perestrojky. Vyhazujou trubce."

*

Upozorňuje vedoucí v restauraci hosta: „Takové věci nemůžete, pane, psát do knihy přání a stížností. Toho by mohla zneužít nepřátelská zahraniční propaganda."

*

Sovětský reportér měl napsat sérii článků o výhodách, které lidem přinesla perestrojka. Protože odpovědi lidí byly nejen záporné, ale tak sprosté, že se nedaly tisknout, reportér si usmyslil, že provede průzkum o perestrojce u zvířat. Jako prvního se zeptal psa.

„Perestrojka mi moc nepomohla. Dali mi sice delší řetěz, takže mám větší výběh, ale úměrně tomu mi odtáhli misku na žrádlo. Takže celkem vzato žádné zlepšení. Ale jedno jim musím připsat k dobru. Smím teď štěkat, kolik chci."

*

Kdo je vinen, že se perestrojka nepovedla? Nu přeci elektrikáři. Postavili sloupy, ale zapomněli povésit vedení.

---

*

Gorbačov jede s Husákem v autu po Václaváku a lidé mávají a jásají: „Ti Češi mě musí mít rádi," soudí Gorbačov.

„Musí, opravdu musí," dodává Husák.

Před řidičskou zkouškou se staršina VB ještě rychle zeptá instruktora: „Pořád ještě nevím, když mi dojde benzín, mám jet dál, nebo to motoru škodí?"

*

Jde předseda MNV obcí a spočine zrakem na Lájošovi, postávajícím ve strouze s hrabou opřenou o lopatu. „Copak tu děláš, Lájoši?" - „Ale nic, čekám jen na odchod sovětských vojsk z našeho území." - „To mě těší, Lájoši, že sis konečně našel trvalé zaměstnání!"

*

Šejkův syn studující v Praze je pozván do rodiny, jejíž ozdobou je štíhlounká dcera. Bruneta se chlapci na první pohled líbí i nabídne otci za ni drakobamy v její váze a ať mu ji prý dá za ženu." - „Dobrá," povídá tatík, „přijdu s ní za tři týdny." - „Chápu," dí uchazeč, „musíte si to ještě rozmyslet." - „Ale jakýpak rozmýšlení? Vykrmit chci to vyžle!"

*

Předsedkyně Svazu československých žen Majda Kaňháčková po návratu z Moskvy se slzami v očích referuje na ÚV, jak sovětští lidé stojí za deště a vánic dlouhou frontu před Leninovým mauzoleem. Nejdelší však byl okamžik, když kráčela kolem katafalku a soudruh Iljič na ni zamrkal.

*

Kámoši si vyprávěli vtipy a skvěle se bavili. Druhého dne u ponku Franta povídá: „Víš, že ten fór na Husáka se mně líbil jednomu známému policajtovi?" — „Co děláš, snad si mu to nevyprávěl? Ten musel vyvádět!" - „Vůbec ne, strašně se mu líbil a dokonce se mě ptal na tvou adresu."

*

Jurij Andropov je znovu v práci. Nejmenovaný informant to pověděl francouzské tiskové agentuře AFP přímo v Moskvě, takže to musí souhlasit. — „Vy z francúzského Agentstva Pččáti — eh — z tiskové agentury?" zeptal se zakuklenec uprostřed Rudého náměstí. „Oui, totiž da, da," řekl Francouz. „Výborně," řekl zakuklenec a požádal o sklenku vodky. Obdržel ji v GUMu, který nebyl tak daleko. - „Soudruh Andropov - Vzpomínáte si ještě? On předsedátěl — takže generální tajemník?" Francouz řekl, že si ještě vzpomíná. „Výborně, zúčastní se pléna Ústředního výboru." — To byla senzace. „Kdypaké„ vyšeptl novinář. „Bude 26.prosince. Soudruh Jurij Vladimirovič Andropov už může dokonce — on rabótajet, totiž — on pracuje." Ještě jedna senzace! — „Kdo jste?" zeptal se novinář. Zakuklenec se beze slova obrátil a zmizel ve frontě na chleba před Gastronomem. Tam jsme ho znovu našli a odhalili. Měl vous. V jeho průkazu stálo Děduška mráz." Ruský ježíšek.

---

*

V Československu odhalili nový způsob určování světových stran podle hodinek. Stačí držet hodinky na řetízku od těla, točit se mírně s nimi dokola a tam, kde zmizí, je východ.

Do televizní soutěže - oboru sport - se přihlásí esenbák. Hned první otázka zní: Nejslavnější československý sportovec všech dob?

Boryš, horolezec - odpoví esenbák bez zaváhání.

Porota je zmatena a po poradě oznámí, že jí takové jméno nic neříká, protože se v československém sportu, natož v horolezectví, nikdy nevyskytovalo.

Ale, soudruzi, to není možný - odporuje esenbák - vždyť se o tom chlapovi zpívá i v tý písničce. To musíte znát: Boryš umí po skalinách...

*

Jak dlouho bude Československo pomáhat rozvojovým státům? Ještě osm let - do roku 1995. Potom rozvojové státy Československo předběhnou a budou zase ony pomáhat Československu.

*

Kdesi se sejdou Američan a Rus.

Jak se ti žije v tom kapitalismu? - ptá se Rus.

Ale, nic moc - odpovídá Američan - mám takový menší dům, čtyři ložnice, dvě koupelny, zahradu s bazénem, do práce to mám daleko a tak musím jezdit vlastním autem...

To ale lidi koukaj, co - skočí mu do řeči Rus.

Ale, co by koukali, to je u nás normální - prohlásí Američan.

A máš taky někdy dovolenou? - ptá se Rus.

Jasně - říká Američan - ale taky ne moc. Jednou za rok 14 dnů. Na tak krátkou dobu ani nestojí za to jezdit někam daleko. Většinou letím na Havaj a trochu si tam užiju...

To ale lidi koukaj, co - opět mu skočil do řeči Rus.

Ale, co by koukali, to je u nás normální - říká Američan - radši mi řekni, jak žiješ ty.

No, já žádný dům nemám - povídá Rus - bydlím v bytě ještě s pěti dalšími rodinami, to je pravda, do práce jezdím autobusem, někdy na kole...

To ale lidi koukaj, co - říká Američan.

Co by koukali, to je u nás normální.

No, a co dovolená, jak je to u vás s dovolenou? Jezdíš někdy do ciziny? - ptá se Američan.

Dovolenou většinou nemám - odpovídá Rus - ale do ciziny se občas dostanu. Teda, to nás obyčejně jezdí víc. Už jsme byli v Maďarsku, Československu, a Afghánistánu... A musím ti říct, to teda lidi koukali...

*

V Československu se v poslední době stal hitem nový tanec, nazvaný Perestrojka. Tancuje se následujícím způsobem:

Malý krok dopředu - mírná úklona na Západ. Dva rychlé kroky zpátky - otočka -hluboká poklona na Východ. To poslední lze libovolně opakovat.

*

Archimeděnkův zákon: Člen komunistické strany vržený do víru událostí je nadlehčován silou, rovnající se významu členů komunistické strany jim z jejich postavení vytlačených.

*

Nějaký zasloužilý funkcionář jel do své rodné vísky navštívit svou maminku. Po uvítání jí velice zkroušeně přizná: Milá maminko, dostal jsem AIDS. - Maminka mu odpoví: Milý synku, já už jsem stará, v těch vašich metálech se tak moc nevyznám, ale celá vesnice ti to ze srdce přeje!

Městem chodí dvojice a vybírá dobrovolné příspěvky na stavbu nové budovy Okresního výboru komunistické strany. Přišla i k panu faráři a uvedla ho do rozpaků: když přispěje, bude mít hřích na nebi, když nepřispěje, bude mít peklo na zemi. „Kde bude ta nová budova stát?", vyptává se farář.

—Místo té nynější, odpovídá dvojice.

„Takže ta stará budova se bude muset strhnout?", chce vědět farář.

—Ano, samozřejmě.

„Tak tuhle máte stovku jako příspěvek na zbourání budovy Okresního výboru strany."

*

V roce 2050 se táže učitelka děti ve třídě, kdo byl Štrougal. Nikdo to neví. Učitelka vysvětluje: Špatný ekonom, který žil v době Karla Gotta.

*

Otázka radiu Jerevan:

„Jak to, že v Americe je možno vysokým politickým hodnostářům veřejně nadávat a u nás ne?"

Odpověď:

„Otázka se nezakládá na pravdě. I u nás se může vysokým politickým americkým hodnostářům nadávat!"

*

Sejdou se v Čechách dva přátelé: „Já už Tě dlouho neviděl. Kdepak vlastně teď děláš?"

„Tady v jedné továrně na bračky, montuju dětský kočárky. Ale to ti je divný. Pořád mě z těch dílů vycházej samý samopaly!"

*

Vrátil se Ivánuška z Mladé Boleslavi do rodné ruské vísky ke svojí Natáši. „Koukej, Natašo, co jsem ti přivezl! Sirkyll Už nebudeš muset křesat — ještě se podívám, jestli to dobře funguje..." Bere jednu sirku po druhé a škrtá. Když se objeví plamen, dává sirku spokojeně do krabičky a říká: „Ta je dobrá, ta funguje, tu si musím schovat."

*

Hasičská jednota v Kotěhůlkách vypsala soutěž na nejlepší heslo pro svůj nový prapor. Zvítězil návrh: „Co tě nepálí — nehas!"

*

Soudružka učitelka vodí dětičky po Parku kultury a oddechu J. Fučíka. Vidí veverku a ptá se: „Hele, děti, copak je tohle?" Dlouhotrvající ticho. „No," pobízí učitelka děti, „vždyť jsme se o tom v poslední době stále učili! Tak, Pepíčku, třeba ty — řekni nám, co je toť" Pepíček se zamyslel: „Že by to byl ten Lenin?"

*

Leonid Brežněv potkal před Kremlem dělníka, který měl pouze jednu botu. „Soudruhu," volá na něho, „ztratil jsi jednu botu!" — „Kdepak," rozzářila se doširoka líc šťastného ruského člověka, „já naopak jednu botu našel!"

*

Jaký je rozdíl mezi čs. optimistou a pesimistou?
Optimista je soudruh dobře instruovaný.
Pesimista je soudruh dobře informovaný.

*

Do nebe právě přišli tři noví nebožtíci a vysvětlují si, proč se tam dostali. „Já jsem Američan, povídá první, měl jsem Lincolna, jel jsem 280 km a vletěl do skály." Druhý, Němec, říká: „U mne to bylo něco podobného. Hnal jsem Mercedesku rychlostí 220 km a naboural se do sloupu." Třetí se nemá k řeči a teprve po několikerém vybídnutí se osměluje: „Já jsem Čech. Koupil jsem si Trabanta — a umřel hlady."

Konalo se v Londýně lékařské symposium o nových vymoženostech v chirurgii.

První se ujal slova americký chirurg. Ve svém příspěvku seznamoval přítomné vědce s výzkumy v oboru rakovinné léčby. Když dohovořil, vzal si slovo sovětský delegát.

„Léčbu rakoviny," řekl, „máme u nás již dávno vyřešenu. Nyní se zabýváme chirurgií umělých očních orgánů. Nedávno jsme operovali skleněné oči člověku, který neštastnou náhodou přišel o zrak. Ten člověk vidí dnes lépe, než před operací."

Třetí v pořadí byl československý chirurg. Ohlédl se významně po sovětském kolegovi a pravil: „Tak pronikavých úspěchů, jaký jsme právě vyslechli z úst sovětského chirurga, jsme u nás bohužel nedosáhli. Udělali jsme však velký pokrok v plastické operaci. Stalo se nedávno, že jeden náš klavírní virtuos upadl pod rozjíždějící se však pouliční dráhy a ten mu ořízl všechny prsty. Ty se již přišít nedaly a tak jsme mu naoperovali krvavé stříky. Ten člověk vám hraje ještě lip než předtím a navíc nadojí každý den ještě asi 15 litrů mléka."

„To je neuvěřitelné," zvolal sovětský delegát. „Věděl to mimo Vás ještě někdo, kdo může pravdivost Vašeho tvrzení dosvědčit?"

„Ano" zvolal československý chirurg, „byl to právě onen váš občan, kterému jste naoperovali skleněné oči."

*

Na dotaz reportéra, jak se chtějí zapojit do normalisačního procesu v Československu, odpověděl vrchní vyšetřovatel jménem nových pracovníků ministerstva vnitra:

„BILI JSME — A BUDEME!"

*

Manželka poslala manžela ráno pro maso za roh do Ječné v Praze a když se vrátil až pozdě večer, uvítala ho přísným dotazem, kde celý den byl.

— Musel jsem do Kolína.

„Proč do Kolína? Od kdy nakupujeme maso v Kolíně?"

— Já nebyl v Kolíně pro maso, byl jsem v naší prodejně, ale v Kolíně začínala fronta.

*

Na besídce mateřské školky měla velký úspěch žačka, která přednášela tuhle říkánku:

Rusi, Rusi, Rusi — neberte nám husy,
vemte si rač Husáka, at nám tady nekvává.

*

Brežněv, sotva dodýchal na zemi, už se hlásil u nebeské brány. Sv. Petr se ho táže, zda chce do nebe kapitalistického nebo komunistického. Brežněv se rozhoduje pro komunistické nebe.

K snídani je suchý chléb s trochou marmelády a heřmánkový čaj. K obědu místo čaje cikorková káva, ostatní stejné jako ráno. Večer zas žádná velká změna. Po pěti dnech přichází Brežněv ke sv. Petrovi stěžovat si na stravu.

„Víš, nediv se", povídá mu sv. Petr, „nám se nevyplatí pro jednoho vařit."

*

Sotva vypuklo jaro, začaly se v Krkonoších vyskytovat nezvykle husté mlhy. Byl to zjev, který vzbudil pozornost a obavy do té míry, že byli předvoláni meteorologové, aby jej vysvětlili. Jenže ti si nevěděli rady. Příčinu nezjistili a mlhy zůstaly záhadou. Ale ne pro obecný lid. Ten hned věděl, oč jde: „To se v Polsku vypařuje komunismus!"

*

Na stížnosti, že je všechno drahé, které se dostaly až na Hrad, reagoval Husák rozhodnutím, že po vzoru starých králů sejde s Hradčan do ulic a se společnicí, kterou netřeba jmenovat, sám se o cenách zboží přesvědčí. Zastavil se na Starém městě u krámu a začal se divit: „Jaká drahota, podívej se, kalhoty 11 Kčs, kabát už za 28,50 -- proč ti lidé naříkají?"

— Nedělej mi ostudu a pojď honem pryč, řekla mu společnice. Vždyť je to čistírna!

*

Proč jezdí policajti v automobilu ve dvou? Protože jeden zná cestu jenom tam a druhý jenom zpátky.

*

Vrací se Husák z Krymu do Prahy a za pohostinství, které mu poskytl, bere s sebou Brežněva na návštěvu Československa. Když pilot hlásí, že jsou nad Slovenskem, otvírá Husák okno a hází dolů stokorunu.

— Co blázníš, ptá se Brežněv, vyhazovat peníze?

„No, víš, jsme nad Slovenskem a já bych chtěl, aby mě lidi měli rádi."

Ještě nad Moravou, ale už ne tak často, vyhazuje Husák stokorunu. Ale když jsou nad Ruzyní, okno pevně zavírá.

— A to ty nechceš, aby tě měli Pražáci rádi?, táže se udivený Brežněv.

„Jo, tady to mám marné, Pražáky si za stokorunu nekoupím. Kdybych se jim chtěl zavděčit, musel bych vyhodit z okna tebe".

*

„Prosím vás, kladě venkovanka otázku Pražákovi, nemohl byste mi říci, kde je ulice Bedřicha Smetany?"

— Nu tuhle, vždyť stojíte proti ní!

„Ale jak to, vždyť je tam napsáno Brežněvova!"

— Milá zlatá, vy jste se za svobodna taky jmenovala jinak.

*

V mezinárodním letadle sedí tři cestující. Přistoupí k nim letuška v Evině úboru a podává kávu, čaj, whisky a zákusky. „Podle té whisky bych řekl, že je ta letuška Američanka", usuzuje jeden cestující. „Ale co vás nemá, kdepaks!, odporuje druhý, takhle pohostinná může být jen Němka!" Třetí cestující mává rukou a vysvětluje: „Jste oba vedle, je to Čechoslovačka. Má nahý zadek, ale přesto rozdává."

Připravoval v Moskvě popravu tří židů za pokus o únos letadla do Izraele. Velitel popravčí čety zjišťuje poslední přání odsouzených. „Láhev vodky," přeje si první. „Vyhovuje se," rozhoduje velitel. „Vykouřit papirosu," žádá druhý. „Dobře," souhlasí velitel. Třetí vykřikne: „Smrt Brežněvovi!" Rozhorlí se velitel: „Co to říkáte, člověče? Chcete mít nějaký malér?"

⁂

Ptá se vedoucí samoobsluhy: „Víte paní, jak chutná sovětský pohraničník?" „To tedy nevím," odpovídá nakupující paní. „Tak to si kupte čínskou masovou konzervu!" radí vedoucí.

⁂

Rozhorlí se referent na schůzi: „A pamatujte si soudruzi, že nám metro na Václavském náměstí bude zahálet!" „A proč soudruhu?" ptá se někdo zezadu. „Protože my ho soudruzi nebudeme vůbec potřebovat, my přece kráčíme leninskou cestou!"

⁂

Sedí občan v pražské hospůdce a vykládá svým spolustolovníkům politické vtipy. Když dovykládá a nemá už nic dalšího, přiblíží se k němu muž, řka: „Pujdete se mnou! Já jsem totiž příslušník VB!"

Povídá mu nato občan: „Vy jste sice slušně placený příslušník VB — ale víte, kdo já jsem?!?"

„Tak já jsem ještě mnohem lépe placený člen StB!"

⁂

V zimní době jezdí do Prahy různé zájezdy z venkova a ukazují členům JZD naše hlavní město. Jde zemědělec po ulicích Prahy a obdivuje zboží ve výkladech. Doma — na vesnici, není zdaleka takový výběr jako v Praze. Nakonec vejde do luxusního obchodu a dá si zabalit různé lihoviny, čokoládu, a jiné dárky pro své příslušníky rodiny. Když přijde k pokladně a chce platit, povídá mu pokladní:

„Ale, otče, zde neplatí čs. peníze, zde se musí platit v dolarech!"

Diví se družstevník: „Ty Američani, to jsou ale výtečníci — ještě tu nejsou, ale konsum si tu už otevřeli!"

⁂

Potkají se při nákupech v ČSR dva okupační vojáci. „Jak se jmenuješ?" ptá se ten první. „Já jsem Ivan," odpovídá ten první. „No to je náhoda, já také," povídá ten druhý, „a jak se jmenuješ po otci?" „Ivanovič," nato ten první. „Jak je tohle možné, já jsem taky Ivan Ivanovič," diví se zase ten druhý. „A příjmení?" „Ivanov." „Víš že já jsem taky Ivanov? To si musíme vyměnit autogramy!" Nato ten první nakreslil tři křížky, ten druhý čtyři křížky. „Proč jsi nakreslil čtyři křížky, když já jenom tři?" diví se ten první. „No, když já jsem přece inženýr!" nato ten druhý.

⁂

Hlásí ráno soudružka Dlabáčková tajemníkovi JZD: „Soudružka Boháčková dnes nepřijde jednotit řepu, není jí dobře." Druhý den ráno hlásí: „Soudružka Boháčková dnes nepřijde jednotit řepu, má vysokou horečku." Třetí den ráno hlásí: „Soudružka Boháčková dnes nepřijde jednotit řepu, soudruhu tajemníku, ona v noci umřela." „No to je hrozné, ta ženská si stále vymýšlí nějaké výmluvy.

Asi měsíc po Brežněvově smrti potká Lucifer sv. Petra a táže se:

„Co dělá Brežněv?"

—To je zvláštní člověk, odpovídá sv. Petr. Běhá s vědrem barvy po nebi a všechno natírá na rudo.

Za další měsíc zas se potká Lucifer se sv. Petrem a klade tutéž otázku.

—Je to s ním vlastně stejné. Teď létá s vědrem zlaté barvy a na rudé plochy maluje zlaté kladívko a srp.

Po půl roce opět potká Lucifer sv. Petra a znovu se ptá, jak si počíná Brežněv.

—Taky by ti huba nepadla, kdybys řekl soudruh Brežněv, odsekl mu sv. Petr.

⁂

Když se na Vltavě zvrátí loďka se čtyřmi policajty a ti utonou, kolik je utopených?

Osm.

Ti čtyři a pak ještě další čtyři, kteří se utopí při rekonstrukci netěsti.

⁂

Došlo k mírovým rozhovorům mezi Sovětským svazem a Spojenými státy. První kolo se konalo v Moskvě. Když se ukončilo, americká sekretářka si stěžuje kolegyním: „Bylo to strašné. Pořád jen v upjatých sukních a na potkání se líbat s ruskými delegáty."

Po návratu z druhého kola, jež se konalo ve Washingtonu, stěžuje si ruská sekretářka svým druhům v kanceláři: „Bylo to strašné. Musela jsem pořád chodit v minisukni a nevěděla, jak si sednout, aby nebyl vidět ten můj samopal."

⁂

„Poslouchej, Strougale", povídá Husák ministerskému předsedovi, „tady čtu v novinách, že každý třetí v Československu krade. Co tomu říkáš?"

—Gusto, přiznávám se ti, že bych to byl nikdy do toho Bilaka neřek!

⁂

V rychlíku z Prahy do Bratislavy sedí diplomati, Američan, Vietnamec a Čech. Po chvíli jízdy vyloví Američan z aktovky karton cigaret, strhne obal, z jedné dvacítky si vezme cigaretu, zapálí ji a ostatní cigarety vyhodí z okna ven.

—Ciparet máme habaděj, vysvětluje.

Za půl hodiny Vietnamec vyloví z aktovky termosku s rýží, sní malou hrstičku, termosku vyhodí oknem a říká:

„Rýže máme habaděj."

Český diplomat aktovku ani nemá a zachmuřeně přemýšlí, jak se těm dvěma vyrovnat. Náhle se mu v hlavě rozsvítne, otevře okno a vyhodí jim Vietnamce.

⁂

Na přechodu z Rakouska do Československa při prohlídce zavazadel najde čs. celník Rakušanovi v kufru umělou myšku s klíčkem na břiše.

—Na co tohle je?, ptá se celník.

„Tahle myška je naprogramovaná tak", odpovídá mu Rakušan, „že když natáhnu pero a pustím ji v Praze na ulici, všechny myši z Prahy půjdou za ní, zavede je do Vltavy a tam utonou."

Celník chvíli kroutí hlavou, pak se rozhlédne kolem zda někdo neposlouchá a šeptá:

—A nějakého komunistu na klíček nemáte?

Když už byli v tom prověrování, rozhodli se soudruzi prověřit i zeleninu. První sel k prověrce brambor.

— Jak jsi dopadl, ptali se ho ostatní po návratu.

„Spatně, protože jsem amerického původu."

Když šla ředkvička, všichni si byli jisti, že má vyhráno, je celá červená. Ale zmýlili se.

— Vytýkali mi, že jsem červená jen na povrchu a ne uvnitř, kdo prý ví, co ve mně je.

Po téhle zkušenosti už ovšem bylo jasné, že vítězem musí být rajče, červené uvnitř i na povrchu. Jenže ani rajče neprověřili.

— Jak je to možné, divila se ostatní zelenina. Vždyť jsi červené uvnitř i zevně?

„No jo, jenže já se červenám až po srpnu..."

Víte, ve které zemi se dostal reálný socialismus nejdál?

V Polsku — tam je už u konce.

Prezident Reagan se rozhodl osobně vyzkoušet, jaká je jízda v raketoplánu Columbia. Letí, letí, pořád výš a výš — a najednou je před ním brána nebeská. Svatý Petr před ní a zve prezidenta na prohlídku. V obrovské vstupní hale jedny hodiny vedle druhých.

— Co tohle znamená, diví se Reagan.

„Tady má každý stát své hodiny. Ukazují přesný čas jen tehdy, jestliže se ve státě hlásá a dodržuje pravda. Když se ve státě lže, hodiny se předcházejí," vysvětluje svatý Petr.

— Kde jsou naše hodiny, hodiny Spojených států?, ptá se Reagan.

Svatý Petr ho zavede do kouta, prezident se podívá na své náramkové hodinky, jsou právě tři hodiny odpoledne. Ale na amerických hodinách v nebi je o dvě a čtvrt hodiny víc. Zklamán, jde prezident podle stěny dál a vidí na hodinách Francie je ještě o hodinu víc, na italských o šest, jihoafrické se předcházejí o celých osm hodin. Tu se prezident rozpomene a táže:

— A kde jsou hodiny Sovětského svazu?

„Ty vám nemohu ukázat, odpovídá svatý Petr. Tam vás nepovedu. Máme je na záchodě místo větráku."

Přijde pán do banky v Praze, že by si chtěl uložit 500 Kčs. Úřednice sahá po vkladní knížce, dle zákazník ji zaráží: „Jakou mám jistotu, že o ty peníze nepřijdu?"

Úřednice vysvětluje, že za vklady ručí centrála banky a kdyby ta se položila, Čs. národní banka.

„A kdyby ta se položila?", chce vědět zákazník.

— Potom za vklady ručí strana a vláda, vysvětluje úřednice.

„Nezdolete se, naléhá pán, strana a vláda, těm moc nevěřím. Co pak?"

— Pak za všechny vklady ručí sovětská strana a vláda, důrazně odpovídá úřednice.

„To je totéž jako s tou naší vládou, odbývá zákazník vysvětlení. Co kdyby se sovětská strana a vláda položily?"

— Chlappe mizerná, to by vám nestálo za těch vašich všiveckých pět set?

Sešli se Američan, Francouz a Rus. Baví se o tom, co je štěstí. Američan říká: Když jde obchod tak dobře, že mohu v pátek večer přijít bezstarostně domů, políbit se se ženou, v sobotu sebrat celou rodinu autem na ryby, usmažit si štejk, večer se vrátit s illovkem nebo bez něj — to je u mně štěstí.

Francouz souhlasně kývá hlavou a dodává. U mě je to vlastně taky tak. Jen bych dodal, že ke štěstí ještě patří, aby mi to klapalo jak s marželkou, tak i s milenkou.

Rus zadumaně sedí, neříká nic, jen šoupe nohama. Několikrát pohlédnut konečně ze sebe soukal. Štěstí je, když si po návratu z práce lehnu na válendu, zazvoní zvonek, u dveří dva muži v kožiších se mě ptají „Ivan Ivanovič" a já jim mohu odpovědět, že ne, že Ivan Ivanovič je o patro výš. To je u nás štěstí!

*

Jaký je rozdíl mezi komunismem a opiem? Žádný. Obé pochází z nezralých makovic.

*

Husák si vyrazil na výlet na Mars. Uvítal ho tam Brežněv dotazem: „Gusto, jak to, že jsi sem přišel?"

— Leonide, když tady můžeš být ty, mohu tu být i já!

„No jo, ale jak jsi se sem vyšplhal?"

— Maličkost, Leonide, maličkost. Po vzestupné hladině cen potravin.

„To je chytré, jenže — hebe jak se led dostaneš zpátky dolů na Hradčany?"

— Maličkost, Leonide, maličkost. Po klesající hladině reálných mezd.

*

Definice agrese: Vstup vojsk jednoho státu na území druhého státu bez souhlasu Sovětského svazu.

*

Definice imperialismu: Vměšování do záležitostí Sovětského svazu na celém světě.

*

V Československu právě vydali nově upravenou Rubikovu kostku pro všechny příslušníky bezpečnosti. Kostka je celá zelená.

*

Zdražování se v Československu neponechává náhodě, nýbrž se provádí vědecky, systematicky a podle nejjednoduššího způsobu, totiž abecedně. Tak se zdražují za a) auta, za b) benzin, za c) cigarety a tak dál až k v, kdy se podle v) zdražuje všecko.

*

Co znamená zkratka KSČ? Nikoliv, co se domníváte, nýbrž: Konec Srandy, Čechačkové!

*

JEDEN Z MOSKVY

Co je impressionismus?

"Malovat, co vidíš."

Co je expressionismus?

"Malovat, co cítíš."

Co je socialistický realismus?

"Malovat, co musíš."

*

Vietnamci mají obtíže s češtinou. Definice ČSSR ve vietnamské češtině zní takto: Těžkoslovensko je lihově demagogické zřícení, šízené komickou stranou. V jejím čele stojí tajemník G. Rusák.

Reagan volá na horké lince Gorbačova a stěžuje si: „Míšo, co to má znamenat, ty vaše ponorky v Mexickém zálivu? Proč to děláte?"

Gorbačov se dušuje, že žádné sovětské ponorky nikam do Mexického zálivu neposlal, ale že zjistí, oč by mohlo jít. Zavolal do Prahy Husákovi. Ten se brání, že nic o nějakých československých ponorkách neví, vždyť „my přece nemáme moře, soudruhu Gorbačove, jak bychom mohli mít někde ponorky, to musí být omyl, ale... smaží, to bude ono. Zatracený Sluxovice."

*

Člen Ústředního výboru u holiče. Ten se k němu náhle nakloní a povídá: „Přijede Gorbačov."

„Já vím," odpovídá člen ÚV.

A holič po chvíli zase: „Přijede Gorbačov."

„Já vím," odpovídá opět člen ÚV.

Po chvíli holič opět: „Přijede Gorbačov."

„Už jsem vám dvakrát říkal, že vím," povídá člen UV.

„Já vás dobře slyšel," holič na to, „ale vám se vždycky tak krásně zježí vlasy."

*

Policajtovi ve službě vypíchli oko a jako náhradu mu hned na místě vyplatili sedm tisíc Kčs. Rozradostněný policajt běží domů a hlásí manželce:

— Představ si, ve službě mně vyrazili oko a hned mi dali sedm tisíc!

„A to se nám zrovna hodí, odpovídá mu manželka. Já ti vypíchnu to druhé a budeme mít na barevnou televizi!"

*

Proč stojí západní země na pokraji propasti? Aby na nás lépe viděly.

*

Komunisté budou nyní nosit povinně v kapse cihlu. Proč? Aby je něco táhlo ke straně.

*

Jaký je rozdíl mezi družicí a dělníkem? Družice vyletí a pípne. Dělník pípne a vyletí.

*

Co je pendrek? Vulkanisované myšlenky marx-leninismu.

Jaký je rozdíl mezi žitem a komunisty? Žádný. Obojí je potřeba vymlátit, aby bylo dobře.

*

Komunisté se budou nyní prověřovat v ledničce. Kdo po chvilce v ledničce začne smrkat, je vyhozen, protože jde se Smrkovským. Kdo začne dupat, proč s ním — je to Dubčekovec. Komu naskočí jen husí kůže, má to dobré. Jde s Husákem.

*

JEDEN Z POLSKA

„Jak dopadlo v Moskvě vyjednávání o obchodní smlouvě se Sovětským svazem?", ptal se generál Jaruzelski svého ministra obchodu.

„Ale docela dobře", odpověděl ministr. „My jim budeme dodávat uhlí a oni nám za to vezmou maso.

Byl první máj, byl májových průvodů čas a učitelka nařídila Pepíčkovi, protože je ze třídy nejsilnější, nést v průvodu standartu. Pepíček popadl plátěného Brežněva, postavil se v čele třídy a mašírovalo se.

Byl první máj o rok později, zase májový průvod a učitelka opět nařídila Pepíčkovi nést standartu. Pepíček trochu bručel, ale popadl Andropova a mašírovalo se.

Byl první máj do třetice, učitelka vyzvala Pepíčka, aby nesl standartu, ale ten se bránil: „Proč já? Už nejsem nejsilnější ve třídě, Franta mě přepere, ať Franta..." Učitelka mu nedala domluvit: „Ne, Pepíčku, žádný Franta. Ty poneseš standartu."

Pepíček popadl Černěnka, postavil se do čela třídy, ale naléhal: „Soudružko učitelko, to není spravedlivé. Proč zrovna já musím nosit standartu?"

Odpověděla učitelka: „Protože jenom ty, Pepíčku, máš tak šlastnou ruku."

*

Diktátoři Kadáfi, Castro a Chomeini letěli z Libye do Bejrútu a došlo k tragedii. Letadlo se nad mořem zřítilo a diktátoři zahynuli. Ve které zemi byl nejhlubší smutek? Ve Východním Německu. Všichni občané tam truchlili nad tím, že v letadle neseděl taky Honecker.

*

Na výstavě nepodařených kubistických obrazů: „Že to na Kubě za moc nestojí, to jsem věděl, ale tohle?" řekl jeden esenbák druhému.

*

Hlásí příslušník manželce výsledek své zkoušky na vysoké škole SNB:

— Z pistole jednička, z karate jednička, z češtiny pětka.

— A cos měl za otázku?

— Ale měl jsem skloňovat jablko, tak pravím: ja blko, ty blko, on blko.

Manželka doporučuje pilné studium k opravnému termínu za týden. Příslušník pak skutečně zář:

— Z pistole jednička, z karate jednička, z češtiny taky jednička.

— A co chtěli tentokrát?

— Dali mi skloňovat město, tak pravím: Město, poručíkovi dvě stě, nadporučíkovi tři sta. A udělal jsem to z vyznamenáním.

*

Jaký je rozdíl mezi československými prezidenty a kosmonauty?

Vůbec žádný. Ti i oni jsou řízeni na dálku.

*

U stanice elektriky se sejdou dva policajti. „Ahoj, Kam jedeš?" ptá se jeden „Mám po službě, tak k rodině. Čekám na jedničku," odpovídá dotázaný. „Já taky mažu domů, ale jedu dvojkou," vysvětluje ten první.

Přijíždí dvanáctka, policajti na sebe kouknou a líbají si: „Máme kliku, dvanáctka. To můžeme jet oba."

*

PO PRAZE SE POVÍDÁ,

že chtěl Gorbačov spáchat sebevraždu. Ale měl štěstí. Nezastihli ho doma.

Proč se sovětští atleti na olympiádě v Soulu tak usilovně pachtí za zlatými medailemi? Mají to přísně nařízeno. Kreml potřebuje zlaté medaile, aby měl čím zaplatit za dovoz americké pšenice.

*

Sešli se v záhrobí vojevůdcové Caesar, Džingischán a Napoleon. Povídali nahoru dolů a Caesar si posteskl: „Kdybych byl měl letectvo, jaké existuje dnes, dobyl jsem celý svět." Džingischán: „Kdybych byl měl atomovou bombu, rozbil jsem svět na cimpr campr." Napoleon se zamyslil, vzpomněl si na Den čs. tisku a prohlásil: „Kdybych byl měl Rudé právo, dodneška by se nikdo nedověděl, že jsem to u Waterloo prohrál."

*

Lod s výpravou čs. turistů do Číny ztroskotala. Na opuštěný ostrov dorazili dva trosečníci, novomanzelé. Uvítal je přísný hlas vedoucího výpravy: „Kdepak jste tak dlouho byli? S kým jste to mluvili? Vždyť lod se přece potopila už včera večer."

*

Československo prodělalo po válce několik revolucí. V roce 1948 ji dělali dělníci a inteligence jen civěla. V roce 1968 ji dělala inteligence a dělníci jen civěli. Teď dělají revoluci důchodci a — civí všichni.

*

Víte, že JZD Slušovice skupuje jedovaté houby? Prý se z nich bude dělat lepidlo na známky. Začne se příspěvkovými známkami do průkazů KSČ.

*

Na mezinárodním archeologické kongresu se sešli u kávy Francouz, Angličan a Čech. Začala řeč o tom, jaké národnosti byl Adam. „Nu, beze sporu Francouz," mínil delegát z Paříže. „Jen si uvědomte tu jeho vybranost chování, umělecký sklon, fíkový list..." Angličan připustil, že na této charakteristice něco je, ale Adam byl Angličan. „Byl to gentleman, pánové, gentleman. Bez váhání nabídl žebro, aby byla stvořena žena." Český delegát jen mávnul rukou. „Oba se mýlíte. Adam musel být Čech, protože nikdo jiný na světě si při svém holém zadku nemůže myslet, že je v ráji. To si může myslet jenom Čech."

*

Na sovchoze si chtěli kádrováci ověřit, jak je prostý lid oddán straně. Zavolali mužika.

„Ivane, kdyby ti strana nařídila, že musíš přestat kouřit, přestal bys?"

„Inu, kdyby to nařídila strana, přestal bych, co bych nepřestal?"

„A kdyby ti strana nařídila přestat pít?"

„Inu, to by bylo horší, ale kdyby to nařídila, přestal bych."

„A kdyby ti nařídila přestat milovat ženy?"

„Ach, soudruzi, to by bylo moc zlý. Ale kdyby to nařídila, přestal bych."

„A kdyby ti strana nařídila obětovat pro ni život, udělal bys to?"

„Ale udělal, soudruzi, udělal. Kdybych nesměl kouřit, pít, milovat ženy — co by to bylo za život. Ten bych obětoval."

---

*

Jede vlak do komunismu. Soudruzi cestující náhle vidí, že před nimi nejsou koleje. Co teď? Jeden koumák-soudruh po chvilce zadumání radí zavolat Engelse. Vytočili číslo a povídají: „Ty, Bédo, jedeme do komunismu a došly nám koleje. Co radíš?" Engels: „Vytrhávejte koleje za vámi a dávejte je před sebe. Půjde to pomaleji, ale půjde to." Poslechli a jeli. Pak přišel topič se zprávou, že není čím topit. Soudruh-koumák rozhodl zavolat Marxe: „Ty, Karle, my jedeme do komunismu, ale teď nemáme čím topit. Můžeš poradit?" Marx: „Vytrhávejte pražce a máte, čím topit." A zase jeli kus dál. Pak přišel kuchař a oznámil, že neuí co jíst, došly potraviny. To bylo zlé. Soudruh-koumák si dodal odvahy a zavolal Lenina. „Soudruhu Vládo, my jedeme do komunismu. Nejprve nám došly koleje, ale vytrhávali jsme ty za sebou a dávali před sebe, pak nebylo čím topit a spalujeme pražce. Jenže teď není co jíst. Můžeš poradit?" Lenin nařídil: „Nikam do komunismu už dál nejezděte, jste tam. Pěstujte perestrojku a práci čest."

*

Když se Polák naštve a přeje druhému to nejhorší, řekne: Aby tě Němci obsadili a Rusové osvobodili.

*

Sešli se v Praze turisté, Východní Němec, Američan, Polák a Čech. Přistoupil k nim Angličan s otázkou: „Prosím vás, můžete mi vysvětlit příčiny zdejšího nedostatku masa? Chci slyšet váš vlastní názor." Východní Němec na otázku odpověděl otázkou: „Co je to, „prosím vás"?" Američan: „Co je to nedostatek?" Polák: „Co je to maso?" Čech: „Co je to vlastní názor?"

*

Babička přijela z venkova, nastoupila v Praze do tramvaje a ptá se průvodčího: „Jedu s vámi dobře k obchodnímu domu Princip?" Průvodčí: „Babičko, v Praze žádný obchodní dům princip neexistuje. Vy se musíte mýlit ve jméně." Babička: „Nic se nemýlím. Tuhle jsem poslouchala rozhlas a pan Miloš Jakeš tam s důrazem říkal, že se v principu ceny nemění.

*

Před čtyřiceti lety se tato anekdota vyprávěla v tomto znění:

Na čáru, rozdělující po válce sovětská a americká vojska v Německu, přivádí sovětský důstojník hlídku na stráž. Z druhé strany salutuje americký důstojník. Sovětský mu jde podat ruku, dají se do řeči a po chvilce se Rus osmělí a začne vyptávat, jak je to vlastně s tou americkou svobodou, o které se pořád tolik mluví.

„Vysvětlím ti to názorně," ochotně nabízí Američan. „Až budu demobilizován a vrátím se do Ameriky, budu moci, jestliže budu chtít, jít do Bílého domu ve Washingtonu, dát se ohlásit u prezidenta Trumana a povědět mu zpříma do ksichtu pěkně od plic, co si o něm myslím, a nic se mi za to nesmí stát."

„Tak takovouhle svobodu máme taky," říká sovětský důstojník, „I já, až budu demobilizován, se nemusím bát, že se mi něco stane, když půjdu v Moskvě do Kremlu, ohlásím se Stalinovi a povím mu zpříma do ksichtu pěkně od plic, co si myslím o Trumanovi."

Na červnové konferenci Rady vzájemné hospodářské pomoci v Praze se západní novinář dotázal čs. delegáta, jak vlastně Rada funguje.

„Dám vám názorný příklad," začal vysvětlovat čs. delegát. „Je to jednoduché. Československo ročně vyrobí a pošle do Německé demokratické republiky 15 miliónů hliněných trpaslíků pro zahrádkáře. Za ně dostane nové stroje."

Novinář: „A těmi stroji obnovujete svůj strojový park."

Delegát: „Ale vůbec ne, tak to není. Stroje posíláme do Polska, odkud za ně dostaneme maso."

Novinář: „Takže to maso v krámech a které jím v restauraci je polské..."

Delegát: „Co vás vede, to je úplně jinak. Maso posíláme do Bulharska a do Maďarska, odkud za ně dostaneme zeleninu a ovoce."

Novinář: „A čím to přijde, že není zeleniny a ovoce dost?"

Delegát: „Protože my tu zeleninu zmrazujeme, ovoce zavařujeme do konzerv a vše posíláme do Vietnamu."

Novinář: „A, teď už tomu rozumím. Vietnam vám posílá lidi na práci..."

Delegát: „Ne, to se pletete. Rákosn..., pardon, vietnamští soudruzi přicházejí do Československa na základě úplně jiné smlouvy."

Novinář: „A co tedy, proboha, dostáváte z Vietnamu?"

„Hlínu."

Novinář: „Hlínu? K čemu hlínu?"

Delegát: „No — z té přeci vyrábíme ty trpaslíky pro NDR!"

*

Husák našel na procházce zvoneček. Zacinkal a hle, s prudkým rachotem se otevřela země a před Husáka nastoupil voj blanických rytířů. Jejich náčelník zvolal: „Což je tak zle v zemi české, že musíte volat blanické rytíře o pomoc?" Roztřeseným, vyděšeným hlasem odpovídal Husák: „Ale kdepak, soudruzi rytíři. Vůbec není zle, naopak, je dobře. Jsme po 17. sjezdu strany, chystáme se na přestavbu... Jen jděte spát."

„Nuže, vrátíme se," rozhodl náčelní rytíř. „Vrátíme se až po té přestavbě."

*

Dědeček rybařil a ulovil zlatou rybku. Zželelo se mu jí a hodil ji zpátky do řeky. Sotva byla ve vodě, rybka zvedla hlavu nad hladinu a říká: „Dědečku, musím ti splnit přání. Jaké máš?" Dědeček otálel, ale rybka naléhala. Dědeček se konečně rozhodl: „Když jináč nedáš, rád bych se dostal do nějakého hezkého domu důchodců, kde starému člověku ochotně poslouží..."

Dědeček se druhého dne ráno probudil na Pražském hradě.

*

„Soudruhu," osloví chodec v Brně strážníka SNB, „vy jste intelidentní člověk, který zná své okolí. Vy mi jistě můžete říci, kde tady bydlí soudruh Ryba."

Polichocený orgán s úsměvem odpovídá: „To víte, že to tu všechno dobře znám. Soudruh Ryba bydlí na konci této strany ulice v rohráku. Jmenuje se Vokoun."

*

Který je nejzbožnější národ v Evropě? Beze sporu Rumuni. Postí se sedm dní v týdnu a večer zapalují svíčky.

Ronald Reagan přijel do Moskvy na mezinárodní konferenci. Před zahájením navštívil soukromě Gorbačova. „Přinesl jsem ti dárek," říká Reagan. „Kalhoty, texasky. A tady jsou jedny taky pro Husáka."

Gorbačov poděkoval a šel hned texasky zkusit. Vrátil se rozradostněn. „Jako kdyby byly šity na míru. Moc se mi hodí," povídá a hned dodal: „Ty Husákovy mi taky padnou."

*

Uvažovalo se v Radě vzájemné hospodářské pomoci o nových státních znacích pro členské země. Maďaři měli dostat do znaku ředkvičku, protože jsou rudí jen na povrchu, uvnitř bílí. Poláci klokany - moc vyskakují, ale v kapse nic. Československým znakem se měl stát Titanic: lod se potápí, ale na palubě se tancuje. Sovětskému svazu byl přiřčen Indián, který - jako Sověti - má nahý zadek, ale je až po zuby ozbrojen.

*

Zvířata se v nebi přela o to, jaký je život v Sovětském svazu. Posléze se rozhodla, že tam vyšlou na zvědy koně, prase a kohouta. První se spustil po provaze s nebe na Zemi kůň. Už ani ne za hodinu dával provazem znamení, že chce zpátky. Vytáhli ho a divili se, proč se tak brzy vrací. „Všechno je tam zchemizované, že nelze na pastvu ani pomyslit." Další šlo prase. Vydrželo na zemi den. Po návratu oznámilo: „To by ani prase nežralo, co tam mají." Nastoupil kohout. Zvířata čekala den, týden, rok, nic. Kohout se nehlásil, netahal za provaz, že chce zpátky. Až v druhý výroční den jeho odchodu se provaz v nebi zachvěl. Vysoukali kohouta k sobě do nebe. Byl celý opelichaný, hubený, hřebínek skleslý. „Proč jsi tam byl tak dlouho?" chtěla vědět zvířata. Nazlobeně odpověděl: „Proč, proč... Sotva jsem se pustil dole provazu, ještě jsem ani neotevřel zobák a už mě měli. Vyfasoval jsem dva roky gulagu."

*

Dva velitelé SNB se hádají, kdo z nich má bloupějšího zástupce. Protože se nemohou dohodnout, zavolají oba zástupce ke zkoušce. První velitel pošle svého zástupce do prodejny masa pro tři porce zmrzliny. Zástupce srazí paty a odejde. Druhý velitel pošle svého zástupce k sobě do bytu, aby se tam podíval, jestli náhodou není doma. Také ten srazí paty a odejde. Oba zástupci se setkají na chodbě: „Poslyš, ten náš starej je ale pitomec. Představ si, že mě poslal do prodejny masa pro zmrzlinu. Copak neví, že je neděle?"

Ten druhý: „Náš starej je ještě blbější. Poslal mě k sobě do bytu, abych se podíval, jestli není doma. Copak tam nemůže zatelefonovat?

*

Synáček přišel ze školy s vysvědčením. Tatínek nad vysvědčením jásá: „Taková nádhera — samé jedničky odshora dolů a úplně bez protekce. To hned musím zavolat dědečkovi na ministerstvo."

TŘI IMPORTOVANÉ Z VÝCHODNÍHO NĚMECKA

Při setkání se západoněmeckým kancléřem Kohlem ptá se Honnecker: „A jakého máte koníčka? Sbíráte starožitnosti, známky, míšeňský porcelán?"

„Nic takového, na to nemám čas," odpovídá Kohl. „Já jen sbírám vtipy, které si o mně lidé říkají."

„To jsme na tom hnedle stejně," povídá Honnecker. „Já sbírám lidi, kteří si o mně říkají vtipy."

*

Honneckerův anděl strážce přišel ke svatému Petrovi se žádostí, že potřebuje dovolenou, protože je zcela vyčerpán.

„Dovolenou, anděl strážce?" diví se svatý Petr. „Kdo tohle jakživ slyšel. Máš na starosti jednoho člověka, jako každý jiný anděl strážce, a z nich žádný ještě nikdy dovolenou nechtěl."

„No jo, svatý Petře," namítnul anděl, „ale kdo z nich chrání svého svěřence proti 17 milionům lidí?"

*

Na nervové klinice v Pankowu prochází odděleními nemocných delegace hostů. „Co je tohle za případ", táže se provádějícího profesora jeden host.

„To je mimořádně těžký případ," odpovídá profesor. „Ten za celou dobu sjezdu strany nedávno ani jednou nevypnul rádio."

—

Cikán poslouchá Svobodnou Evropu a zahlédne, že podél domu jdou orgány StB. Hbitě popadne housle a začne hlasitě hrát.

— A, cikáne, posloucháš Svobodnou. To ti osladíme!, křičí orgány.

„Já a poslouchat?, brání se cikán. Naopak. Já ji ruším!"

*

Je desátého května a učitelka se ve škole dotazuje žáků, jak oslavili 9. máj, den osvobození Rudou armádou.

— My jsme byli s tatínkem na sovětské výstavě, chlubí se Mařenka.

„My jsme byli v biografu na sovětském filmu", říká Toník.

— A co ty, Pepíčku, vybízí učitelka dalšího školáka.

„My, prosím soudružko učitelko, my jsme si hráli na sovětské vojáky. Přepadli jsme s tatínkem vedlejší barák, tatínek znásilnil sousedku a já ukrad budíka!"

*

Přijde babička na sekretariát strany a ptá se mladého tajemníka: „Až bude ten komunismus, budou roury do kamen?"

— No jistě, babičko, že budou roury do kamen.

„A budou pasovat?"

— Určitě, proč by nepasovaly, budou pasovat!

„No tak to bude jako za první republiky".

RADIO JEREVAN ODPOVÍDÁ NA DOTAZY POSLUCHAČŮ

Dotaz: Nedávno jsem poprvé navštívil Moskvu a byl překvapen některými cenami. Ve výloze jsem viděl dámské šaty za 20 rublů, pánský oblek za 22 rublů a zimník za 25 rublů. Nejsou to vskutku nízké ceny?

Radio Jerevan: V zásadě ano. Jenomže jste se poněkud zmýlil. Nedával jste se do výlohy textilního obchodu, ale do výkladní skříně čistírny oděvů.

*

Dotaz: Mohu být komunista a současně dobrý křesťan?

Radio Jerevan: V zásadě ano. Ale proč si chcete všechny obtíže v životě zdvojnásobit?

*

Devítiletý školák přichází ze školy domů s pláčem. Propadl při zkoušce, protože neuměl odpovědět na otázky, co je komunistická strana, co je socialismus a co je Sovětský svaz.

„Neplač," těší ho tatínek. „Hned tě naučím odpovědím, aby sis známku opravil. Budeš si to snadno pamatovat. Komunistická strana je jako naše babička: slepá, hluchá, ale do všeho chce mluvit a mít ve všem prim. Socialismus, to je zase jako naše tetička, která ti slíbila nové kolo, ale přinesla jen kolečkové brusle bez koleček. O Sovětském svazu řekneš, že je jako náš soused, který nám ukradl kolo a nyní nám pomáhá hledat zloděje."

*

Reagan, Gorbačov a Kádár jeli africkou džunglí zkontrolovat, jak se uplatňuje pomoc rozvojovým zemím. Aniž to včas zpozorovali, auto je zavezlo na území kanibalů, kteří je začali pronásledovat. Už byli na blízku, když Reagan sáhl do kapsy a vyhodil z okna hrst stodolarovek. Lidožrouti bankovky sesbírali a dali se úprkem za autem znovu. Gorbačov jejich útok zpomalil storublovkami. Když už byli blízko auta potřetí, Kádár zaťukal šoférovi na rameno, aby zastavil, šel k lidožroutům, ti se po krátké rozmluvě obrátili a dali se úprkem na útěk.

„Co's jim řekl," divil se Gorbačov, „že se tak vylekali a utekli?"

„Bylo to jednoduché. Řekl jsem jim, že jedeme po cestě, která vede ke komunismu."

*

Američan se snaží vysvětlit Pražanovi, co je ve Spojených státech svoboda. Aby dodal výkladu důraz, uvádí názorný příklad: „Tak kdybych chtěl, mohl bych třeba jít před Bílý dům ve Washingtonu, postavit se hned vedle strážníka a začít křičet „Reagan je hlupák" a vůbec nic by se mi nestalo."

Pražan je zřejmě zklamán: „Tak ta vaše svoboda není tak moc, takovou máme i u nás. Taky bych mohl jít, kdybych chtěl, na Hradčany a na hradním nádvoří přímo před prezidentovou kanceláří se postavit rovnou vedle estébáka a z plna hrdla křičet „Reagan je hlupák" a taky by se mi nic nestalo."

*

PŘESTAVBA: V praxi zatím nepřinesla úspěch příliš veliký, za to máme nová hesla na budově fabriky.

V hodině marx-leninismu má student dotaz: „Soudruhu lektore, ačkoliv jste nám to již vykládal, přece jen ještě pořád nerozumím pojmu dialektika."

Pokusím se vám to ještě jednou vysvětlit," odpovídá lektor. „Premýšlejte se mnou: na břehu jezera stojí dva muži, jeden čistý a druhý špinavý. Který z nich se půjde vykoupat do jezera?"

„Ten špinavý, aby se umyl," odpovídá student.

„Kdepak, chyba. Ten čistý, protože je zvyklý se často mýt. Ale máme situaci, že na druhém břehu jezera stojí jiní dva muži, zase jeden čistý a druhý špinavý. Který z nich se půjde koupat?" ptá lektor.

„Ten čistý, protože je zvyklý se mýt," odpovídá poučený student.

„Ale ne, to je nesprávné," křičí lektor, „ten špinavý, protože se chce umýt."

„Soudruhu lektore," konstatuje student, „vy to vykládáte tak, abyste měl vždycky pravdu."

„Jsem rád, že jste konečně pochopil, co je dialektika."

*

Estebák Karel obdivuje střevíce, o nichž kolega Emil říká: „Ty jsou krokodýlí. Byl jsem na dovolené v Egyptě, tam je Nil, v Nilu krokodýli. Jednoho jsem si picnul a tady vidíš ty boty. Když se ti líbí, zajeď si do Egypta."

To udělám," slibuje Karel.

Při setkání po půl roce se dívá Emil estebákovi Karlovi na nohy, ale krokodýlích střevíců nět.

„Měl jsem hroznou smůlu," vymlouvá se Karel. „Do Egypta jsem si zajel, v Nilu jsem zastřelil krokodýlů devět. Ale představ si ten pech: ani jeden neměl boty."

*

Gorbačov se prochází s Husákem po Václavském náměstí, klábosí o všem možném, i o počasí a tu si Gorbačov náhle vzpomene: „Ty, Gusto, jakou jste tu měli houbařskou sezónu? Rostly?"

„Ale kde," mává Husák odmítavě rukou. „Vůbec nic nerostlo. A jak taky. Buď byla vedra a v lesích sucho, nebo moc pršelo a noci byly chladné. Je to mizérie."

„Já se jen ptám," pokračuje Gorbačov, „že kdybys chtěl, mohl bych vám sem poslat 35 000 kozáků."

*

Československý ministr průmyslu zavítal do závodu rozdělit prémie řediteli, jeho náměstkovi a nejúspěšnějšímu dělníkovi. „Soudruhu řediteli, co si koupíš za prémii?", tázal se ministr.

„Auto, nejspíš Volhu."

„A co ty, soudruhu náměstku?"

„Taky auto, škodovku."

Došla řada na dělníka: „A co ty, Ondřejíš"

„Soudruhu mi.. mi.. ministře, já si koupím tra... tra... tra..."

Ministr nejúspěšnějšímu dělníkovi pomáhá: „No ovšem, ty si za ty peníze koupíš trabanta."

„Kdepak," oponuje Ondřej, „já si za to koupím tra... tra... trampky."

JEŠTĚ NĚKOLIK ČERNOBYLSKÝCH

Rozhodnutím vlády se budou v Československu stavět všechny atomové elektrárny bezpečné. Zjistilo se, že ty černobylské se neosvědčily.

*

Povzdech čs. cyklisty: Chceš-li poznat, co je dřina, kup si kolo Ukrajina.

*

Jestlipak víte, jaká bude nová trasa Závodu míru? Hirošima, Nagasaki, Černobyl.

*

Několik dní po katastrofě v Černobylu vzniká tlačenice duší u nebeské brány. „Kde se tu všichni berete," diví se svatý Petr.

„My jsme z Černobylu," volají duše před branou.

„Nedělejte si ze mne legraci," povídá svatý Petr. „Podle oficiálních zpráv tu mají být jen dvě duše."

*

Jestlipak víte, čím se bude napříště měřit intenzita polsko-sovětského přátelství? Gangerovým počítačem.

*

Moskevské politbyro prý uvažuje o tom, prohlásit Gorbačova za ruského cara. Jako takový se bude jmenovat Izotop První.

*

Zástupce Vatikánu přijel do Československa, aby pak mohl papeži referovat, jak to u tím socialismem doopravdy vypadá. Straničtí hodnostáři vozili hosta sem a tam, kdečím se mu chlubili. On jen pokyvoval hlavou a šeptal:

„Jako v Betlémě, úplně jako v Betlémě..." Byli tím polichocení. Až nuncius upřesnil: „Nahoře taky samá hvězda a dole chlív..."

*

Ptali se věřící v Pinkasově synagoze:

„Ó, moudrý rabi, pověz nám, proč včely mají tolik medu?"

I zamyslel se rabín a řekl:

„Protože mají královnu. Kdyby měly dělnického presidenta, měly by taky hovnajsl..."

*

Mezi československým divadlem a republikou je rozdíl v podstatě zanedbatelný... Divadla mají východ z nouze. Republika má nouzi z Východu.

*

Třikrát po sobě zamítlo ministerstvo školství žádost učitele z Loun, aby ho přeložili na devitiletku v Brně, kde učí jeho manželka. Pak mu třikrát odmítli zvýšit plat. I když vysvětloval, že jízdné na železnici zdražilo a on si ze své výše nemůže dovolit navštěvovat manželku častěji, než jednou za čtvrt roku. Načež řekl:

„Když to nejde, tak to nejde. Za málo peněz — málo muziky... Od zítřka budu žákům zatajovat hlodavce!"

Vybráno ze sbírky politických anekdot Čížka a Morrise HU — MOR NA NĚ! Satirické dějiny čs. diktatury za posledního čtvrtstoletí. Cena DM 13,— nebo ekvivalent. Objednávky na: CCC Books, 8 München 86, Postfach 860207, West Germany.

Povídali si dělnici, jak by se mohlo Československo jmenovat, kdyby je chtěl Sovětský svaz začlenit do svých socialistických republik. Shodli se na tom, že nejvýstižnější by byl název Krachistan, ale dost značná část dávala přednost názvu Vyžranstan.

•

Před odjezdem z výletu do Prahy si Brežněv vzpomněl, že mu dcera uložila, aby jí přivezl z ČSSR nějaké hudební nástroje. Zašel do odborného obchodu, ani se tuze nerozhlížel a už křičel: „Oj, ta červená trumpeta, ta je krásná, tu mi dejte!...a hned mi taky zabalte tu velkou tahací harmoniku!" Prodavač se na Leonida zděšeně podívá a říká:„Pro mne za mne, ten minimax si můžete vzít, ale ať mě čert vemě, jestli vám dám ten radiátor ústředního topení!"

•

Husák se Štrougalem podnikli výstup na Gerlachovku. Došli až na vrchol a Štrougal vybízí Husáka, aby něco zavolal, že je to jeho země.

Husák tedy začal z plných plic křičet:„Mier! Mier!"

Zdola se ozval hlas:„Veď už mierim, len sa tolko nekývaj!"

•

Potkají se dva družstevníci na poli a jeden povídá:„Tak teď'ka budeme mít obilí podle sovětského vzoru, každý stvol jako telegrafní sloup."

„Tak vysoké?" diví se soused.

A druhý vysvětluje:„Ne, tak daleko od sebe."

•

Proč si komunisté nehrají na schovávanou? Protože by je nikdo nehledal.

•

CO JSME SI VYPĚSTOVALI V LETECH 1969 - 1982?
JEDNOHO DEVADESÁTIKILOVÉHO - HUSÁKA.

*

Sdělují si dva partajní funkcionáři výsledky své uvědomovací činnosti. „U nás všichni už tvrdí, že jsou přesvědčení," prohlašuje hrdě ten první. Druhý, skromnější, prohlašuje: „U nás už také většina tvrdí, že jsou přesvědčení. Jen několik černých ovcí ještě prohlašuje, že se lhát nemá."

*

Povídá starostlivě jeden přítel druhému: „Co řeknu, to sedí. Jen bych nerad seděl za to, co řeknu." Přemýšlí na to ten druhý: „Myslím — tedy jsem. Ale možná, že brzy nebudu."

*

Stěžuje si Roubíček Taussigovi: To jsou poměry, Taussig, manželka nedostala ve frontě maso, kluka zavřela STB, já nemůžu dostat pneumatiky na auto!"

„Proč to vykládáš zrovna mně, Roubíček," povídá mu na to Taussig, „copak já to tenkrát vystřelil první z Aurory?"

*

Závod na výrobu hudebních nástrojů Arizma dostal telegram: Urguji naléhavou prosincovou objednávku polnice. Nutně ji musím mít, abych zatroubil k ústupu. Podepsán Husák, Praha - Hrad.

Profesor Heyrovský dostal za úkol zjistit, jaké národnosti byli Adam a Eva. Po půlročním studiu prof. Heyrovský oznámil, že Eva byla nesporně Angličanka. Nabídla v ráji Adamovi jablko a řekla mu „yes". Adam musil být Rus. Běhal totiž s nahým zadkem a domníval se, že je v ráji.

*

Husák se dal před smrtí na padesát let zmrazit s příkazem, aby byl po půlstoletí vzkříšen k životu. Chtěl vědět, jaké budou poměry v budoucnosti. Sotva ožil, zašel do uzenářství, poručil si deset deka šunčičky s vypečeným rohlíčkem a byl příjemně překvapen, když platil jenom dvě koruny deset. U Pinkasů si poručil jednu „hladkou" a byl radostí bez sebe, když ho stála jen osmdesát haléřů. Pak pocítil potřebu se informovat. Zastavil se na rohu v prodejně novin a žádal Rudé Právo. Neměli je a vysvětlili, že se to nevyplácí tisknout pro těch pár komunistů, co jsou v rezervaci.

*

V pražském rozhlase dostali od posluchače otázku, co bylo dřív, zda slepice nebo vejce. Nejzkušenější, nejstarší redaktor po kratším zadumání vysvětlil:

„Dřív? Dřív bylo všechno, i slepice, i vejce..."

*

Na Národní výbor přijde cikán se stížností, že už před šesti lety podal žádost o byt a pořád ještě marně čeká, že nedostane-li příznivé rozhodnutí do zítřka, napíše o tom Leninovi.

— Ale, cikáne, nebláznil Lenin je dávno mrtev!

„Á vy jste mi pěkní páni, rozčiluje se cikán. Když vy ho potřebujete, je Lenin věčně živý. Když ho potřebuju já, je mrtev".

*

Není sporu o tom, že televizi vynašel počátkem století Rus, Anton Antonovič Televizenko. Dá se svědecky prokázat, že v letech 1900—1905 byl viděn, když přenášel obrazy z jizby do jizby.

*

V téže době objevil roentgenový aparát Ivan Ivanovič Roentgenof. Svědkové ho několikrát v neděli viděli, jak honil ženu kolem dači a volal: „Já tě, ty mrcho, prokouk"!

*

LETNÍ OLYMPIJSKÉ HRY V MOSKVĚ ZACHRÁNĚNY!
RUSOVÉ SE STAHUJÍ Z AFGANISTANU!

(Do Pakistanu)

*

Večerní univerzita marx-leninismu, ve zkratce VUML, je mezi nestraníky populárnější pod zkratkou ŠPUK, totiž Škola pro udržení koryta.

*

V bratislavskej krčme dvaja občania posudzujú hospodársku situáciu: „To som zvedavý, čo bysme tu mali, keby neexistovala Rada vzájomnej hospodárskej pomoci?"

„Všetko," znie lakonická odpoveď.

CO JE TO TEN SOCIALISMUS?

Budu vám vyprávět a přijdete na to určitě sami. Je to už dávno, co žil jeden velký muž. Jen mu tak říkali, že byl velký. A ten se jmenoval Lenin. On se vlastně jmenoval Uljanov, ale říkali mu Lenin. A ten měl kamaráda. On to vlastně nebyl jeho kamarád, ale říkali to o něm. Vlastně se ani neměli rádi. A ten se jmenoval Stalin. On se vlastně jmenoval Džugašvili, ale říkali mu Stalin. A ti dva udělali v říjnu revoluci. Ona vlastně nebyla v říjnu, nýbrž v listopadu. Ale v té zemi divů vždycky všechno dlouho trvá, než to dopadne. Ale my říkáme říjnová revoluce, i když byla v listopadu. Hlavně se v ní vraždilo, tak tomu říkáme socialistická. A vlastně to nebyla revoluce...

... ale to je vlastně velikánskej bordel...!

Tak vidíte, že na to přijde každej sám, co to vlastně je ten socialismus!

*

Potkají se v Sovětském svazu dva kostlivci. „Umřel jsi před uskutečněním programu na zlepšení zásobování nebo po němě?" ptá se první. „Já jsem ještě neumřel," zašeptá druhý.

*

Prezident Reagan, spolkový kancléř Kohl a generální tajemník Andropov byli zvědavi, jak dlouho bude trvat hospodářská krize u nich doma — i šli se zeptat do nebe. První přišel na řadu před Všemohoucího Reagan a slyšel odpověď:

— Recese v USA potrvá ještě šest let.

Řekl Reagan: „To už v Bílém domě nebudu."

Kancléř Kohl, uslyšev, že krize v jeho zemi potrvá ještě deset let, si povzdechl: „To už bych v Bonnu nebudu".

Otázal se Hospodina i generální tajemník z Kremlu, kdy konečně skončí na velké Rusi zlé časy?

— Juriji, Juriji, ty budou za vás ještě dlouhou, předlouho, tak dlouho, že tady já už nebudu.

*

S. Kapek při své poslední návštěvě v bratrském Bulharsku volal spěšně informační cestovní kanceláře:

— Prosím vás je Horizont ponorka nebo obyčejná dopravní loď?

„Dopravní loď," zněla stručná odpověď.

— A hrome. Tak se potápíme, zvolá soudruh Kapek.

*

Starý Šmíra přijde do lékařské poradny už dost pozdě odpoledne. Vidí tam spoustu lidí a tak se ptá:

— Bere ještě pan doktor?

„Bere, bere, ale jen v obálce, dědečku," povídá sestra.

---

*

Znáte nový pozdrav neproveřených?
MUF? MUF? (Máš už fleky)

*

„Ach, to jsou těžké časy!" vzdychá sovětský vojín, když odnáší staroměstský orloj.

Pri previerkach sa pýtali cigáňa: „Čo bol váš otec za prvej republiky?"

„Suchotinár!"

„Nie tak myslíme; čo vtedy robil?"

„No, kašlal!"

„Ale to nie," hovorí predseda: „bol fašista, lebo komunista, lebo čo bol, to chceme vedieť!"

„To ste mali skôr povedať!" — Hovorí cigáň: „Komunista bol!"

„A starý otec?"

„Komunista!"

„A prastarý otec?"

„No, tiež komunista!"

„Ale cigáň, predsa vtedy ešte komunizmus nepoznali!"

„Čo by nie!" Bráni sa cigáň: „Už aj vtedy sa kradlo!"

*

Pri previerkach sa pýtali cigána, aká je zásobovacia a vôbec hospodárska situácia. Cigáň hovorí: „Ničoho nemá! Ani masti, ani masa, ani peňazí!"

„Ale to predsa nemôžeš tak hovoriť, keď sa chceš udržať vo strane." Ponúča ho predseda.

„Dobre teda", hovorí cigáň „Budem hovoriť každému, že aj masti aj mása je taká hromada, až po Kristovu vežu!"

„Ale predsa, cigáň, aký si ty komunista, veď Kristus nie je!"

„A maso je!", hovorí cigáň.

*

Zvolili cigáňa za predsedu družstva. V sobotu mal mať prednášku o socializme a komunizme. Sám však nevedel, jak na to. Stretol sa v meste s jedným známym, žiadal ho, aby mu poradil a vysvetlil, čo to je ten socializmus a komunizmus. Ten mu hovorí: „Vidíš, ten tú šesťstotrojku, aj toho, čo z ní vystupuje?"

„Vidím." Hovorí cigáň: „No, vidím." — Hovorí známy: „To je kapitalista, lebo má to auto sám. Keby sme ho mali my dvaja, to by bol socializmus. Keby sme ho mali však všetci, to by bol komunizmus."

Cigáň celý naradostený odchádzal, už sa nemohol dočkať soboty. V sobotu sa však nemal k činu, pozeral stále do okna a naráz zakričí: „Poďte všetci sem a pozrite voni! Vidíte hoť Kdo je toľ?"

„Žobrák!" Hovoria družstevníci. Bol tam náhodou totiž žobrák, ktorý si išiel ešte niečo na čierno vypytlačiť. „Vidíte!" vysvetluje cigáň: „To je kapitalista, nakoľko žobre sám pre seba. Keby sme boli dvaja žobráci, to by bol socializmus. Keď však budeme všetci žobráci, to bude komunizmus!"

*

Pri jednej stranickej schôdzi starý straník sa rozreční: „My voľakedy aj v zime sme museli chodiť bez kabáta a bez šále. A čo vy dnes? Vy už ste aj okabátení aj osálení!"

*

Pri preverkách predseda komisie ukázal cigáňovi fotografiu Husáka a pýta sa: „Toto je kto?"

„Neviem." Odvetí cigáň. Ďalšia fotka Svobodu: „Nepoznám!" Hovorí cigáň. Štrougala: „Nepoznám!" Indru: „Nepoznám!" Tu ale vytiahne cigáň svoje fotky a hovorí: „Toho vy poznáte?" Ti krútia hlavami a hovoria: „Nepoznáme!" „No vidíte, to je predsa, Ježenka Rizo, cymbalista!" Ďalšia fotka: „Nepoznám." Hovorí predseda komisie. „No to je predsa Julko Salaz, husťák!" Hovorí cigáň: „Jaký ste len chytrí. Každý poznáme svoju bandu!"

*

Přišel k prověrce cikán.

„Cikáne, pracovně jsi na výši. Pracuješ prý i na sto procent, ale co takového?"

Jenže cikán vůbec neví, co je to „ideově". A tak mu komise začne vysvětlovat a když pořád nechápe, kdosi řekne: „Co máš takhle kdybys měl pušku a měl si vyvrátit — koho bys zastřelil: Nixona nebo Brežněva?"

„Juj, soudruzi milí, vždyť já ani pušku nemám, ani střílet neumím!"

Po velkém naléhání si však představí, že by vše měl, ale zase se ptá: „A co vy? Koho vy byste zastřelili?"

Komise: „No, samozřejmě Nixona!"

Cikán: „Toť vidíte, já to hned věděl, že ten Brežněv by zbyl na mě!"

*

„Víte, co je to bílá myška?"

???

„Lední medvěd po třetí prověrce!"

*

Ptá se učitelka ve škole dne 28. října:

„Tak co, děti, jaký je dnes den? Jaký svátek?"

Děti sborem: „Velká říjnová socialistická revoluce!" Děti usuzovaly, že v říjnu je asi VŘSR, a tak jim učitelka vše vysvětlila, řekla, že je svátek znárodnění a ptala se dále:

„A kdo nás děti osvobodil z područí Rakousko-Uherska?"

„CARI", zněla odpověď.

(Skutečná událost na jedné škole v Ostravě.)

*

Co je to cholera? — To je soudružská pomoc Sovětského svazu pro řešení bytové otázky.

*

Provádí soudruh Štrougal okružní inspekční cestu po nových „stavbách socialismu" s nezbytnými proslovy k dělnictvu. Rozohní se také na jedné takové stavbě: „Soudruzi, tuto stavbu musíte dokončit co nejdříve — vždyť ji stavíte pro sebe!!" Šeptá mu zezadu vyděšený tajemník: „Soudruhu předsedo, vždyť tohle je stavba věznice!"

*

Přijde soudruh Husák na návštěvu do školy pro debilní děti, a soudružka učitelka se chce vytáhnout: „No tak dětičky, kdopak to přišel, noř" Děti váhají. Namáhá se soudružka učitelka: „No kdopak je to dětičky, no, no?" „Nový žák soudružko učitelko," radují se děti.

*

Potkají se dva straníci, a jeden si trpce stěžuje: „Tak si představ soudruhu, že mě pozvali před prověrkovou komisi, kde se mě zeptali jestli vím, jaký je rozdíl mezi kapitalismem a komunismem. A protože jsem to nevěděl, tak mě vyškrtli ze strany". Těší ho naň ten druhý: „To máš ale štěstí! Já znám jednoho, který ten rozdíl věděl, a vyfasoval zato pět let!"

*

Stojí cikán před prověrkovou komisí. Předseda se ho ptá, zda ví kdo je to Pionýr. „To je ten, co nosí bílou košili a rudý šátek," odpovídá cikán. Předseda je spokojen a klade další otázku, kdo je to Svazák. „To je ten, co nosí modrou košili," nato zase cikán. Chválí ho předseda: „Výborně soudruhu, víš toho hodně, tak nám nakonec ještě řekni, kdo je to komunista!" „To vím nejlépe, to je ten, co mi sebral housle a dal mi do ruky lopatu," odpovídá cikán.

Na vystěhovalecké oddělení pasového referátu VB je pozván „k pohovoru" občan, který si podal žádost o povolení k vystěhování za bratrem do USA. Odůvodňuje svou žádost referentovi VB: „Můj bratr má v USA továrničku, na starou kolenu obluchl, tak chce, abychom ta poslední léta dožili spolu."

Domlouvá mu referent VB: „Vidíte soudruhu, tak napište bratrovi, aby továrničku prodal, a přijel dožít ta poslední léta s Vámi tady v Československu."

Brání se žadatel: „Vy jste mně soudruhu referente asi špatně porozuměl — on bratr nezbláznil, on jenom obluchnul!"

*

Vypravějí si dva referenti ráno v úřadě: „Člověče, já měl dneska v noci strašnej sen." — „Ježišmarjá, že to praskl?" — „Ne. Že to tak zůstalo!"

*

Francouzská a československá sekretářka si navzájem líčí v dopisech nástrahy svých šéfů. Francouzka píše: „Milá Maňenko, můj šéf mi už zase dělal neslušné návrhy. Přinesl krabici višní v čokoládě a slíbil, že mě vezme na víkend do Cannes." Odpovídá jí Maňenka: „Milá Janetko, můj šéf není o nic lepší. Aby dosáhl svých cílů, přinesl mi dnes tři špalky nití a slíbil mi, že mě pustí odpoledne ven do fronty na maso."

*

Vyšla soudružka učitelka s těmi nejmenšími školáky na podzimní vycházku k lesu. A hned v polích uviděla pelášit zajíce. Ptala se dětí: „Děti, podívejte se, co to tam běží?"

Děti: „Medvěd, soudružko učitelko!"

Učitelka: „Ale, děti — dobře se podívejte — to přece není medvěd!"

Děti volají: „Vlk je to! Vlk!"

Učitelka už se zlobí: „No, děti, vždyť ho máme tolikrát v učebnici na obrázku — i ve třídě jsme ho měli na nástěnce."

Děti šťastně: LENIN je to!!!"

*

Při prověrkách v Praze se stalo, že jeden soudruh měl „škraloup" z 21. 8. 1968. Prý se tehdy „projevil". Prověřovaný se brání: „Jak to?" Vždyť jsem jenom šel po Národní třídě, když vtom srazil sovětský tank jakousi babičku. Co jsem měl dělat?! Pomohl jsem tedy ji naložit do osobního auta, které jelo právě kolem — sanitky nejezdily — a pomohl jsem ji dopravit do nemocnice. Nic víc!"

Ale, tak prý to vůbec nebylo! Člen prověřovací komise je nespokojen a říká, ať soudruh pěkně týden přemýšlí, přemítá — a za týden může znovu přijít a říci komisi, jak to vlastně bylo.

Za týden soudruh přijde a povídá: „Tak vám tedy řeknu pravdu! Šel jsem toho 21. 8. a vidím, že nějaké osobní auto povalilo babičku — a najednou se objevil sovětský tank, naložil tu chuděru a ochotně ji odvezl do nemocnice."

„No vidíš, soudruhu, přece sis jen vzpomněl, jak to tehdy doopravdy bylo! Už je to tedy s tebou v pořádku!

Soudruh spokojeně a s ulehčením odešel, ale za malou chvilku se znovu objeví ve dveřích: „Jo, abych nezapomněl, soudruzi, ty díry na Národním muzeu vyklovaly vránymi!"

*

Víte, která je nejdražší řeč na světě? — Česká. Za 2000 slov dostali Češi 6000 sovětských tanků i s municí a posádkou!

V přepychovém hotelu v Tatrách se rozhodli zavést pro zvýšení turistického ruchu striptýz. Po prvním představení návštěvnost klesla na nulu. Svolali poradu, aby zjistili, v čem je chyba. Osvětlení bylo v pořádku, rovněž tak hudba, všechno se zdálo perfektní. Posléze jeden soudruh přišel s otázkou, zda není vada ve výběru striptýzky.

„Vyloučeno, soudruzi, křičel kulturní referent. Dával jsem dobrý pozor. Je to prověřená soudružka, členka strany od roku 1945 a účastnice Slovenského národního povstání!

*

Nastala houbařská sezona a do lesa vyrazil policajt. Našel krásný hřib a říká si pro sebe: „Tady jich přece musí být víc." Rozhlíží se, ale hledá marně. Vytáhne pendrek, bác do hřibu a rozkazuje: „Kde máš kamarády?" Hřibek pochopitelně nic. Rozzuřený policajt pokračuje ve výslechu, až je hřibek na padrť. Sebere rozmlácené kousky, dá je doma na stůl a žena spustí: „Ty darebáku, ty surovče. Co jsi s tím hřibkem dělal?"

— Co bych s ním dělal, vymlouvá se policajt. Uklouzl na umývárně."

*

Sovětští manželé—uprchlíci sní v Traiskirchenu o Kalifornii a San Franciscu, kde — mají to z jisté huby — leží zlato na ulici, jen se shýbnout. A skutečně, sotva přiletí do San Franciska a sestoupí z letadla, vidí manželka na zemi destidolarovou bankovku.

„Hele, podívej se, deset dolarů na zemi."

— Na mou duši, potvrzuje manžel.

„Tak je přece seber", rozkazuje žena.

— Dej mi pokoj, odsekl manžel. Ještě jsme ani neprošli imigrační prohlídkou a už mě honíš do práce!

*

Dotaz na rádio Jerevan: Je to pravda, že Ivanu Iljičovi darovali na 1. máje na Rudém náměstí automobil Volha?

Ano, vcelku je to pravda. Pro přesnost je však třeba dodat, že to nebylo na Rudém náměstí, nýbrž na Náměstí revoluce. Dále je třeba dodat, že to nebyl automobil Volha, ale bicykl Ukrajina. A pro úplnost je třeba dodat, že mu kolo nedarovali, ale ukradli.

*

Na Slovensku se chystají založit Vysokou školu bačovskou. Bude mít čtyři předměty: Vyhánění, zahánění, ruštinu a marx-leninismus.

*

Na auto pohřebního ústavu, které se zastavilo před domem, hulákala paničky ze třetího poschodí: „Tady nikdo neumřel, soudruzi, koukejte jet dál."

„Bydlí tady nějaká paní Nováková", volali na ni funebráci.

„Jó, to jsem já. Proč?"

„Tak nekřičte a pojďte dolů, přivezli jsme vám děti z pionýrského tábora."

*

Na stavbě silnice se potkají dva cestáři, staří známí. „Ale kde se tu bereš", ptá se jeden, „vždyť ty jsi přece byl náměstkem ředitele?"

— Ano, byl. Ale to je ta moje prostořeká huba. Byl jsem náměstkem, žil jsem si báječně, měl jsem nového fiata, krásnou ženu, roztomilou sekretářku, nebyl mi vůbec nic. Ale jednou za mnou přišel předseda KSČ, proč prý jsem nebyl na poslední schůzi stranické organizace. Řekl jsem mu, že kdybych byl věděl, že to je poslední schůze, byl bych bývalo určitě přišel i s manželkou. Potom mě sesadili na místo vedoucího malého oddělení. Roztomilá sekretářka už nebyla. Ale to nic. V kanceláři jsem si pověsil obraz Husáka na jednu stěnu, Bardotku na druhou stěnu. Přišel velitel milice, podíval se na obrazy a rozkázal: dej tu potvoru pryč. Tak jsem sundal Husáka. Za to mě udělali vrátným. Už jsem neměl ani sekretářku, ani auto, žena se se mnou dala rozvést, měl jsem jenom kolo. A zase za mnou jednou přišel velitel závodní stráže, abych to staré kolo u brány uklidil, že přijede sovětská delegace. „To není vůbec zapotřebí", řekl jsem mu. „Já si ten bicykl zamkl." No a to je, proč jsem tady.

*

Soudružka učitelka se ptá žáků, zda vědí, co znamená slovo katastrofa. Hlásí se Pepíček: „Prostě katastrofa je, když nám doma chcípnou králíci." Učitelka opravuje, že není katastrofa, spíš jen neštěstí, katastrofa například je, když spadne letadlo se sovětskou státní delegací.

Po měsíci přichází na inspekci soudruh ředitel a zas dochází na výklad pojmu katastrofa. Pepíček dostává slovo odpovídá: "... ano, soudružko učitelko, katastrofa je, když spadne letadlo se sovětskou státní delegací, ale, ... ano, to není vůbec žádný neštěstí, neštěstí je, když nám doma chcípnou králíci."

*

Jaký je rozdíl mezi Přemyslem Oráčem a řidičem vládního vozu?

Nu, Přemysl Oráč měl voly před sebou.

*

Prochází se po Vltavském nábřeží v Praze starší muž. Zastavil u lavičky, na které seděl mladý manželský pár a pravil:

„Je to dnes krásný pohled na Kreml."

„To přece není Kreml, dědečku, to jsou Hradčany!"

„Ale jděte, mladá paní. Já se vás tedy zeptám; jak jste se jmenovala za svobodna?

*

„Jaký společný prvek má ČSSR a bagančata?"

„Bagančata mají cvoky dole a ČSSR nahoře!"

*

„Víte, jaký je rozdíl mezi Německem východním a západním?"

???

„Východní Německo má Marxe a Západní má Kapitál!"

Přišla komise k odsouzenému na smrt v předvečer popravy, aby vyslechla, jaké má poslední přání. Cokoli dosažitelného mu splní.

— Chtěl bych vstoupit do komunistické strany, oznamuje odsouzenec.

Byli překvapeni, ale dali slovo, je to poslední přání a vzali tedy odsouzence do strany.

„Člověče, co s to udělal za hlbost, říká odsouzenému dozorce věznic. Mohl sis vybrat to nejlepší, šampaňské, šunku, dorty, na posledním přání se nešetří. Jak jen tě mohla napadnout taková hloupost — vstoupit do strany!"

— Víte, chtěl jsem udělat radost svému dědečkovi, omlouvá se odsouzenec. Dědeček říkal, že by se rád dožil toho, aby už byl konečně popraven nějaký komunista!

*

Na ÚV KSČ přišel následující dotaz: Bude zboží, které bylo v Praze k dostání při příležitosti „Světového shromáždění za mír a život, proti jaderné válce" k vidění i v ostatních městech ČSSR?

Odpověď: Ano, výstavka je putovní.

Stojí pán na Václavském náměstí a zvrací. Jde kolem jiný muž, zadumaně na něho pohlédne a po chvíli praví:

„Víš, že se ti, kamaráde, ani nedivím!"

*

Soudce: „Podle čeho soudíte, že byl obžalovaný opilý?"

Svědek: „Třepal kandelábrem, pane soudče."

Soudce: „Proč to považujete za důkaz opilosti?"

Svědek: „On, totiž hledal na zemi Sbornou komandu a díru po titulu mistrů světa."

*

Na staveniště pražského Metra přišla stranická a vládní delegace. Hned na začátku prohlídky je upoutá dělník, který uhání s prázdnými kolečky a za chvilku se opět vrací s prázdnými kolečky.

Když ho potkají podesáté, zastaví upoceného budovatele dotazem, proč pořád jezdí s prázdnými kolečky?

„No, teď nám zdvihli normy tak, že já stačím sotva jezdit — ne už nakládat!"

*

Co je to vlastně anglický horror? Šest Angličanů, šest skleniček s džinem, jedna z nich je otrávená a neví se která. Co je to francouzský horror? Šest Francouzů, šest nádherných slečen, jedna z nich je nakažená a neví se která. Český horror? Šest chlapů v hospodě, jeden z nich je fízl a neví se který. A co je to sovětský horror? Šest obětenců, jeden z nich je vinný a neví se který.

*

Víte, co dělá v Praze mráz, když má Gorbačov v Moskvě projev? Leze na ústředním výboru komunistům po zádech.

*

Otázka rádiu Jerevan: Proč jsou v Sovětském svazu tak oblíbeny špičaté italské polobotky?

Rádio Jerevan odpovídá: Protože se jimi dá zašlápnout šváb i v koutě.

*

Největší škůdci Československa v roce 1983 1) Obaleč modřínový. 2) Povaleč rudý.

*

Široká řeka Volha. Pluje po ní vor, na voru sedí Ivan Ivanyč. Vor uvádí do pohybu žena, která odstrkává vor bidlem. Ze břehu je slyšet hlas: „Ivane Ivanyči, zastav, vystup, posedíme, okurky pojíme, vodky popijeme, pobesedujeme."

Ivan Ivanyč volá: „Kuzmo Kuzmiči, rád bych zastavil, vystoupil, posedět, okurečky pojedl, vodky popil, pobesedoval. Ale jak vidíš, nemohu. Vezu ženu do porodnice!"

*

Kdy bude v Československu komunismus?

Až všichni všechno rozkradou a budou si to půjčovat.

*

Olympijské hry v Los Angeles. Maličký Čechoslovák uchopí kladivo, lehce jím zatočí a vypustí jej daleko za hranici světového rekordu. Při druhém pokusu hodí ještě o patnáct metrů dále. Hlediště šílí, gratulanti vyzvedávají maličkého Čecha na ramena a kdosi se ho ptá:

„Jak je to možný, jak je to možný?"

A maličký Čechoslovák se skromným úsměvem povídá:

„Ale, to nic není. Dejte mi k tomu kladivu ještě srp a vůbec ho nenajdete."

*

Ještě jedna o Brežněvovi v pekle, kam se dostavil, sotva dodýchal. Lucifer se ho táže, do které sekce pekla chce jít, zda do kapitalistické nebo komunistické.

— V čem je rozdíl?, doptává se Brežněv.

„Kapitalistická, to je trest. Tam všechno funguje aspoň na 90 procent. Pořád se smaží, vaří, opékají. Komunistická sekce to je spíš odpočinek. Jednou nemají uhlí, podruhé zas není olej... a když mají uhlí i olej, zase neteče voda na vaření nebo mají vlhké zápalky..."

*

Sešli se v nebi představitelé Svaté stolice, Spojených států, Československa a diskutují o automobilech, které jim Bůh přidělil. Papež je se svým zlatým Rolls Roycem spokojen. Reagan trochu namítá, že dostal jenom Mercedes Benz, jak k tomu přijde. Papež vysvětluje: „To je přece podle zásluh, dostáváte vůz podle toho, jak jste se na zemi starali o svůj lid. Proto dostal Gusta Husák jenom červenou Škodovku."

Husák se nastavané obražuje: „Co já, já na tom nejsem nejhůř. Včera ráno jsem potkal Andropova, jak jel na míši svatou na koloběžce."

„U nás je to teď mnohem lepší," liboval si japonský dělník. „Když pracuji dvanáct hodin, mohu si napsat deset a dostanu je zaplaceny."

„To je přece neuvěřitelné," rozčílil se americký dělník. „Jestliže pracuji dvanáct hodin, musím dostat zaplaceno za dvanáct hodin. No ne?" obrátil se na českého dělníka, „jak je to u vás?"

„U nás je to tak, že pracuji-li šest hodin, mohu si napsat třeba deset nebo dvanáct. To nikdo nekontroluje a vůbec na tom nezáleží."

„To není možné," zvolali unisono americký a japonský dělník.

„Proč by ne?" odpověděl jim český kolega. „Ať totiž napíši šest, deset nebo dvanáct, oni mi stejně zaplatí jenom za tři hodiny."

*

Domovní důvěrník z Budečské ulice na Vinohradech potká na ulici ženu, partaj z domu, která veze na kočárku televizi. „A kampak, soudružko, s tou televizí? Rozbila se vám?"

„Ale ne," odpovídá paní. „Vezu ji do kostela ke zpovědi. Ona totiž furt jenom lže."

*

Američan líčí, který byl nejšťastnější v jeho životě. Bylo to tenkrát, když byl večer doma sám, manželka hrála u sousedů bridž, děti byly na výletě v Paříži, mohl si nerušeně vybírat ze čtyřiceti programů televize, popíjet pivo, kouřit Marlborough a uvažovat o dovolené. Někdo zazvonil u dveří, šel otevřít a tam krásná slečna mu oznámila, že vyhrál 200 000 dolarů. „To byl můj nejšťastnější den v životě."

Francouz měl podobný osud. Taky byl sám, žena klevetila u sousedů, děti byly u moře, popíjel burgundské, kouřil Gitanes, vybíral si z osmnácti pořadů televize, když zazvonil telefon a oznámil mu, že vyhrál vilu na venkově. „To byl můj nejšťastnější den v životě."

„No," povídá Rus, „u mne to bylo tak. Ležel jsem v posteli, protože v televizi zase nebylo nic pořádného k vidění, občas jsem si ukroutil papirosu. Denní dávku vodky jsem už dávno vypil, přemýšlel, zda není v kuchyni něco k snědku. V kuchyni manželka se pokoušela ze starých šatů přešít nové, děti byly se školou na brigádě. V tom někdo zazvoní u dveří. Otevřu, přede mnou dva páni v černém a táží se: „Bydlí tu Ušakov?" Vzpamatoval jsem se a rychle jim řekl, že ne, že Ušakov bydlí o poschodí výš. Odešli - a to byl nejšťastnější den v mém životě."

*

Gorbačov navštívil továrnu, zastavil se u soustruhu, obsluhovaného soudruhem Prudkovem, a navázal rozhovor: „Soudruhu Prudkove, mohl bys pracovat, kdybys měl v sobě štamprle vodky?"

„Mohl," odpověděl Prudkov.

„A mohl bys pracovat, kdybys měl v sobě půl litru?" vyzvídal Gorbačov.

„Mohl," odpověděl lakonicky Prudkov.

„A mohl bys pracovat, kdybys měl v sobě litr vodky?"

Prudkov se rozčílil: „Copak nevidíte, že pracuju?"

---

*

Když konference na nejvyšší úrovni ve Washingtonu skončila nezdarem, rozzlobil se Všemohoucí Bůh a poslal archanděla Gabriela na Zem. Archanděl Gabriel se státníkům zjevil ve snu a oznámil: „Protože jste se na ničem nedohodli, pohněvali jste Pána. Běžte domů a vězte, že za týden bude konec světa." Reagan ihned svolal obě komory kongresu, zmobilizoval televizní stanice a oznámil národu: „Mám převelice smutnou zprávu. Za týden bude konec světa. Schvalte zákon, že se smí rozdělit zlatý poklad Spojených států mezi chudé Američany, aby si mohli něco užít." Gorbačov už za letu do Kremlu nařídil, aby se ihned vyvezly na ulici sudy zabavené vodky a jiného alkoholu a v televizi oznámil tragickou zprávu o konci světa a dal si Nejvyšším sovětem schválit rozdělování pití. Když přiletěl Husák do Prahy, taky dal svolat zákonodárné sbory a i on promluvil k národu televizi. Prohlásil: „Mám pro vás všechny, soudruzi a soudružky, drazí spoluobčané, velmi, velmi radostnou zprávu. Perestrojka nebude, perestrojka se konat nebude..."

*

V Moskvě byl Brežněvovi na sjezdu kolchozníků představen stařičký, zasloužilý chovatel odkudsi ze Sibiře. Leonid s ním družně promluvil a závěrem se stařičkého, zasloužilého kolchozníka zeptal, jaké má přání, že by mu je rád splnil.

Kolchozník otálel, vymlouval se, že zásluhou strany a vlády má všeho dost, že nic nepotřebuje. Ale když Brežněv naléhal, osmělil se a šeptal: „Nataša a já, kdyby to bylo možné, malou daču s kouskem zahrádky, už dlouho tady nebudeme....." Brežněv kývl na tajemníka, poklepal kolchozníkovi na rameno a ujistil ho, že už je přání splněno.

Za rok zase sjezd kolchozníků v Moskvě, zase stařičký, zasloužilý chovatel ze Sibiře, Brežněv k němu z dáli kráčí s napřaženou rukou, poptává se po zdraví a zase vyzývá, jaké má přání, že mu je splní. Kolchozník opět vzdává chválu straně a vládě, ale když Leonid nedá jinak, opakuje: „Nataša a já, kdyby to bylo možné, malou daču s kouskem zahrádky, už dlouho tady nebudeme....". Brežněv se tázavě zadívá na tajemníka, ten odskočí, přiběhne s výtiskem rok staré Pravdy, kde je na první stránce kolchozník s Natašou před malou dačou s kouskem zahrádky. Brežněv ukazuje noviny zasloužilému chovateli a s bolestným výrazem v obličeji mu říká: „Soudruhu, velice jsi mě zarmoutil. Zasloužilý chovatel, vzorný pracovník a nečteš stranický tisk!"

*

Praha - babička svačí - náhle se ozve dělová salva. „Co se děje?" ptá se babička.

„Ale přijel Gorbačov."

Za několik okamžiků další dělová salva. „Co se to zase děje?" ptá se babička už podrážděně.

„No Gorbačov přijel, babi."

„A to ho ti troubové napoprvé netrefili?"

*

Jaký je rozdíl mezi Dubčekem a Gorbačovem? Žádný, ale Gorbačov to ještě neví.

*

Náčelník svolá podřízené policajty a oznamuje, že v 11.48 hodin mají akci. Soudruhům, kteří mají digitálky, vysvětluje: 11.48 to je pendrek, pendrek, židlička a sněhulák.

After the hunt: President Tilo, of Yugoslavia, stands with five boars he and foreign di
Karadjorjdevo, Yugoslavia.

SMH 12.12.77
diplomats killed in

REPORTÁŽ Z JEDNÉ ZEMĚ

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

"Na ulici vyhazují především politicky "nespolehlivé". Tuto armádu zoufalých lidí... rozmnožuje masa ožebračených rolníků a tisíce drobných živnostníků. Tisíce dělníků je nuceno bezplatně pracovat na stavbě t.zv. "klíčových objektů", t.j. různých strategických objektů a podniků, určených pro vojenskou výrobu...

Aby se-/vládci země/ udrželi u moci, vytvářeji nyní v rámci svého gestapáckého aparátu zvlášť privilegovanou kastu. Jsou to především příslušníci - /tajné státní policie/ -, špičky ministerstva vnitra a zahraničních věcí, spravedlnosti a ostatních ministerstev, jakož i celá síť různých dozorců a konfidentů. Zároveň celý svůj aparát čistí od každého, sebeméně podezřelého člověka. Roku 1951 bylo ze státního aparátu vyhozeno kolem 130.000 úředníků...

Na hnutí odporu se hojně podílí také mládež, které by - /vládci země/ - chtěli využít pro své válečné plány především."

Hádejte, o kterou zemi jde a kde reportáž vyšla!

/[illegible], Práce, o Jugoslávii./

29/9/52

212

TURISTICKÝ HOSTINEC

Americký Slovák zastavil sa v reštaurácii v Kútoch, ktorá mala na dverách napísané: Tu sa hovori po anglicky, francúzsky, nemecky a taliansky. Vojde dnu a povie:

— Do you speak English?

Nič.

Sprechen sie deutsch?

Nič.

— Parlez-vous francais?

Nič.

Napálilo to host'a a vybuchne po záhorácky: Kto tu potom hovorí po anglicky a francúzsky?

— Ti hostia medzi sebou.

HYMNA

— Viete, aká je moravska hymna?

— Viem. Prestávka medzi českou a slovenskou hymnou.

LUSTRÁCIA

Nové previerky bývalých funkcionárov sa volajú lustrácie. Pýtajú sa na takej lustrácii bývalého okresného predsedu komunistickej strany:

— Súhlasíš so všetkým, čo čítaš v novinách?

— Súhlasím.

— Aj s tým, čo je v televízii?

— Súhlasím.

— A čo, ty nemáš aj svoj vlastný názor?

— Mám, ale ja s ním nésúhlasím.

NÁKUPY

Babka si spomína na staré časy, ako bolo dobre s nákupmi.

— Ked' som za Slovenského štátu urobila za sto korún nákup, ledva som sa s ním dovliekla domov. Teraz som urobila nákup za stovku a vyletela som s ním na štvrté poschodie ako strela.

KRESBY NA TÉTO STRANĚ: JAN VYDRA, JIŘÍ LOCHMAN, DALIBOR VLICH, MARCEL VANEK

Ja žijem v socializme, môj šéf však v luxusnom socializme.

Dnešná križová cesta – to je cesta v socializme.

Predtým sme hladali cestu k socializmu, dnes hladáme, ako z neho uniknúť.

DVE PRESTAVBY

Pred rokom: Krok dopredu, dva kroky dozadu, letmý pohľad na Západ, hlboký úklon na východ.

Teraz: Krok dopredu, dva kroky dozadu, letmý pohľad na Východ, hlboký úklon na Západ.

Jaký je rozdíl mezi Mitterandem a Jaruzelskim?
- Mitterand je si jist, že má ve vládě několik komunistů.

Před trafikou: Máte "Perspektivy"? - Nemáme.
- "Život Varšavy?" - Už není.
- "Republiku?" - Vyprodaná!

Co je obložený chlebíček à la Polonaise? - Jeden lístek na maso mezi dvěma poukázkami na chleba.

Drai se občan do polského rozhlasu a chtěl promluvit k světu. Když vytrvale prosil a žadonil, pustili ho konečně k mikrofonu: Ale jenom jedno jediné slovo, občane! - To stačí. P-O-M-Ó-Ó-Ó-Cl

ČLOVĚČE, *ať jdu kam jdu, vždycky nakonec skončím na Václaváku...*

V socializme je krádež najčastejšou formou vlastnictva.

On je presvedčený ateista, lebo nič na svete nie je mu sväté.

DEFINICE POLITICKÝCH SYSTÉMŮ:

KOMUNISMUS — Máte dvě krávy. Vláda vám je obě vezme a dá vám část jejich mléka.

SOCIALISMUS — Máte dvě krávy. Vláda vám vezme jednu z nich a dá ji vašemu sousedovi.

FAŠISMUS — Máte dvě krávy. Vláda vám vezme obě a prodá vám mléko.

NACISMUS — Máte dvě krávy. Vláda si vezme obě a zastřelí vás.

BYROKRACIE — Máte dvě krávy. Vláda si vezme obě, zastřelí jednu, druhou podojí a pak mléko vyleje do odpadu.

KAPITALISMUS — Máte dvě krávy. Jednu prodáte a koupíte býka.

V KOMUNIZME A MOŽNO I TERAZ

1. Nemysli!
2. Ak myslíš, nehovor!
3. Keď myslíš a hovoríš, tak nepíš!
4. Keď myslíš, hovoríš a píšeš, tak sa nepodpisuj!
5. Keď myslíš, hovoríš, píšeš a sa podpisuješ, potom sa nečuduj!

A: — Viete o tom, že vedeckému odboru sovietskeho KGB podarilo sa identifikovať egyptskú múmiu Ramsesa Piateho?
B: — Neviem, ako to urobili, keď sa to doteraz nepodarilo ani nemeckým, ani americkým archeológom.
A: — Jednoducho. Múmia sa priznala.

DVA VTIPY Z ROZPADAJÍCÍHO SE SSSR: Babička govorí vnuku: "Za Lenina, Toljo, to bylo jako v podzemní dráze. Svítila jedna lampa, ostatek se utápěl v temnotách. A za Stalina to bylo jako v elektrice, někteří seděli, zbytek stál." - A teď, za soudruha Gorbačova?" ptá se zvídavý vnouček. "Nu, za soudruha Gorbačova je to jako v taxíku. Čím dál jedeš, tím je to dražší." Také druhá anekdota si bere na mušku perestrojku. Kolchozník se ptá Stalina: "Vystavěls něco, Staline?" - "Ne!" - Kolchozník jde za Brežněvem: "Tys taky jistě nic nepostavil, že ne, Leonide?" - "Ne!" I navštíví kolchozník Michaila Sergejeviče: "Podívej se, Míšo, Stalin ani Brežněv nic nepostavili. Co chceš tedy přestavovat?" ++

Husák se dal na spisovatelství. Napsal první knihu a to z prostředí hudebního a nazval ji 'Od basy k čelu, druhou z oboru sportovního 'Jak jsem vyběhl s dělnickou třídou'. Třetí dílo je ze života sexuálního - název 'Tisíc polibků s Brežněvem'. A celá trilogie nese název 'Stařec a moře nas.....

*

Sejdou se Američan, Rus a Čechoslovák a hádají se, kdo z nich má nejlepší ozvěnu. Rus povídá: "Já zařvu Gorbačov a 14 dní se ozývá of, of."

"To je toho," Američan na to. "Když zařveme Reagan, měsíc se ozývá gan, gan, gan."

"Tož vám řeknu, pánové, že jste oba vedle, jak ta jedle", pravil Čechoslovák. "To my v pětačtyřicátém řvali Svoboda! Svoboda! a dodnes se nám ozývá da, da, da."

(Právě nám došlo od Kalicha. Red.)

Čemu se v Sovětech smějí

Učitel: "Co je komunista?"

Žák: "Komunista je ten, kdo studuje Marxe a Lenina."

Učitel: "Co je protikomunista?"

Žák: "Protikomunista je ten, kdo studuje Marxe a Lenina a porozumí jim."

* * *

Učitel: "Popište USA."

Žák: "V USA kapitalisté utiskují lid. Polovina dělníků jsou nezaměstnaní a všichni lidé žijí v děsné bídě."

Učitel: "Co je cílem Sovětského svazu!"

Žák: "Dostihnout Spojené státy."

— Marta Čepičková, dcera Klémy, vystoupila z komunistické strany (ČSSR).

WASHINGTON - USA

Bývalý president Reagan vzpomínal na svou charakterizaci Sovětského svazu, jako "Ďábelské říše", v r. 1983 a řekl, že prostě říkal úplnou pravdu.

Reagan vzpomněl na tuto kontroverzi během své řeči v Hudsonově ústavu, který ho odměnil cenou Jamese Doolittla za vynikající přispění k národní bezpečnostní ochraně.

Přijímaje tuto cenu, Reagan všem připomněl, jak byl za svůj pevný politický postoj kritizován.

"Vzpomínáte si jak bylo Reaganovo vojenské zbrojení nebezpečnou hrozbou k zvýšení napětí v Sovětském svazu?" tázal se. "Vzpomínáte si jak rozhodnutí zmodernizovat Pershing a létající rakety v západní Evropě měly údajně podminovat významné vyjednávání se Sověty?"

Reagan řekl, že neodpustitelná, v očích kritiků, byla jeho tvrdá slova.

"Vzpomínáte si, že před několika lety jsem poznamenal, že komunismus je na cestě k hromadě popela historie, a že i nyní můžeme pozorovat jeho poslední smutnou kapitolu?", tázal se a přidal, "Který blázen mohl něco takového říci?"

Na to pokračoval dále: "Nejhorší ze všeho byla ta dvě jednoduchá slova, 'Ďábelská říše,' která zavinila to 'kritické pobouření'."

D. Hlasatel 5/12/91

ně z Anglie./--V ČSSR se pěstují tři druhy lásky: Láska zákeřná-za keřem. Láska závratná-za vraty. Láska nepochopitelná-k Sovětskému svazu.

... a jeden z Prahy:

"Šéfe, co je to ta přestavba společnosti?"
"No, jak bych ti to vysvětlil, " povídá vedoucí: "Tady vidíš dva kyble. Jeden je prázdný a ve druhém vidíš hřebíky."
"Ale šéfe, já to pořád nemůžu pochopit."
"Tak je přesyp, " radí vedoucí.
"Ale já pořád nic nechápu, vždyť je tu stále jeden kbelík plný a druhý prázdný!"
"No právě, ALE TEN RACHOT!"

/Od našeho čtenáře/

Soudružka Hodinová-Hotelová-Spůrná řekla: "Dědeček a babička, ujídají chlebíčka. Babička a dědeček ujídají chlebíček".

Chňoupek se uchňoupal: "Žádáme Čechoameričany, aby psali krátké dopisy. Máme málo censorů"!

Rudý president a diktátor z Etiopie Mengistu Haile Mariam zvolal: "Neposílejte nám trička! Pošlete zbraně! Potřebujeme je na rebelující Habešany na severu naší země"!

Návštěvníci Západního Německa: "Tam ve výrobě nejvíce vydělávají továrny na bílé prapory

Chruščov jednou žvanil: "My vás pohřbíme! A už hnedle je to v sousedství. - Když toto neřekli, tak si to asi mysleli.

Rády si s Husákem navzájem dali,
oba se pak z toho radovali.
Cítí však mocné pohnutí:
vždyt nebylo žádné vyhnutí.

"Nic si z toho nedělejte, pane Kohn, že je to tu v tý mátůžce Moskvě pro vás tak špatný. Uvědoměj si ale, že se přece zpívá: "Žije, žije duch slovanský, Žid bude na věky! "

Jára Kohout

Z Polska:

Dva kamarádi se potkají ve Varšavě. «Co děláš?» – «Jedu kupovat maso». – «Kam jedeš?» – «Do Katovic». – «Copak tam mají maso?» – «Ne, maso mají tady ve Varšavě, ale fronta na ně začíná v Katovicích».

Vláda přikázala prodejnám masa, aby ve výkladech byl stále vystaven aspoň jeden vuřt. Prý proto, aby před nimi nestáli lidé fronty na kachlíčky.

Soudruha Gierka milují nejvíc malé děti. Zbavil mléko škraloupů.

Z NDR:

Proč má Neues Deutschland tak velký formát?
Aby nebylo vidět nádivu, který ho čte.

Co se stane, když policají spolkne mouchu?
Celkem nic. Má jen v žaludku o trochu víc mozkové hmoty než v hlavě.

Neplačte moji drazí,
neplačte, že Vám odcházím.
Odnesl ji vánek,
nechť má hluboký spánek.

Ve jménu i syna,
i Stalina i Lenina,
rodte se podle Mičurina.

Oznamujeme všem známým, příbuzným a přátelům, že nás dne 17. listopadu 1989 navždy opustila sestra, matka a babička

Vedoucí úloha KSČ

Zemřela náhle, ale po dlouhé těžké nemoci v nedožitých 42 letech.

Pohřeb se bude konat v urnách ve všech volebních místnostech dne 8. a 9. června 1990 v celé ČSFR

Zarmoucení pozůstalí:

Miloš Jakeš
Vasil Biľak
Alois Indra
a ostatní příbuzní

Navrhl M. Burda – Havlovice n / Úpou

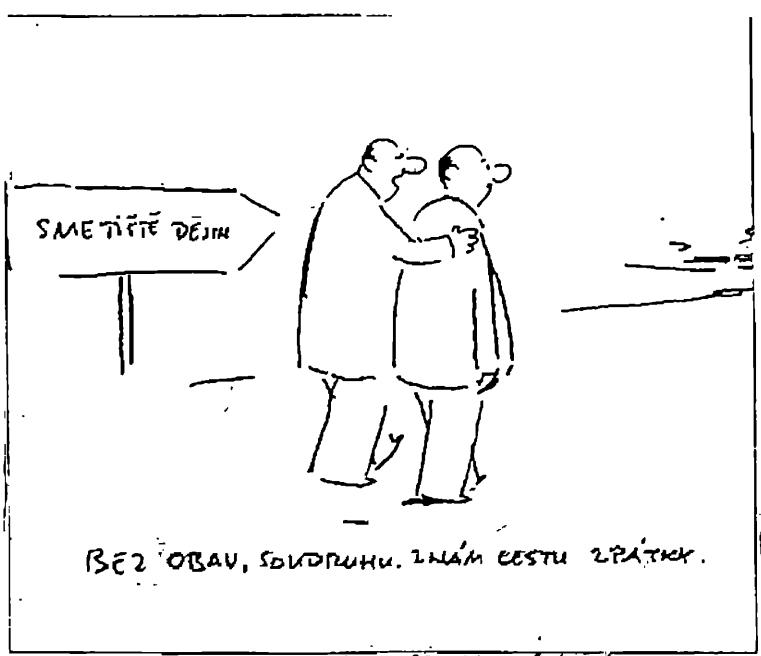

216

anekdoTÁrium

dnes masově zásobovací

Zatímco problémům jablek jsme již věnovali svou pozornost, postupně rozšiřujeme své obzory i na jiné zboží. Sortiment, jak hlásí ministerstvo zásobování, je v nás nepřeberný. Maso je samozřejmě na prvním místě.

Babička přijde k nádražní pokladně a praví: "Prosímvás, pane dráha, jeden lístek do Brzky" – "Jak, babičko?" "Do Brzka, říkám vám to po česku." – "Nojo, babičko, ale vono žádný Brzko neexistuje." "A japa by neexistovalo, dyť sám soudruh prezident říkal včera na televizi, že v BRZKU bude masa dost!"

"A jestlipak víte, proč vyšlo nařízení, že Mamy musejí být nejméně 1 km od nebe?" "Aby ne ty dvě fronty nepopraly."

Ministr výživy nařídil, vyčetřit, proč je nedostatek hovězího. Za týden mu příslušný soudruh hlásí:

"Soudruhu ministře, u různém sortimentu jsme se rozhodli rozdělit Mamy na specializované prodejny. Vepřové se teď prodává ve Vepřně, telecí v Telně, ryby v Rybně. Jen na hovězí jsme ještě nevymysleli jméno prodejny. Proto ho nemůžeme prodávat."

R. 2020, ve vyspělé fázi komunismu. Dědeček vykládá vnukům, jak se úpělo za socialismu. "Milé děti, to ani nevíte, jaká to byla hrůza, lidé strávili každý den několik hodin ve frontě." "Jé, dědo, co to byly fronty?" "No to byly takový dlouhý řady lidí a ty lidi čekali na maso." "Ach, to bylo strašný, jo a dědečku, co to bylo to maso?"

To není legrace

Jaký je v reálném socialismu poměr mezi prací a mzdou?
Dělník dělá, jako by pracoval a stát dělá, jako by ho platil.

Zákazník: Nemáte banány?
Prodavač: Banány nemají vedle. My nemáme trenýrky.

Babička u řezníka: Máte zadní hovězí? – Ne. – Telecí? – Ne. – A jehněčí? – Taky ne. – A játra? – Nemáme, ale řeknete mi, kolik je vám let? – Osmdesát. – Osmdesát? Ale to máte na ta léta ještě výbornou paměť.

Sovětská jednotka dočasnosti: Jeden furt.

Víte, co je to Soubor opatření?
>
To je koza, která se má živit jako králík a dojit jako kráva.

Konfidentská (1918–19)

Napsali Nešvera a Hašler
Zpívá se jako „Zachovej nám, Hospodine ..."

Synu, uč se konfidentem,
to je dobré řemeslo;
zeptej se jen mnohých žertem,
kolik jim to vyneslo.
Dělali to mnozí páni
zaplacení od kousku:
je to čestné zaměstnání –
ale jenom v Rakousku.

Nemusíš moc plýtvat slovy
ani hledat protekci,
dojdeš si jen ke Klímovi
tam na c. k. direkci.
Bratra nebo sestřenici
prodáš jim tam za zlatku,
Klíma jim dá šibenici
nebo je dá do chládku.

Kup si pěknou trikolóru,
nauč se „Hej, Slované!",
proti vládě rečni v sboru
(tobě se nic nestane).
Můžeš třeba někde v radě
na Františka nadávat,
svádět lidi k velezradě –
a při tom je udávat.

Hledej zrádce v monarchii
bez velkého rámusu,
dodávej je policii
tři koruny od kusu.
Můžeš též, když budeš chtíti,
prodat svoje soudruhy –
a tak budeš jistě míti
o Rakousko zásluhy.

Zachovej nám, Hospodine,
policejní archivy;
dej, ať z nich se naučíme,
co se dělo za divy.
Máme právo všechno zvědět,
ničeho se neděsit:
potom aspoň budem vědět,
koho máme oběsit!

Karel Hašler
v dobové kresbě

HAIKU K. TRINKEWITZE

Vlastně se divím, že revoluce požírá své děti. Většinou jsou na blití.

Revoluce začíná erupcí. A končí korupcí.

Mluví se o konci komunismu. Ten má ale dva konce - jako každý obušek.

Jejich hodiny šly pozadu: protože měli špinavé ručičky.

Začalo to s Janem Drdou. Nejen proto, že tu hru napsal, ale také proto, že jeho politický a snad lidský profil je při nejmenším kontroverzní. Jak uvedl A. C. Nor v prvním díle svých pamětí *Život nebyl sen*, za Protektorátu patřil spolu s Václavem Řezáčem mezi nejprivilegovanější členy Syndikátu českých spisovatelů. Hned po skončení Druhé světové války udělal v Syndikátu puč, vyhlásil Revoluční výbor a sám sebe jedním z mluvčích Syndikátu. Současně začal s vylučováním. Odpověděl mu tehdy 76letý Karel Schempflug, nepochybně jeden z nejsvětlejších zjevů své generace: Cituji A. C. Nora (str. 451) *Řekl asi: „Pánové Drdo a Řezáči, to čeho jste se dnes dopustili, zůstane skvrnou na cti českých spisovatelů a bude jim k hanbě, protože je to čirý gestapismus..." A rezignoval.*

Ale tento celkem hnusný člověk Jan Drda napsal alespoň dvě hezké věci *Městečko na dlani* a *Hrátky s čertem*. Nechceme sami sebe připravit o hodnotná díla, bylo by nemoudré zavrhnout literární práce, i když jejich autorem je člověk, kterým opovrhujeme. Proto jsme se rozhodli *Hrátky s čertem* - ostatně už po druhé - hrát. A naši diváci, soudě podle reakce, s námi souhlasili.

JOSEF ČERMÁK, SATELLITE, KANADA, 4.5.1995

2/ K postavě Jana Drdy: Je také pravdou, že Jan Drda ostře vystoupil proti invazi do Československa v roce 1968, což nebylo nic neobvyklého (to tehdy dělal každý, včetně Husáka), ale Drda z tohoto postoje neslevil. Díky tomu přišel o všechna svá privilegia a zemřel uštván a v zapomenutí (pozn. A. Březina).

3/ Novému divadlu přišel fax od českého velvyslance inženýra Stanislava Chylka tohoto znění:

V souvislosti s vzácným výročím Nového divadla dovolte, abych poděkoval všem, kdo přispěli k jeho krásným a uznávaným výsledkům, kdo se prostřednictvím tohoto divadla podíleli na šíření české kultury v Kanadě.

Do budoucích let přeji všem členům divadla a jeho příznivcům - jeho milujícímu publiku - mnoho krásných společných zážitků a lásku k umění, které pomáhá porozumění mezi lidmi.

Stanislav Chýlek - velvyslanec ČR

Víte, proč se socialismus ukázal jako éra elektřiny? Do práce se chodilo s odporem, na plat se čekalo s napětím a vedení se nesmělo dotknout.

AFORISMY Z ČSSR

Byla by to poučná věda: historie neuskutečněných plánů do budoucna.

* * *

Socialismus je vývoj. Vývoj je pohyb. Pohyb je změna. Změna je život. Život je pes.

* * *

Kolo dějin nelze vrátit zpět... obzvláště ne tehdy, když zajede do škarpy.

* * *

Všechny -ismy v umění jsou směrem, v socrealismu směrnicí.

Co sú nepriatelia socializmu? Juro, leto, jesoň, zima a imperializmus!

Aký je základný rozdiel medzi socializmom a kapitalizmom? V kapitalizme je človek vykorisťovaný človekom, v socializme je to naopak!

Existuje v socializme nerovnoprávnosť? Zásadne nerovnoprávnosť, známa z kapitalizmu, je v socializme úplne zlikvidovaná. Je však pravda, že existujú ľudia a skupiny, ktoré sú rovnoprávnejšie než ti ostatní!

VÁCLAV HONS

ÚNOR (úryvek)

A PÁNI OD KAPITÁLU MÍCHALI
KARTY OBUDU
V ŠENKOVNĚ INTRIK PŘÍMO
NA SUDU
NA SUDU S PRACHEM JENŽ
SE NÁHLE VZNAL
A PÁNY OD KAPITÁLU V TU
RÁNU SPOLYKAL
UŽ NENÍ TU ŠARM A NENÍ
ETIKETA
ZŘETELNĚ JE UŽ SLYŠET ZÁNIK
SVĚTA
SVĚTA NEVDĚKU SVĚTA
PENDREKŮ
SVĚTA ZBIČOVANÝCH LIDÍ
V POKLEKU
SVĚTA SKRČENÝCH SVĚTA
ČTVRCENÝCH
PADÁ A PADÁ NA ŘEČNÍKA
ÚNOROVÝ SNÍH
KDE JE TO PEVNÉ MOCNÉ SLOVO
KDE JE TO SLOVO
GOTTWALDOVO
JE MEZI NÁMI I JE V NÁS
A DÁL BDÍ V NÁS
GOTTWALDŮV HLAS

Ze sbírky Revoluční triloge (Únor — Byl tenkrát v zemi máj — Lenin), 318 stran, náklad 2000 výtisků, v reprezentativní úpravě vydalo nakladatelství MF roku 1978.

218

HUMOR Z ČESKOSLOVENSKA

Slečno, pojd'te se mnou, ukáži vám svoji sbírku pendreků.

*

Pane předsedo, ta kráva mi řekla "soudružko".

* 22/7/1990

Doktor věd.

Postavil si jeden doktor věd, garáž, do níž nikdy nemoh' vjet. Dumal až našel vysvětlení: zapomněl totiž při stavění na jednu z dvou Euklidových vět.

*

Leonid Brežněv.

Řekl jednou Leonid Brežněv podivně zjihnuv a zněžněv: "Já odjakživa jedinou mám snahu, krví necht' rudnou raději vody Váhu, Vltav a Dunajů než Něv".

*

Národních umělců číst nesmysly si člověk radši rozmyslí. Jako když žvýkáš lejno nebo štěrk, Váš Johann Gutenberg.

*

Poražené protivníky lze buď šanovat nebo olšanovat.

*

Nedotknutelní bývali i u nás. Každý se jich štítil. Třebaže se od ostatních neliší. Jen na rozdíl od Indie, patřili k té kastě nejvyšší.

*

Podzemní organizace mají nejvíc členů na hřbitově.

*

Včera došlo na Václavském náměstí k provokační akci. Vůbec nic "se stalo" nestalo a nikdo nepřišel. Jak oznámil ministr vnitra, celá událost bude důkladně prošetřena.

*

Miloš Jakeš podává pomocnou ruku všem, kdo ho chtějí vytáhnout.

Mne nejvíc pobavila internacionální pomoc našim neostalinistům, která tentokrát přišla z Rakouska v podobě Zdenka Mlynáře.

*

Spisovatelé nám píší, "ještě spíme na Dobříši".

*

Právo Rudé vychází a vycházet bude. Nelze lehce přesvědčit marxistické bohy, že lež konec konců má krátké nohy.

*

Neslyšeli jsme pravdu celé roky ale nyní máme mnoho krásných perspektiv. Kéž by si exil ponechal své socialistické cvoky my bychom raději ohtěli kapitalistický kolektiv.

Od Michalskej brány kráčajú po bratislavskom korze k Dunaju dvaja komunistickí novinári s nakrúcacími aparátmi na krku a zaslavujú deti. Tak sa zastavili pri sedemročnom Ferkovi a pýtajú sa ho:

– Ferko, čím chceš byť, keď už budeš veľký?

– **Politickým emigrantom!** – pohotove odpovie chlapec.

Husák prišiel na Slovensku prežiť dovolenku. A zachcelo sa mu pokecať si s Dr. Vasilom Bilakom. Ako tak zvonil pred jeho dvormi, videl na nich vizitku: „Vasil Bilak Ing". Keď sa zvítajú, opýta sa ho Husák:

– Ako si prišiel k tomuto titulu?

– To nie je titul, to je len skratka.

– A aká skratka?

–Nuž hlavne, nožnice, gombíkyl...

– Prečo nezúri pohroma AIDS medzi eštonbákmi?

–Lebo ich nikto nemá rád a nechce ich milovať!

A prečo nezúri AIDS, táto metla nášho storočia v Sovietskom Rusku a v Japonsku?

– Lebo Rusko je ešte len v 19. storočí a Japonsko už v 21 storočí.

Pri prijímaní do zamestnania pýta sa riaditeľ:
— Ako dlho ste boli na svojom poslednom mieste?
— Pätnásť rokov.
— To je dobré odporúčanie. A smiem vedieť, prečo ste odišli?
— Prezident republiky mi udelil milosť.

219

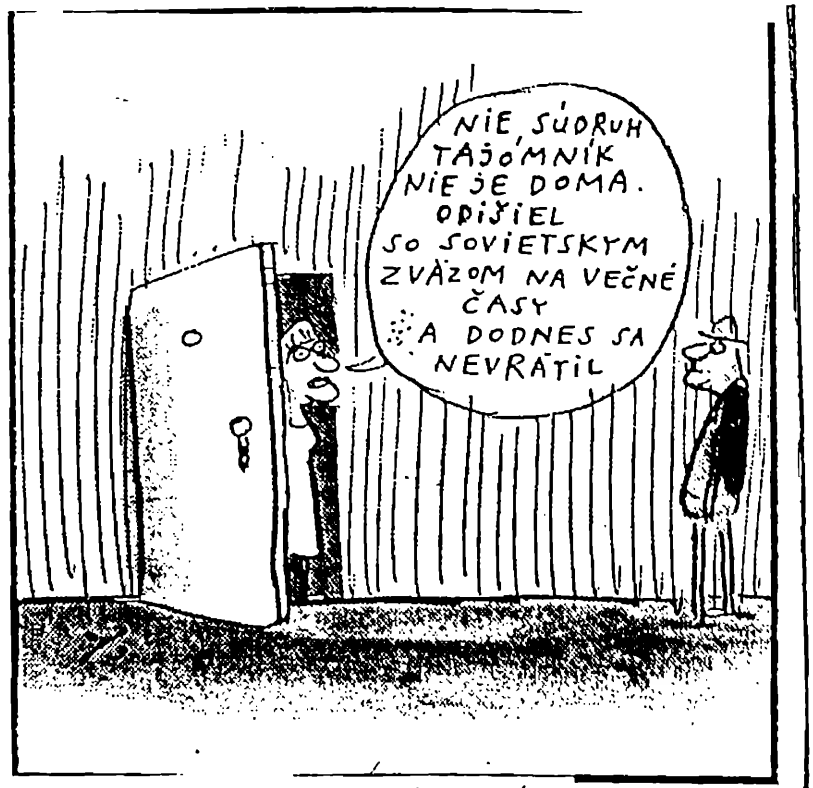

MOSTY Kresba Fedor Vico

Na hranici se potkají polský a ruský pašerák. V křoví objeví ukrytý kufr, který nikomu z nich nepatří. Obsahuje zlato a šperky. "Rozdělíme se o to jako dobří socialističtí bratři," navrhne Rus. "Proboha, jen to ne!" zvolá Polák a dodá: "Rozdělme se pěkně fifty-fifty - napůl!"

*

25.5.90.

Otrávený osten

V desátém čísle Nového dikobrazu jsme opět mohli nalézt otrávený dikobrazí osten zaměřený na Poledni Expres v podobě dopisu čtenáře z Prahy, který Expres srovnává s fašistickým plátkem v době okupace. Asi to má prostě dikobrazí redakce zapotřebí se o Expres otírat a uveřejňovat podobné dopisy čtenářů. Asi z nedostatku fantazie či jiných námětů.

Mně osobně je ovšem jasné, že z jejich strany jde pouze o závist popularity poledního listu. Přavlečení kabátu z Dikobrazu na Nový dikobraz se totiž moc nepovedlo, noví autoři jsou v podstatě téměř totožní se starými. Jejich vtipy mne nějak nemohou rozesmát, většinou nejde o vtipy, ale o různá konstatování daného stavu věcí. Za dob totality se prostě Dikobrazu dařilo víc, stačil pouhý náznak kritiky režimu a popularita byla tu.

Takže, milý Nový dikobraze, pokračuj si klidně ve svých výpadech, nad tvé přízemní vtipy jsem už navždy povznesen. Zřejmě jsi ještě natolik mladý, že jsi nedorostl v partnera pro dialog.

Možná tě bude ještě zajímat, že já osobně jsem předplatné na Nový dikobraz zrušil už před čtrnácti dny, kdy mi začal být jasný tvůj „nový charakter".

LUBOŠ MORAVEC

PAMÄTNÉ HODINKY

Stretli sa Reagan, Gorbačev a Husák a vo voľnejšej chvíli sa začali chváliť, kto aké má hodinky.

— Tieto hodinky — hovorí Reagan — dostal som v Kalifornii za uskutočňovanie mierovej politiky. Mám tu aj venovanie.

Gorbačev: — Aj ja mám hodinky s venovaním od občanov Sovietskeho zväzu za záchranu mieru.

Husák schováva ruku s hodinkami za chrbtom.

Reagan mu hovorí: — Čo ich schovávaš? Ukáž ich! Husák vystrel ruku a čítali: Z príležitosti birmovky venoval dr. Jozef Tiso.

STÁLA PRÁCA

Cigán sedel na strome a žandári sa ho pýtali, čo tam robí.

— Prosím pekne, dávam pozor, kým odíde zo Slovenska sovietske vojsko.

— Konečne máš stálu robotu.

DIVY SOCIALIZMU

1. Každý má právo na prácu, a nikto nepracuje.

2. Nikto nepracuje a všade sa plní plán.

3. Všade sa plní plán a nikde ničoho niet.

4. Nikde ničoho niet a všetko sa zoženie.

Jestlipak víte, čím se vyznačuje životní úroveň za socialismu? Neustálým vzestupem. Životní úroveň v socialismu stoupá, stoupá a stoupá - už zmizí docela.

*

Víte, jaký je rozdíl mezi reálným socialismem a komunismem? V reálném socialismu je špatně organizovaný blahobyt, v komunismu dobře organizovaná bída.

*

Žena veze v kočárku po ulici televizi. A copak, copak, kam soudružko s tou televizí, ptá se jí domovní důvěrník, máte jí rozbít nu?

Ale ne, pořídá paní. Vezu ji do kostela, ke zpovědi. Dyť vona furt jenom lže.

Krematorium města Ostravy
Centrální péče
ul. Duchů čís. 179
O s t r a v a

v Ostravě dne 13. 10. 1976

V ý z v a !

Pan/í/ Vrtěl Alois
nar. .....

Jelikož jste dosáhl /a/ již patřičného stáří, svojí schátralostí nemůžete již nikdy lidstvu prospět, ba naopak svým odpuzujícím zjevem jen strašíte lidi - vyzýváme Vás, abyste se dostavil/a/ na základě § 134, odstavec 16 dne 3. 11. 1976 se svoji kostrou do výše uvedeného krematoria a hlásil/a/ se u pece čís. 3.

Vezměte sebou
1. kolo suchého dříví
2. láhev petroleji
3. kbelík uhlí / ostrávské
4. 3 kostky margarínu - jelikož je obava, aby se Vaše stěná kostra nepřipálila

Za úřední výkon vám bude účtováno 250,Kčs, dle vyhlášky NUCO o mrtvolách, kterýžto obnos je splatný před spálením Vaší schánky tělesné. V případě, že byste propadl/a/ roštem, bude Vašim příbuzným účtováno dalších 45, Kčs za vyhrabávání v popelníku.

Souhlasíte-li, aby Vašeho popela bylo užito jako umělého hnojiva, bude Vám odečtena sleva 33%.

Nebudete-li s touto podmínkou spokojen/ mohl by Vás náš vrátný vykouřit v čibuku a v tom případě činí sleva plných 50%.

S okamžitou platností Vám zakazujeme pít alkohol, aby při kremaci nedošlo k výbuchu. Dále upozorňujeme, že rohy musíte mít naprosto čisté, jinak jsme nuceni pálit je zvlášť za což je příplatek 37,Kčs.

Jelikož jsou na skladě jen malé urny obsahu 1/2,1, žádáme Vás abyste se vymočil/a/ doma, aby z Vás zbylo co nejméně odpadu.

Zlaté zuby vyrážíme zdarma a lihoviny k pohřební hostině jsou vítány.

Těšíme se na brzskou shledanou!

Za krematorium J. Krchov v.r. vedoucí

221

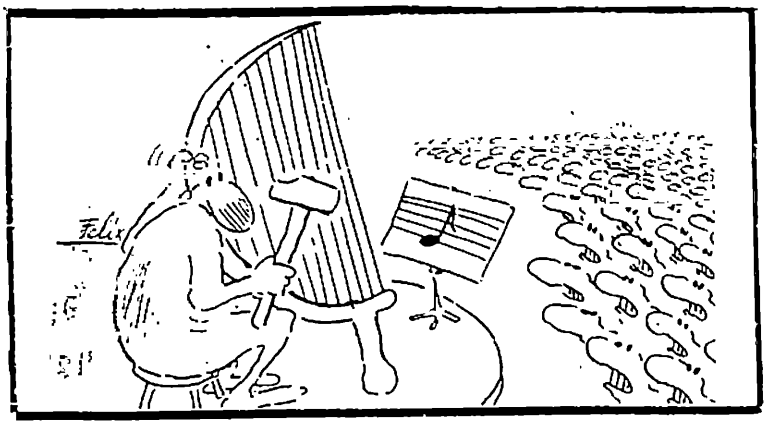

Masová vokální symfonie pro srp a kladivo.
(Z jugoslávského Vjesníku.)

LN 5.6.10

* * *

Nesmíme polevit ve válce proti náboženství, protože dokud existuje náboženství, nemůže triumfovat komunismus. Musíme zintenzivnit vyhlazování náboženství.

M. Gorbačov v r. 1987

N/Hlas, 27/7/00

* * *

Zapomenuté výroky:

„Lidé, kteří se honosili, že provedli revoluci, poznali vždy hned vzápětí, že nevěděli co činí, protože se provedená revoluce vůbec nepodobala té, kterou chtěli dělat."

Friedrich Engels 1880

„Svoboda jen pro stoupence vlády, jen pro členy strany — byť byli jakkoliv početní — není žádná svoboda. Skutečná svoboda znamená svobodu pro jinak smýšlející."

Rosa Luxemburgová 1919

„Těm, kteří chtějí vyvážet revoluci do zahraničí na bajonetech, by se měl přivázat mlýnský kámen na krk a měli by být hozeni do moře."

Lev Trockij 1920

„Bolševismus nemůže zlepšit situaci dělnictva, protože není schopen zvýšit produkci. ‚Diktatura proletariátu' se obrátí proti zájmům proletariátu. Jestliže se evropský socialismus zřetelně neoddělí od bolševismu, budou neúspěchy bolševismu i jeho porážkami. Despotický socialismus je produktem ruské kulturní zaostalosti."

Otto Bauer 1922

Zasmejme sa!...

Námestie SNP (čítaj **Stalinovo Námestie Predtým**) je zaplnené masami nadšených pracujúcich, všade transparenty a najmä červené vlajky. Súdruh Blink sa zamiešal medzi masy, aby lepšie mohol posúdiť ideologickú situáciu. Prihovorí sa k jednému vlajkonosičovi, ktorý nadšene tlieska a skanduje hoslá:

-Ty si zjavne uvedomelý súdruh, nadšený stranik, miluješ Sovietsky zväz. Vieš čo? Ja som Vasil Bilak, hneď ti vypisem doporučenie, aby ťa tvoj závod poslal pracovať do Sovietskeho zväzu na stavbu plynovodu.

Oslovený sa pozrie na súdruha Bilaka a odpovie: **- Pozri sa, súdruh, tu sú desaťtisíce nadšených straníkov, uvedomelých súdruhov, všetci milujú Sovietsky zväz - nuž prečo práve ja?!**

Vladimír Jiřenek

Dr. Husák sa preobliekol za čivila, aby vyzvedal, ako sa majú ľudia za jeho blahobytu. Zastaví sa pri penzistovi:

— Ako ste spokojný s penziou? Vystačí?

— Penzia je O.K., len mesiace keby neboli také strašne otlhé.

Jde Gottwald do pekla. U vstupní brány se ho táže vrchní čert:
"Gottwalde, chceš do komunistickýho nebo do kapitalistickýho pekla?"
"A jaký je v tom rozdíl?"
"V tom komunistickym si celej den užíváš, máš tam holek, kolik chces, ale večer tě čerti přitlučou kladivem k prknu a prejedou parním válcem."
"A co to kapitalistický peklo?"
"Tam si celej den užíváš, máš tam holek, kolik chceš, ale večer tě čerti pritlučou kladivem k prknu a přejedou parním válcem."
"Ale vždyť je to to samé!"
"Podívej, že seš to ty, tak ti poradím. Běž do toho komunistickýho - tam jednou nemaj kladivo, jindy hřebíky, nekdy jim nepřivezou prkno, někdy maj rozbitej válec - co jsem tady, ještě tam neválcovali."

Jednoho krásného rána se procházel Stalin svou milovanou zemí. Došel až k potoku, kde uviděl pracující ženy:
"Copak to děláte, soudružky?"
"Pereme prádlo, soudruhu Staline."
Stalin jde spokojeně dál a jen tak pro sebe si zabrumlá:
"Jen perte, perte, zítra se bude věšet!"

Letí letadlo s pasažéry ze západu přes Sibiř. Jeden zvídavý cestující se ptá personálu:
"Co je to tam dole za baráčky?"
"To je pionýrský tábor."
"To je zajímavé. A kolik má ten zarostlý chlapeček."
"Deset let."
"Hm, a co ten s vousy po pás?"
"Dvacet let."
"Zajímavé. A co ten s vousy až na zem?"
"Ten je tu na doživotí."

Víte, jaký politický vtip je nejlepší?
Ten, na který když si ještě za deset let vzpomenete, tak se tak smějete, že se za mříže popadáte.

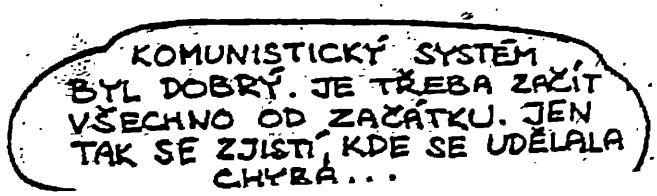

HESLO ZA SOCIALISMU:
Práci čest jen ráno v šest !

Víte, proč musel generální tajemník KSČ Miloš Jakeš ukončit základní školu již v 6. třídě?
Protože už musel na vojnu.

Humor musí být i kdyby na chleba nebylo...

Na dveře antikomunisty buší neznámá pěst. Zevnitř se ozve hlas:
"Kdo je to?"
"STB."
"A proč jste tady?"
"Chceme si popovídat."
"A kolik vás je?"
"Dva."
"Tak si popovídejte mezi sebou."

Víte, co je to zjevení a co zázrak?
Zjevení by bylo, kdyby se v české vládě objevil duch svatý a řekl všem, že to dělají blbě.
Zázrak by byl, kdyby na to přišli sami.

Pepík přijede domů. Zaparkuje před barákem auto a jde spát. Když se ráno probudí, auto nikde. Jde to tedy ohlásit policajtům. Ten nejvyšší si ho vezme s sebou, ukáže na obraz nad jeho hlavou a ptá se:
"Co tam vidíš?"
"Přece obraz Lenina."
"A co ještě?"
"Lenin je obklopen svými nejlepšími přáteli."
"No ještě se podívej. Co drží v ruce?"
"Čepici."
"Tak vidíš, Pepíku. I Lenin obklopen svými nejbližšími přáteli si svou čepici drží v ruce. A ty si necháš auto před barákem!"

Pro NH zpracoval **John Newman - CA**

Umírá starý cikán a místo faráře si pozval předsedu místního výboru KSČ, že chce vstoupit do komunistické strany.
"A proč prosímtě? Celý život jsi volný jak vítr a teď tohle?"
"Když už má někdo umřít, ať je to komunista."

Co je zjevení a co zázrak?
ZJEVENÍ - kdyby se v české vládě zjevil Duch svatý a řekl jim, že to dělají špatně.
ZÁZRAK - kdyby na to přišli sami. 224

...a co zbylo z Husáka?

Před pár lety kolovala v Československu vtip. Za 50 let se ptá učitelka ve škole, kdože byl dr. Husák?
Husák byl nevýznamný, místní politik, který žil v době Karla Gotta, za pení-ze Ivana Lendla, na území JZD Slušovice.
Tato definice o prezidentu zapomnění platí již dnes.

REPORTÉR 1 88

Co máte, když polžbíte šest komunistů po krk do písku? Málo písku.

"Za komunismu jsme se měli dobře!"

Občas se tu a tam ozve: "Za komunismu jsme se měli dobře!" - ano, někteří lidé ano, ale vzpomeňme jen, jakou cenu za to platili ti ostatní!

Nejlepší synové národa umírali na uranu - *ale ty ses měl dobře.*

Biskupové, kněží a řeholníci byli dlouhá léta ve vězení - *ale ty ses měl dobře.*

Lékaři už zabíjeli každé druhé dítě, které se mělo narodit - *ale ty ses měl dobře.*

Učitelé ubíjeli v dětech víru - *ale ty ses měl dobře.*

Škola učila děti lhát a pretvařovat se - *ale ty ses měl dobře.*

Vědci museli do nekonečna papouškovat vědecké omyly minulého století - *ale ty ses měl dobře.*

Maminky utíkaly od malých dětí do práce, aby alespoň trochu zvýšily standart rodiny a nechávaly své děti od útlého věku bez výchovy - *ale ty ses měl dobře.*

i odsouzenci na smrt bývá splněno poslední přání, ale nemocní v nemocnicích umírali bez kněze - *ale ty ses měl dobře.*

Přibývalo rozvodů, rozpadal se rodinný život - *ale ty ses měl dobře.*

Lidé ztráceli národní sebevědomí, spisovatelé a umělci byli umlčováni - *ale ty ses měl dobře.*

Klesal průměrný věk, ale tvrdilo se, *že se máme dobře.*

Žili jsme z toho, co jsme měli zanechat našim dětem, ***abychom se my ještě chvilku měli dobře.***

Neměla by naskočit husí kůže tomu, kdo takto smýšlí a mluví?

P. Alois Pekárek
(z knihy "Hořící srdce")

Perem VITA
MOSTY

Přijde trpaslík do Prahy a řekne:
– Já jsem malý trpaslíček a mám kyblíček. Slyšel jsem, že se u vás krade.
– U nás? To ne, jdi do Maďarska.
Přijde do Budapešti a řekne:
– Já jsem malý trpaslíček a mám kyblíček. Slyšel jsem, že se u vás krade.
– U nás? To ne, jdi na Slovensko.
Přijde na Slovensko a řekne:
– Já jsem malý trpaslíček, sakra, kde mám kyblíček?

Máte dvě krávy....

FEUDALISMUS Máte dvě krávy. Feudál vám sebere trochu mléka..

CISTÝ SOCIALISMUS
Máte dvě krávy. Vláda vám je sebere a dá do chléva s ostatními kravami.
Vy se musíte o všechny krávy starat.
Vláda vám dá sklenici mléka.

BYROKRATICKÝ SOCIALISMUS
O vaše krávy se starají bývalí chovatelé kuřat.
Vy se musíte starat o kuřata, která jim sebrala vláda.
Vláda vám dá tolik mléka a vajec, kolik stanoví předpisy.

FAŠISMUS
Máte dvě krávy. Vláda vám je sebere a najme vás, abyste se o ně staral a prodá vám mléko.

ČISTÝ KOMUNISMUS
Podělíte se o své krávy se sousedy. Dohadujete se s nimi, kdo z vás je společenský nejužitečnější a kdo má jaké potřeby. Nikdo zatím nepracuje, nikdo nemá mléko a krávy chcípnou hladem.

RUSKÝ KOMUNISMUS
Máte dvě krávy. Musíte se o ně starat a vláda si vezme mléko. Ukradnete tolik mléka, kolik půjde a prodáte na černém trhu.

PERESTROJKA
Máte dvě krávy. Mafie sebere všechno mléko. Ukradnete tolik mléka, kolik půjde a prodáte na "volném" trhu.

KAMBODŽSKÝ KOMUNISMUS
Máte dvě krávy. Vláda je sebere a vás zastřelí.

DIKTARURA
Máte dvě krávy. Vláda je sebere a vás vezme do armády.

ČISTÁ DEMOKRACIE
Máte dvě krávy. Soused rozhoduje, kdo má dostat mléko.

ZASTUPITELSKÁ DEMOKRACIE
Máte dvě krávy. Soused někoho ustanoví, aby vám řekl, kdo má dostat mléko.

BYROKRACIE
Máte dvě krávy. Nejdřív vláda určí, jak je máte živit a kdy dojít. Pak vás platí za to, že je nedojíte.
Potom obě zabaví, jednu zastřelí, druhou podojí a mléko naleje do kanálu. Potom vám dá formuláře, abyste nahlásili ztrátu dvou krav.

KAPITALISMUS
Nemáte žádnou krávu. Banka vám nepůjčí na nákup krav peníze, protože nemáte žádnou krávu jako záruku.

ČISTÁ ANARCHIE
Máte dvě krávy. Buď prodáte zalacino mléko sousedovi, nebo vám krávy seberou a vás zastřelí.

ANARCHO-KAPITALISMUS
Máte dvě krávy. Jednu prodáte a koupíte si býka.

SURREALISMUS
Máte dvě žirafy. Vláda vás vyzve, abyste se naučil hrát na harmoniku.

STŘÍPKY, 7/1999

PRO ZASMÁNÍ

☺ Jde ruský voják kolem staveniště. "Skolko časov?" ptá se. Franta má svoje zkušenosti se sberateli hodinek, vezme krumpáč, zabodne do hromady písku, udělá kruh, pár čárek, pak obchází, sleduje vrhaný stín poledním sluncem, aby pak pronesl: "Za pět minut třičtvrtě na dvanáct."
Iváňuska zakroutí hlavou a praví: "Spasíba."
A tak přišel zednický dělník František o svůj krumpáč!"

☺ Povídá sousedka sousedce: "Dneska jsem chtěla udělat manželovi svíčkovou omáčku, ale nesehnala jsem svíčky, tak jsem koupila tužkové baterky a budu vařit baterkovou..."

☺ V Kremlu roku čtyřicátého pátého probíhá oslava vítězství. Pionýři s květinami se rozbíhají k milovaným funkcionářům. Báťuška Stalin zvedá baculatého chlapečka a toho ovane omamná vůně vodky.
"Strýčku Visarinoviči," praví pionýr, "bez toho alkoholu by to nešlo?"
"Chytrý málčik!" hladí generalisimus pionýra po vlasech, "jakpak se jmenuješ?"
"Já?" na to dítě, "Míša Gorbačov!"

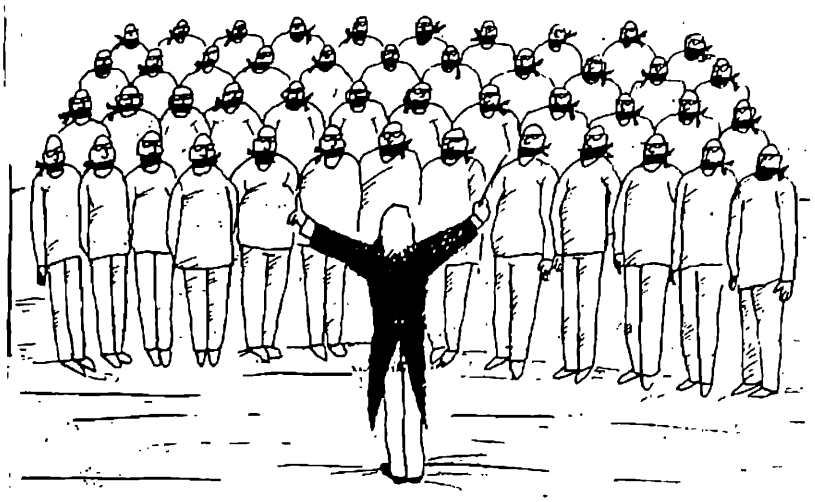

Mottul Roman

V našej strane panuje úplná jednomyseľnosť

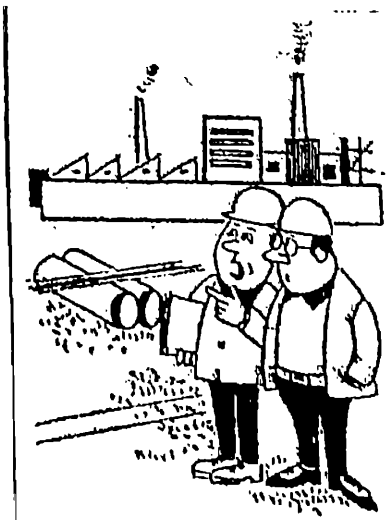

Tumhle letely dvě traverzy. Vzal si je Franta na chalupu, nebo mám naklásit, že je někdo ukradl?

Kresba: Jan Benáčan

ALE VŠECKO POSTIVĚ TĚMAHLE RUKAMA!..

6 HLASY
5.3.1985

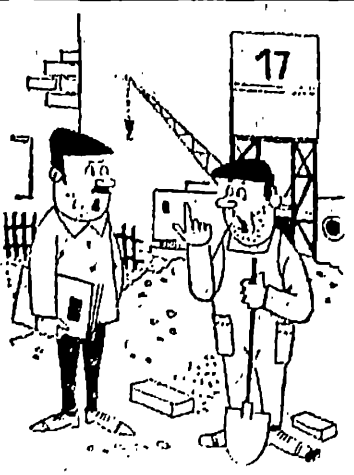

Já jsem Lojzu k rozkrádání nenabádal, já mu jenom řekl, že se na ten cement chystá Tonda!

Kresba: Jan Benáčan

„Polovina našich vedoucích je neschopná," horuje rozčilený řečník při kritice vedení.
„A druhá polovina?" ozve se dotaz z posluchačstva.
„Ta je zase schopná všeho," konstatuje řečník.

7/11/99

***

- 226

Neratovický Hlasatel 15
13. května 2001

humor

VTIPY z ČR starší i novější

aneb

Humor musí být i kdyby na chleba nebylo...

Víte, jaký je rozdíl mezi komunistama a holubama?
Žádný - všechno poserou, ale střílet se nesmčj.

Baví se Lenin na smrtelném loži se Stalinem:
"Jedné jediné věci se bojím, soudruhu Staline. Myslíš, že tě lidé budou následovat?"
"Určitě ano."
"Ale co když nebudou?"
"Tak budou následovat tebe!"

Myslíte, že je dovolen pohlavní styk mezi členkou komunistické strany a nestraníkem?
Ano, ale ženská musí být nahoře, aby byla zachována vůdčí úloha komunistické strany.

Přijde nový vězeň mezi ostatní chovance a ti se ho ptají:
"Tak co, za co seš tady."
"Vlastně za takovou blbost. Díval jsem se na soudruha Gottwalda dalekohledem."
"Za to tě přece nemůžou zavřít!"
"Jenomže ten dalekohled byl připevněnej na pušce!"

Víte, na co umřel Brežněv?
Na zkrat - srostlo mu obočí.

Víte jaký je rozdíl mezi palačinkou a komunistou?
Palačinka je nejlepší stočená a teplá komunista natažený a studený

V NOVOROČNÍ NOCI

JAROSLAV SEIFERT

Smrt:
Nesu ti spánek, dlouhý,
přehluboký.
Okolo tebe po špičkách
přešly by války, potom šťastné roky
v tanci by roznášely jen svůj prach.
Básník:
Mne nezvábíš! Já nechci ani jednu
propást z těch minut. Vím,
že každou z nich se o peříčko
zvednu
a přitom hloub, hloub v sobě
zakotvím.
Otvírám okno po půlnoci — celé
náměstí pod sněhem.
Všechno spí, přátelé i nepřátelé.

Mír, ticho kolem — a já bitva v něm.
Kéž, děti mé, je vždy tak v příštích
rocích,
mír všude do věků.
Jen jednu válku: v osamělých nocích
bitvy, ty velké bitvy v člověku.

V těch bitvách v sobě člověk stále
sílí
vítězstvími i prohrami.
Kdybychom jen chvíli polevili,
čas by se navždy zavřel nad námi.

U nebeské brány prověřuje svatý Petr pana Khona: "Narozen?" "V Rakousko-Uhersku." "Kde jste žil?" "V Maďarsku." "Kde jste se oženil?" "V Československu." "Kde jste zemřel?" "V Rusku." "Takové světoběžníky nebereme!" "Ale, svatý Petře, já vám přísahám, že jsem se z toho Mukačeva celý život nehnul!!!"

Umřel jeden z předních funkcionářů KSČ. Samozřejmě přišel do pekla. Čert, který ho přijal, se ho ptá: "A do kterého pekla chceš? Do kapitalistického nebo do socialistického?" Funkcionář se diví "Já jsem nikdy na Západě nebyl, jen v Polsku a v NDR. Poraď mi, jaký je v tom rozdíl?" - Čert: "V socialistickém tě položí na velkou desku pobitou hřebíkama, stejnou deskou tě přikryjí, a pak po tobě začnou čerti skákat. V kapitalistickém si lehneš na stejnou desku, přikryjí tě tou samou, a zas po tobě budou čerti skákat." - "No, ale to není žádný rozdíl, když je to v obou peklech stejné!" - "Rozdíl v tom je. V socialistickém pekle jednou nejsou desky, podruhé hřebíky, a potřetí jsou čerti tak zbiti, že se nemohou postavit na nohy..."

Za své éry při pracovní dovolené, nebo jak se tomu dříve říkalo, slídil Brežněv na petřínské rozhledně v Praze. Dívá se po širém okolí, a brumlá si: "Jaká je krásná, ta naše ruská země". V tom k němu přistoupil starší pán a upozorňuje ho: "Ale panáčku, tohle není ruská země." Brežněv se na ni otočil a zahudruje: "Buď potichu, ženská, ty jsi se za svobodna také jmenovala jinak".

Potkali se dva kamarádi a svorně nadávali na politickou situaci. Jeden nakonec smutně vzdychne, a povídá: "Jak na to tak koukám, ještě dva roky a máme zase komunismus." Druhý se zasměje: "Mě nevystrašíš. Já mám rakovinu".

CESTA KU KARIÉRE

Dotaz na Radio Jerevan: Jak to, že stavíme kosmický lodě a při tom není k dostání pitomý zvonek na kolo?

Radio Jerevan odpovídá: A kde jste dostal kolo ?

Dotaz na Radio Jerevan: Je pravda, že elektrický klavír je ruský vynález ?

Radio Jerevan odpovídá: V principu ano. Vynalezl jej Vladimír Uzpič Klavsenko a to dokonce ještě před objevením elektrin.

Dotaz na Radio Jerevan: Je pravda, že se kapitalisté pred námi třesou strachy ?

Radio Jerevan odpovídá: V principu ano, ale ještě více se třesou před daňovým úřadem.

Dotaz na Radio Jerevan: Jsou Arabové schopni bezpečně rozeznat svá letadla od izraelských ?

Radio Jerevan odpovídá: V principu ano. Co lítá je nepřítel.

Dotaz na Radio Jerevan: Dříve u nás někteří lidé snili o komunismu. Co dělají dnes ?

Radio Jerevan odpovídá: Sní dále.

Dotaz na Radio Jerevan: Jaký je rozdíl mezi "demokracijí" a lidovou "demokracií" ?

Radio Jerevan odpovídá: Jako mezi kazajkou a svěrací kazajkou.

Pýtali sa baču pri previerke, či počul niečo o Marxovi.
— Nepočul som.
— O Leninovi?
— Kto je to? Ani o ňom som nič nepočul.
— O Stalinovi?
— Nie, nikdy som nepočul.
Po chvíli sa ho opýta člen komisie:
— Skadeže ste vlastne, strýčo, keď ste o nich nič nepočuli?
— Z Terchovej.
— To musí byť u vás krásny život — povie predseda komisie.

DEFINICIA

Čo je to perestrojka?

Podľa rusko-slovenského jazyka perestrojka je prestavba.

Podľa náučného slovníka prestavba je rekonštrukcia a definícia rekonštrukcie je uvedenie do pôvodného stavu. A tak ďalej dookola.

Přišel Ivan Ivánovič předčasně domů z práce a nachytal manželku s kamarádem Serjožkou v posteli. Dostane se to před soud. A víte, jak to dopadlo? Ivan dostal šest měsíců za to, že předčasně opustil pracoviště.

**

„Bylo potvrzeno", tvrdí redaktor Drážďanský, že nejhorší zbraň hromadného ničení je:

SRP a KLADIVO"

„To je přece drzost", odplivne si Franta Vopálka, „jak se ti komouši drží dosavadních pozic zuby nehty; ti nejstarší ovšem už jenom nehty."

Tam kde všichni zodpovídají za všechno, neručí nikdo za nic.

Z ČSSR

Sekretářka ráno zdraví ředitele: "Ahoj šéfe!"

Ředitel překvapeně: "Co tak familiárně a odkdy si vlastně, soudružko, tykáme?"

"No přece od té doby, co jsme spolu spali!"

"Co to hlábolite - kdypak my jsme spolu spali?"

"No přece včera, na té schůzi ROH!"

„Víte co drží socialistický tábor pohromadě?" ptá se redaktor Fr. Vohryzka, „bulharská hygiena, rumunská energetika, jugoslávská stabilita, maďarská střídmost, německý smysl pro humor, česká neúplatnost a sovětská mírumilovnost".

**

Soudružka kulturní referentka přijde k lékaři a stěžuje si. „Mám velký problém!" „Dobře" dí lékař. „Odstrojte se, lehněte si tady na to lehátko a řekněte mi, jak to začalo!" - „No, přesně takhle!"

KÚTIK HUMORU

UPOZORNENIE

Odchádzajúci riaditeľ upozorňuje svojho nástupcu:
— Všimajte si toho mladého Petra. Má vysokú školu, je pracovitý, má organizačné schopnosti a najmä je to čestný človek. Radím vám, aby ste si dávali naňho pozor.

PROTI ÚPLATKOM

— V našom podniku sme už vyriešili problém s úplatkárstvom.
— Neuveriteľné. Ako ste to dosiahli?
— Každému zamestnancovi, ktorý neprijme úplatok, poskytneme odmenu vo výške očakávaného úplatku.

Gorbačov dáva do super-počítače všechny přednosti socialismu: výstavbu, investice, zdravotnictví, atd. a táže se: "Kde se stala chyba?" - Počítač po delší chvíli: "Nedostatečná obrana Zimního paláce."

"Představ si, že v našem sousedství otrávil pětiletý chlapec celou rodinu."
"To snad není možné."
"I je - zapnul večer televizi a on zrovna běžel program k 70. výročí Říjnové revoluce v Rusku."

Ideálni čs. občan? Ten, který nic nepotřebuje, nic neshání, do ničeho mu nic není a nic neumí.

Čs. lid si přeje návrat do padesátých let. Proč? No přece: škodovka stála jen devatenáct tisíc a Husák byl v kriminále.

NA DEFILÉ

V Moskve na oslave veľkej revolúcie pochodovala Červeným námestím armáda. Posledné išli raketové zbrane a za nimi pochodovala čata sviatočne oblečených mužov s kufríkami v rukách.
— To sú príslušníci akých zbraní? — pýta sa zahraničný turista.
— To sú naši ekonómovia — hovorí ktosi stojací na chodníku. Ti sú schopní bez jediného výstrelu zničiť celú krajinu.

K/L 12/96

Slyšte je a což spravedli:
vého jest, suďte: nechť jest
on měšťan aneb příchozí
nebude žádný rozdíl osob,
aniž přijmete čižkoli osoby
nebo soud Boží jest.
1582

Nápis na budově Horáckého Musea v Novém Městě na Moravě. Je z roku 1582, kdy byli lidé chytřejší.

• Tento monument je venován •
KOMUNISTUM CHAMELEONUM,
kteří ve dvou svých pučích
rozkradli v tomto státě, co se dalo
V roce 1948 majetek soukromý
v roce 1989 majetek národní
Čest jejich existenci!

Luhačovice vždy přitahovaly turisty, ale málokdo ví, že je tam tento zajímavý pomník na soukromém pozemku architekta Karla Dvořáčka. Protože stojí před domem, musí si ho každý kolemjdoucí všimnout. V průčelí domu je nápis "Do té tržní stoty navrhuju paláce i šopy". Jsou náznaky, že s názorem p. architekta souhlasí víc a víc obyvatel ČR.

VE SKOLE

Klapáčku, vyjmenuj mi naše presidenty!
President Osvoboditel, president budovatel.
No, a co byl přece Gottwald. Zápotocký a Novotný?
Prosím PREZENTI !

- Šíp -

MEDZI VÄZŇAMI

A: Dávno som ťa nevidel kde si bol?
B: — Vo väzení.
A. — A za čo?
B: — Za úplatky.
A: — A že ťa tak skoro prepustili...
B: — To vieš, úplatky.

Jeden totalitní

Soudruh Husák si to jednú tak projíždál Hradištěm a zastavil sa u krásné vilky. „To je váš baráček?" ptál sa malého chlapečka na písku.
„Ano."
„A to krásné auto je také vaše?"
„Také," přitakával chlapeček.
„A víš ty," pravil soudruh Husák, „že já sem ten, kerému vděčíte za tento blahobyt?"
Chlapeček sa na neho podíval, naráz vyskočil, letěl do baráku a křičál: „Mamíl, mamíl, je tady strýc Kurt z Mnichova!"

K/L 21/4/99

230

Rádio Jerevan

(Rubrika otázek a odpovědí)

Jak se díváte na práci archeologů?
Domníváme se, že archeologové obvykle vyhrabávají ze země dějiny lidstva, které tam zahrabali politikové.

Víte, co jsou Spojené státy americké?
To je imperialistická supervelmoc, která se hrubě vměšuje do vnitřních záležitostí Sovětského svazu na celém světě.

Je nějaký rozdíl mezi americkými a ruskými pohádkami?
V principu ano. Dokonce nebetyčný. Americké pohádky začínají: Byl jednou jeden... kdežto ruské pohádky začínají: Bude jednou jeden...

Co dělal mráz, když sesadili Chrusceva?
Běhal Novotnému po zádech.

Víte, jak se jmenoval nový styl v československé literatuře po roce 1968?
No přece: represionismus!

Co znamená značka KSČ?
No přece: Konec srandy, Čecháčkové!

Je to pravda, že Československo požádalo v roce 1968 Sovětský svaz o pomoc?
V principu ano. Jenomže to nebylo v roce 1968, nýbrž v roce 1938. Ale teprve v roce 1968 Sovětský svaz této žádosti vyhověl.

Až bude vybudován komunismus - budou ještě peníze?
Dogmatikové tvrdí, že peníze nebudou, revizionisté, že budou. My, marxleninisté ale zapovědně prohlašujeme: u někoho budou, u někoho nebudou.

Víte, proč si estébáčtí fízlové dávají před odchodem do práce frťana?
Víme: aby alespoň něco měli v hlavě!

Které jsou nejhorší čtyři roky v životě estébáka?
První třída.

Znáte nové heslo Kuby?
Ano. "Nepoflidělizuješ-li se, budeš vyCastrován!"

Znáte tři největší námořní katastrofy v historii?
V principu ano: Požár na Queen Mary, potopení Titanicu a nepotopení Aurory.

Víte, proč pan Roubíček prece jen vyemigroval z Prahy do Izraele?
Arabsko-izraelská válka mu byla prece jen milejší než československo-sovětské přátelství.

Víte, kdo je komunista a kdo je nekomunista?
Komunista je ten, kdo četl Marxe a Lenina. Nekomunista je ten, kdo jejich dílům rozuměl.

Proč si komunisté nikdy nehrají na schovávanou?
Protože hy je nikdo nehledal.

Kdo je stoprocentní marxista?
Každý stoprocentní marxista je 99 procent idiot.

Může se člověka na Měsíci zmocnit touha po domově?
V principu ano. Ale rozhodně se ho nemůže zmocit touha po zemi.

Víte, jak se překládá perestrojka do angličtiny?
No přece: science fiction.

Proč je Moskva nejčistší město na světě?
Protože Moskvaně nemají co zahazovat.

(Vybráno z knížky Rádio Jerevan od Františka Tomáše.)

Glosy Jana Drábka

Podle předválečné legendy stál kdysi na Žižkově pomník Masaryka. Na jeho podstavci byla vyryta slova, která vyrkl při svém odstupu z prezidentské funkce v roce 1935:

"Budu se na vás ještě chvíli dívat, jak to vedete."

Přišel Mnichov s jeho pokořením. Den po nastolení Druhé republiky se pod nápisem objevil krátký komentář:

"To čumíš, co?" tázal se nějaký bodrý žižkovák.

Byl to vlastně začátek slavné tradice našeho šiberničního humoru. Ten se pak dále a slibně vyvíjel za Hitlera, Stalina i Brežněva, až vše údajně skončilo chrastěním klíčů na Václaváku a nastolením demokracie. Svoboda projevu prý humoru nepřeje.

Není tomu tak. Stačí jen poukázat na práci Renčína a Jiránka a také méně známých humoristů z lidu, kteří často jednou větou dokáží tak zručně proklást přílišné sebevědomí a nafoukanost. Tak třeba křesťanskodemokratická strana již začátkem dubna zahájila svou volební kampaň serií plakátů zobrazujících předsedu Josefa Luxe s nesmírně důležitým výrazem na tváři, je na ní obklopen vesměs populistickými hesly.

"Za vážné zločiny doživotí," požaduje jedno z nich. Nedaleko pražského hotelu Pyramida k tomu někdo krasopisem připsal:

"Vždyť ti to taky Pepo ze srdce přejeme."

Tradice pokračuje.

MĚLI JINÉ ŽALUDKY?

NA TISKOVÉ KONFERENCI s a. s. Koospol jsme se mimo jiné dověděli, že tato organizace zahraničního obchodu dovážela také pro Dodávkovou službu, naší veřejnosti známé spíše jako „vládní prodejny". Ještě v roce 1988 dovezl Koospol pro ty, kteří si byli ravnělíši, potraviny za 10 mil. devizových korun, kromě jiných lahůdek, jako rybí specialitu z Islandu či sýry ze Švýcarska, se jednalo také o brambory... České jídlo zřejmě těmto „zástupcům" lidu nevonělo. V tomto roce již došlo, zejména v druhém pololetí, k určitému poklesu, takže byly dodány potraviny přibližně za 4 miliónu den. Kčs, z jaké kapsy asi tyto devizy šly? (jb)

Přijde pan Stein v Praze na ministerstvo zahraničí a žádá o vystěhování. "Ale proč?", táže se ho úředník. "Já mám pro to dva důvody", říká Stein.

"A jaké, prosím?"

"Tak první, povídá se, že bude přeyrat".

"Ale prosim vás" říká úředník. "To je úplná blbost. K něčemu takovému tady přeci vůbec nemůže dojít!" "No vidíte" na to Stein, "a to je právě ten druhej důvod."

TO ZASA NIE

Išla v zime babuška po ulici vo Vladivostoku. Pošmykla sa a padla. Pribehli k nej dvaja krasoarmejci a babku zdvihli.

— Chlapci, ďakujem vám pekne, že ste ma zdvihli, ako sa vám odvďačím?

— Ničevo — hovoria oni.

— Ale predsa len, rada by som sa odvďačila.

— Keď už tak naliehate — hovorí jeden, zakričte trikrát "Nech žije Sovietsky zväz!"

— Ale chlapci, veď ja som padla na zadok, a nie na hlavu.

231

Aby se nezapomělo

NH 2/12/90

Jára Kohout

Soudruzi a papalášové na vše co bylo pred pěti roky zapomněli. I ti nejvzdělanější, kteří vystudovali na vysokých školách v Moskvě najednou ztratili paměť. Momentálně si nepreji, aby se o nich mluvilo. A just o nich budu mluvit, hrozit na ně prstíkem: "Pěkně jste to vedli! Tak vám za to děkujeme! Budu o vás hovořit, budu o vás občas psát, aby se nezapomelo. Aby dneska lidi doma věděli, kdo vlastně je vinen za tu rozbořenou a zničenou naši vlast.

- Tonda Zápotocký, neboli "Ušaté Torpédo" si prohlížel nerozhodně u okénka poštovního úřadu v Bredovské ulici výstavu platných poštovních známek. Podrbal se za čepici, ten náš pan president a požádal s pepickým přízvukem: "Soudružko, dej mi jednu korunovou známku s moji podobiznou, ale odstraň z ni cenu. Jedná se totiž o dárek"!

- Vasil Mohorita řekl jednou u pultu prodejny Elektro: "Čtyři nesvítící žárovky"! "Ale proč nesvítící"? "Zbytečná otázka soudružko! Tak abys věděla, zařizuji si temnou komoru."

- Gustáv Husák nařídil, aby v páté pětiletce se nemocnice stavěli do kruhu. Nemocní, příslušníci budou chodit na vycházky okolo budovy a protože jsou to inteligentní lidé, budou se zdravit a zdravit - až se uzdraví.

- President Gotwald chodíval v Jelením příkopě se psem. Proč? Aby dělnická třída převládala inteligenci.

- Bilák a Strougal si prohlíželi na výstavě díla zasloužilého sochaře národního umělce. Bilák se ptal:

Aby se nezapomělo

"Soudruhu, tvůrčí pracovníku, je to hodně těžké vytesat z mramoru takového lva"? "Maličkost" odvětil znaveně mistr. To se vezme jednoduše kus šutru a majzlík a odmlátí se pryč všechno, co nevypadá jako lev...

Obrkomunista Fojtík dal manžetce minkovy kožich "Je moc hezký ale snese vodu, když zrovna prší"? "No dovolí Viděla jsi už někdy králíka s parapletem"?

Soudruh Jakoš byl doprovázon při prohlídce věznice ministrem spravedlnosti. Náčelník nápravného zařízeni u jednotlivých vězňů vysvětloval o těch co tam soděli: Ten je zde za loupež, ten za znásilněni, ten za přepadeni stařeny... "Dost s těma nechulnostma"! rozhodl Jakoš. "Teď bych chtěl vidět také nějaké nevinně odsouzené".

- Proč ministr národní obrany Čepička měl na rukávech uniform zlaté knoflíky? "Aby si neutíral do rukávu nos". "A proč měl ty knoflíky tak lesklé"? "Protože si ten nos do rukávu stejně utíral".

Ano, ti výše uvedeni soudruzi způsobili, že naše zem je hospodářsky na huntě. Dneska všichni říkají: "Já nic, já muzikant"! Kdyby dnes žil Lenin, říkal by to také.

Rus, Němec a Čech se dohadují, kdo umí lépe lhát. Rus povídá: I v komunismu lze dobře žít. Němec praví: Sjednocené Německo bude zárukou klidu a míru v Evropě. Čech spustí: Poctivost našich lidí...
Stačí, vyhrál jsi! volají Rus i Němec.

Přišel chlapec s vysvědčením a už ve dveřích volá:
- Já jsem pro mírové řešení sporných otázek!

Mandelinka měla výročí

Mandelinka bramborová
to je americký brouk
kdyby na něj hajný přišel
dal by si ho za klobouk

Díky straně a čest práci
brzy budou z nás žebráci
Strana ví, co má nám dáti
cenu jedna k padesáti

To jsem zazpívala v roce 1953 jako malá žačka ve škole na výzvu paní učitelky "děti, kdo zná nějakou hezkou písničku". Co z toho následovalo ani nebudu popisovat...

Mandelinka bramborová k nám byla údajně po válce importována americkými imperialisty. Před pětapadesáti lety, v červnu roku 1950 byla zahájena kampaň, v níž mandelinka hrála velkou roli. Svět byl rozdělen na hodný - komunistický a zlý - kapitalistický.

Zítra znamená včera, světlé zítřky, já jsem hornik kdo je vic, rozoráme všechny meze, či *socialismus a mír ubráníme*, (i kdyby tu nezůstal kámen na kameni - dodatek lidové tvorivosti) byly některé z hesel tehdejší doby v Československu.

"Žravý brouk, který se svými vlastnostmi lolik podobá lidem, kteří jej u nás rozseli", psaly noviny a vysvětlovaly, že se k nám brouk dostal pomoci mraků a větrů západními imperialisty, jakož i pomocí jejich záškodnických agentů. Pracující lid i školní mládež byly povolány do boje proti mandelince.

Také jsme se školou jeli kamsi za Prahu na pole sbírat pruhovanou berušku do zavařovacích skleniček. Jestli jsem nějakou našla, si už nepamatuji, myslím, že ne.

Mandelinka skutečně pochází z Ameriky. Do Evropy připlula na obchodních lodích již v roce 1875. Rozšířila se nejprve kolem přístavů v Německu a postupně do řady zemí Evropy. Ve Francii v roce 1922 byl poprvé použit proti brouku chemický postřik.

Hitler po obsazení Československa, které bylo pro Německo mj. i dodavatelem potravin, nařídil tzv. hledací dny, kdy se lidé vypravili do polí brouka hledat. Jeho větší rozšíření u nás nastalo ale až po válce. To se komunistům hodilo k propagandě. Do boje proti "imperialistickému záškodnictví" byla zapojena i pohádková figurka Ferda Mravenec. Na stránkách Mateřídoušky, jediného dětského časopisu té doby - bojoval za šťastné zítřky, chodil na brigády, kritizoval buržoazní přežitky apod.

Toto může vyznívat úsměvně, ale listujeli dnes soudný člověk Dikobrazem z roku 1950 (kritický časopis pro dospělé), ztuhne mu krev žilách. Vedle karikatur imperialistů rozhazujícím u nás "americké brouky", totiž špatří vtipy na Miladu Horákovou. Po vykonstruovaném procesu byla popravena 27. června 1950, tedy den před zahájením mandelinkové kampaně. A jméno této statečné ženy bylo boz skrupulí použito i ve filmovém týdeníku natočeném podlo pokynů stranických orgánů:

"Vypořádali jsme se s Horákovou, vypořádáme se i s mandelinkou - americkým broukem."

Podle článku v MFDnes
(autorka Pavlína Formánková)
a dle vlastních vzpomínek připravila
-st-

PS. Žlutočerného broučka jsem tuhle potkala na betonovém schodišti u panelákového sídliště Černý Most v Praze. Byla to bezpochyby mandelinka, také jsem ji kdysi sbírala s dědečkem na jeho bramborovém záhumenku, ovšem se zcela opačným politickým školením, než dostávali socialističtí brigádníci. Copak tu asi dělá, pomyslila jsem si podezřívavě. Tak daleko od polí.... Nepracuje náhodou pro tu mafiánskou StB, jejíž chapadla se tu stále činí?

-mf-

Krosby Ondřej Sekora

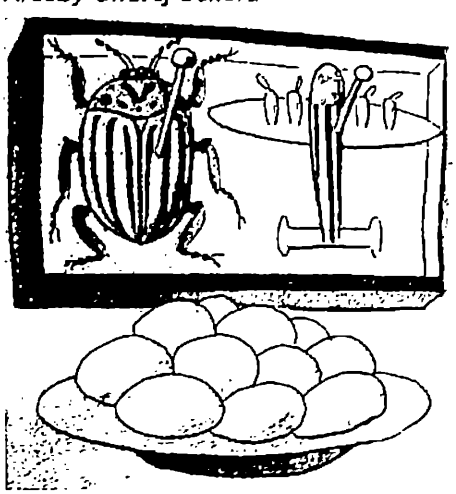

ČTD 9/05

233

PÍSNIČKA O TRAKTORISTCE

Parfémem pleť nevoní si,
neobléká drahé róby.
Prosté děvče v kombinéze
hrdinkou je naší doby.

Do hněda ji slunce líčí,
pružná je jak mladá líska.
Zůstávají za ní, ejhle,
strniště a oraniska.

Přišla na mě mizerie,
skučí boháč – čert to vem.
Ale děvče žne a sije,
zpívá dvojhlas s traktorem.

Její stroj nás k zítřku veze,
z políček se stanou lány.
Jednou zorá všechny meze
i ty, co jsou mezi námi.

Parfémem pleť nevoní si,
neobléká drahé róby.
Prosté děvče v kombinéze
hrdinkou je naší doby.

A přec nemá o ctitele
žádnou nouzi. Já jsem z nich.
Zpívám o ní malou píseň
k chvále lánů družstevních.

Michal Sedloň,
Nový život, 1950

GOTTWALDŮV ÚSMĚV

Když jsme si v dílně pověsili
Gottwaldův obraz nad svůj stůl,
jako by utajené síly,
věřte si nebo nevěřte,
se v každém náhle probudily.

Jak usmívá se ten náš milý,
v hukotu naší továrny!
Až někdy myslíváme chvíli,
věřte si nebo nevěřte,
že jeho oči promluvily.

Gottwaldův úsměv vyrovnaný
nám v dílně svítí nad stolem.
Chválíte naše smělé plány?
Věřte si nebo nevěřte,
ty všechny budou překonány!

Otto Ježek,
Mladá fronta, 14. 6. 1951

PĚTILETKA
(úryvky z básně)

Báňská se vstřícným plánem
a tři sta tisíc vepřů,
litiny plné pánve,
jež tvrdým veršem vzepřu,
to vše je pětiletka.

A pevná ňadra dívek
opřená o sonstruhy
a život mladých matek
vzdutý jak oblouk duhy,

druh v sekretariátu
s měděným kyzem v dlani,
jenž vidí v něm lesk drátů
a transformačních stanic,
to vše je pětiletka.

Bojovný, dynamický
dějepis v našich hlavách,
Otázky leninismu,
traktorů síly dravá,

krátký kurs našich dějin
a bolševická kázeň,
úvodník v Rudém právu,
koncert, sport, horká lázeň,
to vše je pětiletka.

Náš Gottwald hledí k ponkám.
A je to pohled hebký,
jak když se matka dívá
s úsměvem do kolébky.

A dělník otáčí se
a je to týmýž pohyb,
jímž turbogenerátor
v proud proměňuje vody.

A jak se usmívají,
socialismu plamen
vysoko šlehá z obou.
A žeh martinských pecí
spájí verš s touto dobou.

Ivan Skála, Máj země, 1950

Imperialismus sovětské duše, aneb: Moskali nezabrali

Karel Kříž z Lidových novin vzpomněl výroku jednoho Ukrajince, který dnes podniká v Praze. Před deseti léty rozhořčeně zvolal: *"Sovětský lid nikdy neodpustí Stalinovi, že nevyužil historické šance a v pětačtyřicátém roce neobsadil západní Evropu."*

Učiteľ v poľskej škole sa zmieňuje žiakom o Solidárnosti.
— Čo to bola Solidarnosť? - pýta sa žiak.
— To bolo vtedy, keď stáli fronty na maslo.
Žiak: — Čo je to maslo?

Josef Fousek
Perpetuum mobile
(Semafor – prosinec 1989)

Soudruzi, už se bouře přehnala
zamněme si ruce
stali se z nás demokraté,
pryč je revoluce
Lidum už je zas jedno, co je kolem špíny
soudruzi a to je voda na ty naše mlýny
Hlavně čekat, ruce stranou,
co se z toho vyvrbí
v pravý čas si obrátíme své kabáty naruby
Až tu bude prosperita ukážeme stádu
jak dokáže nový Únor přes noc svrhnout vládu

Oprášíme stará hesla tajemníky sjezdy
na ulicích na továrnách budou zářit hvězdy
Znovu meze dozíráme, soukromníky zničíme
kulaky a disidenty do Mírova strčíme
Místo sochy Masaryka bude zase Klement
s čibukem a s beranicí, tvrdý jako cement
Zase budou konference porady a žranice
posudky a kádrováni, připravené milice
Žádný Mnichov Zürich Paříž,
na Orlickou na ryby
na hranice dáme dráty a do banky přísliby

Rudé právo bude volké
jako plachta cirkusu
pionýrky poběží si
na tribunu pro pusu
ženy muži v jednom šiku
půjdou hrdě na schůzi
přivítá je slavná věta
soužky a souzl
Učitelky učitelé budou čil jako dřív
že Vladimír Iljič je
v našich srdcích stále živ

Za čtyřicet let pak znovu
až nebude z čeho brát
příjde Něžná revoluce
vrátíme ji zpátky stát
Pak budeme znovu čekat
až budeme při síle
nový Únor uděláme
holt Perpetuum mobile

ČESKÝ DIALOG, 12/05

RADIO JEREVAN

Odpovědi rozhlasové stanice Radio Jerevan, stanice hlavního města sovětské republiky Arménie, na dotazy posluchačů, si vysloužily světoznámost a spoustu napodobitelů. Staly se už dokonce symbolem, fenoménem politického humoru na obou stranách rozděleného světa.

Josef Kočí sestavil z dnes už tak populárních "odpovědí Radia Jerevan", které se vyprávějí mezi přáteli v pražských hospůdkách a na chatách, i mezi návštěvníky německých pivnic či italských tratorií, celou knížku, kterou vydalo exilové nakladatelství ARCHA. Vybrali jsme pro vás z této knížky aspoň několik ukázek:

★ Dotaz posluchače: Je to pravda, že polovina členů ústředního výboru naší strany jsou idioti?
— Odpověď Radia Jerevan: Opak je pravdou, polovina členů ústředního výboru naší strany nejsou idioti.

★ Dotaz posluchače: Mám již několik dní dojem, že jsem neustále sledován úředníky státní tajné policie. Poradíte mi, jaké mám podniknout kroky?
— Radio Jerevan: Pokud možno dlouhé a rychlé!

★ Posluchač: Proč je u nás v Sovětském svazu jen jedna politická strana?
— RJ: Copak vám ta jedna nestačí?

★ Velice diskutujeme v agitačním středisku. Máme však problém: jaký je rozdíl mezi demokracií a lidovou demokracií?
RJ: V principu velký. Jako mezi kazajkou a svěrací kazajkou.

★ Chyby se dělají všude. Dají se však rozlišit chyby socialismu od chyb kapitalismu?
— RJ: V principu zcela jednoduše: kapitalismus dělá sociální chyby, socialismus kapitální chyby.

Radio Jerevan prosí o omluvení krátkodobého přerušení dodávky proudu...

★ Platí zásady vědeckého marxismu a leninismu i pro Měsíc a jiné planety?
— RJ: Jenom!

★ Je Sovětský svaz skutečně nejsvobodnější zemí na světě?
— RJ: V principu ano. — Ale pozor! Mnozí to ještě nevědí;

★ Co je kapitalismus?
— RJ: Vykořisťování člověka člověkem.

★ A co je komunismus?
— RJ: Pravý opak.

★ Můžete co nejjednodušeji definovat kdo je komunista?
— RJ: V principu ano. Je to člověk, který se vzdal všech nadějí stát se jednou kapitalistou.

★ Někteří lidé tvrdí, že socialističtí funkcionáři žijí lépe než mnozí kapitalisté. Souhlasí toto tvrzení?
— RJ: V principu ano. Ale to dokazuje jen neschopnost kapitalistického systému.

★ Kdy se uskutečnily prvně volby podle našeho socialistického vzoru?
— RJ: V ráji. Tehdy si Adam vybral Evu.

★ Připouští socialismus plánování porodnosti?
— RJ: V principu ano. Uskutečnění je však těžké. V tomto případě jsou výrobní prostředky dosud v soukromých rukách.

★ Může žena milovat současně dva muže?
— RJ: V principu ano. Ale praktičtější je milovat jednoho po druhém.

★ Jaká je marx-leninská definice tanku?
— RJ: Tank je turistické vozidlo vhodné zejména k návštěvám přátel. Může příležitostně odpalit i pozdravné salvy.

★ Souhlasí nepodložené tvrzení, že Američané mají mnohem více automobilů než my v Sovětském svazu?
— RJ: V principu ano — my máme ovšem zase o mnoho víc parkovišť.

★ Požádali Čechoslováci naši slavnou armádu o pomoc, jak se v Sovětském svazu tvrdí?
— RJ: V principu ano. Žádost byla podána v roce 1939 a kladně vyřízena v roce 1968.

Vybráno z knihy Zde Radio Jerevan, kterou můžete koupit též v HD. Cena $ 2.60.

•

Husák byl povolán na vojnu!
A kampak?
No přece k 2HTR!
A copak to je?
No přece: 2. Hejno Třeboňské Rybníky.

•

Přišli dva soudruzi do pařížské restaurace. Jeden nevěděl, co je co za jídlo. Druhý poradil.

To máš jednoduchý. Ve Francii ke každému jídlu přidáš La.

A tak si poručili: La supa, la guláš, la španělský ptáček...

Číšník skutečně donesl, co si přáli.

Při placení se ptali lámaně jak to tak číšník hned poznal.

„No to je tak, já umím trochu česky, poněvadž kdybych neuměl — tak byste dostali „La Hovno"!

Plukas potká vojcla a ptá se:
„Kolik je hodin vojíne?"
„Půl pátý!" odpovídá blátošlap.
„Člověče, jak to hlásíte? Máte stát v pozoru a hlásit: Díky Rudé armádě, díky Sovětskému svazu — je přesně půl páté!"
Druhý den plukas vyhlíží vojína a hned na něj: „Kolik je hodin?"
Vojcl: „Díky Rudé armádě, díky Sovětskému svazu — hodinky nemám!"

„Vy znáte, Vopálko, socialistický realismus. Ale víte, co je socialistický pesimismus? — Když Husák se bude již letos snažit, jíst výnočního kapra s tyčinkami!"

Prochází Brežněv hradní obrazárnou.
„Picasso?" zastaví se u jednoho z obrazů.
„Ne, promiňte, Zrzavý" opravuje průvodce.
Po chvíli opět Brežněv: „Zrzavý?"
„Ne, promiňte, Picasso!"
Jdou o kus dál, než se Brežněv znovu zastaví:
„A co je tohle za opici?"
„To je, s prominutím, benátské zrcadlo".
Zaznamenal: FERDINAND

Dostal kpt. SIB Lojza Hugnik důvěrnou zprávu že jeho podřízené důstojnictvo není příliš obratné v mozkové činnosti. Rozhodl se pro přezkoušení inteligence a povolal si poručíka J. Knedlu a rozkázal:

„Tadyr, Soudruhu poručíku máte dvacet korun a skočte za ně koupit Škodovku."

Por. J. Knedla srazil péra a odcválal. Za hodinu přišel, ale velitel byl na obědě. I rozhodlil se soudruh poručík:

„tak ten náš soudruh velitel to nemá v hlavě v pořádku, pošle mě nakupovat v poledne, když je zavřený!!

—•—

Pan Roubíček a pan Kohn jdou tak zabráni do rozhovoru, že si ani nevšimli, že přešli křižovatku na červenou. Zastaví je esenbák a povídá jim: „to nevíte, že je zakázáno přecházet ulici na červenou?" Nato Roubíček: „a platí to taky pro hrdiny Sov. svazu?" Esenbák zasalutuje, omluví se a Roubíček s Kohnem jdou dál. Když trochu poodejdou, zeptá se Kohn Roubíčka: „Roubíček, copak voni jsou hrdina Sov. svazu?" A Roubíček odpoví: „to nejsem, ale zeptat se snad můžu, ne?!"

•

Brežněv měl mít projev. I řekl svému sekretáři ať mu ten projev napíše, ale že to má být kratší — asi tak na jednu hodinu. Sekretář sedl a napsal mu projev. Brežnev to vezme a jde ředniť. Řeční hodinu, dvě, tři... pak je konečně konec a Brežněv jde vyndat svému sekretáři: „řekl jsem ti přece jasně, že to má být jenom na jednu hodinu." A jeho pořízený se brání: ono to taky tak dlouhé bylo, jenomže vy, soudruhu první tajemníku, jste si vzal všechny tři kopie..."

Gorbačov sedí v Kremli v pracovni so svojou sekretárkou. Diktoval jej prejav. Prejav bol dlhý a nudný, sekretárka zívala a Gorbačov bol tiež z toho otrávený. Preto jej začal robiť milostné návrhy. Sekretárka nemala námietky a iba povedala:

— Michail, zatvor dvere na kľúč!

— Nemôžem, lebo určite by si mysleli, že tu pijeme...

Přijímací zkoušky na VB. Posuchač dostane prkénko s dvěma otvory — kruh a čtverec a kuličku, kterou má dostat na druhou stranu.

Ti, kteří prostrčí kuličku kruhem obdrží atest nadmíru inteligence; ti kteří kuličku prostrčí čtvercem obdrží atest veliké síly!

•

Politická publicistika je obohatená o nové dielo Vasila Biľaka. Má názov „Zelené strihy".

Na 1. mája pred tribúnami, na ktorých stoja „vodcovia" ľudu sa skandovalo: „Nech šije Vasil Biľak".

Najnovšia socialistická literatúra v ČSSR: Anna Lordelírka — Ako sa kalila oceľ — Vstanú noví živnostníci.

V Banskej Bystrici spadol do Hrona Maďar a nevedel ani plávať ani slovensky volať o pomoc. Preto kričal: Ištenem, ištenem, poledný raz ja kúpala . . .

Na Sibíri je — 20° C. Serioža stretne Ivana Ivanoviča, ktorý ide bosý a pýta sa ho: — Ivan Ivanovič, a neozíaba Vás? — Ivan Ivanovič sa pozrie na nohy a povie — Nemá v čom, Serioža.

Sergej Maximovič, Moskva, Sibirskaja, uverejnil inzerát v novinách: Vymením byt, za väčší lebo menší na pokojnejšej ulici. — O krátky čas dostane jeden z uchádzačov o byt Sergeja Maximoviča túto odpoveď: — Výmena bezúčelná. Nová adresa: Sergej Ivanovič, Sibír, Moskovskaja.

Ako Slováci čítajú JRD? — Ježiš ratuj dedinu . .

V rámci zvyšovania cestovného ruchu postavili v ZSSR 17prúdovú diaľnicu na Sibír. — Jeden prúd zo Sibíra a šestnásť na Sibír.

„Mám pocit, že mě sledují agenti státní bezpečnosti," postýskl si pan Blumenberg. „Já totiž požádal o emigraci do Izraele . . ."

„To ještě nic neznamená," na to pan Abelpink. „To mají pořád ještě dvě možnosti . . . Buď si jich časem ti agenti přestanou všímat, a pak to mají dobrý. Jenže oni jsou smolař a budou zatčenej. Ale to pořád ještě nic neznamená, to mají ještě furt dvě možnosti . . . Buď jich soud zprostí obžaloby, a pak to mají dobrý. Jenže oni jsou smolař a budou odsouzenej, což ovšem pořád ještě nic neznamená, neboť pak mají zase dvě možnosti . . . Buď se v tom pracovním lágru dožijou amnestie, jednou budou rehabilitovanej, a mají to dobrý. Oni jsou ovšem smolaři, oni se toho nedočkaj a umřou . . . Ovšem ani to pořád ještě nic neznamená i v tom případě mají dvě možnosti. Jako vězně jich pochovaj do společnýho hrobu s jinejma Židama, a pak to mají vlastně dobrý. Ale protože oni jsou smolař, bude tady zlej úmysl pochovat jich do společnýho hrobu s arijcema — a to, himlhergot, to by bylo opravdu zlý! Toho se musej, pane Blumenberg, v každým případě vyvarovat!"

● Humor v Československu: Nikita Chruščev skončil dlouhou řeč k dělníkům v jedné moskevské továrně slovy: „Soudruzi, komunismus je už všude na obzoru!" Když vycházel z továrny, jeden dělník se k němu přidružil a ptal se: „Soudruhu Chruščove, co je to obzor?" Nikita se na chvilku zamyslil, ale pak rychle řekl: „Soudruhu, ať ti to vysvětlí Mikojan, já spěchám." Ale an Mikojan neměl čas a radil soudruhovi, aby si to našel v naučném slovníku. A tak náš milý soudruh po dlouhém hledání ve slovníku nalezl definici obzoru. Stálo tam: „Obzor jest pomyslná čára, která se od nás tím více vzdaluje čím více se k ní blížíte."

Víte jaký je rozdíl mezi prvním naším kosmonautem Remkem a Dubčekem?

?????

Žádný; oba vyletěli s ruskou pomocí.

Stretnú sa dvaja cigáni pred Priorom v Bratislave. „A kdeže ideš, Dežo?" pýta sa jeden. — „Ale, toť do Prioru, kúpiť si nejaké topánky", odveti druhý. — „Kúp aj mne jedny, ak ťa nechytia", poznamená prvý.

— Čítal som v Pravde, že Ivan Gustínov bol odsúdený na päť rokov pracovného tábora, lebo sovietskeho maršala nazval idiotom. Nie je to vysoký trest na úrazku na cti? — Za urážku na cti dostal len šesť mesiacov. To navyše je za prezradenie vojenského tajomstva.

— Pýtali sa ruského rabína: „Rabi, možno socializmus, ako hovorí Stalin, vybudovať v jednej krajine?" — „Mozno, hovori rabi, ale potom by bolo treba žiť v inej krajine".

— V krčme sa stretne Američan, Slovák a Rus.

Slovák medzi rečou hovorí: „Páni moji, moja stará stála včera dve hodiny vo fronte na mäso". Američan sa na neho udivene pozerá a povie: „Čo je to front?". O chvíľu sa zasa Rus spýta: „Čo je to mäso?"

— Husák išiel k cigánke, ktorá vykladá z ruky, a hovori jej: „Pozrite sa na moju ruku a povedzte mi, či sa mi podarí vyriešiť bytovú núdzu?" — Cigánka sa zahľadí do jeho dlane a odpovie: „Súdruh prezident, pravdaže sa Vám podarí, otvorte len hranice do Rakúska".

„A potom je tu ešte problém zásobovací. Ako by sa mal tento problém riešiť?", pyta sa Husák. — Cigánka sa zas zadíva do jeho dlane a odpovie: „To je ľahko. Zatvorte hranice do Sovietskeho zväzu".

Tri západniarske: Francek stretne Štelu a pýta sa ho: „Na kdes bin, Štelo? — „Ale tot u dochtora, nejak mja lúpe v kúboch", odpovedá Štelo. — „A co? Vzaus mu neco?" — „Ale coby, nie tam nemjeu".

— „Ondro, co je to idiot? Zvíra lebo fták?" — „Ale dzi volade! To je covjek, taký jako ja, alebo ty".

— „Proc se Záhoráci usmívajú keď sa blýska?" — „Lebo si myslá, že ich faldegrafujú".

— Čo je kapitalizmus?
— Zle organizovaný blahobyt.
— Čo je komunizmus?
— Dobre organizovaná žobrota.

Ivanov si konečně našetřil dost, aby si mohl koupit auto. Zašel tedy do příslušné prodejny a za auto zaplatil předem. "Váš vůz bude dodán přesně ode dneška za 10 let," vece prodavač.

"Ráno, nebo odpoledne?"

"Proč se ptáte?" ptá se prodavač.

"Instalatér má přijít v 7 hodin ráno."

* * *

Chajmovič, sovětský Žid, žádá o vystěhování. Předvolali ho do výdejny víz, aby mu oznámili, že jeho žádost byla zamítnuta. "Ale proč?" protestoval.

"Protože vlastníte státní tajemství, související s vaším povoláním," pravil oficiál.

"Státní tajemství?" podivil se žadatel. "Musíte žertovat. V mém oboru jsou Američané o takových 20 roků před námi."

"To je to tajemství."

- Svědomí je ten tichý hlásek, který ti říká, že se někdo dívá.
- Blahoslavený ten, kdo nemá co povědět a neobléká ten fakt do slov!
- Pitomosti je možno říkat. Jenom ne slavnostním tónem.
- V řeči některých lidí je slyšet pravopisné chyby.
- Ti, kteří hovoří jménem Boha, měli by ukázat poverovací listiny.

„Všechno se spíš modernizuje, než normalisuje," pokyvoval hlavou celník v Rozvadově. „Kdysi dávno utíkali lidé přes kopečky pěšky. Pak proráželi závory lokomotivou nebo náklaďákem. Poté unášeli letadla. A teď dokonce utekl tenista Holeček. S raketou..."

V hanácké obci se 450 zapsanými voliči se jich pro navrženou kandidátku vyslovilo 730. Když se to dověděl okresní tajemník Komolý v Olomouci, zvedl telefonní sluchátka a shovívavě domlouval předsedovi tamní volební komise:

„Tož, tentokrát to ešče de, sódruhu, ale přiště tu agilnosť nesmite kór tak moc přehánět. Dyť stačilo aji takovéch 720..."

Do pražských kin opět uvedli starý Disneyův film „Sněhuka a sedm trpaslíků". Představení, jako vždycky, začalo promítáním žurnálu. Když se na plátně objevili českoslovenští a sovětští politici a začali se objímat, zašeptala jedna holčička:

„Babičko, to jsou už ti trpajzlíci?"

A ze tmy se ozvalo:

„Babičko, vysvětlete tý holčičce rozdíl mezi trpaslíky a tajtrlíky!"

Smát se, nebo plakat?

Vláda NDR přikázala znárodnění prodejním masa aby do výkladu pověsily aspoň jeden vůrt. To proto, aby před nimi nestáli lidé frontu na kachlíky z keramiky.

Která je největší země na světě?

Kuba. Její srdce je v Havaně. Vládu má v Moskvě. Hřbitovy v Angole a v Habeši. A lid je na Floridě.

"Cesta od kapitalismu ke komunismu je jako jízda s mnoha nebezpečími, je plná zatáček a zastávek, ale navonec se vyplatí vždycky..." "Jistě. Jen — jak se jede zpátky?"

Chystá se nové rozdelení Prahy. Hlavní město republiky bude mít jenom čtyři čtvrti: Hradčany, Pankrác, Bohnice a Olšany. Víc jich nepotřebuje.

*

Za zdražení zemáků, za nadvládu Rusáků, děkujem' ti, Husáku.

*

Víte, proč se u nás volilo v pátek a v sobotu? Protože se uplatnila demokracie. Když si volič nemohl vybrat mezi kandidáty, které volil, mohl si vybrat aspoň den volby.

*

Víte, pro koho jsou prodejny ESO? Pro ekonomicky silné osobnosti.

*

„Prečo upadá cudzinecký ruch v Československu?"
„Lebo niet dosť hotelov."
„A prečo nie je dosť hotelov?"
„Lebo ich dosť nestavajú."
„A prečo ich nestavajú dosť?"
„No predsa preto, že cudzinecký ruch i tak upadá."

*

Víte, co jsou Spojené státy? Je to imperialisticko-militaristická supervelmoc, která se hrubě vmešuje do záležitostí Sovětského svazu na celém světě.

*

A co je agrese? Agrese je, když vstoupí vojska jednoho státu na území druhého státu se zbraní v ruce dřív, než vojska Sovětského svazu.

*

U prověrkové komise se táže předseda: „Soudruhu, jaké jsi měl přesvědčení v roce 1948?"
„No, soudruzi, jako strana, vláda a ústřední výbor."
Předseda: „A potom, v roce 1952 a 53, když byly procesy se sikleneckým centrem?"
„No, soudruzi, jako strana, vláda a ústřední výbor."
Předseda, už trochu netrpělivě: „A jaké's měl přesvědčení v roce 1966, když došlo k chybám Antonína Novotného?"
„Co vám mám povídat, soudruzi, já zase byl toho přesvědčení jako strana, vláda a ústřední výbor."
Předseda, už zhurta: „A jak to bylo v roce 1968, jaké's měl přesvědčení, když nám Sovětský svaz poskytl pomoc proti kontrarevoluci?"
„No zase, soudruzi, jako strana, vláda a ústřední výbor."
Předseda komise vyskočí: „Chlape jeden, okamžitě mi řekni - ty nemáš žádné vlastní přesvědčení?"
„Ale soudruzi, to se ví, že mám. Ale zásadně s ním nesouhlasím!"

*

Víte, jaký je rozdíl mezi křesťanem a komunistou? Křesťan věří v posmrtný život, komunista v posmrtnou rehabilitaci.

*

ČERNÝ HUMOR KOLEM ČERNOBYLU

Inzerát v moskevské Pravdě koncem května 1986: „Prodám vilu v Černobylu. Značka: Září".

Leninovy narozeniny oslavili také českoslovenští pracující v hodinářském průmyslu. Pochopitelně soutěží. Nakonec byly cenami ohodnoceny nejexklusivnější výrobky:

Třetí cenu získalo dílo, z něhož každou celou hodinu vystrčí hlavičku kukaečka a zašvechotí: „Ať žije soudruh Lenin!"

Druhou cenou byl ohodnocen pěkný výtvor, kde kukaečka provolává slávu Leninovi každých patnáct minut.

První cena byla však přiřčena veledílu: z okénka vyběhne sám velký Lenin, rozhlédne se, a vykřikne: „Kuku, kuku!"

*

Příslušníci Veřejné bezpečnosti přijeli na brigádu do JZD. Vedoucí výpravy si vzal předsedu stranou a upozorňuje ho na jednoho orgána-nešika, který se vždycky nějak potluče.

„Nebojte se, soudruhu", uklidňuje ho předseda, „bude přidělen ke sběru listí, nemůže se mu absolutně nic stát!"

Už zanedlouho toho nešťastníka odvážela sanitka. „Co to zas, proboha, provedl?"

„On jenom spadl při sbírání listí. Se stromu".

*

Do pražského lahůdkářství přišel starší pán a žádal italskou mortadelu.

„Nemáme".

„Tak mi dejte, prosím, portugalské sardinky".

„Nemáme".

„A co uherský salám?"

„Nemáme".

Po odchodu zákazníka se obrátí mladý prodavač k druhému a uznale povídá: „Teda, vole, vole, musíš přiznat, že ten fotr měl ale paměť, co?"

*

Povídalo se o sportu, a ledacos kolem. Například v boxu se prý bíbne.

„Ale jděte", prohlásil soudruh Trubač, „dodnes jsem nevěděl, že členové naší strany a vlády boxujíl?"

*

VÍTE,

že za 5 let bude po komunismu?
Říjnová revoluce slavila „60" — za pár půjde do důchodu!

*

kdo je MUKL?
Muž Určený K Likvidaci.

*

„Víte, že už zase není cement?"
- Cement není? A proč ne?
„Všechen padl na přestavbu."

*

Socialismus s husí kůží

Dva britští představitelé zavítají do ČSSR. Úřady se snaží, aby si oba odnesli o socialistické Praze nejlepší dojem. Všichni příslušní činitelé dostanou pokyn, aby se vyhovělo každému přání obou Angličanů.

Když přijdou do restaurace, táže se vrchního: „Co byste nám doporučil?" Číšník odvětí: „Máme vše, co hrdlo ráčí." „Tak nám tedy přineste sioni pečínku s makarony."

„Prosím, maličký okamžik", odtuší číšník a běží k řediteli. Ten telefonuje na ústřední výbor, odkud se telefonuje do zoologické zahrady. Už za čtvrt hodiny vidí Angličané oknem, jak kolem vedou slona. Uběhnou však hodiny a po pečeni ani stopy. Kývnou tedy na vrchního. „Vážení pánové", praví číšník smutně, „pečeni máme už dávno, ale už se několik hodin marně pokoušíme sehnat makarony."

●

V nebi jsou volby do ÚV. Svatý Petr navrhuje Boha Otce za generálního tajemníka. Svatý Pavel je proti. „Soudruzi", praví, „vždyť jeho syn žil 33 let v Izraeli."

●

Co je věda?

To je hledání černé kočky v temné místnosti o půlnoci.

Co je filozofie?

To je hledání černé kočky v temné místnosti o půlnoci, když tam ta kočka není.

Co je dialektika?

To je hledání černé kočky v temné místnosti o půlnoci, když tam ta kočka není, ale ten, co ji chytá, křičí mám ji, mám ji.

●

Jaký byl rozdíl mezi prezidentem Antonínem Novotným a Švejkem?

„Švejk byl chytrý a předstíral blbost". A Novotný? „Ach, víte, ten nesloužil v c. a k. armádě!"

●

Bývalý ministr obrany, armádní generál Čepička, se obrátil na prezidenta Novotného s žádostí, aby ho jmenoval admirálem. Novotný oamítavě: „To přece nejde, nemáme ani moře, ani lodstvo." „No ale", odtušil Čepička, „máme přece taky ministra kultury."

●

Jaký je rozdíl mezi Švédskem a Československem?

Vůbec žádný. Tam i tam je Gustav, tam i tam jsou koruny. Švédové mají všeho dostatek a Češi mají všeho dost.

●

Kdosi se topí a křičí „Pomóc, pomóc!"

Na břehu stojí jakýsi člověk a ptá se: „Hej, člověče, studovals marx-leninismus?" „Přirozeně", křičí topící se, „pomóc, pomóc!"

„No vidíš, plavat ses měl učit, plavat."

●

Husák zmizel. Všichni členové sekretariátu ÚV KSČ jsou vzrušeni. Tu se dostaví někdo z Bartolomějské: „Našel jsem ho v parku. Běhá tam po čtyřech a sbírá kameny."

Bleskový rozhovor s Kremlem. „Soudruzi, zůstaňte u aparátu, já se na to pozeptám", říká Brežněv a za chvíli se vrací: „Soudruzi, už se to vysvětlilo, za pár minut je všecko charašó. U nás ho totiž omylem naprogramovali jako lunární vozidlo."

●

Náš ministerský předseda byl zázračné dítě. Když mu bylo osm, měl právě tolik inteligence a rozumu jako dnes.

●

Moses Eckstein má socialismu plné zuby a chce emigrovat. „Kampak?", ptá se policejní úředník.

„Do New Yorku!" „To nejde."

„Tak teda do Anglie!"

„Člověče, vy jste se zbláznil!"

„Snad do Francie?"

„Nebuďte naivní."

„No a nešlo by to do Izraele?"

„Do Izraele, to by snad bylo možné. Vyplňte tyhle ty formuláře a přijďte za měsíc. Dovíte se výsledek."

Moses Eckstein se dostaví za měsíc znovu. Vyřízení je kladné, dostane dokonce okamžitě pas s platnou výjezdní doložkou.

Příštího dne se Moses Eckstein vrátí a vrací úředníkovi pas s těmito slovy: „Já jsem si to rozmyslel. Když vy mi dáváte pas do Izraele a necháte mě tam vystěhovat, tak já tam radši přece jenom nechci."

●

V Masně.

„Máte vepřové?"

„Ne."

„Máte hovězí?"

„Ne."

„Máte telecí?"

„Ne."

„Tak co vlastně máte?"

„Do půl sedmé otevřeno."

Ptá se soudružka učitelka ve škole dětí:

„K čemupak byste přirovnaly naši zem?"

„K rozkvetlé louce", hlásí se Máničká.

„A horské bystřině", připojil Jeník.

„Já bych ji přirovnal k lodi na rozbouřeném moři!" povídá Pepa.

„Houpá se sem a tam, lidem je na ní blbě a taky pryč nemůžou!"

---

* (Vybrali jsme z knihy „DER POLITISCHE WITZ IM OST-BLOCK". Autor *Alexander Drozdzynski*, vydal Deutscher Taschenbuch Verlag v Mnichově, str. 190, DM 6,80.)

239

29 YEARS TOO LATE

Among the numerous Czech jokes after the Soviet occupation were the following:

Is it true that the Czech patriots appealed to the Red Army for help ?

Yes, it is true, but they appealed in 1939 and help only arrived in 1968.

****

Which is the most neutral nation in the world ?

Czechoslovakia. It does not even interfere in its own internal affairs.

(FCI)

Proč budujeme socialismus?
Protože je to lehčí než pracovat.

Jaké jsou základní principy socialismu?
V kapitalismu je člověk vykořisťován člověkem, kdežto v socialismu je tomu naopak.

Co je to socialismus?
Socialismus je trest boží za VŘSR. Je to společenský řád, který se dovede vypořádat s omyly, které by v jiném společenském řádu vůbec nevznikly. Socialismus je naprosté a přesvědčivé vítězství ideologie nad zdravým rozumem; je to společenský řád, v němž se nedivíme, když je něco v nepořádku, ale žasneme, když něco klape.

Jaké specifické znaky má budování socialismu u nás?
Socialismus u nás lze budovat pouze za velice příznivého počasí. Nesmí mrznout ani mrholit, musí být bezvětří, teplo, ale ne horko. Oblačno může chvílemi být.

Není výstavba socialismu u nás poněkud opožděna?
Ano, socialismus mohl být už dávno vybudován, kdyby to pracující dostali jako melouch.

Jaký je rozdíl mezi lidem a lidmi za socialismu?
Náš lid buduje novou, spravedlivou společnost a statečně překonává všechny překážky, kdežto lidi na to většinou serou.

Jaký je vztah mezi mzdou a prací za socialismu?
Prostřednictvím mzdy jsou pracující třestáni za vykonanou práci. Pracující předstírají, že pracují, a stát předstírá, že je za to platí.

Jaký je rozdíl mezi komunistou a obilím? Žádný. Oboje dvoje se musí vymlátit jinak umřeme hlady.

„To víš, že včera sebrali jednoho chlapa za to, že se díval na Husáka dalekohledem?"

„Neblbni, to není možný".

„Hmm, von měl pod tím dalekohledem přišroubovanou pušku".

—•—

Gustav Husák sbírá vtipy o sobě. I s lidma, kteří je vyprávějí.

—•—

Američan, Rus a Čech si vyprávějí o tom, jaké je to u nich v kriminále. Američan říká: „To u nás v kriminále se jeden černoch naučil číst a psát". Rus říká: „To u nás v kriminále se jeden člověk vyučil na stolaře". Čech říká: „To nic není. To u nás v kriminále se jeden chlap vyučil na prezidenta".

—•—

Víte proč českoslovenští fotbalisté na mistrovství světa ve Španělsku na hřišti vůbec neběhali?

Protože před odjezdem si je zavolal k sobě Gustav Husák a řekl jim: „Né, abyste utíkali!"

"Kdo neví, že největším lákadlem ke zlu je naděje na beztrestnost." *Cicero*

Dotaz na Rádio Jerevan

Ve svobodném světě, kde jsou noviny plné ostrých titulků, kritických článků a karikatur politiků, co mají vypěstovanou hroší kůži, se lidová politická slovesnost nevyskytuje. Kdo vymyslí nějakou parodii, rád ji podepíše. Půl Evropy moc nehoví ani u nás tak oblíbeným anekdotám.

V tzv. satelitních státech a přímo v SSSR se politických anekdot líhlo mnoho, ale málokde nabyly „papírové" podoby. A tak lze český fenomén srovnávat snad jen s ruským (arménským) Rádiem Jerevan. Protistátní humor se v tomto případě mstitucionalizoval do ustálené formy dotazu a odpovědi. Bez ní jde vcelku o běžné anekdoty.

Jak to chodí jinde

Dotaz na Rádio Jerevan: Lze souložit v předvečer Prvního máje? **Rádio Jerevan odpovídá:** Ano, ale jen s vlastní ženou, aby prožitek nepřesáhl význam Prvního máje!

Dotaz na Rádio Jerevan odpovídá: Proč je komunistické hnutí v Izraeli tak slabé? **Rádio Jerevan:** Protože ta země je příliš malá na tak velké neštěstí.

Na československo-sovětské hranici si hrají děti. České děti křičí na sovětské: „Heč, my máme chleba s máslem!" Sovětské děti odpovídají: „Heč, my máme Leonida Brežněva!" České děti: „Heč my budeme mít Leonida Brežněva taky!" Sovětské děti: „Heč, to už pak nebudete mít chleba s máslem!"

Husák letí se Štrougalem v eroplánu nad svým socialistickým záhumenkem. Dí Husák: "Já teď vyhodím z okénka deset stokorunových bankovek a udělám deset občanů šťastnými." Štrougal flekuje: "Já vyhodím sto desetikorunových bankovek a udělám šťastnými sto lidí." V pilotní kabině praví pilot kopilotovi: "Ty, my si teď připneme padáky a necháme letadlo se zřítit. Uděláme šťastnými 16 milionů lidí."

"Kdy už bude v Polsku konečně klid ...?" - "1983." - "Proč?" - "Protože Sovětskému svazu bude pětašedesát a všichni doufají, že půjde do penze."

Stará mama vraví vnútkovi: „Ivi ško, ešte sa rýchlo pomodli, ja ti medzitým vyžehlím pionersku šatku."

Vrátil se Husák z návštěvy v USA a celý blažený vykládá Bilakovi: "My jsme si s Reaganem tak dobře rozuměli, že jsme si začali tykat. Já mu říkám Ronalde a od mně Donalde."

xxx

Sedí příslušník VB u stolu, kde jsou dva telefony. Jeden z nich zazvoní.
Příslušník zvedne sluchátko a dí: "Co je?"
"Srážka aut," zní hlášení.
"To musíte volat číslo 34056!"
Zazvoní druhý telefon. Příslušník zvedne sluchátko a ptá se: -"Vo co de?"
"Srážka aut!"
"Jó, to jste tady na správným čísle..."

Stará Blažková, když nesehnala na trhu maso, rozhodla se, že zabije svého králíka. „Udělám si ho na špeku“, řekla si a vytáhla králíka z králíkárny. Pak si vzpomněla, že špek na trhu není. „No nic“, povídá si „udělám ho na česneku“. Natáhla ruku, že ho zabije, ale zarazila se „sakra, vždyť česnek taky není. Ale co, udělám ho na smetaně“. Znovu napřáhla ruku, že králíka zabije, ale vzápětí ji zase spustila dolů „vždyť smetana taky není“, řekla zlostně, hodila králíka zpět do králíkárny a odcházela domů. Vtom zá sebou uslyšela rachot. Otočí se, vidí králíka, jak sedí na zadku, pláče a volá: „Ať žije KSČ!“

—●—

Francúz, Nemec a Rus stoja pred nebeskou bránou – všetci zomreli na autonešťastie. Rozprávajú ako sa to stalo.
Francúz: „Šmúzoval som sa za jazdy s frajerkou a nezhadal som stromu.“
Nemec: „Nažral, napil som sa – a zaspal som za volantom.“
Rus: „Celý život som šporoval na auto, a keď som ho už konečne mal – zomrel som hladom.“

To víte, proč policajti nejedí kvašené okurky?

Protože neprostrčí hlavu hrdlem od pětilitrovky.

—●—

Dva policajti jedou k akci. Mají puštěnou houkačku a majáček. Vtom se ten starší, co řídí, zeptá toho mladšího: „Podívej se z okna, jestli mně svítí majáček“. Mladší vystrčí ven hlavu a volá: „Svítí, nesvítí, svítí, nesvítí, svítí...“

—●—

Tři policajti se hádají, kdo má hloupější manželku. První říká: „Moje stará je tak hloupá, že když mně namaže chlebíčky ke svačině, tak je přilepí k sobě těma suchýma stranama“. „To ta moje“, povídá druhý, „je ještě hloupější. Zlomí rohlík vejpůl, to zlomené namaže a takhle to lepí k sobě“. „To všechno nic není“, povídá ten třetí, „nejhloupější je ta moje. Představte si, že jsem jí před měsícem koupil novou ledničku, a ta kráva pořád pere ručně“.

a. —Podle M. Janaty české armádě stále velí "mocteňští absolventi", kterým se říká lampasáci...

K. LISTY 6. 7. 1996

Z pražské universitní knihovny (literatura o slonech):

Jean-Paul Rebl'eux:	*Milostný život slona*
John Traucer-Crash:	*Sloni v britské Indii*
Siegfried Hönschel:	*Představy starých Germánů o slonech*
Wenzl Makowitschka:	*Sloní motivy ve vídeňském valčíku*
Ivan M. Pantjeleuk:	*Stalinovy výroky o slonech*
Petr Michalička:	*Sovětský slon – náš vzor!*

Obušek je SRDCEM strany.
Dokud BIJE, strana žije.

Pionýr Tetelka poslal Ústřednímu výboru strany zlepšovací návrh: vláda má zřídit ministerstvo námořnictví.

„Bystrý hoch,“ řekli soudruzi. „Plný iniciativy a směšných perspektiv! Proč ale, krucipísek zrovna tohleto? Copak máme moře?“

A tak byl pionýr požádán o doplňující vysvětlení. Odpověděl: „Máme ministerstvo spravedlnosti. Tak proč bychom nemohli mít i ministerstvo námořnictví?“

Nesmrtelní Roubíček s Kohnem se potkají v padesátých létech kdesi v sovětském koncentráku na Madaganu.
– Jsou to oni, Roubíček, no jo, jsou?
– To jsou oni, Kohn, ale to je let, co jsme se neviděli? Kdy jsme se vlastně viděli naposled?
– Ale přece v Praze. O Slete, v roce 1938...
– No jo, maj pravdu. Šli jsme po Václaváku...
– ...bavili se německy...
– ...a dostali jsme nafackováno.
– No jo, Roubíček, ty krásný časy se už nikdy nevrátěj...

NOVÝ POLYGON 6/2003

Jiří Kolář:
Rada slouhům

Odkoupili jste zločiny a vynášeli zradu?
Sveďte to na stranu
Mlčeli jste, i když tráva křičela?
Sveďte to na stranu
Psali jste, když se i inkoust červenal?
Sveďte to na stranu
Věřili jste, když i půlnoc nevěřila
svým očím?
Sveďte to na stranu
Byli ste vždy u koryta?
Sveďte to na stranu
Měli jste popravené za třísky při kácení
lesa?
Sveďte to na stranu
....
....
Všechno, všechno všechno sveďte to
na stranu, muzikanti noci
Sveďte to na stranu

Literární noviny, 2. 5. 1958

Logika nepřítele působí vždycky a všude, nejvíc v dobách, kdy jsou lidé nejistí a mají strach, co bude. Někteří jí podléhali a podléhají vždycky. Ale když je ti ostatní nedokážou udržet a odkázat do patřičných mezí, je výsledek zaručený: bude zle. Jak říká rádio Jerevan: nebude ani mír, ani válka, ale takový boj za mír, že nezůstane kámen na kameni.

□ JAN SOKOL LN 24/10/91

TADY NENÍ MOSKVA, UKRAJINA, TADY JE SVOBODNÁ VLAST, hlásal - pro lepší srozumitelnost v azbuce - jeden z plakátů vylepených v srpnu 1968 po výkladech pražských obchodů. Lidovým tvůrcům se tehdy otevřel pro jejich „záškodnickou" tvorbu široký prostor. FOTO ČTK

Víte, že od března 1991 bude sloučeno ministerstvo kultury a ministerstvem zemědělství ?

Bude totiž umění najíst se...

oooooooooooooooooo

Víte, že Ústí nad Labem se už jmenuje jenom Ústí ?

Prý už se moc nenadlabem...

oooooooooooooooooo

Na ÚV KSČ zvoní telefon: "Dobrý den, měl bych zájem o místo po Vasilu Bilakovi."
"Nu dobře, a jaké máte předpoklady?"
"Mám vysokoškolské vzdělání ekonomického a právnického směru, ovládám čtyři cizí jazyky a...."
"Prosím vás, vy jste snad blbej..."
"Pardon, a to je podmínka?"

oooooooooooooooooo

"Víte, že od února u nás budou potraviny na lístky?"
"Nestrašte..."
"Ale nic si z toho nedělejte, v Sovětském svazu budou na losy!"

oooooooooooooooooo

Povídají si dva důchodci:
"Já se měl, milej pane, za komunistů báječně!"
"To jste ale byl určitě ve straně.."
"Ovšyl, v emigraci!"

"Tak prý budeme mít novou vlajku... Bude růžová, nahoře se poklene duha a pod ní bude psí hlava." "..a proboha, proč?" "Protože jsme na nebe jako psi, chlastáme jako duha a pan prezident to vidí růžově..."

»**VY NECHODÍTE** nikdy na schůze?«
»Ne, nikdy, já moc chrápu.«

JAKÝ je rozdíl mezi demokracií a lidovou demokracií?
Jako mezi křeslem a elektrickým křeslem.

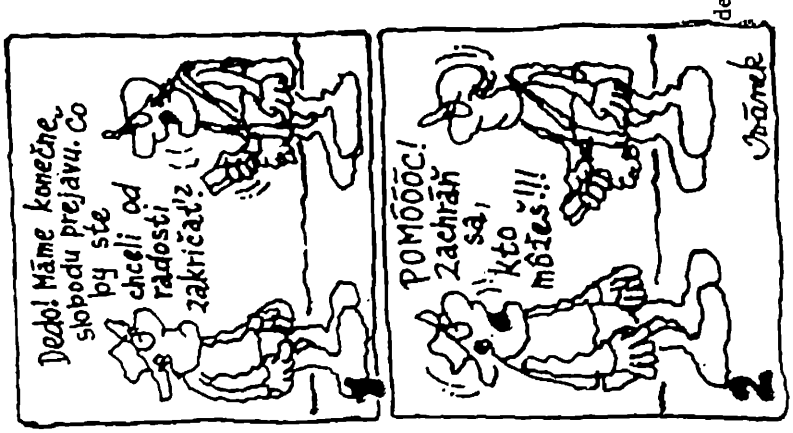

Československá akademie věd rozhodla, že je nutné rozšířit stupňování přídavných jmen:

1. DOBRÝ
2. LEPŠÍ
3. NEJLEPŠÍ
4. SOVĚTSKÝ

+++++

Orgán SNB jde po Můstku a pohazuje v ruce hrudkou zlata. "Co to děláš?" ptá se kolega. "Ale byl jsem u zubaře a ten řekl, že si mám přinést zlato na můstek."

+++++

Husák má projev. Pořád samý potlesk a "ať žije KSČ", pomalu se ani nedostane ke slovu. Stěžuje si na to Štrougalovi. Ten si ví rady. "Heleď, Gusto, až zase začnou tleskat, řekni jim, ať ti polibí..." Husák má nový projev a uplatní Štrougalovu radu. Chvíli je ticho, pak to vzadu v sále mlaskne a kdosi dopoví: "Za středočeský kraj!"

+++++

Z Gustáva Husáka se stal velký spisovatel, autor čtyř knih. Prvním dílem je milostný román. Jeho titulek: "Tisíc polibků na Šerementěvu". Druhým je cestopis "Z Leopoldova až na Pražský hrad". Třetí dílo má sportovní téma: "Jak jsem doběhl dělnickou třídu". A čtvrtým je varianta na Hemingwaye "Stařec a moře nespokojených lidí".

+++++

V Ženevě právě došlo k sovětsko-americké odzbrojovací dohodě. Prezident Reagan se totiž zavázal, že Spojené státy nepoužijí jadernou elektrárnu jako první.

+++++

V okolí Černobylu lze všechno bez rizika koupit, kuřata, ovoce, zeleninu... jen ne dlouhohrající desky.

+++++

Dělníci na černobylské elektrárně si už neříkají "soudruhu", ale "Vaše Jasnosti"...

+++++

Co zbylo v Československu z Gottwalda? Bohužel jen Gott, Walda už je taky na Západě.

+++++

Ivan Ivanovič, rozhořčen dlouhým čekáním ve frontě na vodku, vytáhne z holínky dlouhý nůž a oznámí, že jde zabít Gorbačova, který se prodej alkoholu snaží podvázat. Když se za hodinu vrátí, ptají se ho kamarádi, jak to dopadlo. Mávne Ivanuška rukou: "Ále, u Kremlu je fronta dvakrát tak dlouhá."

"Jaký je rozdíl mezi kapitalistickou a socialistickou mládeží?" - "V podstatě žádný, ale kapitalistická mládež pije kvalitnější alkohol."

xxxxx

Proč nerostou na Andropovově hrobu žádné květiny? Hnůj byl zahrabán příliš hluboko.

Radio Jerevan:
Dotaz: Bydlím pět verst od Černobylu. Co mám dělat?
Odpověď: Opakuj pomalu po mně: Otče náš, jenž jsi na nebesích...

Vtip: Víte, proč byl zvolen právě Černěnko? Protože jako jediný bez cizí pomoci přešel při pohřbu Andropova Rudé náměstí.

V Praze přistává zmrzlé dopravní letadlo. Letuška ohlašuje cestujícím: Připoutat se, nekouřit a posunout si hodinky zpět; přistáváme v Praze — Ruzyně!

Cestující se ptá: O kolik ty hodinky zpět?

Letuška: O deset let!

+++++

Přišel reprotér z Rudého práva do národního podniku a rozmlouvá s předákem:
R.: Kolik lidí pracuje ve vašem kolektivu?
P.: Do deseti hodin dopoledne - všichni.
R.: Vyhráli jste soutěž ušetřených materiálů. Jak vysvětlíte tuto nízkou spotřebu?
P.: Nižší spotřebu nafty dosahujeme tím, že většina traktoristů přišla o vůdčí listy řízením v opilosti.
R.: Co jste udělali pro bezpečnost práce?
P.: Všechny zaměstnance jsme dali pojistit proti úrazu.

xxxxx

Ptá se paní Bílaková manželu pulé, co se vrátil z návštěvy z NSR: "Tak co, Vasko, jak to tam vypodá?" "Ále," dí Vasil, "je to tum stejné jako tady. Za marky tam můžeš koupit všechno."

+++++

Inzerát v jedněch berlínských novinách: "Vyměním velkorysé vybavený pětipokojový byt ve východním Berlíně za malou díru v berlínské zdi."

+++++

Víte, čemu se podobá přestavba v Československu? - Výlovu rybníka, který si organizují kapři sami.

+++++

Konec pracovní doby v ČSSR je důkazem, že v podniku byli lidé.

+++++

Americké delegaci ukazují v Moskvě hlavní nádraží. Přednosta stanice nadšeně vypočítává: "Z 1.nástupiště odjíždí každou minutu vlak do Alma-Aty, z nástupiště 2 každou minutu do Leningradu, ze 3.nástupiště každou minutu do Murmanska, z koleje 4 každou minutu vlak do Semipalatinsku, z nástupiště 5..." Tu ho Američané přeruší: "Ale, pane, my tu stojíme už přes 5 minut a z žádné koleje neodjel ani jeden vlak." Přednosta stanice: "No a vy zase utiskujete černochy."

Kuklinek umřel. A přišel rovnou do nebe. Leží si tam pěkně na obláčku, když v tom ho probudí zvonění.

„Co by to mohlo být?" ptá se nejistě.

„To je takové zařízení pro kontrolu," vysvětluje svatý Petr. „Kdykoliv dole na zemi někdo lže, začne nám to zvonit."

Ve čtyři hodiny ráno se najednou rozhlaholí všechny nebeské zvonce. Rámus, až v uších zaléhá. Rozespalý Kuklinek vyskočí. Polekaně se rozhlíží, ale nebeský kličník ho zase uklidňuje:

„Spi dál, Kuklinku! To jenom v Praze vychází Rudé právo..."

*

„Kdo to vlastně je — KOMUNISTA?"

„To je člověk, který se už vzdal naděje stát se kapitalistou."

*

U stolu sedí tři inženýři-tuneláři, Francouz, Američan a Rus. „Když jsme vrtali poslední tunel v Alpách", vypravuje Francouz, „setkali se raziči z obou stran uprostřed s přesností deseti milimetrů."

— To je slušné, uznale kývne hlavou Američan, ale u nás ve Skalistých horách se však setkali s přesností pěti milimetrů.

„No co," krčí Rus rameny," co na tom, to my na Urale místo jednoho tunelu budeme mít dva..."

*

Ví se už, jaké vlastnosti bude mít komunistický člověk? Samozřejmě, že se to ví. Odevšud získá to nejlepší: Bude mít příslovečnou sovětskou úctu k pravdě, příslovečnou maďarskou nezištnost, příslovečný bulharský cit pro preciznost, příslovečné rumunské nadšení pro internacionalismus, příslovečný polský odpor k alkoholu, příslovečnou československou neúplatnost a příslovečný východoněmecký smysl pro humor.

*

Dva soudruzi si to šinou na prověrky a jeden se ptá druhého:
„Počuj, vieš niečo o tom slovenskom národnom povstaní?"
„Vela toho neviem, ale som počul, že sa dačo pripravuje."

Příslušníka SNB mají povyšovat z praporčíka do důstojnické hodnosti. Musí tedy složit zkoušku...

— Podívej se, soudruhu, povídá mu předseda zkušební komise předem, protože jsi dobrý komunista, přimhouříme obě oči a dáme ti jen jednu otázku, a to jaké je hlavní město Sovětského svazu. A ty odpovíš: Moskva. A pak odejdeš jako podporučík.

„Ale já si to nebudu pamatovat", zašeptá ambiciózní příslušník.

— To nic, uklidňuje ho předseda komise. Na levou podrážku si napíš Moskva a když si nebudeš moci vzpomenout, přehodíš jako by nic nohu přes nohu a přečteš to.

Stalo se. „Jaké je hlavní město Sovětského svazu?", táže se předseda komise mladíka v uniformě SNB. Ale ten mlčí. „Máš to na botě!", zasyčí předseda.

„Aha, zajásá kandidát důstojnické hodnosti. Přehodí nohu přes nohu, jenže opačně, pravou přes levou. Vítězoslavně z podrážky slabikuje: „Národní podnik Svit. Partyzánské!"

* * *

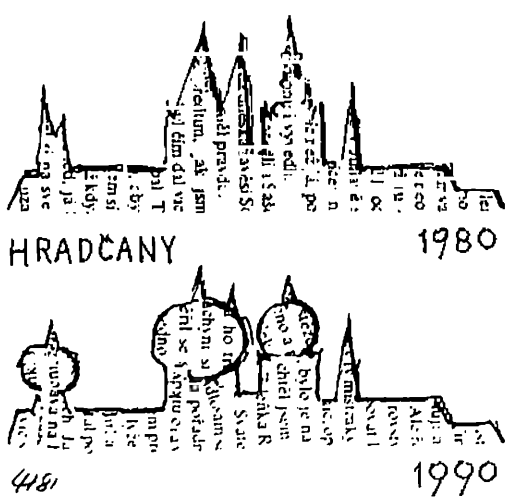

Dotaz: Je pravda, že Československo najíždí plnou parou na perestrojku?
Odpověď: V principu je to správné, jenom je třeba dodat, že zatím se 95% páry spotřebuje na pískání.

V základní škole vykládá učitelka význam slova "láska": "Existuje několik druhů lásky. Především láska muže k muži. O tom se nebudeme učit, to se v socialismu nedělá. Pak je láska ženy k ženě. Ani to se nehodí do našeho socialistického světa. Na lásku muže k ženě jste ještě příliš malí. Lásku dítěte k matce všichni znáte, té se učit nepotřebujeme. A konečně existuje láska k Sovětskému svazu. Jó, tak té se budeme učit celý život."

Drasťák právě dovezený z ČSSR: Jaký je rozdíl mezi předsedou vlády Adamcem a vepřem domácím? - Asi 5 kg.

+++++

Jakeš mluví k lidu českému i slovenskému: "Do třech let dohoníme NSR." Po chvilce nepozornosti posluchačů prohlásí: "A do dvaceti let máme Ameriku!" I ozve se hlas z pozadí: "Prima, soudruhu. Ale teď vo tý Karkulce."

+++++

Ach zemi krásnou, zemi milovanou,
kolébku mou i hrob můj, matku mou,
vlast jedinou i v dědictví mi danou,
širou tu zemi, zemi jedinou!
K. H. Mácha - Mál

V hlubokém zármutku oznamujeme
přátelům a známým, že nás navždy
opustila naše drahá a milovaná

REPUBLIKA ČESKOSLOVENSKÁ

Zemřela po dlouhodobé nemoci
v požehnaném věku 74 let.

●

S naší drahou zesnulou se rozloučíme
dne 31. prosince 1992 ve 24.00 hodin
ve všech prostorách této země.

Prosíme o tichou vzpomínku a modlitbu.

15 000 000 pozůstalých

Chystá se nové rozdělení Prahy. Hlavní město republiky bude mít jenom čtyři čtvrti: Hradčany, Pankrác, Bohnice a Olšany. Víc jich nepotřebuje.

*

Za zdražení zemáků, za nadvládu Rusáků, děkujem' ti, Husáku.

*

Víte, proč se u nás volilo v pátek a v sobotu? Protože se uplatnila demokracie. Když si volič nemohl vybrat mezi kandidáty, které volil, mohl si vybrat aspoň den volby.

*

Víte, pro koho jsou prodejny ESO? Pro ekonomicky silné osobnosti.

*

„Prečo upadá cudzinecký ruch v Československu?"

„Lebo niet dosť hotelov."

„A prečo nie je dosť hotelov?"

„Lebo ich dosť nestavajú."

„A prečo ich nestavajú dosť?"

„No predsa preto, že cudzinecký ruch i tak upadá."

*

Víte, co jsou Spojené státy? Je to imperialisticko-militaristická supervelmoc, která se hrubě vměšuje do záležitostí Sovětského svazu na celém světě.

*

A co je agrese? Agrese je, když vstoupí vojska jednoho státu na území druhého státu se zbraní v ruce dřív, než vojska Sovětského svazu.

*

U prověrkové komise se táže předseda: „Soudruhu, jaké jsi měl přesvědčení v roce 1948?"

„No, soudruzi, jako strana, vláda a ústřední výbor."

Předseda: „A potom, v roce 1952 a 53, když byly procesy se spiklenectvím centrem?"

„No, soudruzi, jako strana, vláda a ústřední výbor."

Předseda, už trochu netrpělivě: „A jaké's měl přesvědčení v roce 1966, když došlo k chybám Antonína Novotného?"

„Co vám mám povídat, soudruzi, já zase byl toho přesvědčení jako strana, vláda a ústřední výbor."

Předseda, už zhurta: „A jak to bylo v roce 1968, jaké's měl přesvědčení, když nám Sovětský svaz poskytl pomoc proti kontrarevoluci?"

„No zase, soudruzi, jako strana, vláda a ústřední výbor."

Předseda komise vyskočí: „Chlape jeden, okamžitě mi řekni - ty nemáš žádné vlastní přesvědčení?"

„Ale soudruzi, to se ví, že mám. Ale zásadně s ním nesouhlasím!"

*

Víte, jaký je rozdíl mezi křesťanem a komunistou? Křesťan věří v posmrtný život, komunista v posmrtnou rehabilitaci.

*

ČERNÝ HUMOR KOLEM ČERNOBYLU

Inzerát v moskevské Pravdě koncem května 1986: „Prodám vilu v Černobylu. Značka: Září".

Leninovy narozeniny oslavili také českoslovenští pracující v hodinářském průmyslu. Pochopitelně soutěží. Nakonec byly cenami ohodnoceny nejexklusivnější výrobky;

Třetí cenu získalo dílo, z něhož každou celou hodinu vystrčí hlavinku kukačka a zašveholí: „Ať žije soudruh Lenin!"

Druhou cenou byl ohodnocen pěkný výtvor, kde kukačka provolává slávu Leninovi každých patnáct minut.

První cena byla však přiřčena veledílu: z okénka vyběhne sám velký Lenin, rozhlédne se, a vykřikne: „Kuku, kuku!"

*

Příslušníci Veřejné bezpečnosti přijeli na brigádu do JZD. Vedoucí výpravy si vzal předsedu stranou a upozorňuje ho na jednoho orgána-nešiku, který se vždycky nějak potluče.

„Nebojte se, soudruhu", uklidňuje ho předseda, „bude přidělen ke sběru listí, nemůže se mu absolutně nic stát!"

Už zanedlouho toho nešťastníka odvážela sanitka. „Co to zas, proboha, provedl?"

„On jenom spadl při sbírání listí. Se stromu".

*

Do pražského lahůdkářství přišel starší pán a žádal italskou mortadelu.

„Nemáme".

„Tak mi dejte, prosím, portugalské sardinky".

„Nemáme".

„A co uherský salám?"

„Nemáme".

Po odchodu zákazníka se obrátí mladý prodavač k druhému a uznale povídá: „Teda, vole, vole, musíš přiznat, že ten fotr měl ale paměť, co?"

*

Povídalo se o sportu, a ledacos kolem. Například v boxu se prý bibne.

„Ale jděte", prohlásil soudruh Trubač, „dodnes jsem nevěděl, že členové naší strany a vlády boxují!?"

*

VÍTE,

ze za 5 let bude po komunismu?

Říjnová revoluce slavila „60" — za pár půjde do důchodu!

*

kdo je MUKL?

Muž Určený K Likvidaci.

*

„Víte, že už zase není cement?"

- Cement není? A proč ne?

„Všechen padl na přestavbu."

LIKVIDACE POMNÍKU MISTRA JANA HUSA

ÚV KSČ na svém posledním zasedání projednával otázku odstranění pomníku Mistra Jana Husa na Staroměstském náměstí. Hus, který byl probírán ze všech stran, byl nakonec shledán negativním a krajně nežádoucím elementem. První tajemník poukázal na to, jak byl nestoudný když mohl chodit po světě, aniž by měl, jako každý slušný člověk, na konci svého jména nějakou koncovku. „Očividně", prohlásil soudruh tajemník, „za slovem Hus chybí koncovka -ák. A co teprve jeho křestní jméno. Jak se někdo místo Jáááán, může jmenovat Jan. A vůbec. Kam v naší republice patří kněží, bylo už dávno vyřešeno."

„Neřekl k tomu", doplnil prvního tajemníka s. Bilak, „že byl smilník. Měl za milenku nějakou Pravdu. ". Toto zjištění rozhořčilo všechny přítomné. Soudruh Hoffmann chtěl zaprotokolovat žádost adresovanou všem předsedům stranických organizací ve všech závodech naší republiky, aby posečkali s ostrými a kategorickými rezolucemi spravedlivého hněvu naší dělnické třídy na adresu výše jmenovaného Husa do té doby, než se podaří StB zjistit, zda-li výše uvedená pravda není v nějakém příbuzenském vztahu k sovětské Pravdě, vycházející v mnohamiliónovém nákladu v SSSR. Na tuto poznámku ostře reagoval soudruh Bilak který ujistil všechny přítomné, že je naprosto vyloučené a absurdní, aby tyto dvě Pravdy měly cokoliv společného.

* Existuje v socialistické společnosti třídní nerovnost?
Nikoli. Třídní rozdíly známé z kapitalismu byly revolucí zlikvidovány. V socialistické společnosti existuje naprostá všeobecná rovnoprávnost. Je všeobecná pravda, že někteří lidé respektive skupiny lidí, jsou si rovnoprávnější než ostatní.

* Co víme o socialistickém plánování?
Plánování je nepřetržitě narušování zdravé živelnosti. Co nelze splnit, lze alespoň naplánovat. Plánování je soustavná činnost zaměřená k dosažení alespoň národních výsledků. Před válkou jsme nevěděli co bude za pět let. Dnes to víme, ale zítřek nevíme, co bude zítra.

SOVĚTSKÁ VLÁDNÍ DELEGACE V ZOO

Po dlouhých diskusích v parlamentě, co ukázat sovětské vládní delegaci a kam ji zavést, aby byla přijata v srdečném a přátelském ovzduší, bylo nakonec rozhodnuto, že posledním takovým místem na našem území je pražská ZOO. Jak se nakonec ukázalo, bylo to šťastné řešení. Sovětská vládní delegace byla unesena, co všechno v kleci ještě máme. V arealu, kde jsou umístěni medvědi, se projevila typická sovětská srdečnost a smysl pro přátelství. Delegace přelezla veškerá ochranná zařízení ve snaze spřátelit se s medvědy. Došlo k politováníhodnému nepochopení ze strany medvědů, kteří se do sovětské delegace doslova pustili. Vznikl zmatek, tekla krev. Celý výjev silně připomínal sovětsko-afgánskou družbu, i když tentokrát sověti na cizím území tak dlouho nevydrželi.

Další zastavení bylo u ohrady hrochů. L. B. navrhl hrocha pro jeho vlastnosti a kůži za svého nástupce. Největší zalíbení v hlavním představiteli spojeneckého státu vyvolal nejstarší z oslů. Líbilo se mu, jak vytrvale a trpělivě kývá hlavou. V té chvíli poněkud pobledl náš první tajemník, ze strachu, aby nebyl ve své funkci vystřídán. Teprve, když ho hlavní ošetřovatel ujistil, že osel je podstatně mladší než on, uklidnil se. Závěrem je nutno vyzdvihnout disciplinovanost sovětské vládní delegace. U žádného zvířete nepodlehla emocím a zásadně nikoho nekrmila. Naopak, lvovi se ztratil oběd.

Otázky a odpovědi socialismu
(určeno pro lektory stranického vzdělávání)

* Proč budujeme socialismus?
Protože je to lehčí než pracovat.

* Co je to socialismus?
Socialismus je největší boží dar VRSR. Je to společenský řád, jenž se dovede vypořádat s omyly, které by v jiném společenském řádu vůbec nevznikly. Socialismus je naprosté a přesvědčivé vítězství ideologie nad zdravým rozumem. Je to společenský řád, v němž se nedivíme, když je něco v nepořádku, ale zasmějeme, když něco klape.

* Kdy bude u nás vybudován socialismus?
Tehdy, až bude mít lid výšeho dost.

* Které specifické znaky má budování socialismu u nás?
Socialismus u nás lze budovat pouze za velice příznivého počasí. Nesmí mrznout ani hrnčíři, musí být bezvětří, teplo, ale ne horko. Oblačno může chvílemi být.

Americký obchodní magnát přijede do Prahy a zastaví se v obchodním domě Kotva. Pozorně si všechno prohlíží a přeje si mluvit s panem Kotvou. Vysvětlili mu, že žádný pan Kotva neexistuje a zavedli ho k řediteli. Američan na něm chce, aby mu ten obchod prodal. Ředitel mu vysvětluje, že to nejde, že to je státní podnik, ale Američan je tvrdohlavý.
„Tak mi prodejte aspoň to vaše větrací zařízení."
„To vám tak to naše větrání „udělalo"? Vždyť se stále chlubíte, že u vás je všechno nejlepší? "
„Totiž, víte, mne to zajímá hlavně z toho důvodu, že tu, jak vidím, v celém domě máte hovno, a přece to tu nezapáchá."

* * *

Host v Domě pohostinství: „Prosím, dejte mi jeden biftek, pěkně vypečený, pokud možno z mladého masa, ale ne moc malý ..."
„A kterou krevní skupinu si přejete, prosím? " ptá se vrchní úslužně.

* * *

Na križovatke v Bratislave prešlo auto na červenú. Esenbák ho zastavil a mladej šoférke hovorí:
- Súdružka, zaplatíte päťsto korún pokuty !
- Ale, súdružko strážmajsterko, som vysokoškoláčka, o mesiac mám promóciu, nemám peniaze nazvyš ... ale z prvej výplaty vám to zaplatím ...
Orgán sa zľuľoval. Študentka sľub dodržala.
O rok na to, na tej istej križovatke prešlo iné auto na červenú. Policajt znova pýtal päťstovku, no mladý šofér sa začal brániť:
- Súdruh strážmajsterko, som vysokoškolák, o mesiac mám promóciu ...
Mňa neoklamete, súdružko ! Vysokoškoláci promovírovali pred rokom !

Na schůzi kteréhosi ukrajinského kolchozu líčí tajemník strany, jak náramně se kolchoznici budou mít v komunistickém systému, jak zbohatnou: Všichni se dosyta najedí, každá rodina bude mít vlastní byt, bude dost látky na kalhoty a sukně a každým rokem dostane kolchozník jeden pár bot. Vzdychne jedna kolchoznice: „Ach, to bude zase jako za báťušky cara ..."

* * *

Moskevská filharmonie je na zájezdě v Anglii a na dotaz, zda v SSSR existuje antisemitismus, dopoví rozhořčeně dirigent: „Podívejte se, vy mluvíte o antisemitismu a my máme v našem orchestru 37 % Židů. Co mi na to odpovíte? "
Anglický kolega povídá: „Víte, my máme v orchestru také Židy, ale nevíme kolik procent."

Stretnú sa holanský, polský a ruský pes: Holandský hovorí: „Ja, keď som lačný, tak zaštekám, príde môj pán a ako zvyčajne, dá mi porciu mäsa."
Polský se pýta: „Čo je to mäso? "
Ruský pes: „Zaštekať? Čo je to štekať? "

* * *

Prečo západní komunisti nepotrebujú pas, keď idú cez hranice?
No predsa preto, že hlúposť nepozná hranice!

* * *

Aký je rozdiel medzi nehodou a katastrofou?
Nehoda je, keď prejdeš autom komunistu ...
... a katastrofou je, keď tento nezomrie.

* * *

Ktorá je najnebezpečnejšia autoralley na svete?
Ist s nákladným vozom plným mäsa cez Polsko.

* * *

Ve svém bahníčku v trojské zoologické zahradě klímá párek krokodýlů. Pojednou sameček vyskočí a rozeřve se: „Ruce pryč od Afghánistánu! Ať zhynou afričtí agresoři, bránící se pacifikaci kubánských soudruhů! Za úplné odzbrojení Ameriky!" Až se něžná polovička probudí a skuhrá: „A furt ti říkám, abys ty komunisty nežral na lačný žaludek ...!"

■

Zavolal si Brežněv Husáka do Moskvy a oznámil mu:
„Naši experti zjistili, že komunismus je v pr.... Sděl to šetrně vašim doma".
Gustáv se vrátil, svolal tiskovou konferenci a prokádrovaným písálkům řekl:
„Podle Brežněva je v komunismu pr...., sdělte to ohleduplně lidu!"
Příštího dne stálo v Rudém právu.
KOMUNISMUS JE NA DOSAH RUKY.
BIČ -

Ředitel národního podniku Kovošrot přijímal vychovatelku ke svým dětem. Přes všechna písemná doporučení ji vyslýchá: „Máte ráda děti? " – „No, víte, mám ... ale byla bych raději, kdybyste dával pozor!!!"

Z ČSSR: Vítáme u nás mírumilovný atomový mrak bratrského Sovětského svazu jmenem všech občanů ČSSR a žádáme okamžité vyřazení všech jaderných elektráren na západě! – KSČ. (prý je to jedno z libivých hesel k výročí bolševické říjnové revoluce ...) BIČ

Známý ekonom, nositel Nobelovy ceny Fridman byl požádán Husákem, aby se podíval, jak to stojí s československým hospodářstvím. Fridman si nechal předložit zápisy, zavřel se na tři dny do jedné z místností na Hradě a když potom vyšel, povídá Husákovi: „Pane presidente, tak jsem se na to důkladně podíval, ale radil bych jim, aby nechali přepsat Hrad na milostivou paní."

Novinář osloví Australana, Američana, Rusa a Čecha:
"Promiňte, jaký je váš názor na fronty na maso?"
"Co je to fronta?" ptá se Američan.
"Co je to maso?" ptá se Rus.
"Co je to názor?" ptá se Australan.
"Co je to promiňte?" ptá se Čech.

Do Československa byl vyslán Agent CIA Ken Smith, aby tam zavedl korupci. Rok žádná zpráva, druhý rok žádná zpráva, jako by se nad ním zavřela voda. Znervóznělí nadřízení se rozhodnují vyslat do Československa dalšího agenta, aby zjistil, co a jak je. Záhy přijde do centrály CIA telegram, odeslaný z hlavní pošty v hlavním městě Prahy:

Agent číslo dvě hlásí — stop — agent číslo jedna Ken Smith nezvěstný — stop — ale zjistil jsem že plní svůj úkol výborně — stop — korupce v Československu intenzivně zavádí jakási KSČ — stop — soudím že jde o zločinnou Ken Smith Corporation — stop.

*

Federální cenový úřad marně řešil problém, zač se bude prodávat nová Škodovka. Poslali záležitost do vlády. Ministři se nemohli dohodnout a svěřili věc Štrougalovi a Hilakovi. První měl obavy o vládní linii problému, druhý o ideologickou. Ale když se ani ti dva nedohodli, byl povolán nestranný rozhodčí až z Japonska, aby nebyl předpojatý. Japonec Škodovku obhlédl, prohlédl, okmatal, důkladně prostudoval a vynesl rozhodnutí: „Ten vůz má cenu nejvýš dvou měsíčních platů."

„No tak vidíš, Bilaku," řekl Štrougal vyčítavě, „ještě jsem ti hned z kraje, že je to vůz za takových devadesát tisíc!"

*

Sotva nová Škodovka Favorit vyšla, uvažovalo se o tom, jak pojmenovat sérii, vyráběnou na Slovensku. Měla se názvem lišit od vozů z českých dílen. Vítězný návrh zní: ŠKODA SLOV.

*

Socialismus převzal z každého předcházejícího společenského zřízení to nejlepší. Z kapitalismu vykořisťování člověka člověkem. Z feudalismu rozdělení na páry a poddané. Z otrokářství zacházení s pracujícími. Z prvobytně pospolné společnosti rozvoj vědy a techniky.

*

Jak zvýšit hodnotu československé koruny? Vyvrtat dvě dírky a prodávat jako krosflik za tvrdé valuty.

*

Přijde příslušník do papírnictví a žádá inkoust do páté třídy. Prodavačka se dívá co to má být. Inkoust je pro všechny stejný. „No víte", poradí příslušník, „já mám dceru a ta jde do páté třídy a já chci, aby to měla akorát". Za chvíli přijde další příslušník a povídá: „Potřeboval bych kulatý sešit". Prodavačka vysvětluje: „Sešity máme linkované, čtverečkované, tlusté, tenké, různé velikosti, ale o kulatém jsem ještě neslyšela." Příslušník: „Víte ona teď dcera bude ve škole malovat kružítkem a já bych chtěl, aby to měla akorát." Po čase potká prodavačka známého z velitelství stanice a stěžuje si: „Prosím tě, co to tam mi te za lidi?" „Zítra si je zavolám k raportu a všechno to spravím, ale když už tě tady mám, nemáte tam glóbus Západočeského kraje?"

SOCIALISMUS. Co jsou nepřátelé socialismu? Jaro, léto, podzim, zima a imperialismus! – Jaký je základní rozdíl mezi socialismem a kapitalismem? V kapitalismu je člověk vykořisťován člověkem, v socialismu je to naopak! – Existuje v socialismu nerovnoprávnost? Základní nerovnoprávnost, známá z kapitalismu, je v socialismu úplně zlikvidována. Je ovšem pravda, že existují lidé či skupiny, které jsou rovnoprávnější než ostatní! – Co je to plánování v socialismu? Nepřetržité narušování zdravé činnosti. Co nelze splnit, lze aspoň naplánovat. Před 2. světovou válkou se nevědělo, co bude za 5 let. Teď to víme, ale nevíme, co bude zítra odpoledne. Plánování je soustředěná činnost zaměřená k dosažení aspoň náhodných výsledků! – Jaké jsou zásady socialistického trhu? Spotřebitel koupí to, co je. Sám sebe přesvědčí, že to potřebuje, což se občas i stane, neboť zboží zase z trhu zmizí. Úprava cen se dělá s ohledem na drobné spotřebitele: zdražení toaletního papíru nebo ošacení se kompensuje zlevněním lokomotivy apod.! – Budou v socialismu peníze? Nesmíme předbíhat dobu. Dogmatikové tvrdí, že nikoliv, revizionisté, že ano. Praví Marx-Leninisté předpokládají, že u někoho ano a u někoho zase ne! – Závěr: Že budování socialismu bude práce náročná, to předpokládali již klasici, ale že to bude zas taková sranda, to netušil nikdo!

»BIČ«

Zlatá totalita...

V čem se liší dnešní politický vtip od vtipu z dob totality? Setkáváme se s ním i ve dnes nejen v ústním podání, ale i na internetu či v některých novinách a časopisech (např. ve čtenářské soutěži Zlatá mříž v Nedělním Blesku).

Funkce vtipu zůstala podle sociologa Jana Hávla stejná: „I dnes má úlevnou funkci jako v minulém režimu - ani bych chtěl tyto režimy srovnávat. Vtip ve zkratce umožňuje člověku přenést se přes složitosti života. Za dnešní obrodou politického vtipu je asi právě úsilný pocit mnoha lidí ze současného dění."

V čem se ale dnešní a starý dobrý komunistický vtip liší, je touha zakázaného. Humorolog Václav Budinský říká, že politický vtip za totality pomáhal lidem bránit se společenské schizofrenii a přetvářce. „Stal se nejen obrannou protilátkou, ale také kronikou, jíž káterou společenské atmosféry, obrazem myšlení lidí a jejich vztahu k totalitnímu režimu." Co je to ale za požitek, může-li dnes člověk vyprávět vtip o Václavu Havlovi nahlas a přímo před prezidentskou kanceláří?

Ostatně nejlépe to vyjadřuje zase vtip: „Jaký je nejlepší politický vtip? - Takový, kterému se člověk i po dvaceti letech směje, až se za mříže popadá."

Miloslav Korecký

LN 30-12-93

249

Naši prezidenti
Masaryk: prezident osvoboditel.
Beneš: prezident budovatel.
Hácha: Emil I. Pokorný.
Beneš po válce: Edvard II. Vítězný.
Gottwald: Klement Úkrutný.
Zápotocký: Antonín I. Dobrotivý.
Novotný: Antonín II. Sličný.
Svoboda: Ludvík Dítě.
Husák: Železný Gustáv.

* Budou za komunismu peníze?
Dogmatikové tvrdí, že nikoli, revizionisté zas, že ano, ale opravdoví marxisté-leninisté vědí, že u někoho budou a u někoho nebudou.

* Existuje zeměkoule, kde nelze vybudovat socialismus?
Ano. Například Lucembursko nebo Andorra. Je dokázáno, že tak velký bordel by se do tak malé země nevešel.

* Gorbačov přemýšlí, jak by zjistil, zda jsou jeho spolupracovníci moudří. Tak se zeptá Ševardnadzeho: "Poslyš, kdo je to? Není to ani tvůj bratr, ani sestra, ale je to dítě tvých rodičů?" Ševardnadze odpovědělo: "Já." Husák, který to slyšel, si řekl, že to v Praze taky zkusí. Zeptá se tedy Jakeše: "Kdo je to? Není to ani tvůj bratr, ani sestra, ale je to dítě tvých rodičů?" Jakeš chvíli přemýšlí: "To teda opravdu nevím. Kdo to je?" Husák znechucené: "No přece Ševardnadze!"

Gorbačov se chtěl přesvědčit, jak se v Moskvě dodržuje zákaz prodeje vodky. Před potravinářským obchodem uviděl staříka, jak odpočítává drobné. „Co chcete koupit?" ptal se ho.

„Vodku, vodku bych chtěl, ale chybí mi rubl."

„Rubl ti dám, ale myslíš, že ti vodku prodají?" ptal se Gorbačov.

„Prodají, co by neprodali, když mi dáš ten rubl." Rubl dostal a Gorbačov se v duchu těšil, jak se dědeček vrátí z krámu s nepotřísněnou. Jenže stařec byl v mžiku zpátky i s lahví vodky. Gorbačov, dopálen spěchal do Kremlu a dal vyhodit vedoucího i ředitele obchodu. A druhý den šel ke krámu znovu. Stařeček mu opět odpočítával drobné, zase mu chyběl rubl, zase Gorbačova ujistil, že mu vodku prodají, otřel i bude-li mít ten rubl. Rubl dostal a Gorbačov napjatě očekával, co se bude dít tentokrát. Stařeček opět byl hned zpátky s vodkou. Už na nejvyšší míru rozzuřen, šel Gorbačov do Kremlu a sesadil ministra vnitřního obchodu i se třemi náměstky. Třetího dne, jist, že už prodej vodky zastavil, přišel Gorbačov před obchod znovu. A zase zastihl staříka, jak počítá drobné, zase dostal ujištění, že mu vodku prodají, jen když bude mít ten rubl. A skutečně, stařec se rozzářené vrátil s lahví vodky.

„Jak je to možné," divil se Gorbačov. „Vždyť jsem to zakázal, vedoucího a ředitele obchodu vyhodil, ministra se třemi náměstky sesadil a tobě pořád prodávají. Čím to přijdeš?"

„A co mají dělat, když vidí, kdo se se mnou bude o tu vodku dělit?" vysvětlil stařeček.

V Československu se vyskytla nová zkratka: VŘSR. Co je to? Všechnu řepu sebereme ručně.

*

Plul policajt v motorovém člunu po jezeře, člun se zastavil a policajt se utopil. Proč? Vyskočil a chtěl člun roztlačit.

*

Jiný policajt utonul u Štvanice v Praze. Měl tam na vodě houseboat a chtěl si vykopat sklep.

*

Chlubil se Rus Texasanovi, že mají v Sovětech tolik zlata, že by mohli kolem Texasu postavit plot ze zlatých tyček, tak jsou bohatí. „Ten plot postavíte," vybízel Texasan, „buďte-li se mi líbit, bonbón jej."

*

Štrougal jel z Prahy do Brna na schůzi, měl zpoždění a neustále pobízel šoféra, aby jel rychleji. Ten se vymlouval, že by to bylo proti předpisům, že se nedá zrušit. Štrougal měl odmlouvání dost a poručil: „Sedni si dozadu, já vezmu volant a jedeme." A jelo se stopadesát, málem dvě stě i přes vesnici. Zastavil je orgán, nejprve chtěl papíry, ale uvědomil si, že je to Štrougal, řekl „Promiňte račte pokračovat..." Nadřízený orgánu se rozzlobil: „Jak můžeš nechat jet auto nějakého, kdo jezdí vesnicí jak sto...." Nižší orgán ho utišil. „To musel být někdo velice významný. Seděl vzadu, pokuřoval a šoféra mu dělal Štrougal..."

*

Je možné v nějaké zemi vybudovat komunismus?

Ano, je. Ale žít se tam nedá.

Sešli se v nebi představitelé Svaté stolice, Spojených států, Československa a diskutují o automobilech, které jim Bůh přidělil. Papež je se svým zlatým Rolls Royceem spokojen. Reagan trochu naříká, že dostal jenom Mercedes Benz, jak k tomu přijde. Papež vysvětluje: „To je přece podle zásluh, dostáváte vůz podle toho, jak jste se na zemi starali o svůj lid. Proto dostal Gusta Husák jenom červenou Škodovku."

Husák se nadšeně obhajuje: „Co já, já na tom nejsem nejhůř. Včera ráno jsem potkal Andropova, jak jel na míli svatou na koloběžce."

*

Přišla komise k odsouzenému na smrt v předvečer popravy, aby vyslechla, jaké má poslední přání. Cokoli dosažitelného mu splní.

— Chtěl bych vstoupit do komunistické strany, oznamuje odsouzenec.

Byli překvapeni, ale dali slovo, je to poslední přání a vzali rebela odsouzence do strany.

„Člověče, co s to udělal za hlouposť," řekl odsouzenému dozorce večer. Mohl si vybrat to nejlepší šampaňské, šunku, domy, na posledním přání se nešetří. Jak jen tě mohla napadnout taková hloupost — vstoupit do strany."

— Víte, chtěl jsem udělat radost svému dědečkovi, omlouvá se odsouzenec. Dědeček říkal, že by se rád dožil toho, aby už byl konečně popraven nějaký komunista!

*

Na ÚV KSČ přišel následující dotaz: Bude zboží, které bylo v Praze k dostání při příležitosti „Světového shromáždění za mír a život, proti jaderné válce" k vidění i v ostatních městech ČSSR?

Odpověď: Ano, výstavka je putovní.

*

Stojí Ján na Václavském náměstí a zvrací. Jde kolem jiný muž, zadumaně na něho pohlédne a po chvíli praví:

„Víš, že se ti, kamaráde, ani nedivím?"

*

Byli tři. První byl darmošlap, druhý darmošlap a ten třetí byl taky komunista.

Na zemi leží stokoruna. Jdou okolo Snědí burka, bloudí Honza, Zlatovláska, chytrý příslušník VB. Kdo tu stokorunu zvedne? Pochopitelně bloudí příslušník VB - všichni ostatní jsou pohádkovými bytostmi.

Zo života zvierat

Líška videla vranu, ako lieta hore brichom. Veľmi sa začudovala a pýtala sa vrany, prečo tak lieta. Vrana líške odpovedala, že je to predsa samozrejmé tak lietať, lebo po perestrojke sa väčšina vecí musí robiť opačne, a tak aj líšky by mali behať iba opačne, teda chvostom dopredu, a nie hlavou...

Líška sa zamyslela a keďže nechcela zostať reakcionárskou, začala behať opačne ako dosiaľ, teda chvostom dopredu. Netrvalo dlho a spadla do jamy, plnej kaluže. Mokrá a zablatená líška začala vrane vyčítať, že jej zle poradila. Ale to jej vrana odpovedala:

– Nečuduj sa, ale z perestrojky môžeme mať osoh iba my tu hore. Vy dolu môžete na ňu len doplatiť...

„Tatko, čo je to tá perestrojka?

– „Vysvetlím ti to. Choď do pivnice, tam je kýbel hrdzavých klincov a jeden prázdny kýbel. Prines ich sem".

Janko poslúchol, priniesol a otec mu polomvravi, aby presypal klince z jedného kýbla do druhého. Ako tak sype, otec mu dovráva:

– „Počuješ len rachot? Nuž to je tá perestrojka...

Prostějská se, že bude opět obnoveno Rakousko-Uhersko. Ekonomické zajištění státu bude procesem následovné: Rakousko zajistí průmyslovou výrobu - Maďarsko se postará o zemědělství - Československo dodá potřebné funkcionáře.

Aktiv Mototechny schôdzuje. Predseda sa najednou rozčúli a stěžuje si, že nemá čím písať. Pýta sa své sekretárky: „Kde mám plnicí pero?" – „To nevím, ale posledně jsem ho zahlédla na vasem nočním stolku."

„U nás je to teď mnohem lepší," libov al si japonský dělník. „Když pracuji dvanáct hodin, mohu si napsat deset a dostanu je zaplaceny."

„To je přece neboráznost," rozčílil se americký dělník. „Jestliže pracuji dvanáct hodin, musím dostat zaplaceno za dvanáct hodin. No ne?" obrátil se na českého dělníka, „jak je to u vás?"

„U nás je to tak, že pracuji-li šest hodin, mohu si napsat třeba deset nebo dvanáct. To nikdo nekontroluje a vůbec na tom nezáleží."

„To není možné," zvolali unisono americký a japonský dělník.

„Proč by ne?" odpověděl jim český kolega. „Ať totiž napíši šest, deset nebo dvanáct, oni mi stejně zaplatí jenom za tři hodiny."

•

Domovní důvěrník z Budečské ulice na Vinohradech potká na ulici ženu, partaj z domu, která veze na kočárku televizi. „A kampak, soudružkou, s tou televizí? Rozbila se vám?"

„Ale ne," odpovídá paní. „Vezu ji do kostela ke zpovědi. Ona totiž furt jenom lže."

•

Američan líčí, který byl nejšťastnější v jeho životě. Bylo to tenkrát, když byl večer doma sám, manželka hrála u sousedu bridž, děti byly na výletě v Paříži, mohl si nerušeně vybírat ze čtyřiceti programu televize, popíjet pivo, kouřit Marlborough a uvažovat o dovolené. Někdo zazvonil u dveří, šel otevřít a tam krásná slečna mu oznámila, že vyhrál 200 000 dolarů. „To byl můj nejšťastnější den v životě."

Francouz měl podobný osud. Taky byl sám, žena klevetila u sousedů, děti byly u moře, popíjel burgundské, kouřil Gitanes, vybíral si z osmnácti pořadů televize, když zazvonil telefon a oznámil mu, že vyhrál vilu na venkově. „To byl můj nejšťastnější den v životě."

„No," povídá Rus, „u mne to bylo tak. Ležel jsem v posteli, protože v televizi zase nebylo nic pořádného k vidění, občas jsem si ukroutil papirosu. Denní dávku vodky jsem už dávno vypil, přemýšlel, zda není v kuchyni něco k snědku. V kuchyni manželka se pokoušela ze starých šatů přešít nové, děti byly se školou na brigádě. V tom někdo zazvoní u dveří. Otevřu, přede mnou dva páni v černém a táží se: „Bydlí tu Ušakov?" Vzpamatoval jsem se a rychle jim řekl, že ne, že Ušakov bydlí o poschodí výš. Odešli - a to byl nejšťastnější den v mém životě."

Od Michalskej brány kráčajú po bratislavskom korze k Dunaju dvaja komunistickí novinári s nakrúcacími aparátmi na krku a zastavujú deti. Tak sa zastavili pri sedemročnom Ferkovi a pýtajú sa ho.

– Ferko, čim chceš byť, keď už budeš veľký?

– Politickým emigrantom! – pohotove odpovie chlapec.

Husák prišiel na Slovensku prežiť dovolenku. A zachcelo sa mu poklebetiť si s Dr. Vasilom Biľakom. Ako tak zvoní pred jeho dvermi, vidí na nich vizitku: „Vasil Biľak Ing". Keď sa zvítajú, opýta sa ho Husák:

– Ako si prišiel k tomuto titulu?

– To nie je titul, to je len skratka.

– A aká skratka?

–Nuž ihle, nožnice, gombíky!..

– Prečo nezúri pohroma AIDS medzi eštenbákmi?

–Lebo ich nikto nemá rád a nechce ich milovať!

A prečo nezúri AIDS, táto metla nášho storočia v Sovietskom Rusku a v Japonsku?

– Lebo Rusko je ešte len v 19. storočí a Japonsko už v 21 storočí.

Eštenbák prišiel do papiernictva a od predavačky si žiadal atlas Bratislavy. Evidentné nedorozumenie začal riešiť vzadu stojaci dôstojník ktorý kupujúcemu pošepol

– Nehovorí sa atlas Bratislavy, ale mapa!

A v zápätí, keď prišiel naň rad, žiadal si:

– Mladá pani, prosím si glóbus Europy!!!

Gorbačov navštívil továrnu, za ťavil se u soudruhu, obsluhovaného soudruhem Prudkovem, a navázal rozhovor „Soudruhu Prudkove, mohl bys pracovat, kdybys měl v sobě štamprle vodky?"

„Mohl," odpověděl Prudkov.

„A mohl bys pracovat, kdybys měl v sobě půl litru?" vyzvídal Gorbačov.

„Mohl," odpověděl lakonicky Prudkov.

„A mohl bys pracovat, kdybys měl v sobě litr vodky?"

Prudkov se rozčílil. „Copak nevidíte, že pracuju?"

Jaký je rozdíl mezi Mitterandem a Jaruzelskim?

- Mitterand je si jist, že má ve vládě několik komunistů.

Před trafikou: Máte "Perspektivy"? - Nemáme.

"Život Varšavy?" - Už není.

- "Republiku?" - Vyprodáno!

Co je obložený chlebíček à la Polonaise? - Jeden lístek na maso mezi dvěma poukázkami na chleba.

Dral se občan do polského rozhlasu a chtěl promluvit k světu. Když vytrvale prosil a žadonil, pustili ho konečně k mikrofonu: Ale jenom jedno jediné slovo, občane! - To stačí. P-O-M-Ó-Ó-Ó-C!

\+ + +

V pražském rozhlase dostali od posluchače otázku, co bylo dřív, zda slepice nebo vejce. Nejzkušenější, nejstarší redaktor po kratším zadumání vysvětlil:

"Dřív? Dřív bylo všechno, i slepice, i vejce..."

\+ + +

Tři ...ají se hádají, kdo má hloupější manželku. První říká: „Moje stará je tak hloupá, že když mně namaže chleby ke svačině, tak je přilepí k sobě těma suchýma stranama". „To ta moje", povídá druhý, „je ještě hloupější. Zlomí rohlík vejpůl, to zlomené namaže a takhle to lepí k sobě". „To všechno nic není", povídá ten třetí, „nejhloupější je ta moje. Představte si, že jsem jí před měsícem koupil novou ledničku, a ta kráva pořád pere ručně".

Utíká český pes a na téže hranici potká polského, který se diví: „Nač ten spěch? Proč k nám utíkáš?"

— V Československu kastrují prasata, to je proč utíkám!

„Ale ty přeci nejsi prase?"

— Jdi to vykládat STB, ta má na svědomí už horší omyly!

Všichni občané NDR jsou elektrikáři. Vstávají s odporem, pracují pod silným napětím a jejich nejvyšší zásada zní: jen se nedotknout vedení.

x x x

„Soudruhu řediteli, píše se vždycky po r tvrdý y?" – „Vždycky ne, soudružko. Například ve slově kráva se píše á."

Konstábl McIntosh z Aberdeenu se prochází po Václaváku a najednou zjistí, že mu chybí šestipence. Hned to jde hlásit do Bartolomějské a tam ho soudruzi ochotně ujistí, že ztrátu důkladně prošetří...

Uplyne rok, McIntosh je zpátky služebně v Praze. Vyjde na Václavák a ztrne v úžasu . . . náměstí je zcela rozkopané. Zbledne závistí a šeptá: „No, to tedy, kam se na ty pražský esenbáky u nás v Aberdeenu hrabem!"

Nápis na tabulce, vyvěšené ve výškovém domě na Marszałkowské třídě ve Varšavě: VÝTAH PRO PORUCHU NEJEZDÍ. NEJBLIŽŠÍ FUNGUJÍCÍ VÝTAH NAJDETE VE VEDLEJŠÍM DOMĚ.

(Express Wieczorny, Polsko)

Víte, jaké byly 3 největší námořní katastrofy v historii lidstva?

1. požár na Queen Marry
2. potopení Titanicu
3. nepotopení Aurory

Víte, jakým způsobem se za komunistů zvyšovaly mzdy? Podle abecedy:

1. A - armáda
2. B - bezpečnost
3. C - cenzoři
4. D - dost

Víte, jaký vlastně mají smysl barvy na Československé vlajce?

Bílí dřou na rudé, až jsou z toho modří.

Sedí Rus pri televízii a prepína jednu stanicu na druhú, nijaký program sa mu nepáčí. Naraz sa objaví na obrazovke člen KGB: „Ak ešte raz prepneš, prídem si pro teba!"

+ + +

„S kým to telefonuješ?" pýta sa Štrougal Husáka.

„Prečo sa pýtaš?" hovorí Husák.

„No preto, že máš na ušiach len sluchátka."

„To predsa musíš aj ty vedieť: s Moskvou!"

+ + +

V posledních letech se pořádalo několik zájezdu českých a slovenských družstevníků do Sovětského svazu, aby čs. zemědělci poznali zemi, kde zítra znamená včera a poučili se z pracovních metod sovětských kolchozníků. Po návratu z jednoho takového zájezdu se ptají družstevníci svého šťastnějšího předsedy, který onu zemi na vlastní oči viděl, jak to tam vypadá. „Soudruzi, voni maj fantastickou techniku. Představte si: voni sejou z helikoptér, žnou traktory a chleba jedí rozhlasem!"

Amerika vyslala tři tajné superagenty na špionáž do tehdejšího SSSR. Měli být vyškoleni tak, že budou k nerozeznání od místního obyvatelstva. Po určité době, kdy měli mít své úkoly splněny, nastupují přímo před prezidenta USA.

"Tak co hoši, co jste zjistili?"

"Nic, nedokázali jsme se vetřít do jejich společnosti. Přitom říkali, že mluvíme jako oni, tancujeme kozáčka jako oni, pijeme vodku jako oni, ale něco se jim stále nezdálo."

"Já nevím, hoši, že s váma černejma jsou furt nějaký problémy."

Carter, Brežněv a Husák se navzájem chlubili svými přáteli. Carter říká: „Tyhlety zlaté hodinky mně věnování. „Já jsem tyto hodinky dostal víčko, kde bylo vyryto věnování. „Tyhlety hodinky mně věnoval sám Solochov" říká Brežněv a ukazuje věnování. „Ja jsem tyto hodinky dostal od T. G. Masaryka", chlubí se Husák a ukazuje stříbrné hodinky, na kterých je vzadu vyryto „Karlu Čapkovi T. G. Masaryk".

„Prosím vás," ptají se stavbyvedoucího, „proč tady trpíte tu partu ulejváků?" – „Víte, voni maj za rok nejmíň pracovních úrazů."

+ + +

Na ruzyňském letišti přistává letadlo s Brežněvem. Čestná rota vypaluje na počest tři salvy. U domku za letištěm sedí děda s vnukem. Děda se ptá, co je to za střelbu. „Ale, přiletěl Brežněv", vysvětluje vnouče. – „Krucinál, a to ho nemůžou trefit?"

V ložnici soudruha Husáka zazvoní v noci telefon. Hlásí se ministerský předseda Štrougal. „Soudruhu prezidente, vstaňte! Číňani jsou tu!" Husák si ospale protírá oči a pokouší se myslet: „Cos řekl? Kdo že tu je?" – „Číňani! Číňani jsou tu!" S úlevou si Husák zase lehne: „Ten mě ale polekal, Číňani – a já už myslel, že napadl sníh."

+ + +

Potkají se dva komentátoři stanice Hvězda. „Člověče, já tě naší hospodářské situaci vůbec nerozumím." – „Já ti ji vysvětlím," nabízí se druhý. – „Děkuju, děkuju," brání se první, „vysvětlit ji taky dovedu, ale já jí právě proto nerozumím."

- Víte něco o výměně telegramů mezi Ruskem a Kubou?
- Jistě:

Kuba: celá země hladoví, pošlete obilí!
Rusko: utáhněte si opasky.
Kuba: pošlete opasky!

Umírá starý cikán a místo faráře si pozval předsedu místního výboru KSČ, že chce vstoupit do komunistické strany.

Předseda : "A proč prosímtě? Celý život jsi volný jak vítr a teď ?" Cikán: "Když už má někdo umřít, ať je to komunista."

Humor musí být i kdyby na chleba nebylo...

Pro NH zpracoval **John Newman - CA**

V sovětské armádě si při nástupu jeden voják kýchnul.
"Kto kychnul?" ptá se velitel.
Nikdo se nepřihlásí, proto velitel vydá rozkaz:
"Pervyj rjad šagom v šag pastreljáť!"
Ozve se střelba a první řada padne.
"Kto kychnůl?" ptá se znovu velitel.
Opět se nikdo nepřihlásí, proto velitel vydá rozkaz:
"Vtarój rjad šagom v šag pastreljáť!"
Padne druhá řada.
"Kto kychnůl?"
Po té hrůze to jeden z vojáků nevydrží a přizná se:
"Ja!"
Velitel odpoví:
"Na zdarovje!"

Bill Clinton a Jelcin se nechají zmrazit na sto let. No a probuďej se a poslouchaj rádio. A slyšej: Komunistická strana USA oslavila 50 let vlády...
Jelcin se hrozně směje a říká, že je zvědavej, co se děje u nich. A slyšej: Na polsko-čínské hranici...

Podle odhadů odborníků přišel náš stát, malé Československo, v době, kdy bylo možno náš český uran prodat Západu, o cca 11 bilionů amerických dolarů.

Poradce prezidenta Spojených Států zatelefonuje do Kremlu a ptá se na výši průměrného platu sovětského občana. Asi pět minut nikdo neodpovídá, ze sluchátka je slyšet jen šramot a nesrozumitelné, vzrušené šeptání.

Potom se ozve zoufalý hlas:

"A vy zase diskriminujete černochy!"

Víte, proč se v éře socialismu dovážel do naší republiky holandský špenát?

Protože obsahoval více železa než sovětská ruda.

OD ROKU 1983 SOCIÁLNÍ PODPORA I V ČESKOSLOVENSKU!

Na posledním společném zasedání vlády a ÚV KSČ bylo konstatováno předsedou vlády L. Š., že takhle už to dál nejde. ČSSR musí na svém území zavést sociální podporu, čímž zacpe hubu kapitalistům a jejich přisluhovačům, jichž, podle posledního sčítání lidu je na našem území 14,986.735. Sociální podpora se bude dávat všem občanům naší republiky, včetně chartistů, pokud splní následující podmínky:

1) mají řádně zaplacené příspěvky KSČ za posledních 14 let
2) mají každý měsíc odpracováno minimálně 186 hodin plus brigády
3) evidentně prokáží, že mají kladný poměr k socialistickému zřízení (před komisí sníží něco nepoživatelného, co si přinesou sebou)
4) v roce, kdy podají žádost, dovršili minimálně věku 100 let
5) žádost podají osobně jejich rodiče.

—●—

— *Čo je to triedny boj?*

— *Keď tí, čo majú menej tried, bojujú proti tým, čo ich majú viac.*

ÚPRAVA CEN

Je pravda, že v ČSSR poněkud stouply ceny kávy, čokolády, dětského oblečení, rýže, masa, jízdného, ošacení, elektrického proudu, nájemného, alkoholu atd., ale je také potřeba pozitivně vidět, že naproti tomu byly podstatně zlevněny některé druhy lokomotiv.

VB ŽÁDÁ, RADÍ, INFORMUJE

ŽÁDÁ — všechny občany-udavače, aby dočasně omezili svoji iniciativu, protože kapacity pro zadržení jsou natřískané k prasknutí.

RADÍ — všem občanům, aby radši drželi hubu.

INFORMUJE — občany, že všichni zadržení jsou jen vzorkem současného složení obyvatel naší země, že si vlastně ve své podstatě myslí to stejné co ostatní, jenže nejsou zbabělí to říkat nahlas. Takže nikdo na svobodě si nemůže být jistý tím, že se zítra nestane (třeba v mlékárně, kde nedostane mléko) vyloženě antisocialistickým živlem, zralým pro provaz.

Horor po anglicku — pět mužů sedí u pěti číší vína. Jen jedno víno je otrávené, ale žádný neví které.

Horor po americku — pět mužů má na stole před sebou pět nabitých revolverů. Ale jen jeden revolver je nabitý ostrým nábojem. Jenže žádný neví který.

Horor po francouzku — pět mužů a pět žen sedí u stolu. Jedna z žen je nakažená. Žádný neví která.

Horor po česku — pět chlapů sedí v hospodě u piva. Jen jeden z nich je udavač, ale žádný neví který.

Horor po rusku — za městem stojí pět šibenic, na nich visí pět oběšenců. Jen jeden z nich byl vinný, ale žádný neví který.

—●—

Americké delegaci, která je na návštěvě v SSSR ukazují jak kopou tunel. „Jedna parta začne z jedné strany", informuje je tamní odborník, „a druhá parta z druhé strany. Tím se čas hloubení tunelu zkrátí na polovinu". Američané pokyvují uznale hlavami a pak se jeden z nich ptá: „To to máte tak přesně spočítané, že se potkají?" „Ale kdepak", směje se sovět. „To my vůbec nepočítáme". „A tak jak to děláte?" diví se Američan. „No když Bůh dá, tak se potkají". „A když Bůh nedá?" „Když Bůh nedá, tak máme dva tunely".

SILVESTROVSKÁ SOUTĚŽ

V dnešní silvestrovské příloze jsme pro vás připravili tři otázky. Vaším úkolem je, vymyslet na ně co nejvtipnější odpovědi a zaslat nám je na adresu našich novin. Ty nejpovedenější otiskneme a autorovi zašleme pěknou knihu.

„Říká se, že Karel IV. postavil Karlův most, protože neměl rád vajíčka. Co můžeme očekávat, že nám v nejbližších letech postaví Gustav?"

Proč přísloví „Čím blbější sedlák, tím větší brambory" nefunguje i v ČSSR?"

„Jeden z našich spolupracovníků se zamiloval do Heleny Vondráčkové. Uměli byste mu poradit, jak by mohl získat její srdce?"

—●—

Zhruba před rokem zvyšovali důchodcům důchod o třicet korun. To prý proto, aby mohli každý den zavolat na národní výbor, že ještě neumřeli hladem.

—●—

Tak nejsou červené nitě. To prý proto, že na nás komunisti zase něco šijou.

Uprostřed města stojí mrakodrap. V horních padesáti patrech mají byty komunisti a v dolních padesáti patrech mají byty bezpartijní lidé. V budově vypukne obrovský požár šířící se od přízemí. Otázka zní: Kolik členů KSČ a kolik bezpartijních se zachrání?

...Všichni komunisté uhoří. Zachrání se pouze bezpartijní lidé, protože byli v té době v práci.

Jaký je rozdíl mezi přejetým komunistou a přejetým zajícem.

Před přejetým zajícem je vidět brzdná dráha.

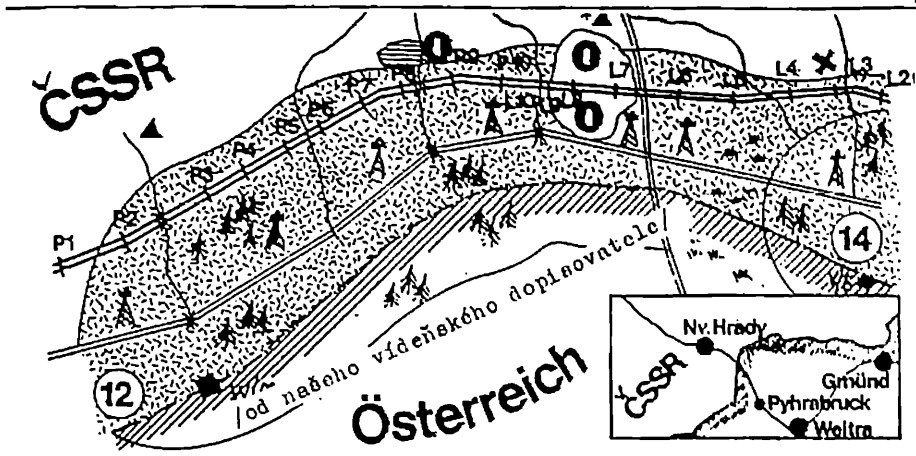

Desetikilometrové pásmo na československé straně hranic mezi Rakouskem a Československem, se vyznačuje rozsáhlými minovými poli a četnými raketovými základnami, jakoby brzo mělo dojít k nové válce...Opěrnými body zábran, které mají znemožnit čsl. občanům ilegální útěk do Rakouska, jsou nyní stanoviště s automatickými střílnami, jaké má Východní Německo na hranici se Západním Německem. Pod stanovišti jsou podzemní bunkry. Síť je napojena na elektronkové poplašné středisko, které uvede v činnost pohotovostní oddíly raketové, tankové a dělostřelecké, příslušné danému úseku. Počet raketových základen na čsl. straně se podle posledních zpráv zdvojnásobil. Hlavní důraz se klade na protiletecké a protitankové rakety. Příslušník čsl. pohraniční stráže, který nedávno přeběhl na Západ, vypovedel, že čsl. hranice vůči NSR a Rakousku střeží nyní silné sovětské vojenské jednotky v čsl. vojenských uniformách. Někteří sovětští vojáci mluví obstojně česky nebo slovensky. Hlídkové věže jsou i nadále v provozu, zřejmě aby csl. strana věděla, co se děje na rakouské straně. Přes neprodyšně uzavřené hranice, daří se čsl. občanům útěk na Západ jinudy - v poslední době přes Jugoslávii. Uprchlíků z dnešního Československa je tolik, že můžeme mluvit o nové vlně. Jenom za červenec a srpen odešlo ilegálně ze staré vlasti přes 2.000 osob, koncem srpna se počet uprchlíků podstatně zvýšil: do Rakouska přichází denně až 100 osob ze zemí za Železnou oponou, většinou z Československa. (NOVÝ DOMOV)

Jak se chová žena, kterou manžel přistihl in flagranti?
Angličanka: To jsi pěkný gentleman! Vstoupíš bez zaklepání.
Francouzka: Výborně, že jdeš. Už jsme se ve dvou začínali nudit.
Němka: To je nějaká přesnost? Měl jsi přijít v 6 a je 5.45 h.
Maďarka: Ale přece snad budeš věřit mně a ne svým očím!
Ruska: Tělo dala, ale dušu - nikdy!
Slovenka: Miláčik, predstavujem ti nášho kádrovníka.
Češka: No, co koukáš? To je host, a co mu mám nabídnout, když všechno tak podražilo!

* * *

"Nezemře slovo bolševické!
V nás mrtvý Lenin žije teď!
Rudý prapore víry lidské,-
prapore lidské pravdy, leť!"

Pavel Kohout

SOVĚTSKÝ BALÍČEK

V SSSR je na návštěvě americká delegace. Provádějí ji po jednom z největších závodu. „Tady ty soustruhy", říká průvodce, „máme z Československa". Jdou dál a průvodce ukazuje na nové frézy. „Tyhle frézy jsme dovezli z Československa". V další hale stojí řada nových lisů. „Tyto lisy", opět informuje průvodce, „máme z Československa". Vedoucí americké delegace zakroutí hlavou a udiveně říká: „Ale to vás Čeči musejí mít moc rádi". Průvodce pokývá hlavou a řekne: „Musejí, musejí".

Co je komunismus?
Co je komunismus?
Zářící horizont budoucna.
A co je potom?
Pozvyšená čára, která se tím více vzdaluje, čím více se k ní přibližujeme.

"Peklo nebude, ráj se vrací,
hej rup!
Kdo půjde s námi, najde práci,
hej rup!"

Voskovec a Werich

256

Vola Reagan prezidentu Kostariky: "Jste připraveni hájit se proti Nikaragui?" Arias: "Jsme." - "Kolik máte vojáků?" - "Dva plné autobusy a jedno taxi," odpovídá hrdě Arias.

+++

Víte, že SSSR předehnal v zemědělství Kostariku, která má do roka tři sklizně? Už tomu tak je. Dokáže sklízet čtyřikrát za rok: jednou v Nikaragui, podruhé na Kubě, potřetí v Afghánistánu a počtvrté v Československu.

+-+

K č. 12/81 "Otázka dne"

V uvedeném příspěvku se písař K.F. po mnoha úvahách prokusuje k závěru, že pro nic přicházet v úvahu jedině propuštění ze státního svazku. Jsem téhož názoru, ale jen za těchto podmínek:
Čs. úřady se zřeknou požadavku:
- vyplňovat jakékoliv dotazníky nebo vést jakékoliv pohovory na zastupitelském úřadě,
- aby žádost s doklady byla předložena osobně
-aby žadatel musel žádat prezidenta republiky o milost
- výplatného. Jsem ochoten zaplatit správní poplatek do výše Fr. 50.-

K.A.

Kdo se směje naposled

Všichni občané NDR jsou elektrikáři. Vstávají s odporem, pracují pod silným napětím a jejich nejvyšší zásada zní: jen se nedotknout vedení.

xxx

Na schůzi kteréhosi ukrajinského kolchozu líčí tajemník strany, jak náramně se kolchozníci budou mít v komunistickém systému, jak zbohatnou: Všichni se dosyta najedí, každá rodina bude mít vlastní byt, bude dost látky na kalhoty a sukně a každým rokem dostane kolchozník jeden pár bot." Vzdychne hlasitě jedna kolchoznice: "Ach, to bude zase jako za bačušky cara.."

xxx

Papež Jan Pavel I. umře a přijde - samozřejmě - do nebe. Hned první den mu svatý Petr předloží k obědu jogurt. K večeři zase jogurt, druhý den ráno jogurt, jogurt, jogurt, každý den jogurt. Karol Wojtyła nějaký čas poslušně a pokorně jí, nakonec se i jemu nebeský jogurt zprotiví a odváží se k svatému protestu: "Promiň, svatý Petře, to se tady v nebi jí jenom jogurt? Podívej se do pekla, jak tam vyvarují..." Di sv. Petr: "No jo, máš pravdu, Karole, ale řekni sám, vyplatí se pro nás dva vyvářet?"

xxx

V ložnici soudruha Husáka zazvoní v noci telefon. Hlásí se ministerský předseda Strougal: "Soudruhu prezidente, vstaňte! Číňani jsou tu!" Husák si ospale protírá oči a pokouší se myslet: "Cos řekl? Kdože tu je?" - "Číňani! Číňani jsou tu!" S úlevou si Husák zase lehne: "Ten mě ale polekal. Číňani - a já už myslel, že napadl sníh."

xxx

"Soudruhu řediteli, píše se vždycky po r tvrdý y?" - "Vždycky ne, soudružko. Například ve slově kráva se píše á."

xxx

Na ruzyňském letišti přistává letadlo s Brežněvem. Čestná rota vypaluje na počest tří salvy. U domku za letištěm nedí děda s vnukem. Děda se ptá, co je to za střelbu. "Ale, přiletěl Brežněv", vysvětluje vnouče. - "Kruciná!, a to ho nemůžou trefit?"

xxx

Do zvláštní školy (pomocné) přijde poradce pro volbu povolání.
Děti, je čas, abyste se rozhodly, čím chcete být. Tak třeba ty. Jak se jmenuješ?
Honza Mrkvička, prosím.
Nevím.
No to nic. A co ty, holčičko. Jak se jmenuješ?
Já jsem Mařenka Nováková.
Nevím.
Vzadu se zvedne ruka a ozve se: Prosím, já chci být policajtem.
No, to ses dobře rozhodl, to je krásné povolání. A jak se jmenuješ?
Nevím.

*

Čs. občan si stěžuje na poštovní správě, že mu vypnuli telefon. »Vždyť jste pomlouval Stb.« – »Já? Jak to?« – »Stále jste při telefonických rozhovorech tvrdil, že vás estébáci odposlouchávají.«

*

Esenbák si objednal u truhláře bedničku 30 m dlouhou, 10x10 m v průměru. »Nač to potřebujete?« – »Chci si do ní uložit hadici na stříkání.«

*

Přinesl esenbák domů dětem nafukovací balónek a povídá: »Tak, tady máte a hezky se podělte!«

*

Policajt přijel pozdě na schůzi a omlouval se: »Promiňte, ale koupil jsem si nový patentní zámek ke kůlně, kde přechovávám kolo. Jsou sice na něm jen samé osmičky, ale ne a ne si vzpomenout, v kterém jsou pořadí.«

Víte, jaký je rozdíl mezi reálným socialismem a komunismem? V reálném socialismu je špatně organizovaný blahobyt, v komunismu dobře organizovaná bída.

+++

Žena veze v kočárku po ulici televizi. "A copak copak, kam soudružko s tou televizí," ptá se jí domovní důvěrník, "máte ji rozbitou?"
"Ale ne," povídá paní. "Vezu ji do kostela, ke zpovědi. Dyť vona furt jenom lže."

Vrátil se esenbák z dovolené z Re... ráček. Vyptávání n-ná konce. »Jaká to bylo v městě samém?« – »Ty lidi tam ale teda mají nervy! Všechny uli... ce sakumprásk zatopené a voni si ještě zpívají.«

Franta jde po Hlávkově mostě a ptá se policisty: »Tady lidi asi často skáčou do vody, že?« »Ani ne. Většinou jen jednou a mají toho dost.«

Stěžuje si orgán VB kolegovi: »Před dvěma roky se vrátila žena z dovolené tříhotná. Přesně rokem to samý. Takhle to nejde. Letos jedu s ní.«

Orgán VB jde popivé v životě na hon. Číhá, číhá a najednou před ním smec. Esenbák vyběhne z úkrytu, vystřelí do vzduchu a zařve: »Stát! Policie!«

Prověrka... "Tak vy jste z Kardasovy Řečice. Tak nám tu povězte, kdo to byl Karl Marx." "Karl Marx, Karl Marx... nejmenoval se tak před válkou holič na rohu?" "Soudruhu, soudruhu.. Kdo to byl teda aspoň Friedrich Engels?" "Jó, toho odsunuli po revoluci." "Tak nám aspoň povězte, kdo to byl Lenin." "Nebyl to ten Rus, ktery u nás zahynul po požití dvou lahví samohonky?" Prověřující se zadumá: "Kardašova Řečice..., Kardašova Řečice... Poslechněte, tam ale musí být krásně."

xxx

Koná se slavnostní vojenská přehlídka na Rudém náměstí v Moskvě. Vyblejskaní vojíni nastoupí do trojřadu a polkovník přehlíží... Vtom někdo kýchne. Polkovník se ptá, kdo to byl. Nikdo ani nehlesne. Polkovník přikáže: první řada postoupí kupředu, ostatní zalehnout. Kulomety pokropí celou první řadu.
Přehlížející se ptá znovu: "Kdo to kýchnul?" Zase žádná odpověď. "Druhá řada krok kupředu, ostatní zalehnout a kulomety postříílí druhou řadu." Vykonáno.
Když se ptá po třetí, kdo to kýchnul, ozve se nesmělý hlásek: "To jsem byl já, vaše blahorodí!"
Důstojník přistoupí slavnostním krokem k třesoucímu se vojínovi, obejme ho, políbí na ústa a praví: "Tak: Na zdraví!"

"Bič"

xxx

Muž přijde domů a nachází svou ženu v posledním tažení. "Musím se ti k něčemu přiznat, "sténá manželka, "před třemi dny jsem ti byla nevěrná". "Já vím, proto jsem tě přece otrávil."

xxx

Lidojedi pořádají piknik. Každý si nese něco v košíku: ten nožku, ten plecko, onen dobře uležená prsíčka. Jeden vytáhne urnu. "Copak to je?" diví se druzí. "To neznáte? To je úplná novinka: Nes-člověk."

xxx

Tati, učitelka nám ve škole vykládala, co je Interkosmos, ale já to nepochopil. Můžeš mi to vysvětlit?

— Povím ti to názorně, synu. Máme automobil a kdo nám na něj dal peníze?

„Babička"!

— A kolikrát se v autu svezla?

„Jednou".

— Nu tak teď víš, co je Interkosmos.

-A či ty vieš, že Česko-Slovensko malo a či má pät astronautov?
-???
-1. Štefánik - ktorý nedoletel.
-2. Jano Masaryk - zletel.
-3. Novotný - vyletel.
-4. Dubček - naletel.
-???
-No a Husák - ktorý čaká na odpaľovaciu rampe, kým ho Bil'ak neodvolá!

-Ale to nevieš, že aj malým pionierom zmenili meno!
-???
-Teraz ich volajú "hlásatá".

-A keby sa Husák mal stať pápežom, čo myslíš, aké meno by dostal?
-???
-August XXI.

/Z "Horizontu", Gonych/

SOUDRUŽKA UČITELKA se ptá žáků, zda vědí, co znamená slovo katastrofa. Hlásí se Pepíček: »Prosím katastrofa je, když nám doma chcípnou králíci.« Učitelka opravuje, že to není katastrofa, spíš jen neštěstí, katastrofa na příklad je, když spadne letadlo se sovětskou státní delegací. – Po měsíci přichází na inspekci soudruh ředitel a zas dochází na příklad pojmu katastrofa. Pepíček dostává slovo a odpovídá: »... sím soužko učitelko, katastrofa je, když spadne letadlo se sovětskou státní delegací, ale ... sím to není vůbec žádný neštěstí, neštěstí je, když nám doma chcípnou králíci.«

Přijde adept na příslušníka SNB na stanici a chce se přihlásit k SNB. Náčelník v kanceláři říká: „Posaďte se, trochu si popovídáme. Chrást!" V tom se otevřou dveře jedné skříně, vyběhne chlap přeběhne místnost a vběhne do druhé skříně. Náčelník pokračuje: „Musíte mít určité vzdělání, my zde nebereme blbce. Chrást!" Zase se otevřou dveře skříně chlap přeběhne místnost a vrátí se do první skříně. Náčelník pokračuje: „Bude to mít pro vás určité výhody, dostanete byt, přídavky, třináctý plat, Chrást!" A zase ten chlap přeběhne do jiné skříně. Po hodinové diskusi se adept zeptá: „Nic mi do toho není, ale proč ten člověk pořád běhá ze skříně do skříně?" „Byl přijat minulý týden, do práce bude jezdit ze Střapole, v Chrástu bude přestupovat a tak to tady trénujeme."

*

Stalo se neštěstí. Rozestavěný panelák se zřítil. Polírovi při tom něco ufízlo ucho a on ho horečně hledal po zemi. „Tady nejaký ucho je", povídá mu zedník. „Kdepak, to není moje. Já měl za tím uchem tužku".

Dva esenbáci se na obchůzce dali po kolejích. Potká je železničář, zastaví a vytýká jim: »Tady se pieces nesmí chodit po trati.« »Okamžitě půjdete s námi,« řvou esenbáci. »Nám nikdo nebude nadávat, že jsme potrati.«

Proč má každý esenbák u sebe vždy žiletku? Aby mohl každému zločinci odříznout cestu.

Při hodině ruštiny se při paní učitelka Pepíčka: "Řekni nám rusky, co budeš dělat v zimě?" "Zimoj? To já budu kakat na kačkách!"

Někdo zazvonil u nebeské brány. Svatý Petr otevřel, uviděl Vasila Biľaka a hned mu bylo jasno. „A, zase jeden ateista, který si uvědomil ze nebude žít věčně a přichází s nápadem upravit si k nám poměr. Jenže na to my nejsme. My..."

„Nic takového, svatý Petře, a už vůbec ne osobního. Záležitost mnohem vážnější," rozpovídal se Biľak. „Máme problém, nebudu to zapírat, nevíme, kudy kam. Přicházíme se poradit. Pravda, jsem ateista, ale vy jste konkurence slušná a učenlivá, důvěřuji Vám. Budu hrát s otevřenými kartami, beztak mi do nich vidíte a žádné státní tajemství neprozrazuji, když říkám, že to u nás jde s životní úrovní obyvatelstva od desíti k pěti. Co s tím, svatý Petře, co bys radil?"

Svatý Petr se zadumal a začal zvolna odpovídat. „Možnosti vidím jenom dvě. Jedna je reálná, ta druhá absurdní."

Biľak mu skočil do řeči. „Ta reálná mne zajímá především. Ta by mohla pasovat k našemu reálnému socialismu. Jak zní?"

„Bylo by to nulové řešení, o němž se teď tolik mluví. Poslal bych k vám archanděla Gabriela a ten by celé Československo ohněm a mečem zplanýroval. Nezůstal by kámen na kameni, museli byste začít znovu od nuly."

„To je tuze drastické," zachvěl se Biľak. „Tuze drastické, drsné. Jaké je to absurdní řešení?"

„Inu, absurdní řešení sice drastické není, ale nevím, Biľaku, nevím... Vyžaduje, abyste se všichni z vedení strany a státu vzali za , ruce a dobrovolně vybodili z pozic, na nichž sedíte. Zkrátka, abyste šli od válu."

„To je absurdní," křikl Biľak a šel zpátky na Zem sednout si do křesla ideologa strany.

U stanice elektriky se sejdou dva policajti. „Ahoj, Kam jedeš?" ptá se jeden. „Mám po službě, tak k rodině. Čekám na jedničku," odpovídá dotázaný. „Já taky mažu domů, ale jedu dvojkou," vysvětluje ten první.

Přijíždí dvanáctka, policajti na sebe kouknou a libují si: „Máme kliku, dvanáctka. To můžeme jet oba."

PO PRAZE SE POVÍDÁ,

že chtěl Gorbačov spáchat sebevraždu. Ale měl štěstí. Nezastihl ho doma.

Príde chlap na VB a hovorí – Dobrý deň, prišiel som udať suseda. Oni na to, o čo ide. Chlap hovorí, – no viete súdruhovia, on si kúpil drevo zo západného Nemecka. Eštenbáci mávli rukou, má „prachy", nuž prečo by si nekúpil drevo z Nemecka. Chlap však tajomne vysvetľuje, že on to drevo rozrezáva a vyťahuje z neho nejaké papieriky. Aha, to je niečo iného, hovoria eštenbáci. Ďakujeme vám a dovidenia! Chlap ide domov, zastaví sa u suseda a hovorí mu: Tak Fero, vec je zariadená. To drevo ti príde porezať tá istá parta, ktorá ti vlani kopala stupdňul...

Syn prvého prezidenta Jan Masaryk bol dobrý klavírista. Prezident Beneš bol „Já nic, já muzikant". Prezident Gottwald bol ladič pijan, teda ani nie tak ladič, ale skôr pijan! Prezident Novotný bol známa trúba. Zápotocký bol zas harmonikár. Prezident Svoboda hral vždy druhé husle. Prezident Husák je vyhlásený basista, ale o jeho nástupcovi sa hovorí, že „bude brzy pískat kudlu"...

Proč odletěl Gorbačov z Československa o den dřív než měl?

Došly mu diety.

Babička se šla projít pěším písmem na dolejším Václavském náměstí v Praze, noha jí uklouzla a bác, plácla sebou na dlaždění. Chvilku se převalovala sem a tam, ale podařilo se jí vstát dřív, než k ní přišel příslušník SNB. „Babičko, jste v pořádku? Nemám zavolat doktora nebo poslat pro ambulanci?" vyptával se horlivě orgán.

„Kdepak, panáčku, žádného doktora a ambulanci nechci. Ale děkuji vám za ochotu, jste moc hodný. Ráda bych vám dala na pivo."

Orgán se bránil: „To nepřichází v úvahu, babičko. Pomáhat lidem je naše morální socialistická povinnost."

Babička pokývla hlavou, udělala pár kroků, ale přece jen jí nedalo, zda se tomu orgánu neměla nějak odvděčit. Vrátila se povídá: „Panáčku, byl jste na mne tuze hodný, opravdu bych vám ráda dala na pivo nebo na frťana. Nechcete?"

„Jestliže marnomocí chcete nějak mě odměnit, ačkoliv vlastně nemáte zač, tak, babičko, tady zakřičte „Ať žije prezident Husák" a bude to."

Babička vytřeštila na orgán udivem oči a řekla mu: „Ale, panáčku, vy jste nedával dobře pozor. Já přece upadla na koleno a ne na hlavu."

Jaký je rozdíl mezi československými prezidenty a kosmonauty?

Vůbec žádný. Ti i oni jsou řízeni na dálku.

Reagan volá na horké lince Gorbačova a stěžuje si: „Mišo, co to má znamenat, ty vaše ponorky v Mexickém zálivu? Proč to děláte?"

Gorbačov se diví, že žádné sovětské ponorky nikam do Mexického zálivu neposlal, ale že zjistí, oč by mohlo jít. Zavolal do Prahy Husákovi. Ten se brání, že nic o nějakých československých ponorkách neví, vždyť „my přece nemáme moře, soudruhu Gorbačove, jak bychom mohli mít někde ponorky, to musí být omyl, ale... Ježmarjá, to bude ono. Zatracený Sluxovice."

NĚKOLIK Z DOVOZU Z SSSR

Některé vtipy, jimž se smějí v Sovětském svazu, jsou přiváženy do Československa. Je to jeden z mála dovozů, na který se v Československu nenadává. V době prázdnin a cest do ciziny se i u nás ujal sovětský vtip, že „kuře není pták a Bulharsko není zahraničí."

Prováděli v Moskvě průzkum mládeže a zeptali se šestiletého kluka na Rudém náměstí v Moskvě: „Čím chceš být, až budeš velký?"

„Cizincem," odpověděl kluk.

K obvodnímu lékaři v Moskvě přišel pacient. „Můj případ je velice vážný, soudruhu doktore Na ten nestačíte. Musíte přivolat očního lékaře a specialistu na uši. Je to opravdu moc vážné."

Přišel tedy oční lékař a ušní specialista, posadili se před nemocného a chtěli vědět, jaké má příznaky choroby.

„Soudruzi, je to vskutku moc vážné. Ať dělám co dělám, pořád nevidím, co stále slyším."

+++

Víte, proč se sovětští funkcionáři líbají při přivítání na obě tváře? Při polibku na pravou tvář šeptají: "Byls na Západě?" a při polibku na tvář levou se ptají: "Přivezls mi něco?"

Šel pán po chodníku v Praze a před ním na zemi ležela čepice. Zvedl ji a lekl se. Pod čepicí hlava. „Člověče, co to tam dole děláte? Co jste zač?"

„Já jsem zarytý komunista."

V jedné pařížské společnosti diskutovalo se dlouho na téma jaké národnosti byli Adam a Eva. Konečně záhadu rozřešil jeden politik, který pravil: „Adam a Eva byli sovětskými občany. Neměli ani prádlo, ani šaty ani boty a žili rovněž v ráji."

Otázka: Který jest největší stát světa?

Odpověď: Polsko. Státní hranicí jest linie Odra–Nisa, hlavní město jest Moskva a obyvatelstvo žije na Sibiři.

Slečna ide večer za tmy okolo cintorína. Vidí pána. Pripojí sa k nemu a vraví: "Nehnevajte sa, že sa k Vám pripojujem, ale vždy sa bojím keď idem okolo cintorína."
On: "Veru tak. Aj ja som sa bál chodiť okolo cintorína za tmy, keď som bol živý!"

Najmodernejší tanec bude perestrojka:
Jeden krok dopredu, 2 do zadu, a podupkávanie na mieste.

Akýsi západný diplomat radil Štrougalovi ako prekonať hospodársku krízu:
"Máte doma 2.000 tankov. 1999 kusov predáte, a ten posledný rozšmelcujete a narobíte 2000 piliek. 1999 ich predáte, a s tou jednou odpílite 2000 stromov. 1999 ich predáte a z toho jedného narobíte 2000 ceruziek. 1999 ich predáte a s tou jednou napíšete 2000 slov. - A budete tam mať zase 2000 tankov!"

Mládenec bol pri odvode. Vyhováral sa, ze má zlý zrak, že nevidí do diaľky a ani najväčšie písmená na stene nevedel prečítať. Bol uznaný za neschopného vojenskej služby. Poobede išiel do kina. Čo čert nechcel, vedľa neho si sadol práve ten istý vojenský lekár, čo ho vyšetroval. Nestratil duchaprítomnosť, ďabol ho lakťom a hovoril mu:
"Tetuška, sedím dobre v autobuse do Bratislavy?"

"

Nejnovější vlna vtipů v Československu je zaměřena na AIDS. „Lidé si dělají legraci z toho, čeho se nejvíc bojí," píše se z domova.
Kde AIDS není? V Rusku a v Japonsku. Proč ne? Protože v Rusku jsou teprve v 19. století, kdežto Japonci už v 21. století. AIDS je choroba 20. století.

"

Nejnovější model mladoboleslavské Škodovky se bude jmenovat AIDS. Bude se vyznačovat tím, že hned po koupi se s ním bude muset do servisu.

"

Jediní lidé, kteří v Československu nemohou chytit AIDS, jsou esenbáci.
Nikdo je nemá rád a nechce je milovat.

"

Byla nařízena prověrka policajtů a náčelník rozkazuje: „Ti se základním vzděláním se postaví nalevo, ti se středoškolským napravo." Před náčelníkem se motá cikán a neví, kam se postavit. „Tak co ty, cikáne?" ptá se ho náčelník. „Jaké máš vzdělání?"
„Vyšel jsem v první třídě," odpovídá cikán.
„Tak se postav za mne," nařizuje náčelník.

Na červnové konferenci Rady vzájemné hospodářské pomoci v Praze se západní novinář dotázal čs. delegáta, jak vlastně Rada funguje.
„Dám vám názorný příklad," začal vysvětlovat čs. delegát. „Je to jednoduché. Československo ročně vyrobí a pošle do Německé demokratické republiky 15 miliónů hliněných trpaslíků pro zahrádkáře. Za ně dostane nové stroje."
Novinář: „A těmi stroji obnovujete svůj strojový park."
Delegát: „Ale vůbec ne, tak to není. Stroje posíláme do Polska, odkud za ně dostaneme maso."
Novinář: „Takže to maso v krámech a které jím v restauraci je polské..."
Delegát: „Co vás vede, to je úplně jinak. Maso posíláme do Bulharska a do Maďarska, odkud za ně dostaneme zeleninu a ovoce."
Novinář: „A čím to přijde, že není zeleniny a ovoce dost?"
Delegát: „Protože my tu zeleninu zmrazujeme, ovoce zavaříme do konzerv a vše posíláme do Vietnamu."
Novinář: „Á, teď už tomu rozumím. Vietnam vám posílá lidi na práci..."
Delegát: „Ne, to se pletete. Rákosn..., pardon, vietnamští soudruzi přicházejí do Československa na základě úplně jiné smlouvy."
Novinář: „A co tedy, proboha, dostáváte z Vietnamu?"
„Hlínu."
Novinář: „Hlínu? K čemu hlínu?"
Delegát: „No — z té přeci vyrábíme ty trpaslíky pro NDR!"

•

Japončina v „CSSR"

Jeden krajan v listo píše, že sa v Husákovej republike zaužívajú stále viac japonské názvy rôznych spolkov:

Spolok „československých" žien – MISUKY;
Predsedníčka: JASUKA;
Spolok „československých" pionierov – MISUKISYNI;
Pionier: JASUKISYN;
Spolok „čs." mládeže: MIDURAKI;
Člen tohto spolku: JADURAK.

"

Proč má Veřejná bezpečnost na autech bílý pás dokola. Aby holi našli kliku.

"

Prezident Husák na cestě Slovenskem zavítal i k Vasilu Bilakovi. Na domě ho upoutal velký napis: Vasil Bilak, ING.
„Kdes k tomu titulu přišel?" ptal se Bilaka
„To není titul, to je jen zkratka," vysvětluje mu Bilak.
„Jaká zkratka?" chce vědět Husák.
„No přece ihle, nožnice, gombíky."

+++++

Lékaři v ČSSR nepředpisují od února pacientům, kteří potřebují vodoléčbu, lázně, nýbrž pobyt na Václavském náměstí nebo na Hviezdoslavově náměstí v Bratislavě.

+++++

Co se stane, jestliže se v ČSSR prosadí perestrojka? Pak to tam bude brzo vypadat jako v Polsku. A co když perestrojka ztroskotá? Pak to tam bude brzo vypadat jako v Rumunsku.

V ČSSR probíhá nyní třetí přestavba. První se konala v r. 1948. Prováděla ji dělnická třída a inteligence přihlížela. Druhá byla v r. 1968. Tu podnikala inteligence a přihlížela dělnická třída. Dnešní perestrojku provádějí důchodci a dělnická třída a inteligence přihlížejí.

Hádali se zuřivě vedoucí soudruzi, kdo je nejslavnější mezi lidem. Vyhrál to Kapek. "Mne znají i slepí," povídá. "Když jsem nedávno stál u žlábku na veřejném záchodku na Václaváku, povídá mi slepý člověk stojící vedle mě: "Jdi Kapku stranou, abych ti nepočůral kalhoty."

+++++

Jan Fojtík si objedná v restauraci čaj. "A má to být čaj ruský nebo čínský?" ptá se číšník. I zamyslí se ideolog a posléze praví: "Víte co? Dejte mi kafe."

KDO

SE SMĚJE

NAPOSLED...

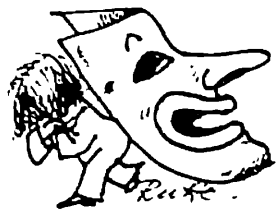

Jak jsem se stal nezaměstnaným.

Dělal jsem ředitele jednoho velkého koncernového podniku. Kávu mi vařila slična sekretářka. Do práce jsem jezdil Tatrou 613. Přišli za mnou, proč jsem nedal 5.000.- Kčs na pohřeb člena ÚV KSČ. Řekl jsem jim, že za 5.000.- Kčs pohřbím celý ÚV sám. Od té doby pracuji jako ředitel malého podniku. Kávu mi vaří stará sekretářka, do práce jezdím Tatrou 603. Na stěně v mé kanceláři byly pověšeny obrazy Lolobrigidy a Husaka. Přišli za mnou, abych sundal obraz té kurvy a já sundal obraz Husaka. Od té doby pracuji jako mistr v závodě, kávu si vařím sám a do práce jezdím vlastním autem. Přišli za mnou, proč jsem nebyl na poslední schůzi KSČ. Řekl jsem jim, že kdybych věděl, že byla poslední, byl bych přišel i s transparenty. Od té doby pracuji ve výkupu. Kávu si nosím v termosce a do práce jezdím na kole. Jednou za mnou přišli, abych si uklidil kolo, že tudy pojede sovětská delegace. Řekl jsem jim, že to nevadí, protože mám kolo pojištěné a zamčené. Od té doby jsem nezaměstnaný.

+++++

KDYŽ VYHRAJE TA GLASNOST, PANE, TAK VÁM JINÉHO NEZBUDE

To víte, že v neděli odpoledne bylo zavřené druhé nádvoří na pražském hradě? - Proč, prosím vás? - No, Husák tam nacvičoval jízdu na lafetě.

Víte, co se stane, až vybuchne v Jaslovských Bohunicích atomová elektrárna? Změní se československá hymna. Češi budou zpívat Nad Tatrú sa blyská a Slováci Kde domov můj?

+++++

Loví starý rybář v Labi a proti všemu očekávání chytne rybku. Zlatou rybku dokonce. Rybka promluví lidským hlasem: "Pusť mě, pusť mě, rybáři, splním ti jedno přání." I hne se v dědovi dobré srdce: "Dobře. Tak chci být v balíku a aby se o mě ženské praly." A rybku hodí zpět do zpěněné špíny. V tom okamžiku se promění v balík dámských vložek...

+++++

Z obvykle dobře informovaných kruhů jsme se dozvěděli příčinu osudného odchodu státníka Vasila Biľaka. To přišel vrchní ideolog za gentajem a pravil mu ryzí českoslovenštinou: "Pozri sa, súdruh Jakeš, já už toho tajemníka pre zahraničné veci nebudem robiť. Já to nemám zapotrebí, aby si zo mna ľudia robili šprťúchlata. To pridem do NDR, a hned na lotišti so mňa súdruh Honecker zopýtá "Ako šijete?" Potom přiletí delegace japonské KS a první, co mi povedá její šéf, je "Šijusako." Já sa vrátim ku svojimu remeslu."

+++++

Zákazník u mäsiara.
-Máte hovädzie mäso?
-Nie.
-Teľacie?

-Nie.
-Bravčové?
-Nie.
-Pečeň?
-Nie.
-Baraninu?
-Nie.
Ktosi sa ozve zozadu:
-Čo si tak preberá! Dajte mu po papuli!

xxx

Náš pionier nadviazal korešpondenciu s ghanským pionierom. V prvom liste mu africký chlapec napísal:
-Máme sa dobre. Sú prázdniny, celý deň sa kúpeme, jeme banány a chodíme nahí.
Náš pionier mu odpovedal:
-Aj my sa máme dobre. Tiež máme prázdniny, tiež sa kúpeme, a keby sme celý deň jedli banány, tiež by sme chodili nahí.

x x x

Orgán přijde do cukrárny a chce dort. "Prosím, tady je. Přejete si ho rozkrájet?" "To bych prosil." "Na kolik dílů, soudruhu staršino? Na šest nebo na dvanáct?" "Stačí na šest. Dvanáct já bych stejně nesněd ."

Elektrikář v nemocnici k pacientu v železných plících: "Teď chvilku zhluboka dýchejte. Musím na deset minut vypnout proud."

Zima v Emmentalu. Na cestě z krematoria se dostane auto truchlících na náledí. Když je nebezpečí nejvyšší, řekne jeden: "Sypej Kathrinu..."

Hygienička Zuzková zjistila konečně, proč je nad Prahou v poslední době tolik smogu. Způsobuje to socialismus, který se u sousedů v Maďarsku a v Polsku vypařuje.

Co ukradneš ve fabrice, to zůstane v republice.

Vchází pán do řeznictví a říká: „Pozdrav Pán Bůh, chtěl bych kilo hovězího."

„Tak tady máme kilo hovězího", hlásí řezník a pokračuje: „a dostanu dvacet sedm korun."

Mezitím vstoupil do řeznictví jiný zákazník, zdraví „Čest práci a chtěl bych taky kilo hovězího."

„Kilo hovězího", povídá řezník, „to je šedesát korun."

„Jak to," udivuje se zákazník. „Tomu přede mnou jste počítal jen sedmadvacet korun."

„Inu, to víte," hájí se řezník. „Nový pozdrav, nová cena."

Jaký je rozdíl mezi vlakem a Bilakem? Vlak má dvě třídy, Bilak tři.

Brnem letí zpráva, že se ztrácejí esenbáci. Když se jich už z pochůzek nevrátila řada, vytvořil velitel zvláštní sledovací skupinu. A tak jdou o půlnoci dva pochůzkáři a za nimi se plíží další dva stíny. V tom se přiřítí nákladní auto, zastaví, vyskočí několik mužů, pochůzkáře hodí na korbu a vůz zmizí. Poplach, stíhačka, sirény. Nákladák doženou v polích a pustí na něj světlomet. Na plachtě čtou nápis - JZD Slušovice shírá prázdné makovice.

Napoleon Bonaparte je pojem, který se v č. zdravotnictví vykládá takto: Napoleon (koňak) doktorovi, bon (tuzexový) sestře a parte pozůstalým.

Na školení první pomoci obdržel s. Srepecký otázku: Jak si počínat při uštknutí zmijí.

Odpověď: Vyndám pistoli a vystřelím!

Otázka udiveného: A proč?

Odpověď příslušníka: No jo v případě uštknutí nutno bezprostředně vypálit ránu!

Pozdě večer se k jedinému taxiku na stanovišti přihrnuli dva muži.

"Promiňte, děsně spěchám, žadoní první. "Moje žena čeká dítě!"

"Se mnou je to horší," opáčil druhý. "Moje žena čeká mě!"

* * *

V moskevske tetevizi hlásí hlasatelka: „A nyní promítáme švédský pornografický film: „Baba dala vojákovi"..... Promiňte, konečně jsem našla brýle a opravuji: nejedná se o švédský ale o sovětský film, není to film pornografický, nýbrž panoramatický a nejmenuje se „Baba dala vojákovi", nýbrž „Balada o vojákovi."

Děkuji vám za vochopení."

ŠTROUGAL S BILAKEM byli přítomni na Brežněvově pohřbu. Štrougal dloubne Bilaka a ptá se: »Prosím tě, proč ho vezou na lafetě?« – »No, dyť byl přece dělostřelec.« – Štrougal se v tu ránu hrozně rozchechtá. Bilak do něj strčí: »Neblbni, byť tu sme na funuse! Co tě, prosím tě, tak rozesmálo?« – »Ale já jsem si představil, jak tebe povezou na šicím stroji.« (BIČ)

VRŇA JDE UŽ POTŘETÍ k přijímací zkoužce k Veřejné Bezpečnosti. Vždycky měl špatnou známku z češtiny, ale tentorát se mu to podařilo. Vrňová, celá blažená, vybízí: »Povídej, jak to bylo!« – »No měl jsem skloňovat slovo mě sto.« – »No a ... S« – »Tak povídám: »město, tobě dvě stě a náčelníkovi pět set. A jsem přijmutýl« (BIČ)

PŘISEL SOUDRUH Hanzlíček do úřadovny práce a stěžoval si, že vždycky přijde o zaměstnání kvůli nedorozumění. »A kdepak jsi byl zaměstnán, soudruhu?« ptali se ho. »Na ministerstvu, kde jsem rozhodoval o výdajích na státní pohřby. Při účtu za pohřeb Novotného jsem podotkl, že bych za tu sumu pohřbil celou vládu. A vypadl jsem ... Pak jsem pracoval na ředitelství spojů. Tam to bylo prima. Na stěně visel obraz Lenina. Vedle jsem si pověsil obrázek sex-bomby, aby to bylo trochu veselejší. Náhle přišla komise a vedoucí řval: Sundej tu svini! Tak jsem sundal Lenina a oni mne zas z nedorozumění hnali do fabriky za topiče. Tam byl celkem klid. Ale přišel kádrovák a pokáral mne, že jsem nebyl na poslední kommunistický schůzi. Já na to: Ježišmarja, to je nedorozumění. Proč jste nerekli, že je to poslední. Byl bych přišel s celou rodinou ... (BIČ)

* * *

Při pohřbu náčelníka VB všichni podřízení házeli do hrobu na rukev kytice. Pojednou se ozvalo zadunění. To por. Vrtichvost s poznámkou — nesehnal jsem kytici — tak jsem koupil bonboniéru!

Husák našel na procházce zvoneček. Zacinkal a hle, s prudkým rachotem se otevřela země a před Husáka nastoupil voj blanických rytířů. Jejich náčelník zvolal: „Což je tak zle v zemi české, že musíte volat blanické rytíře o pomoc?" Roztřeseným, vydšeným hlasem odpovídal Husák: „Ale kdepak, soudruzi rytíři. Vůbec není zle, naopak, je dobře. Jsme po 17. sjezdu strany, chystáme se na přestavbu... Jen jděte spát."

„Nuže, vrátíme se," rozhodl náčelní rytíř. „Vrátíme se až po té přestavbě."

Jak se řekne přestavba anglicky, je už známo: science fiction. Nový je maďarský překlad: Jakéstéci. A japonský? Šipetijakeči.

Je postavena nová budova ÚV KSČ v Praze a v momentě, kdy se koná první schůze, tak spadne a všechny soudruhy zabije. Ze Sovětského svazu přijedou tuto událost vyšetřovat ruští milicionáři.

Jdou k cihle a ptají se jí:

"Cihlo, můžeš za to?"

Cihla jim odpoví:

"Jak já cihla rudá, v Rusku pálená, bych za to mohla?"

Jdou za pískem a vyhrožují:

"Písku, přiznej se, že ty za to určitě můžeš!"

"Jak já písek žlutý, komunistickou rukou prosívaný, bych za to mohl?"

Nakonec jdou milicionáři za cementem. Ten však na ně už z dálky křičí:

"Za mnou nechoďte, já jsem tam vůbec nebyl!"

Nový příslušník SNB se učí zacházet s vysílačkou. Velitel mu vysvětluje: „Tohle je vysílačka. Když někdo volá, zmáčkneš tenhle knoflík a řekneš: příjem. Nový příslušník, když byl vysílačkou zavolán, zmáčkl knoflík a hlásil: „2.500,-Kčs".

Strougal sedí u holiče, dává si zkrátit ježka. Holič pracuje a Štrougal náhle slyší tichý hlas: „Polsko, Solidarnosc, Walesa!"

Myslí si, že se mu to zdá, ale za chvíli znovu: „Polsko, Solidarnosc, Walesa!"

A v zápětí potřetí, naléhavě: „Polsko, Solidarnosc, Walesa!"

Nevydrží to a ptá se holiče: „Slyšíte to taky? Jako by tu někdo šeptal?"

—To jsem já, holič na to, ono se mi hned líp stříhá, když se ty vlasy trochu zježí.

"Moskva, krása, pro niž se těžko hledá výraz. A ti lidé..." Chlapsky se zajíkl, v očích slzy: "My se jim charakterem nemůžeme rovnat." Myslel stejně jako já, na špínu, kterou jsme v naší zemi lili v r. 1968 na své přátele, zatímco oni nám od r. 1945 oplácejí láskou a pomocí. (Libuše Hájková, Vsetín, *Tribuna*, 29. listopadu 1976).

Psala mi v červnu známá soudružka, že se jí splnilo největší přání života, vidět sovětskou zemi - a končila slovy: "Kéž by se sovětští lidé v nás nikdy nezklamali." Opravdu. I kdyby byli jen ne jeden jediný den pochybovali, že byl nutný jejich zásah, máme co napravovat. (Marie Kratochvílová, *Tribuna*, 19. srpna 1970).

Takový Makarenko, to byla světová jednička. Neprekonaný a stále ještě nedoceněný. My jsme se mu zatím ještě ani nepřiblížili. Makarenkovu knihu o výchově dětí v rodině bych dával všem snoubencům jako povinnou literaturu. (Miroslav Boukal, učitel Zvláštní školy, *Haló Sobota*, 12. září 1981).

Obliba sovětských automobilů ve světě stále vzrůstá. V kapitalistických zemích je po sovětských vozech pro jejich kvality a provozní spolehlivost velká poptávka. (*Haló Sobota*, 14. listopadu 1981).

Kdo z nás si uvědomí, o co by se zvýšila životní úroveň sovětských lidí, kdyby nezištně nepomáhali všude, kde jejich pomoci potřebují? (Emilie Moravcová, Chrudim, 30. prosince 1981).

My Češi máme dostatek možností číst i slyšet ruský jazyk. O tom všem se studentům v kapitalistických zemích ani nesní. (Vděčný student Ivo Koudelka v článku "Ruština ve světě", *Tribuna*, 5. listopadu 1975.)

Nikdy jsme neskrývali, že se chodíme do Moskvy učit. Jasně to řekl Klement Gottwald ve své první parlamentní řeči roku 1929: "My se chodíme do Moskvy učit, víte co? My se od ruských bolševiků do Moskvy chodíme učit, jak vám zakroutit krk..." Myslím, že jsme zase tak špatnými žáky nebyli. (František Kudrna, redaktor či dokonce šéfredaktor *Tribuny*, 6. února 1974).

Od 1. ledna 1986 budou členové KSČ povinni nosit v kapse cihlu. Aby je to víc táhlo ke straně.

USA vypustí atomovou bombu na Čínu. Na Ruské rozhlasové stanici druhý den hlásí: USA vypustily atomovou bombu na Čínu, je 50 000 mrtvých. Jakmile se to dozví Putin okamžitě říká: Už se zase vytahujou. Vypusťte i naši atomovou bombu! Ruský ministr obrany na to reaguje slovy: Ale my žádnou nemáme! Putin: Jak nemáme a co to vozíme na těch přehlídkách? Ministr: Ty jsou gumový. Putin: Tak vypusťte alespoň tu gumovou! Stalo se. Druhý den v rádiích na celém světě: Rusko vypustilo atomovou bombu, je 1 000 000 mrtvých a střela stále skáče.

Američan, Francouz a Rus se hádají, kdo z nich má nejhezčí hymnu. Američan zazpívá svou, ostatní dva mu tleskají a hymnu pochválí. Vstane Francouz a s vervou zanotuje Marseillaisu. Také on sklidí obdiv. Vyskočí Rus a zplna plic spustí Kde domov můj. „Hymna je to pěkná," říkají Američan a Francouz, „ale to není ta vaše."

„Jak to," diví se Rus, „čí chleba jíš, toho píseň zpívej."

J. NĚMEC, ANTINOSTALGICUM, 68 PUBLISHERS, 1977. KANADA

Hádají se Marx, Engels a Lenin, zda je lepší manželka nebo milenka.
"Zásadně manželka," říká Marx. "Aby mohl člověk dělat revoluci, potřebuje mít jisté zázemí."
"Manželství je buržoazni přežitek.
Jedině nejistota s milenkou udrží revolučního ducha v pohotovosti,"tvrdí Engels.
"Co ty o tom soudíš, Lenine?"
"No, nejlepší je mít manželku i milenku.
Manželka si myslí, že jsi u milenky, milenka si myslí, že jsi u manželky
a ty můžeš být v knihovně a učit se, učit se, učit se."

Soudruh Lenin říká ostatním soudruhům:
"Soudruzi, revoluci musíme odložit. Soudruh Džerdžinský jel na ryby."
Jeden soudruh se Lenina zeptá: "A bez něho by to nešlo?"
Lenin: "Bez něho ano, ale ne bez Aurory."

Volají bačové z kopce na kopec: "Jano!" "Co je?" "Víš to?" "A co?" "Rusové letí na měsíc!" "A všichni???"

Přijde ministr k Mao Ce Tungovi a hlásí: "Vůdce, Češi nám vyhlásili válku." "Češi? A kolik jich je?" zeptal se Mao. "Asi 10 miliónů," odpověděl ministr. "A v kterém hotelu bydlí?"

Po přistání Američanu na Měsíci si zavolá generální tajemník svoje vědce z Hvězdného městečka a říká:
"Ti Amíci nás zase doběhli, ale já vím jak na ně. Oni přistáli na Měsíci, a proto vy, soudruzi, přistanete na Slunci."
"Ale soudruhu generální tajemníku, na Slunci je přece hrozně vysoká teplota a velké světlo."
"Na to jsem samozřejmě myslel, poletíte v noci."

Švec Vasil Mihalinec zemřel a za chvíli zvoní u nebeské brány. Sv. Petr ho upozorní, že do nebe pouští jen ševce, kteří žili na jednom místě a ptá se: Kde ses narodil?- V Rakousku-Uhersku.-Kdes chodil do školy?-No, v Československu.- Kdes spravoval boty?-V Maďarsku a pak v SSSR.-Kdes umřel?-Na Ukrajině.-Tak vidíš, jsi světoběžník!-Ale já přisahám, že jsem se z toho Mukačeva ani nehnul!

Přijde pan Novák na ministerstvo a ptá se ve vrátnici:
"To o ministerstvo je velké, že?"
"To víte, že ano!"
"A mohl byste mi říci, kolik tu asi dělá lidí?"
"No, řekl bych, že necelá polovina."

Víte, že v ČR řádí slintavka a kulhavka už dávno?
S demokracií a s právem kulháme za světem a slintáme po Americe.

Proč si komunisti nemohou hrát na schovávanou?
Protože by je nikdo nehledal!

"Komunistický režim a ti, kteří ho aktivně podporovali, neupíral občanům jakoukoliv možnost svobodného vyjádření politické vůle... nenutil je veřejně vyslovovat svůj souhlas i s tím, co považovali za lež nebo zločin....b) systematicky a trvale neporušoval lidská práva....c) neporušoval základní zásady demokratického právního státu,...d) nepoužíval k perzekuci občanů všech mocenských nástrojů, a to zejména: nepopravoval, nevraždil je a nežalářoval je..., nezbavoval je svévolně majetku,... nezabraňoval jim svobodně vycestovat do zahraničí....e) neposkytoval neoprávněně výhody těm, kteří se na zločinech a perzekucích podíleli,...f) nespojil se s cizí mocností a od roku 1968 neudržoval uvedený stav pomocí jejich okupačních vojsk..." Atd....

Tak nějak na hlavu obrácená zřejmě vypadá minulost rudými brýlemi. Jinak - proč ten nářek, proč ty protesty? Věci se buďto staly anebo nestaly! Nás to všechno - absurdnost, drzost, nehoráznost, směšnost, zabedněnost - poučuje o tom, že ti, kteří nám včera vládli, jsou až za hrob nejen neposkvrnitelní, ale také nepoučitelní.

Karel Wendt

Za Stalina - V roce 1953 Stalin smrtelně onemocněl. V moskevském parku seděl na lavičce stařeček a vroucně se modlil. Přistoupil k němu agent KGB a zeptal se: "Dědo, za koho se modlíš?" - "Za Stalina." - "A modlil ses i za cara?" - "Modlil, modlil..." - "A pomohlo to?" - "Pomohlo. Car vzal čert!"

U našich přátel - Na Leninovu sochu v Havaně vylezl chlap. "Slezte okamžitě dolů!" nařizuje policista. "Neslezu! Jsem svobodný občan svobodného státu!" "Promiňte, nevěděl jsem, že jste cizinec!"

Soudruh učitel se dotazuje dítek, čím je jejich tatínek. "Můj tatínek je u komunistů," hlásí Pepíček. - "Ale, Pepíčku," opravuje s. učitel, "říká se, že tatínek je komunista." - "Prosím, to není pravda, moje tetička je u krav a taky není kráva!"

Leninova socha na prodej

(Radio Praha - Jaromír Marek)

Socha Lenina, která stávala na pardubickém náměstí má nového majitele. Ve veřejné dražbě byla vydražena za 407.000 Kč. Podrobnosti má Jaromír Marek

Leninova socha se dražila už podruhé. V prvním kole se ji prodat nepodařilo. Tentokrát se aukce úcastnilo osm zájemců, přičemž dva z nich z Německa. Vyvolávací cena byla 150.000 korun, posudek znalce zněl 750.000 korun. Nová majitelka sochy, která za ni zaplatila 407.000 korun je z Brna a jak prohlásila, hodlá ji umístit do připravovaného muzea totality. Ve sbírce již má například sochy Josifa Vissarionoviče Stalina, Klementa Gottwalda a rovněž Lenina, avšak stojícího. *Uvedl člen pardubického zastupitelstva Václav Snopek k prodeji Leninovi sochy .*

Rumunský občan snil vycestovat do Moskvy. Prohlédl si i tietiakovskou obrazárnu a podivil se, když v jednom sále pod obrazy Stalina, Lenina a Ceaușesca visela tabulka s nápisem B.T. Zeptal se hlídače, zda to znamená vždycky totéž. "Ovšemže ne. U Lenina znamená to B.T. bolšoj titan,

Potká Gromyko na chodbě v Kremlu Brežněva a spráskne ruce: -Leonide, člověče, kde máš vyznamenání?

Brežněv se lekne, sahá na prsa kabátu a vyhrkne: „... že já je zapomněl na pyžamu!"

*

Přijde Kohn na vystěhovalecký úřad v Praze a požádá o vystěhování do Izraele. Dostane je, odjede, ale za půl roku je zpátky. Za rok zase požádá v Praze o vystěhování, zase odjede do Izraele a znovu je zpátky.

Když přichází žádat o vystěhování po třetí, úředník už toho má dost a začne se vyptávat, proč to vlastně dělá.

„Víte, tady to nestojí za nic, vysvětluje Kohn, tam to taky nestojí za nic, ale řeknu vám, ta cesta, ta je plná naděje..."

*

Příslušník SNB dostane nový byt. Ztráví tam první noc, druhý den ráno přijde na strážnici, kde se ho vyptávají, jak se mu v novém líbí.

-Inu, šlo by to, ale má to mouchy. Včera jsem šel z noční, přijdu k výtahu a čtu: Pouze pro tři osoby. Hodinu jsem musel čekat, než jsme se sešli tři."

*

Sešly se Češka, Němka a Ruska a za vyprávění došla řeč i na to, kolikero má každá spodních kalhotek.

-Já dvoje, říká Češka. Jedny na sobě, druhé vyprané se suší.

-Já mám sedmery, uvádí Němka. Na pondělek, uterek, středu - až do neděle.

-A to já víc, chlubí se Ruska. Dvanáctery.

-Proč dvanáctery?, diví se Češka s Němkou.

-No na leden, únor, březen...

*

Policajt chce změřit vysoký sloup. Má zasouvací metr, vytahuje jej, skáče na sloup, ale nejde to. Ne a ne sloup změřit.

Mimojdoucí chlapec se zastavuje, zvědavě policajta pozoruje a posléze mu radí: „Kdybyste ten sloup vytáhl ze země a položil, mohl byste jej změřit snadno."

-Co kecáš, ty troubo," oboří se na chlapce policajt. „Já mám změřit výšku sloupu a ne délku!"

\+ + +

Když byl Brežněv na návštěvě ve Spojených státech, ukázal mu Carter stroj na loupání brambor. Později si Carter zajel do Moskvy. Brežněv ho vede před obrovitý předmět, zvící věžáku, ohrazený prkny a prohlásí: „Tohle je naše, sovětská mašinka na loupání kartoflů, největší na světě." Nákladní vlaky přijíždějí, vysypou brambory na prkna a už to jede. Vtom z otvoru v bednění vyběhne mužíček s kudlou v ruce a nadává zoufale: „Všechny to zasypalo, co si si těma bramborama mám samojedinký počít? "

Na naléhání prezidenta Husáka bylo rozhodnuto, že výroba aut Škoda bude částečně přenesena i na Slovensko. Vozy tamnější výroby ponesou označení „Škoda — Slov".

Kde leží v Československu hranice mezi cenovými úpravami, podmíněnými plánem, a zdražením? – Na Šumavě.

\+ + +

Lov na lvy v Africe. Ministerští předsedové Velké Británie, Francie a Sovětského svazu střelí zároveň na lva. Lev padne, ale lovci se nemohou dohodnout, komu patří kůže. Navečer není otázka dosud rozřešena. Brit proto vezme cennou trofej na noc do opatrování. Příští ráno diskutují dál – bez výsledku. Na noc si vezme kůži pod ochranu Francouz. Ani třetího dne otázku nerozřeší a v noci hlídá kůži Brežněv. Příštího rána však je kůže pryč. Oba západní politikové se ptají Leonida, kdeže je kůže. Brežněv s nevinnou tváří: „Jaká kůže? " – „Tak okamžik," říkají Francouz a Brit, „zastřelili jsme lva nebo ne? " „Zastřelili," praví Brežněv. – „A přeli jsme se, kdo dostane kůži? " – „Da." – „Hlídalo jeho lordstvo kůži v první noc? " – „Hlídalo." – „A byla tu kůže příští ráno? " – „Byla." – „Druhý den jsme se opět nemohli shodnout, že? " – „Nemohli." – „Potom hlídal Monsieur kůži v noci." – „A kůže ráno byla? " – „Da." – „Potom jste hlídal kůži vy, továryšč." – „Da." – „A kde je kůže? " – „Jaká kůže? "

\+ + +

Proč by do vesmíru poslán jeden čs. a jeden sovětský kosmonaut a nikoli dva Češi či dva Slováci? – Protože by přistáli docela měkce v Mnichově!

\+ + +

V Kyjevě se koná výstava kuchyňských přístrojů. Manželský pár si se zájmem prohlíží model stroje na výrobu vuřtů. „Tohle je vysoce výkonný stroj, pýcha sovětské techniky. Může zásobit vuřty celé město," tvrdí zástupce firmy. „Skutečně? " diví se paní, „a proč to tedy nedělá? "

Falšovalo se i počasí

„K 1. květnu a ke Dnu republiky musely být předpovědi počasí v NDR dobré, aby přišlo na tyto parády co nejvíce diváků. Musel jsem proto pro Honeckera i počasí falšovat. Z lijáků byly jen občasné spršky. Temperatury byly najednou o pět stupňů teplejší." — to prohlásil dřívější východoněmecký meteorolog Helmuth Gotschmann, dnes vedoucí úřadu v Potsdamu. NP XI.01

xxx

Co je to socialismus? Trest boží za Velkou říjnovou revoluci.

Je vůbec nějaký rozdíl mezi rozhlasem a novinami ?
- ano, zásadní. Zkuste zabalit slanečka do rádia

Proč vši nesvětélkují jako světlušky ?
- aby imperialisté nemohli pozorovat noční přesuny Rudé armády.

Co bychom měli, kdyby neexistovala RVHP?
- v principu všechno.

Jaký je rozdíl mezi socialismem a opiem?
- žádný. Oba pocházejí z nezralých makovic

Můžete definovat kdo je komunista a kdo antikomunista ?
- jistě. Komunista je ten, kdo četl díla Marxe a Lenina; antikomunista je ten, kdo jim porozuměl.

Sejdou se prezidenti Bush, Putin a Havel a povídají si, jak na tom jsou.
Bush říká: "My, když začnem stavět jeden den letiště, tak večer už na něm přistane první letadlo."
Putin na to: "My, když začnem stavět koleje přes celou Sibiř, tak večer na nich vyjede první vlak."
Načež Havel povídá: "My, když začnem v šest ráno stavět pivovar, tak už v deset hodin dopoledne jsou všichni zedníci vožrali na mraky."

Noční hlídka VB ráno hlásí, že vše proběhlo bez problémů. Velitel se pro jistotu ptá: "Bylo něco mimořádného?" "Nic, jenom nás v parku obtěžovala nějaká ženská — úplně nahál" "No doufám, že jste ji ignorovali!?" buráci velitel. "Samozřejmě, soudruhu veliteli, každej hned dvakrát."

***

Na středisku říká doktor příslušníkovi VB: Víte, já zásadně říkám pacientům pravdu. Tak tedy zbývají vám jen dva měsíce." Příslušník chvíli přemýšlí: "V tom případě bych si vybral červenec a srpen."

***

Na ministerstvu vnitra hledali odborníka pro horolezecký výcvik příslušníků VB. Hned se přihlásil jeden mladý příslušník a navrhoval soudruha Borýše. Přítomný major se diví: "Jak to, zrovna Borýš? Vždyť má několik kilogramů navíc."
"Ale v naší státní hymně je přece: Borýš umí po skalinách!"

***

Přišel příslušník na stanici VB. Všudypřítomný major si ho prohlíží. Něco mu je divného. Pak zjistí, že má jednu botu hnědou a druhou černou.
"Ihned domů a přezout sel Takhle chcete reprezentovat náš elitní sbor?"
Příslušník však odporuje: "To nemá smysl, protože doma je to stejné: jedna bota hnědá druhá černá."

Bič

Jak se řekne po maďarsku TATRA 613?
PAPALÁŠFÁRO!
Jak se řekne maďarsky sekretářka?
KÁVOVARUM!
Jak se řekne maďarsky důchodce?
UŠTVÁNLETY!
Jak se řekne maďařsky ředitel?
KULEVÁLOŠ!
Jak se řekne maďarsky včela?
SEREMEDKA!
Jak se řekne maďarsky vosa?
NEMSEREMEDKA!

* Někdejší politický emigrant Daniel Strož, který v roce 1968 opustil Československo na protest proti okupaci vojsky Varšavské smlouvy, chce jako poslanec Evropského parlamentu (EP) hájit Česko proti Sudetoněmeckému landsmanšaftu. Nestranika Strože jako šestého muže na kandidátce KSČM pro volby do EP představil na tiskové konferenci šéf strany Miroslav Grebeníček

Na stavbě silnice se potkají dva cestáři, staří známí. „Ale kde se tu bereš", ptá se jeden, „vždyť ty jsi přece byl náměstkem ředitele?"
— Ano, byl. Ale to je ta moje prostořeká huba. Byl jsem náměstkem, žil jsem si báječně, měl jsem nového fiata, krásnou ženu, roztomilou sekretářku, nechybělo mi vůbec nic. Ale jednou za mnou přišel předseda KSČ, proč prý jsem nebyl na poslední schůzi stranické organizace. Řekl jsem mu, že kdybych byl věděl, že to je poslední schůze, byl bych býval určitě přišel i s manželkou. Potom mě sesadili na místo vedoucího malého oddělení. Roztomilá sekretářka už nebyla. Ale to nic. V kanceláři jsem si pověsil obraz Husáka na jednu stěnu, Bardotku na druhou stěnu. Přišel velitel milice, podíval se na obrazy a rozkázal: dej tu potvoru pryč. Tak jsem sundal Husáka. Za to mě udělali vrátným. Už jsem neměl ani sekretářku, ani auto, žena se se mnou dala rozvést, měl jsem jenom kolo. A zase za mnou jednou přišel velitel závodní stráže, abych to staré kolo u brány uklidil, že přijede sovětská delegace. „To není vůbec zapotřebí", řekl jsem mu. „Já si ten bicykl zamkl." No a to je, proč jsem tady.

HUMOR "BIČE"

V pražské porodnici se narodilo dítě, pěstičky zavřené a strašně se chechtalo. Když se konečně podařilo lékařům pěstičky otevřít, našli v nich pilníky proti otěhotnění.

Jeptiška jde ulicí a má ruku v sádře. Potká dvě pražské potápky. Ptají se jí, co se jí stalo. — "Upadla jsem ve vaně." Jeden bitník koukne na druhého a ptá se: "Ty, co je to vana?" — "Dovol, co se ptáš, mně?" povídá ten druhý překvapeně, "já nejsem katolík".

Běží se silniční závod. Kolem babičky, která přihlíží s vnukem přeběhne celá skupina běžců. — "Kampak to všichni utíkají jako blázni?" ptá se babička vnuka. "To jsou závody, babičko," vysvětluje vnuk "a ten první dostane cenu". — "Copak ten první" mávne rukou babička, "ale kam běží ti ostatní?"

Početná taneční skupina z Prahy odjela z Prahy na turné po Evropě. Z první zastávky přišla depeše: 'Londýn nadšeně uvítal naší 50ti člennou skupinu". Z Amsterodamu pak: "Po velikém úspěchu vás zdraví všech 35 členů souboru." Z Kolína nad Rýnem: "Šílené nadšení pro všech dvacet účastníků". Z Říma: "Naše 11ti členná skupina sklidila pěkný úspěch". A konečně z Paříže poslední telegram zněl: "Nadšeně uvítán, zůstávám v Paříži, vedoucí výpravy."

Se Sovětským na věčné časy

Kresba: VLADIMÍR RENČÍN

Morgen 3/7/01

PRVNÍ ENERGETICKÝ BLOK ODSTAVEN

Přijdou o pohřebné?

Tisová — Jako první odstavili v elektrárně Tisová v sokolovském okrese podle rozhodnutí vlády ČSFR v sobotu v noci blok číslo 7 o výkonu 100 megawattů. Je to o devět dnů dříve, než stanovil závazný vládní termín.

Přispěje to výrazně ke zlepšení životního prostředí v sokolovském i sousedním karlovarském a chebském okrese.

O kritické situaci v tomto regionu s velmi značně narušeným životním prostředím svědčí i to, že pracovníci sokolovského okresu dostávají příplatek na zhoršené životní podmínky ve výši 2000 korun ročně, kterému se zde říká „pohřebné". ι/ N 27.12. 90

Humor "Biče": Na Václavském náměstí v Praze se dostali do sporu Češi se Slováky a začaly lítat rány. A už tu byla Veřejná Bezpečnost. Velitel hulákal: "Tak, alou! Češi támhle na levo a Slováci sem na pravo. A ať to frčí, než napočítám do tří!" Uprostřed byla skupinka několika lidiček s rabínem v čele. Rabín se uctivě zeptal:"A, kam, prosím pěkně, máme jít my,Čechoslováci?"

Potká ostravský hutník kolegu z Polska a vyptává se: „Rekni mi, co vlastně děláte, když máte tu stávku?"

— Když se ráno sejdeme, nejdřív si řekneme, co bylo v zahraničních rozhlasech. Potom vypijeme černou kávu a tak kolem desáté si rozdáme karty. V poledne vytáhneme, co si kdo přinesl z domova k jídlu, pošleme pro pivo a zase kecáme, až je čas na svačinu. Zase chvilku karty, mezitím padne pátá a jdeme domu.

„A to je všechno?, diví se Ostravák. Takhle my to děláme už dávno a neříkáme tomu stávka."

*

Poznáte Archimedenkov zákon?

Nie!

No predsa váha komunistu sa rovná váhe komunistov nim vytlačených.

*

Stretnú sa dvaja ráno v krčme a nájdu tam masiara, murára a zelovocinára.

Prvý sa pýta: Jak to, že títo proletári od rána vysedávajú v krčme?

Druhý odpovedá: A či nevieš, že vládnuca trieda nikdy nepracovala?

* * *

V jeden podvecer Vasil Biľak vysiel zo svojej pražskej rezidencie vyparádený, zvalil sa do sovietskej limuzíny a vravi šoférovi: Rášaj, súdruh, do mesta... Vezú sa, až zrazu zvolá: Postoj! Kde? Tamto pri kostole... Vojde dnu, za chvíľu sa vráti a rečie: Ďalej! — A zasa: Stoj! tamto pri tej veži... Vojde do kostola, ale i tu nepobudol dlho. I dá sa vozit od kostola ku kostolu, až dokvitli ku chrámu sv. Víta. Ale aj odtiaľ sa vrátil namrzený. Šofér Franta Brzdil už nevydržal:

Excelence! Necháte se vozit z kostela do kostela, a já si myslel, že vy jste ateista...

Čo to táraš, chumaj?! Ale tuto som dostal pozvanie na Figarovu svadbu a neviem to nájsť!

Carter, Brežněv a Husák letí do nebe, ale pronásleduje je čert. Carter se nerozpakuje, otevře kufr plný dolarů. Ty se rozletí, ale čert je má v minutě sebrané a pronásleduje trojici dál. Brežněv za sebe hodí spousty rublů. Zase je čert v mžik sebere a trojici pronásleduje. Je řada na Husákovi. Ten bez rozpaků sáhne do kapsy, vytáhne formulář a hodí za sebe. Čert sotva papír sebral, otočí se a velkou rychlostí se žene do pekla.

Carter s Brežněvem se diví: „Co's mu to dal?"

Husák: „Ale přihlášku do KSČ."

*

Vrátí sa Janko z výletu do rodnej viesky.

„Tak ako si sa mal v Prahe, hovor!"

„Na Hrade som sa mal dobre, ale v podhradí je ešte vela Čechov."

*

Erich Honecker navštíví sovětské přátele v Moskvě. Tam vidí Brežněva hovořit k masám: „Kdo je vaše matka?" Z lidu zazní: „Komunistická strana!" „Kdo je váš otec?" – „Leonid Brežněv!" – „Co byste chtěli být?" – „Bolševici!"

Honeckerovi se to moc líbí a když se vrátí, zkouší to v Lipsku: „Kdo je vaše matka?" – „Komunistická strana!" – „Kdo je váš otec?" – „Erich Honecker!" – „Co byste chtěli být?" – „Sirotci!"

*

Hitler dostal z pekla tři týdny dovolené, ale za týden byl už zase zpátky, a to značně zneclıucen. „Copak, copak?" ptá se Satan. „Ale svět už není to, co byl. Židé bojují, Němci kšeftují a Slováci, ti dokonce zabírají Böhmen und Mähren!"

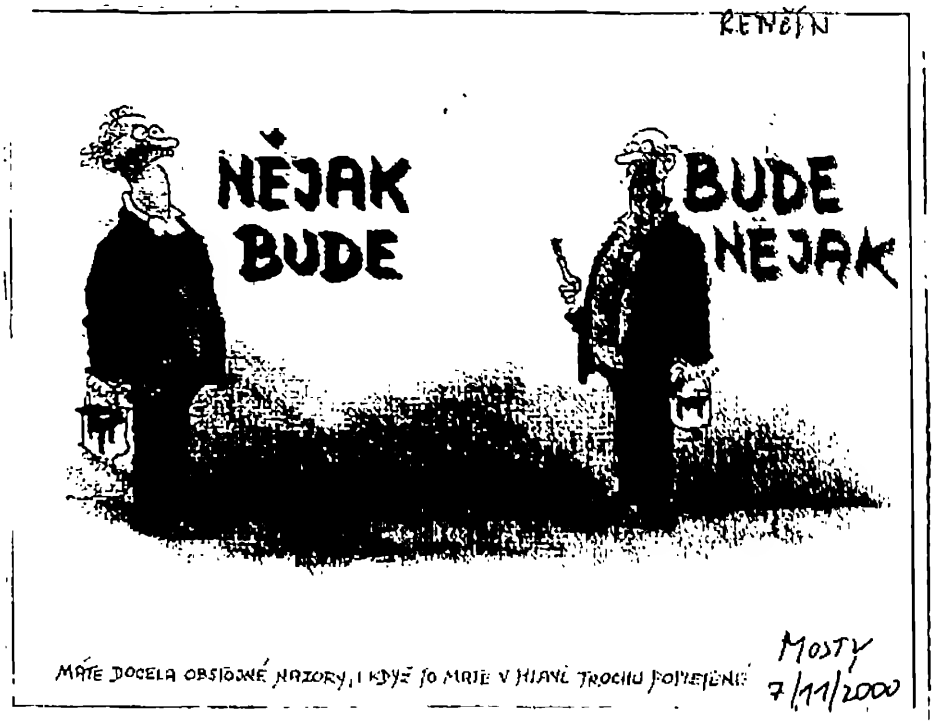

*

Zemiak: Ja som potrava chudoby, mňa iste preveria. — Nepreverili, mal predkov v USA.

Fazuľa: Ja som tiež strava chudoby, mňa musia preveriť. — Nepreverili, že ruší stranícke schôdze.

Retkvička: Mňa však preveria, celá som červená. — Nepreverili, lebo vnútri je biela.

Pardajka: Ja som nielen pokrm chudoby, ale som aj zvonka aj zdnuka červená. Čo by mi mohli vytýkať?

Na ňu však boli najviac nahnevaní, že je červená aj zvonka, aj zvnútra — ale až po auguste!

*

*

Súdruh, kde si bol na dovolenej?
Vo, v Rusku.
A bol si aj v Moskve?
Bol.
A videl si Lenina?
Nie. Bol tam taký šór, že som nechcel čakať...
A Ty, kde si bol na dovolenej?
Tiež v Rusku.
A bol si aj v Moskve?
Bol.
A videl si Lenina?
Videl.
A ako?
Šiel som k vojakovi pri kremeľskom múre a dal som mu desať amerických dolárov.
Čo? A pustil ťa dnu?
Nie. Vyniesol mi Lenina von.

—■—

V pražskom pivovare „U Flekú" rozjímajú dvaja ľudoví ekonómi:

— Som ukrutne zvedavý, čo by sme tu mali, keby neexistovala Rada vzájomnej hospodárskej pomoci?

— Všetko.

DVA SLEHY Z „BIČE"

Kabrhelová Máňa se ve jmenu partaje presentovala u početné rodiny v zapadlém moravském kraji.

„No to je dojemné", pochlubila se soudružka, „čtrnáct dětí — všechny jistě v komunistické straně?"

„Jo jo", pokyvuje hlavou zasloužilá matička, „všechny, všechny, až na Václava!"

„Co je s ním?"

— „Ale, rošťák, naučil se číst".

*

Příslušník VB, upnutý v uniformě, přijde k dělníkům, kteří v plném slunci, polonazí, kopou nějakou díru. „Vy se, kuci, máte", utírá si čelo příslušník, „vy si tady kopete jen tak v kalhotech, polonazí, vánek vás ochlazuje, a já se tu nad váma musím pařit v uniformě".

— „Měl ses, chlapečku, líp učit", nato jeden kopáč, „mohl jsi mít teďka maturitu a taky tu s náma kopat!"

*

Dzeržinskij pozval Lenina na vodku.

— Dobre, ale len za dva ruble, Felix Davidovič.

— Prečo nie za viac?

— Minule som si dal vodku za tri ruble a potom som vyliezol na nejaké pancierové vozidlo a tam som kecal a kecal...

—■—

V Moskve bola veľká výtvarná výstava. Stredom pozornosti bol obraz celtového stanu pri lese, spod ktorého trčali dva páry nôh: ces pootvorenú škáru bolo vidno, že patria Dzeržinskému a Nadežde Krupskej. Pod obrazom stál text: Lenin v Poľsku. Pýtali sa zvedaví návštevníci:

— A kde je Lenin?

— Predsa v Poľsku — znela odpoveď.

Co udělá sovětský člověk když nemá kam jít ? Nic, oni si už pro něho přijdou.

Mají tři barvy na československé vlajce nějaký hlubší smysl? - ano, mají: bílí dřou na červené, až jsou z toho modří.

tam jsou pro nás nejlepší teploty. Ale kam letíš ty? - "Do NDR" - "Co, proč právě tam?" - "Dělat paniku."

xxx

"Víš, kdo bude v Polsku hlavou státu?" - "Nemám ponětí." - "Old Shatterhand. Má vylepšit narušený poměr k rudým bratřím."

xxx

Na VB. "Příslušníku Nováku, vy máte jedno oko umělé?" - "Ano." - "Ukažte! Z jakého materiálu vlastně je?" - "Ze skla, soudruhu kapitáne!" - "Nojo, jináč byste neviděl."

●

Proč chodí na obchůzku dva příslušníci a jeden pes?
No přece — více hlav — více rozumu!

●

PO STARU SE ŽÍT NEDÁ, Tato skvělá myšlenka státníka Antonína Zápotockého obohatila nesmírně náš život a naši práci. Václav Rubeš vyzval v té době na soutěž kamaráda - slévače Jindřicha Toncara - a vyhrál nad ním. "Jaks to dokázal, Václave?" chtěli jsme samozřejmě vědět. "Tak já vám to tedy řeknu," rozhodl se Václav. "Vzal jsem si větší lopatu na házení písku." Neméně zajímavě mluvil o svých výkonech svářeč Karel Doutnáč. (Ze vzpomínek Jiřího Svobody na celostátní konferenci úderníků před třiceti lety, *Rudé právo, 17. října 1981).*

Kde měl soudruh president Novotný svůj největší řečnický úspěch? V ústavu hluchoněmých.

Jsem členem ROH. Jinak jsem trestán nebyl.

... Nechci být masem vzduchu okolo
jak se to líbí jim
nechci být kůlem vyhlášek
veřejným míněním
nechci být nápovědou co polyká prach
těch jejich komedií
hraných na márách

Pták hlas Pták svoboda Pták prostor...

František Halas ze sbírky „A co?"
(3. října t. r. uplynulo 100 let od jeho narození.)

Proč nemluvíme jasně? LN - 8-8-1990

Slovo „totalita" se stalo velice módní. Snad právem, protože bylo zesíleným vyjádřením odsudku nad minulým režimem (ale zároveň i trochu neprávem, protože jistě všichni víme, že komunistický režim, jak jsme ho zažili, nebyl „totalitní" v pravém slova smyslu. Politologové a filozofové mluvili o posttotalitním režimu a byli si vědomi, že i to je vyjádření nepřesné).

Přínos tohoto pojmu byl asi v tom, že nenechal nikoho na pochybách, že ať už jde o režim pre-totalitní, totalitní či posttotalitní, vždy svými totalitními tendencemi vede společnost k nesvobodě. Dnes se však už nemusíme vzájemně přesvědčovat o povaze minulého režimu, a tak spojení „totalitní režim", „dědictví totality" atd., tak často používané ve všech sdělovacích prostředcích, ztrácí smysl i oprávněnost.

Nazývejme věci pravými jmény: **strana, která v minulém režimu vládla, si říkala a říká komunistická. Nedávejme jí nepřesné přívlastky a zůstaňme u faktů! Když mluvíme o katastrofálním stavu životního prostředí, neříkejme, že to je „dědictví totality", ale řekněme správněji „dědictví vlády komunistické strany". Když mluvíme o minulém režimu, neříkejme mu „totalitní", ale nazvěme ho pravým jménem: „komunistický".**

TOMÁŠ HANČIL, Praha

Novotnému už nestačí titul presidenta. Touží po hodnosti krále.
I přišel jeden stachanovec na nápad: Proč by ne — ožebračil republiku; alors, vive le král žebráků!"

●

V pražské porodnici se narodilo dítě, pěstičky zavřené a strašně se chechtalo. Když se konečně lékařům podařilo pěstičky otevřít, našli v nich pilulky proti otěhotnění.

va.—V.Vrbenský z Hradce Kr.nám poslal zajímavý článek o M.Pujmanové.letní sídlo měla v Potštejně. Mladší syn spisovatelky,Petr, se dostal na podzim 48 do záp.Německa,v r.1950 se však tajně vrátil a zapojil se do podzemí organizace "Seřík".Do ní pronikl agent StB Hruška,skupina pozatýkána /včetně Petra Pujmana,který dostal 15 let/. Překvapením bylo,že se v té době Marie P.svého syna vřele zřekla,prý na radu Gottwalda. Napsala také vele-báseň "Emigranti". Fakt je,že její syn Petr byl po jednom roce z vězení propuštěn; pracoval 2 roky v Kolbence jako dělník,ale pak byl poslán na studium do SSSR. M.Pujmanová věnovala svůj majetek státu a po její smrti tam byla zřízena plemenářská stanice pro chov býků. Petr zemřel v r.89 /před sametovou změnou/ a jeho matka má i dnes v Praze,Hradci Kr.,v Třebíči a jinde po sobě pojmenované ulice,ač si takovou poctu /podle V.Vrbenského/ vůbec nezasloužil.

KAMARÁDSKÉ LISTY - 11/12/89

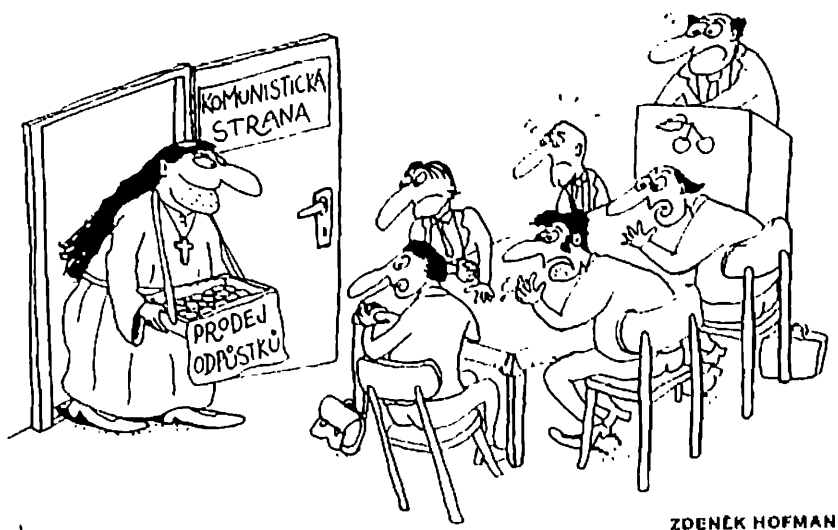

ZDENĚK HOFMAN

HUMOR "BIČE"

Víte, že Cedok je jediná emigrační organizace v ČSSR?

"Jaké má zaměstnání tatínek?" ptal se soudruh učitel malého Františka: "Táta je, prosím, tajemníkem na Místním národním výboru." "A maminka?" - "Taky nic nedělá."

Poselství emigrantům

Bylo to správné když zabrali jsme vaše jmění
'nemáme na to' a jiná cesta není,
žili jste v přepychu zatím co jsme trpěli,
což vaše jmění zaplatí naše utrpení.
Je jisté, že nejvíc trpěli chudáci komunisté
a bylo opravdu nad naše síly
sebrat jim jejich prebendy, úspory a vily.
Vy utečenci jste přec křesťané a patrioti
proč vaše stanovisko zásadně je proti?
Křesťansky odpouštět dá vám mravní sílu
a umožní nám sametovém pokračovat v dílu.
Doufám, že víte jak se máte chovat
a vaše dolary jen u nás investovat.
Podílet budete se bohatě
jak na zisku, tak hlavně na ztrátě.
Poslyšte emigranti, minulost zapomeňte,
co bylo, bylo - to je nyní aus!
S veškerou úctou, Václav Klaus.

mz

Volodťa ide v Leningrade do obchodu. Ničoho niet, ani len chleba. Vybuchne v zlosti a hovorí: Za Brežneva sme žili lepšie. Gorbačev je vetroplach, nadutý a prázdny. Zaklepe mu na plece milicionár a hovorí:

— Súdruh, za tieto slová bol by si predtým zastrelený.

Volodťa pride domov a s pohoršením hovorí žene:

— S naším hospodárstvom už je to horšie, ako som si myslel. Už ani náboje nemajú.

Takto psal jeden z oslavenců dnešní vlády, disident a emigrant po roce 1968. Jeden vítězů sametové revoluce.

Pavel Kohout -
TRAKTOROVE CASTUSKY

Traktory, traktory,
i vy, traktoriste,
udernicke prapory
zaslouzili byste!

To vam bylo pozdvizeni,
to vam bylo smichu, kleni,
to vam bylo hovoru,
kdyz k nam prijel o znich loni
na vypomoc mislo koni
parek novych Zetoru.

Traktory, traktory,
rozbit prijely jste
zastarale nazory,
zastaraly system!

Pan farar hned rano kazal:
"Prisla na nas mravni zkaza,
konec bozi nadeje!"
Mistni statkar k tomu dodal,
ze nas ceka velka voda,
slintavka a kurdeje.

Traktory, traktory,
- svata pravda jista -
dablovy jsou vytvory,
dilo ancikrista!

V poli chodi silne stroje,
do vecera hotovo je
to, co drive za tyden.
Stroje zanechaly dojem...
proc ty ale, srdce moje,
od te doby vzdychas jen?

Traktory, traktory,
uspech mate jisty.
Je to lemi motory
nebo traktoristy?

Tenhle problem rozresily
nase divky az v te chvili,
kdy s usmevem ve tvari
vezli je dva hosi mili,
vezli si je, roztomili,
na traktorech k oltari!

Traktory, traktory,
i vy, traktoriste,
udernicke prapory
zaslouzili byste!

Dneska uz ty ctyri v kraji
vsichni lide nazyvaji
"traktorove rodiny".
Casto se jich zertem ptaji,
brzo-li si nachystaji
maly traktor pro syny.

S traktory, s traktory
pro vitezstvi jiste
za daleke obzory
jedou traktoriste

KDE JE ZAKOPÁN KOHOUT?

To jsme si dali s dopisem o knize Pavla Kohouta. Jako by na to navazoval Rudolf Strobinger ve svém článku »Nastavené zrcadlo« (Reportér 1/88, str.18). Domnívali jsme se, že jen pro exil je Pavel Kohout neiměně oblíbenou osobou s tvrdě komunistickou minulostí. Ale rozzlobené ohlasy na počínání Pavla Kohouta přišly i z Čech. Na jeho obranu přišel jen jediný dopis. Napsala ho jeho žena. V zájmu objektivity jej otiskujeme:

»Pavel neodpovídá na politické útoky polemikami, protože je si jist, že to už desítky let činí svým životem i dílem. Tvrzení čtenáře Petraska z Vídně, že "zestátnil" jakýsi vzácný nábytek, který jsem nikdy neviděla, mě však osobně uráží za napadeného. Věříte-li tomu, proč za tím senzačním odhalením nejdete a nesdělíte víc? A nevěříte-li, proč uveřejňujete lživé rány pod pás, které pak pilně rozmnožuje jiný exilový tisk? V důvěře, že i tento čtenářský dopis otisknete

Jelena Kohoutová, Vídeň«

Reportér 1/88

Stíny roku 1956

Praha — Poskytli jsme v roce 1956 bezprostřední pomoc maďarské a polské bezpečnosti, přiznal v rozhovoru pro Obranu lidu někdejší čs. ministr vnitra Rudolf Barák, odsouzený v roce 1962 na 15 let vězení.

V souvislosti s používáním fyzického násilí při výsleších politických vězňů v padesátých letech R. Barák uvedl, že je k nám nezanesli příslušníci KGB, ale lidé, kteří se po návratu z nacistických koncentráků dali k dispozici aparátům KSČ a Bezpečnosti. Potvrzuje působení sovětských poradců již od roku 1945 v ČSR. Podle Barákových slov příčinou jeho zatčení byly obavy prvního tajemníka a později prezidenta ČSR A. Novotného z prozrazení faktu, že Novotný byl placeným agentem gestapa. Barák popřel, že by proti Novotnému chystal puč, jak byl počátkem šedesátých let obviněn

LN 20.10.90.

V rýchliku Užhorod-Moskva sedia dvaja občania.
— Kam cestujete?
— Idem do Moskvy kúpiť mäso.
V Kijeve vlak zastane a ten druhý sa ženie von.
— Občan, nevystupujte, ešte sme len v Kijeve.
— A čo si myslíte, kde sa končí front čakajúcich na mäso?

Orgán Veřejné bezpečnosti, stojící ve Vodičkově ulici před ONV, zahvízdal na motocyklistu. Pro rychlou jízdu. Ukázalo se, že provinilec je ruský čelověk, leč jen řadový.

„Davaj sto korun pokuty, a tuhle dole se mi na to lejstro dodepiš!" narizuje.

Krásný ruský čelověk udělal dva křížky.

„Ale nééé, vole, vole", rozzlobil se příslušník, — „nepodepisuj mě — nýbrž sebe!"

—

Do istej bratislavskej šporiteľne pride starší muž a vraví: Chcem si u vas na knižku uložiť 500 korún, ale sa bojím, že o ne prídem... Môžete sa mi dáko zaručiť? — Súdruh, žiadne strachy! Keby sa aj s našou sporiteľňou dačo stalo, za nami stojí Národná banka! — hrdo uisťuje úradník. — Hja, a keď aj tá skrachuje? — Za vaše peniaze potom ručí stát! — Jáj, prosím vás, ja som bol v Amerike a v tridsitých rokoch som prišiel o všetky úspory, hoci aj tam ručila Národná banka, ba aj štát! — Úradník zvýši hlas: To sa u nás nemôže stať, lebo za nami stojí najväčšia mocnosť na svete — Sovietsky zväz!

Starší muž sa zamyslí, zahľadí do minulosti a zacne vykladať: Pozrite sa, pán môj, — mocná a veľka gréčka ríša Alexandra Veľkého tiež zanikla, aj velikánska Rímska ríša sa rozpadla, pominula sa aj Svätá rímska rísa nemeckého národa, aj Napoleonova ríša, aj Hitlerova tisícročná rísa pretrvala iba pár rokov — nuž či nemôže skrachovať aj premocný Sovietsky zväz?

Tu sa úradník nakloní, stísi hlas a pýta sa:

Povedzte, pán brat, a nestálo by vám to za tých 500 korún?

„Humor! Pěkný svinstvo! Lidi se smějou, a já nevím čemu!"

*

Byli odsouzeni k smrti Čech, Polák a Rus. Kat jako prvního povolá na popraviště Čecha.

— Máš na vybranou: elektrické křeslo, provaz nebo kulku.

Čech po krátkém zamyšlení se rozhoduje pro elektrické křeslo, je to přece jen modernější a rychlejší než provaz nebo kulka. Usedá na křeslo, kat zapne vypínač, ale — nic.

— Nejde proud, dostáváš milost, říká kat.

Cestou z popraviště našeptává Čech Polákovi, který je druhý na řadě: Nejde proud.

Taky Polák volí elektrické křeslo, zas nejde proud, i on je omilostněn a také on našeptává Rusovi, který jde na popraviště: Nejde proud.

Rus, sotva stane před katem povídá: „A tož když nejde proud, tak mě oběste!"

• • •

Vešel šéf. „Čest práci", a hned spustil o „pamfletu" Několik vět. „Jak může nekdo podepsat takovou blbost?" Už jsem to nevydržel: „Já s tím pině souhlasím a myslím, že bychom to měli podepsat všichni."

Šéf se mne ironicky zeptal: „Tak proč už jsi to nepodepsal?"

„Podepsal bych, ale mám strach, že když podepíšu, vy mně neprodloužíte smlouvu na příští rok."

Šéf se naštval a se slovy: „To jsou kecy" odešel.

Kolega praví: „Neštvěte ho pořád, neho vám tu smlouvu opravdu neprodlouží a odneseme to všichni."

Tak jsem to právě proto podepsal.

Nesmím na to před volbami zapomenout.

• • •

NP – červen 86

ČERNOBYL

STANISLAV BERTON

Po pláních pokrok se žene jak chrti,
Předbíhá Západ - v produkci smrti!

Co je to Kčs?
To je koruna československá!
A co je to Kčss?
???
To je koruna československého socialismu!

•

Co znamená KSČ?
Komunistická strana Československa!
Ne!
???
Konec samostatnosti Československa!

•

Soudružka Novotná je obletována!
Ale děte, a kým pak?
No komáry!

•

Jaký je rozdíl mezi Tondou i Izachiášem?
???
No Izachiáš byl prorok a Tonda je pro pětiletku!

•

SOVĚTSKÉ, přídavné jméno, kterého nikdy nepoužívám. Svaz sovětských socialistických republik: „Čtyři slova, čtyři lži" (Castroriadis). Sovětský lid: lexikální pláštík, který má přikrýt všechny rusítko ane národy říše.

Milan Kundera

Jak jsme se bavili do roku '89...

Setká se Gustav Husák s Ronaldem Reaganem, a ten mu říká: „Nechal jsem si zjistit speciálním průzkumem, kolik mám v zemi politických odpůrců. Je jich patnáct milionů." Husák pokývne hlavou: „Navlas stejně jako já."

V čem ČSSR dosahuje světového prvenství? - V počtu dětí na jeden banán.

Potkali se dva. „Prosím tě, kde jsi sehnal toaletní papír?" - „Já ho nesehnal, já ho nesu z čistírny."

Na ulici se vine fronta k okénku, odkud starší žena vykřikuje: „Zááájezd do Mnichova, poslední místa volná, zááájezd do Mnichova..." Mladík v brýlích se zařadí a ptá se: „Kdy se vracíme?" Žena ani nemrkne: „Blbce nebereme. - Zááájezd do Mnichova..."

Jaký je rozdíl mezi korunou a dolarem? - Jeden dolar.

Opilý muž vyvrávorá z hospody, upadne na mřížku kanálu a usne. Za hodinu se vzbudí, začne lomcovat mřížkou a křičí: „Za co, soudruzi, za co?"

Proč nemůže Jakeš dostat AIDS? - Protože ho nikdo nemá rád.

Čech vyjede na Západ a tam se ho ptají, co je to ten socialismus. „Celé to začal Lenin, který se ve skutečnosti jmenoval Uljanov. Ten zahájil říjnovou revoluci, která začala v listopadu. Po něm převzal pochodeň Stalin, který se vlastně jmenoval Džugašvili..."

„Ale to je přece strašnej bordel," brání se posluchači. - Muž se usměje: „No vidím, ze začínáte chápat, co je to socialismus."

„Jožo, Brežněv zomrel." - „Čo?" - „Brežněv zomrel." - „Čo?" - „Brežněv zomrel. Si hluchý, alebo čo?" - „Niesom, ale dobre sa to počúva."

Gustáv Husák se baví s Milosem Jakešem. „Víš Miloši, proč se nám nedaří budovat socialismus? Mám od SNB zjištěno, že u nás každý třetí člověk krade." Jakeš se zamyslí a říká: „To je zajímavý, kdo by to do toho Štrougala řek'?"

Baví se dva straníci. „Proč jsi nebyl na poslední schůzi?" - „Kdybych věděl, že byla poslední, tak bych určite přišel."

Ptá se lékař pacientky: „Byla jste už někdy v agonii?" - „Blázníte, copak vás dneska někam pustěj?"

U přijímacích zkoušek na vysokou školu se předseda komise ptá adepta na význam Vasila Biľaka. „A kdo je to ten Biľak?" diví se mladík. „Prosím vás, můžete mi říct, odkud jste," zahřímá předseda komise a pro sebe si zamumlá: „Tam musí být krásně..." *dom*

JAKO PRVNÍ se přihlásil o slovo soudruh Husák. S tím, že nemá, co by řekl. Byl odměněn neutuchajícím potleskem. •BIČ•

KDYŽ PŘED KONCEM čtyřicátých let radil jistý lékař-odborník Gottwaldovi, aby místo každého frťana koňaku si raději dal banán, Klement se strašně rozčílil: »Cože, chcete mě zabít? Padesát banánů denně?« •BIČ•

SOUDNIČKY. Pšenici jsem Mrázkovi ukradl proto, neboť jsem věděl, že ji zcizil zootechnikovi, který ji chtěl načerno prodat soudružce Kučerové. – Oslava na hřbitově byla důstojná. Usnesení: Pro příští rok je třeba včas zajistit klíče od hřbitova, aby nebylo nutno lézt s věnci před zeď. – Poměr ke kolektivu neměl dobrý, vydělané peníze utrácel za alkohol sám. Na víc si ze svého pobytu v Latinské Americe přivezl mnohé západní choutky jako býčí zápasy. – Vrátný ČSD slouží dobře, informuje a včas vyvolává vlaky, ale také hádky. Ač bydlí v Praze, nepěstuje žádný kulturní život a žije řádně. – K leteckým nehodám v našem obvodu nedochází, neboť letadla zde nemají pro havarování dostatek prostoru. •BIČ•

Přišel ministerský předseda Štrougal 1. října večer domů a dal manželce sáček s výplatou. Manželka jako obvykle šla ke skříni peníze uložit, ale nový sáček se do napěchované skříně nevešel. Otevřela druhou, ale ani tam nebylo místo. Když se marně pokoušela vecpat sáček do nočního stolku, naplněného pětistovkami, povzdechla i zeptala se manžela: „Řekni mi, Lubomíre, co s těmi penězi dělají v rodinách, kde pracují oba?"

ONU organizovalo výpravu na severní točnu. Uchazeči byli přísně prověřováni a vybíráni po splnění tří podmínek: Měli vypít litr rumu „ex", vstoupit do klece s medvědem a podat mu ruku a nakonec se měli vyspat s Eskymačkou.
První nastoupil Američan. Vypil půl litru rumu a padl mrtev. Angličanovi se podařilo vypít celý litr, trochu se potácel, ale do klece s medvědem odmítl vstoupit.
Nastoupil hrdina Sovětského svazu Ivan Ivanovič. Vypil litr rumu úplne bez problému. V medvědí kleci zůstal celou hodinu a když vylezl, sháněl se po Eskymačce, které měl podat ruku."

* * *

Prezident Reagan, spolkový kancléř Kohl a generální tajemník Andropov byli zvědaví, jak dlouho bude trvat hospodářská krize u nich doma — i šli se zeptat do nebe. První přišel na řadu před Všemohoucího Reagan a slyšel odpověď:
— Recese v USA potrvá ještě šest let.
Řekl Reagan: „To už v Bílém domě nebudu."
Kancléř Kohl, uslyšev, že krize v jeho zemi potrvá ještě deset let, si povzdechl: „To už balt v Bonnu nebudu".
Otázal se Hospodina i generální tajemník z Kremlu, kdy konečně skončí na velké Rusi zlé časy?
— Jurij, Jurij, ty budou za vás ještě dlouhou, předlouho, tak dlouho, že tady já už nebudu.

Poľský šéf strany Káňa sa vezie so svojim sovietskym hosťom Grišinom ku kongresovému palácu vo Varšave. Keď vystúpia z limuzíny, Grišin ukazuje na dvoch chlapov, ktorí sedia na námestí a prežúvajú seno. Zhrozený sa ich pýta: „Ako, že jete seno? " „Nuž", vravia, „nič inšie nemáme na jedenie." Grišin ukazuje na trávu, čo vyrastá v ryhách medzi dlaždicami a prísne rečie: „Teraz jedzte čerstvú trávu! Seno je na zimu!"

PŘIJDE chlap na VB a povídá, dobrý den, já jdu udat souseda. Oni na to, vo co jako de. Chlap povídá, no vite, soudruzi, von si koupil dříví ze západního Německa. Esenbáci na to, no a co má beil, je blbej, má prachy, tak si kupuje dříví ze západního Německa. — No jo, soudruzi, ale on to dříví rozřezává a vytahuje z toho nějaký papírky. Aha, povídají esenbáci, to je něco jinýho, děkujeme vám a nashledanou. Chlap jde domů a cestou se zastaví u souseda: Tak Franto, už je to zařízený. To dříví ti přijde nařezat ta samá parta, co ti loni kopala studnu.

Zavolá si ředitel zaměstnance a říká mu: "Tak nevím, co mám dělat. Máte tak málo vlivných známostí, že vás budu muset poslat na nějaký kurs, abyste si zvýšil kvalifikaci!"

Z Husákovy posady.

Orgáni V.B., odděl. Vodní toky, vylovili počátkem října t.r. pod Nánesem uropence. Jakéhosi Nováka z Lidových milicí. Na břehu se ho snaží vzkřísit. Jde kolem babka a říká:

"Marný, panáčci, marný!"

Uniformovaní příslušníci nedbají, křísí dál. Za hodinu se babička vrací a zase skuhrá:

"Máte to marný!"

"Hele," diví se orgáni, "jak to můžete vědět?"

"Japa bych to, holenci nevěděla..... copa nevidíte, že má na nohách brusle?"

x

Do redakce pražského rozhlasu telefonoval jejich stálý newyorský dopisovatel Michal Stas. Prý ho napadlo tuhle porovnat svůj plat s americkou podporou v nezaměstnanosti - a tak se rozhodl zůstat v USA.

o

Mudrci neboli Mágové viděli kdysi hvězdu na Východě. Nebyli sami, My ji tam, bohužel, vidíme ještě zatím taky. Tu bolševickou.

-

Manželům Kratinovým konečně přidělili byt v právě dostavěném paneláku. Sotva se usadili, volá pan Kratina na OPBH, aby jim poslali instalatéra. "Ale, Fanouši, vždyť tu je všechno v pořádku!" diví se manželka. "No jo, tedka. Ale než přijde ten instalatér..."

Soudruh Popov si svolal žurnalisty, aby jim sdělil, že se jim v ústavě povedl fantastický kousek. Podařilo se jim zkřížit ježka s deštovkou. "No a jaký je výsledek?" ptají se dychtivě novináři. "Ctrnáct metrů ostnatého drátu!" chlubí se Popov.

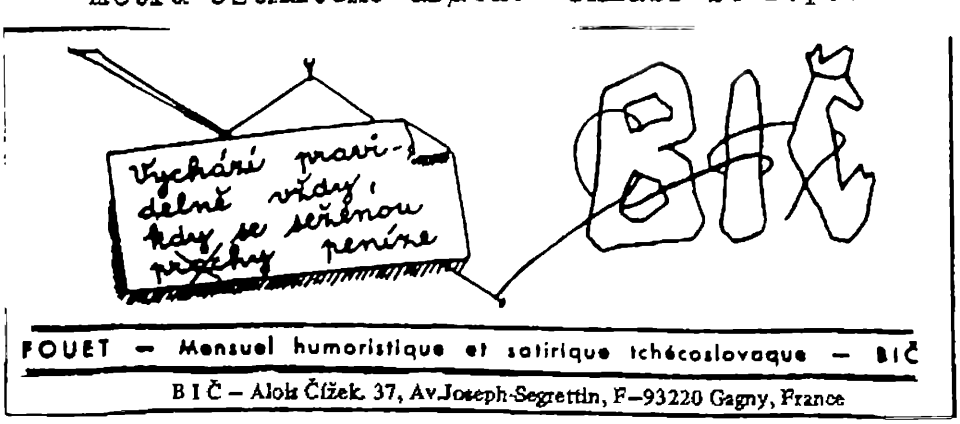

Potkal Reagan Pánaboha a ptal se ho, kdy už konečně se americkému lidu bude lépe dařit. "Za deset let!" odpověděl Pánbůh a Reagan s pláčem odešel.

Helmut Schmidt se také ptal Pánaboha, kdy už konečně bude německý lid šťastnější. Pánbůh mu prozradil, že až za takových sto let. Schmidt se rozplakal a odešel.

Nakonec přišel k nebeské audienci i Husák, aby se dověděl, za jak dlouho bude československý lid šťasten. Pánbůh se zvedl a plačky bez odpovědi se vzdálil.

x

Tuhle se strhl ohromný kravál na veřejném záchodku na Václavském náměstí v podchodu Metra. Sovětský generál, ověšený řády od ramen až po pupek, vešel do kabinky, ale za chvíli se odtud ozval řev. Když otevřel dveře, a vyděšená babka vešla dovnitř, ukazoval jí, jak se na té jeho hromádce v míse blíští jeden ten jeho metál. Žádal, aby mu babka ten řún vyndala. Ale ta kategoricky odmítla. Jeden náhodný svědek začal babičce domlouvat: "Koukejte, paní, vy už jste jistě na leccos zvyklá. Přece se neštítíte toho hovínka dotknout." - "Kdo tu, prosím vás, mluví o hovínku? To na to druhé svinstvo vám nešáhnu za žádnou cenu!"

o

"Vojíne Vopičko," povídá major, "když přestanete pít, tak z vás do dvou měsíců udělám desátníka." - "Mě to, poslušně hlásím, vůbec nezajímá, protože, když jsem ožralý, tak si myslím, že jsem plukovník."

-

Franta Suchopárek šel nakupovat psí potravu. Přihasí si to k pokladně s deseti psími konservami, ale pokladní ho žene svinským krokem zpátky: "Co si myslíte, že vám dám deset konserv najednou? Kdo mi zaručí, že s nimi nemíníte obchodovat na černém trhu? Tady máte jednu konservu a basta!" - "No jo," namítá Franta, "ale já mám doma tři psy a jedna konserva mi nestačí." - "Přiveďte je ukázat, pak vám uvěřím."

Franta honem běží domů, sebere všechny tři psy a přivleče je do samoobsluhy. Dostane psí konservy a jde spokojeně domů. Tam ho však manželka přivítá slovy: "A co ten toaletní papír, cos měl přinést?" - "Ježíšmarjá, holka, dovedeš si představit, jaký bych musel té pokladní přinést důkaz o tom, že ho opravdu potřebuji?!"

x x x

Povídal jeden ruďásek z pařížské krajanské kolonie: "U nás v ČSSR jezdí teď každý druhý člověk autem. To dřív nebylo!" - "Bohužel máte pravdu," povídá mu na to mistr Schovanec, "teď jezdí většinou v policejních."

276

Přiběhl Lech Valesa do schůze "Solidarity" a hned ode dveří hlaholí:

"Přátelé, mám pro vás dvě zprávy: jednu dobrou a jednu špatnou. Začnu hned tou dobrou: znárodněný průmysl se má zase vrátit do soukromých rukou."

"A jaká je ta špatná?" - "Že to, bohužel, není vůbec pravda."

Nadává starý Vrňa pod fousy: "To je pořád - že prej máme svobodu shromažďování. A sotva si tudle jeden nashromáždí pár pytlů cementu - tak ho zabásnou!"

Co je buchta bez máku,
věznice bez motáku,
pivnice bez Ležáku
a strana bez letáků?

V jedné pražské restauraci:
"Poslyšte, Bertičko, psala jste hostům čárky na tácek za každé pivo?"
"....se ví, že psala, pane šéf!"
"To je teda dobře. Já taky."

Ptali se novináři dědečka, jestli se zajímá o tisk. Jestli čte Rudé právo, a co ho v něm nejvíc zajímá.
"Víte,panáčkové, já čtu jedině šport." dí děda.
"A co pan president Husák?"
"No dyk to říkám. Tady vo něm zrouna čtu, že byl šestnáctý na sjezdu."

Soužka Kapková měla nějaké potíže s koupelnou. Zavolala do "Služeb v domácnosti", aby jí poslali instalatéra na opravu. Chlapík přišel,ale počínal si nějak divně při práci, že se soužka Kapková dopálila:"Prosím vás, kde jste se učil tomu řemeslu." - "Milostpaní, já nejsem instalatér, ale bývalý právník." Tak znovu telefon na "Služby", a přišel další řemeslník. Tomu to však šlo stejně, jako jeho předchůdci. "Že vy nejste vyučenej inštalatér?" - "Vy jste to poznala? Ne, já jsem bývalý majitel modního závodu."

Tentokrát už hodně nazlobená soužka Kapková žádala, aby jí už konečně poslali opravdického instalatéra. Údivem mohla padnout do mdlob, když jí služebná ohlašovala, že se jde na tu koupelnu podívat soudruh řídítel Plánovacího úřadu. "Tak, kde maj tu koupelnu? Den na to!" Za pět minut byl s prací k úplné spokojenosti soužky Kapkové hotov. "Jak je to možné? Jako řídítel Plánovacího úřadu odvedete tak pělmou instalatérskou opravu!" - "Co je na tom tak divnýho? Já sem bejvalej instalatér."

Čížkův "bič"

Fysicky se téměř hroutím,
knoflíky radia kroutím.
Přehazuji televizní kanály.
Nemohu si pomoci,
jsem u toho do noci.
Novin přináším si kupy
každodenně do chalupy,
denní tisk i žurnály.
Obracím v nich pilně listy,
sleduji co napsaly -
zdali je to jistojistý,
že je ámen s komunisty.
I vy přemýšlíte asi,
jak se rychle mění časy,
bez ohledu na počasí.
Pražská Hvězda s novým jmenem
a s novými hlasy do eteru
nejnovější zprávy FORA hlásí.
Zprávy, výzvy, komentáře
k tomu, že už hasne záře
velké rodné strany,
ve které teď pilně čistí
už i skalní komunisti -
nelidské i lidské tváře.
Stalinovy slabikáře
kdysi prý je svedly s cesty,
a tak dali na bělidlo
rudě zasvinėné vesty.
I západní media zkazky o tom šíří,
že za rudý šátek se i pionýři pýří.
Cile k dílu se dnes hlásí
všichni ti, co spali,
pravdu pokouší se říkat
kdož nám drze lhali.
Škoda jen, že"pozůstalí"
vodu dále kalí.
Na chvilku zalezli do děr,
teď už zase vstali.
Vylézají jako krysy,
jedy nové mísí.
K práci té se promptně dali
beze studu v líci
"exiloví mučedníci"
plně k disposici.
Nastrkují nová jména,
kdo se v tom má vyznat?
K minulosti málokdo z nich
bude chtít se přiznat.

Jednoho dne i ti z vnitra
otevřou svá nitra.
Mělo to být předevčírem,
snad to bude zítra.
Zatím z jejich filiálek
kouř hustý se valí,
by se nikdo nedověděl,
co vše napáchali.
Oddechu si nedopřejí,
protokoly pálí.
Pozor na ně! Ne aby zás
proti pravdě
staronoví bojovníci vstali!

DENNÍ HLASATEL (USA), 1.3. 1990

Hlas Bohemie mlkl...

Čtvrtým číslem čtrnáctého ročníku vyšel na sklonku roku naposledy "Hlas Bohemie," exilový časopis, který původně založil redaktor Antonín Strnad jako věstník Čs. kulturního a sociálního sdružení Bohemia v Kolíně nad Rýnem. Po úmrtí zakladatele a prvního šéfredaktora se deset let o Hlas Bohemie starala "parta dvou, tří zapadlých vlastenců" (podle vlastního vyjádření); duší podniku byl kolínský krajan ing. Sulc.

"Dříve narození exiloví borci" prý časopisu vytýkali, že se málo střelujo do komunistů, a noví uprchlíci údajně nad Hlasem Bohemie zvedali obočí a nos pro "radikální pravičácký konzervatismus"; to je ale natolik běžné exilové dilema, že kvůli tomu časopisy nezanikají. Redakce vědí, že nelze vyhovět všem. O skutečných důvodech zániku vypovídá nepřesnější poslední úvodník Hlasu Bohemie:

"Když jsme někdy kolem roku 1980 vylepšili úpravu, přešli na menší formát a začali Hlas Bohemie tisknout v tiskárně, narůstal příjemně počet odběratelů. Celkový náklad se začal blížit tisícovce, a zatímco soudruzi v Praze připravovali zákon o legalizaci, my jsme se vznášeli v oblacích. Posílali jsme Hlas Bohemie do celého světa, dokonce dva výtisky do Brazílie, několik do Austrálie a jeden na Nový Zéland. A pak přišla upravenecká vlna, která všechny naše naděje: na další zvýšení nákladu, na text-computer atd. smetla. Počet platících odběratelů začal najednou prudce klesat, a klesl tak, že jsme se na podzim 1984 vážně rozhodovali další vydávání časopisu zastavit. Dostali jsme tenkrát tolik pěkných doplňů, lístků a telefonátů, že jsme se nechali přemluvit a psali, kreslili, opravovali, stříhali, psali obálky a lepili známky dál. Dnes jsme skončili u 300 (slovy tři set!) výlisků (a to při — jen v Kolíně a okolí — prý asi 3000 Čechů a Slováků) a náklady na poštovné a především tisk stouply takovou měrou, že ani mimořádné dary našich lékařů a lépe situovaných krajanů spolu se zvýšeným předplatným nemohou tu situaci zachránit. Vedle narušené rentability je zničené i naše sebevědomí a urážena naše hrdost . . ."

Jsou to smutná slova. Redakční útěcha, že se zánikem časopisu krajanský život v Kolíně a okolí samozřejmě nekončí, že sdružení Bohemia a.V. bude i nadále pořádat kulturní akce a krajanská setkání, v nás nevyvolává pocit, že se tedy tak moc nestalo.

Jsou politické exily, která si ještě po padesáti letech dokáží v cizině udržet vlastní univerzitu, vlastní gymnázia. A jsou emigrace, jejichž někteří příslušníci nepociťují ani náznak studu, když jejich dítka už po roce v cizojazyčném prostředí drajvují káru po srůvaji nebo dostávají k vajnachtům fógla.

Každé zaniklé exilové nakladatelství, knihkupectví, každý zlikvidovaný svobodný časopis je kus prohrané bitvy o naši budoucnost, kus zániku naší vlastní identity, o důvod méně, proč jsme vlastně odešli z domova, o připomínku více naší lhostejnosti, vlažnosti, našeho konzumního způsobu myšlení . . .

Stokrát nic umořilo Hlas Bohemie — a hrozí záhubou ještě nejedné aktivitě cenné a v podstatě nenahraditelné. Hrstce idealistů, kteří zaniklému časopisu věnovali po deset let jednoho krátkého lidského života každou volnou chvilku, patří náš stisk ruky, slovo díků, slovo lítosti a slovo studu. **Lw**

Tak nejako podobne by sme mohli teraz aj my napísať o OKNE.
Načo však sentimentality, reminiscencie a rekriminácie, aj tak by to bolo zbytočné a tým by sa veci nepomohlo.
Fakt je ten, že sme 20 rokov rozosielali napred OKNO DOKOŘÁN a potom OKNO z a d a r m o (úprimná vďaka tým čo posielali "dobrovoľné príspevky") najprv pravidelne a potom podľa devízy Čížkovho Biča "vždy kdy se seženou prachy peníze". Tie "prachy" došli, a tak končíme! Ak by sme však predsalen ešte nejaké peniaze dostali, tak urobíme ešte nejaké to číslo.
OKNO sme radi robili pre vás, milí čitatelia "sine ira et studio" a radi sme tak venovali našincom aj svoj čas, bez osobnej slávy, aby sme mohli aj takto tu v cudzine poskytnúť prehľad o tom čo sa robí, ako Škutina vymyslel: "v tuzemsku i tamzemsku".
Do vašej pozornosti odporúčame časopisy, z ktorých sme čerpali a ktorých údaje nájdete na stránkach tohoto čísla.

Redakcia OKNA

zasmejte sa s nami

Silvestrovský pozdrav emigrantům:

Nemohla som zohnať cvičky pre chlapca, tak som mu kúpila trúbu ...

Co řekli politici
při 16. výročí 17. listopadu

Prezident Václav Klaus:

Vždy rozpačitě odpovídám na otázku, jestli je těch šestnáct let málo, nebo moc. Je už to strašně dávno, nebo skoro úplně včera? Myslím, že se toho u nás událo moc. Změn, které udělalo to otevření, osvobození člověka od tisíců zákazů, příkazů, které blokovaly naše životy po minulé půl století. To je tak obrovský dar, který jsme dostali, že mně pořád deprimuje, že je nedostatečně oceňován. My musíme trpělivě dokolečka vysvětlovat, že svoboda je to všechno, co jim můžeme nabídnout, a teď už je jen a na nich, aby se dokázali v tom svobodném světě realizovat. Já to neříkám příkře, jistě jsou i tací, kteří to nezvládnou a je třeba jim pomoci. Ale jako dominantní princip tady je svoboda. To je přece něco naprosto úžasného.

Premiér Jiří Paroubek:

Je Komunistická strana Čech a Moravy pro demokratický režim nebezpečná? Není. Komunisté nepřipravují revoluci, nemají skladiště zbraní... pracují naopak v zastupitelstvech, pracují v parlamentu. Je to nebezpečí pro demokracii? Znovu říkám, že ne. V zemi existuje absolutní sociální smír – takový tady nikdy nebyl. Ani v moskevském Kremlu nesedí Stalin. Zakázat komunisty? Jenomže, kde se takové zákony zastaví? Kdo bude následovat po komunistech: Socialisté? Homosexuálové,? Cyklisté? Nebo kdo ještě přijde na řadu?

Místopředseda Senátu Petr Pithart:

Že dnes českým komunistům jako dřívě neporoučí Moskva, kde už nesedí Stalin ani Brežněv? To je od pana premiéra Paroubka trochu laciná výmluva a problém spolupráce s komunisty se tím ze světa nesprovodí. Na jeho místě bych byl o poznání obezřetnější. Hodně bych si rozmýšlel žádat komunisty o podporu.

Exprezident Václav Havel:

Sestnáct let po pádu železné opony zůstává čelo samotové revoluce zapomenuté a dnes je jen předmětem sentimentální vzpomínky, případně posměchu. Pro Českou republiku je po pádu komunismu charakteristické to, že ze dne na den provedená privatizace dala vzniknout ekonomickým elitám, jejichž součástí byly nomenklaturní lidé. Jejich napojením na politickou reprezentaci tak vznikl uzavřený systém, který přetrval do dnešní doby. Což mimo jiné přispělo k růstu preferencí KSČM. Ale lidé nejsou hloupí. Navršené problémy cítí a volají po změně.

12/05

17. října

Jen necelá polovina Čechů souhlasí s názorem, že komunistická strana je zločineckou organizací. Komunismus obhajují především lidé s nižším vzděláním a starší šedesáti let. Ti také věří, že strana bude obrozena. ČTD 11/05

17. listopadu

Tisíce mladých lidí protestovaly proti rostoucímu vlivu komunistů v české společnosti. Mj. utvořily živý řetěz mezi Pečkovým palácem (kde mělo sídlo gestapo) a současným sídlem KSČM. V rukách mladých lidí svítily svíčky. ČTD 12/05

SHAKESPEARŮV SONET č. 66

Už chci — vším unaven — jen smrt a věčný klid
a nemuset zas a zas poznávat,
jak je pan Nikdo samý lesk a třpyt,
jak mošnou žebráckou se za velikost platí,
jak hrubci šlapou něžná srdce v prach,
jak na rytířskost čeká smečka katí,
jak sílu obrů uhlodává strach,
jak tupost, tupost, tupost vrchovatí,
jak jazyk umění je sevřen v kleštích,
jak dobří pro ty lotry dřou jak mouovatí,
jak její jasnost Pravda sklízí leda smích,
když blbci na trůnech jsou ctěni víc než svatí.
Byl bych už dávno šel, zhnusen a unaven.
Jak tě však, Lásko, mám tomuhle nechat v plen?!

Zaslal: Josef Šinágl, Luzern

DVA ČLÁNKY O LIDOVÉM HUMORU

NAMÍSTO DOSLOVU

Nanynka a lidová protistátní tvořivost

Kde Polák tasí šavli, Němec vyráží demonstrovat

a Francouz staví barikádu, malý český člověk držkuje

IVAN HANOUSEK

Češi vždy přikládali psanému slovu neobyčejný význam, sílu. Nenáviděné okupanty i nemilované vládce proto nelynčovali ani nestříleli, ale zesměšňovali.

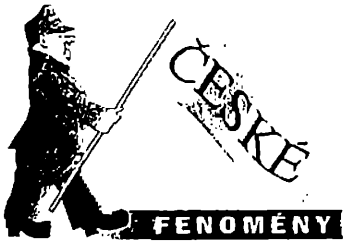

Ideolog formuloval, učitel diktoval, školitel přednášel a hlasatel papouškoval: „Československo je lidově demokratický stát se socialistickým zřízením, řízený komunistickou stranou s ústředním výborem a politbyrem v čele s generálním tajemníkem Gustávem Husákem." Ale český občan slyšel: „Těžkoslovensko je líhově demagogický stát se šokialistickým zřícením, šizený komickou stranou s výstředním úborem a polibdírou v čele s geniálním nájemníkem Mustafem Rusákem." Přepsal to s mnoha průklepy na stroji, opatřil nadpisem „ČSSR očima zahraničního studenta" a začal roznášet.

Národ, který až na výjimky nezasáhl do velkých válečných událostí a jehož revoluce byly spíše nekrvavé, se v projevech odporu opíral o humor. Vybledlé průklepáky, ukryté před dětmi a nezvanými hosty na dnech suplíků, se kdysi šířily bleskem jako anekdoty. Společným znakem bylo: autor neznámý. Politické vtipy měly své „c. k. kořeny" a přes protektorát dorazily až k těm o „Zlatou mříž".

Nanynka družstevnice

Snad nejrozšířenějším poúnorovým podvratným textem byly variace popěvku Šla Nanynka do zelí. Třeba jak by jej napsala Marie Pujmanová: „Šťastné dítě/ v chatrných šatičkách na boso chodila/ Nanynka, dívka rozmilá/ na poli běhala celý den/ doma byl hlad// Pepík, syn kulaka -/ na poli přepad ji, košík i poctivost/ všechno to ztratila pro hlávku zelí// Únor vše změnil - na velkých lánech/ společně zraje pro všechny zelí/ Kulaci zmizeli není jich více/ s úsměvem šťastným, s traktorem jezdí/ a s malým Pepíčkem, Nanynka družstevnice." Je zřejmé, že tyto parodie nestvořil dělník z ČKD, ale spíš zmarněný veršotepec ve vinárně.

Častá byla díla „gramatická": známé stupňování slova dobrý: dobrý - lepší - nejlepší bylo obohaceno o čtvrtý stupeň - sovětský. K pádům dodalo lidové skloňování dalších sedm: 8. pád: kdo s koho - korytativ, 9. pád: koho kam - delimitativ, 10. pád: kde koho - likvidativ, 11. pád: kdo koho - buzerativ, 12. pád: jak koho - intrikativ, 13. pád: kolik komu - podmazativ, korupcionál, 14. pád: kdo s kým - konkubínativ, sexuál.

Slovíčkaření mělo už za sebou protektorátní kapitolu, kdy bylo k Vidění Všude Velké „V" - jako Victoria. Rázem se hlásili noví interpreti: „Vůdce Vyrábí Volověny; Všichni Volové Věří Ve Vítězství Vůdce; Vepřové Vyprodáno." Hrátky se slovy (za Rakouska trestné, ale v řádu několika dní basy) byly za Němců i za Rusů hrou s ohněm - za války a v padesátých letech šlo o život, hrozily pracovní tábory, za normalizace StB a ztráta místa.

Když myslíš, tak nemluv

Rájem pro lidovou slovesnost byl svět čísel. Šířila se různá sedmera, desatera... a třeba i těchto pět rud: 1. Nemysli. 2. Když myslíš, tak nemluv. 3. Když myslíš a mluvíš, tak nepíš. 4. Když myslíš, mluvíš a píšeš, tak se nepodepisuj. 5. Když myslíš, mluvíš, píšeš a podepisuješ se, tak se nediv.

A jak viděla lidová protistátní tvořivost naši ekonomiku? Jako Sedm divů ČSSR: 1. Všichni jsou zaměstnaní. 2. Přestože jsou všichni zaměstnaní, nikdo nic nedělá. 3. Přestože nikdo nic nedělá, je všude všechno k dostání. 4. Přestože je všechno k dostání, nikde nic není. 5. Přestože nikde nic není, všichni všechno sežerou. 6. Přestože všichni všechno sežerou, všichni kradou. 7. Přestože všichni kradou, nikde nic nechybí.

Už hodně zažloutlé je Parte 1945: „Hlubokým žalem sklíčeni oznamujeme lidu obecnému celého světa a okolních vesnic, že z rozhodnutí Prozřetelnosti opustila nás na věčné časy naše drahá, milovaná, nenahraditelná její Velkorysost Říše Velkoněmecká, záštita kultury a civilizace. „Nezapomenutelná naše ochranitelka vykrvácela po dvanáctiletém nadýmání na rychlé úbytě v máji L. P. 1945 v útlém věku 12 let, nedoživši se prorokovaných 1000 let. Tělesná schránka drahé zesnulé bude uložena k věčnému odpočinku na památném poutním místě, kde kdysi stával Berlín, při zvucích písně Pryč a pryč je všechno. Samájáma u Postupimi, dříve Berlín, dne 8. máje 1945..."

Stopy využití pohřebního ritu vedou zpět až k parodii, v níž Češi dávají už v roce 1848 poslední „Sbohem censuře". Vyrojily se plakáty na cir-

kus, jídelní lístky, tabulky ligy s kluby Stupid Bilakovo, Kolaborant FC Lenártov a Spartak Esenbé Šalgovič. Z minulosti doložená gramotnost českého národa umožnila široké tvůrčí obci produkovat a ještě širší čtenářské obci konzumovat spoustu parodií, byť se regionálně lišily.

Antonín II. Sličný

Jména politiků patří k vděčným tématům: Masaryk - prezident Osvoboditel, Beneš - prezident Budovatel, Hácha - Emil I. Pokorný, Beneš (po válce) - Edvard II. Vítězný, Gottwald - Klement Ukrutný, Zápotocký - Antonín I. Dobrotivý, Novotný - Antonín II. Sličný, Svoboda - Ludvík Dítě, Husák - Železný Gustáv. Podobně se za protektorátu šířil poněkud černý „Pražský uličník": Na Zbořeništi - Siegfriedslinie; Hrdlořezy - Gestapodorf; Kobylisy - Göringsstadt. Své verze měla „hesla naučného slovníku", která si utahovala z totalitního režimu (agent úra - zástupce Ústřední rady odborů; amu let - vyloučení z AMU; a tcismus - odpor k pití čaje; au rora - výkřik hanáckého budovatele, když mu spadl materiál na nohu).

Tyto texty se vymykají Karlem Čapkem šířené teorii, „že anekdoty, stejně jako lidové písně a přísloví, nemají vůbec původce, nýbrž jsou čirým ústním podáním." Náš fenomén se sice rodil též anonymně, jenže rovnou v písemné podobě, a šířil se přes daná rizika díky „kancelářským krysám". Byl to humor lidový, ne intelektuálský, spíš úřednický - který kvetl v rajonu střední třídy.

Historici mluví o husitské a pobělohorské tradici, jež utvářely charakter národa. Malý český národ se naučil dějinné zvraty přežívat. Kde Polák tasí šavli, Němec vyráží demonstrovat a Francouz staví barikádu - tam malý český člověk spíš drží kuje.

Kádrový dotazník

Skvostným dílkem, které provází komunistický stát od Vítězného února a stále s úspěchem, je „kádrový dotazník". Ano, ten hrůzný dokument, jenž ve svazcích osobních spisů provázel pracující životem. Avšak zesměšněn přestával být nebezpečný. První z parodií nesly pečeť padesátých let: 1. Popište podrobně, co jste dělal(a) před válkou, ve válce, po válce, před mírem, v míru, po míru, před měnou, po měně, na den sv. Prokopa, na Den čs. dělostřelectva, před narozením, po narození a po smrti. 2. Byl(a) jste za revoluce ve sklepě, anebo jste také osvobozoval(a)? 3. Jste členem masových organizací (ROH, STRČ, PRST, SKRZ, KRK)? Odkud a za jak dlouho vás vyhodili? 4. Uveďte, co v našem podniku chcete dělat, nepůjdete-li do dolů nebo do kriminálu. 5. Co děláte, když nic neděláte, a jak to děláte? 6. Kdo vás bude podporovat, když budete u nás zaměstnán(a)? 7. Umíte-li číst, uveďte, zda čtete, co čtete, kdy čtete a proč vůbec čtete. 8. Kolik vám vyneslo minulé zaměstnání? (Uveďte zvlášť peníze a zvlášť roky, zda podmíněně či nepodmíněně.) 9. Byl(a) jste soudně trestán(a)? (Týká se jen protistátní činnosti; znásilnění, vraždy a jiné menší přestupky neuvádějte).

Konec legrace?

Lidová tvořivost, jak je vidět z komunikace e-maily a SMS, nehyne na úbytě. Málokdo unikl černému sdělení: „O SMRTI UDAJE A KUSAJE JSOU JEN KUSE UDAJE: MAME KUSY UDAJE A UDY KUSAJE." Drsný humor provázel i povodeň - jen málo témat zůstává tabu.

Autoři jsou sice dále neznámí, ale situace je jiná. Všudepřítomný Internet a banalizace médií, hlavně elektronických, ničí možnost číst cokoli vtipného proti vládcům s mravenčením kol páteře a pak šířit s rizikem ohrožení. Zmizel proto jeden český fenomén? To lze zjistit jen empiricky - pokud opět přijde „doba temna". To se v Češích znovu probudí jejich generacemi ověřená schopnost: utahovat si z utiskovatele - a tím i ze sebe.

MF DNES - 26. února 2001

Jsme smějící se bestie?

Tomáš Čechtický - Týden

Výrok o českých smějících se bestiích pronesl protektor Heydrich. Pojmenoval fakt, že náš smích, či přesněji posměch, glosuje dějiny. Bodá vetřelce, ale použil i vlastní žílou. Povzdechový bonmot "Vyložte si svého Pražáka!" může vymyslet opravdu jen rodilý Čech.

Živočichopis anekdoty

"Buďte rádi, že jste ztuhli, komunistům došlo uhlí!" Tímto nápisem napsaný slogan z metr vysokých písmen se zjevil jedné mrazivé noci na zdi Mikulášského hřbitova v Plzni. Bylo to na sklonku padesátých let, za dob častých uhelných prázdnin. Zeď lemuje živou třídu, po níž projížděly nejen tramvaje, ale také časté hlídky tehdejší Veřejné bezpečnosti. Skupina lidí ozbrojených štětkami a kbelíky musela provést čin během několika vteřin. Obdobný nápis se v ořech dobách jednou v létě zaskvěl na hřbitovní zdi poblíž Kněževsi u Prahy. "Pachateli" byli bezpochyby pražští pojišťováci, vyslaní na povinný sběr mrkve. Jedné noci si ulevili takto: "Abychom byli hotovi s mrkví, musí nám pomoci i tihle mrtví!" Vyšetřování přineslo hned následující noci repliku: "Dejte nám pokoj s tou mrkví, my jsme rádi, že jsme mrtví." Ikonou totality byl transparent s heslem, ideálem výstižně zvaný "ubezpečovadlo". Jeden plakát z obilí nejfrekventovanější křižovatku v centru Mladé Boleslavi: "KSČ, osvědčená (s)vůdkyně lidu". Ač byl hlídán, písmeno "s" na něj kdosi vytrvale přimalovával.

***

Po sovětské okupaci porazili českoslovenští hokejisté v roce 1969 na mistrovství světa ve Stockholmu "sborneu" 2:0 a 4:3. Když se hráči vrátili do Prahy, lidé je vítali skandováním: "Nevadí, že není zlato, ty dva pátky stály za to!" Skóre 2:0 se stalo heslem národního vzdoru. Horolezci je namalovali na kolmé stěny skal v Prokopském údolí, studenti v Plzni zhasli všechna světla na koleji a pak rozsvítili jen ty pokoje, jejichž okna poskládala při pohledu z dálky příslušné číslice. Jistý anglický matematik se podjménem Lewis Caroll proslavil jako autor dvou knih o Alence. V jedné z kapitol vypráví o čínské kočce sedící na stromě. Po promluvě pomalu mizí, přičemž se jako poslední rozplývá její tlamička, roztažená od ucha k uchu. Škleb visící ve vzduchu se od určitým souputníkem také české krajiny. Už za Habsburků v ní naši čeští předci halekali: "Jak je ti, Rakousko?" a stály odpovídaly ozvěnou: "Ouzko!" Následovalo zvolání: "Vždyť jsi tak mocné!" a nevyhnutelná odpověď: "Moc ne."

***

Kdo je autorem takových bonmotů, sloganů, hesel, veršů, žertů a anekdot? Podle jedné sci-fi povídky vytvářejí anekdoty mimozemšťané, aby zjistili reakce lidstva. Podobně žertuje Karel Čapek, když v "přírodopisu anekdoty" umisťuje zrození vtipu do Atlantidy nebo mezi hvězdy, odkud je k nám dopravily meteory. Anekdota nemá autora, jen vypravěče, konstatuje Čapek. Nevymýšlí se, nýbrž koluje. Německý romantický básník Novalis filozofuje o anekdotě a dějinách. Takové úvahy jsou případné, neboť řecký termín "anekdota" znamená nevydané spisy, dějepisné události vypuštěné cenzurou. "Dějiny jsou velkou anekdotou," říká Novalis. Když si lidé vyprávějí politické vtipy, za něž hrozí "zlatá mříž", nejde o nic jiného než o sestup dějin z piedestalu do hospod, krámů a na rynky. Kdo může cestovat časem, zaslechne za války mezi Čechy šeptání. Například o pánovi, který chce změnit jméno. "Jak se jmenujete?" táže se úředník. "Adolf Prdelka." "No to je hrůza," nato úředník. "A jak byste se chtěl jmenovat?" "Josef Prdelka." Za bolševizace se vyprávěl stejný vtip o Klementu Prdelkovi, za normalizace o Gustávu Prdelkovi. Anekdota držela prst na tepu dějin. V sázce byla osobní svoboda vypravěče, za heydrichiády dokonce příslovečný "kejhák".

* Husák měl letět na návštěvu do NDR. Nechtělo se mu tam, a tak přemlouval Biľaka, aby ho zastoupil. Ten protestoval, že mu všude připomínají toho krejčího. Husák tedy zavolal Honeckerovi, který slíbil, že se naučí pár českých vět na uvítanou, aby měl Biľak radost. Když v Berlíně vystoupil Biľak z letadla, Honecker rozpřáhl náruč a volá: "Nasdar, Pilak, jak šiješ?"

* V Marxově pozůstalosti se našlo staré sako. Když je chtěli dát do čistírny, objevili v kapsičce lístek s textem: "Proletáři všech zemí, spletl jsem se!"

Sedm pádů
1. pád Jakeš
2. bez Štěpána
3. všemu lidu
4. novou vládu
5. svobodo!
6. o národu
7. s Občanským fórem

Listopad 1989 a svoboda
Kdo se bojí o pozice, ten se bojí opozice
StB navždy do stávky!
Kromě ÚV KSČ stávkují všechna divadla

Doporučené hry pro ÚV KSČ
Ten musí jít z kola ven
Škatulata, hejbejte se
Člověče, nezlob se
Švindl
Zajíček v své jamce
Chodí pešek okolo
Na schovávanou
Vole, padni
Kloboučku, hop!
Z pohádky do pohádky
Slepá bába
Černý Petr
Hádej, hádej, hadači

Dotaz na Rádio Jerevan: Je na Marsu možný život? Rádio Jerevan odpovídá: Taky ne.

Dotaz na Rádio Jerevan: Jsem mladý Američan, a když napíšu do Bílého domu, že „Ronald Reagan nestojí za nic", tak se mi nic nestane. Co se stane Rusovi, když totéž napíše do Kremlu soudruhu Brežněvovi? Rádio Jerevan odpovídá: Když Rus napíše totéž do Kremlu, nestane se mu taky nic. (lh)

Ukázka dokládá další rys typické fyziognomie anekdoty. Je jím dialog. Novalis poznamenává: "Anekdota je vlastně dialog, je-li ovšem absolutně krátký." Historik umění Josef Kroutvor v eseji Anekdota a dějiny souhlasí, že anekdota je částicí hovorové řeči. Vyvozuje, že žádná anekdota nevzniká v monologu, prostě se "děje, vytváří nezávisle na naší vůli. Autorem anekdoty není člověk, ale lidé. Anekdota je součástí kolektivního vědomí." V soukromém rozhovoru Kroutvor načrtl metaforickou představu onoho vědomí jako počítače, v němž jsou uloženy útržky dialogů, postřehy a signály. Při dějinných zlomech se z "počítače" rojí reakce a skládají v komentáře, vznikají prostě nové nebo staronové vtipy (viz v ukázkách o zajících nebo o babičce na Vinohradské třídě). Tak se z válečné reality, kdy se na ulicích vršil Hitlerem požadovaný železný sběr, z klasických dialogů Spejbla a Hurvínka a ze slovní hříčky může zrodit následující anekdota. Chodí otec Spejbl se synátorem Hurvínkem po náměstí, kde jsou složeny staré kovy jako dar Hitlerovi. "Tati," povídá Hurvínek. "To je volovo?" Spejbl se zděsí. "Mlčíš, kluku sákramentská, to je přece vůdcovo." (Anekdoty z protentokrátu). K anekdotě je zapotřebí minimálně tří lidi. Vypravěč ji vyloží posluchači a ten pak dalšímu posluchači. Jak praví esejista, vtip je historka, která se předává třetí osobě. Bez ní nemá příběh šanci. Anekdota je poselstvím jako legenda či mýtus. Účast třetí a dalších osob je přitom aktivní, neboť ony jsou spoluautory historky. Znovu ji stavějí, pročišťují strukturu a vybrušují nutný závěrečný efekt, pointu.

Anekdoty pro každou diktaturu

1942: Utíká zajíc přes české hranice do Německa. Zastaví ho německý zajíc a ptá se ho, proč tak prchá? "Ale, považ si, že Němci budou sbírat v protektorátu všechna prasata!" "To se tě přece netýká!" "No jo, ale vykládej to gestapu!"

1952: Uteče zajíc do západního Německa a potká kolegu. Ten se ho ptá: "Tebe neznám, odkud jsi?" "Z Československa." "A proč jsi utekl k nám, když se pořád chlubíte, jak je u vás všechno lepší?" "No, viš, oni se u nás teď budou kastrovat bejci." "Ale vždyť ty jsi zajíc!" "No jo," povzdechne si československý zajíc. "Víš ty vůbec, kamaráde, co se u nás stalo omylů?"

1972: Ze Sovětského svazu přeběhne přes hranici do ČSSR zajíc. Českoslovenští zajíci se ho ujmou, počkají, až se vydýchá, a pak se ho začnou vyptávat: "Kdo tě honil, že ses tak hnal?" "Oj, bratři, ani se neptejte," říká sovětský zajíc. "Zle je u nás v sojuzu s medvědy, moc zle. Po nocích je vytahují z brlohů a všechny posílají na Sibiř. A který už nemůže, toho na místě odprásknou." "Ale čeho ses polekal ty, zajíci?" diví se českoslovenští zajíci. "Copak ty jsi medvěd?" "Já to vim," povzdychne si sovětský zajíc, "i vy to víte. Ale vysvětluj to KGB!"

Jedním z českých humorných šlehů bývalo paradoxně parte. Oznámení s černým rámečkem jsme vystavili roku 1968 Sovětskému svazu podobně jako roku 1945 říši (viz obrazové ukázky). Nejde o žádnou novinku. V archivu časopisů Národního muzea visí na zdi pohřební řeč, v níž Češi dávají roku 1848 s úplně stejným gustem sbohem cenzuře. Historik Národního muzea Martin Sekera vysvětluje, že pohřební řeč byla jedním z přirozených útulků češtiny v dobách, kdy tento jazyk vymizel jak ze státní správy, tak z vysokého písemnictví. Podobně jako anekdota se rozvíjel pouze mluveným projevem učitelů, venkovských farářů a prostých lidí, a to i negramotných. Specifický humor smutečního oznámení, vystaveného nikoli člověku, nýbrž věci nebo instituci, přetrvává v kolektivním vědomí a vyloupne se z něj vždy, když je třeba. Vraťme se k mystériu vzniku humorných, tedy stavnatých zkratek ("humor" je

latinsky šťáva, vlhkost) Z letošních předvánočních nákupů se rodí další novotvar, cafourek. Začíná se tak říkat síti francouzských supermarketů Carrefour. Slovo prý poprvé použil Ludvík Vaculík v jednom z fejetonů. Zatímco vznik takových fórků lze občas dohledat, se strukturovaným vtipem je to těžší.

***

Existovali prý polští rabíni, kteří anekdoty vymýšleli. Čapek tvrzení zpochybňuje, Jiří Langer v díle Devět bran naopak vyvozuje, že chasidská historka je oním "chybějícím článkem" mezi vyprávěním a anekdotou. Chasidé nerozlišují přesně mezi fantazií a realitou. Co se ještě nestalo, stát se může. Vyprávění klepů ze života světců je navíc záslužný čin. Vypravěčem může být kdokoli a posluchač nesmí protestovat, že příběh už slyšel. Kroutvorův esej se o Langrovi zmiňuje a hledá paralelu mezi chasidskou historkou a Haškovým Švejkem. Chasidé své příběhy vyprávěli v ghettu, Švejk zase v prostoru, nad nímž se vznáší pach spařeného zelí a zvětralého piva. Tím prostorem je střední Evropa, tedy také ghetto. Kroutvor hýří obrazy: naše prostředí je labyrintem, pláství banality. Malicherný půdorys malých poměrů připravuje gagy, šoky, náhody, nečekaná groteskní setkání, tragické situace a je pařeništěm pro rašení pomluv, nadávek, klepů, fám, legend a hospodských zvěstí. To je podhoubí české anekdoty.

***

Historik Antonín Klimek připomíná, že český národ neměl velkou šlechtu a oligarchii, miliardáře. Humor po vzniku republiky tepal především Židy a Hrad. Nesl se zleva i zprava, z komunistického časopisu Trn i z nacionalistického Šejdrem. Český antisemitismus mířil proti několika tisícům "pejzatých lichvářů", kteří přišli do ČSR z Haliče. Na Hradě to schytával hlavně ministr zahraničí Edvard Beneš, zvaný zásadně Ben Eššeda. "Na Masaryka si netroufli," poznamenává Klimek. "Beneš byl jeho otloukánkem. To je středověká dvorní figura. Kluk, kterého fackovali místo prince." Klimek sděluje, že Masaryk měl smysl pro humor slabounký až vůbec žádný. Když za války žil v americké emigraci, ve vlasti pro něho pracovala odbojová organizace Maffie. Po 28. říjnu se stala terčem vtipů, jež TGM nesl velmi kysele. Kroutvor říká, že český intelektuál byl vždy horlivý kazatel a obětavý buditel, ale málokdy myslitel. Rád oblékal žíněné roucho českých bratří. "Máme jen samé Husy, Štítné, Chelčické, učitele národů, Masarykovy žáky a podobně. V takové tradici nemá humor co dělat." Smějící se česká bestie je něco jiného. Malý člověk se nezabývá historií, ale místní historkou. Nestará se o život, to život se stará o něj. Nebude na škodu si z poměrů trošku vystřelit.

Z padesátých let

Desatero socialistické racionalizace

1. Lenost půl zdraví.
2. Co můžeš udělat dnes, můžeš udělat i zítra.
3. To, že pracují jiní, není důvod k tomu, abys pracoval i ty.
4. Ztracenou chuť do práce nehledej.
5. Spis, který se do třiceti dnů nevyřídí sám, nezasluhuje tvoji pozornost.
6. Kdo nic nedělá, nic nezkazí, a proto zasluhuje prémie.
7. Stav se k práci tak, aby se i jiní měli kam postavit.
8. Pracoviště není hospoda, a proto se tam nezdržuj celý den.
9. Pokud tě slabě platí, nemůžeš silně pracovat.
10. Práce šlechtí člověka, ale socialismus šlechtice nepotřebuje.

Z protektorátu

Dva Češi byli pro šeptanou propagandu odsouzeni k smrti zastřelením. V poslední chvíli jim byl trest změněn v trest smrti oběšením. Pod šibenicí se ten jeden Čech nakloní k tomu druhému Čechovi a šušká mu: "Neříkal jsem to? Už jim dochází munice!"

Výroba postelí klesá

V Československu se vyrábí mnohem méně postelí než kdysi. Je to proto, že postelí ke spaní je stále méně zapotřebí: Inteligence má ustláno na různých brigádních odpočívárnách, na vařinech, rolníci a dělníci střeží mír a socialismus a třídní nepřítel nikdy nespí. Všichni ostatní sedí.

Zázračné zbraně

V-1 je letadlo bez pilota.
V-2 je pilot bez letadla.
V-3 je divize bez mužstva.
V-4 je poslední, nejjistější zbraň. Klacek a na něm bílý prapor.

Odměny za rozšíření nacistické strany: Kdo přivede pět nových členů, smí sám vystoupit. Kdo jich přivede deset, dostane potvrzení, že ve straně nikdy nebyl. Kdo jich získá dvacet, dostane komunistickou legitimaci. Kdo padesát, dostane ověření, že neby' ve straně, komunistickou legitimaci, průkaz, že byl dva roky v Buchenwaldu a ještě doklad o neárijském původu.

Šla Nanynka do zelí

(variace dle Vladimíra Majakovského)

Ratata bum Hromy, třesky Nanka se Po večeři krade Lourežník v zelí drží smělý Na ni tam číhá Trn je všude Rozlámal košík Rozkop jak smetí Přes pole zleva levá - levá! Krasnoarmějci letí Přilétnou k líčku po políčku Zadrhnou kulaku kol hrdla smyčku Za všechny za Rus za revoluci Za krásu dychtivou bubnujte kluci Kdo je tu pánem kdo tam velí Komisař rudý rozkročen v zelí

Přijde Tonda domů, unavený, ruce ho bolí a vzdychá: "Sakra dneska jsme se na schůzi něco natleskali." Dívá se na něj malý Toníček s obdivem říká: "Tatínku, ty jsi komunista, viď!" "Ať tě ani nenapadne tohle někde říkat," vyděsí se Tonda. "Ještě tě uslyší dědeček a všechny nás zabije. Co bych byl komunista; já jsem jen u komunistů." "A tati, jaký je mezi tím rozdíl?" "No velký. Podívej se: pracuje naše maminka u krav?" "Pracuje," odpoví Toníček. "Tak vidíš. A proto ještě nemusí být kráva."

Po noční pitce na Pražském hradě se probudí Klement Gottwald s těžkou hlavou, a tak se jde provětrat k oknu. Otevře je a strne. Venku pod ním je v čerstvě napadaném sněhu močí krasopisně vyvedený nápis: Kléma je vůl! Gottwald se nepříčetně rozzuří, zavolá ministra vnitra a dá mu ultimátum: buď do večera zjistí, kdo to napsal, nebo na hodinu letí. Ministr uvede do pohybu StB a už před obědem se hlásí u prezidenta. "Tak, soudruhu, už víme, kdo to byl?" ptá se Gottwald. "No, soudruhu prezidente, víme i nevíme," opatrně odpoví ministr vnitra. "Jak - nevíme? To vás nenapadlo udělat analýzu moči?" "Tu jsme udělali a zjistili jsme přesně, komu patří. Je to moč soudruha Viliama Širokého." "Mizera jeden: Za tohle bude viset! Co tu ještě okouníte?!" křičí Gottwald. "Udělali jsme i analýzu písma, soudruhu prezidente," šeptá ministr vnitra, "je to rukopis soudružky Márty Gottwaldové."

***

Sedí dva v hospodě a jeden povídá druhému: "A teď vám řeknu jeden politický." "Ale já jsem příslušník StB!" "To nevadí. Já vám jej řeknu pomalu a dvakrát."

České vtípky s bankovkami

Stokoruna s Karlovým mostem. V rohu tkví socialistický znak, srp s kladivem. Otázka: "Kdo stavěl Karlův most?" Odpověď: "Rusove. Ještě se tu váli jejich nářadí."

Stokoruna s Gottwaldem. Přehnutím zakryly laloky pohlavárovy brady ústa a vznikla věrná podoba E.T., mimozemšťana ze Spielbergova filmu. Komplikovanějším zpřehýbáním se Gottwald proměnil v Hitlera.

Desetikoruna s pionýrkou na líci. Na rubu se skvěla Oravská přehrada. Přehnutím zmizela a zůstala jen pustá krajina. Legenda změla: "Na desetikačce máme Černobyl. Takhle vypadal před a takhle po výbuchu."

Padesátikoruna se slovenským partyzánem a ruským vojákem na líci. Otázka: "Kde je Čech?" Otočení na rub, kde se vypinaly tovární budovy Slovnaftu. Odpověď: "Čech vzadu krade naftu."

Čtrnáct pádů v českém jazyce
1.-7. pád: (viz základy české gramatiky)
8. pád: kdo s koho, korytativ
9. pád: koho kam, delimitativ
10. pád: kde koho, likvidativ
11. pád: kdo koho, buzerativ
12. pád: jak koho, intrikativ
13. pád: kolik komu, podmazativ,korupcionál
14. pád: kdo s kým, konkubinativ, sexuál

Rádio Jerevan
* Slyšel jsem, že v Moskvě bylo maso. Bude i u nás, v Leningradu?
Ano, výstavka je putovni.

* Je na Marsu možný život?
Taky ne.

* Nevíte, proč v ČSSR říkají důchodci nákupním taškám na kolečkách RVHP?
Je to zkratka pro celý název zavazadla "ráno vyjedeš, hovno přivezeš".

* Co znamená zkratka KSČ?
V principu: Konec srandy, Čecháčkové!

* Slyšel jsem v rádiu, že kosmonaut Jurij Gagarin byl na sjezdu kosmonautů vyznamenán a obdržel jako odměnu za svůj let automobil. Zakládá se tato zpráva na pravdě?
V principu ano, až na nepatrné odchylky. Nešlo o Jurije Gagarina, ale o Ivana Nikolova, nebylo to na sjezdu kosmonautů, ale na sjezdu učitelů, nešlo o automobil, ale o jízdní kolo, a nedostal je jako zvláštní odměnu, nýbrž mu je ukradli.

* Proč jsou v Sovětském svazu oblíbeny špičaté italské boty?
Protože se jimi dá zašlápnout šváb i v koutě.

* Jaký je za socialismu vztah mezi mzdou a prací?
Prostřednictvím mzdy jsou pracující trestáni za vykonanou prácí. Pracující předstírají, že pracují, a stát předstírá, že je za to platí.

* Které jsou základní zákony socialistického trhu?
Člověk musí koupit to, co je, a sám sebe přesvědčit, že to potřebuje, potřeboval nebo potřebovat bude.

PRAMENY/Sources:

Bič, Francie - France
Bohemia, Německo - Germany
Cesta, Austrálie - Australia
Čechoslovák v zahraničí, Anglie - England
České listy, Anglie - England
České listy, Německo - Germany
České slovo, Německo - Germany
Český boj, Anglie - England
Český dialog, Č - Czech republik
Demokracie v exilu, Německo - Germany
FCI, Anglie - England
Hlas Bohemie, Německo - Germany
Hlasy Čechů a Slováků, Austrálie - Australia
Horizont, Švýcarsko - Switzerland
Kanadské listy, Kanada - Canada
Kanadský Slovák, Kanada - Canada
Kvart, Austrálie - Australia
Lidové noviny, ČR - Czech republic
Listy, Itálie - Italy
Mladá fronta dnes, ČR - Czech republic
Mosty, Smena, SR - Slovak republic
Na slovíčko, Austrálie - Australia
Národní politika, Německo - Germany
Naše Hlasy, Kanada - Canada
Našinec, Jižní Afrika - South Africa
Nedělní hlasatel, USA
Noviny, Austrálie - Australia
Nový domov, Austrálie - Australia
Nový domov, Kanada - Canada
Nový Polygon, ČR - Czech republic
Okno, Holandsko - Holland
Poledni expres, ČR - Czech republic
Panorama, Austrálie - Australia
Reflex, ČR - Czech republic
Slobodné Slovensko, Německo - Germany
Směry, Anglie - England
Svědomí, ČR - Czech republic
Reportér, Švýcarsko - Switzerland
Telegram, Austrálie - Australia
Týden, ČR - Czech republic
Střípky, Nový Zéland - New Zealand
Západ, Kanada - Canada
Zpravodaj, Švýcarsko - Switzerland

Sta vtipů byly zveřejněny v Čechoslováku v zahraničí, který vydával Josef Josten v Londýně. Kompletní ročníky jsem daroval Libri prohibiti v Praze.

Stanislav Brzobohatý - Berton

Narozený: 2 března 1924 v Brně - Židenicích - (Born: ? March 1924 Brno Czechoslovakia)
1942: přeborník Moravy v překážkovém běhu na 80 m pro dorostence - (Junior State champion in 80 m hurdles)
1943: maturita na IV. reálném gymnáziu v Brně - (Matriculation)
1943/44: inspicient a herec Bezkydské divadlo v Hranicích na Moravě - (Stage manager and actor)
1944/45: totálně nasazený u fy Vaverka a spol Lipník n. Bečvou - (Forced labour)
1945/47: redaktor Armádní vysílání Praha - (Editor Army Broadcasting Prague)
1947: posluchač FF Karlovy univerzity - (Student Charles University Prague)
3 října 1947: odjezd do Anglie - (3 October 1947 departure to England)
1948: komentátor Olympijských her v Londýně pro českou sekci BBC - (Olympic games commentator for the Czech section of the BBC, London)
1948: předseda Organizace svobodné české mládeže (President of the Free Czech Youth Organisation, redaktor Směrů (9. čísel) - (Editor) - Student and Time (6. čisel) editor
1952: oženil se s Marii Zárubovou (Nar. 6. 6. 1925, zemř. 24. 1. 1994) - (Married to Marie nee Zarubova born: 6. 6. 1925, died: 24. 1. 1994)
1952/54: spoluvydavatel s Robertem Vlachem Edice satiry (9 svazků) - Co-publisher with R. Vlach of Czech satirical writings)
1953: Člen Českého národního výboru v Londýně - (Member od the Czech National Committee in London)
13 dubna 1957: změnil jméno Brzobohatý na Berton - Surname Brzobohaty changed to Berton by Deed Pool on 13 April 1957
1964: přesídlil s rodinou (tři syni: Michael, Paul a Peter) do Sydney, Austrálie - (Migration with the family -three sons- to Sydney, Australia.
Od r. 1954 - 1977: výrobce bižuterie - (From 1954 to 1977 manufacturer of costume jewellery)
Od r. 1977 - 1994: maloobchod s bižuterií - (From 1977 to 1994 Retail jeweller)
1997-1999: předseda Česko-australského Artspectra - (President of the Czech-Australian Artspectrum)
2000-01: jednatel ČAAS - (Hon. secretary of Artspectrum)
2001: místo-předseda ČAAS - (Vice-president of the Artspectrum)
2002 (20.04): married to Edith Mai (née Stuekel)

Články a epigramy pro zahraniční a domácí časopisy, dopisy redakcím, přednášky, překlady, rozhovory, sbírky satirických veršů, studie atd. - (Newspaper articles, letters to the editors, satirical verses, lectures, poems, radio broadcasts, historical and biographical studies, etc. - published in Australia, Canada, the Czech republic, England, France, Germany, Holland, Spain, Switzerland, USA.)

Prohlášení Svobodné české mládeže (Spoluautor, pod pseudonymem Stanislav Kučera.). - Jak na to? (Satirické verše, nadále s.v., všechny pod značkou SFB) Český boj (Č. b.), Velká Británie (VB), č. 1-2, 1. 5. 1948

Pořekadlo. K volbám Prosba (všechny s.v.) Č. b., č. 3., 1. 6. 1948
Při hudbě Fidelia (Pseud. S. Kučera). - Předvolební. Plán a sedlák. Otazníky (všechny tři s.v.) Č. b. č. 4. 10. 7. 1948
Sokolská Změna. Epitaf (všechny s.v.) Č. b. č. 5., 7. 9. 1948
Jednotnou frontu proti bolševismu! (Spoluautor) - Svobodný zítřek?. Proti větru. Z přírodopisu (S.v. bez značky SFB - Rudý teror (Pod pseud. S. Kučera) - Č. b. č. 6. 9.10. 1948
Panu F. Peroutkovi. Č. b. č. 7. 12. 11. 1948
Cesta (Edvarda Beneše) do Moskvy. - Proti zneužívání tragedie (17. listopadu 1939) Č. b. č. 8. 12. 12. 1948
Strach (Pod pseud. F. Sekera) - Všem (s.v.) Č. b. č. 9. 22. 1. 1949
Mezi proudy (s.v.) Č. b. č. 12. 1. 11. 1949
Relativita.Vůdce. Rada Radě. Vzkaz. (Všechny s.v.) Č. B. č. 15/16. 8. 1. 1950
E. Beneš (Pseud. Jiří Pokora) - Zapomíná se - Františkovi (Pod značkou JP) - Je tohle oslava TGM? (Pod zn. SB). - Federalism. pod pseud. Stanislav Kučera. Směry č.1., VB 15. 9. 1948
Františkovi (Pod zn. J. P.) - Spoluautor Prohlášení svobodné české mládeže. Směry č. 2., 1. 10. 1948
Spoluautor Provolání k 17. listopadu 1939 - Proslov na mezinárodním vzpomínkovém shromáždění. Směry č. 3., 20. 11. 1948
Vánoce - Záhada (S.v.). Směry č. 4., 20. 12. 1948
O novou generaci - Spoluautor s Jiřím Maršálkem Bloudění československých studentů. Směry č. 5., 5. 2. 1949
Hrůza z pravdy - Zmatek americké mládeže a studentstva - Hořké výroční - Síla zvyku. Svůj k svému (S.v.). Směry č. 6., 4. 4. 1949
Odstupte Peroutkové (Spoluautor úvodníku na podnět arm. gen. Ivo Prchaly) - Jalta a Teherán, Směry č. 7., 10. 5. 1949
Politická činnost Mezinárodního svazu studentstva - Jak dlouho ještě? (S.v.). Směry č. 7., 22. 7. 1949
Veliký příklad - Spoluautor Prohlášení studentů-uprchlíků ze zemí za "železnou oponou". - Směry č. 9., 15. 1. 1950
Diplomatické zákulisí: Mezi 14. a 15. březnem 1939. Integrál, Německo, 16. 10. 1949
Pravda o osvobození v r. 1945, Integrál, 16. 2. 1950
Vojenská diktatura v ČSR, Integrál, 16. 6. 1950
První kopa trní (Sbírka s.v. Pravděpodobně první knížka III. exilu.), VB, 1950
Druhá kopa trní (s.v.), VB, 1951
A Chinese Proverb, 6. 1., Lesson of Yesterday, 21. 4., In Germany, 12. 5., Unification of Germany, 26. 5., Great Expectation, 2. 6. Anglické epigramy, zveřejněny v r. 1951, v Evropském vydání The New York Herald Tribune, Francie.
Smích za železnou oponou (sbírka vtipů), Edice satiry (ES), VB, 1952
Smích za železnou oponou, II. rozšířené vydání (skoro 5000 vtipů), 2006, Austrálie
Padni komu padni (s.v.), ES 1952.
Výstraha, České listy (Č. l.), V. B., 10. 7. 1952
Elegie, Č. l., 15. 9. 1952. Nedělní svornost, USA, 26. 10. 1952
Co není jedno (s.v.), Amerikán , USA, 8. 12. 1952, pod značkou -Brz-
Benešova cesta do Moskvy, Za svobodu, 1. 12. 1953. - Zasláno redakcím Svornost a Amerikán, USA, 21. 7. 1952
Co není jedno (s.v.), Amerikán, 8. 12. 1952

Platí Mnichov? Dopis zaslaný redakci Der Sudentendeutsche, Německo, Č. l., 31. 3. 1953
New Yorské listy, na slovíčko. Za svobodu, Německo, 20. 1. 1953
Vítězství bez vítězství. Č. l., 9. 2. 1953
Legendičky pana Peroutky. Za svobodu, 25. 3. 1953
Výbor exilové satiry. ES 1953
Tváře bez masky, Č. l., 11. 12. 1953
Wie kam es zum Abschub? Příloha v TEPD (Tschechischer Exil Presse Diensl - Tisková služba českého exilu), od 30. 3. do 30. 7. 1955, Německo. Vydavatel Miloš Svoboda. - Překlad deviti kapitol mé studie Jak došlo k odsunu? Pravděpodobně první studie o plánu Edvarda Beneše vystěhovat Němce z ČSR. Zveřejňování dalších kapitol jsem zastavil na radu Doc. dr. Emila Schieche-ho. žijícího ve Švédsku, který mimo prof. dr. Jaroslava Stránského v Londýně, opoznámkoval můj rukopis. Schieche měl možnost prostudoval tehdy ještě tajné doklady na britské Foreign Office, z nichž bylo zřejmé, že to, co o prosazování svého plánu napsal Beneš v Pamětech (1946), přesně neodpovídá britským dokumentům. Kdybych v této záležitosti, bylo mi řečeno, důvěřoval Benešovi, udělal bych si autorskou ostudu. - Doufám, že studii budu moci zpřítomnit. Překlad všech IX. kapitol je uložený v Libri prohibiti, Praha.

Výbor exilové satiry - II, ES 1954
Přednášky pro české vysílání Radio Madrid: Hlavy z písku! (O sudetoněmeckém problému.) - 5. 7. 1954
Odvážně vpřed! (O zájezdu G. Malenkova do V. Británie.) 5. 4. 1956
Evropský kongres v Římě, 9. 7. 1957
O federalizaci Evropy, 30. 7. 1956.
Svobodné volby - Jak?
Parašutisté na Moravě (o paraskupině Clay). Hlas domova, 20. 6. 1978
Osudy dvou parašutistů, České slovo, Německo, 6/1980
Dr Alois J. Pražák mrtev. České slovo, 10/1981. Hlasy Čechů a Slováků (Nadále Hlasy), Austrálie, 20. 10. 1981
Záhady kolem atentátu na Heydricha, Národní Politika, Německo, 8-9/1982
Kdo rozkázal atentát a proč? Studie vyšla na pokračování v Hlasech v r. 1982
Pravda o Mnichovu, Hlasy,19. 7. 1983. Okno, Holandsko, 66-67/1983. Nedělní hlasatel, USA, 5. 8. 1983
Případ nejotřesnější, Hlasy, 5. 7. 1983. Zpravodaj, Švýcarsko, 8/1983. N. hlasatel, 5. a 13. 8. 1983
O tzv. zradě armádního generála Lva Prchaly, Hlasy, 24. 5. 1983. Naše Hlasy, Kanada, 17. 12. 1983
O pravdě mnichovské - z mé strany, N. hlasatel 29. 9. 1983
O politické neúnosnosti, Hlas Čechů a Slováků, 11. 10. 1983. N. Hlasatel, 23. 10. 1983. Právo lidu, Německo, 1/1984
Dopis redakci, Reportér, Švácarsko, 3/1984
Každý má svou pravdu, Hlasy, 24. 4. 1984 a 8. 5. 1984. Denní hlasatel, USA, 29. 3. 1984. Naše hlasy, 31. 3. 1984
Zapomínané výročí, Hlasy, 19. 6. 1984. N. hlasatel, 13. 5. 1984
Právo na opozici, Naše hlasy, 26. 5. 1984, Okno, 70-71/1984
Právo na opozíciu, Slovenský štít, Austrálie, 6/1984.
Pomalu - ale jistě, N. Hlasatel,17. 6. 1984

Čechoslovakizmus českýma očima. Slobodné Slovensko. Německo,7-8/1984
Nedoslednosť českých politikov, Slob. Slovensko, 9-10/1984
Dopis redakci, Satellite, Kanada18. 10. 1984
Svědectví z druhé strany, Naše hlasy, 1. 12. 1984
Svedectvo z druhej strany, Slob.Slovensko, 11-12/1984
Atentát na Heydricha, anglický překlad německého záznamu Heinze Pannwitze, 1984
Dopis redakci Satellitu, 18- 10. 1984
Atentát na Heydricha, poznámky k záznamu H. Pannwitze, Vierteljahrhefte fur Zeitgeschichte, Německo, 4/1985
Aby bolo jasné, Slovenský štít, 6/1985
Takí sú čechoslováci! (Titulek redakce.), Slob. Slovensko, 10/1985
Atentát na Heydricha, český překlad a poznámky k záznamu H Pannwitze, 1986. Zveřejněno jako příloha v knize Jaroslava Pospíšila Hyeny, 1996.
K. H. Frank a Lidice, N. hlasatel, 24. 2. 1985, Naše hlasy, 1985.
Dodatek článku K. H. Frank a Lidice, Naše hlasy, 16. 2. 1985
Aby bylo jasno, N. hlasatel, 30. 6. 1985
Dluh splacený a opomíjený, Národní politika, 6/1985. N. hlasatel, 17. 8. 1985
Poznámka k případu Atky Moravce, Národní politika, 8/1985
Dopis redakci Hlasů, 27. 2. 1986
Bomba pro "Jindru", Národní politika, 4/1986
Případ "Jindra", Zpravodaj, 4/1986. Naše hlasy, 4. 10. 1986
Jasné české stanovisko, Slob. Slovensko, 5-6/1986
Pannwitzovy memoáry.
Případ "Jindra", 26. 1. 1987
Dopis redakci Hlasů, 18. 3. 1987
Rozhovor o případu L. Vaňka pro českou sekci British Broadcasting Corporation, V.B., 27. 4. 1987
Případ "Jindra", Dopis redakci Zpravodaje, 5/1987
První zpráva o Jindrovi (případ L. Vaňka), 1987.
Depeše na přání Jindry, 1987
45. let od atentátu na Heydricha. Pro české vysílání sydneyského rádia 2EA, 18. 5. 1987 (neodvysíláno)
Pravda o "Jindrovi", N. hlasatel, 27. 9. 1987. Londýnské listy, 10/1987. Zpravodaj, 1/1988. Okno, 84-84/1988
Parašutisté v akci, D. Hlasatel, 11. 2. 1988
S lidickými v Ravensbrucku (Vzpominky Vilmy Locherové), Hlasy Čechů a Slováků, 30. 6. 1988
Memorandum Miroslava Ivanova (o případu L. Vaňka-Jindry). Anglický překlad a poznámky, 1988
Otevřený list Svazu českých protifašistických bojovníků (o případu L. Vaňka), Hlasy Čechů a Slováků, 15. 6. 1989
Ohlas písní českoruských, D. hlasatel, 1. 3. 1990
Bilance (1948-1989), (s.v.), N. hlasatel, 18. 3. 1990
Západní chmúry (s.v.), N. Politika, 4/1990
Prezidentská anabaze (s.v.), N. hlasatel, 12. 8. 1990. Přepracovaná verze, Střípky 3/1999. Prezidentská anabáza, Slob. Slovensko 1-2/1991
Nadílka a zdravice (s.v.), Národní politika, 2/1991
Severočeská balada, Český dialog, ČR, 13/1991
Heydrichiáda a Lidice, přednáška pro Česko-australské Artspectrum, Sydney, Austrálie, 24. 5. 1997

Myšlenka vyháněni obyvatelstva v dějinách českých zemi, Polygon 2/1997. Vyšlo v Kvartu, Austrálie, na pokračování v r. 1996. Původně nezveřejněný dopis redakci Svobodného slova v Praze o článku Jiřího Hanáka Pláč na nesprávném hrobě (28. 5. 1996). Zveřejněno také ve Střední Evropě, ČR
Beneš a odsun přednáška pro Artspectrum 28. 7. 1996
Noc rozhodnutí - Průvodní slovo ke stejnojmennému televiznímu filmu o cestě Emila Háchy do Berlina 14. 3. 1939. pro Artspectrum. 17. 8. 19997
Cítím se dobře, volný překlad anglických s. veršů, N. hlasatel. 19. 10. 1997
Literární odpoledne v "Krabicovém domě" na Rocks, Spectrum 9/1997
Kniha roku (o knize Jaroslava Čvančary Někomu život-někomu smrt), Polygon, Švýcarsko. 6/1997. Nový domov. 27. 9. 19997: Zpravodaj 10/1997, Spectrum 10/1997
Krajané na pomoc Moravě, Moravské noviny Rovnost, 22. 9. 1997
28. říjen v sokolském Národním domě, Spectrum 11/1997
Vzpomínka na Josefa "Joe" Buršíka, Moravské noviny Rovnost, 29. 11. 1998, Spectrum 17/1998
Slovo o Janu Palachovi, Satellite, Kanada.14. 1. 1998. N. hlasatel, 17. 1. 1998. Spectrum, 18/1998
Úvod k volné debatě po valné hromadě Artspectra, Spectrum 13/1998, zveřejněný v Kunvaldském poledníku pod titulem: Svobody se sice člověk nenají, ale bez svobody se nežije, pouze živoří, 39/1998
Beneš a Hácha během II. světové války. Přednáška pro Artspectrum, 16. 5. 1998. Zveřejněno v N. hlasateli, 12. 7. 1998 na pokračování, v Novém domově (Kanada), Polygonu, Střední Evropě, č. 83. a 84. a Střípcích.
Rozloučení s Karlem Šindelářem, Spectrum 14/1998
Úvod k literárnímu pořadu "Sbohem a šáteček" (poesie Vítězslava Nezvala), 4. 7. 1998
Od nožců k protinožcům, životopisná přednáška pro Artspectrum, 29. 8. 1998. Zveřejněná ve sborníku k 75. narozeninám Theodora Syllaby. Nakladatelství Gaudeamus, 2001. Připravil Ústav filozofie a společenských věd Univerzity Hradec Králové. Uspořádal Václav Veber.
Za Adelou Saletovou, Spectrum 15/1998
Psí život, volný překlad s. anglické básně, Spectrum 15/2000. N. hlasatel, 19. 7. 1998. Krajanský list,
Austrália, 8/1998
Z českých letopisů (s.v.), Satellite, 17. 9. 1998
Z australských letopisů (s.v.), Spectrum 16/1998
Nestůjte kol hrobu, překlad anglické básně, Spectrum 16/1998
Z českoaustralských luhů (o Milušce Šimkové), Spectrum 16/1998
Vzpomínka na generála Heliodora Piku, Spectrum 16/1998
Nový celosvětový měsíčník "EXPAT", Spectrum 16/1998
Další výstava Ljubov Seidlové, Spectrum 17/1998
Když zemřít, tak čestně (o knize Pavla Šrámka), Spectrum 17/2000
Revize historie (s.v.), Spectrum 18/2000
Vzpomínka na Jana Palacha, přednáška pro Artspectrum, 21. 2. 1999
Vladimír Tichý, Spectrum 19/1999
Zpod šibenice do exilu (o knize Jana Filipka), Střípky 4/1999, Spectrum 19/1999
Říká se: Za dobrotu na žebrotu, Moravský týdeník Rovnost, 16. 3. 1998
Josef Kalvoda, Střípky, 4/1999, Spectrum 20/1999
Karel Šindelář, Spectrum 20/1999

Cena jedince, překlad anglické básně (s.v.) , 20/1999. Střípky 7/1999
Pozor, zlý člověk. Střípky, Nový Zéland, 9/1999. Spectrum 21/1999
Nové knihy. Spectrum 21/1999
O ptácích přepeřených (s.v.), Spectrum 21/1999
Setkání s Petrem Bezručem. Spectrum 22/1999
Life of the Spirit - Život duše (o malbách Marie Jenikové), Spectrum 22/1999
Květinový ples v Sydney, Spectrum 23/1999
Odlesky dějin čsl. exilu (o knize Jana Filipka), Spectrum 23/1999
Vladimír Nedvěd-jediný český letec na Dálném Východě, Spectrum, 23/1999
Anabase T. G. Masaryka, přednáška pro Artspectrum a Sokol, 5. 3. 2000.
Polygon 5/2000, Čas 8/9 2002. ČR. (redakčně zkrácenol, Hospodář. USA, 9/2003
Za majorem Antonínem Bartošem, Rovnost, 6. 3. 1999
Za Karlem Šindelářem, Katolický týdeník, Česká republika, čer
Nový krajanský klub v Austrálii, Beseda, Austrália, 3/2000. Spe
Slovo Borise Jelcinů (s.v.), Spectrum 24/2000
O jednom z dvanácti tisíc Tomešova slovníku, Spectrum 24/2(
20. 2. 2000. Český dialog 3/2001
Politická činnost Mezinárodního svazu studentstva, Spectrum 24/
Miroslav Ivanov, Spectrum 24/2000
Pocta senátorce MUDr. Jaroslavě Moserové, Spectrum 24/2000
Případ Ladislava Vaňka-Jindry, přednáška pro Artspectrum, 13. 8.
Samostatná výstava Marie Jenikové, Spectrum 25/000
Nový krajanský dům v Austrálii, Beseda 3/2000. Spectrum 25/200(
Několik poznámek ke knize Miroslava Ivanova "52 + 2", Spectr
Polygon 2/2000
Slovo k čtenářům (S.v.), Spectrum 25/2000
Jak to na tom širém světě chodí (s.v.), Spectrum 26/2000
Panoptikum (o knize Jaroslava Strnada), Spectrum 26/2000
Heydrichiáda a Lidice. Přednáška pro Čs. Besedu v ACT, 10. 6. 200(
Tovačov (s.v.), Satelllite, 10. 8. 2000
Případ Ladislava Vaňka. Přednáška pro Čs. Besedu v ACT, 11. 11. 20(
Svět plný Čechů (o knize J. A. Krystka), Spectrum 27/2000. Sborník
několika desítek exulantů, mezi nimi S. Bertona.
Sluha dvou pánů (Karel Vašl, o knize Františka Hanzlíka, Jana Posp
Jaroslava Pospíšila, Spectrum 27/2000
Z bláta do louže a Šelmy na scéně (o knihách Aloise Hlavatého), Spe
27/2000
Když dva dělají skoro totéž... , Spectrum 28/2000. Svědectví, ČR,
Piknik v Parramattě, Spectrum 30/2001. Piknik u sv. Jana, Rovnost
Když se i mistr utne (O knize Zdeňka Mahlera Nokturno), Spectrum 30/2(
Svědectví, ČR,
Australský deník, Spectrum 30/2001. Střípky 3/2001
České listy (2/2001), Spectrum 31/2001. Střípky 4/2001
"Strana světí prostředky" (o díle dějepisce Bořivoje Čelovského), Spectrum
31/2001. Satellite, 19. 4. 2001, Polygon 8/2001
Osudy I., (o knize Jana A. Krystka), Krajanský list, 6/2001 - Spectr
Kvart, 6/2001, Beseda 6/2001
Z Coolum Beach - o nových knihách (o knize Exilová perio
slovenského exilu a krajanských tisků po r. 1945, Libri prol
6/2001 - Borise Čelovského Politici bez moci, 2000 - Jana .

1938 - hra o Československo". 2001. (Recenze byla přetištěna na obálce Filipkovy knihy.) - Spectrum 32/2001. Všechny knihy vyšly v ČR.
Dvě knihy Pavla Žáčka. Spectrum 33/2001. Střípky 8/2001, Polygon 6/2001, Svědomí 8/2001
Kniha Stanislava Reiniše. Největší omyl lidstva. Spectrum 33/2001
Konec českého tisku? (O stejnojmenné knížce Borise Čelovského Spectrum 34/2001, Satellite 18. 10. 2001, N. hlasatel, 5. 11. 2001, Svědomí 11/2001, Střípky 1/2002,
O dvou štikách v rybníku zakalené minulosti (O činnosti Kristiny Vlachové a knize Zbyňka Ludvíka Černá kniha minulosti.), Spectrum 35/2001. Satellite 6. 12. 2001, Svědomí 1/2002. Polygon 1/2002, Střípky 2/2002
Josef Kalvoda, Studená válka 1946-1989. Spectrum 36/2002. Svědomí 4/2002, Střípky 5/2002
Dopis z Coolum Beach, před vánocemi r. 2001. N. Hlasatel 13. 1. 2002
František Augusta a JAB (Jan Beneš), Ve znamení temna - Sovětská špionážní a podvratná činnost proti Československu v letech 1918-1969. Spectrum 36/2002, Svědomí 2/2002. Střípky 4/2002, N. hlasatel 3. 3. 2002
Cítím se dobře (S.v.), Spectrum 36/2002. Věstník 6/2004
Náš rozhovor. Odpověď na otázky Miroslava Vostatka, INFORMACE pro členy českomoravské společnosti pro poštovní historii (region východní Cechy, Hradec Králové), 151/2002
The assassination of R. Heydrich, přednáška v angličtině pro Probus club, Coolum beach, 7. 08. 02
Svědectví o havárii amerického Liberatora v Lipníku n/Bečvou, 22. 8. 1944, pro polskou nadaci Ósrodek Karta. Krajanský list, 11/02, Beseda 11/02, Věstník Sokola v Sydney 12/2002, Zpravodaj 12/2002, Polygon 6/2002, Nedělní hlasatel 17. 11. 02, Střípky 12/2002, Kanadské listy, 11/12/02
Jak to bylo s Werichem, Satellite, 28. 11. 2002
Úspěch "Černé knihy minulosti", Noviny 16. 12. 2002, Svědomí 12/2002, Nedělní hlasatel, 12. 1. 2003, Satellite 30. 1. 03, Polygon 1/2003
Poutník Josef Kalvoda (recenze of knize Jana Cholínského), Noviny 1. 1. 2003, Svědomí,1/2003, Satellite, 27. 2. 2003 (zkrácená verze), Polygon 1/2003
Prezidentská anabaze (1989-2003), rozšířená a přepracovaná verse, poprve otisknuta v Nedělním hlasateli 12. 8. 1990, Noviny 11. 3. 2003, Krajanský list 4/2003, Nedělní Hlasatel 27. 7. 2003.
Český a slovenský exil (o sborníku K 2001), Noviny 30. 5. 2003, Beseda, 6/2003, Svědomí, 6/2003
Roky a dny před 14. březnem 1939, Beseda 5/2004, Věstník 6/2004 (redakčně zkráceno), Střípky 7/2004

****

Uznání: Stříbrná medaile Ministerstva zahraničních věcí České republiky za "dlouholetou činnost v krajanském hnutí a jako ocenění osobního přínosu při propagaci České republiky v zahraničí", udělená generálním konzulem v Austrálii JUDr. Ivanem Záleským, v Sydney dne 2. dubna 2000.

Award: Silver medal from the Ministry of Foreign Affairs of the Czech republic for "long term activity among the Czechs abroad and in appreciation of personal contribution in promoting the Czech republic overseas", presented by the Consul-general of the Czech republic in Australia, Dr. Ivan Záleský, in Sydney on 2 April 2000. --- (30. 11. 2004)

****

Stanislav Berton, 48, 21-37 Birtwill Street, Pacific on Coolum, Coolum Beach, QLD 4573, Australia - TEL: 07 - 5446 2120

Autoři a publikace, citující z článků a studií Stanislava Bertona (původně Brzobohatého), popisující jeho literární, badatelskou a přednáškovou činnost . Polemiky, předmluvy a recenze. Poděkování za dodané doklady.

Authors and publications quoting from magazine articles and studies by S. Berton (formerly Brzobohaty) and describing his literary and historical research activity. Ackowledgements for documentations given.

Andrejs Jaroslav, Smrt boha smrti, 1997, ČR
August František a JAB (=Jan Beneš), Ve znamení temna, 2001, ČR
Beneš Jan, Uzavřená záležitost, Hlasy Čechů a Slováků (nadále Hlasy), 8. 5. 1984, Austrálie
Beneš J., Attentat auf Heydrich, Americké listy, USA, 2. 5. 1986
Beneš J., Za Heydrichem stín, Hlasy, 24. 9. 1987
Beneš J., Výbuch v Praze, Nové obzory, 21-22/1987, Švýcarsko
Beneš J., Stále ještě Heydrich, Zpravodaj, 5/ 1989, Švýcarsko
Beneš J., Historická depilace, Polygon, 4/2002
Bohemia, 6/1955, 5/1958
Brouček Miroslav J., Pravda o čs. sociální demokracii a exilu, 1986, USA
Brouček Stanislav, České listy, 1. 2006, ČR
Březina Aleš, Jak to bylo s Werichem, Satellite, 28.11. 2002
Bubák Vladimír, Ještě jednou k Benešovi, Nový domov, Kanada, 29. 11. 1984
Bubák V., Hácha - tragická postava, Satellite, 3. 7. 2003
Bulletin Společnosti Edvarda Beneše, 1/1998, ČR
Čelovský Bořivoj, Konec českého tisku, II. vydání, 2002, ČR
Černý Jiří, Šedesát let po atentátu, Květy 21/2002, ČR
Český biografický slovník XX. století (Josef Tomeš a kolektiv), 1999, ČR
Coppi Hans, Der Trepper-Report uber die "Rote kapelle", Vierteljahrhefte fur Zeitgeschichte, 3/1996, Německo
Čechová Marcela, Recenze, Hlasy, 12. 3. 1987
Čvančara Jaroslav, Někomu život někomu smrt, 1997 (díl II.), 2002 (díl I.) ČR
Darlington Roger, Night Hawk (životopis letce Karla Kuttelwashera), 1985, Velká Británie. Český překlad vyšel v Praze v r. 1991 pod názvem Noční jestřáb.
Demokracie v exilu, 4/1986, Německo
Dědinová Sidonia, Edvard Beneš-likvidátor, 2003, ČR. Německý originál vyšel v Německu v r. 2000.
Die Deutschen - Brenneseeln im tschechischen Garten, Die Sudetendeutsche Zeitung, Německo, 28. 2. 1997
Drienka Janko, První zpráva o "Jindrovi", Slobodné Slovensko, 9 -10/1987, Německo
Duben Vojtěch, Za Heydrichem stále stín, sborník: Na všech frontách - Čechoslováci ve II. světové válce, 1992, USA
Fiedler Hans, In neuem Licht gesehen: das Heydrich-Attentat, Seliger-Archiv Bulletin, 15. 5. 1986, Německo
Formanová Lucie, Gruntorád Jiří, Přibáň Michal, Exilová periodika, 1999, ČR
Gelnar Karel, Dopis redakci, Zpravodaj, 11/1987
Grochtmann Ulrich, mj. o výstřižkovém archivu a knihách, které jsem daroval Čapkově společnost v Hagenu, Nord West deutsche Rundfung 17. 1. 2001, Německo
Gruntorád Jiří, Katalog knih českého exilu 1948 - 1994, 1996, ČR
Halasa Kajetán, Pannwitzovy memoáry, Hlasy , 13. 2. 1986
Halasa K., Depeše na přání Jindry, Hlasy , 13. 3. 1987
Halasa K., Slepota spravedlnosti, Hlasy, 21. 5. 1987
Halasa K., Nová studie o Jindrovi, Nedělní hlasatel,17. 7. 1988

Haasis Helmut G., Tod in Prag, Das Attentat auf Reinhard Heydrich, Německo 2002
Hauner Milan L., Teroristé, nebo hrdinové? Lidové noviny, 25. 5. 2002
Hejl Vilém, Atentát na paměť, Národní politika, 9/10, 1988
Herget Toni, Pannwitz - Dossier, Die Sudetendeutsche Zeitung, 11. 5. 1984
hod(dač Jiří),Panoráma, 5/1987, Austrálie
Cholínský Jan, Poutník Josef Kalvoda, 2002, ČR
Ivanov Miroslav, Der Henker von Prag, 1993, Německo
Ivanov M., Atentát na Heydricha, 1996, ČR
Ivanov M., Sága o životě Jana Bati a jeho bratra Tomáše (O Edici satiry), 1998, ČR
Ivanov M., "Případ Vaněk", Moravský demokratický týdeník. 25. 11. 1994, ČR
Ivanov M., 52 + 2, 1999, ČR
JD, Legendy a skutečnost, Národní osvobození, 30. 9. 1997, ČR
Janssen Karl-Heinz, Der Tod im Kabriolett, Zeit Magazine, Německo, 9. 5. 1986
-jed- , Ceský a slovenský vzdych (s.v.), Kanadský Slovák, Kanada, 29. 8. 1953
Kalvoda Josef, Z bojů o zítřek - III, 1998, ČR
Kanadské listy, 6-7/1996, 3-4/2001, 5/6/2001, 1-2/2002, 5-6/2002, 2-3/2003 (seznam neúplný)
Karát Jaroslav, Dvakrát "temno" - pravé i nepravé, Demokracie v exilu, Německo
Klátil František, Máme satirického básníka, Čas, USA. 9/1953
Knop František, Česká literatura v exilu 1948 - 1989, ČR
Kokoška Stanislav, K osudům vzkazu prezidenta Beneše do vlasti z 26.11. 1941, Historie a vojenství (HaV), 5/1995, ČR
Krajanský list, 6/2001, 1/2002, Brisbane, Australia, 12/2002 (dar knih)
Kramář Vojta. Profesor Vaněk: hrdina, nebo udavač?, Olomoucký den, 12. 6. 2004
Kratochvíl Antonín, "Bejvávalo" (o Edici satiry), Nový život (Vatikán), 5/1998
Krystek Jan A., Svět plný Čechů, 2000, ČR
Kučera Josef , N. hlasatel 11. 8. 1985
Kučík J., Dopis redakci, Hlasy, 30. 8. 1983
Kuklík Jan a Němeček Jan, Česko-Slovenská národní rada v Paříži 1940, Moderní dějiny, 6/1998, ČR
Kuklík Jan a Němeček Jan, Proti Benešovi! ... Česká a slovenská protibenešovská opozice v Londýně 1939 -1945, 2004
Lojda Ladislav, Dopis redakci, Polygon 5-6/2000
Lovell Josef, Poznámky k případu R. Heydricha, N. hlasatel, 10. 11. 1986
Ludikar Marcel, Dopis redakci, Londýnské listy, VB, 12/1987
Luža Radomír, Dopis redakci, Občasník, 1-2/1997, ČR
MacDonald Callum, The Killing of SS Obergruppenfuhrer R. Heydrich, 1989, VB
MacDoanld C., Heydrich-Anatomie eines Attentat, 1990, Germany
MacDonald C., Úder z Londýna (Překlad výše uvedené studie), 1998, ČR
MacDonald C. a Jan Kaplan, Prague In The Shadow Of The Swastika, 1995, VB - V českém překladu Praha ve stínu hákového kříže, ČR, mé jméno "vygumováno"
Mahler Zdeněk, Spectrum č. 31/2001
MR (=Martina Radová), Láska kvete v každém věku, Krajanský list 6/2002, Austrálie
Mikulka Jiří, Úvod k překladu záznamu Heinze Pannwitze o atentátu na R. Heydricha, příloha v knize Jaroslav Pospíšila Hyeny, 1996, ČR
Minařík Pavel (plk. StB), Lhůta pro pravdu nevypršela, Signál č. 48/1988, ČR
Mlynárik Ján, Causa Danubius, ČR 2000
Národní politika, Mnichov, 6/1982
Nebeský Aleš, Omluva, Kvart 11/04
Nedělní hlasatel, 30. 9. 1984
Němeček Jan, Vzpomínky Arnošta Heidrícha na odboj, HaV, 3/1993
Němeček J., Arm. generál Lev Prchala a čs. odboj v Polsku, HaV 3/1994

Niemczyk Karel, Krátká historie parašutistických výsadků do protektorátu v II. světové válce, Věstník Sokola v Sydney, Austrálie, 6/2000
NOVINY, Sydney, Černá kniha (Zbyňka Ludvíka) minulosti, 29. 1. 2002
Palachův hlasatel, 1-2/1985, Kanada
Pejskar Jožka, Nová kniha o atentátu na Heydricha, České slovo, 10/1986
Pelc Oldřich, Dopis redakci, Reportér 4/1985
Pelc O., Pannwitzovy memoáry, Hlasy, 13. 3. 1986
Pelc O. Poznámky k Bertonovu "Lidickému tajemství" v angličtině, nezveřejněný dopis redakci Kanadských listů,10. 2. 1986
Pelc O., Parašutisté v akci, Německo, 1987
Pelc O., Berton bez konce, Národní politika, 2/1989
Polešovský Jan, Když si žák "zasedne" na učitele, Moravský demokratický týdeník, 25. 11. 1994, ČR (K případu L. Vaňka - Jindry)
Provazníková Marie, To byl Sokol, 1991, ČR
Pšeničný Ivo, Spectrum č. 31/2001
Přibáň Michal, České krajanské a exilové noviny a časopisy po r. 1945, 1995, ČR
Přibáň M., Literární život v exilu 1948 -1956, Český a slovenský exil 20. století, 2002
Rada Petr, Hlasy, 19. 5. 1988
Reich Zdeněk, Zpožděná reakce, Spectrum 36/2002
Reichová Jana, Špaček Vladimír, Vlažná Vlasta, Rádiové vzpomínání, Edice: Jarmila Slánská, Sydney, Austrálie, 1999
Rollerová Věra, Znovu na téma Mnichov, Nový domov, 8. 12. 2001
(roj), Rovnost, 8. 4. 2000
Sládek Oldřich, Přicházeli z nebe, 1993, ČR
Slovenský štít, Sydney, Len tak mimochodom, 1986
Spiegel Der, Mit christlicher Moral (o činnosti Českého národního výboru v Londýně), 13. 7. 1950, Německo. - Fotografický záběr (ze Sjezdu evropských studentů federalistů ve Štrasburku v r. 1949) je nesprávný. Vedle Rudolfa Wierera nesedím já, nýbrž francouzský kolega.
Strnad Jaroslav, Panoptikum, 1999
Strobinger Rudolf, Historie se nedá opakovat, N. politika, 7. 7. 1987
Šamánková Božena, Opál na dlani, Sydney 1997
Šeflová Ludmila, Knihy českých a slovenských autorů vydané v zahraničí v letech 1948 - 1978 (Exil), 1993, ČR
Šindelář Karel, Spectrum, 1998
Šindler Bořek, Australské listy, 9/1996,12/1997, 8/1998.
Šolc Jiří, Bylo málo mužů, 1990, ČR
Šolc J., Smrt přála statečným, 1995, ČR
Šrámek Pavel, Osudové křižovatky gen. Lva Prchaly, Historie (Opava)1995, 1996
Šrámek P., Personální změny ve velení čsl. armády v r. 1933, Sborník k 75. Jana Křena, 2001
Trávníček Jan, Pospíšilovy "Hyeny", Zlínské noviny, 30. 4. 1997
Uher Jan B., Sokolská odbojová organizace Jindra, Soudobé dějiny VIII/4, 2002, ČR
Vaněk Ladislav, Anti-memorandum, Signál č.44/1988, ČR
Věstník Sokola v Sydney, 12/2002 (dar pro oběti povodní v Čechách)
Vídeňské menšinové listy, Ještě jednou k Benešovi, 24. 1. 1985, Rakousko
Volek Stanislav, Beneš a Hácha očima Bertona, Spectrum 14/1998
Volek S., Bertonův Palach, Spectrum 19/1999
Volek S., TGM - "nástroj dějinného pohybu" (o mé přednášce Anabase T. G. Masaryka), Spectrum 25/2000
Volek S., Trnité plody exilu (o mých satirických verších), Spectrum 28/2000
Volek S., Bertonův Vaněk - aneb stínoví zrádci, 29/2000

Vyskočil Ján, Hlasy Čechů a Slováků, 19. 6. 1984
Wagner Arnošt, Dopis redakci, Reportér 4/1984
Wagner A., Ještě jednou (A naposled): "Dr. Kirschbaum", Reportér 1/1986
Zahrádka Jaroslav, Jan A. Krystek v Sydney, Věstník Sokola v Sydney, 4/2003
Zach Aleš, Kniha a český exil 1949 - 1990, 1996, ČR
Zeman Aleš, Stručný komentář k článku p. S. Bertona, Sateilite, 5. 9. 1996
Zpravodaj, 6/1982, 5/1987, 7/1987
Žáček Pavel, Menší sestra I., 2004
++

Seznam neúplný, ke dni 30. 1. 2006

Stanislav Berton, 48, 21 - 37 Birtwill Street, Pacific on Coolum, Coolum Beach, QLD 4573, AUSTRALIA

TEL: 07 - 5446 2120

Stanislav Berton

Bilance (1948 - 1989)

(Z části podle "Novoroční zdravice" (1948)
Jaroslava Žáka.)

V míru chtěla žíti zem, již vroubí Sudety,
v níž se vyrábějí pušky, hebké samety,
prapor svobody vlál jenom krátce nad Hradem,
obětí se stala sporu Východu se Západem.
Zemský ráj, v němž překypuje pivo, mléko, med
Do područí zachvátil jej rudý lidojed.
Demokraté, ti se prali slovem, brkem,
Gottwald obkouk v Moskvě, jak jim kroutit krkem
Jedním tahem zmařil víru ve Slovanství.
(Stalin jako caři šířil ruské panství.)
Jaká přeměna! Ráj pominul tam zčerstva,
podle hudby Strany tančí ministerstva.
Nikdy nebude, co bejvávalo kdysi!
Doktor fárá, havíř vyřizuje spisy,
ex-ministři pilně ryjí, kropí záhony,
noví páni jezdí každodenně na hony.
O koláče nechtějí se s nikým děliti,
cpou se kaviárem, masu krmí s jelity.
Kde moh vzkvétat zdravý dravý spirit obchodní,
kdejaký se stánek, krámek zdarma znárodní.
Po hranicích pes a psovod tiše kráčí,
tatam turisté, a tatam pašeráci.
Honza neoře již brázdy panských dvorů,
vypřáh volečky a jezdí hrdě na traktoru.
Z kozlů, beranů se stali zahradníci,
roste koukolí, kde sijí družstevníci.
Pilná technička chce podojiti bejka.
Kdo chce přežít v suchu - kopíruje Švejka.
Řečník řečmi vzdává práci poctu v potu,
trubky řinčí: už jsme vyrobili botu!
Gottwald staví na lid potěmkinskou boudu:
Všeho bude nadbytek !, jsou plány v proudu,
dočkáte se více bytů, aut i strdí,
hin se hukáže, jak podnikavost smrdí!
Hospodářství řídí slepý ekonomik,
však plán nějak slepí, jako fóry komik.
Muži bez rukou se uchopili vesla,
fušér kibicuje mistrům do řemesla.
Stachanovci chrlí na trh haldy zmetků,
blahobyt je na papíře, není k snědku.
Seženeš-li mlýnek, nečekej, že mele,
zato čekej estébáky denně u postele.
Hrdina se zrodil nový, v nové výše,
pěst má zaťatou, a hvězdy na kožiše,
máslo na krajíci, a i pod čepicí,
jeho činy slaví kohout drdající.
Díky Straně ramena má mužně široká,

na nečleny hledí pansky, hezky z vysoka,
k bratřím, sestrám neúprosný jako husita.
Českou duši, zemi, dusí česká kopyta.
Svého dne zas dočkaly se české krysy.
Toho víckrát nebude, co bejvávalo kdysi?
Muži všeho schopní pilně čistí kliky,
mocí zpitý vládci tvoří mučedníky.
Koncentráky staví ve velikém kvaltu,
na jednoho vězně - deset policajtů.
Estébáci, prima hoši vskutku ze zlata,
umí umně politickým mačkat varlata.
Gestapák se vyloup v české kůži skrytý,
bratr bratru nebratrsky smejčí byty.
Zlaté české ruce kují pouta výtečná,
expertíza poradců je vlastně zbytečná.
Kolem světla, žlabů, všemohoucí Strany,
roje jepic krouží bez bázně a hany.
Zemský ráj to na pohled? Ne, pohled šokuje,
na růžovo ve dne v noci vše se lakuje.
České písemnictví kontrolují Nečeši.
Nikdo nahlas ani kapénku se neděsí.
Všichni žáci musí plynně mluvit parusky!
(Copak kdysi nadiktoval vůdce německý?)
Země krásná, plodná, Čechům zaslíbená,
svíjí se jak stvůrou znásilněná žena.
Národ trpí, sténá, modlí se, byť potichu...
Dal jsi rudým zářný příklad, Mistře Heydrichu!
Český lid je vzdorný, ať se co se děje,
nezřítí se nikdy v propast beznaděje,
koupí "Rudé právo", ve světovém formátu,
kdyby jako někde musel dřepnout ve chvatu.
Marné všechny propagační tahy, tlachy,
přečkal Goebbelse, a Kopeckého taky,
jeho zničí atom, nikdy zvůle lidská,
určitě ne škola čistě marxistická.
Český národ věří, i když těžce zkouší,
že se Volnost brzo vrátí na bělouši,
zase bude dobře, každý zdráv a vesel,
všeho dostatek, i ministerských křesel,
muži nemravní nám, k naší velké zlosti,
nebudou zas denně kázat o mravnosti,
zmizí závist, sobectví a bratrovraždy,
v Česku Češi pány zůstanou snad navždy!

Stanislav Berton

Prezidentská anabaze (1989 - 2003)

(Zpívej podle národní písně "Já do lesa nepojedu".)

Pod Karlovým mostem v Praze hodně špíny proteklo,
po životě v "rudém ráji" lid se těšil na peklo,
v jeho mysli zakotvená kvádropevná jistota:
proti vichrům tyranie najde dona Quichota.

Moskva, její satelité, mají kapsy díravý,
kdo jim půjčí bilióny, vlej mu rozum do hlavy.
Hospodářství na mizině, čas režimům dohrává,
na scéně se vynořila Kocábova postava.
KGB je k změnám svolně, má jen jednu podmínku:
papaláši nesmí viset na lucernách na rynku.
Konspirace, sametová evoluce, listopad,
disident se přesnoc dostal z Hrádečku na pražský Hrad.
Sudičky mu nadělily mnohý talent, nejvíce:
nadprůměrnou dávku ctižádosti, vůdčí ambice.
Čechům, světu, estébé byl dobře známý, co byl zač:
autority partaje vždy neúnavný podrývač.
Pro svou pravdu léta úpěl, "život se lží" nechtěl žít,
s morálními úskalími dovedl si poradit.

Nehněvá se na soudruhy, zločiny mu nevadí,
vždyť je, snílky, omámily utopie návnady.
Udavači, zrádci,vrazi život v klidu dožijí,
vzdali se své krutovlády, výsad, - za amnestii.
Odsun Němců odsoudil hned on, i jeho přátelé,
krásná slova, slova krásná dokonale zmatou je.
Zavítal hned za Slováky, minulost furt vábi je,
v mnohých mozcích stále straší Hlinko -Tiso - manie.
Slováci jsou s Čechy spjati jazykem a osudem,
když se od nich oddělíme - bolest hlavy pozbudem.
Spěchal také do Německa, nebylo jim nic svaté,
časem se z nich vyklubali praví arcdemokraté.
Do Polska a do Maďarska letí velká výprava...
Mají zálusk na kus státu - politická poprava.
V Kanadě tam pobyl krátce, výsledky jsou nejisté,
zlatou medajli mu dali zrádní separatisté.
Američtí politici polykali proslovy,
neprosil, jen žádal šanci nám a Gorbačevovi.
Do Anglie, do Francie letí velká apanáž,
postaru si prosperuje na Západě špionáž.
Češi, to jsou vyzvědači ruskou mastí mazaný,
KGB je kontroluje, mlčí, mlčí Hradčany.
Do Moskvy, tam Michalovi popotřásí pravicí,
nevadí mu vojska, tanky do Pobaltí pádící.
Blokády a vydírání celkem těžko přežije,
modlí se za stovky mrtvých: Arménie, Asie.
Varšavský pakt cár papíru, věděl každý rozumný,
ruské rakety dál stály za pražskými za humny.

Zavítal do Izraele, i tam hledal přátele,
do arabských uličníků kopou, střílí vesele.
Do Rakouska jel moc nerad, měl se střetnout poprvé
s Kurtem, jehož ruce prý jsou poskvrněny od krve.
Delikátní situace přivodila hloučku křik,
jednal s ním jak s dalaj lamou, čistě jako soukromník.
Zásady - ty musí platit pro všechny a navždyckyl
Když je třeba kompromisu jedná diplomaticky.

Volby smíru odzvonily, smutný konec pohádky,
každý kozel ohání se kolem vlastní zahrádky.
Bartončík a Budaj nejsou pro něj vhodní partneři,
do sněmovny jdi, nenajdeš Mohoritu u dveří.
Mohorita jak sníh čistý, včera hnusná potvora,
dostal se do předsednictva, podporu má od Fóra.
Soudruzi se prověřují, ne, to není legrace,
výsledek je zaručený, k smíchu nutí lustrace.
Političtí vězni marně protestují hlasitě,
vypasení papaláši chrochtají dál v korytě.
Statisíce hlasně skřípou zuby, jež jim zůstaly,
rehabilitace přijde - tempo je však pomalý.
Restituce majetková ta se rychle nekoná,
komunisté přece kradli jenom podle zákonal
"Nepitvejte doby dávné !" denně radí bývalí,
stanovisko každý chápe - s násilím si tykali.
Zasloužilí exulanti v USA trpknou závistí,
soudruzi si posty v Praze mezi s sebou zajistí.
Klika kliku vyměnila, rudí trpí jak psanci,
za trest přísný stávají se v celém světě vyslanci.
Klímová ve Washingtoně, v Moskvě mladý R. Slánský,
život sladký dále mají, ať žije duch křesťanský!

Léta létá po Evropě, Amerikách, Asii,
mezitím mu politici republiku rozbijí.
Cesta s velkou apanáží velice je nákladná,
marně v pantech kvílí vyždímaná státní pokladna.
Soudruhům a kamarádům nechal vlády otěže,
v cestování kolem světa snadno předčil papeže.
Křeslo, styky s vládci, ceny, diplomy a ovace,
nezažil jak tíží prezidentská kapitulace.

Přikvapila bouře času, koráb státu topí se,
Klaus s Mečiárem maj´ se k dílu, o rozvodu baví se.
Separace program starý, od koho jej převzali?
Od Hlinky, a od Tisa, a generála Prchaly.
Při všem světa obdivu a českých davů jásotu,
neměl v sobě kuráže dost bránit státu jednotu.
Ústava je kus papíru, tak to bylo prý vždycky,
bojovat o nerozbornost - to by bylo nelidský.
Život každá předsevzetí, ideály zkulatí,
když jde do tuhého, o moc, tradice moc neplatí.

Rozrostla se, bují mafiánská bratrství,
zlodějům za psacím stolem neklepe se přes prsty.

Pro komouše, pro kámoše žádný zákon neplatí,
vykukové v každé době dlaně lupem pozlatí.
V televizi okouzluje, utěšuje krásná tvář,
ve státě se tuží cizí, český kapsář, tunelář.
Jděte s pasem na noc do hotelu, hned se dozvíte,
v Česku, jev to unikátní, mají ceny dvojité.
Občas ptal se vynálezce slovních hříček, nápadů:
proč má národ bez přestání pořád bídnou náladu?
Lidé marně hrachy žalu na zeď Hradu házeli,
místo psaní měli chodit na lebedu do zelí.
Stále jedná smysluplně, není světu pro švandu,
v bance má sta milionů a v posteli štramandu.
Špičku nohy měl už v hrobě, nemoc, nic ho nezdolá,
naslouchá jen hlasu svému, ne kritikům zezdola.

Naše poloha je zlými dějinami proklatá,
proto veď nás do Spojené Evropy, i do NATA.
Všichni budem žíti v míru, blahobytu, bez hranic,
staneme se Evropany dobrovolně, bez pranic.
Nebudem už v poutech, na řetězích, ani na niti,
žádný soused nebude nás okupací strašiti.
Svoboda je vzácná jako noční rozkvět kaktusu,
už si nebudeme muset dávat pozor na pusu.
Český lid si rychle zvykne - má to v genech - na všecko,
nebude mu vládnout Rusko, USA, ani Německo.

Skončil skvělou kariéru, vysloužen ou, nádhernou,
prodíral se přes překážky se svobody lucernou.
Neváhal jít proti proudu většiny, i menšiny,
povznes' zaostalce "nade ouzské meze otčiny".
V každé změně někdo získá, někdo něco pozbude,
první druhá první dáma mezi náma nebude.

Ve Španělském sále zříme vzrušující turnaje,
který z kandidátů (možná "Nejsilnější") soutěž vyhraje?
Před námi se předvádějí minulosti příznaky,
smutně známé veličiny sleduje svět s rozpaky.
Krásných masek s lidskou tváří velkovýrobci,
k čemu nepomohly lokty, to zdědili po otci.
Mistři v převlékání čepic, kabátů, i košil',
zapomněli snadno, jakou minulost nám ušili.
Na kotýlku handlování pevně sedí poklička,
hlasování změní obra v malinkého Palečka.
Který z rádbyprezidentů získá hlasů nejvíce?
Odmítnutí pyšní pávi jdou jak zmoklé slepice.
Ani kapénku je - přísné moralisty - nemrzí,
když jim dají hlasy - dnes už čistí - bratři soudruzi.

Z plna hrdla šeptá Praha, stověžatá "matička":
přivítejmež Mistra nadutosti - v roli "Tatíčka".

++

Poznámka: První verze Prezidentské anabaze vyšla v Nedělním hlasateli (USA) 12. 8. 1990. Přepracoval jsem ji, aby odpovídala vývoji situace až do konce února 2003.

Stanislav Berton

Slovo Borise Jelcinů

(Vzdal se funkce prezidenta dne 31. 12. 1999)

Drazí přátelé, dnes chci se s vámi rozloučiti,
obětí jsem pracovního tlaku, stáří, (pití),
lháři o mně tvrdí, že jsem zkorumpován mocí,
pravda je, že abdikuji pro věk, pro nemoci.
Nechci býti v Kremlu loutkou, pro posměch jen, šašek,
který neudrží v ruce párek prázdných flašek.

Odcházím, mám čisté svědomí, i čisté ruce,
ctil jsem (skoro) všechny paragrafy Konstituce.
Nastala vám doopravdy doba lepší, jiná,
už se netřesete strachem jako za Lenina,
zápach kulagský už ze Sibiře silně neduje,
zatím menši nedostatek chleba, masa, medu je.
K lepším zítřkům snažil jsem se národy své tlačit,
nechtěl jsem vás tak moc rychle všechny ožebračit.

Odpusťte mi, kéž má slova k sluchu vás všech doletí,
nové kapitány potřebuje nové století.
Na obzoru slunce lepšich zítřků stále září,
proto musi vládnout vláda bodrých lidských tváří.
Vždycky jsem vám říkal: pokrok - to je perná fuška,
lehčí život nezaručí řeči, plány, puška.
Hospodářství vždy je chaos, stále stejná causa,
ó, jak Čechům zavidíme Tošovského, Klausa!

Mnoho noci probdíval jsem téměř bez spánku,
v Kremlu makalo se až do ranních červánků.
Zloději a podvodníci nikdy nespí, nelení,
proto jsem měl velmi často velké hlavy bolení.
Každý problém chtěl jsem řešit rozumně a vědecky,
věřte mi, že chtěl jsem blaho (pro sebe), i pro všecky.
Dobře vím, že všichni jako malé děti snite,
že si plnou mísu, zdání štěstí zasloužíte,
více bytů, čistý vzduch, víc čisté vody, vodky,
v králikárnách pořádek a zametané schodky.

Od Matičky Moskvy, Petrohradu, dál až za Ural,
tahá nitky ruský, cizí, málo čistý kapitál,
jeho ruce není snadno očividně vidět,
to ví každé malé dítko, prabábuška, i děd.
"Tržní hospodářství" svůdným opiem je lidu.
Co vám dalo? Ještě větší beznaděj a bídu!

Díky za lásku a obdiv, milovaní, drazí,
radujte se: Nevládnou vám Stalinovi vrazi.
Dnešní vládci mají ruce jako anděl čisté,
kádrovali skvělí hoši, naši kágébisté.
Nevládne už car, ni (tajně) smilný mystik Rasputin,
povede vás skvěle - díky mně a Čečně! - ras Putin.

Vladimír má srdce, nervy jako z nerez ocele,
brzo pohladí vás pevnou rukou celém po těle.
Grozny z dálky rozdrtíme na hromádku sutin,
o to, věřte, postará se pan prezident Putin.

Uncle Bill zná fakta (atmosféra načas ztemní),
nám jde o celistvost Ruska (také olej zemní).
Amerika chápe, nejde vždy jen o svobodu,
(musíme mít nerušený provoz ropovodů)
Washington teď bude šířit fámy, lži a poplachy,
zmírní jako jehňátko, až požádáme o prachy.
Státní pokladna je prázdná, plná velikánských děr,
Západ půjčí dolary, dál mordujeme na úvěr.
Wall Street nebude přec pískat, jak nám libo do kroku,
na oko se zamračí - a sníží výši úroků.

Nebudem se s nikým hádat o principy, o slova,
"Něco za něco" vždy platí. Znáte zradu Kosova.
Epizodky sporné snadno zahrajeme do aulu,
tak vás učí historie (třeba příklad Kuwaitu).

Udělal jsem velké chyby, jsem sám k sobě kritický,
umět vládnout v Ruské říši, to je úkol nadlidský.
Všichni jsme si vroucně přáli Rudý Ráj, to věřte mi,
místo něho Rudé Peklo stvořili jsme na zemi.
Bratři (dříve v Partaji), dnes v populárním Kristu,
spasil jsem vás před návratem krutých komunistů.

Končí strmá kariéra (kdysi rudé) hvězdy,
jdu jen na daču, ne jako za Stalina - ke zdi.
Předal jsem moc bez násilí, není vládní vakuum,
pro zkušené poradce to nežádalo velký um.

Doufám, dědové a báby, tátové i maminky,
že vždy na Borise budete mít krásné vzpomínky.